

סֵפֶר
אֲשֶׁר בַּנְחַל
חֵלֶק קִי

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר
חֲכָמָה יְסֻדְתָּם, עֲנִינִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת,
הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה
וְדְרָגָה מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

בְּנוֵי וּמֵיֶסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֵּפוֹן
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלְאָ, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נֵתָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
מִגְּמָרָא וּמִדְרָשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיָּה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.HTZDIK.com

פְּתַח דְבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְּחָל", נִדְפְּסוּ כְּכַר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְּמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְף מְעַרְבִים מִכְּתָבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מִכְּתָבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְּחָל", מִהַמְּכָתֵב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּפִם בְּיֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלְף מִכְּתָבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכָתָבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מִכְּתָבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי-כֵן מִכְּתָב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינַי הַדְּפוּס, וְכַמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכָתָבִים בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מֵרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תנ"ך וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֵנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשְׂאִים שְׂמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֵמֶל וַיִּגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיִּסִים עֲתָה אֶת כְּרֶךְ ק"י,
וּמִקְנִיִּים לְהוֹצִיא אֶחָרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבְלִבְנוֹ תִקְנֶה, שְׂכָל מִי שְׂיִקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וַיִּחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלִבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוֹ הִירוּד
וְהַנְּמֶךְ בִּיּוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ בְּאֶפֶן נִפְלָא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מַעֲלָא לְעָלוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׂרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבַרֵךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד עַל כָּל מַה שְׂעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוֹחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׂעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בְּהֵם, וְאֵז יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בְּלִים נִפְלוֹ לְנוֹ
בְּנִעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׂעֵלְיוֹ נֶאֱמַר עִיִן ל'א ר'אֲתָה
אֲלֻקִּים ז'וֹלְתִיךְ י'עֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה ש'ל'מ'ה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאר אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-פן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק כפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מכל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-פן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ו"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרכי התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול היים, כי כל ספר שמדבר מענייני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארך ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולניצח

נצחים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכִּמָּה ספרים לאֲלָפִים ולרִבּוֹת מחברים בשביל עסקי העולם הַזֶּה, קל וחמֵר בֵּן בְּנוֹ שֶׁל קל וחמֵר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ' ספרים עד אין קץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֻרֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּיֵּן לְעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הֶרְחֻקָה מְאֹד מְאֹד, וְכָבֵר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבְהִבְלִיוּ וּבִטְעוּיֹתָיו וְכוּ', וְכִמָּה ספרים ותחבולות אין מספר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וּלְהַחְיֹתֵם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַד־יּוֹן.

נמצא, שְׁכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבֵר נִמְצְאִים בְּעוֹלָם, עַד־יּוֹן לֹא נִגְעוּ בְּעֵצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כִּמָּה ספרים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחַיֵּל לִגְעַת בְּתוֹרָה, מִכָּל שֶׁבֶן וְכָל שֶׁבֶן לְבּוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-בֵּן כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחָבְרוּ עַד הַנָּה, עַד־יּוֹן אֵינָם חֹלְקִים אֶחָד מֵאֶלֶף מַעֲמָק רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרֵזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-בֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְּדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלּוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלּוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֲצֻמְנוּ בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אֲחֵרִים מְחִיִּין אֶת עֲצֻמְנוּ בְּסִפְרֵים אֲחֵרִים דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוואה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בענוה של שקר, אפה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות גערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה ביודעים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחקרא חברי אית ליה, וחקרא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאוד מאוד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן בן יהי רצון!

ספר אשר בנחל כרם קי

כה תשכ.

בעזרת השם ותפילה, יום ששי ערב-שבת קדוש לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד זעזע אותי.

חשבתי הרבה, ובאתי להחליטה, הרי טוב בשבילך שתתחתן, ודברתי עם אחיך ... גרו יאיר, והוא אומר, שכלל איננו מקפיד שאמה תתחתן לפניו. ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, ראה לבוא לתפלות הקבועות, וכן תקבע לעצמך שעורי תורה, ותקבל לעצמך שם טוב, ולא יקח הרבה זמן, ואני מבטיח לך, שאחתן אותך תכף-ומיד, רק אל תהיה בטלן, כי אמה רואה מה קורה עם החיים וכו', ולכן תהיה חכם ותהיה סבלן. ויש פתגם בין אנשי שלומנו: "אם לא רוצים לסבל מעט, אזי סובלים הרבה", הינו לפעמים אדם צריך לסבל קצת, ואם אין לו סבלנות ומתחיל להתעצבן, אז הוא מסתבך בכל מיני סבוכים, ומתחיל להרגיש כל מיני צרות ויסורים, ואז הוא נופל בפח יותר. ועל-כן אני מאד מאד מבקש אותך, שתקח את עצמך בידיך, ותראה שאני אעשה כל מיני פעולות שבעולם לשדך אותך, ולחתן אותך תכף-ומיד, ואני אחראי על זה, ואל תדאג על ההוצאות, כי אני אשתדל, שיהיה לך בכל מכל כל,

יב אֲשֶׁר כה תשכא בַּנְחָל

רק חזק וְאַמֵּץ, וְתִקְבֵּל עַל עֲצָמֶךָ עַל תּוֹרָה, וְתִלְמַד בְּהִתְמַדָּה רַבָּה סֹדֵר בַּגְּמְרָא, כְּמוֹ שֶׁלְּמַדְתָּ אֲצִלְנוּ, וְתִסֵּים מִסְכַּת אַחַר מִסְכַּת, וְאַף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁקָּשָׁה לָךְ, עִם כָּל זֹאת הַרְבֵּה יוֹתֵר קָשָׁה לְהִסְתּוֹכֵב בְּשִׁעְמוֹם וְכוּ', מְלֻשְׁבַת וְלִגְרֵם דָּף אַחַר דָּף גְּמְרָא, וּפְרָק אַחַר פְּרָק מִשְׁנִיּוֹת, וְסִימָן אַחַר סִימָן שֶׁלְחֵן עֲרוּף, וְכֵן תִּקְבֵּל שֵׁם טוֹב מְאֹד, וְלֹא יִחְסֹר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

תִּתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, לְאַט וּבְנִיעִימוֹת, וְתִהְיֶה אָדָם אַחַר לְגַמְרֵי.

זְכוֹר תִּזְכֹּר מַה שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, כִּי זֶה רַק לְטוֹבָתְךָ הַנִּצְחִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֵּית שְׁלוֹם...

כה תשכא

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רְאָה, כִּי מִנְחָם-אֶב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתְּחִיָּה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמִּי בַּהֲיוֹתִי בְּמַחְנִיכֶם, וְהִבָּאת לִי אֶכֶל בְּכָל יוֹם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְיֵד יְהִיָּה שִׁפְעַת בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּבֵיתְכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד.

הִנֵּה הַשְּׁבוּעַת מִתְחִיל לְהִיּוֹת עֵינֵן חֲדָשׁ בְּבֵית-סֵפֶר, לְזֹאת תִּקְחִי אֶת הַפְּנוֹת בְּיָדֶיךָ, וְתִדְבְּרִי אִתָּן הַרְבֵּה דְבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, וְאֲמוּנַת חֲכָמִים, כִּי צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּיַלְדֵים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ — עוֹד מְגִיל קִטְנוּת, וְכֵן אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה הֵם יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּיהֶם.

נָא וְנָא, אֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצָמֶךָ מִשׁוֹם דְּבָר, וְאַנִּי לֹא יָכוֹל לְתַאֵר לָךְ אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁהִיְתָה לָךְ, בְּזֶה שֶׁהַצְּלָתָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִרְדַּת שַׁחַת וְכוּ', וְאַף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁהִיָּה לָךְ קָשָׁה, שֶׁסְּבִלְתָּ בְּבֵיתְךָ יוֹתֵר מִשְׁנָה, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁהִסּוּף טוֹב — אֲזוּ הַכֹּל טוֹב, וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד אֲנִי

אָשֶׁר כה תשכב בַּנְחֹל יג

שָׁמַח, שְׁזָכִיתִי לְמִצְאָה לָּהּ בֶּן זֹוג טוֹב, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְחַתְּנוּ תַּכְּךָ וּמִדָּ אַחַר הַחֲגִים, וְהַכֵּל יָבוֹא בְּשָׁלוֹם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שָׁלוֹם...

כה תשכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רְאֵה, כִּי מִנְחָם-אֵב הִ'תִּשְׁנִי"ז.

שָׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כַּמָּה פְּעָמִים, אֶף מְרַב טְרִדוֹתִי בְּעֵנִין בְּנִיַת בַּיִת-הַמְדֻרָשׁ, לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבֶךָ תַּכְּךָ-וּמִדָּ.

נָא וְנָא תַעֲשֵׂי כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַע-עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵת זֶה תַעֲבִירִי גַם לְבָנוֹת, וְהַשְּׁבֹועַ מִתְחִיל עֵידֶן חֲדָשׁ בְּבֵית-סֶפֶר, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּגְמַר הָעֲבוּדָה, וְאֵז תִּוְּכְלוּ לְהַכְנִס בְּשִׁמְחָה, וְתִהְיֶה לָנוּ הַפְּנָה שְׁלָנוּ, וְלֹא נִדַּע וְלֹא נִרְאֶה שׁוֹם דְּבָר אַחֵר — רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תַּחֲדִירִי בְּבָנוֹת רַק אֶמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְאֶמוּנַת חֲכָמִים, וְזֶה יִתֵּן לָהֶם בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, שְׁלֹא יִצְטָרְכוּ אֶת אֶף אֶחָד רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִמְשָׁךְ הַזְּמַן, וְיִכּוֹל לְהִיּוֹת בְּמִשְׁךְ הַחֲרָף הַזֶּה, אֲנִי אֲחַלִּיף וְאֶכְנִיס מִנְהֵלֶת לְבֵית-סֶפֶר, אֲבָל לְעַת עַתָּה עֵדִין אֲנִיחָנוּ בְּלִחְץ מְאֹד גְּדוֹל, וְעַל-כֵּן צָרִיךְ לְהִשָּׂאָר כְּמוֹ שֶׁהוּא וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוֹךְ שְׁבֹועַ אוֹ שְׁבֹועִים יִגְמְרוּ אֶת הַשְּׁפּוּצִים בְּקֶאֱרָנוּסִים, וְאֵז נוֹכַח כְּבָר לְהַכְנִס שְׁמָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כה תשכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רְאֵה, כ"ו מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חַס וְשְׁלוֹם, אֵל תַּעֲלֵי מִחֲשָׁבָה כְּזוֹ בְּדַעְתְּךָ לְמַכּוֹר אֶת הַדִּירָה
שְׁלֶךָ, וְאִפְלוּ קוֹמָה אַחַת לֹא, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר
לְךָ בְּנִסֵּי נִסִּים לְבָנוֹת בֵּית יָפָה, וְאַתָּם צְרִיכִים רַק לְשַׁפֵּץ אֶת זֶה, אֲבָל
לֹא לְמַכּוֹר, חַס וְשְׁלוֹם.

וְאוֹדוֹת בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ, אֲנִי בּוֹדְאִי מְעֵרֶיךָ אֶת הַדְּאָגָה שְׂאֵת
דוֹאֲגָת בְּעֵבוּרִי, אֲבָל אֲנִי לֹא צְרִיךְ שׁוֹם דְּבָר — רַק תְּפִלָּה, שְׁכָּכְל
יוֹם וַיּוֹם כְּשֵׁאת מִסְתַּכְּלַת לְבַחוּץ דְּרַךְ חֲלוּנְךָ, תִּתְפַּלְּלִי לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִבְנֶה בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ בְּקִלּוֹת וּבְלֵי חוֹבוֹת, וְזֶה הַעֶזֶר הַכִּי
גָּדוֹל שְׂאֵת יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת לִי — לְהַתְפַּלֵּל.

הַשְּׁבוּעַ מִתְחִיל לְהִיּוֹת עֵינֵן חֲדָשׁ בְּבֵית-סֵפֶר, וְאֲנִי מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְבוֹא בְּקֶאֱרֻנִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה נוּכַל לְחַנֵּף
אֶת הַבָּנוֹת בְּקֹדֶשׁה וּבְטָהֳרָה.

מִי יִתֵּן שְׁתּוּכְלִי גַם לְצִיר אֶת הַקֶּאֱרֻנִים הָאֵלוּ בְּכֹל מִינֵי תְמוֹנוֹת
יְפוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתִּהְיֶה לְנוּ הַרְחָבָה גְּדוֹלָה בֵּין
בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כה תשכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רְאָה, כ"ו מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֶף לֹא הִיָּה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ
תְּכַף־וּמִיד.

רְאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְאֵל תִּשְׁבֵּר
מִשׁוֹם דְּבָר, וְאֶף שְׁאֲנֵי יוֹדַע, שְׁכַל־כֶּף קָשִׁים לְךָ הַחַיִּים, שְׁעוֹבְרִים
עָלֶיךָ כָּל מִינֵי בְּלִבוּלִים וְיִרִידוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
רְאָה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְהֵייתִי מֵיַעֵץ לְךָ לַעֲשׂוֹת שְׁעוֹר בְּכָל
יוֹם בְּסִפְרֵי "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים", וְאִם תּוֹכַל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קוֹנְטְרָס
אַחֵד, תִּהְיֶה לְךָ הַתְּחִזּוֹקוֹת עֲצוּמָה, כִּי זֶה שְׂאֵתָה נִמְשָׁף תְּמִיד אַחֵר
הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת, זֶה טֹבֵעַ בְּנֵי־אָדָם, כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁעוֹבֵר עָלֶיהֶם
כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים עוֹד מִגִּיל קִטְנוּת, וְנִמְשָׁכִים אַחֵר הָעֲצָבוֹת
וְהַדְּכָאוֹן, וְלֹא יְכוּלִים לְהַפְטִיר מִזֶּה, וְעַל־כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׁבַע־עוֹלָם לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִתְחַזֵּק. וְעַקֵּר הַחִזּוֹק הוּא
לְעֵין בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמֵאַחֵר שֶׁהַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי־מוֹהֵר"ן
הוּא סֵפֶר עֲמַק עֲמַק מִי יִמְצְאוּנוּ, עַל־כֵּן תִּקְבַּע לַעֲצָמְךָ שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי
"אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים", וְזֶה יוֹעִיל לְךָ מְאֹד מְאֹד.

גַּם אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם פֶּרֶק אַחֵד בְּפָרְקֵי אָבוֹת, כִּי
יֵשׁ בָּהֶם שְׁשֶׁה פְּרָקִים, כְּנִגְדַּת שְׁשֶׁת יְמֵי הַשְּׁבוּעָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פֶּרֶק אַחֵד, וְכֵן תִּעֲיֵן בְּפִרוּשֵׁי "חִסְדֵי אָבוֹת", וְתִתְּנֶהָ
לְךָ הַתְּחִזּוֹקוֹת עֲצוּמָה.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל הַתְּחִזּוֹקוֹת תְּלוּיָהּ בְּיָדֶיךָ, אִם תִּקַּח אֶת
עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִתְּנֶהָ שְׂמַח, וְתִשְׂמַח אֶת אַחֲרִים, אֲזִי תִתְּנֶהָ הִכִּי מֵאַשֶׁר
בְּחַיֶּיךָ, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּצְאָ מֵעֲצָמְךָ, לָמָּה אֵתָה צָרִיךָ לְמַשֵּׁף אֶת עֲצָמְךָ
כָּל־כֶּף אֵל הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, רְאָה לְחִזּוֹק אֶת

אחרים, ואז גם לך תהיה התחזקות, ואני מאד מקנה להקדוש-
ברוך-הוא, ש'הכל יתהפך לטובה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בערך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כה תשכה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום רב אף ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך מזמן, אבל לא היה לי הפנאי
להשיבך.

הנה השבוע יתחיל להיות זמן חדש בבית-ספר, ואני מאד מאד
מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתצליחי השנה, העקר תקחי את החיים
בקלות, ואל תמשיכי את עצמך אל העצבות והמרירות והדכאון
וכו' וכו', ואף שאני יודע מה שעובר עליכם בביתכם, קטנות
וצמצומים, אבל אני מאמין בהקדוש-ברוך-הוא, אם תתחזקו לחיות
ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ואחד יותר לשני וימחל לשני, ואחד
יסתפל על הטוב של השני, אז יהיה לך בית חמוד, בית נחמד, בית
גן-עדן, והילדים יהיו רגועים, כי בדרך כלל הילדים עצבניים
כשהורים רבים ביניהם, אבל אם ההורים רגועים, ויש להם נוחה,
אז גם הילדים רגועים, אבל אם יש מחלוקת ומריבות בבית, אז גם
הילדים נעשים עצבניים, ולכן תראי להיות חכמה ופקחית, ותותרי
לבעלך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתמיד יהיה ביניכם שלום-בית,
והעולה על הכל, תקחי בידך את החנוף בבית-ספר, ותדברי תמיד
עם התלמידות רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, וזה יתן לך ספוק
עצום, כי בזה שאדם לומד עם אחרים, זה נותן לו ספוק נפשי.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני

אָשֶׁר כה תשכו בַּנְּחָל יז

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתִּהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְתִצְאוּ מִכָּל צָרוֹתֵיכֶם וְחֹבוֹתֵיכֶם, וַיִּהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת, וְתוֹכְלוּ לְהִרְחִיב אֶת דִּירְתְּכֶם מִכָּל הַצָּדָדִים, וְכֵן לְהוֹסִיף עוֹד קוֹמָה לְמַעַלָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ לָכֶם תָּמִיד הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כה תשכו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסֹדֵר רְאָה, כִּי מִנְחַם-אֵב הִ'תִּשְׁנִי"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי שָׂמַח עַל חֲלֻקְךָ, שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי בַּבְּנִין בֵּית-הַמְדֻרָּשׁ.

וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ בְּזֶה שֶׁהִשְׁאַלְתָּ אֶת הָרֶכֶב ל... גְּרוּ יְאִיר, כִּי הוּא נוֹסֵעַ לַוַּעֲדָה בְּשָׁבִיל בְּנִין בֵּית-הַמְדֻרָּשׁ, וְעַל-כֵּן אִם הוּא צָרִיף לְנִסְעַ עוֹד פְּעַם בַּיּוֹם רִאשׁוֹן לַוַּעֲדָה, תִּשְׁאַל לוֹ אֶת הָרֶכֶב שְׁלָךְ.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אִם אַתָּה יָכוֹל לְנִסְעַ לְמְדִינָה הַהִיא לְקַבֵּל אֶת הַכֶּסֶף — מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, כִּי פְּשׁוּט זֶה חֲבָל שְׁיִפֵּל כָּל הַכֶּסֶף בְּיַדֵי הַגּוֹיִים, יִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם, וְכֵף יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עִם הַכֶּסֶף הַרְבֵּה מִצּוֹת וּצְדָקָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִשְׁמַח עִם הַמִּתְנָה, שֶׁנִּתְּנָן לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בַּת חֲמוּדָה כְּזוֹ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַזְכֶּה עוֹד לְהִיּוֹת בְּחַתְּנָתָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא — כְּסֻדְרָן, אֲפִלוּ מַעַט דְּמַעַט בְּכָל יוֹם, כִּי רַק זֶה מֵה שִׁישְׁאָר מֵאַתְנֹו, לְכֵן תִּתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּמִנְיָן בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת דִּיקָא, וְתִתְחַזַּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כה תשכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי רְאָה, כ"ו מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּהִיָּה.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִין בְּפִי מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּעֵנִין בְּנִית בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שִׁיתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי־נְיֻוֹת, וְתָמִיד תּוֹכְלוּ לַעֲמֹד לִימִינִי, וְלַעֲזֹר לִי.

גַּם בְּזֶה שֶׁאַתָּה תּוֹרְמֶת שְׁעוֹת עֲבוּדָה לְמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצָלִי, הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יְבָרֶךְ אוֹתְךָ בְּזִכּוֹת זֶה, שֶׁתַּעֲבִיר אֶת הַכָּל בְּקִלּוֹת, וְתִבְשְׂרוּ לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תשכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי רְאָה, כ"ו מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

רְאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְעַל אֵף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ כָּל מִינֵי בְּלִבוּלִים וּמַחְשָׁבוֹת וּטְרָדוֹת שׁוֹנִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאָה לְקַבֵּעַ לַעֲצָמְךָ שְׁעוֹרִים בַּתּוֹרָה, וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, בְּאֵם תִּלְמַד בְּכָל יוֹם פָּרָק בְּמִסְכַּת אֲבוֹת, כִּי הִיא נְחֻלָּקֶת לְשֵׁשֶׁה פָּרָקִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פָּרָק בְּפָרָקֵי אֲבוֹת, וְכֵן תַּעֲיִן בְּפִרוּשֵׁי "חֲסֵדֵי אֲבוֹת", וְתִהְיֶה לָךְ חַיּוֹת וְהִתְחַזְּקוֹת עַל כָּל הַיּוֹם.

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִיּוֹת בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֵרִיב בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּהְיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ.

מי יתן, שתמצא לעצמך איזה חבר טוב ללמד עמו בכל יום, אפלו שעה אחת, וזה יתן לך ספוק הנפש, כי התורה היא מזונא דנשמתא, מזון הנפש, ומי שזוכה ללמד בכל יום תורה, הוא מרגיש כל מיני נעימות בחייו, ועל-כך ראה לחפש ולבקש איזה חבר, ותלמד עמו בכל יום על-כל-פנים שעה אחת.

והעולה על הכל — ראה להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ותמיד תלך להפצה, ועל הדרך תדבר עם כל בר ישראל, ותחזק אותו, ותברך אותו בכל מיני ברכות, ואל תהיה ברכת הדיוט קלה בעיניך, אלא תשתדל לברך את כל בר ישראל, ו"איש אמונות רב ברכות", ומי שמתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ויודע ועד, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, יש לו כחות לברך את נשמות ישראל, ועוברים על נשמות ישראל עכשו צרות ויסורים ומכאובים ובלבולים, כאשר אפה בעצמך כבר ראית המון משפחות מה שעובר עליהן, ובזה שאפה מדבר ומחזק אותם, אפה פשוט מציל אותם מרדת שאול, ואשרי מי שיעסק בעבודה הקדושה הזו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

כה תשכט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, והעקר תשתדלי גם-כן להיות בצותא עם הנשים שאומרות תהלים, כי מעלת אמירת תהלים בכל יום — אין לתאר ואין לשער כלל, וממשיכה על האדם ישועות וחסדים ורחמים גמורים.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לכם רחמים, וירחם עליכם, ותזכו

להתרחב בפרנסה, ותגדלו את ילדיכם, ואזכה להיות בשמחתכם תמיד.

המאחל לכם שבת שלום...

כה תשל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, כ"ח מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל היקר לי מאד ...
נרו יאיר.

עכשו בקוראי את רשימת המלמדים בתלמוד תורה, נדהמתי לראות, שלילדים בגיל שלש יהיה אשה מלמדת, וזה תחת כל בקנת, כי מנהג ישראל בכל העולם כלו, ברגע שהילד מקבל פאות ומתלבש בציצית, מביאים אותו לחדר ומעטפים אותו בטלית, ולומדים עמו אלהי-בית בקדשה ובטהרה, ולא שאשה תהיה המקנכת והמורה, ולכן ההכרח לשנות את כל הענין הזה, ובכלל רציתי מאד, שתפגס יותר רוח הצניעות הן במורות, והן במלמדים, מלמדים צריכים להיות מבדדים לגמרי, ושלא תמצא שם אשה בכלל, וכן המורות צריכות להיות מבדדות, שלא ימצא שם שום גבר, וזה מעקרי הצניעות שבה, והצניעות היא היסוד.

נא ונא אני רוצה מאד, שהן המלמדים והן המורות ילמדו עם התלמידים והתלמידות "ספר-המדות", כי המדות הן יסוד האדם, ובכלל, אני רוצה לשנות את רוח הצניעות, שהיה היסוד אצלנו, כי אם יש צניעות — יש הכל, ואם אין צניעות — אין כלום.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל, שהשנה נזכה לחנוך את בנינו ובנותינו בקדשה ובטהרה על הצד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אָנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַכְּף-וּמִיד תִּשְׁנֶה שׁ... לֹא תִהְיֶה מְלַמֶּדֶת בְּגִיל שְׁלֵשׁ, וּבְכֻלָּל לֹא רְצִיתִי שְׂיִהְיוּ גְּנָשִׁים בְּמָקוֹם שְׂמְלֵמָדִים גְּבָרִים.

כה תשלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד נִדְהַמְתִּי לְשִׁמְעַע מַה שְׂכַתְּבַתְּ לִי, וְאֲנִי תַכְּף-וּמִיד צְוִיתִי לְשִׁנּוֹת אֶת זֶה, וּבְכֻלָּל אֲנִי רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לְהַכְנִיס אֲוִירָה שְׁל חֲסִידוֹת וּצְנִיעוּת, קְדוּשָׁה וְטְהָרָה, בֵּין הַבְּנִים וּבֵין הַבְּנוֹת, וְאֲנִי אֶלֶף עַל זֶה בְּתַקְּף וְעִז, וְלִכֵּן אֶתָּה לֹא צְרִיף לְדָאג.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל קַהֲלִתְנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְקַהֲלָה קְדוּשָׁה, וְהַחֲנוּף וְהַצְנִיעוּת וְהַטְהָרָה יִהְיוּ יְסוּד רֵאשֵׁנוּ.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיף לְלָמַד עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים בֵּין מְנַחֶה לְמַעְרִיב, וְתַחֲזֵק וְתֵאמֵץ וְתַעֲוֹדֵד אוֹתָם, כִּי זוֹ מְצֻנָה גְדוּלָה מְאֹד.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזָה.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, אֵין לָךְ מַה לְדָאג, אֲנִי כֹבֵר מִשְׁנֶה אֶת זֶה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַכֵּל יִשְׁתַּנֶּה עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תשלב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, כ"ח מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה עֲכָשׁוּ מִתְחִיל זְמַן הַלְמוּדִים לְבָנִים, אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שְׁתַּעֲמַד עַל הַמְשָׁמֵר, שְׁלֹא תִמָּצֵא שׁוֹם אִשָּׁה עוֹזֶרֶת אוֹ מְחַלֵּיפָה לְמַלְמָדִים, וְזוֹ פְּרִיצוֹת נוֹרָאָה, וְכִנְרָאָה שֶׁ... גֵּרוּ יְאִיר, אֵינּוּ מִבֵּין וְאֵינּוּ מִבְּחִין וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֲנִי שֵׁם אוֹתָךְ עַל הַמְשָׁמֵר, שְׁאֵתָה תַעֲמַד עַל הַמְשָׁמֵר, וְתִשְׁמַר שְׁלֹא יִקְרָה דְבָר כְּזֶה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה, גְּבָרִים צְרִיכִים לְלַמֵּד עִם הַבָּנִים, וְנָשִׁים צְרִיכוֹת לְלַמֵּד עִם הַבָּנוֹת, וְאִסּוּר, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׁתִּהְיֶה אֵיזוֹ עֶרְבוּבָיָה, שׁוֹם גְּבָר לֹא יִמָּצֵא בֵּין הַנָּשִׁים בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, וְשׁוֹם אִשָּׁה לֹא תִמָּצֵא בֵּין הַמְלַמְדִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה, וְאִף שְׁכַתְּבָתִּי כָּבֵר ל... גֵּרוּ יְאִיר, אֲנִי מְמַנֶּה אוֹתָךְ שְׁלִיחַ, שְׁאֵתָה תִזְהֵיר אוֹתוֹ, וְתִזְהֵיר אֶת כָּל הַמְלַמְדִים, אֲצַלְנּוּ צְרִיכָה לַהֲיֹוֹת הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה וְהַצְּנִיעוּת הַיְסוּד בְּחִנּוּף.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲמַד עַל הַמְשָׁמֵר בְּעִנְיַן הַחֲנוּף וְהַמְחֻנְכִים וְכוּ' וְכוּ' בֵּין הַבָּנִים, וְתִכְףּ-וּמְיָד כְּשֵׁאֵתָה רוֹאֶה דְבָר שְׁלֹא נִרְאָה לְךָ, וְאֵינּוּ מִתְאִים לִישִׁיבָה חֲסִידִית וְכוּ', תִּכְףּ-וּמְיָד אֶל תְּהַסֵּס לְכַתֵּב לִי, וְאִפְלוּ לְכַתֵּב פֶּקֶס, שְׁאֵתָה צְרִיף לְדַבֵּר אֵתִי דְחוּף, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵל לְהִתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ, כִּי הַשָּׁנָה אֲנִי רוֹצֶה לְהַכְנִיס אֶת כָּל הַמְאֲמָצִים, שְׁנַחֲנֶנּוּ אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת עַל טְהָרַת הַקְּדוּשָׁה, וְשְׁלֹא תִהְיֶה יוֹתֵר הַפְּקָרוֹת, אֵתָה צְרִיף לְהַבִּין, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, אֵינּוּ דוּמָה בְּעַל תְּשׁוּבָה שֶׁהוּא מְנַהֵל וּמְחַנֵּף, לְאַחַד שְׁנוֹלֵד בְּקְדוּשָׁה וּבְטְהָרָה, שֶׁהוּא מְנַהֵל וּמְחַנֵּף וְכוּ' וְכוּ', לְעַת עֵתָה אֵין לָנוּ שׁוֹם בְּרָרָה אַחֲרָת, וְאֵנְחֵנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַטוֹב מִמָּה שֵׁיֵשׁ לָנוּ, אֲבָל לְפִי רוּחִי זֶה רַק לְהַקִּים דוֹר חֲסִידִי, דוֹר מְאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּלִי

שום פְּשׁוּת, הוֹלְכִים בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ עִם יְהוּדוֹת, כְּמוֹ בִּישׁוּבוֹת הַכִּי
תַרְדִּיּוֹת, וְיֹתֵר מִזֶּה, כִּי אֶצְלָנוּ כָּל הַשְּׂאִיפָה לְקַדְשָׁה וְטָהָרָה,
וְלִצְנִיעוּת, וּבּוֹדָאי כּוֹאֵב לִי עַל דְּבָרִים פְּשׁוּנִים וְכוּ', וְהִרְבֵּה דְבָרִים
מֵה שְׁקוּרָה שְׁזָה לֹא לְפִי רוּחִי, אֲבָל זֶה רַק הַהִתְחַלָּה, וְאֲנִי מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵם נֶעֱמַד עַל זֶה חֶזֶק, נִהַפֵּף אֶת זֶה לְטוֹבָה.
וְלִכֵּן אֲנִי מִמְנָה אוֹתָךְ, שְׂאֵתָה תִשְׁמַר עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט, וְתַכְתֵּב לִי,
פֶּה בִּיבְנָאֵל שְׂאֲנַחֲנוּ בְּמִדְבַר שְׂמֵם, אֵין לָנוּ עֶסֶק עִם אֵף אֶחָד, וְאֲנַחֲנוּ
צָרִיכִים לְרֵאוֹת לְהַשְׁתַּדֵּל לְחַנּוּף אֶת יְלַדֵּינוּ בְּקַדְשָׁה וּבְטָהָרָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ וּבְעֵד כָּל הַמְּלַמְדִים, וְשִׁנּוּכָה לְחַנּוּף אֶת
הַיְלָדִים בְּתַכְלִית הַקְדְּשָׁה וְהַטָּהָרָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תשלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה מְחַר מִתְחִילִים הַלְמוּדִים בְּתִלְמוּד תּוֹרָה, וּמֵאֵד מֵאֵד רְצִיחִי
שְׂתַקַּח אֶת הַמְּלַמְדוֹת בְּרִצְיָנוֹת הַכִּי גְדוּלָה, וְהַעֲקָר — לְהַחֲדִיר
בְּיְלָדִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְּרֶךְ, תְּמִיד לְדַבֵּר רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, כִּי בְּאֵמֶת מֵה יֵשׁ לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם — רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וּבְלִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲנַחֲנוּ כְּלוּם, כִּי הִנֵּה אֲנַחֲנוּ כָּאֵן, וְעוֹד
מֵעַט נִצָּא מִכָּאֵן, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּיְלָדִים רַק אֲמוּנָה בּוֹ
יְתַבְּרֶךְ, וְלְהַכְנִיס בְּהֵם חֶשֶׁק שְׂיִרְצוּ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלִקְנוֹת
לְעִצְמָם מִדּוֹת טוֹבוֹת.

הַעֲקָר אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, מְלַמֵּד צָרִיךְ סְבִלְנוֹת גְּדוּלָה מֵאֵד, וְלֹא
יִתְעַצְבֵּן עַל הַיְלָדִים, וְלֹא יִצְעַק עֲלֵיהֶם, כְּעִגְלָה עֲרוּפָה וְכוּ' וְכוּ',
אֵלָּא שְׂיִלֵּךְ אִתָּם בְּעֵדֵינוֹת, וְאֵז דִּיקָא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכּוֹ.

רָאָה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל צְנִיעוּת הַיְלָדִים, וְצָרִיכִים לְדַבֵּר אִתָּם הַרְבֵּה מְעַנֵּן צְנִיעוּת, וְקִדְשָׁה וְטָהָרָה, הֵן קִדְשַׁת הַעֵינַיִם, וְהֵן קִדְשַׁת הַבְּרִית, שְׁלֹא יִתְקַלְקְלוּ, וְכֵן צָרִיכִים לְהִזְהִיר אֶת הַיְלָדִים, שְׁלֹא יִתְבַּיְשׁוּ לְהִגִּיד, אִם אֶחָד, חֵס וְשָׁלוֹם, נוֹגֵעַ בָּהֶם, כִּי אֲנִי צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, כִּי יֵשׁ, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים, בְּדוֹר הַזֶּה מְשַׁחֲתִים, וְאֲנֹחְנוּ צָרִיכִים לְעֲמֹד עַל הַמְּשֻׁמֵּר, וְלְשֹׁמֵר אֶת יְלָדֵינוּ, שְׂיִגְדְּלוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהָרָה.

הַעֲקָר תַּחֲזוֹר לְעֲצָמָךְ פַּעַם אַחֵר פַּעַם, בְּאִפְּן שְׂיִהְיֶה מְלַמֵּד מְצַלַּח, צָרִיכִים סְבֻלָּנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי יְלָדִים יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם מִהַעֲצָבִים, וְצָרִיכִים רַק לְלַכֵּת אִתָּם בְּקִלּוֹת, מִצַּד אֶחָד לְזֶרֶק עֲלֵיהֶם מוֹרָא וּפְחָד, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי לְאַהֲבָה אוֹתָם כְּנִפְשׁוֹ, שְׁזֶה סוֹד שְׂמֵאל דְּיוֹחָה וְיָמִין מְקַרְבָּת, וְזֶה עֲקָר הַהֲצֻלָּחָה.

נָא וְנָא רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת חִזּוֹק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבַּרְךָ, כִּי הָאַמוּנָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמוֹצִיאָה אֶת הָאָדָם מִקְטָנוּת לְגִדּוּלָתוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

כָּל בְּעִיָּה שְׂרַק תִּהְיֶה לָּךְ, אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד שְׂתִּשְׁתַּדֵּל לְכַתֵּב לִי, כִּי זֶה לִי כְּנִפְשִׁי לְגִדּוֹל יְלָדִים יְרָאֵי הַשֵּׁם, וְשְׂתִּשְׁתַּנֶּה הָאוֹיֵרָה בֵּין אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְגַמְרֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהֲצֻלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תשלד

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר שׁוֹפְטִים, כ"ח מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

זֶה כְּמָה שְׂאֲנִי רוֹצֶה לְכַתֵּב לָּךְ, אִךְ לֹא מְסַתְּעִיא מְלִתָּא מֵרַב טְרִדוּתֵי הַרְבּוֹת.

אֲשֶׁר כה תשלד בַּנְחַל כה

מה אמר לך! הנה אנחנו מתחילים עכשו את הזמן החדש, ואני רוצה מאד לחנך את הילדים בחנוך הכי טוב, להחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, בלי שום פשרות, ושירגילו את עצמם לדבר אליו יתברך — באשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו וכו' וכו', והעולה על הכל — ללמד אתם תורה הקדושה בתמימות ובפשיטות, ומדות, אשר זה יסוד האדם, וצריכים להזהר מאד לא להתעצבן עם ילדים, רק ללכת אתם בצורה יפה, ולהסביר להם, כי אם מסבירים לילדים בצורה יפה, מצליחים מאד מאד, ואם אדם הולך בכעס ובתקיפות וכו', אזי הוא מתעצבן בעצמו, וכן מעצבן את הילדים, וכבר לא יכולים לקבל כלום, ועל-כן צריכים חכמה עצומה איך ללמד עם הילדים.

מאד מאד אני מקפיד על עניני צניעות, שיהיה בין הילדים, וצריכים לדבר אתם מאד מאד על קדשה וטהרה, קדשת המחשבה, קדשת העינים, קדשת הידים וכו' וכו', ולהאריך בזה.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך, פי, תהלה לאל, יש לנו רבי כזה, רבי נורא ונפלא, המגלה לנו עצות קדושות איך להתחזק, ואיך להתחזק מעמד, כי בזה העולם עובר על כל אחד משברים וגלים, ואשרי מי שמתחזק מעמד, ואינו נשבר משום דבר.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים, ועקר ההתחזקות צריכים בשני דברים — הן במדת השמחה, והן בתפלה והתבודדות, ואנשי שלומנו מספרים, שנינו של מוהרנ"ת ז"ל, היה שמו ר' אהרן, הוא היה בנו של ר' מיכל בן ר' יצחק בן מוהרנ"ת ז"ל, והיה אברך פלא, ואנשי שלומנו הפליגו מאד מאד במעלתו, תמיד היה בשמחה, ותמיד היתה לו מלה טובה לזולתו, ותמיד דבר עם הקדוש-ברוך-הוא, והפלא היה — איך שהיו אצלו שני הפכים, מצד אחד דבר הרבה מהקדוש-ברוך-הוא, והתבודד עם הקדוש-ברוך-הוא, והיה סבלן גדול, ומצד שני דבר הרבה עם בני-אדם בסבר פנים יפות, וחזקם ועודדם. רואים מזה, שזה עקר המעלה

והשבח של האדם, אף שעובר עליו מה שעובר, עם כל זאת הוא מחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר, ולכן גם אתה ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יעזר לך.

מאד מאד אני מבקש אותך בענין החנופה, תתייעץ עמי כל דבר קטן שאתה צריף, כי החנופה הולך לי בנפשי, ואני רוצה השנה, שנקים דור חדש, המאמינים בו יתברך באמונה פשוטה, ודיקא על-ידי-זה נצליח דרכנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תשלה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, כ"ח מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... נרו יאיר.

פה תקבל מכתב כללי, ותראה לתלותו בלוח המודעות, וכן תמסר את המכתבים ליצדם תכף-ומיד על הבקר, כי הם מאד מאד נצרכים, כי הם המכתבים למלמדים.

אודות התנור, תתן שלשה צ'קים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שירחם עלינו, ויחוס ויחמל, וירחיב לנו שיהיה לשלם, כי אי אפשר להשאר בלי מקנה טהרה, אפלו ליום אחד, ובודאי הזכות הזאת תעמד לך ולילדיך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ואל תניח את העצבות והעצלות אצלך פרגע, ואף שאני יודע, שעוברים עליך כל-כף הרבה משברים וגלים, ספקות ובלבולים, עם כל זאת ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותמיד תציר בדעתך, איך שהכל לכל אלקות גמור הוא,

אֲשֶׁר כַּה תִּשְׁלוּ בְּנַחֵל כַּז

וְאָדָם צָרִיף לְהִיּוֹת בְּטֵל וּמִבְטָל בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וְאִז טוֹב לוֹ
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תִּשְׁלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד... גֵּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה מְחַר מִתְחִילִים הַלְמוּדִים בְּתִלְמוּד תּוֹרָה, וְהוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים,
שֶׁהַשָּׁנָה יִהְיֶה לָנוּ חֲנוּךְ יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְצָרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת
לְיִלְדִים, וְזֶה עֵקֶר הַמַּעֲלָה שֶׁל מְלַמֵּד טוֹב, שֶׁהוּא אֵינוֹ צוֹעֵק עַל
הַיִּלְדִים, אֲלָא הוּא הוֹלֵךְ בְּסְבָלָנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְיָה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְבְרִיּוֹת,
הֵן אֲמַת עֲכָשׁוּ יֵשׁ לָנוּ דְחָקוֹת, אֲבָל הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, הַעֲקֵר רַק
חִזֵּק וְאַמֵּץ, וְשׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל הַצְּנִיעוּת, וְלִהְיֶה דִיר בְּיִלְדִים אֶת מִדַּת
הַצְּנִיעוּת, כָּל אֶחָד כְּפִי הַגִּיל שֶׁלוֹ, וְצָרִיכִים לְדַבֵּר, שֶׁכְּשׁוֹנְכֵנְסִים לְבֵית
הַכֶּסֶּא וְכוּ', לְהִיּוֹת מְכֻסִּים וְכוּ', וְאֶסוּר לְגַעַת וְכוּ', וְלְדַבֵּר מִחֲמֹמֶה
הָעוֹן, כִּי זֶה דְבָרִים שֶׁצָּרִיכִים לְדַבֵּר מִזֶּה, לֹא כְּמוֹ שֶׁאֵלוֹ הַטּוֹעִים
אוֹמְרִים, שֶׁהַיִּלְדִים עֲדִין קִטְנֻטִּים, וְלֹא צָרִיכִים לְדַבֵּר מִזֶּה, כֵּן
צָרִיכִים לְדַבֵּר מִזֶּה, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל קִדְשָׁה וְטָהָרָה, שֶׁיִּהְיֶה
מִחֲנֻנֵי קְדוּשָׁה וְטָהוֹר.

הַיָּקָר תְּחַדִּיר בְּיִלְדִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן תִּלְמַד אִתָּם
בְּ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", וְשִׁיחֵיו רְגִילִים לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וּבְכִלְלֵךְ אִתָּה
צָרִיף לְרֵאוֹת, שֶׁבְּכַתָּה שֶׁלָּךְ תִּהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִחָה וְסְבָלָנוֹת, וְשֶׁלֹּא
תִצְטָרֵךְ לְצַעֵק עַל הַתְּלָמִידִים, וְאִם תִּלָּךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ, תִּצְלִיחַ מְאֹד
מְאֹד.

ראה לבטל את עצמך לגמרי לאין סוף ברוך הוא, ולהיות רגיל לדבר אליו ותברך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, פי מה ישאר מאתנו? רק אלו הדבורים שאנחנו מדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, ואשרי ואשרי מי שמצית את רבנו ז"ל, ומתבודד בכל יום ויום, ובפרט מלמד, שצריך לבקש על כל תלמיד ותלמיד שיצליח דרכו, וכבר ספרתי לכם כמה פעמים, שבימי ילדותי היה לי מלמד, ושמו היה ר' יעקב מלמד ז"ל, והוא היה אחד מאנשי שלומנו, מלמד נפלא מאד, אשר זה כבר חמשים שנה שלמדתי אצלו, ואני זוכר כל מה שלמדתי אצלו, ושמעתי אחר שנים רבות מאחד מאנשי שלומנו שספר, ששמע מהמלמד הזה, אשר כל בקר ובקר קדם אור היום, היה מתבודד ומתפלל על תלמידיו שיצליחו, והיה רגיל על לשונו — יום אחד שאינו מתבודד על הכתה שלו, הולך לו שלא כסדר, והיה מתבודד עצמו, ומבקש מתחנן ממנו לתברך על כל תלמיד ותלמיד, שיהיה צדיק ונוטר הברית, רואים מזה הנהגה של אחד מאנשי שלומנו היקרים, ואשרי מי שמתנהג בדרך זו.

ראה להיות בשמחה, ואל תסתפל על שום בריה שבעולם, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תשלו

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר שופטים, כ"ח מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי ר' ... גרו יאיר.

מה אמר לך! ראיתי את הכתב שכתבת בספר תורה, ונכנסה בי תשוקה עצומה לכתב גם-כן אצלך ספר תורה, ובפרט כפי הממחיות שאמרת לי, כי עדין אני חייב לכתב עוד ספר תורה אחד, כי כבר זכני הקדוש-ברוך-הוא לכתב שלשה ספרי תורה: אחד על

שָׁמִי, וְאֶחָד עַל שֵׁם זִוְגָתִי הֶרְבַּנִּית, וְאֶחָד עַל שֵׁם אִמִּי, עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם, וְעַכְשָׁו אֲנִי רוֹצֶה לְכַתֵּב אֶחָד עַל שֵׁם חֲמוּתִי, עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם, וְעוֹד נִדְבֵר מִזֶּה.

הִנֵּה מִחֵר מִתְחִילָה שְׁנַת הַלְמוּדִים, לְכֵן רָצִיתִי לְהַנְחוֹת אוֹתְךָ בְּכַמָּה עֲנִינִים. אֵתָּה צָרִיךְ לְקַחַת כָּל דְּבָר בְּקִלּוֹת מְאֹד, הֵינּוּ, כִּי מִלְמַד מְצַד אֶחָד צָרִיךְ לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִהְיוֹת אוֹקֵק רַק לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזוֹ תִּהְיֶה כָּל מְגִמָּתוֹ, שֶׁלֹּא יִרְצֶה שׁוּם רְצוֹן אַחֵר, אֲלֵא אֵת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, מְצַד שְׁנֵי הוּא צָרִיךְ לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הַיְלָדִים, לֹא לְצַעֵק עָלֵיהֶם, וְלֹא לְהִרְבִּיעֵם, אֲלֵא לְלַכֵּת אִתָּם בְּנַחַת, וּלְדַבֵּר אִתָּם, כִּי 'דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים', וְלְהַסְבִּירָם, שְׂאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים רַק עִם אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְעוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מְכָאֵן, וְלֹאִיפֹה אֲנַחְנוּ חוֹזְרִים? אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן לְמָה לֹא נִדְבֵר עוֹד עַכְשָׁו מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא?

הַעֲקָר לְהַחֲדִיר בְּיְלָדִים מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֶה, שְׁכַל מִלְמַד וּמִלְמַד יִלְמַד עִם הַיְלָדִים "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים.

הַעֲקָר תִּלְךָ אִתָּם בְּסִבְלָנוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּדְךָ, כִּי אִם מִתְחִילִים לְצַעֵק עַל הַיְלָדִים, מְאַבְדִים אֶת עֲשֵׂתוֹנוֹתֵינוּ וְכוּ', וּמִתְבַּלְבְּלִים לְגַמְרֵי, כִּי עַקֵּר הַחֲכָמָה בְּמִלְמָדוֹת, שְׁמִלְמַד יִהְיֶה מְאֹד מְאֹד סִבְלָן, וַיִּסְבִּיר לְיְלָדִים בְּצוּרָה יְפָה, בְּלִי צְעָקוֹת, בְּלִי קוֹלוֹת, אֲלֵא בְּחֵן דְּקִדְשָׁה, לְהַסְבִּיר לָהֶם כָּל פֶּרֶט וּפְרָט מִהַלְמוּדִים, וְעַקֵּר הַצְּלַחַת הַמְלַמֵּד טוֹב, שְׂיִכּוֹל לְצִיֵּר אֶת הַלְמוּד בְּשִׁפְתַי הַיְלָד, לְהַלְבִּישׁ אֶת הַלְמוּד, שְׂיִרְאֶה אֶת זֶה בְּמוֹחָשׁ.

הִיָּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים מִלְמָדִים יְרֵאִים וְשְׁלָמִים, אֲשֶׁר מִי שְׂרַק לְמַד אֲצֵלָם, נִשְׁאָר יְהוּדֵי חֲרָדִי לְכָל הַחַיִּים, וְאֵת זֶה אֲנִי רוֹצֶה לְהַחֲדִיר בֵּין הַמְלַמְדִים שְׁלֵנוּ. בְּוַדָּאֵי עוֹבֵר עָלֵינוּ עַכְשָׁו קִטְנוֹת וּחְלִישׁוֹת הַדַּעַת, וְאִין פֶּרְנִסָּה וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל בּוֹ יָבוֹא הַיּוֹם, שְׂיִתְהַפֵּךְ

וַיִּתְרַחֵב לָנוּ, וְכָל מְלַמֵּד וּמְלַמֵּד יִקְבַּל לְכָל הַפְּחוֹת 5.000 ש"ח לְחֵדֶשׁ, וְאֵנִי רוֹצֵה לְהַרְבּוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אֲבָל לְעֵת עֵתָה הַמְּצָב אֲצַלְנוּ דְחוּק מְאֹד, כִּי עוֹבְרִים עָלֵינוּ הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם רוֹצֵה רַק לְשִׁבֵר אוֹתָנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת חֲסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁעוֹשֶׂה אִתָּנוּ חֲסֵד כְּזֶה, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ אֶת הַפְּנֵה שְׁלָנוּ, וְאֲנַחְנוּ לֹא צָרִיכִים לְהִסְתַּוְּבֵב בֵּין הַחֲלוּנִים.

עֲלֶיךָ לְזַכֵּר לָמָּה בָּאנוּ פֶּה לְמַדְבַּר שָׁמַם — כְּדֵי לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, שְׁלֹא יֵרְאוּ אֶת הַזָּבֵל וְהַלְכָלוֹךְ שֶׁל עִיר גְּדוּלָּה, כְּגוֹן: אֲשֶׁרֹד, יְרוּשָׁלַיִם, בְּנֵי בְרַק וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר הַחֲלוּנִים מְפִיצִים תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

נָא וְנָא הַחֲזוּק בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאָדָם צָרִיךְ לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

לְרַבְּנוּ ז"ל הַתְּקַרֵּב יְהוּדֵי, וְשִׁמוֹ הָיָה ר' יוֹסֵף חֲזָן, הוּא הָיָה חֲזָן בְּעִיר בְּרֶסֶקֶב, בְּתַחֲלָה לֹא הָיָה מִהַמְּקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲלָא מִחֲמַת שְׁרַבְּנוּ ז"ל חֲבָבוּ מְאֹד, כִּי הָיָה לוֹ קוֹל יָפֵה, אִז הָיְתָה דְרָכּוֹ לְהַפְּנִס מְדֵי פַעַם בְּפַעַם אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְרַבְּנוּ ז"ל דִּבֵּר אִתּוֹ הַרְבֵּה דְבוּרֵי יִרְאַת שְׁמַיִם כְּדְרָכּוֹ, עַד שֶׁפַּעַם אַחַת בָּא ר' יוֹסֵף חֲזָן אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְהַחֵל לְסַפֵּר לוֹ אֶת הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל הַבְּעַל תְּפִלָּה, וְעַל יָדוֹ נִתְגַּלְגַּל, שְׁרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ סִפּוּר נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, שֶׁשָּׁם גְּנוּז סוּד הַגְּאֻלָּה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַבְּעַל תְּפִלָּה, שֶׁהוּא יְנַקֵּה וַיִּטְהַר אֶת הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ שְׂיִכוֹת אֶל הַבְּעַל תְּפִלָּה הַזֶּה — שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמּוֹר עַל גְּדָרֵי הַצְּנִיעוּת בֵּין הַיְלָדִים, וְצָרִיכִים לְדַבֵּר אִתָּם הַרְבֵּה מְאֹד שְׁאֲסוּר לְנַגֵּעַ וְכוּ', וְאֲסוּר לְהִסְתַּפֵּל וְכוּ', וְזֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְכֵן לְהִזְהִירָם מְאֹד, שְׁאֵם, חַס וְשְׁלוֹם, אֲחֵד רוֹצֵה לְנַגֵּעַ בָּהֶם לְרַע, חַס וְשְׁלוֹם, חַס וְשְׁלוֹם, שֶׁתִּכְף-וּמִידָה, לֹא יִתְבַּיְשׁוּ לְסַפֵּר אֶת זֶה — אוֹ לְמַלְמֵד, אוֹ לְהוֹרִים, וְצָרִיכִים לְעוֹדֵד אֶת

אֲשֶׁר כה תשלח בַּנְחַל לַא

הַיְלָדִים, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, מִסְתַּוְבְּכִים כָּל מִיַּי מִשְׁחָתִים, וְכָל מִיַּי מִלְּכָלְכִים וְכוּ' וְכוּ', הַמְכַשִּׁילִים אֶת הַיְלָדִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, בְּפָגַם הַבְּרִית, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְעֲמֹד עַל הַמְשָׁמֵר, לְעַקֵּר וּלְשַׁרֵּשׁ אֶת הַטְּמָאָה מִיְלָדֵינוּ, וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם רַק קְדוּשָׁה וְטָהֳרָה וְצַנִּיעוּת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תשלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קְבִלָּתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וְגִדְלֵ שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב עַל הַבְּשׂוּרָה הַטּוֹבָה שֶׁבְּשָׂרְתֶם לִי, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת וּלְהַבִּין, שֶׁכָּפֹךְ יֵשׁ בְּהַרְיוֹן הַרֵאשׁוֹן, כָּל מִיַּי בְּחִילוֹת וְכוּ', וְאֵי נְעִימִיּוֹת וְכוּ', וְצְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיַּי אֲפָנִים שֶׁבַעוּלָם, וְהַעֲקֹר עִם שְׂמִחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי, וְעַל-כֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה — עַל הַמְּתַנְּה הַיְקָרָה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לָכֶם, וְתִזְכּוּ לְהוֹרִיד נְשִׂמָה קְדוּשָׁה, שֶׁתֵּאִיר אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, כִּי בְּאֲמַתַּת לֹא יוֹדְעִים עַל-יְדֵי מִי תוֹלֵד אֵיזוֹ נְשִׂמָה יְחִידָה דִּיחִידָה, וְתֵאִיר אֶת אוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם.

לב אשר כה תשלט בנחל

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תשלט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, כ"ח מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

הנה מחר מתחיל זמן הלמודים, ומאד מאד אני רוצה, שתכניסו בילדים אמונה והשגחה פרטית, ותשתדל מאד מאד להיות רגוע וסבלן עם ילדים, כי זה מעקרי חכמת המלמדות — להיות סבלן גדול עם הילדים, ומלמד שהוא סבלן, הרי הוא מצליח, לא-כן מלמד שהוא עצבני, הילדים קופצים לו על הראש, ואתה צריך לדעת, כי מלמדות היא חכמה עמקה מאד מאד, וזה לא הולך כל-כך קל, אבל אם אדם לוקח את הלמודים האלו שאני מלמד אתכם, שמלמד צריך להיות סבלן גדול, ולא יקפיד על התלמידים, כי 'לא הקפדן מלמד' (אבות ב, ה), על-ידי-זה הכל ילך לו בקלות. העקר צריכים להלביש את הלמוד בדרך ספורים וציורים יפים, לציר ולהמחיש את הלמוד לילד, עד שיראה את זה בציור דמיונו ממש חי, ואז יצליח התלמיד.

נא ונא תחזיר בילדים רק אמונה, ועוד פעם אמונה, ועוד פעם אמונה וכו', כי ימינו כצל עובר, וסוף כל סוף אנחנו צריכים לחזור אל הקדוש-ברוך-הוא, ועל-פן למה לנו לחכות עד אז, כבר עכשו אנו צריכים לחזור אליו יתברך, ואם גלף בצורה כזו, נצליח דרכנו תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תשמ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, כ"ח מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

הנה מחר מתחיל סדר הלמוד בתלמוד תורה, מאד מאד רצייתי, שתחזיר בתלמידים אמונה פשוטה בו יתברך, ואמונת חכמים, ותמיד תספר להם ספורי צדיקים, באפן שימשך לבם אל התורה ואל היראת שמים, כי מה שספורי צדיקים גורמים, אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה להיות חכם, ולהחזיר בילדים אמונה פשוטה באין סוף ברוך הוא, וכן תלמד עמהם הרבה "ספר-המדות", כי אני רוצה שיהיו ילדים בקיאים בספר-המדות בעל-פה ממש, כי המדות הן יסוד האדם. ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד לחזור הרבה בספר הזה.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותקח את עצמך בידך, ותעשה התחדשות חדשה, וזכר את הימים והשנים שבלית בין כתלי בית מדרשנו, וגם עכשו ראה לבלות את הזמן היקר שלך בתורה ובתפלה וביראת שמים שלמה, ועל-ידי-זה יהיה לך כח להשפיע גם בתלמידך, כי אם תלמד הוא ירא שמים, אז הוא משפיע גם לתלמידים יראת שמים, ולכן תעשה כל מיני כל פעולות שבעולם למסר את נפשך על תפלה והתבודדות, שבכל יום ויום תדבר ותשיח ותספר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

נא ונא ראה לקבע לעצמך שעורים בתורה, ותשתדל במנין דיקא, ואז טוב לך כל הימים.

אם יש לך איזו בעיה, ראה לכתב לי תכף-ומיד, כי אני רוצה השנה להחזיר בילדים יראת שמים וטהרה, וקדשה וכו' וכו',

וְעַל-כֵּן אִם רַק יֵשׁ אִיזוֹ בְּעֵינָהּ, שְׁאֵתָהּ חוֹשֵׁב, תִּכְּף-וּמִיָּד תִּהְיֶה אֵתִי בְּקֶשֶׁר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תִּשְׁמָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה מְחַר מִתְחִילִים הַלְמוּדִים בְּתִלְמוּד תּוֹרָה, מְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּחֲזִיק בְּזַמְנֵים, וְתִהְיֶה מְסוּר אֵל הַיְלָדִים, וְתִהְיֶה סִבְלָן גְּדוֹל אֲלֵיהֶם, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ, כִּי הַמְלַמְדוֹת הִיא עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבְקָרוֹב מְאֹד יִתְחַיל לְהַפְגִּס לָנוּ הַרְבֵּה שְׁפַע, וּמִמֵּילָא פְּרִנְסַתְךָ תִּגְדֵּל.

רְאֵה לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִירָא וְתַפְחַד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵתָהּ צְרִיף לְדַעַת, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַתְּפֵל עָלֶיךָ, וְרוּאָה וְצוּפָה וְיוֹדֵעַ וּמְבִיט כָּל מָה שְׁאֵתָהּ עוֹשֶׂה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּפְגַּס בְּךָ יְרֵאת שָׁמַיִם, וְתִכְּף-וּמִיָּד כְּשִׁיחֶיָה לְךָ יְרֵאת שָׁמַיִם, אֲזִי תוּכַל לְלַמֵּד אֶת הַיְלָדִים, כִּי מְלַמֵּד צְרִיף שְׁיִחֶיָה יְרֵאת שָׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד, וְתָמִיד צְרִיף לְהִסְתַּפֵּל עַל הַשָּׁמַיִם, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר — הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ צוּפָה וּמְבִיט עַל כָּל הַנִּבְרָאִים, וְעַל-יְדֵי שֵׁישׁ לְמַלְמֵד יְרֵאת שָׁמַיִם, הוּא יְכוּל לְהַשְׁפִּיעַ בְּיַלְדִים יְרֵאת שָׁמַיִם.

הַעֲקֹר תִּהְיֶה סִבְלָן, כִּי עִם צְעָקוֹת עַל הַיְלָדִים לֹא מִגִּיעִים אֵל

שׁוֹם דְּבַר.

אָשֶׁר כה תשמב בַּנְחַל לה

אָנִי רוֹצֶה מְאֹד לְהַחְדִּיר בְּיַלְדֵימִי צְנִיעוּת וּקְדוּשָׁה, וּלְהַזְהִירם מְאֹד, שְׁלֹא יִסְתַּכְּלוּ בַּמְקוֹמוֹת הַמְטַנְפִים וְכוּ', וְשְׁלֹא יַעֲשׂוּ, חֵס וְחֶלְיָה, שׁוֹם מַעֲשִׂים מְגִנִּים וְכוּ', וְצָרִיכִים לְהַזְהִירם מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא יִתְחַבְּרוּ עִם יְלָדִים רָעִים, וְאַתָּה צָרִיךְ לְעוֹרֵר אוֹתָם, שְׂיִגְלוּ לְךָ אִם אַחַד רוֹצֶה לְנַגֵּעַ בָּהֶם לְרַע, חֵס וְשְׁלוֹם, וְדִי לְחַכְמָא. צָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים מְאֹד בְּדַבַּר זֶה, וְאִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה, אַז תִּצְלִיחַ דִּרְכְּךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תשמב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מִחֶר מִתְחִילִים הַלְמוּדִים בַּתְּלִמוּד תוֹרָה, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁתְּחַדִּיר בְּיַלְדֵימִי אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי זוֹ תְּכַלִּית שֶׁל מְלַמֵּד — שֶׁיִּתְחַדִּיר בַּתְּלִמִּידִים אֱמוּנָה פְּשוּטָה, אֲשֶׁר הִיא כָּלֵל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קִיט, פו): "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה", כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁאֵנוּ מְקִיְמִים צָרִיכוֹת לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ לְאֱמוּנָה, וְאַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק בְּעִצְמוֹךְ בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תוּכַל גַּם לְהַעֲבִיר לְיַלְדֵימִי אֱמוּנָה, כִּי מְלַמֵּד טוֹב צָרִיךְ לְעִבֹד קִדְּם עַל עֲצָמוֹ, וְלִשְׁבֹּר אֶת הַמַּדּוּת הַרְעוּת שְׁלוֹ, וְאַחֲרֵי-כֵן יוּכַל לְהַחְדִּיר בַּתְּלִמִּידִיו.

הַיְסוּד וְהַעֲקָר בַּמְּלִמְדוּת הוּא סְבֻלָּנוּת, צָרִיכִים לְהִיּוֹת סְבֻלָּן גָּדוֹל מְאֹד, וְאִסוּר לְהַכּוֹת יְלָדִים בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן, וְאִסוּר לְצַעֵק עֲלֵיהֶם וּלְהַתְּפַרֵץ עֲלֵיהֶם, כִּי מְלַמֵּד טוֹב צָרִיךְ סְבֻלָּנוּת לְיַלְדֵימִי, וּלְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֲלֵיהֶם, וּלְהַסְבִּיר לָהֶם אֶת הַלְמוּד, וְדִיָּקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ בֵּין בְּנֵי-שָׁמַי וּבֵין בְּרוּחָנִי, אֲשֶׁרִי הַמְּלַמֵּד שֶׁיֵּשׁ לוֹ סְבֻלָּנוּת לְתַלְמִידִים, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָּא לְנַצַּח נְצָחִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תשמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה מָחָר מִתְחִילִים הַלְמוּדִים, וְאִם אַתָּה רוֹצֵה לְקַבֵּל אֶצְלָנוּ עֲבוּדָה, אַתָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת מְאֹד סֹבְלָן לַיְלָדִים, לֹא לְהִרְבִּיץ לָהֶם, וְלֹא לְצַעֵק עֲלֵיהֶם, וְלֹא לְהִתְפַּרֵץ עֲלֵיהֶם וְכוּ' וְכוּ', מִלְּמַד צָרִיךְ שְׂיִהְיֶה יָרֵא שָׁמַיִם, וְסֹבְלָן גָּדוֹל מְאֹד.

זְכוֹר תִּזְכֹּר, אִם אַתָּה רוֹצֵה פְּרִנְסָה בְּקִלוּת, תִּצְיֵת אוֹתִי, כִּי עוֹד מְעַט יִתְחִיל לְזָרֵם שְׁפַע בְּתִלְמוּד תּוֹרָה, וְהַמְלִמְדִים יִקְבְּלוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְחֵדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְחֻבֵּל שְׂתַבְּזוּ פְּרִנְסָה טוֹבָה, אֲבָל אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, מִלְּמַד צָרִיךְ לִהְיוֹת יָרֵא שָׁמַיִם, תָּמִיד לְפַחַד מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, לִידַע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צוֹפֶה וּמְבִיט עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְעַל-יְדֵי שְׂיִישׁ לְאָדָם יִרְאֵת שָׁמַיִם, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא יָכוֹל לְהַחֲדִיר גַּם בְּתִלְמִידִים יִרְאֵת שָׁמַיִם, כִּי מִי שְׂיִישׁ לוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם — דְּבָרָיו נִשְׁמָעִים.

הָעֵקֶר אַתָּה צָרִיךְ סֹבְלָנוּת, לֹא לְצַעֵק עַל הַיְלָדִים, וְלֹא לְהִתְפַּרֵץ עֲלֵיהֶם, וְלֹא לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים מְגִנִּים וּפְזִיזִים, שֶׁהַיְלָדִים יִלְמְדוּ מִזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵתָה מְצִיַת אוֹתִי, וְתִלְךָ תָּמִיד עִם חֲלִיפָה וְכוּבַע בְּבֵית-הַכִּנְסֹת בְּשַׁעַת שְׂאֵתָה בְּאֵל הַתְּפִלָּה.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְחִיל לְהִתְבּוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-כָּל-פְּנִיִם חִמַּשׁ דְּקוֹת, וְתִצְעַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עָלֶיךָ, וְיִוְצִיאֲךָ מִהַבּוֹר וְהַפֶּחַ שֶׁנִּפְלְתָ אֵלָיו, זְכוֹר תִּזְכֹּר אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתִי לָךְ, וְחַתְנָתִי אוֹתְךָ, וּמִדּוּעַ לֹא תִצְיֵת אוֹתִי, כִּי אַתָּה לֹא יָכוֹל לְכַבֵּשׁ אֶת הַתְּאֵוָה מִלְּהִנְהִיג רֶכֶב וְכוּ' וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, כָּל זְמַן שֶׁלֹּא קִבַּלְתָּ רְשׁוּן, אַתָּה מְסַכֵּן עַצְמְךָ, וְחַס וְשָׁלוֹם, אַתָּה יָכוֹל לְסַכֵּן אֶת אַחֵרִים, אֲנִי יוֹדַע שְׂיִישׁ לָךְ תְּאֵוָה גָּדוֹלָה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת חַכָּה

אָשֶׁר כה תשדמ בְּנַחֵל לז

וְהִמָּתֵן עַד שְׂהִיְהִי לָךְ רִשְׁיוֹן נְהִיגָה, מָה אַתָּה כָּל־כָּךְ אֵין וְרִץ וְכוּ' וְכוּ'.

נָא וְנָא רְאֵה לְרַחֵם עַל עֲצָמְךָ, וּתְרַחֵם עַל הַוּרְיָךְ, וְעַל הַוּרֵי אִשְׁתְּךָ, וְעַל כָּל־ם — תְּרַחֵם עָלַי, כִּי סוּף כָּל סוּף מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי לַחַתָּן אוֹתְךָ וְאִם, חַס וְשָׁלוֹם, זֶה לֹא יֵלֶךְ, אֲנִי אֶהְיֶה אֲשֶׁם, וְיִהְיֶה לִי בְזִיווּנוֹת וְחֲרָפוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, הִנֵּה אֲנִי רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים מִפָּגַם הַבְּרִית, וּמְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי מְאֹד בְּעִבּוּר זֶה, וּלְכַסּוֹף רְאֵה שְׁלֹא יֵצֵא שֵׁם רַע עָלַי, וְעַל־כֵּן תִּתְחִיל לְהִתְנַהֵג עִם אִשְׁתְּךָ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה וּבְצַנִּיעוֹת גְּדוֹלָה עַד מְאֹד.

וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן בַּחֲדָר, בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, תִּשְׁמַר מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת כְּעֵסֶן וְקִפְדָּן, וְאֵל תִּכֶּה אֶת הַיְלָדִים, וְאֵל תִּצְעַק עֲלֵיהֶם, כִּי מַעֲלַת הַמְּלָמֵד — כְּשֵׁיט לֹא סְבָלְנוֹת, וְאִשְׁרֵי מִי שֶׁמְחַדִּיר דְּבָרִים אֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֹא יֵצֵא עָלַי שֵׁם רַע עַל־יְדֵי הַנְּהַגְתְּךָ, כִּי תִכְף־וּמִיד מְאַשְׁמִים אוֹתִי, וּמָה חָסֵר לִי צְרוֹת וְיִסוּרִים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁתְּצִיַּת אוֹתִי תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תשדמ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, עָרַב רֹאש־חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שָׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוֹךְ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה שׁוֹפֵף אֶת לְבָבְךָ וְכוּ' וְכוּ'.

מה אמר לך, ידידי היקר! בקרת זה תמיד בריא, וכל החיים שלי יש לי רק בקרת וכו', וזה מה שמצליח את דרכי.

מה שכתבתי, שאני לא רוצה שישתוכבו נשים בין גברים וגברים בין נשים וכו', נתודע לי שיש הפקרות גדולה עכשו בעולם, רחמנא לישכון, אפלו בעולם החרדי, ולזאת אני מאד מאד מקפיד על זה, ויהיה מחננו קדוש, פי אנחנו מוסרים את נפשנו לחתן את הילדים סמוך לפרקם, שלא ידעו מה זה פגם הברית, ומה זה טמא וכו', ולכן אני עומד מאד מאד חזק על זה, שלא תהיה ערבוּבָה אצלנו, חס ושלום, ושלא יארע פדבר כזה.

אם יש לפעמים הורים שמעירים על דבר טוב, צריכים להוריד את הראש ולקבל את זה, וזה לא נקרא שחותרים תחתיו, ואת הפלל הזה תקבל, ואז תצליח דרכך.

לזרק את הגט תמיד, זו לא עצה ולא פתרון וכו' וכו', וזה מראה שהפננה היא לא נכונה וכו', וזו היתה הבציה עם מנהלת, בכל שני וחמישי זרקה את הגט, ולבסוף היא ברחה, מה שלזכותה יאמר, שיש לנו את כל מערכת החנוף רק בזכותה, כי היא מסרה את נפשה, ורצה והתרוצצה בכל המשרדים, עם כל זאת כשלא רצו לעשות כמו שהיא רצתה, ולא רצו לרקד כפי החליל שלה, אזי ברחה, וכו' היא גלתה, שפונתה לא היתה נכונה, והבן גם בעבורך.

מי שנכנס בצרכי צבור, עליו לדעת, שתהיה עליו המון בקרת, והוא צריך למסר את נפשו להוציא מהכח אל הפעל את מה שהוא לקח על עצמו, ואז יודעים שפונתו לשמים, כי לא בחנם אמרו חכמינו הקדושים (אבות ב, ב): וכל העמלים עם הצבור, יהיו עמלים עמם לשם שמים; ומהי הפננה של שם שמים, אלא כמו שהשמים מצרפים משתי אותיות: אש ומים, כמאמרם ו"ל (תגיגה יב.), שהם שני הפכים, וזו נקראת שלמות, כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן פ'), שדיקא שני הפכים מתאחדים יחד, זה נקרא שלום, ושמו של הקדוש ברוך הוא שלום (שבת י.); וזו הפננה של לשם שמים, שצריכים לאחד שני הפכים בנושא אחד, ואף שזה

דָּבַר בְּלִתי אֶפְשָׁרִי, וּבְלִתי מוֹבֵן עַל-פִּי שְׁכָל, אֲבָל זוֹ הַמְצִיאוֹת, וְעַל-כֵּן מִי שְׁרוּצָה לְהַכְנִס בְּעֶסֶק הַצְּבוּר, הוּא צָרִיךְ לְדַעַת, שְׁתַּהַיָּה עֲלָיו בְּקִרְתָּ, אֲבָל אִם כְּוָנְתוּ הִיא בְּשָׂבִיל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא יִתְפַּעַל מֵאֵף אֶחָד.

אם נִכְנַסְתָּ בְּגֵהוּל הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה וּבְגֵהוּל הַבֵּית סֵפֶר, וּבְגֵהוּל הַמְּעוֹן וּבְגֵהוּל הַקְּהֵלָה, אַתָּה צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַד הַסּוּף, וְלֹא לְבָרַח כְּשֵׁשׁ אֵיזָה לַחֵץ, וְאִזְ אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁכְּוָנְתָּךְ לְשֵׁם שָׁמַיִם, אֲבָל אִם יֵשׁ עֲלֶיךָ בְּקִרְתָּ, אֲסוּר לָךְ לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, בְּוֹדָאֵי תַתְּרַחב לָנוּ הַקְּהֵלָה, וּכְמוֹ-כֵן הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר, דְּבָר שְׁעִכְשׁוּ נִרְאָה כְּמוֹ חֵלוֹם, אֲבָל יֵהִי לָנוּ עוֹד כְּמָה אֶלְפֵי תְּלַמִּידִים וְתְּלַמִּידוֹת, כֵּן יִרְבוּ, "וְאִין זֶה חֵלוֹם וְאִגְדָּה", בְּוֹדָאֵי אֲנִי רוּצָה שְׁיִהְיֶה לַמּוֹרוֹת מְנַהֵלָת, כִּי זֶה יוֹתֵר צְנוּעַ, אֲבָל עֲדִין אֵין לָנוּ, וְזֶה לֹא אוֹמֵר שְׁמִפְחִיתִים בְּכְבוֹדְךָ וּבְסִמְכוּתְךָ, מְצִיאוֹת — שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת גְּבָרִים אֲצֶל גְּבָרִים, גְּשִׁים אֲצֶל גְּשִׁים, וְאֲסוּר שְׁתַּהַיָּה עַרְבוּבָה, כִּי כָּל זְמַן שְׁאָדָם מְרַבֵּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה, גּוֹרֵם רָעָה לְעֶצְמוֹ, וּבוֹטֵל מְדַבְּרֵי תּוֹרָה, וְסוּפוֹ יוֹרֵשׁ גִּיהֵנוּם וְכוּ' (אֲבוֹת א, ה), וְאִנְחָנוּ לֹא יְכוּלִים לְהִיּוֹת חֲכָמִים יוֹתֵר מִחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְאִם הֵם הִזְהִירוּנוּ עַל זֶה, אִזְ אִנְחָנוּ צָרִיכִים לְעַמֵּד חֲזֵק, אֲבָל אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהַפְגִּיעַ כְּשֶׁאֲנִי אוֹמֵר לָךְ אֵיזָה דְּבָר, אֲדַרְבֶּה, אַתָּה צָרִיךְ לְרֹאוֹת לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל.

וְעִכְשׁוֹ אֶכְתֵּב לָךְ רַק כְּמָה נִקְדוֹת קְטָנוֹת. מֵאִזְ שְׁזַכִּיתִי לְהַתְּקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ וי"ל, הִיָּתָה עָלַי רַק מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת וְכוּ', רַק בְּקִרְתָּ, וּכְשֶׁהִתְחַלֵּתִי לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ וי"ל, יֵצְאוּ כְּנִגְדֵי בְּחֻרְמוֹת וְקוֹנְמוֹת, וְקָרְאוּ אוֹתִי לְכַמָּה בְּתֵי דֵינִים, וְאִיֵּמוּ עָלַי גַּם עִם אֶקְדָּח טְעוֹן וְכוּ', וְעַד הַיּוֹם יֵשׁ לִי שׁוֹנְאִים שְׁהִיוּ רוּצְחִים אוֹתִי מִמֶּשׁ וְכוּ', חֲתָמוּ כְּנִגְדֵי כָּל הַזְּקָנִים וְכוּ', וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי לֹא מִתְּפַעֵל מֵהֵם, אֲדַרְבֶּה, כָּל הַבְּקוֹרוֹת נִתְּנוּ לִי יוֹתֵר חֲזוּק, וְלָמָּה? כִּי כְּוָנְתִי רַק לְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ וי"ל בְּעוֹלָם, וְלֹא אֶכְפֵּת לִי מֵה יֵהִי אֶתִּי, הִיָּיתִי יְכוּל לְכַתֵּב אֶת הַשֵּׁם שְׁלִי עַל כָּל הַסְּפָרִים שְׁלִי שְׁאֲנִי מְדַפִּיס, אִלֵּא אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַכֵּל בֵּא רַק בּוֹכוֹת רַבְּנוּ וי"ל, וְאֲנִי יוֹדֵעַ מֵה שֶׁרַבְּנוּ

ו"ל עֲשֵׂה בְּשִׁבְלִי, לְזֹאת אֵין לִי שׁוּם שֵׁם, הַכֹּל לְשֵׁם רַבְּנוּ ו"ל, וְכִף יִהְיֶה כָּל הַחַיִּים אִתִּי, אָנִי אֶמְסֹר אֶת נַפְשִׁי לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְעַד הִרְגַע הָאֲחֵרוֹן שְׁאֲנִי נוֹשֵׁם, אָנִי רַק אֲגַלֶּה וְאֶפְרָסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, אָנִי לֹא אֲנוּחַ וְלֹא אֲשַׁקֵּט עַד שְׁאֲבִיא מְלִיּוֹן יְהוּדִים אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְאִף שְׁאֲנִי בַעֲצָמֵי אִינִי יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל בְּקִבּוּץ הַגָּדוֹל, כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׂמָאִימִים עָלַי עִם רִצְחָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אָנִי לֹא מַפְסִיק מְלַגְלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל, כִּי פּוֹנְתִי הִיא, תְּהִלָּה לְאֵל, לְשֵׁם שְׁמַיִם, לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְגִלוֹת אֶת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, שֶׁהוּא הַחַן וְהַפֶּאֶר וְהַיִּפִּי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן סז), וַיֵּשׁ לִי לְהַאֲרִיךְ בְּדִבְרֵימָא אֱלוֹהֵי מַאָה עֲמוּדִים, אֲבָל אֵין לִי פְּנָאֵי עֲכָשׁוּ, וְכָל זֶה כְּתִבְתִּי לָךְ, שְׂתַקַּח דְּגָמָא מִמְּנִי.

תַּאֲמִין לִי, שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ בְּדִיּוּק מִי מְסִתּוֹכָב סְבִיבִי, וְגַם מִמְּנֵי גְּבוּוֹ וְכוּ', אִךְ אֵין זֶה פְּתֻרָן לְסַלֵּק אֲנָשִׁים וְכוּ', כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם חֵי, יֵשׁ לוֹ תְּקוּנָה בַּחַיִּים, וּלְתַקֵּן אֶת הַכֹּל, וּבְחֻדְשֵׁימ הָאֲחֵרוֹנִים אָנִי מְסִתּוֹכָב הַמוּם, מְלֹא צַעַר וְיִסּוּרִים, מֵאֲז שְׂרָאִיתִי שְׁשֻׁנֵי תְּלִמִּידִים ... יֵצְאוּ לְתַרְבוּת רְעָה, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, זֶה לֹא נוֹתֵן לִי מְנוּחַ לְנַפְשִׁי, וְהַגְעַתִּי לְמַסְקָנָה, שְׂמִי שְׁגָרָם לְסַלֵּק אוֹתָם, הוּא אֵינוֹ מְחַנֵּף טוֹב וְכוּ', וְאִף שֵׁישׁ לִי אֵינְזָה צַד לְקַרֵּר אֶת הָעֲגָמַת נַפְשׁ וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׁלִי, כִּי הָרִי ... [חֶסֶר].

(פְּלֹא עַל גְּבִי פְּלֹא, הַשְּׁגָחָה פְּלֹאֵי פְּלֹאִים, אִיךְ שְׁאֲנִי כּוֹתֵב לָךְ אֶת הַמְּכַתֵּב, הַצְּרִכְתִּי לְהַפְסִיק, וְקִבְּלְתִּי טְלַפּוֹן מְלוֹנְדוֹן, וְאַחַד שְׂפָף בְּקִרְת — לֹא עָלַי, אֲלֵא עַל מוֹהֲרָנִי ו"ל, אִיךְ הָעִיז לְכַתֵּב דְּבַר כְּזֶה בְּהַקְדָּמָה שֶׁל 'תְּקוּנַת הַכְּלָלִי' וְכוּ', וְאֲנִי צְרִיךְ לְהִתְנוּכַח אִתּוֹ, וּלְהַסְבִּיר לוֹ אֶת עֲמֻדָתוֹ שֶׁל מוֹהֲרָנִי ו"ל וְכוּ', וְיִוֹתֵר מְחַצֵּי שְׂעָה הוּא מְתוּכַח עָמִי, וְאֲנִי מְסִבִּיר לוֹ, וְהוּא מְבַקֵּר אֶת סְפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, פְּלֹא עַל גְּבִי פְּלֹא, בְּדִיּוּק עֲכָשׁוּ).

עָלִיךְ לְדַעַת כִּי אִם אֶחָד פּוֹנְתוֹ לְשֵׁם שְׁמַיִם, הוּא לֹא יִתְפַּעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם, אֲדַרְבֶּה, הוּא יְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּר הַנְּקֻדָּה

שְׁהִתְחִיל, לִי לֹא אֶכְפֹּת שְׁאַפְלוּ כָּל הָעוֹלָם יִבְקְרוּ אוֹתִי וְכוּ', וַיַּחְלֶקוּ עָלַי וְכוּ', וַיִּדְבְּרוּ עָלַי וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֶת רַבְּנוּ ו"ל אֲנִי לֹא אֶעֱזֹב בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן, וְאַפְלוּ שְׁלֹא יִנְיָחוּ אוֹתִי לְהִכָּנֵס בְּהִיכְלוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי לֹא אֶעֱזֹב אֶת רַבְּנוּ ו"ל, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מָה רַבְּנוּ ו"ל עָשָׂה בְּשִׁבְלִי בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְעַל-כֵּן אֲנִי קְשׁוּר אֶל רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל גִּימֵי נַפְשִׁי, רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וְכוּ', אַתָּה, אִם הִתְחַלַּתְּ לְהִכָּנֵס בְּעֵבֵי הַקּוֹרָה, וְלִהְיוֹת שְׁלִיחַ צַבוּר, וְלַעֲזֹר לְצַבוּר, אַתָּה צָרִיף לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַד הַסּוֹף, וְלֹא לְהִבְהֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם, וְאִם יֵשׁ אִיזוּ בְקִרְתָּ, אִם זֶה לְעִנְיָן, צָרִיף לְתַקֵּן אֶת זֶה, וְאִם לֹא, לֹא צָרִיכִים לְהִתְיַחֵס לְזֶה, אִין זֹו עֲצָה לְזָרֵק אֶת הַגֵּט וְאֶת הַמַּפְתָּחוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה מֵרָאָה, שְׁכָּל הַפְּנוּנָה לֹא הִיְתָה לְשֵׁם שְׁמַיִם, לְשֵׁם שְׁמַיִם הוּא, אֶפְלוּ שְׁיִזְרְקוּ אוֹתִי, אֲנִי לֹא בּוֹרַח, אֲדַרְבֵּה, אֲנִי מִמְשִׁיף, כִּי כּוֹנְנִי הִיא לְשֵׁם שְׁמַיִם, לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, לְחַנּוּף אֶת הַבְּנִים וְהַבָּנוֹת בְּקִדּוּשָׁה וּבְטָהֳרָה, לְשִׁמּוֹר עַל גְּדֵרֵי הַצְּנִיעוּת, לְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צָעִיר, וְלֹא לְהִתְפַּחַד מֵאַף אֶחָד.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּבִּין דְּבַר מֵתוּף דְּבַר, כִּי יֵשׁ לִי עוֹד לְכַתֵּב לְךָ מֵאַה עֲמוּדִים, אֶף אִין לִי כַח וְאִין לִי זְמַן, וּבְכַפְרֵט שְׁהַמְכַתְּבִים שְׁלִי יִדְפְּסוּ פַעַם, אֲזוּ רְצִיטִי שְׁיִהְיֶה כְּתוּב בְּכַתֵּב, וְאֲנִי עוֹד פַּעַם חוֹזֵר לְךָ, פְּלֹא עַל גְּבֵי פְּלֹא, אִיף שְׁבֹאֲמִצַּע כְּתִיבַת מְכַתְּבֶךָ, מְצַלְצֵל לִי אֶחָד, שְׁקוּרָא אֶת עֲצָמוּ 'מַחְנֻף' בְּעִיר לוֹנְדוֹן, וְהוּא אוֹמֵר, שְׁמוֹהֲרַנ"ף ו"ל כּוֹתֵב, 'שְׁבַחֲטָא הַמְקַרְה גְּכֹשְׁלִים שְׁלִשַׁת חֻלְקֵי הָעוֹלָם' וְכוּ', וּמִזֶּה נִגְרַם, לְדַעַת הַמַּחְנֻף הַזֶּה, שְׁבַנֵי הַנְּעוּרִים חוֹטְאִים ... הֵאֵם יֵשׁ עוֹד טַפֵּשׁ כְּזֶה? אוּ אִיזָה שׁוֹטָה בְּעוֹלָם וְכוּ', שְׁיִגִיד דְּבָרִים כְּאֵלוֹ?! וְקִרְאִתִּי לְפָנָיו מָה שְׁכַתוּב בְּיִרְאֵשִׁית חֻכְמָה', שְׁעַר הַתְּשׁוּבָה, פֶּרֶק ג', שְׁהִיָּה לְפָנָי אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה, שְׁכּוֹתֵב הַרְבֵּה יוֹתֵר חֲרִיף, וְאִמְרָתִי לוֹ, שְׁצָרִיכִים לְהוֹצִיא כָּל פְּרִשַׁת אַחֲרֵי מִהֲתוֹרָה, וּמִכָּל שְׁכָּן לֹא לְקִרָא אֶת זֶה בְּיוֹם הַכְּפוּרִים אִם זֶה מְבַלְבֵּל אֶת הָאָדָם, רוֹאִים מִזֶּה אִיף שְׁבַנֵי אָדָם יְכוּלִים לְהִיּוֹת מְלֵאֵי זֶכֶל בְּרֵאשֵׁם, וַיַּחְלֶקוּ עַל רַבְּנוּ ו"ל, וַיִּגִּידוּ שְׁבִשְׁבִיל רַבְּנוּ ו"ל חוֹטְאִים, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְדַעַתָּא שְׁבִשְׁתָּא, וְזֶה פְּלֹא עַל גְּבֵי פְּלֹא, בְּאֲמִצַּע הַדְּבוּרִים

והפתיכה אליך, שאחד נתן לי בקרת כל-כף חזקה, ואף-על-פי-כן אני לא מתפעל, אדרבה, עניתי לו מה שעניתי, ואני עכשו אצא ואדפיס עוד מאה אלף ספרי רבנו ז"ל, וכל זה אני כותב לך, שגם אתה תמשיך ככה, כל מה שיהיה עליך יותר בקרת, תעשה יותר יפה את הבית-ספר והתלמוד-תורה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תשמה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, א' דראש-חודש אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

הנה מאד רציתי, אם אתה יכול להפגס בחנוך, מה טוב ומה נעים, ובדרך זו גם תהיה לך פרנסה בכבוד, אבל אתה צריך לדעת, כי עם ילדים קטנים צריכים הרבה סבלנות, ואם מתעצבנים עליהם, לא יכולים לקחת בשום פנים ואפן עבודה, ולכן נקח אותך לנסיון.

עליך להבין, ילדים צריכים חם ואהבה, ושיהיה להם רצון טוב לבוא לחדר, ואסור להרביץ לילדים ולאים עליהם, ולצעק עליהם וכו', ואפלו שהם מתפרעים וכו', זה טבע בריא של הילדים, ומחנה טוב אינו צריך להגיע אל איומים וצעקות וצביתות וכו' וכו'. ועל-כן אם אתה רוצה לקחת את עצמך בידיך, אתה יכול מאוד מאוד להצליח, ולבסוף תהיה מלמד מעלה.

עליך לדעת, שמלמדות היא עבודת הקדש, וזה לא סתם משפחת וכו', מלמדות צריכים להכניס את הנשמה בתוך הילדים, אבל זו אמנות נקיה וקלה. אם לוקחים את ההקדמות שלמדתי אתכם, אזי זו עבודה קדושה מאוד, כי מדברים עם ילדים דבורי אמונה והשגחה פרטית, על-כן אני מאוד מאוד מבקש אותך, אם

אתה רוצה להכנס במלמדות, תקבל מה שהמנהל מבקש ממך, ותכניס את כל החם והנשמה שלך בתוך הילדים, ואתה צריך לזכור, שעם ילדים לא משחקים משחקים, שאז נעשים זול בעיניהם, אלא צריכים להחזיק ביד רמה וכו', ולדעתי, אתה יכול להצליח מאוד, כי במשך הזמן, הקדוש-ברוך-הוא ירחיב לנו, ותהיה משכרת טובה, ועל-כן מלבד ההפצה אתה יכול להיות מלמד, או עוזר למלמד, אבל אני מאוד מאוד מבקש אותך, אם אתה רוצה להכנס בזה, תכנס עם כל הנשמה, ואם אתה מרגיש שאתה עושה את זה רק בשביל משכרת, לא כדאי להתחיל.

נא ונא תעשה כל מיני פעולות שבעולם, להתפלל במגן, ולשמר לא לדבר באמצע התפלה, שהעון הזה הוא עון חמור מאוד, כמוכא בזהר הקדוש (חלק ג' עה), שמי שמדבר בבית-הכנסת בעת התפלה, הוא מביש את השכינה, וענשו קשה מאוד. גם ראה לקבע עתים לתורה, ותלמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, מכל למוד אפלו קצת, כי הד' למודים האלו מזככים את הנפש.

זכור וגם תזכור את המסירות נפש שהיתה לי לחתן אותך, כמה בלבולים, וכמה צרות, וכמה יסורים סבלתי וכו' וכו', ועל-כן אשרי ואשרי מי שמצית, ואז לא יתחרט.

ועל כלם — הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, ובפרט עכשו בימי אלול הקדושים, אשר כל העולמות פתוחים, וצריכים רחמים רבים, ורחמים נמצאים, אלא אנחנו צריכים לפתח את הפה.

מאד רציתי שתכתב לי אפלו שורותים.

מאד מאד אני רוצה, שאשתך תלך עם פאה צנועה, פיאות לבת ישראל.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

כה תשמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, א' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאָרֶץ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, שְׁעָקָר תִּקְוֵן הַבְּרִית הוּא שְׁמָחָה, וּכְכֹל שְׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהוּא פָּגַם בַּבְּרִית, עֲלִיו לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּלְהָ לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הַחֲטָא הִזָּה בָּא עַל-יְדֵי הַקְּלָפָה שֶׁנִּקְרָאת יִלְלָה, שְׁמִכְנִיסָה בְּאָדָם מְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, וְלִכֵּן מִי שֶׁזוֹכֵה לְשִׁמְחָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ, שְׁלֹא יָבוֹא לְפָגַם-הַבְּרִית (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קס"ט), וְצָרִיכִים מְסִירוֹת נַפְשׁ גְּדוּלָה לְהַגִּיעַ אֶל שְׁמָחָה, וְזֶה עָקָר תִּקְוֵן הַבְּרִית — לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נֹאמֵר עֲלָיו "עֲזוּ וְחַדְנוּהוּ בְּמִקְוֵמוֹ", שְׁמָה מְקוֹר הַשְׁמָחָה, וְתַכְּ-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בְּפָגַם-הַבְּרִית, הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, הוּא בָּא לְיְדֵי דַכְאוֹן וְעֲצָבוֹת עֲמֻקָּה, הוּא אֵינּוּ יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְלִכֵּן אִם אִתָּה רוּצָה לְתַקֵּן אֶת הַחֲטָא הַפֶּר הִזָּה, תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמָחָה הִיא הַתִּקְוֵן הַכִּי גְּדוּל לְפָגַם הַבְּרִית, וּרַבְּנוּ ז"ל גִּלְהָ לָנוּ אֶת הַעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים לּוֹמֵר בְּכֹל יוֹם, כִּי הֵם עֲשָׂרָה מִיַּי נְגִינָה, שְׁמִשְׁמָחִים וּמְבַדְּחִים אֶת הָאָדָם, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכֵה לְשִׁמְחָה בְּכֹל יוֹם, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהַתְּפִלֵּל בְּמִנְיָן, עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים, כִּי מַעֲלַת תְּפִלָּה בְּצַבוּר עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי 'אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעָה שֶׁהַצַּבוּר מִתְּפַלְלִין' (בְּרִכּוֹת ח.), וּכְשֶׁאָדָם בָּא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, הַשְׂכִּינָה מְקַדְּמַת לְפָנָיו וּבָאָה עִמוֹ, וְאִם אָדָם מַחְסִיר פֶּעַם תְּפִלָּה בְּצַבוּר, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹאֵל: אֵיפֹה הוּא; נִמְצָא, שְׁעַל-יְדֵי שְׁמִתְּפִלְלִים בְּצַבוּר וּבְמִקְוֵם קָבוּעַ, הַשְּׂגָחַת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲלָיו, וְלִכֵּן תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, יִהְיֶה לְךָ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

אודות הפצת מעינות החכמה חוצה, תאמין לי, שפדאי לרדת לזה העולם ולהפיץ את אור רבנו ז"ל, פי עקר תקון הברית להחזיר שאר בני אדם בתשובה, ולכן ראה ללכת במסירות נפש הכי גדולה, ובנדאי לא יעזב אותך הקדוש-ברוך-הוא, נא ונא הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, כי כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תשמז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, א' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי כבר כמה פעמים את מכתבך.

אתה צריך לדעת, אשר רבנו ז"ל הזהירנו מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), אשר חכמי הרופאים אמרו, שכל המחלות שעוברות על האדם, הן רק מחמת עצבות ומרה שחורה, כי אם אדם היה תמיד בשמחה, היתה לו רפואה בגשמיות וברוחניות, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמי ובין ברוחני, על-כן אתה צריך לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני): לא כל מי ששמח היום — שמח למחר; ועל-כן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, היום ויגא, ואסור לדחף את השמחה למחר, הינו מחר אהיה בשמחה, אלא צריכים לדעת, שהיום צריכים להיות בשמחה, ועל זה באה ההתגלות של רבנו ז"ל, שגלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ערב): היום אם בקלו

תִּשְׁמְעוּ, מִי שְׂרוּצָה לִשְׁמַע בְּקוּלוֹ יִתְבַּרֵךְ צָרִיךְ לְדַעַת, שְׂאִין לוֹ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וּבִיּוֹתֵר סוֹבֵב דְּבַר זֶה עַל שְׂמִחָה, כִּי בְּדַרְךְ כָּלֵל מִי שְׂמִמְרָמֵר וּמְדַכָּא בִּיסוּרִים, וּמְרַגִּישׁ אֶת כָּאֵב עוֹנוֹתָיו, הוּא נוֹפֵל בְּדַכָּאוֹן עָצוּם, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְוָה מְמַנּוּ, וּכְבָר אֵין לוֹ שׂוֹם תְּכֵלִית בְּזֵה הָעוֹלָם, וְהוּא כָּל־כֶּף שְׂבוּר, עַד שְׂרוּצָה לְהִתְאַבֵּד, רַחֲמֵנָא לִישׁוּבָן, אֲבָל תִּכְף־וּמִיד כְּשֶׁאֲדָם מִתְגַּבֵּר לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְשׂוֹמֵעַ כְּלֵי זְמַר וְרוֹקֵד, בְּזֵה הוּא מְחִיָּה אֶת נַפְשׁוֹ, וְרַבְּנֵי ז"ל אָמַר (סְפוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ו' מִיּוֹם ו'), שְׂהִצְדִּיק מוֹצִיא אֶת הַחַצִּים מִהָאָדָם, כִּי עַל־יְדֵי עוֹנוֹתָיו, בְּפָרֵט פָּגַם הַבְּרִית, נִכְנָסוּ בּוֹ עֲשָׂרָה מֵיְנֵי חַצִּים, שְׂכָל חֵץ מְשׁוּחַ עִם עֲשָׂרָה מֵיְנֵי אַרְסִיִּים, אֲשֶׁר כָּל אָרֶס וְאָרֶס הוֹרֵס אֶת הָאָדָם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְהִצְדִּיק יָכוֹל לְהוֹצִיא אֶת הַחַצִּים אֲפֵלוֹ לְאַחַר שְׁנִזְרָקוֹ, וּמְרַפָּא אֶת הַבַּת מְלָכָה, שְׂהִיא נִשְׁמַת יִשְׂרָאֵל, עַל־יְדֵי שְׂמִחָה, וְעַל־כֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמִחַ, שְׂאַתָּה יוֹדֵעַ מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֵה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלְאָ כְּזֵה, וּמָה הֵייתָ עוֹשֶׂה, אִם לֹא הֵייתָ יוֹדֵעַ מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֵה, הֵייתָ נֹאֲבָד לְגַמְרִי, וְעַל־כֵּן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק עִם זֶה בְּעֲצָמוֹ, שְׂאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֵה, וְאִם תִּהְיֶה בְּשְׂמִחָה, אִז תִּמְשֹׁךְ עַלִּיד שְׂמִחָה עֲלָאָה, כְּמוֹ שְׂכַתּוּב בְּזִהַר (חֶלֶק ב' קפד): חֲדָוָא דְּבַר נִשׁ מְשִׁיף לְגַבֵּי חֲדָוָה עֲלָאָה, הֵינּוּ כְּשֶׁאֲדָם שָׂשׁ וְשְׂמִחַ פַּה לְמַטָּה, הוּא מְמָשִׁיף עַל עֲצָמוֹ שְׂמִחָה מְעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְאִם הִיָּה בַר יִשְׂרָאֵל יוֹדֵעַ אֶת מַעֲלַת הַשְׂמִחָה, הִיָּה תָמִיד שָׂשׁ וְשְׂמִחַ, אֲבָל כָּל אָדָם נִפֵּל בְּחַטָּאִים שְׂלוֹ וּבְפָגְמִים שְׂלוֹ, וּבְצָרוֹת וּבְמַרְרֵרוֹת שְׂלוֹ, עַד שְׁנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ זֶה סוּף הָעוֹלָם, וְעַל־כֵּן תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּךָ, וְתִתְחַיֵּל לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּהְיֶה לְךָ רַפּוּאָה גַם בְּגִשְׂמִיּוֹת.

מוֹבָא בְּסִפְרֵים הַקְּדוּשִׁים: מִי שְׂהָרַג אֶת נַפְשׁוֹ, שְׂיֵאמַר בְּכָל יוֹם פָּרַק מִפָּרְקֵי אַבּוֹת, כִּי מִסְכַּת אַבּוֹת נִחְלָקַת לְשִׂשָׁה פָּרְקִים כְּנִגְדַּ שְׂשַׁת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְעַל־כֵּן בְּכָל יוֹם יִלְמַד פָּרַק אֶחָד, וְזֵה תִקּוּן גְּדוֹל לְנַפְשׁ, וּמְכַל שְׂכָן כְּשִׁתְּזַכֶּה גַם לַעֲיֵן בְּפְרוּשֵׁי "חֲסִדֵי אַבּוֹת", אִז תִּהְיֶה לְךָ הַתְּחִזְקוֹת.

אֲשֶׁר כה תשמח בַּנְחֹל מז
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה שְׁמַעְתִּי שְׁאֲתָה נִמְצָא בְּמִצָּב מְאֹד שָׁבוּר וּמְדַכָּא וְכו', לְזֹאת
בְּאֲתִי לְדַבֵּר עַל לְבָבְךָ:

קִדְּם כָּל אֲתָה צְרִיף לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְיָךְ. וְעֲלִיף לְדַעַת, כִּי
אִי אֶפְשָׁר לְחַבֵּר סִפּוֹר, אֲלֹא אִם עָבַר קִדְּם כָּל עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה,
תַּנְ"ךְ, שְׁשָׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, בְּבִלִּי, יְרוּשְׁלָמִי, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן
עֲרוּף, זֶהר וְתַקוּנִים, וְכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל, וְכָל הַמְדַרְשִׁים כְּלָם, וְאִזּוּ שִׁיף
לְגִשֵׁת לְחַבֵּר סִפּוֹר, בְּעוֹד זֹאת קִדְּם שְׁמַחְבְּרִים סִפּוֹר, מְנַסִּים אוֹתוֹ מִן
הַשְּׂמִים אִם הוּא מְחֻזָּק בְּדְבָרִים שֶׁהוּא כּוֹתֵב. וְלְדַעַתִּי, אִם תִּקַּח אֶת
הַהִקְדָּמָה הַזֹּאת, אִזּוּ תִסְתַּפֵּל כְּכֹר עַל הַכָּל בְּצִוְרָה אַחֲרָת.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת, שְׁרַבְנוּ וְ"ל אֲמַר, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב
"חֲסִיד מְטַגֵּן", הֵינּוּ שְׁמַטְגָּנִים אוֹתוֹ הֵיטֵב הֵיטֵב, וְהוּא מְחֻזָּק
מֵעֵמֶד, וְהִרְבָּה אֲנָשִׁים שׁוֹאֲלִים — כְּמָה סְבוּבִים צְרִיכִים לְסַבֵּב אוֹתוֹ
עַל הָאֵשׁ עַד שֶׁהוּא יִהְיֶה מְטַגֵּן וְכו', וּבְאֲמַת הַכָּל כְּפִי כַח הָאָדָם,
מִי שֵׁישׁ בּוֹ יוֹתֵר כַּחוֹת, מְסַבְּבִים אוֹתוֹ הֵיטֵב הֵיטֵב עַל הָאֵשׁ,
וְעוֹשִׂים מִמֶּנּוּ צְלִי, וְאֲשָׁרִי מִי שְׁמַחְזִיק מֵעֵמֶד וְאִינוּ נִשְׁבֵּר.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי כָּל הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם, הֵם רַק שְׂאוּלִים, אֲנַחְנוּ
לֹא בְּאֵנוּ אֵל זֶה הָעוֹלָם לְהִשְׁאֵר, כָּל יוֹם וְיוֹם שְׂאֲנַחְנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם,
זֶהוּ יוֹם שְׂאוּל, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹאֵל וּמִשְׁאִיל לָנוּ אֶת הַיּוֹם,
וְאִם יֵשׁ לְאָדָם שִׁכְל, וְהוּא רוֹקֵד כָּל הַיּוֹם מְרַב שְׂמֻחָה, שֶׁהוּא זוֹכֵה
לְהֵאֲמִין בְּאֵל עוֹלָם, וְאִינוּ מְסִיחַ דַּעַתוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כְּרַגַע, וְכָל רַגַע

מִסְתַּכֵּל עַל הַשָּׂמַיִם, וּמִסְתַּכֵּל עַל דּוֹמָם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, שֶׁהֵם לְבוּשׁ לְגַבֵּי הָאֵיזֵן סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּמְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאִינוּ מְדַבֵּר דְּבָרֵי יָאוֹשׁ, אֲלֵא הוּא מְדַבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם דְּבוּרֵי הַתְּחַזְקוֹת, וְנִזְהָר מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס, וּמְכַל שֶׁכֵּן לֹא לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת, עוֹלְמוֹ יוֹרֵשׁ בְּחַיָּיו, וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שְׂזוּכָה לְהַתְעַטֵּף בְּצִיצִית וּלְהַתְעַטֵּר בַּתְּפִלִּין, עֲלָיו לְרַקֵּד כָּל הַיּוֹם, שֶׁהוּא לּוֹבֵשׁ אֶת לְבוּשׁ הַמְּלָךְ, וְהוּא מִתְעַטֵּר עִם כֶּתֶר הַמְּלָךְ, אֲשֶׁר אֵין שְׂמֻחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, אֲשֶׁר טִפְּהָ סְרוּחָה הַמְּנַחֵחַ בְּמָקוֹם שֶׁמְנַחֵחַ, זוּכָה לְלַבֵּשׁ אֶת כֶּתֶר הַמְּלָךְ וְאֶת לְבוּשׁ הַמְּלָךְ. וְאִם בְּנֵי-אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת צִיצִית וּתְפִלִּין, הֵיוּ רוֹקְדִים כָּל הַיּוֹם. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים: כָּל שֵׁישׁ לוֹ מְזוּזָה עַל פֶּתַח, וְצִיצִית בְּכַנּוֹ, וְהוּא מְלַבֵּשׁ עִם תְּפִלִּין, בְּחֻזֵק שְׁלֵא יִחְטֵא (מְנַחֵחַ מִג:). וְאִם תֹּאמַר שֶׁהָרִי אֲנַחְנוּ רוֹאִים, שֶׁבְנֵי אָדָם יֵשׁ לָהֶם מְזוּזָה עַל פֶּתַח בֵּיתָם, וּמִתְעַטְרִים בַּתְּפִלִּין, וְהוֹלְכִים עִם צִיצִית, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן הֵם חוֹטְאִים, וְנוֹפְלִים בְּעֲצָבוֹת וּבְדַפְאוֹן, זֶה מִפְּנֵי שֶׁאֵין לָהֶם שְׂמֻחַת הַמְּצוּוֹת, כִּי רַבְּנוּ וְ"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ה'), אֲשֶׁר עַל-יְדֵי שְׂמֻחַת הַמְּצוּוֹת אָדָם יְכוּל לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ אֶל הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ, לְרֵאוֹת בְּאֶסְפֵּקֵלֶרְיָה הַמְּאִירָה, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְאֵף שֶׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂזוּהָ קָשָׁה לָךְ, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ עַל שְׂמֻחָה.

הִיא אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עֲשִׂיר גְּדוֹל, וְחֵלֶק הַמוֹן צְדָקָה בְּכָל יוֹם חֲמִישֵׁי לְהַמוֹן עֲנִיִּים, שִׁיְהִיָּה לָהֶם עַל צְרִכֵי שִׁבְתָּ, וְהִיא שְׂמוֹ מְפָרָסִם בְּכָל אוֹמֵן, וּבְעֵירוֹת הַסְּמוּכוֹת, שֵׁישׁ כָּאֵן עֲשִׂיר שְׂמֻחָלֶק לְצְרִכֵי שִׁבְתָּ לְעֲנִיִּים, וְהֵיוּ צוֹכְאִים עַל פֶּתַח בֵּיתוֹ בְּכָל יוֹם חֲמִישֵׁי מֵאוֹת עֲנִיִּים, וְנִתֵּן לְכֹלָם לְכַבּוֹד שִׁבְתָּ, וְכֹלָם הֵיוּ בְּשְׂמֻחָה, הוּא הִיא בְּשְׂמֻחָה שֶׁיְכוּל לְחֵלֶק לְעֲנִיִּים, וְהַעֲנִיִּים הֵיוּ בְּשְׂמֻחָה, שֶׁיְכוּלִים לְקַבֵּל בְּסֶבֶר פָּנִים יְפוֹת, וְיִהִי הַיּוֹם נִתְהַפֵּף הַגְּלָגַל, וְיִרְדּ מִנְּכֻסָיו, עַד שְׁלֵא הִיא לוֹ עַל שִׁבְתָּ, וּלְצַעְרוֹ הָרַב, כָּל הַעֲנִיִּים בָּאוּ אֵלָיו וְצַעְקוּ, שִׁיתֵן לָהֶם, וְהוּא בְּאַחַת מִתְחַנֵּן אֵלֵיהֶם — תַּעֲשׂוּ עִמִּי חֶסֶד וְתִתְפַּלְלוּ עִבּוּרֵי, כִּי אֵין לִי כְּלוּם, גַּם לִי אֵין עַל צְרִכֵי שִׁבְתָּ, וּבְמָקוֹם שֶׁיְסֻבּוּ אֶת הַסֶּבֶל שְׁלוֹ, עוֹד הַתְּחִילוֹ לְחַרֵּף וּלְגַדֵּף וּלְבַזּוֹת אוֹתוֹ בְּרַבִּים, אֶתָּה

גָּנַב, אֶתֶּה קִמְצָן וְכוּ' וְכוּ', אֵינֶךָ רוֹצֵה לְתַת לַעֲנִיִּים, וְקָרְאוּ אוֹתוֹ
רָשָׁע מְרָשָׁע וְכוּ' וְכוּ' וְכָל מִינֵי שְׁמוֹת וְכַנּוּיִים, וְצַעֲקוּ עָלָיו בְּרַחוּב,
וְהוּא מְרַב עֲדִינּוֹת שֶׁהֵיְתָה בּוֹ — נִשְׁבַּר לְגַמְרֵי, וְהַפְסִיק לְבוֹא
לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, כִּי הֵיכָן שָׁרַק הַלֵּךְ, רָצוּ אַחֲרָיו הָעֲנִיִּים, וְחָרְפוּ אוֹתוֹ
וְגִדְפוּ אוֹתוֹ וּבְזוּ אוֹתוֹ, וְהִסְתַּגֵּר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וְיִכְבֵּר לֹא רָצָה לְדַבֵּר
עִם אֶף אֶחָד, וְנָפַל לְדַכְּאוֹן עִמָּךְ. וְהָיָה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁרָאָה
אֶת כָּל הַסְּפוּר, אֵיךְ שֶׁעָשִׂיר חֵלֵק כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְדָקָה, וְלִבְסוּף נִהְפָּךְ
עָלָיו הַגְּלָגַל, וְכָל הָעֲנִיִּים מְחָרְפִים וּמְגַדְּפִים אוֹתוֹ וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ:
גָּנַב וְרַמָּאֵי וְצָבוּעַ וְכוּ' וְכוּ' מִינֵי שְׁמוֹת וְכַנּוּיִים וְכוּ', וְהֵהוּא נָפַל
בְּדַכְּאוֹן וְכוּ', אֲזַי נִכְנַס אֵלָיו לְדִירְתּוֹ, וּבִקְשֵׁי פֶתַח לוֹ אֶת הַדָּלֶת
לְהַכְנִס אֵלָיו, כִּי הָיָה כָּל-כֶּף מְדַכָּא בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת, שֶׁלֹּא רָצָה
לְדַבֵּר עִם אֶף אֶחָד, וְהִתְחִיל הָאִישׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ, וְאָמַר
לוֹ: הִנֵּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָסָה אוֹתְךָ בְּעֲשִׂירוֹת, וְעַמְדָּתְךָ בְּנִסְיוֹן
מֵאָה אַחֲזוּ, חִלְקָתְךָ צְדָקָה בְּשִׁפְעַ גְּדוּל, עַכְשָׁו הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
רוֹצֵה לְנַסּוֹת אוֹתְךָ בְּעֲנִיּוֹת, לְרִאוֹת אִם תִּחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאִם לֹא
תִשָּׁבֵר, וְכֶךָ דְּבַר עַל לְבוֹ, שֶׁכָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים,
שֶׁכָּלֶם שׁוֹבְרִים אוֹתְךָ, וְכָלֶם מְדַבְּרִים עָלֶיךָ רַע, כְּדֵי לְנַסּוֹת אוֹתְךָ מִן
הַשָּׁמַיִם — לְרִאוֹת אִם תִּתְחַזֵּק, וְלֹא תִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם,
אֲלֹא תִהְיֶה דְּבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל-כֶּף הַרְבֵּה לְדַבֵּר עִמּוֹ, עַד
שֶׁיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִקּוּד, וְהִתְחִילוּ לְרַקֵּד מְרַב שְׂמֵחָה, וְהֵהוּא הִתְחַזֵּק
וַיֵּצֵא, וְהִתְחִיל לְלַכֵּת לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְאֶף שֶׁהִתְחִילוּ לְחַרֵּף וּלְגַדְּף
אוֹתוֹ, הָיָה לוֹ כְּבֹר מַחִין דְּגִדְלוֹת, וְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וְשׁוּם דְּבַר לֹא שָׁבַר
אוֹתוֹ, לְבַסּוּף נִתְהַפָּךְ הַגְּלָגַל, וְנִעְשְׂה חֲזָרָה עֲשִׂיר. רוֹאִים מְזֵה,
שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַסֶּה אֶת הָאָדָם הֵן בְּעֲשִׂירוֹת וְהֵן בְּעֲנִיּוֹת. וַיֵּשׁ
לוֹמַר, שֶׁדְּבַר זֶה סוֹבֵב גַּם בְּרוּחָנִיּוֹת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַסֶּה אֶת
הָאָדָם לְרִאוֹת אִם בְּשִׁעָה שֵׁישׁ לוֹ גְּדִלוֹת הַמַּחִין, אִם הוּא יְכוּל
לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְאִם לוֹמֵד תּוֹרָה, וְאִם מְחַזֵּק אַחֲרִים, וּכְשֶׁעוֹמֵד
בְּנִסְיוֹן בְּמֵאָה אַחֲזוּ, אֲזַי מִתְחִיל לְנַסּוֹת אוֹתוֹ בְּעֲנִיּוֹת, וְשׁוֹבֵר אוֹתוֹ,
וּמְחַלֵּשׁ דַּעְתּוֹ, וְנִעְלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ הָאוֹר, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ, כִּי זֶה סוּף
הָעוֹלָם, וְזֵהוּ זֶה אֲנִי רוֹצֵה לְמוֹת, וְאֲנִי לֹא רוֹצֵה כְּבֹר שׁוּם דְּבַר
בְּחַיִּים, אָבֵל אִם יֵשׁ לוֹ שְׂכָל, וַיּוֹדַע שֶׁכָּל הַבְּרִיאָה זֶה נִסְיוֹן אֶחָד,

והכל לכל אלקות גמור הוא, אנחנו פה שאולים, לא באנו להשאר פה בזה העולם, הנה אנחנו כאן, ועוד מעט אנחנו יוצאים מפה, ונהיה למעלה, ונתחרט — למה היינו בזה העולם, ולא רקדנו מרב שמחה, שאנחנו זוכים לקיים את רצון הבורא יתברך שמו.

ועל-כן אחר הדבורים האלו, קום ותעורר, ותחיל לרקד מרב שמחה, ותצא ותחזק את כל בר ישראל, ומי שאפה רק מוצא, תדבר עמו דברי חזק, ותרקד עמו, ותחזק אותו, ואז יהיה לך תקוה לנפש, רוח ונשמה שלך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד, ותצית אותי — בין בגשמי ובין ברוחני.

המאחל לך פתיבה וחתימה טובה...

כה תשמח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, א' דראש-חודש אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אקנה ש... גרו יאיר, מסר לך את הכסף — סך עשרים אלף וכמה מאות ש"ח, ותפקיד את הכל בבנק וכו', באמת עשיתי טעות, שנתתי בפעם אחת סכום כל-כך גדול — חמשים אלף ש"ח, שדבר כזה אני לא יכול לעמד בו, עם כל זאת הכל מאת ה', ואני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנוכה לגמור את בית-המדרש מה שיותר מהר, ואיך אמר התם הקדוש (ספורי-מעשיות, מעשה ט' — מהחכם ותם): "אצל הקדוש-ברוך-הוא הכל יכול להיות"; לדעתי, אם יהיה רצון טוב, כל בית-המדרש יכול להיות גמור ב"ז חשון, פי כף מובא ב'בני יששכר' על חדש מר-חשון, שבנין בית-המקדש

יְהִיָּה בְּחֹדֶשׁ חֲשׁוֹן, וְעַל-כָּל-פָּנִים בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ מְעַט יָכוֹל לְהִגָּמַר אֹז, וְזוֹ לֹא גִזְמָא, אֲלֵא צְרִיכִים רְצוֹן טוֹב וְהַרְבֵּה תְּפִלוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחֹבוֹת.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתַחֲיֵה עִם הַתּוֹרָה שְׁגִלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ה) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ד, ב): "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי", שֶׁדוֹד הַמֶּלֶךְ אָף שֶׁסָּבַל כָּל-כָּךְ הַרְבֵּה צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמַכָּאוּבִים, חָרוּפִים וְגִדּוּפִים מְאִינְשֵׁי דְלֹא מַעֲלִי, עִם כָּל זֹאת תָּמִיד אָמַר: "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי", בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת מְצָא הִרְחַבּוֹת, וְכֵן גַּם אַתָּה תִּלְךָ בְּגִלוּי זֶה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מַה חֲדָשׁוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעֲתִי, רַק זֶה הַדְּרָךְ לְדַבֵּר עִם ... וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר לְבִסּוּף, רַק תִּלְחִיץ אֶת הַקְּבִלָּן שְׁיִגְמַר אֶת הָעֵבוֹדָה, שְׂאֵם לֹא, לֹא יִקְבֵּל פֶּסֶף, כִּי בְּשִׂפָּה הַזֶּה הֵם מְבִינִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ, שֶׁבְּנֵי הַנְּעוּרִים יִסְתַּדְּרוּ בַּתְּלִמוּד תּוֹרָה, וְתִקַּח אוֹתָם רַק לְנִסְיוֹן, לֹא שְׂתַהֲיָה אַחֲרֵי-כֵן הַתְּחִיבוֹת, וְתַהֲיָה לָהֶם טַעֲנָה עָלֵינוּ.

רַק חִזֵּק וְאִמֵץ וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבּוֹר אוֹתְךָ, כִּי

נב אָשֶׁר כה תשנא — כה תשנב בנחל

כָּל הַחַיִּים הֵם נִסְיוֹנוֹת מְאֹד מְאֹד קָשִׁים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֶה לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד, וְאֵינוֹ נִשְׁפָּר מִשׁוּם דְּבָר.

רְאֵה לְדוּחַ מִהִבְנִיָּה, וְהַגָּנִים, וְכֵן מִהִבֵּית-סֵפֶר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִיָּה קִשָּׁה לִי אֶתְמוּל מְאֹד, וְדַבְּרָתִי עִם ... וְכוּ', אֹדוֹת הַטְּשָׁעַק, אֲנִי מְקַנָּה שׁ... גְּרוֹ יְאִיר, יִשִּׁיג לִי הַיּוֹם כֶּסֶף לְכִסּוֹת אֶת הַטְּשָׁעַק שְׁקַפֵּץ וְכוּ', אֲבָל אֲנִי צָרִיף לְגַיִס אוֹ הַיּוֹם אוֹ עַד מִחַר שְׁמוֹנִים אֶלְף ש"ח עֲבוּר ... וְאַחַר-כֵּן עוֹד, כִּי קִבְּלֵנוּ הַוְרָאָה מִלְּמַעְלָה וְכוּ', לְרוֹץ עִם הַבְּנִין, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִבֵּית-מִדְּרָשׁ יִבְנֶה כְּבָר, וְאִזּוֹ תִדְעַ שְׁזָה יִרְדַּ מִהַשָּׁמַיִם, כִּי אֵין פֶּאֶן דְּרָף הַטְּבַע כָּלֵל, אָנוּ רַק שָׁמַיִם יְד, נִרְאָה כְּבוֹנִים, אֲבָל הַכֹּל נִבְנָה מֵעֵצָמוֹ.

עוֹרְרָתִי אֶת נְשׁוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מְקַנָּה שֶׁהֵן תְּאֲרָגְנָה הַסָּעָה וְתִסְעָנָה אֶל אֲשֶׁתְּךָ תַּחֲיָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל אֶהוּבִי, יְנִיק וַחֲפִים ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שִׁישׁ

לי מִמֶּךָ, לא הֵאֲמַנְתִּי, כִּי תִתְקַרֵּר כָּל-כֶּף מִירְאֵת שָׁמַיִם, עַד שֶׁבִקְשִׁי תָבוֹא בְּשֵׁבֶת לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, אֲשֶׁר כָּל בּוֹר וְעַם הָאָרֶץ וְאֶכָּר וְחִיט פָּשׁוּט בָּאִים בְּשֵׁבֶת לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְאַתָּה תִּתְרַשֵּׁל מִלְּבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּשֵׁבֶת-קִדְשׁ, וּכְמוֹ-כֵן צִפִּיתִי לְרְאוֹת בְּהִצְלָחְתְּךָ, וּלְבִסּוֹף מַעֲשֵׂה שְׁטוֹת וְנִעְרוֹת נִכְנָסוּ בְּךָ, עַד שֶׁיֵּשׁ לְךָ תִּאֲוָה רַק לְנִהַג מְכוֹנִית וְאוֹפְנוֹעַ וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵעַ, שֶׁכָּל זְמַן שֶׁאֵין לְךָ רִשְׁיוֹן, אֲסוּר לְךָ לְנִהַג, וְאַתָּה יָכוֹל לְהִזִּיק לְעֲצֻמְךָ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְכֵן לְהִזִּיק לְאַחֵרִים, אֲנִי כָּל-כֶּף בְּצַעַר, מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּעִבּוּרְךָ, וּלְבִסּוֹף הִתְחַלַּתְּ לְהוֹרִיד מִמֶּךָ אֶת הִירְאֵת שָׁמַיִם, וּשְׁתִּי הִמְשַׁפְּחוֹת סוֹבְלוֹת צַעַר וְעֲגַמַת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה שָׁרַק יֵשׁ, וּבִפְרָט לִי יֵשׁ צַעַר גְּדוֹל עַד מְאֹד, כִּי שׂוֹאֲלִים: הַזֹּאת נֶעְמִי?! וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ אֲנִי דוֹחֵק עַל ... גְּרוּ יֵאִיר, שִׁיתֵן לְךָ עֲבוּדָה בְּתִלְמוּד תּוֹרָה מְרַב אֶהְבֵּתִי אֵלֶיךָ, וְגַם שָׁם אַתָּה בָּא בְּצוּרָה שְׂאִינָה הוֹלְמַת לְמַחְנֶךָ, כִּי הִילְדִים צָרִיכִים דְּגָמָא טוֹבָה וְלֹא שְׁלִילִית, וְהִנֵּה אֲנִי רוֹצֵה לְעֹזֵר לְךָ, וְגַם תְּלוּי בְּךָ, אִם תִּשְׁתַּנֶּה בְּהִנְהַגְתְּךָ, אִז תִּחְזֶה חַיִּים טוֹבִים וְנֹעִימִים, תִּהְיֶה לְךָ פְּרֻנְסָה, כִּי לְבִסּוֹף נִקְבַּל תִּקְצִיבִים גְּדוֹלִים, אֲשֶׁר כָּל מְלַמֵּד יַעֲלֶה עַד חֲמֻשַׁת אֲלָפִים אוֹ שְׁשַׁת אֲלָפִים ש"ח, וְאַתָּה עִם הַתְּנַהֲגוּתְךָ הַפְּרוּעָה תִּאֲבֹד אֶת זֶה, וְחָבַל מְאֹד.

אַתָּה צָרִיף לְדַעַת, לְכָל דְּבַר יֵשׁ גְּבוּל וְצִמְצוּם, וּבִפְרָטִיּוֹת, שְׁתַּמִּיד שְׁמִתִּי עֵינַי עָלֶיךָ, שֶׁתִּגְדֹּל תִּלְמִיד חֶכֶם, וְתִהְיֶה לְךָ סִפְרִיָּה עֲנֻקִית, כִּי תַמִּיד הִיְתָה לְךָ תְּשׁוּקָה לְקִנּוּת סִפְרִים, כְּמוֹ שֶׁרְאִיתָ אֶצְלִי, וְעֲכָשׁוּ אַתָּה אֵינְךָ פּוֹתַח סִפֵּר, אִיזוֹ עֲגַמַת נֶפֶשׁ יֵשׁ לִי, בְּכָל פַּעַם אַתָּה מְבַטִּיחַ לִי הַבְּטָחוֹת — יִהְיֶה בְּסִדֵּר וְכוּ', וּלְבִסּוֹף אַחֲרֵי שֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ, הַכֹּל חוֹזֵר כְּמוֹ שֶׁאַתָּה רוֹצֵה לְחִיוֹת — חַיִּי רְחוּב, חַיִּי הַפְּקָרוֹת, וְעֲכָשׁוּ אֲנִי שׂוֹאֵל לְנַפְשִׁי: הֲאֵם עָשִׂיתִי טוֹב שֶׁחֲתַנְתִּי אוֹתְךָ?! הֲאֵם לֹא אִמְלַלְתִּי בְּתֵי שְׂרָאֵל, שֶׁאַתָּה מוֹשֵׁף אוֹתָהּ לְשִׂאוֹל תַּחְתִּית וּמַתְחַתֵּיו וְכוּ', אֵף אֶחָד מִהַזּוֹגוֹת הַצְּעִירִים לֹא מִתְנַהֲגִים כְּמוֹךָ, וְאֵינִי מִבִּין מֵאֵין זֶה, הֲלֹא קִבַּלְתָּ אֶצְלִי חֲנוּךְ מַעֲלָה, מֵה לֹא עָשִׂיתִי בְּשִׁבְלֶיךָ?! אַתָּה בָּא מִמְשַׁפְּחָה נִפְלְאָה, וְכֵן אֲשַׁתְּךָ וְכוּ', וּלְבִסּוֹף תִּהְפֹּךְ אֶת הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ.

הנה לקחנו אותך למלמד רק לנסיון, ואם לא תשתפר, לא נוכל להמשיך ככה, כי הילדים צריכים לראות דגמא חיובית ולא שלילית.

גא ונא חמל ורחם על נשמתך, עכשו ימי אלול הקדושים, עכשו הזמן לחזור אליו יתברך, ולהתחרט על המעשים רעים, כי הכל באים לפניו יתברך כבני מרום, וסוקר את כלם בסקירה אחת, ואצלו יתברך הכל בחשבון, ועון נדה חמור מאד מאד, רחמנא לצלן, ועל-כן גא ונא חמלו על נפשותיכם, שלא תהיו נכרתים שניכם יום אחד, רחמנא לצלן, תקחו עצמכם בידיכם, ותהיו אנשים פשרים, ותבנו בית צנוע, כדי שיצאו מכם ילדים פשרים.

המאחל לך פתיבה וחתימה טובה...

כה תשנ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ב' דראש-החדש אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וכל המכתב הוא חדה אחת גדולה.

איך יכול להיות, שאדם יפל בנפילה כזו, עד שיגיד שהוא שבור לגמרי וכו', ומכל שכן כשהוא אומר, שאחר שובר אותו וכו', סימן שעד עכשו היה משהו, ועכשו שברו אותו וכו', והרי רבנו ז"ל אמר בפרוש (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נב), שאדם צריך להגיע אל בטול כזה, עד שיהיה נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ויהיה נכלל במחייב המציאות וכו', וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נה), שאדם צריך לבוא לבטול כזה, שגם את עצמו הוא לא יראה, ועל-כן מה שיך להגיד שהוא שבור, אין זה אלא הגאות שיש באדם, שאדם חושב שהוא עדין משהו, אז יכולים לשבר אותו, אבל כשאדם בטל ומבטל באין סוף ברוך הוא, אז כבר לא שיה

רק הקדוש-ברוך-הוא, וְזֶה נִקְרָא אִישׁ כְּשֶׁר בְּאַמֶּת, אִיִּשׁ רֵאשִׁי תְבוֹת: אֵין שׂוֹם יִאוֹשׁ, כִּי־שִׁיר רֵאשִׁי תְבוֹת: רֵאשִׁי שׂוֹמֵעַ כִּיבֹדוֹ יִתְבַּרֵךְ, בְּאַמֶּת רֵאשִׁי תְבוֹת: בְּמִפְלֵא מִמֶּדֶ אֵל תִּדְרוֹשׁ, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְבֹא לְבִטּוֹל כְּזֶה, שִׁידַע שְׂאֵין יוֹדְעִים כָּלֵל, שְׁזֶה נִקְרָא אִישׁ כְּשֶׁר בְּאַמֶּת, אִשְׁרֵי מִי שֶׁבָּא אֶל אַמֶּת כְּזוֹ, שְׂאֵז יְדוֹן אֶת כָּל אַחַד לְכַף זְכוּת, וְעַל-כֵּן בְּאַמֶּת רֵאשִׁי תְבוֹת: מִיִּשְׁרִים תִּשְׁפֹּטוּ בְּנֵי אָדָם, אָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמַעְכָּשׁוּ תְבוֹת אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֱלֹהֵי יִתְבַּרֵךְ בְּאַמֶּת, שֶׁהוּא רֵאשִׁי תְבוֹת: אֵל תִּתְהַלֵּל בְּיוֹם מְחֹר, כִּי לֹא תִדַע מֶה יֵלֵד יוֹם, הֶעָקֵר תִּהְיֶה בִּישׁ מְחִיָּה, שֶׁהוּא אוֹתִיּוֹת מִחִשְׁבֵּיהָ, כְּשֶׁאָדָם דְּבוֹק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמִחֲשַׁבְתּוֹ דְּבוֹקָה בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֵז הוּא תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי): אֵין הַשְׂמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר, וְאַתָּה רוֹאֶה בְּעֲצָמְךָ, הִנֵּה יֵשׁ לְךָ יוֹם שִׂמְחָה וְגִדְלוֹת הַמַּחֲיָן, וְלְמַחֵר אַתָּה שְׂבוֹר כְּחֹרֶס הַנְּשֻׁבֵר, שְׁזֶה גַם בְּאַמֶּת, שֶׁהוּא רֵאשִׁי תְבוֹת: אִם מְשׁוֹל תִּמְשַׁל בְּנוֹ; כִּי בְּרַגַע שְׂאָדָם רוֹצֶה לְמְשׁוֹל בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִהְיוֹת אִיזוֹ מְצִיאוֹת, אֵז הוּא מְשַׁתַּגֵּעַ לְגַמְרֵי, וּכְמֵאֵמֶר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זִי"ע, שְׁכָּל הַמְּשַׁגְּעִים לֹא בָּאוּ אֶל שְׂגֵעוֹנָם, אֲלֵא עַל-יְדֵי יִשׁוֹת וְגֵאוֹת, שְׂרָצוּ מְשֻׁהוּ בְּעוֹלָם.

אָדָם צָרִיךְ לְבֹא אֶל בִּטּוֹל כְּזֶה, שְׂכַבֵּר לֹא יִרְצֶה שׂוֹם דְּבָר, רַק אֶת אַמֶּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֵז הוּא יִהְיֶה טוֹב לְאִשְׁתּוֹ, טוֹב לִילְדָיו, טוֹב לְעֲצָמוֹ, וְטוֹב לְכָל אָדָם, כִּי גַם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִקְרָא טוֹב, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (תְּהִלִּים קמ"ה, ט): "טוֹב הַיּוֹ"ה לְכָל", וְעַל-כֵּן תִּתְחִיל לִהְיוֹת אִישׁ טוֹב, תַּעֲזוֹר לְאִשְׁתְּךָ, וְלֹא תִחַכֶּה שְׂאִשְׁתְּךָ תַּעֲזוֹר לְךָ, כִּי אִם אַתָּה צָרִיךְ עֲזֹרָת אִשְׁתְּךָ, וְשֶׁהִיא תְּבִיא פְּרִנְסָה, אַתָּה לֹא יִכוֹל לְבָרֵךְ בְּכָל יוֹם אֶת הַבְּרָכָה "שְׁלֹא עֲשִׂנִי אִשָּׁה".

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׂוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְיִהְיֶה לְךָ נַחַת

מִיִּלְדִּיָּד, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה יָבוֹא הַטּוֹב, שֶׁתְּהִיָּה נִכְלָל בְּהַטּוֹב
וְהַמִּיטִיב, שֶׁהוּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשנ"ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּב עֲבוּר אַחֲוֹתֶךָ, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְכַמְּאֹמֶר רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר יֵשׁ עֲנִיָּן שִׁיתְהַפֵּף
הַכֹּל לְטוֹבָה (עֵינַן עֲלִים לְתְרוּפָה, מִכְתָּב קפח).

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הַדְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר
כָּלֵל, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעֲבוּר שִׁיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, לְדַבֵּר
בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו.

רְאֵה לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם פֶּרֶק בְּמַסְכַּת אָבוֹת, בְּאִפְּן שֶׁתִּסֵּים בְּכָל
שְׁבוּעַת מַסְכַּת אָבוֹת, כִּי יֵשׁ שְׁשֵׁה פֶּרָקִים בְּמַסְכַּת זוֹ, כְּנֶגֶד הַשְּׁשֵׁה
יָמִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם פֶּרֶק אֶחָד מִמַּסְכַּת אָבוֹת, שָׂאֵז לֹא
יִצְטָרֵף שׁוּם סֶפֶר מוֹסֵר, כִּי הֵם מוֹסְרֵי חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְתִעֲזֶינָן גַּם
בְּפְרוּשֵׁי "חֻסְדֵי-אָבוֹת", וְיִהְיֶה לָךְ חֲזוֹק גָּדוֹל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתִּצָּא מִכָּל צְרוּתֶיךָ וְחַוְבוֹתֶיךָ, וְיִהְיֶה לָךְ רַק
טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשנה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי מצערך, שנפלת בדכאון, ונשברת כל-כף וכו', ואני מאד מבקש אותך, ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותזכרי שהקדוש-ברוך-הוא אוהב אותך, פי הוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ובלעדיו יתברך אין אדם יכול לעשות שום דבר, והטעות שלך, שנחשכה ממך האמונה הקדושה, עד שהלכת לרעות בשדות זרים וכו', ומצאת שם קוצים ודוקרנים וכו', שזה הביא אותך אל אכזבות, עד שנשברת כל-כף, ומרים לך החיים, ואת לא רואה אור בקצה המנהרה, לזאת אני בא אליך ומבקש אותך — ראי לכתב לי כל מה שעבר עליך בתקופה הזו, שנתקת את כל הקשרים ממני, ולא כתבת לי אפילו שורה אחת, וכנה שתכתבי לי ותציאי את כל המרירות שלך על הכתב, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתצאי מהפח שנפלת לשם, ובפרוש גלה לנו רבנו ז"ל: כשאדם מתוודה, אז יוצאים הצרופים רעים מתוך עצמותיו (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'), ועל-ידי הכתב, הצדיק מכיר את האדם, את נפשו ופנימיות נפשו (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קעג); כי בתוך הכתב, שם נמצא נפשו רוחו ונשמתו, הנפש היא בתוך הכתב (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב); ולכן אני מאד רוצה שתכתבי לי את הכל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שאהיה שליח טוב להוציא אותך מהחשך והבור והשפלות והחלישות הדעת והדכאון והקטנות והמרירות וכו' וכו', שנפלת לשם, ואזכה לחתן אותך עם הזוג שלך.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, באמונה פשוטה בו יתברך, ותרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, באשר ידבר

איש אֶל רעהו וְהֵבִין אֶל אָבִיו, וְאִין לָנוּ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְסוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְחֹזֵר אֵלָיו, וְעַל-כֵּן רָאִי לְחֹזֵר אֵלָיו,
וְאִז תִּרְאִי שֶׁכָּל הַחֶשֶׁךְ יִתְהַפֵּךְ לְאוֹר גְּדוֹל מְאֹד, כְּמֵאֵמֶר רַבְּנוּ ו'ל:
"יֵשׁ עֲגִין שְׂיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה", כִּי מִי יוֹדֵעַ לְמָה הַצְּרִכָה לְפַל
בְּנִפְלֵה כְּזוֹ, אִם לֹא שֶׁתַּעֲלִי בְּחֵדוּשׁ כַּחוֹת בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִי בְּרִיאָה בְּנַפְשׁ וּבְרוּחַ, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְכַתֵּב
לִי, אוֹ לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֵדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מְאֵד אֲנִי שְׂמֵחַ לְשִׁמְעַ,
שֶׁהַבֵּית-סֵפֶר מִתְחִיל לְהִתְקַדֵּם.

אִם עֲדִין לֹא הִבְנַתְּ מַה שֶׁכְּתַבְתִּי לְךָ אֶתְמוּל, אֲכַתֵּב לְךָ עוֹד
פַּעַם, וְאֲבַרֵּךְ לְךָ בְּבִירוֹר גָּבוֹן. אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל-כַּף מְקַשֵּׁר אֶל
הַצְּדִיק, וְשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, וְאִפְלוּ שִׂישְׁמַע
מִהַצְּדִיק אֵילוּ דְּבוּרִים וְכוּ', גַּם אִז לֹא יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ, וְאֵת זֶה לְמַד
אוֹתָנוּ מוֹהֲרֵי ת' ו'ל, שֶׁהוּא סֵפֶר, שֶׁשָּׁבַר אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם,
וְהִתְקַרַּב אֶל רַבְּנוּ ו'ל, אֲכַל הַמְּנִיעָה הַכִּי גְדוֹלָה הִיְתָה לוֹ, כְּשֶׁגַּם
רַבְּנוּ ו'ל בָּזָה אוֹתוֹ וְגֵרַשׁ אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה זָכָה לְמָה
שֶׁזָּכָה.

תֵּאֱמִין לִי, יְדִידֵי הַיְקָר! אֶת הַלְמוּד הַזֶּה קִבְּלָתִי מִמוֹהֲרֵי ת' ו'ל,
כִּי כְּשֶׁהִיִּיתִי בְּגִיל צָעִיר מְאֹד — שְׁבַע-עֶשְׂרֵה וּשְׁמוֹנֵה-עֶשְׂרֵה,
וְתִשַׁע-עֶשְׂרֵה, סִימְתִי בְּכֹל חֵדֶשׁ אֶת כָּל סִפְרֵי ה"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת",

מימי מוהרנ"ת ז"ל בצמאון, ולכן שום ברירה שבעולם לא יכולה לרחק אותי.

אני עובר עכשו עתים וזמנים מאד קשים, נכנסתי לחובות לרכבות שקלים בעבור בנין בית-המדרש, ואיני יודע מה לעשות וכו', צר לי מאד, שלקחתי על עצמי גטל כל-כף קשה וכו', שאני צריך גם בתוך גס לצאת מזה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיעשה אתי גם, כי כבר ראיתי בחיים הרבה נסים.

ראה לחזק את המורה ... שתחיה, כי דברתי עם בעלה, והוא אמר לי, שהיא מאד שבורה, כי היא רצתה לקבל פתה של יותר גדולות, ולכן ראה לדבר על לבה, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, יש לנו עכשו צמצומים וקטנות וכו' וכו', אבל פשייתחילו לבנות את הדירות, ויתחילו לזרם משפחות, אז יהיה לנו בית-ספר של אלפי בנות ויותר, ותלמוד-תורה של אלף בנים ויותר, וזו לא גזמא, זה העתיד הקרוב, תהיה לנו אימפריה ממש, ואנחנו רואים את רחמנותו יתברך, שמרחם עלינו ועוזר לנו. ולכן ראה לקחת את עצמך בידך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, אפה תמשיך לנגן על החליל עם ... וכו' וכו', ולומר לו מה שאמרתי לך וכו' וכו'.

תתישב היטב עם ... גרו יאיר, מה עושים הלאה, בענין בגינת בית-המדרש, כי רע ומר לי מאד, ואני לא יודע לאיזו דרך לנטות עכשו, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה.

המאחל לך פתיכה וחתומה טובה...

כה תשנז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ב' דראש-החדש אלול ה'תשנז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —

אין לתאר ואין לשער כלל, עם כל זאת מאד מאד אני בצער של אביה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לו רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, מה שאתה צריך עכשו זה רק להתחזק, כי אין עוד צער כמו צער של בן שרואה בצערו של אביו, ואינו יכול לעזר לו, ולכן ברח לה אל הקדוש-ברוך-הוא, ותרגיל את עצמך לדבר אליו ותברך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ולשיח ולספר את כל אשר עם לבבך אליו ותברך, ואז תראה נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שיתרחב לה בין ברוחניות ובין בגשמיות, כי החיים של האדם מאד מאד קשים, ועוברים על כל אחד כל מיני צרות ובעיות, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר.

ראה לביטל את עצמך לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, ואז תראה נסים נגלים, שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

ראה לקבץ עתים לתורה בכל יום, במקרא, משנה, גמרא, מדרש, פי הד' למונדים האלו הם כנגד הד' עולמות, ומי שזוכה ללמד בכל יום את הד' למונדים האלו, ממשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא ותברך שמו.

הדבק את עצמך בו ותברך, ותמיד תציר בדתך, איך שהכל לכל אלקות גמור הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כה תשנח.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... שתחיה.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבָקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּלְכִּי עִם פֶּאֶה אֲרַפֶּה, כָּבֵר פִּעְלֹתַי
אֲצַל שְׁתֵּי אַחֵיוֹתֶיךָ, שְׂלֵא תִלְכְּנָה עִם פִּאוֹת אֲרַכּוֹת, כִּי כָּל הַצְּרוֹת
וְהַמַּחְלוֹת שֵׁישׁ הַיּוֹם לְנָשִׁים צְעִירוֹת הֵן רַק מִחֲמַת שְׁהֵן הוֹלְכוֹת
בְּגִלּוּי שַׁעַר וְכוּ', וּבִפְאוֹת אֲרַכּוֹת נְלוֹזוֹת כְּמִנְהַג הַגּוֹיִים, שְׂדָבֵר זֶה
גּוֹרֵם לְבְנֵי-אָדָם לַחֲטָא, הַשֵּׁם יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּנֵן אֲנִי מֵאֵד
מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, תַּעֲשִׂי לְמַעַן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְצִיִּתִי אוֹתִי לְקַצֵּץ
אֶת הַפֶּאֶה, וְתִלְכִי בְּכַגְדִּים צְנוּעִים, וְאִזּוּ יִהְיֶה לְךָ טוֹב בַּחַיִּים.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לֹמֵר תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, אִם אַתָּה יְכוּלָה לְגַמֵּר
בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, אִין דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, סוֹף כָּל
סוֹף רַק עֲכָשׁוּ הַתַּחֲתַנְתָּ, וְאַתָּה צְרִיכָה פְּרַנְסָה וְכוּ', בְּרִיאוֹת וְכוּ',
אַרְיִכוֹת יָמִים וְכוּ', יְלָדִים וְכוּ', גַּחַת מֵהֶם וְכוּ', וְלִכְּנֵן הַרְגִּילִי אֶת
עֲצָמְךָ לֹמֵר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', כִּי הַתְּהִלִּים גַּחְלַק לְשַׁבְּעַת יָמֵי
הַשָּׁבוּעַ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִמְשִׁיכִי עַל עֲצָמְךָ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת, וְיִהְיֶה לְךָ
טוֹב בַּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כה תשנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבִי, קָשׁוֹר אֶל
תוֹךְ לְבִי ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדֵל הַשְּׂמִמָּה שֶׁהִכְנַסְתָּ בִּי.

מָה אִמַּר לְךָ! כָּל דְּבוּר שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, זֶה אֶמֶת פְּשוּט, בְּנֵי-אָדָם
אוֹהֲבִים לְהַכְנִס בְּתוֹךְ הַמַּעֲשִׂים שֶׁל זוּלָתָם, וּלְדַבֵּר אֶת כָּל הָעוֹלָה עַל
רוּחָם, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְצֻטְעֵר עַל זֶה, אֲכַל אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ
"סוֹף כָּל סוֹף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב", וְעוֹד הַכָּל יִתְהַפֵּף לְךָ לְטוֹבָה,
רֵאָה לְלַכֵּת בְּדַרְךָ חֲכָמָה עִם חֲמִידָה וְחִמוּתְךָ, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהֵם יַעֲזְרוּ

לך. אָנִי מִבֵּין הַיֵּטֵב אֶת מְכַאוֹבֵי נַפְשְׁךָ, אִם הֵייתָ בַּחֹר צָעִיר וְכוּ',
 לֹא הָיָה חֶסֶד לְךָ שׁוֹם דְּבַר וְכוּ', וְהִנֵּה כָּבֹד יֵשׁ עֲלֶיךָ עַל פְּרִנְסָה וְכוּ',
 לְזֹאת הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שְׁתַּהַיֶּה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְלֹא תִצְטָרֵךְ אֶל
 הַבְּרִיּוֹת, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְהִסְתַּוֵּב בְּרַחוּבוֹת, אֲלֵא שְׁתַּהַיֶּה לְךָ מִשְׁרָה
 קְבוּעָה — אוּ בַתְּלִמוֹד תּוֹרָה, אוּ בְאִיזוֹ עֲבוּדָה, וְכִכָּה תַהֲיֶה עֲצָמָאִי,
 וְאִנִּי מִבְּטִיחַ לְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ לְקַבֵּל רִשְׁיוֹן, וְיִהְיֶה לְךָ רֶכֶב, וְתַעֲשֶׂה עִמּוֹ
 הַרְבֵּה מַצּוֹת, לַעֲזֹר לְאֲנָשִׁים וְכוּ'.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד, בְּפָרֵט עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים, חֲדָשׁ
 הַתְּשׁוּבָה, עֲלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְלִזְכֹּר הַיֵּטֵב,
 אֲשֶׁר אֱלֹהֵי רַאשֵׁי תְבוֹת (יְרֵמְיָה כט, יא): לְתַת לְכֶם אַחֲרִית וְתִקְנָה,
 אִם נִחְזֹר בַּתְּשׁוּבָה בַּחֲדָשׁ הַזֶּה, אֲזִי יֵשׁ לָנוּ אַחֲרִית וְתִקְנָה טוֹבָה, כִּי
 עוֹד פְּחוֹת מְשָׁלְשִׁים יוֹם יִגִּיעַ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁאֲזִי יְדוֹנוּ אֶת הָאָדָם
 אִיזוֹ לְרַעֵב וְאִיזוֹ לְשַׁבַּע — רַאשֵׁי תְבוֹת אֱלֹהֵי ל', אִיזוֹ לְחַרֵּב
 וְאִיזוֹ לְשָׁלוֹם — רַאשֵׁי תְבוֹת: אֱלֹהֵי ל', הִינוּ בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל צְרִיכִים
 לְשׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שֶׁהוּא 'שְׁלֵשִׁים יוֹם קֵדָם רֹאשׁ הַשָּׁנָה', שְׁאֲזִי
 דְּנִים אֶת הָאָדָם אִם לְרַעֵב וְאִם לְשַׁבַּע, אִם לְחַרֵּב וְאִם לְשָׁלוֹם,
 וְעָכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן לָזֶה. לְזֹאת אֵל תַּהֲיֶה בְּטָלָן, רַאֵה 'לְגַנְב' פְּמָה
 דְּקוֹת וְתִדְבֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאֲזִי טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

שׁוֹב פַּעַם תּוֹדָה רַבָּה שְׁפַתְּבָתָּ לִי, מִמֶּשׁ הַחַיִּיתָ אוֹתִי, אָנִי מִבְּקָשׁ
 אוֹתָךְ מִכָּאֵן וְלִהְבֵּא אֵל תְּשִׁים לִב מֵה שְׁפַלְכִים נוֹבְחִים, הַקְּדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כה תשס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֹאשׁ-חֲדָשׁ אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גְּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ,
 וּבִפְרָט שְׁבִנְךָ קִבֵּל עֲבוּדָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַהֲיֶה לוֹ
 פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְאֲנִי מֵאֲחַל לוֹ עֲשִׂירוֹת, שְׁעוֹד יִהְיֶה לוֹ בֵּית-חֲרָשֶׁת
 גָּדוֹל, שֶׁהוּא יוּכַל לְתַת פְּרִנְסָה לְהַמּוֹן אֲנָשִׁים, וּלְךָ יִהְיֶה הַרְבֵּה נַחַת.

אֲנִי מְבַרֵךְ אוֹתְךָ וְאֶת אֲשֶׁתְּךָ עַל יוֹם הַנִּשְׁוֹאִין שְׁלָכְם, שְׁנֵה שְׁבַע
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה שֶׁהִתְחַתְּנֶתֶם, רְאוּ אֵל מַה הֵבִיא אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, נָתַן לָכֶם יְלָדִים חֲמוּדִים, דִּירָה אֲרַמּוֹן, וּמֵאֲשֵׁפוֹת הַגְּבִיָּה אֶתְכֶם
 וְכוּ' וְכוּ', וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, שְׁזַכִּיתֶם לְחַתֵּן אֶת הַבְּכוֹר, יַעֲזֹר
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכּוּ לְהִתְעַלּוֹת בְּחַיֵּיכֶם, וְלָרוּת רַב נַחַת מִכָּל
 יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם.

בְּעֵינַי הַתַּנּוּר, טוֹב שֶׁתִּלְוֶה אֶת הָאֵלֶּף שְׁקָל, עַד שְׂיִהְיֶה בְּקֶרֶב
 מֵאֵד לְהַחֲזִיר אֶת זֶה, וְשִׂמְעָתִי הַיּוֹם בְּשׁוֹרָה מְשִׁמַּחַת מ... גְּרוּ יְאִיר,
 שְׂאֵת הַתְּשָׁלוּם הַשְּׁנִי תִשְׁלַם הַמּוֹעֵצָה הַדְּתִית, וְזוֹהִי הַתְּחִלַּת
 הַיְשׁוּעָה, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַסְּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע יִפֹּל
 נִפְיֵלָה אַחַר נִפְיֵלָה, וְלֹא תִהְיֶה לָנוּ אַחֲרֵי-כֵן דְּאָגָה, הֵן לְהַחֲזִיקָת
 הַמְּקַנֶּה וְכוּ', הַמַּיִם וְכוּ', הַחֲשֵׁמֶל וְכוּ'.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְהַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִזּוּ יִהְיֶה
 לְךָ טוֹב בְּחַיִּים.

פֹּה תִקְבֵּל כַּמָּה מִכְתָּבִים נְחוּצִים, שֶׁתִּמְסְרֶם לִיעָדָם.

הַמֵּאֲחַל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשסא.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

בְּאֵתִי לְחֲזוּק אֶתְכֶם מֵאֵד מֵאֵד, שְׂתַעֲזְרוּ אֶחָד לְשָׁנִי, וּבִפְרָט
 עַכְשָׁיו בַּעַת הַהַרְיוֹן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מֵאֵד מֵאֵד, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

יעזר, שֶׁהִרְיוֹן יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת.

נָא וְנָא הַדְּבִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדְעוּ
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתְּכֶם, עִמְכֶם וְאַצְלְכֶם, כִּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה יז.): אִישׁ וְאִשָּׁה שְׂכִינָה
בֵּינֵיהֶם, כִּי אָצְלוּ יֵשׁ יו"ד וְאַצְלָה יֵשׁ ה"א, וּבִיחַד זֶה י"ה, בְּסוֹד
"כִּי בֵּיהַ הַיּוֹנֵה צוּר עוֹלָמִים", וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְכַבֵּד אֶחָד אֶת
הַשְּׁנַי, וּבְזֶה תִּמְשִׁיכוּ שְׂכִינַת עֲזוֹ בְּתוֹךְ הַבַּיִת. וְרַבְּנּוּ וְ"ל הַקְּפִיד מְאֹד
עַל שְׁלוֹם-בַּיִת, וְאָמַר, שְׂרָאוּי לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה מְאֹד מְאֹד, וְחֻכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו:): אִשָּׁה — בְּעֵלָה מְשֻׁמָּחָה; וְאָמְרוּ
(תְּנָא דְבֵי אֱלֵהוּ רַבָּה, פָּרָק ט'): אֵיזוֹ אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה;
וְלִכֵּן רְאוּ שְׂגִיכֶם לְחֻזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יָבִיא
בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדְכֶם.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְכֶם עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעֲשִׂיתֶם עִמָּדִי, עִם
הַגְּמִילוֹת חֶסֶד שֶׁגִּמַּלְתֶּם עִמִּי, וְהַלְוִיתֶם לִי בְּעִבּוֹר בְּנֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ,
וּבְיָדָי תִּקְבְּלוּ אֶת הַכָּל חֲזוֹרָה עַד הַפְּרוּטָה הָאֲחֻרּוֹנָה, רַק יִרְחִיב לִי
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַזְכֶּה לְרֵאוֹת כְּבֹר אֶת הַבְּנֵי עַל תְּלוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַבְּכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כה תשסב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר שׁוֹפְטִים, ג' אָלוּל ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

הִנֵּה אֲנִי כְּבֹר נִשְׁבֵּר וּמִתְמוֹטֵט לְגַמְרִי, מִהַיּוֹם אִם ... יָבוֹא
וּיִבְקֶשׁ כְּסָף, אִם הַפּוֹעֲלִים לֹא עוֹבְדִים, שְׁלֵא יַחֲלֵם עִבּוֹר הַכְּסָף, וְלֹא
נִמְשִׁיךְ לְכִסּוֹת אֶת הַטְּשָׁעִים אֲלֵא נִבְטְלֵם, שְׁלֵא יִבְלַבֵּל אֶת הָרֵאשׁ,
שֶׁהַקּוֹמָה הָרֵאשׁוֹנָה שְׁוֶה יוֹתֵר מִמְּלִיּוֹן ש"ח, שֶׁקֵּבֵל עַד עַכְשָׁנוּ,

אֲשֶׁר כה תשסג בַּנְחָל סה

צְרִיכִים לְדַבֵּר עִמּוֹ בְּפֶה מְלֵא, זֶה מִיָּם שְׁאִין לָהֶם סוּף, אֲנִי חֲשַׁבְתִּי שֵׁישׁ לִי עֶסֶק עִם בֶּן אָדָם הַגּוֹן, וּלְבִסוּף סֵתָם רַמְאֵי וְצַבּוּעַ וְכוּ', שֵׁישׁ לוֹ גְבוּי מ... וְכוּ', עֲבַדְתִּי כְּכֹר עִם כְּמָה קִבְּלָנִים, וְהִיָּה כֹל-כֶּף נְעִים לְעַבֵּד אֶתָם, וְזֶה פָּרָא אָדָם שְׁלֵא הָאֲמַנְתִּי, כְּמָה כֶּסֶף שְׁתַּתֵּן לוֹ, זֶה לֹא מִסְפִּיק.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלַי וְיִוְצִיאֵנִי מֵהַצָּרָה.

הַמְאֲחֵל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם...

אֶתָה יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת הַמְּכַתֵּב ל... וְכוּ'.

כה תשסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרְוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁאֵל תַּחֲתָם שׁוֹם חוּזָה עִם הַקְּבֵלָן אוֹ הָאֲדַרְיָקָל, כִּי בְּרַגַע שְׁחַתְמוּ, יֵשׁ מְשַׁפְּטִים וְכוּ', וְהִתְחַיְבוּת וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ, שְׁהָאֲדַרְיָקָל יוּכַל לְסִדֵּר אֶת הַתְּכַנִּיַת עַל-פִּי חֲמֻשָּׁה מְטֵר גְּבִהָ וְכוּ', וְהוּא יֵאֲשֶׁר וְכוּ', וְכֶף נִגְמָר אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, כִּי אַחֲרַת אֲנִי לֹא יוֹדַע אֵיךְ אוּכַל לְעַמֵּד בְּזֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְחוּס וְיִרְחַם עָלַי, כִּי כָלוּ כָּל הַקְּצִים, וְאִם אֲנִי צָרִיךְ לְקַבֵּל שֵׁם רַע, חַס וְשְׁלוֹם, עַל אֵי תְשְׁלוּמִים בְּעַבּוּר חוּבוֹת לְבִנֵי אָדָם, לֹא כְּדֹאֵי לְחַיּוֹת, כִּי, תִּהְלֶה לְאֵל, לֹא נִגְעַתִּי אֶף פְּעַם בְּכֶסֶף זוּלָתִי, וְעַכְשָׁו נִפְלַתִּי בְּפֶחַ כְּזֶה, מֵהַ כְּכֹר שְׁוֵה לִי הַחַיִּים.

אֲקַנְהָ שְׁתַּדַּע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם הָאֲדַרְיָקָל, כְּדִי שְׁלֵא תִפְסַק הַעֲבוּדָה.

הַמְאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשסד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

הנה דברתי עם ... הוא אומר, שאם יהיה לו כסף לפועלים, יוכל להמשיך לעבוד, ובפרטיות, שהבטחתי לו עוד שמונים אלף ש"ח, ולכן אם ישפיע הקדוש-ברוך-הוא איזה שפע ביום ראשון, צריכים לתת לו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שנמשיך לבנות.

רק חזק והתחזק בהשם יתברך, פי גדול אדוננו ורב להושיע, ושום ברירה אינה יכולה לעשותנו דבר, מבליעדי רשותו יתברך.

המאחל לך שבת שלום...

כה תשסה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשנ"ז.

שלום אל ... גרו יאיר.

דברתי עם ... והבטחתי לו לתת לו בעבור הפועלים, לדעתי, תכף-ומיד כשיכנס איזה שפע ממנו יתברך, אשר בודאי לא יעזב אותי בעת צרה, צריכים תכף-ומיד לעשות תכנית לברזל על קומה של שבועה מטר גבה וכו', וכבר להתחיל לרוץ.

אודות וכו', אני אומר לך, ששום דבר לא יראו וכו', ונוכל להקים בזריזות את בית-המדרש, והכל יעבר בשלום.

מה אמר לך! על כל דבר שבקדשה מתפשט הסמ"ך-מ"ם

אֲשֶׁר כַּה תִּשְׂאוּ — כַּה תִּשְׂאוּ בְּנֵחֶל סז

לְאַרְךָ וְלִרְחֹב כַּדֵּי לְמִנְעַ, אֶף עֵקֶר מַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׁמִתְחַזֵּק בְּכָל
הַעוֹבֵר עָלָיו, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר כָּלֵל, וּכְבֹר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: נִצְחָתִי וְאַנְצָח.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כַּה תִּשְׂאוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל יְדִידִי ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

הִנֵּה נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרָה מְכַאִיבָה מְאֹד מְאֹד, מֵה שְׁקָרָה
לְהֵבֵן הַיָּקָר ... עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁהָיָה פְּנִינָה בְּיִבְנָאֵל, בְּנוֹ שֶׁל ר' ...
גֵּרוּ יְאִיר, לְדַעְתִּי, אֶת בֵּית-הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל שֶׁאַנְחֵנוּ עוֹמְדִים לְבָנוֹת,
וַיְהִי כְּלוּל מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה וּגְמִילוּת חֲסִדִים, שֶׁיִּקְרָא עַל שֵׁם בְּנוֹ
"בֵּית אֲרִיָּה" — לְזִכְרוֹתָו וּלְזִכְרוֹ, מֵה שֶׁהוּא הַחֲסִיר, שֶׁיִּשְׁלַם בְּבֵית
זֶה, תּוֹרָה וּתְפִלָּה וּשְׂמֵחוֹת וְכוּ', וְהַכֵּל יִקְרָא וַיִּזְכֹּר עַל זְכוֹתָו הַטְּהוֹר,
נָא לְדַבֵּר עִם יְדִידִי ... גֵּרוּ יְאִיר מְזֵה, וְזוֹ אֶבֶן מִצְבָּה גַל עַד תִּהְיֶה, כִּי
מֵה יִתְרוֹן מְכַל הַחַיִּים, אִם לֹא תּוֹרָה וּתְפִלָּה, מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים,
כִּי יִמִּינוּ כִּצֵּל עוֹבֵר, וּמֵה נִשְׁאָר מִהָאָדָם? רַק הַטוֹב שֶׁעָשָׂה.

אֲנִי מְקַנְיָה, שֶׁתְּבַצֵּעַ אֶת זֶה מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

כַּה תִּשְׂאוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל יְדִידִי ... גֵּרוּ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי אֶת הָאֶסוֹן הַנּוֹרָא שֶׁקָּרָה אֶתְכֶם, וּמֵאֹד נִזְדַּעְזַעְתִּי, יַעֲזֹר

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂכָבָר נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד רַק בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת בֵּין כָּלל יִשְׂרָאֵל.

הַמָּקוֹם יִנַּחֵם אֶתְכֶם בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׂבָנֶךָ ... עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם, הִיָּה פְּנִינָה
בִּיבְנָאֵל, חֲדוּשׁ שְׂבַח־דְּוֹשִׁים, וְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַפְּלִיגוּ בְּמַעֲלָתוֹ, יְהִי
זְכָרוֹ בְּרוּךְ. וּמוֹכָא בּוֹהֵר הַקְדוּשׁ, שְׂאֵלוֹ שְׁנֵהֲרָגוּ עַל קְדוּשׁ הַשֵּׁם,
נִמְצְאִים בְּהִיכַל קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, הִיכַל הַכִּי עָלְיוֹן בְּעוֹלָם הַבָּא, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לַעֲשׂוֹת בְּעַבּוּרוֹ גַּל עַד חֵי, שְׂכָל הַבְּנִים
וְהַבְּנוֹת הַמּוֹנִים, בְּלֵי עֵין הָרַע, יוֹתֵר מִשְׁלֵשׁ-מֵאוֹת יָלָדִים, שְׂיֵאֱמָרוּ
תְּהִלִּים וַיִּלְמְדוּ לְזָכְרוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב וּבְרַכַּת אַבְלִים...

כַּה תִּשְׁסַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסִדְר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

שְׂמַחְתִּי שְׂתַּמְשִׁיף לְעַבֵּד עִם ... וְאַתָּה הוֹלֵךְ לַחֲתֹם אֶתוֹ חוֹזָה,
שְׂמֵהִיּוֹם, הִינּוּ מִהַעֲבוּדָה שְׂהוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת לָנוּ — כּוֹלָל הַכָּל, עַד גָּמַר
כָּל הַבְּנִין, הוּא רוֹצֵה עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף דּוֹלָר, וּכְבָר תִּתֵּן לוֹ עַל
הַחֲשׁוֹבֹן, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה, שְׁנוּכַל לְעַבֵּד אֶתוֹ, וְאֲנַחְנוּ נִשְׁלֵם מִהִיּוֹם
רַק לוֹ, לֹא דָרָךְ ... וְזֶה יַעֲזֹר לָנוּ לְגַמֵּר אֶת הַבְּנִין מִה שְׂיִוְתֵר מֵהָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

תְּכַתֵּב לִי אִם סִפְמַת אֶתוֹ.

כַּה תִּשְׁטט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּכְבָר דִּבְרַתִּי עִם ... וְזֶה רְעִיּוֹן נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִוָּכַל לְצִאת מִהַפֶּח אֶל הַפֶּעַל, כִּי הוּא מִהַוְתִּיקִים שֶׁל יִבְנֵאל, וְאִם הוּא רוֹצֶה, וְאִם יֵשׁ רְצוֹן טוֹב, אִזּ בְּקִלוֹת אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְקַבֵּל הַתֵּר בְּנִיָּה לְבֵית־הַכִּנֹּסֶת גְּדוּל, וְלִכֵּן רְאֵה לְרוּץ עִם זֶה. וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ יִלְכוּ לְנַחֵם אֲבֵלִים, וְיִסְתַּוְּבְבוּ כָּל הַשְּׁבוּעַ בְּבֵיתוֹ לְחִזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ וּלְעוֹדְדוֹ, וּלְדַבֵּר מֵעַנְיָן, שֶׁהוּלֵךְ לִי בַּחַיִּים שְׁבִית־הַכִּנֹּסֶת יִקְרָא עַל שֵׁם בְּנוֹ, וּתְפָרְסֵם אֶת זֶה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהֵם יְדַבְּרוּ עִם ... שְׁזֶה רְצוֹנִי.

תִּתֵּן אֶת הַכֶּסֶף, עֲשֶׂרֶת אֶלֶף שְׁקָל לְ... שְׁיִתֵּן אֶת זֶה לְ... זֶהוּ חֻשְׁבוֹן חֲדָשׁ, שֶׁהוּא מִתְחִיל אֶתְנוּ לְעֵבֶד, וּמ... תִּדְחֹף אוֹתוֹ לְיוֹם יוֹמִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁמִכָּל הַתְּכֵנִית הַזֶּה יֵצְאוּ דְבָרִים טוֹבִים.

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה...

פֶּה תִקְבַּל כְּמָה מִכְתָּבִים נְחוּצִים, שְׁתַּעֲבִיר אוֹתָם תִּכְף־וּמִיד.

כַּה תִּשַׁע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנֵאל עִיר בְּרִסְלָב", הַוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מאחר ששמעתי בשורה מכאיבה, שהבן של ר' ... גרו יאיר, עליו השלום, נהרג, רחמנא לצלן, באפן טראגי, אני מבקש את כל נשות אנשי שלומנו, שיתאספו בביתם בכל יום לומר תהלים לעלוי נשמתו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות, וכבר לא נדע משום צרה, אלא שנשמע בשורות משמחות.

המאחל לכם כתיבה וחתומה טובה...

כה תשעא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שופטים, ד' אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לדבר עם ... גרו יאיר, לדעתי, כדאי לקחת את הבית-ספר לביתו של ... גרו יאיר, ושיגידו שם תהלים, וכן בכל יום שתבוא פתח אחרת ולהגיד שמה תהלים, וככלות השבועה, כשעולים לבית העלמין, שכל התלמוד-תורה יעלו שמה ויגידו תהלים, וזה יהיה קדוש ה' נורא ונפלא מאד, וכן רציתי מאד שכל כלל אנשי שלומנו יסתובבו שמה אצלו בכל ימות השבועה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שפבר נשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

ראה לחזק את עצמך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה...

כה תשעב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שופטים, ד' אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך בערב שבת, וכן עכשו במוצאי שבת
קדש.

מה אמר לך, ידידי היקר! אף פעם בחיים לא הגעתי למצב
כזה קשה מבחינה כספית, רחמנא לישזבן, תהלה לאל, הקדוש-
ברוך-הוא יעיד, שלא נגעתי בכסף של זולתי אף פעם, ועכשו
נכנסתי בלחץ כל-כך חזק, שאני לא יודע מה לעשות, ואני מאד
מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעכשו יתהפך הכל לטובה, כי נודע לי,
שהמון תושבים מתחרטים מאד מאד על כל הצרות שגרמו לנו כל
השנים, שזה היה רק מחמת הסתת הסמ"ך-מ"ם, ובכרט עכשו,
אחר שקרה מקרה טראגי כזה, שפרח צעיר נקטף בלא עתו, הבן
של ... הוא מאד מאד מענין לעזר לנו, ולכן אנחנו צריכים לראות,
שכל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, יסתובבו כל השבוע בביתו,
וכן יבואו לנחם אותו, ולהצטרף למנין, וכן התלמוד-תורה שיגידו
שמה בבית שלו תהלים, וכן גם נקרא את בית-הכנסת על שם בנו
"בית אריה" וכו', יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוכל לעשות את זה
מה שיותר מהר.

אני בלחץ מאד מאד, כי קפצתי למעלה מכחתי, ואני לא יודע
מה ילד יום.

בענין בתך, אני אשתדל לשלח תמונה, והכל יסתדר על הצד
הכי טוב, רק צריכים להרגיע אותה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר,
שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

ראה לתלות את המכתב הזה בבית-הכנסת.

כה תשעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוָה, מוֹצְאֵי־שַׁבְּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

זֶה מִזְמַן רְצִיטִי לְכַתֵּב לָךְ, אֲבָל לֹא יֵצֵא לִי.

שִׁמְעֵתִי מִה שֶׁקָּרָה לְהַיָּקָר ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁבָּנוּ שְׁהִיָּה פָּרַח, בְּחֹר
עֲדִין, יֵרָא שְׁמִים גְּדוֹל, שֶׁנִּקְטַף בְּלֹא עֵתוֹ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, לְזֹאת אָנִי
מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּהִיָּה נִכְנָס וַיּוֹצֵא בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וַתְּחַזְּקוּ וַתֵּאֱמָצוּ
וַתַּעֲוֹדְדוּ, וַיֵּשׁ בְּדַעְתִּי לְקַרְא אֶת בֵּית־הַמְּדַרְשׁ הַגְּדוֹל עַל שְׁמוֹ "בֵּית
אֲרִיָּה", שֶׁזוֹ תְּהִיָּה מִצְבֵּה חַיָּה, גִּלְעָד חִי, כִּי בֵּית־הַכְּנָסֶת שֶׁלָּנוּ
פְּתוּחַ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת, וְזֶה סוּעֵר — הִנֵּה יֵשׁ כּוֹלֵל חֲצוֹת, וְהִנֵּה
מִתְפַּלְלִים וְתִיקִין, וְהִנֵּה יֵשׁ מְנַן אַחַר מְנַן, וְהִנֵּה יֵשׁ שְׁנֵי כּוֹלָלִים,
וְהִנֵּה יֵשׁ שְׁמֵחוֹת שְׁמָה, וְהַכֵּל יִזְקַף עַל זְכוּתוֹ, רַק תִּשְׁאַל אוֹתוֹ אִם
הוּא מְסֻכִּים לְזֶה, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁכֶּכֶר לֹא נִשְׁמַע
מִבְּשׂוֹרוֹת רַעוֹת וְצָרוֹת, כִּי, בְּעִוְוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, בְּעֵתִים הִלְלוּ יֵשׁ
גְּזוֹרוֹת מָאֵד קָשׁוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאַיִן יוֹם שֶׁאֵין קָלְלָתוֹ מְרַבָּה
מִחֲבָרוֹ, שֶׁרַחֲמָנָא לְצִלָּן, דָּם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ כַּמַּיִם, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא, שֶׁכֶּכֶר נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

מָאֵד מָאֵד אֲבִקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּחַזְּקֵנִי, וַתְּחַזְּקֵנִי אֶת הַנְּצִ"ל, וְהַקְּדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁכֶּכֶר נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד רַק בְּשׂוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

אִם תּוֹכֵל לְטַפַּח אֶת הַגְּנָה שְׁלִי, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שֶׁבְּגָנָה
שְׁלָךְ בְּרוּחָנִיּוֹת יִצְמְחוּ פְּרָחִים יְפִים, שֶׁהֵן מְצוֹוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים,
וַיֵּאִירוּ לָךְ הַזְּכִיּוֹת בְּשָׁמַיִם.

כה תשעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קַדְוֶשׁ לְסִדְרֵי שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּרְאוּ לְהַתְפַּלֵּל
עָלַי, כִּי פְּשׁוּט אֵינִן לִי כָּבֵד כַּחוֹת וְכוּ', וְאֲנִי מִתְמוּטָט וְכוּ', אִף פַּעַם
לֹא בָאתִי לְמַצֵּב כְּזֶה. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם רַק דְּבַר אֶחָד — "רְאוּ
לְהַתְפַּלֵּל עָלַי וְלִבְקֵשׁ עָלַי רַחֲמִים רַבִּים", כִּי מֵה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵלֶת —
שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינּוּ פּוֹעֵל, כִּי אֵינִן לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת
הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
וְלִבְקֵשׁ וְלְהַתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּבְיַדֵּי זְכוּת תְּפִלוֹת הַרְבִּים תַּעֲזֹר,
שְׁאֲזֹכָה לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת הָאֵלוּ, וּמֵה גַם תְּפִלוֹת שֶׁל
תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן יִהְיוּ בְּעֶזְרִי, וְאֶהְיֶה לְכֶם אֲסִיר תּוֹדָה בְּעִבּוֹר
זֶה מְאֹד.

הֵיטֵב שֶׁקָּרָה מְקָרָה טְרָאגִי, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְנִהְרַג וְנִקְטָף
פָּרַח שֶׁלֹּא בְּעֵתוֹ, רְאוּי וְנִכּוֹן שֶׁכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל,
יָבוֹאוּ וַיִּסְתַּבְּבוּ בְּבֵיתוֹ שֶׁל ... לְנַחֲמוּ וּלְחַזְּקוּ, לְעוֹדְדוּ וּלְאַמְצוּ,
בְּמִשְׁוֹ פֶּלִי יְמֵי הַשְּׂבָעָה, וְכֵן רְצִיתִי שֶׁגַם הַיְלָדִים יִגִּידוּ שֵׁם תְּהִלִּים,
וְכֵן הַנְּשִׁים תִּגְדְּנָה שֵׁם תְּהִלִּים, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁכָּבֵד
תִּפְסְקֶנָה הַגְּזוּרוֹת רַעוֹת מֵאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְשֶׁלֹּא יִשְׁפֹּךְ דָּם יִשְׂרָאֵל
כַּמִּיָּם.

נָא וְנָא רְאוּ לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנִי, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְכֶם.

הַמְּאַחֵל לְכֶם כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

כַּה תִּשְׁעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ה' אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

הַכֶּתֶב וְהַמְּכַתֵּב בְּיַד מוֹסֵר כְּתָב זֶה ... גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא לְאוֹת שְׂאֲנֵי מְכִירוֹ, וְהוֹלֵךְ בְּעֵבוֹר מִשְׁפָּחָה עֲנִיָּה, שְׂקֻשָּׁה לָהֶם לְהִתְמוֹדֵד בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם, וְהֵם מְסַבְּכִים בְּחֻבוֹת עֲצוּמִים, וּבָאוּ מִיֵּם עַד נֶפֶשׁ, וְרֹאשׁ הַמִּשְׁפָּחָה בָּא לְיַדֵּי מִשְׁבֵּר נֶפֶשׁ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְנִפְלַל לְדַכְאוֹן עֲמֵק, שְׂקוּרִין דִּיפְרָסְיָה, לֹא עֲלִינוּ, וְאִינוּ מְתַפְקֵד, וְהִגִּיעוּ מִיֵּם עַד נֶפֶשׁ, וְאִין לָהֶם מַה לְאָכֹל, לְכֵן אַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנִים בְּנֵי רַחֲמָנִים, רָאוּ לְהִיּוֹת לְעֶזֶר וְתְבוּאוֹ לְעֶזְרַת הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת, וּבְזִכּוֹת הַמְצָנָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּו, תִּתְבָּרְכוּ מִפִּי עֲלִיוֹן.

הַכּוֹתֵב וְחֹתֵם לְמַעַן הַמְצָנָה...

כַּה תִּשְׁעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה, ו' אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ, שְׂאֵתָה מִתְקַדֵּם וְכו'.

אוֹדוֹת מַה שְׂשֵׂאֵלָתְךָ בְּעֵגִין הַמְּנַחָה וְעֶרְבִית, הָרִי אֲנִי צִיִּנְתִּי לְךָ מַה בֵּן וּמַה לֹּא, וְאֲנִי כָּבֵר לֹא זוֹכֵר, וְלִכֵּן אִם אֵתָה יָכוֹל לְסֵדֶר וְלִשְׁלַח לִי, אֲדַע מַה לְהַשִּׁיב לְךָ, כִּי כָּבֵר אִינִי זוֹכֵר מַה כְּתַבְתִּי לְךָ.

רֹאה לְחֻזַק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִאֲמִין לִי, שְׁנִכְנִסְתִּי בְּצָרוֹת כְּאֵלוֹ, שְׂמִימִי לֹא חֲשַׁבְתִּי שְׂאֶפְנִס בְּצָרוֹת וּבִיסוּרִים כְּאֵלוֹ, כִּי בָאוּ מִיֵּם עַד נֶפֶשׁ, וְלוֹיִתִּי כְּמַעַט מְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּסָף, וְעַכְשָׁו אֲנִי צָרִיךְ לְשֵׁלֵם אֶת זֶה, וְלָרֶשׁ אִין כָּל וְכו', וְהִטְשַׁעְקִים

אֲשֶׁר כַּה תִּשְׁעוּ בְּנַחֵל עַה

הַתְּחִילוּ לְקַפֵּץ לֹא רַק בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲלָא גַם פֹּה, וְלִכֵּן בְּעֵתִים הַלְלוּ
אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂבוּר, כִּי לֹא הֶאֱמַנְתִּי שְׂאֲגִיעַ לְמַצֵּב כְּזֶה, שֶׁל לְלוּת
כִּסְפִּים, וְלֹא יִהְיֶה לִי מֵהֵיכָן לְשֵׁלֵם אֶת זֶה.

עַם כָּל זֹאת בְּאֵתִי לְחִזּוֹק וּלְאַמֵץ וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחֵה אוֹתָךְ, עַל גְּדֹל
הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשִׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְזֹכָה אֶת
הַרְבֵּים לְהַדְפִּיס סְפָרִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר אֲנִי בְטוֹחַ, שְׁסוּף כָּל סוּף זֶה
יַעֲשֶׂה מִהַפְּכָה גְדוֹלָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתָּךְ, וְתֵלֵד בְּנֶגְל,
בְּלִי שׁוּם צַעַר, וְהִכַּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה...

כַּה תִּשְׁעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה, וְאוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב
מִמָּךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוּצָה, שֶׁהַשָּׁנָה הַמּוֹרוֹת תִּהְיֶה בִּינֵיהֶן אֶהְבֶּה
גְּדוֹלָה, וְתִתְאַחַדְנָה בְּיַחַד בְּהִתְאַחַדוֹת אַחַת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוֹב מְאֹד תִּכְפַּל גַּם הַהִכְנָסָה לְמוֹרוֹת, כִּי
אִם תִּהְיֶה בִּינֵיכֶן אֶהְבֶּה, אַחְוָה וְרַעוּת וְתַעֲזוּרָה אַחַת לְשָׁנִיָּה, וְכֵן
תִּבְקָשְׁנָה אֶת הַבְּנוֹת שֶׁתִּתְפַּלְלֶנָּה עַל הַצְּלָחַתְנּוּ, עַל-יְדֵי-זֶה בְּיָדָי
בְּצִלִּית.

עַל-כֵּן אֲנִי רוּצָה הַשָּׁנָה לְהַחֲדִיר בְּבְנוֹת מִדַּת הַצְּנִיעוּת, כִּי זֶה
לִי בְּנִפְשֵׁי, שֶׁתִּהְיֶינָה בְּנוֹת צְנוּעוֹת, וְאֲנִיחֶנּוּ לֹא צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל

אף אָחַד, יֵשׁ לָנוּ קוֹ אָחַד בְּבֵית-סֵפֶר שְׁלָנוּ — לְגִלוֹת לָהֶן אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשֵׁאִין לָנוּ אִם אָחַד בְּעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצָרִיכִים לְלַמֵּד אוֹתָן לְהִתְפַּלֵּל רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מָה שְׁאַנְחֵנוּ צָרִיכִים, אִין לָנוּ כְּתֹבֶת אַחֶרֶת רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה צָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּכָל בַּת וּבֵת, וּמְמִילָא זֶה כָּבֵר יִהְיֶה יְסוֹד לְמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְלְהִנְהִיגוֹת טוֹבוֹת, וְכֵן לְלַמֵּד אֶתְּן מְצוּוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַצְלִיחַ לְחַנּוּךְ אֶת בְּנוֹתֵינוּ עַל טְהַרֵּת הַקְדָּשׁ.

זֶה לִי בְּנִפְשֵׁי, שֶׁהַחֲנוּךְ יִהְיֶה בְּשָׁנָה הַזֹּאת עַל רְמָה הַכִּי גְבוּהָה, כִּי מָה שֶׁהַחֲסִירוֹ הַבְּנוֹת עַד עַכְשָׁיו בְּשָׁנָה הַזֹּאת שִׁיקְנוּ אֶת זֶה, וְאִנִּי מְאֹד רוֹצֶה שֶׁכָּל הַמּוֹרֹת בְּיַחַד תִּטְכַּסְנָה עֲצוֹת אִיךָ לְשַׁפֵּר אֶת הַחֲנוּךְ, לֹא צָרִיכִים לְהִתְיַחֵס בְּכָלֵל, אִם יֵשׁ כַּמָּה יוֹצְאוֹת דִּפְּן שֵׁאִינָן רוֹצוֹת לְשַׁלַּח אֶת הַבְּנוֹת, שִׁיִּלְכוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מִהִכָּן שְׂבָאוּ, אֲנַחְנוּ לֹא נִכְנַע אֶל אִם אָחַד. הַקוֹ הַיְסוּדִי אֲצָלִי לְשֹׁמֵר עַל הַבְּנוֹת, שֶׁתִּגְדְּלֶנָּה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהָרָה, וְשֶׁלֹּא תִדְעָנָה מְשׁוֹם חֲטָאִים, וְלְהַרְבּוֹת לְדַבֵּר עִמָּהֶן בְּפֶרֶט בְּנוֹשָׂא הַצְּנִיעוּת.

נָא וְנָא רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעְוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תְּמִיד.

אִם יֵשׁ לָךְ אִיזוֹ הַעֲרָה לְהַעֲרִיר בְּעֵנִין בֵּית-הַסֵּפֶר, מָה טוֹב וּמָה נְעִים, כִּי הַשָּׁנָה אֲנִי רוֹצֶה שֶׁתִּהְיֶה "הַשָּׁנָה" אִם ה' הַיְדִיעָה, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וּבְכָלֵל לֹא צָרִיכִים לְהִתְיַחֵס אֶל שׁוֹם בְּקִרְתָּ.

אִם אֲפָשֶׁר לְבַקֵּשׁ אֶת הַבְּנוֹת לְקַשֵּׁט אֶת הַכְּתָה עִם כָּל מִינֵי קְשׁוּטִים, שִׁיִּהְיֶה לְכַתָּה חֵן מִיַּחַד.

הַמֵּאחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כה תשעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה, וְי' אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אִךְ לֹא יָכַלְתִּי לְהַשִּׁיבְךָ תְּכֵף-מִיָּד
כַּרְצוּנְךָ.

הַשָּׁנָה הוֹלֵךְ לִי בְחַיִּים שְׁהֵבִית-סֵפֶר שְׁלֵנוּ יִפְרַח וַיִּשְׁגֶּשֶׁג וְכוּ',
וְהַשָּׁנָה הַזֹּאת תִּהְיֶה בְּבֵית-סֵפֶר "הַשָּׁנָה" עִם ה' הַיְדִיעָה, שְׁיִלְמְדוּ בַשָּׁנָה
אֶחָת מֵה שְׁלֹא לְמַדוּ כָּל הַשָּׁנִים, הַעֲקֹר שְׁתַּהֲיֶה אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין
הַמּוֹרוֹת, וְתִטְכַּסְנָה בְּיַחַד יַעֲצוֹת כַּדָּת מֵה לְשַׁפֵּר אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר, וְאֲנִי
מִקְוֶה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם אַתֶּם תִּתְפַּלְלוּ, וְתַהֲיֶה בֵּינֵינוּ
אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, מִמִּילָא יִכְנַס שְׁפַע, שְׁהַמּוֹרוֹת תִּקְבְּלֶנָה מִשְׁכָּרַת
גְּדוּלָה מְאֹד, וְהַכֵּל תִּלְוִי בַתְּפִלָּה.

נָא וְנָא לְהַדְגִּישׁ עַל אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְעַל צְנִיעוּת, וְעַל תְּקוּן
הַמּוֹדוֹת וְכוּ' וְכוּ'. וְכֵן הַעֲקֹר לְהַחֲדִיר בְּהֵן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
לִידַע וְלִהוֹדִיעַ וְלִהַוָּדַע, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מִתְּחִיל וּמִהֵנָּה וּמִקֵּיִם אֶת
כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאִין לָנוּ בְּזוֹה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְדַבֵּר הַרְבֵּה מֵאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה.

לֹא צְרִיכִים לְהַתִּיחַס אֶל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, זֶה הַקּוֹ שֶׁל
בֵּית-סֵפֶר שְׁלֵנוּ, וְאֲנַחְנוּ לֹא מַחֲזִיבִים לְתַת לְאָף אַחַד דִּין וְחֶשְׁבוֹן,
אִם אֵילוּ הוֹרִים אֵינָם מִסְפִּימִים עִם הַקּוֹ שֶׁל בֵּית-הַסֵּפֶר שְׁלֵנוּ,
שְׁיִוְצִיאוּ אֶת בְּנוֹתֵיהֶן, וַיִּשְׁלְחוּ אוֹתָן אֶל אֵיזָה מְקוֹם שֶׁהֵם רַק רוֹצִים,
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים פְּעַם וּלְתַמִּיד לְבַסֵּס אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר עַל יְסוּד חֲזָק,
שְׁיִהְיֶה עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, כִּפִּי שְׁלַמְדָּתִי אֶתְכֶם, וְכִפִּי הַמְּבֹאֵר
בְּשִׁיחוֹת-מוֹהֲרָא"ש.

רְאֵי לְצִיר וּלְקַשָּׁט אֶת הַכֶּתֶה בְּתַכְלִית הַהַדוּר וְהִיפֵי.

הַמֵּאחַל לְךָ פְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כה תשעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה, וְ אֵלּוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שְׁאַתְּ שְׁמַחָה וְעֲלִיזָה עִם הַכֹּתֵה שְׁלָךְ.

מָה אָמַר לָךְ! זֶה יְסוֹד גְּדוֹל בְּחִנוּךְ, שֶׁהַמּוֹרָה תִּהְיֶה שְׁמַחָה עִם
כַּתְּמָה וְכו'.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַעֲוֹד יוֹם אוֹ יוֹמִים כָּבוֹד
תַּעֲבֹרוּ לְקִרְאוֹנֵי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּחֲוֶיָה לָכֶם הַרְחֻבָּה
גְּדוֹלָה, וְיִהְיוּ מְזַגְנִים וְכו', וְכָל הַתְּנָאִים הַדְּרוּשִׁים לַפְתּוֹת וְכו', עַד
שְׁנִזְכֶּה לְבָנוֹת פְּתוֹת מְסֻדְרוֹת.

אֶצְלִי הוֹלֵךְ בְּחַיִּים הַשָּׁנָה לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת יִרְאַת שָׁמַיִם, וְלִמְסוֹר
אֶת נַפְשֵׁנוּ רַק עַל הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת, לְהַחֲדִיר בְּהֵן אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁתְּדַעְנָה, שְׁאִין לָנוּ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶסוּר
לְהַפְגִּס בּוֹכּוֹחִים עִם בָּנוֹת, בְּכָלֵל לֹא, רַק לְדַבֵּר בּוֹדְאוֹת, זֶהוּ זֶה,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, וְהוּא מְסַתְּפֵל עָלֵינוּ, וְהוּא
אוֹהֵב אוֹתָנוּ וְכו' וְכו', וְלְהַחֲדִיר בְּהֵן מְצוּוֹת הַתּוֹרָה, וְשִׁמַּחַת הַחַיִּים,
וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל — מִדַּת הַצְּנִיעוּת, שְׁזֶה הַיְסוֹד אֶצֶל בַּת יִשְׂרָאֵל.

רַק אֶת תְּרָאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, פִּי אֲנִי מְקַנְיָה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְעוֹד תִּהְיֶה פְּרֻגְסָה
בְּשִׁפְעַ לְמִוֹרוֹת, רַק צְרִיכִים עוֹד תְּפִלוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לָנוּ, פִּי אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׁמִכְלוּם, נִתֵּן
לָנוּ הַר טוֹב וְיָפָה כְּזֶה, שְׁיֵשׁ לָנוּ כָּל מוֹסְדוֹת הַחִנוּךְ שֵׁם.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּאָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, פִּי סוּף כָּל

אֲשֶׁר כה תשפ בְּנַחֵל עט

סוף אין לנו בזה העולם רק את הקדוש־ברוך־הוא, וכפי שנוֹפֵה ונבטל את עצמנו אליו יתברך, בן נזֵפה לראות ישועות גדולות.

מאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אם יש איזו בְּעִיָּה וְכוּ', שְׁתַּכְתְּבִי לִי אֵת זֶה תִּכְּף־וּמִיד, כִּי הַשָּׁנָה אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה לְעַמֵּד בְּקֶשֶׁר חֹזֵק — הֵן עִם הַמּוֹרֹת, וְהֵן עִם הַנְּהוּל, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַחֲדִיר בְּבִנּוֹת יִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְאַמוּנַת חֲכָמִים, וְשֹׁאֵר יְסוּדוֹת גְּדוּלִים בִּיְהוּדוֹת, שְׁזֵה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי בְּרַגַע שְׁזֵה יִהְיֶה, יִהְיֶה כְּבֹר הַכֹּל, וְהַהֲכָרַח לְלַכֵּת בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׁאִיזוֹ אֲמָא שְׁאִינָה מְרַצָּה, שְׁתַּקַּח אֵת הַבַּת שְׁלָה, וְתַשְׁלַח אוֹתָהּ לְהִיכֵן שֶׁהִיא רַק רוֹצֵה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרִאוֹת שְׁבֹד אֲמוֹת שְׁלֵנוּ יִהְיֶה סֵדֵר וּמִשְׁטֵר עַל נִקְדָּה אַחַת — קִדְּשָׁה וְטַהַרָה, צְנִיעוּת, דְּרָךְ אֶרֶץ וִירְאַת שָׁמַיִם, וְלַעֲשׂוֹת אֵת רְצוֹן הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

נא לְקַשֵּׁט אֵת הַכֶּתֶה בְּכֹל מִינֵי תְמוֹנוֹת, וּלְבַקֵּשׁ אֵת הַבִּנּוֹת שְׁתַּקְּשֻׁטְנָה אֵת הַכֶּתֶה.

רַאי לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה, וְ אֵלּוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד הַתְחַזְקִי אַחֲרֵי שְׁדַבְּרִיתִי אִתְּךָ, כִּי לְבִי מֵר וְצָר מְאֹד מְאֹד מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלַי בְּעֵתִים הַלְלוּ, שֶׁהַתְחִילוּ הַטְּשָׁעִיקִים לְקַפֵּץ, הֵן בַּחוּץ לְאֶרֶץ וְהֵן בְּאֶרֶץ, וְאִינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם עֲצָה כְּדַת מֵה לַעֲשׂוֹת, וְעַקֵּר הָעֲצָה — רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

כְּתַבְתִּי מִכְּתָב לְכֹל מוֹרָה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה, שְׁיִהְיֶה בְּקֶשֶׁר אִתִּי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַדְרִיכֵן, שֶׁהַשָּׁנָה הַזֹּאת תִּהְיֶה "הַשָּׁנָה" — עִם

ה' הִדְיָעָה, לֹא צְרִיכִים לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם הוֹרָה שֶׁהוּא נֹגֵד הַקּוּ שְׁלָנוּ, אִם הֵן לֹא רוּצוֹת, שְׁתוּצֵאנָה אֶת בְּנוֹתֵיהֶן, וְשִׁישְׁלָחוּ אוֹתָן לְהִיכֵן שֶׁהֵן רוּצוֹת, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַמֵּד אֶת הַבָּנוֹת בְּקוּ אֶחָד — יִרְאֵת שְׁמַיִם, צְנִיעוֹת, אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֲמוּנַת חַכְמַיִם, וְעַל הַקּוּ הַזֶּה אֲנַחְנוּ נִלְךָ, וְלֹא נֹתֵר בְּשׁוֹם פְּנִיִם וְאֶפֶן.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּי אֶפְנִיִם שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְחָד מִשׁוֹם בְּרִיָּה כְּלָל, וְאֵל תִּחְשַׁב כְּרָגַע מִחֲשָׁבָה, שְׁאֶחָד רוּצָה לְחַתֵּר אַחֲרֶיךָ, אִין דְּבַר כְּזֶה, אֲנַחְנוּ רַק רוּצִים לְבָנוֹת אֶת מַעְרַכַת הַחַנוּף, שְׁתִּהְיֶינָה לָנוּ בָנוֹת קְדוֹשׁוֹת וְטְהוּרוֹת, שְׁנוּכַל לְהִתְפַּאֵר עִמָּהֶן בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד.

נָא וְנָא רְאֵה לְעַמֵּד עֲלֵיהֶם, הֵן שָׁל ... וְהֵן שָׁל ... וְכוּ' וְכוּ', כְּדִי שִׁיעֲשׂוּ גְדֵר, כְּדִי שְׁלֹא תִהְיֶה, חַס וְשְׁלוֹם, שׁוֹם תִּקְלָה, כִּי זֶה בְּכָלֵל "וְעֲשִׂיתָ מַעֲקָה לַגִּגַּי", שְׁזֶה לָאוּ בַתּוֹרָה, וְחַס וְחִלְלִיָּה, אִם אַחַת יְכוּלָה לְהִנָּזֵק וְכוּ' וְכוּ'.

כְּמוֹ שְׁדַבְּרָנוּ, בְּרָגַע שְׁנֹגְמֵר עִם הַכֹּל, אֲזוּ תַעֲרֹךְ בַּקֶּרֶת בְּדִיוֹק מָה הוּא עֲשֵׂה עִם הַכֶּסֶף, וּבְכָלֵל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר וְכוּ' וְכוּ', שְׁלֹא יִבְצַל אוֹתָנוּ וְכוּ' וְכוּ'.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּי אֶפְנִיִם שְׁבַעוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד נִסְפָּר אֶת זֶה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אִתָּה צְרִיף לְהַבִּיז, הִנֵּה שְׁנָה שְׁעַבְרָה לְפָנַי רֹאשׁ הַשְּׁנָה עֲדִין לֹא הָיָה לָנוּ שׁוֹם דְּבַר, וְעַכְשָׁיו לְפָנַי רֹאשׁ הַשְּׁנָה הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, תִּהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ הַהֵר הַטּוֹב, וּבוֹ תִלְמוּד-תּוֹרָה וּבֵית-סֵפֶר וּגְנִיִם, כְּמוֹ-כֵן אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם בֵּית-הַכְּנֶסֶת יִגְמַר בְּשָׁנַת תִּשְׁנ"ח, וְאֲזַכָּה לְבוֹא לְגוֹר אֶתְכֶם בִּיַחַד.

נָא וְנָא רְאֵה לֹא לְהִשְׁכַּר מִשׁוֹם דְּבַר, וּמִשׁוֹם בֶּן-אָדָם, אִתָּה הַדְּבַק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִתָּךְ, עִמָּךְ וְאֶצְלָךְ, וְאֲנִי עוֹשֶׂה אוֹתָךְ שְׁלִיחַ, וְיֵשׁ לָךְ כַּח שָׁל הַמְּשַׁלַּח,

אֲשֶׁר כֹּה תִשְׁפָּא בְּנַחֵל פֶּא
שִׁיעוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת
תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

כֹּה תִשְׁפָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה, וְ אֵלּוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּי אֶפְנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי אֵין אֶת יְכוּלָּה
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת מוֹרָה, שְׁמַחֲנֶכֶת אֶת הַבְּנוֹת בְּקִדְשָׁה
וּבְטָהֳרָה, וּבְכֹלֵל הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּתְחַזְקֶנָּה הַמּוֹרוֹת בִּינִיָּהוּן, וְאַחַת
תַּעֲזוֹר לְשִׁנְיָה, וְיִטְכֶּסּוּ כָּל מִיַּי עֲצוֹת מַה לַעֲשׂוֹת וְאִיךְ לְהִתְנַהֵג,
וְצָרִיכִים הִרְבֵּה הִתְחַזְקוֹת עַל כָּל דְּבַר, וְזֶה לִי בְּנִפְשֵׁי שֶׁהַשְּׁנָה הַזֹּאת
תִּהְיֶה בְּבֵית-סֶפֶר "הַשְּׁנָה" עִם ה' הַיְדִיעָה, כִּי מַה שְּׁלֹא לְמַדּוֹ כָּל
הַשָּׁנִים, אֲנִי רוֹצֶה בְּשָׁנָה אַחַת לְהִתְדַיֵּר בְּהֵן, וּבְכַרְט אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה
בּו יִתְבַּרֵךְ, שְׁתַּדַּעְנָה הַבְּנוֹת, שְׁאֵין לָהֵן רַק אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְיִתְדַיְרוּ בְּהֵן מִדּוֹת טוֹבוֹת וְהִנְהִיגוֹת טוֹבוֹת, וְאֲמוּנַת חֲכָמִים, וְעַל
הַקּוֹ הַזֶּה הַבֵּית-סֶפֶר שְׁלָנוּ יִסְתַּוְּבַב, אֵין לָנוּ כְּלוּם רַק מַה שְׁתַּלְמַדְנָה
בְּשִׁיחוֹת-מוֹהֲרָא"ש.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּי אֶפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד שְׁשׁוּם
דְּבַר שְׁבַעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַשְׁבֵּר, אֲדַרְבָּה,
עַקֵּר הַעֲצָה לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם.

הַרְגִילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְכֹל מַה שְּׁאֶת
צָרִיכָה תְּבַקְשִׁי אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲז תִּרְאִי נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֵׂה
עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַקְרוּב מְאֹד יִתְהַפֵּךְ הַכֹּל
לְטוֹבָה, וְתִהְיֶינָה מְשַׁכּוֹרוֹת כְּפוּלוֹת לְמוֹרוֹת, וְשְׁתַּהֲיֶה לְכֶם הַרְחֵבַת
הַדַּעַת בְּכֹל הַמּוֹבְנִים.

כב אֲשֶׁר כה תשפב בנחל

נא ונא ראי להחזיק מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ועל זה צריכים התחזקות עצומה, ועל-כן תשתדלי לטכס יצאה עם שאר המורות בדת מה לעשות, באפן שצליח השנה, והעקר להחזיר בבנות צניעות.

ראי לקשט את הכתה בכל מיני תמונות, ולבקש את הבנות, שתקשטנה את הכתה, כי אני רוצה שכל כתה יהיה לה חן מיחד וכל מיני קשטים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרךך בחנוך הבנות.

אם יש לך אילו הערות להעיר לנו, מאד מאד אשמח, כי אני רוצה מאד להצליח השנה בחנוך הבנות, ובפרט שכבר יהיה לכם מקום נפרד איפה ללמד.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה...

כה תשפב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תצא למלחמה, ו' אלול ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותכניסי בעצמך בטחון עצמי, ואל תפחדי משום ברעה שבעולם, כי אני רוצה שהשנה הזו תהיה "השנה" עם ה' הידיעה, זאת אומרת, השנה הזו אני רוצה להשקיע בבנות יותר מכמה שנים שלמדו, כי יש הרבה מה לשפר ולתקן, העקר לדבר הרבה מצניעות ויראת שמים, והעולה על הכל, אמונה בו יתברך, שידיעו אשר אין לנו אף אחד בזה העולם רק את

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּהֵן אֶת הַיְדִיעוֹת הָאֵלוּ, וְדִיקָא
עַל-יְדֵי-זֶה נְצַלִיחַ דְּרַכְּנֵנוּ תְּמִיד.

הַעֲקָר מֵה שְׁפָל הַמּוֹרוֹת צָרִיכוֹת לְהִיּוֹת בְּיַחַד וּבְהִבְנָה הַדְּדִית,
וְלְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת גַּם-כֵּן מִדַּת אֱהָבָה, וְהַמּוֹרוֹת צָרִיכוֹת לְהִיּוֹת דְּגַמָּא
חִיָּה לְבָנוֹת, כִּי אִם הַבָּנוֹת תִּרְאִינָה, שְׂיֵשׁ אֱהָבָה בֵּין הַמּוֹרוֹת, אֲזוּ גַם
בִּינֵיהֶן תִּהְיֶה אֱהָבָה, וְאֱהָבָה זֶה הַיְסוּד לְהַצְלָחָה, וְלִכֵּן רְאִי לְמִסַּר
אֶת נַפְשְׁךָ, שְׂתַהַיֶּה תְּמִיד אַחֲרָה וְרַעוּת בֵּין הַמּוֹרוֹת, וְשֵׁלָא יְהִיָּה
רְכִילוֹת וּלְשׁוֹן-הָרַע וְכוּ' וְכוּ', וְאַף אַחַת לֹא תַחֲתוֹר תַּחַת הַשְּׂנֵיָה.

נָא וְנָא רְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְגָּנִים שְׂבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְשִׂיָּהִי לָךְ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, וְאַל תִּפְחָדִי מֵאַף אֶחָד, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֲנַחְנוּ
צָרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט בְּחַיִּים, כִּי עַל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ עוֹבְרוֹת כָּל-כָּף הַרְבֵּה צָרוֹת, וְכָל-כָּף הַרְבֵּה
יְסוּרִים וּמְרִירוֹת וְהַרְפָּתָקָאוֹת, עַד שְׂיִכּוּלִים לְהַתְפּוּצֵץ מְרַב צַעַר, וּמֵה
יִשְׁאַר מֵאַתָּנוּ, רַק הַדְּבֹרֵי הָאֱמוּנָה שְׂאַנְחָנוּ מְכַנְּסִים בְּבָנוֹת, לְחַנּוּךְ
אוֹתָן עַל טְהָרַת הַקֶּדֶשׁ, וְאַמוּנַת חֲכָמִים, כְּפִי שְׂמוּבָא בְּשִׂיחוֹת-
מוֹהְרָא"ש.

אֶת צָרִיכָה לְדַעַת, שְׂבִית-הַסֵּפֶר שְׁלָנוּ צָרִיךְ לְלַכֵּת עַל קוֹ אֶחָד,
תַּחַת מְשֻׁטֵר אֶחָד וְכוּ' וְכוּ', דְּבַר אֶחָד לְדוֹר, וְלֹא שְׁנֵי דְבָרִים לְדוֹר,
וּמִי שְׂאִינוּ רוּצָה לְקַבֵּל אֶת זֶה, שְׂיִשְׁלַח אֶת הַבָּנוֹת לְמִקּוּמוֹת אַחֲרִים,
אֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַק לְרְאוֹת אֶת הַטּוֹב שֶׁל הַבָּנוֹת שְׁלָנוּ, וּלְגַדְּלָן וּלְחַנְכָן
עַל יְסוּדוֹת אֱמוּנָה אִיתָנִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַפֵּל יְסַתְדֵר, וְאִם יֵשׁ לָךְ
אִיזוֹ תְּגוּבָה אוֹ אִיזוֹ הָעֲרָה, תִּכְנֶן-וּמְיָד תִּכְתְּבֵי לִי, כִּי אֲנִי מְאֹד רוּצָה
לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר הַשְּׂנָה עִם הַמְּחַנְכוֹת, לְמַעַן נְצַלִיחַ לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת
יְרֵאת שְׂמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כה תשפג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תצא למלחמה, ו' אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... שתחיה.

מאד מאד רציתי, שהשנה הזאת תהיה שנה מיחדת בבית-ספר, ואני רוצה להחזיר בבנות אמונה פשוטה בו יתברך, שתדענה שאין לנו רק את הקדוש-ברוך-הוא, ועל הקו הזה אנחנו צריכים ללמד את הבנות, שמה שהן צריכות עליהן לבקש רק ממנו יתברך, כי באמת אין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואת הידיעות האלו צריכים להחזיר בקטני קטנות וכו', ועל-ידי-זה יהיה להן כח וסבלנות לסבל את כל העובר עליהן, כי אם הבנות יהיה להן יסוד מוסד של אמונה, אז תוכלנה לעבר את החיים בקלות, כי ימינו כצל עובר, ומה יש לנו בזה העולם, רק את הקדוש-ברוך-הוא, ונדבר זה כל-כף קשה להחזיר בבני-אדם, ולכן טוב מאד להתחיל עם ילדים קטנים — לחנך אותם רק באמונה פשוטה בו יתברך.

השנה אני רוצה שתהיה "השנה" — עם ה' הידיעה, שמה שהבנות לא למדו במשך השנים הקודמות, שתלמדנה השנה הזאת, וצריכים להחזיר בהן מדת הצניעות, ודרך ארץ, וכבוד אב ואם, ואמונת חכמים, ודיקא על-ידי-זה נצליח.

מאד מאד אשמח אם יש לך אילו הערות להעיר בענין חנוך הבנות, כי זה לי בנפשי השנה להצליח מאד מאד עם הבנות.

נא ונא הרגילי את עצמך לדבר אליו יתברך באשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ובפרט פשאשה מתפללת אל הקדוש-ברוך-הוא, זה עושה רשם מאד בכל העולמות, אשרי האשה שיודעת שאין לה בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, ובוטחת רק בו יתברך, שאז בודאי לא תתבלבל משום דבר שבעולם.

אָשֶׁר כה תשפד בנחל פה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּלִמּוּדִים.

אם יכולים לקשט את הכתה שלך בכל מיני קשטים ותמונות
יפות, מאד אשמח, כי זה מכניס חשק בלמודים.

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה...

כה תשפד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תצא למלחמה, ו' אלול ה'תשנ"ז.

שלום רב אלו ... שתחיה.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל
לשבר אותך, ובפרט בענין החנוף צריכים התחזקות עצומה, כי
עבודת החנוף זו עבודת קדש הקדשים, כי אין עוד מעלה בזה
העולם בעבודת חנוף הבנות והבנים, ועל-כן אשרי מי שמכניס את
עצמו בחנוף, ובפרט שאת כבר אצלנו בחנוף, אני מאד מאד מבקש
אותך, שפקר הדבור שלך יהיה תמיד דבורי אמונה והשגחה פרטית,
לדבר מהקדוש-ברוך-הוא, ולספר להן ספורי צדיקים, ועל הקו הנה
תלמדי את כל המקצועות שלך, הכל עם הקדוש-ברוך-הוא, כי אין
לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, ודיקא על-ידי-זה נצליח,
כי השנה אני רוצה שתהיה שנה מיחדת בבית-ספר, כי מה שהן
חסרו בכל השנים, אני רוצה להשלים בשנה אחת, ואני מאד מאד
מקווה להקדוש-ברוך-הוא שנוצליח.

נא ונא ראי לא להתבלבל משום ברירה שבעולם, ואז תראי איך
שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה...

כה תשפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה, וְי' אֱלוֹל הַתְּשַׁנִּי"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא מִבִּין מָה אֶת רוּצָה בְּמִכְתָּב שְׁשִׁלַּחְתָּ לִּי, אִם אֶת רוּצָה לְשַׁלַּח אֶת בְּתוּךְ לְאִיזוֹ פְּנִימִיָּה בְּבִנֵי בְּרַק — כָּל הַכְּבוֹד, תַּעֲשֵׂי מֶה שְׁאַתָּ רוּצָה. אֲצַלְנוּ הַשָּׁנָה תִּהְיֶה שָׁנָה מִיְחֻדָּת בְּחִנּוּף, אֵין לָנוּ שׁוֹם כְּוָנָה אַחֶרֶת, אֲלֵא לְגַדֵּל אֶת בְּנוֹתֵינוּ עַל טְהָרַת הַקֶּדֶשׁ, וּבְצִנְיָעוֹת וּבְמִדּוֹת טוֹבוֹת וּבִירְאֵת שָׁמַיִם.

לְדַעֲתִי נִכּוּיִת כְּבָר בְּחַמִּין וְכוּ' וְנִכּוּיִת כְּבָר בְּפוֹשְׁרִין וְכוּ', אֲזִ אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אֶת צְרִיכָה כָּל-כָּף לְקַטְרֵג, מִסְפִּיק סְבִלָּתָ עִם הַבַּת הַגְּדוּלָּה שְׁלָךְ ... שְׁתַּחֲוֶיהָ, וּמָה אֶת צְרִיכָה לְהַכְּנִס בְּסִבָּל גַּם עִם הַבַּת הַשָּׁנִיָּה? ! וְאֵל תִּהְיֶי חֲכָמָה בְּעֵינֶיךָ, אֶת חוֹשְׁבֵת שְׁאַתָּ מְבִינָה בְּעֵינֵי בְּנוֹת, אֲנִי אוֹמֵר לָךְ שְׁאַתָּ לֹא מְבִינָה. וְאוֹתוֹ דָּבָר עִם הַבֶּן, הוּא מְצַלִּיחַ מְאֹד מְאֹד אֲצַלְנוּ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאִם יִלְמַד עוֹד שָׁנָה אַחֶת, הוּא יִבְנֶה אֶת עֲצָמוֹ, וְיִוָּכַל לְמַלֵּא אֶת עֲצָמוֹ עִם יְרֵאֵת שָׁמַיִם, עַד שְׁיִוָּכַל לְהַקִּים בַּיִת גָּאֻמָּן. וּמָה אֶת צְרִיכָה לְעַבֵּר עוֹד פְּעַם יְסוּרִים שְׁעֵבֶרְתָּ? אֲנִי לֹא מִבִּין אוֹתְךָ!

עִם כָּל זֹאת עָלִי לְהַגִּיד לָךְ, אֱלוֹ הַיְלָדִים שְׁלָךְ, תַּעֲשֵׂי כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ, וְאֲנִי לֹא מְקַפִּיד, אֲדַרְבֶּה, שְׁתַּחֲוֶיהָ הַצְּלָחָה גְּדוּלָּה לְכָל הַחֲלָטָה שְׁאַתָּ מְחַלִּטָּה בְּעֵינֵי חִנּוּף הַבַּת, אֲבָל אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ, הַשָּׁנָה תִּהְיֶה בְּבֵית-סֵפֶר שְׁלָנוּ "הַשָּׁנָה" — עִם ה' הַיְדִיעָה, לְהַכְּנִיס בְּבָנוֹת מֶה שְׁהִיָּה חֶסֶר לְהֵן כָּל הַשָּׁנִים, אֵין לָנוּ פֶה שׁוֹם כְּוָנָה שְׁל פּוֹלִיטִיקָה, אוֹ חֶס וְחִלְלִיָּה, אֵינָה עֵנֵן אַחֶר, וְאֲנִי לֹא מְקַפִּיד עַל הַהוֹרִים שְׁלֹא נִרְאֶה לָהֶם הַחִנּוּף בְּבֵית-סֵפֶר שְׁלָנוּ, וְשִׁוְצִיָּאוֹ אוֹתָם,

וַיִּכְנִיסוּ אוֹתָם הֵיכָן שָׁהֵם רוֹצִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַצְּלִיחַ דַּרְכָּנוּ תָּמִיד.

הַעֲקֹר רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְעוֹד מֵעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, וּמָה נָשִׁיב לְהַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

כָּל הַמִּכְתָּב הַזֶּה אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא שֶׁתִּשְׁכַּח, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי בְּנִגְתִּי רְצוּיָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְאִם אֶת מוֹצֵאת לְנִכּוֹן לְהוֹצִיא אֶת הַבַּת, כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂי, וְאֲנִי לֹא מִקְפִּיד בְּכָלֵל, אֲדַרְבֶּה אֲנִי מִקְפִּיד אִם שׁוֹלְחִים בַּת, וְהִיא עוֹשֶׂה מִהַפְּכָה בְּבֵית סֵפֶר וְכוּ', זֶה אֲנִי בֵּן מִקְפִּיד, וְלִכֵּן אִם אֶת מְבִינָה, שְׁטוֹב בְּשִׁבִּיל הַבַּת שֶׁלָּךְ לְהִיּוֹת בְּפִנְיָמִיָּה בְּכִנֵּי בְּרַק — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אֲכַל אַחֲר־כֵּן שֶׁלֹּא תִּבּוֹאִי בְּטַעֲנוֹת שְׂאִין לָהּ שְׂדוּכִים, כִּי לֹא בְּכָל יוֹם מִתְרַחֵשׁ גַּם, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁעַם בְּתוֹךְ . . . שֶׁתְּחַיֶּה, הִיוּ לִי גַסִּים, וְסִבְלָתִי הַמוֹן בְּיוֹנוֹת וְשִׁפּוּכּוֹת דָּמִים עַד שֶׁהִשְׁגַּתִּי לָהּ שְׂדוּךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּבִינִי דְבָר מִתּוֹךְ דְּבָר, וּכְבֹר נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה, וְ אֵלּוּל הַיְתַשְׁנִיזוּ.

שָׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... יָרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל כְּמָה מִכְתָּבִים נְחוּצִים לְמִסְרָם לִיעֲדָם.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֲנִי שְׂבוּר כְּחֵרֶס הַנִּשְׁפָּר, וְאֲנִי יוֹדֵעַ מָה לַעֲשׂוֹת, כִּי הַטְּשַׁעְקִים קוֹפְצִים, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְשַׁלֵּם אֶת זֶה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמְּנֵי כָּל הַדִּינִים.

הַעֲקֹר בְּזֶה הָעוֹלָם לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים, כִּי הַחַיִּים קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְעַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁר מִי שְׂמֵחֵזִיק מֵעֵמֶד וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, וְאֵל זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ, אֲלֵא עַל-יַדֵּי הַהִקְדָּמוֹת הַיְקָרוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוֹ ז"ל, וּמָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוֹ ז"ל. וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָנוּ, וּלְהִחְזִיק מֵעֵמֶד, וְשִׁשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתָנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּבְשֹׂר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אֵין בְּעַל הַנֶּסֶם מְפִיר בְּנֶסֶם, אֵתָה צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה אֵתָךְ גַּם בְּתוֹךְ גַּם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁתִּמְשִׁיךְ לְבָנוֹת, וְתִרְאֶה לְגַמֵּר עִם הַבְּנֵיהָ מַה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, כִּי עַכְשָׁו יֵשׁ לָךְ הַיְדָמָנוֹת פֹּז, שֶׁחֲמִיךְ רוֹצֶה לְעוֹר לָךְ, וְזֶה גַם בְּתוֹךְ גַּם, וְתִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שֶׁתּוּכַל לְחַתֵּן אֶת כָּל יְלָדֶיךָ סְמוּךְ לְפָרְקָם, וְיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נִחַת מֵהֶם.

רַק תִּחְזִיק מֵעֵמֶד, וְשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשפז

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִצָּא לְמִלְחָמָה, וְ אֵלּוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתְּחִיָּה.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִחְדִּירִי בְּבָנוֹת אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל הַלְמוּדִים שֶׁאֵת לוּמְדָת אֵתָן יִהְיוּ רַק לְמוּדִים שֶׁל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאֵפְלוּ הַשְּׁפָה וְהַחֲשָׁבוֹן, וְכָל הַלְמוּדֵי חַל וְהַמְקָצוּעוֹת וְכוּ' וְכוּ', שֶׁאֵת לוּמְדָת אֵתָן, שֶׁהַכֹּל יִכְנֹס בְּתוֹךְ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, תְּמִיד לְקִשֹּׁר אֶת הַכֹּל לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מַה

אָשֶׁר כה תשפח בנחל פט

הַחַיִּים שׁוֹיִם בְּלִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֲנַחְנוּ נוֹשְׁמִים בְּכָל רִגַע אֶת אורו יתְּבַרֵךְ, בְּנֵי-אָדָם חוֹשְׁבִים שֵׁשׁ פֶּה אֵיזָה אֹיֵר, וּבְאַמַּת מוֹבֵא בִזְהַר הַקְּדוֹשׁ: אֲוִי־ר' אוֹתִיּוֹת אִוִּיר' י', אור הַחֲכָמָה עֲלָאָה, כִּי הַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמור הוּא.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשִׁמְחֵי אֶת בְּעַלְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּפְּקֵדִי בְּקָרוֹב, וּתְבַשְׂרֵי לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֶּאֱחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה, ו' אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ כְּכֹר כְּמָה פְּעָמִים, אִף מְרֹב טְרָדוֹתֵי לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת, כִּי לְחַנּוּךְ אֶת הַבְּנוֹת זֹו הַעֲבוּדָה הַכִּי קְדוֹשָׁה, וְעֲלִינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְחַנּוּךְ אֶת בְּנוֹתֵינוּ עַל טְהָרַת הַקְּדוֹשׁ, וְלְהַחֲדִיר בְּהֵן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְּבַרֵךְ, וְאַשְׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁעוֹסֶקֶת בְּחַנּוּךְ הַבְּנוֹת, שְׁהַחַנּוּךְ עוֹלָה עַל הַכֹּל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַתְּךָ ... שְׁתַּחֲוֶיהָ, תִּמְצָא בְּקָרוֹב בְּחֹר טוֹב, יִרְאֵ שְׁמִים, וְתוֹכְלִי לְחַתֵּן אוֹתָהּ בְּגִיל צְעִיר.

הַמֶּאֱחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה, וְאֵלּוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, שְׂאֵת בְּחֻנּוֹף הַבְּנוֹת, וְאֵת נְהִיגִית כָּל רִגְעַ מִהַחֲנוּף.

מָה אִמַּר לָךְ! זֶה עֵקֶר מַעֲלַת מְחַנֵּכַת, כְּשֵׁישׁ לָהּ רְצוֹן טוֹב לְחַנֵּף אֶת הַבְּנוֹת, וְאוֹהֶבֶת אֶת הַבְּנוֹת. כִּי מְחַנֵּכַת צְרִיכָה לְאַהֵב אֶת הַבְּנוֹת כְּאֵלוּ הֵן הַיְלָדוֹת שְׁלָהּ, וְכֵן תַּצְלִיחַ בְּחֻנּוֹכֶם.

הָעֵקֶר תַּחֲדִירֵי בְהֵן אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאַמַּת אֵינִי לְנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמָה יֵשׁ לְנוּ בְּלַעֲדֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — כְּלוּם, וְזֶה צְרִיכִים לְהַחֲדִיר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּבְנוֹת, וְהָעֵקֶר לְהַחֲדִיר בְהֵן אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְעַל הַקּוֹ הַזֶּה הַבֵּית-סֵפֶר שְׁלָנוּ סוֹכֵב, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תְּמִיד, וְתִבְשְׂרֵי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כה תשצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה, וְאֵלּוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַחֲדִירֵי בְּבְנוֹת שְׂמַחַת הַחַיִּים, וְתְּמִיד תְּשִׁירֵי לְפָנֶיהֶן שִׁירֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְתִרְאֵי לְקִשֵּׁט אֶת הַכֶּתֶף עִם כָּל מִינֵי תְּמוּנוֹת יְפוֹת שֶׁל צְדִיקִים, בְּאִפֵּן שְׂתַהַיֶּה בְּכֶתֶף שְׁלָךְ שְׂמַחָה, וְתְּמִיד צְרִיכִים לְהִיּוֹת רְגוּעִים, כִּי עִם בְּנוֹת קְטַנוֹת צְרִיכִים סְבָלְנוֹת מְאֹד גְּדוּלָה, יַעֲזֹר

אָשֶׁר כה תשצא בַּנְחָל צא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיֶה לָךְ סְבֻלָּנוֹת, וְתוּכְלִי לְחַנּוּךְ אֶת הַבְּנוֹת
בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, וּלְהַחֲדִיר בְּהֵן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי מֵה
יֵשׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם — רַק אֶת זֹאת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁתַּמִּיד תִּבְשְׂרִי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה, וְ אֵלּוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי בְּדִיוֹק מֵה קוֹרָה
בְּתִלְמוּד-תּוֹרָה וּבְבֵית-סֵפֶר וְכוּ', כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְשַׁפֵּר אֶת מִצַּב
הַחַנּוּךְ, שְׂעֵלָה לְרָמָה הַכִּי גְבוּהָה, וְאַתָּה צָרִיף לְהַדְרִיף אֶת יְדֵינִי
... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׂיִהְיֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ בְּכָל חֲצֵרוֹת הַחֲסִידִים, כִּי אֲנַחְנוּ
צָרִיכִים עֲכָשׁוּ לְהִקָּים דוֹר מְאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּלִי
שׁוּם חֲכָמוֹת, וּצָרִיכִים לְגִיֵּס חֲזִלִים, חֲזִלֵי בֵּית דָּוִד וְכוּ', לְגַלוֹת
וּלְפָרֶסֶם אֶת הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלֹא צָרִיכִים לְהַתְּבַיֵּשׁ מֵאַף
אֶחָד, אֲנִי רוֹצֵה לְהַחֲדִיר בְּיַלְדִים בְּטָחוֹן עֲצָמִי, בְּאַפֵּן שְׂיִהְיוּ בְּשָׁלִים
לְהִקָּים בֵּית סְמוּךְ לְפָרְקָם, וּצָרִיכִים לְלַמֵּד עִם הַקְטָנִים בְּצוֹרָה כְּזוֹ,
כְּאֵלוֹ לּוֹמְדִים עִם גְּדוֹלִים, שְׂזֶה הַיְסוּד בְּחַנּוּךְ, לֹא לְלַמֵּד אֶתֶם בְּרָמָה
שֶׁל קְטָנִים, אֲלֹא בְרָמָה כְּאֵלוֹ הֵם כְּבָר גְּדוֹלִים, לְהַגְדִּיל וּלְהַרְחִיב אֶת
מַחֵם וְדַעְתָּם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ לְהִקָּים אַבְרָכִים צְעִירִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּפָרְטֵי פְּרֻטִיּוֹת כָּל מֵה שְׂקוֹרָה בֵּין הַמְּלַמְּדִים,
כִּי אֲנִי מְאֹד צָרִיף לְדַעַת אֶת זֶה, כִּי אִם צָרִיכִים מִשְׁהוּ לְתַקֵּן, נִתְקַן
אֶת זֶה תִּכְּף-וּמִידָה, וְלֹא לְחַכּוֹת עַד שְׂיִהְיֶה מְאַחֵר וְכוּ', וְתִהְיֶינָה
בְּעִוֹת וְכוּ', וְעַל-כֵּן רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּפָרְטֵי פְּרֻטִיּוֹת דַּעְתְּךָ, וְאֶת
הַהֲעֵרוֹת שֶׁלְּךָ, שְׂיֵשׁ לָךְ לְהַעִיר עַל הַמְּלַמְּדִים אוֹ עַל הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה,
וְאִין זֶה בְּכָלֵל לְשׁוֹן-הַרַע, אֲדַרְבֶּה, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְתַקֵּן וּלְשַׁפֵּר, וְזֶה

הַעֲקֹר וְכוּ' וְכוּ', כִּי צָרִיכִים לְדַאֵג בְּעִבּוּר חֲנוּךְ הַיְלָדִים, שֶׁהֵם הַעֲיִנִים שְׁלֹנוּ, שֶׁהֵם בְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵלּוּ הַקְטָנִים עוֹד יֵהִיו גְּדוּלִים, גְּדוּלִים בַּתּוֹרָה, גְּדוּלִים בְּמִצְוֹת וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשצב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה, ו' אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאֵר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים, תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ, וְתַחֲשֹׁב רַק מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִפְסִיק כְּבָר לְרוּץ אַחַר הַהֶבֶל וְהָרִיק וְכוּ' וְכוּ', וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, אִם תִּתְחִיל לְלַמֵּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּהִתְמַדָּה רַבָּה, וְתִהְיֶה בְּקִי בְּשִׂיחוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל — בְּ"שִׂיחוֹת-הַרְ"ן", וּבְ"חֵי-מוֹהַר"ן", שְׁמוֹהֲרַנְתָּ ז"ל אָמַר, שֶׁעַל-יְדֵי הַשִּׂיחוֹת הָאֵלּוּ זָכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי זֶה הִיְתָה הַשִּׂיחַת חֲלִיץ שְׁלוֹ.

מוֹהַרְנַ"ת ז"ל הָיָה לוֹ תִלְמִיד, שֶׁהָיָה נִקְרָא בְּשֵׁם ר' יִצְחָק אֵיזִיק יוֹסֵף ז"ל, וְהוּא הָיָה רְגִיל מְאֹד מְאֹד בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים בְּהִתְעוֹרְרוֹת נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וּכְשֶׁנִּפְטַר, אָמַר עָלָיו מוֹהַרְנַ"ת ז"ל, שֶׁהָיָה נוֹטֵר הַבְּרִית בְּאַמְתָּה. וְשָׁמַעְתִּי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהָיָה אֶחָד שֶׁאָמַר תְּהִלִּים בְּהִתְעוֹרְרוֹת כְּזוֹ, שְׁמִי שָׂרָק שָׁמַע אֶת הָאַמִּירַת תְּהִלִּים שְׁלוֹ, גָּעַקָר לְכַבּוֹ, וְנִשְׁבַּר הַלֵּב מְאֹד מִן הַשְּׂמִיעָה, כִּי הוּא אָמַר אֶת זֶה בְּהִתְעוֹרְרוֹת כָּל-כֶּף גְּדוּלָה, עַד שְׁמִי שָׂרָק שָׁמַע אֶת אַמִּירַת תְּהִלִּים שְׁלוֹ, כְּבָר גַּם-בֵּן נִתְעוֹרַר. וְלִכֵּן רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לֹאמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", בְּאֶפֶן שֶׁתִּסִּים בְּכָל שְׁבוּעָה אֶת סִפֵּר תְּהִלִּים, וּמַעֲלַת אַמִּירַת תְּהִלִּים — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי זֶה סִגְלָה גְּדוּלָה

אָשֶׁר כה תשצג בַּנְחָל צג

מָאד לְשֶׁרף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבָּרָא מְעוֹוֹנוֹתָיו הַרְבִּים, שְׁוֶה מָה שְׂאוֹמְרִים "לֵאמֹר אֶת כָּל הָעֲרִיצִים".

רק תתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד בהכל, ואל תשבר משום בקרת, ואל תסתפל על אף אחד שעושה בקרת עליך, אתה צריך להיות דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, ותתחיל ללמד בהתמדה רבה מאד דפים גמרא, כמו שלמדת אצלנו, חדש ימינו כקדם, ואז תראה ישועה גדולה שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך פתיבה ונחתימה טובה...

ראה לכתב לי וממש תחיני, וכן איך הולכת העבודה בתלמוד תורה.

כה תשצג.

בעזרת השם ותפריך, יום שני לסדר כי תצא למלחמה, ו' אלול ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש" די בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה ומפל צוקה, מפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! הנה אנו זוכים לדבר מרבנו ז"ל, אשר עצם הדבור שמדברים מרבנו ז"ל, זה כבר מכניס באדם הרהור תשובה. ולכן מה טוב ומה נעים להתקבץ יחד ולדבר דברי רבנו ז"ל, ולהתחזק יחד, כי הלא עוברים עלינו כל-כף הרבה צרות ויסורים ומרירות, ואין במה להתנחם ולהתחזק, אלא בדברי רבנו ז"ל, ולכן אשרי ואשרי מי שבא פעם בשבוע לשמע לדבר מרבנו ז"ל.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ו'), שעקר פונת אלול

זֶה "אִם אָסֶק שְׁמַיִם שָׁם אַתָּה, וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּנֶךְ" (תהלים קלט, ח), אִף שְׂאָדָם עוֹלָה לְמַדְרָגוֹת גְּבוּהוֹת, וּמְשִׁיג אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עֲדִין יֵשׁ לוֹ לְעֹלוֹת מַעְלָה מַעְלָה, וְלֹא יִשְׁאַר בְּמָקוֹם אֶחָד, שְׁזֶה "אֲנִי לְדוֹדִי", מִצַּד אֶחָד — אֲנִי מִשְׁתוֹקֵק לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרוֹצֶה לְהַפְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְרַק לְדַעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא אֲכַפֵּת לִי שׁוּם דְּבַר, אֲנִי צָרִיךְ רַק אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, רַץ אֲחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, מִשְׁתוֹקֵק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִצַּד שְׁנֵי — "וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּנֶךְ", אִם, רַחֲמָנָא לְצַלָן, נִפְלְנוּ בְּמָקוֹם שְׁנִפְלָנוּ, וְנִכְשְׁלָנוּ בְּמָה שְׁנִכְשְׁלָנוּ, וְעִשִּׂינוּ חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, אֲסוּר לָנוּ לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, לְמָה? כִּי "וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּנֶךְ", אֲפִלּוּ בְּשְׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, שָׁם יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֶה "וְדוֹדִי לִי" — שְׁאֲנִי מִמְשִׁיךְ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵלַי. וְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְרָשׁוּ, מַה זֶה "וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל"? אֲלֹא יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם, שְׁכַל-כֶּף נִפְלוּ בְּשְׂאוֹל תַּחֲתִית, עַד שְׁנִדְמָה לָהֶם, שֶׁהֲצִיעוּ לְעַצְמָם כְּכֹר מִטָּה בְּשְׂאוֹל תַּחֲתִית וַיִּשְׁאַרוּ שָׁם. וּבְכַאֲמַת גַּם שָׁם נִמְצָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֶה "וְדוֹדִי לִי" — אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל עַצְמוֹ לְאֵין סוּף, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתוֹ, אִיךְ שְׁלֹא יִהְיֶה, הוּא צָרִיךְ לְהִתְאַחַד עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֶה "וְדוֹדִי לִי" — לְמִשְׁךְ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵלָיו. וּבְכַאֲמַת זֶה סוּד הַדְּבָקוֹת שְׂאָדָם דְּבוּק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמַה זֶה דְּבָקוֹת? מְצוֹת עֲשֵׂה "וּלְדַבְּקָה בּוֹ" — לְדַבֵּק עַצְמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ! אֲנִי רוֹאִים בְּגִשְׁמִיּוֹת, שְׁמִדְבִיקִים שְׁנֵי נִירוֹת בְּדַבְּקָה, אֵין יְכוּלִים לְהַפְרִידָם, וְאִם מִתְעַקְּשִׁים לְהַפְרִיד, הִהְכַרַח לְנִיר אֶחָד לְטַל עִמּוֹ מִהַנִּיר הַשְּׁנַיִ שֶׁהַדְּבָק, כֶּף צָרִיכָה לְהִיּוֹת הַדְּבָקוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת כַּל-כֶּף דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁלֹא יִהְיֶה שִׁיף לְהַפְרִידוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. כִּי גַם כְּשֶׁאֲנִי עוֹלָה לְמַעְלָה, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתִּי, עִמִּי וְאַצְלִי, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מִוֵּהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פב) שְׁלִפְעָמִים כְּשֶׁאָדָם עוֹלָה לְמַדְרָגָה גְּבוּהָה, רַב הָאוֹר מְסַנֵּר אוֹתוֹ, וְדִיקָא אֲזוּ מִתְרַחֵק. אֲזִי כְּשֶׁאָדָם דְּבוּק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִף שְׁעוֹלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה, לֹא שִׁיף לְהַפְרִיד בֵּינוּ לְבֵינוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי דְבוּק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּדַבְּק מִמֶּשׁ. כְּמוֹ-כֵן כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל בְּשְׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, רַחֲמָנָא לְצַלָן, אִם הוּא דְבוּק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

אֲזִי סוֹחֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּבִיכּוֹל, עִמּוֹ בַתּוֹךְ הַבּוֹץ שְׁלוֹ, וְזֶה 'וְדוּדֵי לִי', לֹא שִׁיף בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן, שְׁאָדָם יְכוּל לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ יַתְבַּרֵךְ, שֶׁזֶּוּ מִצְוֹת עֲשֵׂה. וְלִזֶּה זֹכִים בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוֹשִׁים: "אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי".

לְכֵן אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! מֵאַחַר שֶׁזְּכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי חֲזוּק שְׁבַעוֹלָם, כִּי זֶה לָנוּ זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד, שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים מִרַבְּנוּ ו"ל. וְזְכוּת יוֹתֵר גְּדוּלָה, אִם גִּלְף וְנִפְיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, כִּי עֲשִׂינוּ הַרְבֵּה דְבָרִים מְגִנִּים בִּימֵי נְעוּרֵינוּ, אֲשֶׁר אֶת מִי נְטָעָה?! הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אֶתְנוּ, עִמֶּנּוּ וְאֶצְלָנוּ, וְאֵנוּ מְדַבְּרִים פֹּה וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ, בִּיגִינוּ לְבִין עֲצֻמְנוּ כָּל אֶחָד מֵאַתְּנוּ אֵין לוֹ עֶבֶר יִפֶּה וְנָקִי כָּל-כָּף, כִּי אִם אָמְרוּ צְדִיקִים, אֲשֶׁר "אֵין צְדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחְטָא", שְׁאֵפְלוּ צְדִיקִים מְכַרְחִים לְהַפְשֵׁל, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אֵיף אָנוּ צְרִיכִים לִידַע הָאֱמֶת, וְלֹא נְטָעָה עֲצֻמְנוּ, אֲזִי אֵיף אָנוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר קִלְקַלְנוּ? אֲלֹא רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּמּוּ): בְּזֶה שֶׁתְּקַרְבוּ אַחֲרַי, וְתִחַזְרוּ אַחֲרַי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל גַּם לָכֶם. אִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכְנוּ, שְׁאֵנוּ שְׁלִיחֵי רַבְּנוּ ו"ל, עָלִינוּ לַעֲסֹק בְּהַפְצָה, וְעָלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד, כִּי זֶה הַתְּקוּן שְׁלָנוּ, וְאֵף שְׁעוֹבְרִים עָלִינוּ בְּזִיווּנוֹת, אֲבָל זֶה לְכַפֵּרַת עוֹנוֹת, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אֹמֵר, שְׁעַל-יְדֵי שְׁפִיכוֹת דָּמִים, מְכַנִּיעַ אֶת הַדָּם הַרַע שֶׁבְּחָלֶל הַשָּׂמַאֲלִי, וְכִדְאֵי לְסַבֵּל עֲלִבוֹנוֹת וּבְזִיווּנוֹת. וְלִכֵּן בְּזֶה שְׁעוֹסְקִים לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל, זֶה עֵקֶר הַתְּקוּן שְׁלָנוּ. עַל-כֵּן בַּל נִהְיֶה בְּטָלְנִים, מֵאַחַר שֶׁחֲטָאנוּ כָּל-כָּף, וְעֲשִׂינוּ מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא יַעֲשֶׂה, עֵקֶר תְּקוּנָנוּ — לִילֵף לְהַפִּיץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל.

וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְנוּ עִם הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַחֹבְרוֹת, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל מ"לְקוֹטֵי-מוֹהַר"ן" ו"לְקוֹטֵי-תַפְלוֹת", ו"חִי-מוֹהַר"ן", ו"שִׁיחוֹת-הַר"ן", וְהַעֲקָר — תְּמַצִּית מ"לְקוֹטֵי-הֶלְכוֹת", אֲזִי רוֹאִים מִמֶּשׁ יְשׁוּעוֹת, מֵהַחֹבְרוֹת פּוֹעֲלוֹת, מִהַפְּכָה בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט שֶׁלְאַחַר־הַנֶּגֶה מְדַפְּסִים חֹבְרוֹת צְבָעוֹנוֹת, הַמוֹשְׁכוֹת אֶת הַעֵינַיִם, לְכֵן רְאוּ — הֵן הַנְּשִׂים וְהֵן הַגְּבָרִים לְצֵאת לְהַפִּיץ

במסירות נפש הכי גדולה, כי נפשות ישראל צמאות לדבר ה', ובזה שנקרב יהודים, הקדוש-ברוך-הוא ימחל לנו; כי על-פי האר"י הקדוש, על כל חטא וחטא שאדם חוטא, בר מינן, אסורי כריתות וסקילה, ושאר אסורים, צריכים לצום צומות רבים, שאף אם נחיה אלה שנים — לא נגמר עם הצומות, ובזה שנפיץ ספרי רבנו ז"ל, ומה גם שנסבל עלבונות, הקדוש-ברוך-הוא ימחל לנו על פשעינו וחטאינו.

לכן אל תהיו בטלנים, וקחו עצמכם בידיכם, ותשתדלו עכשו בימי אלול הקדושים להפיץ סליחות ומחזורים בין עם ישראל, וקונטרסים: "ימי אלול", "ימי תשובה", "ימי הרחמים והסליחות", שהם עושים מהפכה בנשמות ישראל, וצריכים גם להפיץ "אוצר ראש השנה", להודיע לכלם את גדל הענין לבוא אל ציון רבנו ז"ל לראש השנה, ואם תבוא עוד נפש אחת, יכול לעשות קבוצים פאלו, שאלפי אלפים אנשים אינם יכולים לעשות קבוצים פאלו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), אם גביא רק נפש אחת על הקבוצה הקדוש שלנו, כבר נעשה מזה קבוצים עד אין סוף. ולכן עלינו לראות בכל מיני פעולות שבעולם, שתתוסף עוד ועוד נפש.

מאד אבקש את אנשי שלומנו, אל תהיו בטלנים! ימים אלו תנצלו לתפלה והתבודדות, לספר לו ותברך כל אשר עובר עליכם, ולבקשו כל צרככם, אז תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא. והענין של התבודדות זו מתנה שקבלנו מרבנו ז"ל. ואנשי שלומנו היו רגילים לומר: אלו היינו זוכים להתקרב לרבנו ז"ל, ולידע רק מענין של התבודדות — כבר היה פדאי, ומכל שפן וכל שפן, שאנו יודעים עוד דברים מרבנו ז"ל: שמחה, מקוה, תצות, ועל כלם — סדר הדרך הלאמוד. כי הנה יום והנה לילה והכל פורח, ומה נשאר לאדם? רק מה שלמד, כמו שאומר התנא הקדוש (אבות ו, י): אין מלווין לו לאדם, לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד; ולכן אשרי מי שלומד בכל יום מקרא — חמש ורש"י עם התרגום, משנה — כמה

פְּרָקִים, גְּמָרָא — כַּמָּה דְּפִים, מְדַרְשׁ מִפְּרָשֵׁת הַשְּׁבוּעַ, זֶהר וְתִקּוּנִים, שְׁמוֹזֶכֶף אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְהָאֲר״י הַקְּדוֹשׁ נִתֵּן תְּקוּן לְבַעַל עֵבֶרָה לְלַמֵּד חֲמִשָּׁה דְּפִים זֶהר וְחֲמִשָּׁה דְּפִים תְּקוּנִים בְּגֵרָסָא; לְזֹאת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הִיקָרִים! אַל תִּהְיוּ בְּטֻלָּנִים, וְרֵאוּ לְהִתְמִיד בְּסִדְרֵי דְרַף הַלְמוּד שְׁלָנוּ, אֲשֶׁר זֹהֵי הַעֲשִׂירוֹת שְׁלָנוּ, זֹהֵי הַמַּתָּנָה הַנִּצְחִית שְׁנַקַח אֶתְנוּ.

רֵאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד וּלְחַזֵּק זֶה אֶת זֶה, וּלְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, לְדוּן זֶה אֶת זֶה לְכַף זְכוּת. וְלִבּוֹא לְגוּר בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וְלֹא יוֹעִיל לְאַף אֶחָד, כִּי עוֹד מְעַט יִבְנוּ שָׁם דִּירוֹת בְּשַׁפַּע; אֲשֶׁרִי מִי שְׁרוּשָׁם עֲצָמוֹ לְרַכְשׁ דִּינְהָ, כִּי שָׁם תִּבְנֶה עִיר עַל שָׁם רִבְנוּ ז"ל. וְאַנִּי רוֹצֶה לְהַרְחִיב שָׁם אֶת הַיְשִׁיבָה לְכַמָּה מְאוֹת בַּחוּרִים. וְלִכֵּן אַל תִּהְיוּ בְּטֻלָּנִים! מִי שְׁיִכּוֹל לְגוּר שָׁם — אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֵלְקוֹ! הַעֲקֵר שְׁתַּהֲיֶה אֶהְבֶּה וְאַחֲדוֹת בֵּין אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּבְזְכוּת זֶה נִזְכָּה לְגֵאֲלָה הַשְּׁלָמָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ בְּתַפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמִבְקֵשׁ עֲלֵיכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתִזְכּוּ לְכַתִּיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה בְּסִפְרָן שֶׁל צְדִיקִים גְּמוּרִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תשצד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי כִי תַצֵּא, ז' אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַחֲלֻטָּת בֵּית-הַמִּשְׁפָּט, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד יוֹצִיא אֶת מִשְׁפָּטְךָ לְאוֹר, וְתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

דְּרוּעַ בְּדַבְּרֵי רִבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלְקֵי א', סִימָן טו), אֲשֶׁר אָדָם

צָרִיף לְשֹׁפֵט אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד, שָׁזָה כָּל סוּד הַהִתְבוּדוֹת, צָרִיף לְשֹׁפֵט אֶת עֲצָמוֹ בְּאִיזוֹ דָּרָךְ הוּא הוֹלֵךְ, וְאִיף הוּא מְתַנְהֵג, וּכְשֵׁי דִין לְמִטָּה, אֵין דִּין לְמַעְלָה, וְעַל-כֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יְתַבְרֶךְ, וְיִתְגַּנֵּב בְּכָל יוֹם כַּמָּה דַקּוֹת לְהִסְתוֹבֵב בֵּין הָהָר, וּלְהִתְבוּדָד עֲצָמָךְ עִמּוֹ יְתַבְרֶךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה, שְׂאָדָם מְדַבֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִכֵּן אֶל אָבִיו, וְתִהְיֶה חֲזַק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

אִתָּה רְאָה לְהֵיוֹת עֵקֶשׁן גָּדוֹל מְאֹד, וְאֵל תַּעֲזוֹב אֶת הַמְּקוֹם בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְאֵל תִּפְחָד מִמֶּנּוּ, מִה נַעֲשֶׂה, אֲנַחְנוּ בְּגִלּוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד — גַּם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, יִצְיִלְנוּ מִרְשָׁעִים הָאֵלּוּ, שֶׁהֵנָּה בָּנוּ לָנוּ שְׂכוּנָה חֲדָשָׁה, וּמְשַׁלְּמִים מִסִּים וְאַרְנוֹנָה וְכוּ', וּלְבִסוּף לֹא מְקַבְּלִים, לֹא תֹאזְרָה, וְלֹא שְׂרוֹת — כָּלוּם, מִמָּשׁ כָּלוּם, וְזוֹ רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת, כִּי הוּא מִפְתַּח אֶת כָּל הַמוֹשְׁבָה, רַק לֹא בֵּין הַחֲרָדִים, וְזֶה רְשָׁע מִרְשָׁע, וְהוּא מְכַרְח לְפַל.

נָא וְנָא רְאָה לְהִתְחַזֵּק, וּתְחַזֵּק אֶת חֲבֵרֶיךָ הַיְקָרִים, אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן תֵּצֵא לְהַפְצָה, וּתְדַבֵּר עִם עַם יִשְׂרָאֵל רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית.

אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת (מַעֲשֶׂה ט' מִהַחֲכָם וְהַתָּם), הַתָּם נִכְנָס בְּבֵיתוֹ, וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהַכּוֹנֵה, שֶׁנִּכְנָס לְאַמוּנָה, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (מִשְׁלֵי יט, יד): "בֵּית נְהוֹן נִחַלַת אָבוֹת", וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק א', סִימָן י'), שְׂאַמוּנָה הוּא סוּד רַגְלִים יִשְׂרוֹת, בְּבַחֲיִנַת "רַגְלֵי עֲמֻדָה מִיִּשׁוּר", הֵינּוּ כְּשֶׂאָדָם חֲזַק בְּאַמוּנָה, כְּאֵלוֹ עוֹמֵד עַל רַגְלָיו, וְאֵינוֹ יְכוֹל לְפַל, וּמִי שֶׁהוּא חֲזַק בְּאַמוּנָה, הָרִי הוּא יוֹשֵׁב בְּבֵית בְּטוּחַ, וְעַל-כֵּן תְּחַזֵּק בְּאַמוּנָה, וְכֵן תְּחַזֵּק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּאַמוּנָה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ פְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

כה תשצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִתְחַזֵּק לֹא לִפְלֵי בְדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְשִׁמְעָתִי, שְׁלֹא תִרְוֶנָה הִתְחַלְתָּ לְקָרֵב אֶת ... כִּדְאֵי לְקָרֵב אוֹתוֹ, וּלְדַבֵּר עִמּוֹ דְבוּרֵי אֱמוּנָה, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם דְּבָר, כִּי שְׁמַעְתִּי שֶׁהוּא אֲגוּז קָשָׁה לְפִצּוּחַ, וְצָרִיכִים לְקַיֵּם אֶת הַפְּסוּק (שְׁמוּאֵל-ב' כו, כא): "וַיִּגְדַּל אֶת הַחֲנִיַּת מִיַּד הַמְּצָרִי", הֵינּוּ מְנִיָּה וּבִיָּה גִלְחָם בּוֹ, הוּא רוּצָה לְלַחֵם עִמָּנוּ בְּנִפְחוּחִים, וְאֲנִיחָנוּ צָרִיכִים רַק לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּדְבוּרֵי אֱמוּנָה וּלְקָרֵב אוֹתוֹ, וּלְדַעְתִּי, כָּף תְּקָרֵב אוֹתוֹ, אֲבָל תִּשְׁמַר אֶת עֲצָמֶיךָ מְאֹד מְאֹד, שֶׁהוּא לֹא יִמְשֹׁךְ אוֹתְךָ לְשֹׂאֵל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתִּיו, וּבְשִׁבִיל זֶה לֹא כִדְאֵי לְהַפְגִּס בְּנִפְחוּחִים, אֲלֵא לְחִזֵּק אוֹתוֹ וּלְעוֹדְדוֹ, כִּי בְדַרְכְּךָ כָּלֵל כָּל אֱלוֹ שֶׁהֵם שְׁבוּרִים, הֵם צָרִיכִים תְּשׁוּמַת לֵב, וְצָרִיכִים לְתַת לָהֶם אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב הַזֶּה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים לְתַת לוֹ תְּשׁוּמַת לֵב, וְתִתְחַזֵּק אוֹתוֹ עַד שֶׁתּוּכַל לְפַעַל אֲצִלוֹ שְׁיִנִּיחַ תְּפִלִּין, וְאִם תִּפְעַל אֲצִלוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה אֶתָּה מְקָרֵב עוֹד נִשְׁמָה אֵל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שְׁיֵשׁ לְךָ הַרְבֵּה כַּחוֹת, אֲבָל עָלֶיךָ לְהוֹצִיא אֶת הַכַּחוֹת שֶׁלְּךָ מִהַכַּחַת אֵל הַפַּעַל, וְהַעֲקֵר — לֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר.

בְּעוֹלָם הַזֶּה צָרִיכִים הַרְבֵּה סִבְלָנוּת, וְלִסְבֵּל וְלִסְבֵּל וְלִסְבֵּל וְכּו', וְכּו', וְרַבְּנוּ ז' ל' סִפֵּר, כְּשֶׁהָיָה יְלֵד קָטָן, וְאִמּוֹ סָרְקָה אֶת שַׁעְרוֹתָיו, וְזֶה כּוֹאֵב, אֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא הַבְּלִיג וְלֹא בְּכָה, וְלֹא צָעַק, כִּי הוּא הַבֵּין כְּבָר אֲזוֹ, שְׁבִינָה הָעוֹלָם צָרִיכִים לְהַבְּלִיג וְלִסְבֵּל הַרְבֵּה. וְלִכֵּן תִּקַּח לְעֲצָמֶיךָ אֶת הַהַקְדָּמָה הַזֶּה עַל כָּל הַחַיִּים, וְאֲזוֹ תִּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

אל תפחד משום ברִיָּה שְׂבֻעוֹלָם, אֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ, שְׂאֲנִי אֲמַצָּא לְךָ שְׂדוּף טוֹב, הֶעֱקָר רְאֵה לֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי אֲמִירַת תְּהִלִּים מְסַגֵּלַת לְתִשׁוּבָה, וּלְהַמְשִׁיךְ יִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג), וְתִהְיֶה בְּזֶה חֲזֹק מְאֹד מְאֹד, הֶעֱקָר תִּקְנֶה לְעֲצֻמְךָ שֵׁם טוֹב, תָּבוֹא לְתַפְלָה בְּבִקְרָה וּבְעֶרְב, שְׂתַמִּיד יִרְאוּ אוֹתְךָ בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת מְתַפְלָל אוֹ לֹמֵד, וְאִזּוֹ יִמְשֶׁךְ עֲלֶיךָ חַן.

נָא וְנָא אֵל תִּזְנִיחַ אֶת הַלְמוּדִים, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כְּסֻדְרָן מְשֻׁנִּיּוֹת וּגְמָרָא, אֵיפֹה שְׂאֵתָה אוֹחֲזו, וְאִפֹּי שְׂכַבְרֵהּ הַתִּיאֲשֵׁת וְכוּ', וְעִזְבֵּת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מְאִיפֹה שְׂאֵתָה אוֹחֲזו, וְתִמְשִׁיךְ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, כִּי אֵינִי לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַתּוֹרָה.

אֲחִיךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, עוֹבְרִים עָלָיו גַּם־כֵּן הִרְבֵּה מִשְׂפָּרִים וְגִלְמִים וְכוּ', וְאֲנִי מְקוּוֹה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁגַם הוּא יַעֲבֹר אֶת הַכֹּל, וְעוֹד תִּסְפְּרוּ אֶת הַכֹּל בְּשִׂמְחָה, כִּי הַכֹּל הִיָּה יִרְיָדָה לְצַרְךָ עָלֶיךָ, וּמִי שְׁגָרַם לְכֶם אֶת כָּל זֶה, שְׁלֹם יִשְׁלַם הַמְּבַעִיר אֶת הַבְּעֵרָה. הֶעֱקָר רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתַסְפֹּר לִי אֶת זֶה בְּשִׂמְחָה. הַמֵּאחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשצו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרֵי כִּי תַצֵּא, ז' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּגִי אֲפָנִים שְׂבֻעוֹלָם, וְאֲפִלוּ שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּאִיזוֹ עֲבוּדָה, עִם כָּל זֹאת קִבַּע עֵתִים לְתוֹרָה, כְּמוֹ שְׂפָרַשׁ רַבְּנּוּ וְז"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפד): קִבַּע הוּא לְשׁוֹן גְּזֻלָּה, שְׂצָרִיכִים לְגֹזֵל אֶת הַזְּמַן לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

בְּעִיר לְאֲדִיזִין הִיָּה אֶחָד מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ סוֹחֵר, וְשָׂמוּ הִיָּה ר' אֱלִיעֶזֶר, וְסוֹחֲרָתוֹ הִיָּתָה בְּמַכְלֵת, וְר' אַבְרָהָם בְּר' נַחְמָן ז"ל שְׂבָחוּ מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר, שְׂהָאֲדָם הַזֶּה הוּא בְּעַל מִדְרָגָה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְסִפְר

אָשֶׁר כה תשצו בַּנְחָל קא

לי ר' לוי יצחק ז"ל, שהוא התארח אצלו פעם, ובלילה קם ר' אליעזר בחצות, ולא העיר אותו, ואחר-כך פשנתעורר ר' לוי יצחק ז"ל, היה כבר שעתים אחר חצות, ור' אליעזר הזה כבר גמר חצות והתבודדות, ולמד שעוריו הקבועים בחיות ובדבקות, וצוה את ר' יצחק ז"ל, שיבוא באמצע היום לחנות שלו, ובא, ונתן לו מלא חפנים כסף לחלק לעניי אנשי שלומנו, כך היה נראה פעם יהודי מאנשי שלומנו, שהיתה לו מכלת, שהיה קם בחצות, ומתבודד ולמד, ונותן צדקה. בלאדיזין היו שני בחורים אחים תאומים, ור' לוי יצחק ז"ל הכירם, והיו מתמידים כאלו, אשר אין לשער כלל, ולמדו כסדרן על-פי סדר הדרך הלמוד של רבנו ז"ל: ש"ס ופוסקים, זהר הקדוש ומדרשים, וספרי רבנו ז"ל, והיו תמיד בשמחה עצומה ובכפנים שוחקות, והיו אומרים תהלים בתענוג כזה, שמי שרק שמע את התהלים שלהם, היה מתמוגג לבו, והיו תמימים ורצינים מאד, ומעולם לא ראו אותם להתנפח עם מישהו, רק דברו עם כל אחד בחיות.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, וראה לחזק את תושבי המקום, תדבר אתם רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, ואל תכנס עם אף אחד בנפוחים, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

ושלום ל... תחיה.

אני מקווה שהכל מסתדר אצלכם בבית, ומאד מאד אני מבקש אותך, שתלכי עם פאה צנועה, וכן לשמר לא ללכת בגלוי שער, חס ושלום, בבית, אשר זהו עון קשה מאד מאד, ואל תריבו ביניכם, רק תחיו ביחד באהבה, אהנה ורעות, וראי לכתב לי, וזכרי, פשהיית בחורה, היית רגילה לכתב לי, שאמצא לך חתן, והנה, תהלה לאל, מצאתי לך חתן טוב, ועל-כן ראי לחיות אתו ביחד באהבה, אהנה ורעות, והבנה הדרדית, גם תהיי רגילה בשיחה בינו לבין קונו, לדבר

בַּנְחַל

כה תשצז

אֲשֶׁר

קב

הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׁאַתְּ צְרִיכָה, וְאִז
תִּהְיֶה לְךָ יְשׁוּעָה גְדוּלָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תִצָּא, ח' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחְיוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַעֲמוּדִים שֶׁל סֵפֶר הַסְּפוּרִים, וְזֶה יֵצֵא כָּל-כָּף
יָפֵה, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, מִמֶּשׁ גִּמְחַת לְקִרְאָה, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַסְּפוּרִים הָאֵלוּ יִחְדְּרוּ בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֻלָּם יִחְזְרוּ
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיְהִיֶּה לָכֶם חֶלֶק גְּדוּל מִזֶּה, פִּי סוּף כָּל סוּף זֶה זְכוּת
הַרְבִּים לְדוּרֵי דוּרוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִרְאוּ אֵיךְ
שְׁסוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבֹא הַטּוֹב, וַיְהִיֶּה לָכֶם טוֹב בְּגִשְׁמִיּוֹת
הַנִּרְאָה וְהַנִּגְלָה, וְטוֹב בְּרוּחָנִיּוֹת.

כִּדְאִי לִבְקֶשׁ מִ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׂיִמְשִׁיף עִם עוֹד סְפוּרִים, כְּכֵה יְהִיֶּה
סֵפֶר עֲבָה לִילְדִים.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעוּלָם, וּבְכִדְאִי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתִהְיֶה לְךָ לְדָה קִלְיָה, וְתַעֲבְרִי אֶת הַכֹּל
בְּקִלּוֹת, וְתִבְשְׂרִי לִי בְּקִרְוֹב מְאֹד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, הַעֲקֵר לֹא לְפַחַד
כָּלֵל, לְהַזְפִּיר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים מֵה שְׁאַתְּ זֹכֶרֶת בְּעַל-פֶּה.

הַמְּאַחַח לָכֶם פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תשצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תִצָּא, ח' אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אֵיךְ שָׂאתָ מִתְחַזְּקָת, וְאֵת מִחְזָקָת אֶת הַבְּנוֹת.

מָה אִמְר לָךְ! אֵין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִחֲנוּךְ הַבְּנוֹת עַל טְהַרַת הַקִּדְּשׁ, וּבְצַנִּיעוּת, וּבְדַרְךְ אַרְץ, וּלְהַחֲדִיר בְּהֵן אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵת תְּמַשִּׁיכִי לְדַבֵּר אֵתְּן בְּכָל יוֹם, וּלְסַפֵּר לְהֵן סְפוּרֵי צַדִּיקִים, וְלִלְמַד אֵתְּן אֶת הַלְמוּדִים שְׁצַרִּיכִים לְלַמַּד — הַלְכוּת, וְהַל"ט מְלָאכוֹת, וּשְׂאָר לְמוּדֵי קִדְּשׁ, וְלִבְנוֹת אוֹתְּן בְּבִטְחוֹן עֲצָמֵי, כִּי הֵן הָאֲמָהוֹת הַעֲתִידוֹת, וְאֵל תְּסַתְּפְלִי עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתְּךָ כָּלְל, הַעֲקֹר שְׁיִהְיוּ דְבוּרִים עִם וּדְאוּת, וְאֵת כָּל הַחֲמֹר תּוֹצִיאִי מֵהַשִּׁיחוֹת שְׁדַבַּרְתִּי זֶה יָמִים וְשָׁנִים, וּכְבָר מְדַפְּסִים בִּי"ב כָּרְכִים "שִׁיחוֹת מוֹהֲרָא"ש".

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַתְּנָאִים כְּבָר בְּעֵתִיד הַקְּרוֹב יִתְהַפְּכוּ וְיִשְׁתַּפְּרוּ, כָּל הַהֲתַחֲלוֹת קְשׁוֹת, אֲבָל בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ שָׁמוּ יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עַד לְנִצְחָ נְצַחִים, שְׁאַנְחֵנוּ אוֹחֲזִים כְּבָר פֹּה, שְׁיֵשׁ לָנוּ הַפְּנָה שְׁלָנוּ, וְלִכֵּן אַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּבְנוֹת "הֵן עִם לְבַדֵּד יִשְׁפוֹן וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשֵּׁב, מִי מָנָה עֲפָר יַעֲקֹב" וְגו' (בְּמִדְבָר כג, ט).

הַעֲקֹר תְּדַבְּרִי הַרְבֵּה מְאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵיךְ שָׂאֵין שׁוֹם תְּכִלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִאֲמִינִי לִי, שְׁכָל דְבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִם הַבְּנוֹת מְאַמוּנָה, זֶה עוֹשֶׂה אֶת הַפְּעֵלָה שְׁלוֹ, צְרִיכִים רַק לְהַתְחַזֵּק, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחִי.

בנחל

כה תשצט

אשר

קד

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך במשימה הקדושה של חנוך הבנות.

המאחל לך פתיכה וחתומה טובה...

אם יש לך משהו לכתב לי, כדי לתקן בבית-ספר, ראי לכתב לי, ואשמח מאד לשמע.

כה תשצט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תצא, ה' אלול ה'תשנ"ז.

שלום רב אף ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וכן ההודעה שבו את מודיעה לי שתרמת ארבעת-אלפים וחמש-מאות שקלים בעבור בנין בית-המדרש, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שבזכות זה תהיה לך רפואת הנפש ורפואת הגוף, ויהיה לכם שלום-בית אמת, ושתהיי שמחה ועליזה בחיך, ושתהיה לך שנה טובה ומתוקה, ותזכי לדבר בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר אין למעלה מזה, כי בשעה שאדם בא ומדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, זה עושה רשם ופעלה גדולה בכל העולמות, ועל-כן ראי להתחזק מאד, והקדוש-ברוך-הוא בנדאי לא יעזב אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך בחיך.

המאחל לך פתיכה וחתומה טובה...

כה תת.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תצא, ח' אלול ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראי להתחזק בבטחון עצמי, וכשיהיה לך בטחון עצמי, אז תראי שתוכלי לתנף בנגל את הבנות על טהרת הקדש, ובמדת הצניעות, ולהחזיר בהן אמונת חכמים, ולא להכנס אתן בשום וכוזים, אלא ללמד אתן בנדאות את כל הלמודים, ומאד מאד אני רוצה שתחזרי הרבה מהשיחות שדברתי זה כמה שנים, ונדפסו כבר ב"ב פרכים "שיחות-מוהרא"ש", כי יש בהן שיחות נפלאות שדברתי במשך השנים, ואני רוצה להעביר את המסר הזה לבנות, כי הם דור העתיד שלנו, העינים שלנו, ואני מאד מאד אוהב אותן, ואני רוצה להחזיר בהן אמונה פשוטה בו יתברך, ושתהיינה רגילות לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כל מה שהן צריכות, ואני מקנה לפניו יתברך, שתוכלי להעביר את המסר הזה לבנות, כי זה חידוש שבחודשים, אשר עדין לא היה בין אנשי שלומנו חסידי ברסלב — בית-ספר לבנות.

נא ונא ראי להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, וגם את הרגילי את עצמך לדבר אליו יתברך, וכל מה שאת צריכה בין בגשמיות בין ברוחניות תבקשי מהקדוש-ברוך-הוא, כי הוא שומע תפלת כל פה, ובגני-אדם אינם יודעים את מעלת השיחה בינו לבין קונו, כי אם היו יודעים, היו מדברים בכל יום אליו יתברך, כי הוא יתברך אב הרחמן, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה...

כה תתא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם אֵל ...

הַיּוֹת שְׂרָאִיתִי הַיּוֹם אֶת כְּתָבִי הַפְּלִסְתֵּר שְׁפָתְבָת וְכוּ', לְדַעְתִּי אֶת צְרִיכָה לְקַחַת פְּדוּרֵי הַרְגָּעָה, לְפָנַי שְׁתִּקְבְּלִי שֶׁבֶר עֲצָבִים.

כְּפִי הַבְּקִיאוֹת שְׂאֵת מְרָאָה בַּפְּסוּקִים, שְׂאִין לָהֶם שׁוֹם קָשֶׁר אֶחָד לְשָׁנִי, שְׂכַחַת מִמֶּאֱמַר חַז"ל אֶחָד: עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, אֲלָא עַד שְׂיִרְצָה אֶת חִבְרוֹ, וְאִם לֹא יִרְצָה אֶת חִבְרוֹ — מִיֵּתָה תְּכַפֵּר; וְלִכֵּן הַתְּקוּן, שְׂתַעֲמָדִי יַחְפָּה בְּלִי נְעֻלִים עַל פֶּתַח בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְלַחֲלֹק מִכְּתָב סְלִיחָה, וְאִם לֹא, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִטְפֹּל בָּךְ כְּפִי שְׂמַגִּיעַ לָךְ.

זְכָרִי הַיֵּטֵב, כִּי יוֹם הַדִּין נִכְנָס וּבָא.

הַמְקוּוֹה שְׂתַחַזְרִי בְּתִשׁוּבָה עַל גְּדֹל הָעֲלָבוֹן שְׂגָרְמַת...

כה תתב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׂתַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אֵיךְ שְׂהִתְחַלַּתְתְּ אֶת הַשָּׁנָה עִם הַרְגָּשָׁה טוֹבָה וְעִם דְּרָךְ נְפִלְאָה לְקִרְבֵּי אֶת הַבְּנוֹת, כִּי רַק זֶה הַדְּרָךְ בְּעֵתֵים הַלְלוּ, וְלֹא יְכוּלִים לְלַכֵּת בְּיַד קָשָׁה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, תִּשְׁפֹּל חֶרֶב הַכְּפִירוֹת וְהַהִפְקָרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאִי אֶפְשָׁר לְלַכֵּת עִם הַבְּנוֹת בְּיַד תְּקִיפָה, אֲלָא לְקִרְבֵּי אוֹתָן בְּדַרְכֵי נֵעִם וּבְסִפּוּרִים, וְלִהְיֶה בְּהֵן אֲמוּנַת חֲכָמִים, שְׂזֵה מִמִּילָא יִבִּיא אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אָשֶׁר כה תתג בנחל קז

הַעֲקֹר אִם אֶת רוֹאֵה אֵיזוֹ בֵּת קֶשֶׁה, תִּקְרָבִי אוֹתָהּ בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה, כִּי אַהֲבָה לְתַלְמִידָהּ, זֶה יָמִיס אֶת הָרַע שְׂבָהּ, כִּי בְנוֹת יִשְׂרָאֵל נְאוֹת הֵן, אֲלֵא שֶׁהַעֲנִיּוֹת מְנוֹלָתָן, כָּל בֵּת יִשְׂרָאֵל נִשְׁמָתָהּ קְדוּשָׁה וְטְהוֹרָה, אֲלֵא הַעֲנִיּוֹת — 'אֵין עָנִי אֲלֵא בְדַעַת' — מְנוֹלָתָן, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּהֵן דַּעַת, וְלַחֲזֹק וְלַעֲוֹדֵד וְלִשְׁמַח אוֹתָן, וְאִם תִּלְכִּי בְּצוּרָה כְּזוֹ, תִּצְלִיחִי מְאֹד לְחַנּוּף אֶת הַבְּנוֹת עַל טְהוֹרַת הַקֶּדֶשׁ, וְנִזְכָּה לְהַקִּים גְּדוּד שְׁלָם שֶׁל אִמָּהוֹת הַבָּאוֹת.

תּוֹצִיאִי מִהֲרֹאֵשׁ הַעֲנָנִין לְמַכּוֹר אֶת הַדִּירָה וְחֲצִי דִירָה, הַקְּדוּשָׁה־בְרוּךְ־הוּא זָכָה אֶתְכֶם בְּנִכְסֵי, אֵל תִּמְכְּרוּ אֶת זֶה בְּשׂוּם פְּנִים וְאִפְּן.

הַקְּדוּשָׁה־בְרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחִי בְּמִשְׁמַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתִצְלִיחִי בְּדַרְכְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר כִּי תִצֵּא, ח' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רָאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְאֵל תִּשְׁבֹּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל בְּנֵי־אָדָם מֵה שְׁעוֹבֵר — צְרוּת וְיִסוּרִים, קִטְנוּת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְצְרִיכִים לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד, וְלֹא לְהִשְׁבֹּר מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם.

הַעֲקֹר רָאֵה לְהַחֲדִיר בְּאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ תְּמִיד דְּבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְתִדְבֹּר אִתָּם וְתִלְהַב אוֹתָם, שֶׁיִּבְעֵר לָבָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֶתְּהָה רַק תִּדְבֹּר, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד.

שְׁמַעְתִּי מִר' לוי יצחק ז"ל, כְּשָׁבָא בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה לְאוֹמֵן, זֶה הָיָה בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל, וְיָמָּה מְאֹד נִתְעוֹרַר כְּשֶׁרָאָה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בּוֹעֲרִים כְּמוֹ אִשׁ מִמָּשׁ, מְרַב הַתְּעוֹרְרוֹתָם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהָיָה הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ כְּמוֹ כְּנֹרֶת דְּבוּרִים, וְרָאָה אֲנָשִׁים הוֹלְכִים מֵהַצִּיּוֹן אֶל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּמִבֵּית-הַמִּדְרָשׁ לְהַצִּיּוֹן, וְסָפַר לִי, שֶׁרָאָה חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים וְזֻקְנִים מִתְּמִידִים גְּדוֹלִים, זֶה אוֹחֵז בְּאִמְצַע שְׁלַחַן עָרוּף נְדָרִים, זֶה אוֹחֵז בְּאִמְצַע מִסְכַּת עָרְכִין, וְזֶה אוֹחֵז בְּאִמְצַע אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיֹת, זֶה אוֹחֵז בְּשַׁעוּרִים בְּמִדְרָשׁ, וְזֶה בְּשַׁעוּרִים בְּזִהָר, וְזֶה בְּלִקוּטֵי-הַלְכוֹת, וְזֶה בּוֹכָה וְצוֹעֵק וּמְתַיַּפֵּחַ בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים, כֹּל אֶחָד הֵיךְ עָסוּק בְּאִיזָה דְּבָר, "לִיִּידִיג אִיז קִיִּינְעֶר נִישְׁט גִּיּוֹעֵן" (אָף אֶחָד לֹא בִטַל אֶת הַזְּמַן), וְאֵת זֶה רְצִיתִי לְהַחֲדִיר בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל, שֶׁהִמְקוֹם יִבְעַר כְּמוֹ דוּד אִשׁ. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, רְאֵה לַעֲשׂוֹת דְּבָר זֶה, וְתַחֲדִיר בְּהֵם הָעֲנִיָּן, וְאִז יִתְהַפֵּף הַמְּקוֹם שְׁלָנוּ לְמְקוֹם תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְאֵל תַּחֲשֵׁב שְׂאִין לָךְ כַּחוֹת, יֵשׁ לָךְ, תְּהִלָּה לְאֵל, כַּחוֹת עֲצוּמִים, אִתָּה רַק תִּדְבֵּר, וְהַדְּבוּרִים כְּבָר יִפְעֻלוּ, וְצָרִיכִים לְמִצָּא אִישׁ אֶחָד לְדַבֵּר אִתּוֹ, וְאַחֲר־כֵּן עִם עוֹד אִישׁ וְעִם עוֹד אִישׁ וְכוּ' וְכוּ', וּבְכַפְרֵט עִם הָאַבְרָכִים הַצְּעִירִים, וְאֵל תַּחֲלֵשׁ דְּעִתָּךְ — אִם נִדְמָה לָךְ, שְׂאִתָּה לֹא פּוֹעֵל, כִּי אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׂאִתָּה בֵּן פּוֹעֵל, וּבְיָדָאֵי תִפְעֵל.

בְּעֲנִין הַבְּשׂוּל, רְאֵה לְעַמֵּד בְּזִמְנִים, כְּדִי שְׂיִהְיֶה אֶכֶל לְרֹב, וְאִם צָרִיכִים אִיזָה תַקּוּן, תִּכְתֹּב לִי וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסִדְרֵי כִי תִצָּא, ח' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׂתַחֲיֶה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ,

אָשֶׁר כה תתה בַּנְּחָל קט

מה אמר לך! שִׁיְהִי כַּפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים שֶׁהֵם מִנַּת חֲלָקִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁימְחַל לִי עַל כָּל חַטָּאֵי וְעֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַמְּרֻבִּים.

פה אני שולח לך מכתב כְּלָלִי לנשות אנשי שלומנו, וְרָצִיתִי מאד שתחלקי את זה ביניהן, ואולי זה יהיה כַּפֶּרֶת על הַבְּזִיוֹן הַגָּדוֹל שֶׁהָיָה מִנַּת חֲלָקִי.

ראי להתחזק בכל מיני אַפְּנִים שְׁבַעְעוֹלָם, להיות שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה, ושום דְּבַר שְׁבַעְעוֹלָם לא יוכל לשבר אותך, כי זו מַעֲלַת בַּר יִשְׂרָאֵל — כְּשִׁמְחִזִּיק מֵעַמֶּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר.

יש מאמר הַחֲכָם: "הַשְּׂתִיקָה מֵעֲנֹת הַשׁוֹטָה טוֹב מֵעֲנֹתוֹ", כְּשֶׁאָדָם יֵשׁ לוֹ עֵסֶק עִם שׁוֹטָה, הַעֲצָה הַכִּי טוֹבָה לֹא לַעֲנֹת לוֹ, כִּי הַשׁוֹטָה רוֹצָה שְׁיַעֲנֶנּוּ לוֹ, וְתַכְּף-וּמְיָד כְּשֶׁלֹּא עֹנִים לוֹ — הוּא מִתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, עִם כָּל זֹאת טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּחַלְּקִי אֶת הַמְּכָתֵב כְּלָלִי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלָּל, שֶׁתְּהִיָּה לְנוֹ קְהֵלָה קְדוֹשָׁה וְטַהוֹרָה.

הַמְּאֻחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

כה תתה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ח' אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל כָּל נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן!

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן! שֶׁתִּתְאַחַדְנָה יַחַד, וְתַעֲזֹרְנָה אַחַת לַשְּׁנֵיָה בְּמָה שֶׁאֲתֶן רַק יְכוּלוֹת, וְיִמָּה טוֹב וְיִמָּה נָעִים, אִם תִּתְקַבְּצֶנָה פְּעָמִים בַּיּוֹם לִזְמַן תְּהִלָּים, כִּי אֲמִירַת תְּהִלָּים גּוֹרֶמֶת לְשַׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְדוֹד הַמְּלֶךְ בְּקִשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעַל-יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלָּים יִמְשְׁכוּ יְשׁוּעוֹת לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְיִהְיֶה

חשוב כְּלִמּוּד נְגַעִים וְאֶהְלוֹת, הִינּוּ בְּעוֹן לְשׁוֹן-הָרַע בְּאִים עַל הָאָדָם נְגַעִים, וּבְעוֹן בְּזוּי תְּלִמִּיד-חֶכֶם בָּאָה מִיָּתָה, וּבְזוּה שְׁאוּמְרִים תְּהֵלִים, מוֹרִידִים אֶת הָעֶנֶשׁ שֶׁל נְגַעִים, וְאֶת הָעֶנֶשׁ שֶׁל אֶהֱלֵ מֵת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן. וְלִכֵּן תִּתְקַבְּצֶנָה יַחַד, וְתֵאמְרֶנָּה בְּיַחַד תְּהֵלִים, וְכֵן תִּתְחַזְּקֶנָּה אַחַת אֶת הַשְּׂנֵיָה, כִּי זֶה הִיסוּד בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ — לְהִתְאַחַד יַחַד.

נָא וְנָא תִּתְפַּלְלֶנָּה עַל שְׁלוֹם בְּעֲלִיכֵן, וְתִשְׁתַּדְּלֶנָּה מְאֹד שְׁבַעֲלִיכֵן יִסְעוּ לְרֹאשׁ הַשְּׂנֵיָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְאָף שְׂאֲנִי יוֹדַע שְׂנֵיָה מְאֹד קָשָׁה לָכֵן, הֵן מִבְּחִינָה כְּסָפִית, וְהֵן מִבְּחִינָה נְפֹשִׁית, וְהֵן מִבְּחִינָה רוּחִנִּית, עִם כָּל זֹאת הָרִי רַבְּנוּ ו"ל כָּל-כָּף בִּקְשׁ שְׁנִבּוּא אֱלִיו בְּרֹאשׁ הַשְּׂנֵיָה, אֵל נָא נִשְׁפַּח אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁקְּבָלְנוּ מִרַבְּנוּ ו"ל, וְלִכֵּן לָמָּה לֹא לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְלָבּוּא אֱלִיו בְּרֹאשׁ הַשְּׂנֵיָה?! הָרִי רַבְּנוּ ו"ל הוּא הָעוֹרֵף-דִּין הַגְּדוֹל, שֶׁהוּא יִמְלִיץ בְּעַדְנוּ בַּמְשָׁפֵט הַגְּדוֹל. רַבְּנוּ ו"ל הוּא הָרוּפָא הַגְּדוֹל, שִׁירְפָא אֶת כָּל הַמְשַׁפְּחָה, וְלִכֵּן רְאִינָה לְעוֹרֵר אֶת בְּעֲלִיכֵן שְׂיִסְעוּ לְרֹאשׁ הַשְּׂנֵיָה לְאוּמָן, וּבְזִכּוֹת זֶה שְׂאֲתָן תִּעְזֹרְנָה לְבַעֲלִיכֵן, שְׂיִוְכְלוּ לְנִסְעַ לְרֹאשׁ הַשְּׂנֵיָה לְאוּמָן, תִּקְבְּלֶנָּה חֲזָרָה שְׂנֵיָה טוֹבָה וּמְתוּקָה.

הָאֲחָדוֹת וְהָאֲהָבָה בֵּין נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וּמִסְפָּר, שְׁפַעַם אַחַת אַרְעַ בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָרַב הַקְּדוֹשׁ ר' פִּנְחָס מְקוֹרִיץ זי"ע, שֶׁהִתְקוּטְטָה הָרַבְּנִית עִם שׁוֹאֵב הַמַּיִם, וּכְשֶׁשָּׁמַע הַצַּדִּיק אֶת הָרִיב נִזְדַּעַזַע, עָנָה וְאָמַר: הֲאִם רוֹצִים לְגָרֵם פְּרוּד בֵּינִי לְבֵין שׁוֹאֵב הַמַּיִם?! וּבְאֵר כְּפֹנְתוֹ, מִי שְׂמַתְעַמֵּק בְּפִסּוּק (דְּבָרִים יד, א): "בְּנִים אַתֶּם לְהוֹנִי" אֱלֹקֵיכֶם" יוֹדַע, שְׁכָל יְהוּדֵי הוּא בֶּן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא יוֹדַע יְקָרָת עֲרַף אִישׁ יְהוּדִי, הוּא אֵינוֹ נִפְרָד, חָס וְשְׁלוֹם, אֶפְלוּ מֵאֲחַד מֵהֶם, יְהִיָּה מִמֵּי שְׂיִהִיָּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן! שְׂתַּשִּׁימוּ אֶת זֶה לְפָנַי עֵינִיכֶן, שְׂתַּהִיָּה בֵּינִיכֶן אֲהָבָה גְּדוֹלָה, וְלִמְחַל וְלִסְלַח אַחַת לַשְּׂנֵיָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶן.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שְׂתַּשְׁתַּדְּלֶנָּה מְאֹד לְעוֹרֵר בְּגִבֵּית הַחֻבּוֹת שְׂיִשׁ בְּעִבּוֹר הַמְּקוּנָה, שְׂצָרִיכִים לְשָׁלֵם לְקַבְּלָהּ,

אָשֶׁר כה תתו בנחל קיא

לַנְקִיּוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְהַכִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ, וְלִכְן יַעַן שְׂזוּ הַמְצֻנָה הַכִּי
גְדוּלָה שְׁלֹכֵן, רְאִינָה לְשִׁתְּךָ פְּעֵלָה וְלַעֲזוֹר, שְׁנוּכַל לְהַמְשִׁיךְ בְּמַצּוֹת
הַטְּהָרָה עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

מֵאֵד מְאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן, שְׁתִּשְׁמְרֵנָה מְאֵד עַל
מִדַּת הַצְּנִיעוּת, הֵן בְּבָגְדִים, וְהֵן עִם הַפְּסוּי רֹאשׁ, וְאוֹתָן נָשִׁים
שֶׁהוֹלְכוֹת עִם פְּאוֹת, שְׁלֹא תִהְיֶינָה פְּאוֹת אַרְכוֹת בְּשׂוּם פְּנִים וְאַפֵּן,
כִּי זֶה אֶסוּר חֲמוּר, וְאוֹתָן נָשִׁים שְׁלֹא הוֹלְכוֹת עִם פְּאוֹת, שְׁתִּשְׁמְרֵנָה
מְאֵד, שְׁלֹא יֵרְאוּ קוֹרוֹת בֵּיתֵךְ אֶת שְׁעֵרוֹת רֹאשְׁךָ.

הִנֵּה הַתַּחֲלָנוּ אֶת הַשָּׁנָה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב בְּחֲנוּךְ הַבְּנוֹת,
וְאֵנִי מְאֵד מְאֵד רוֹצֶה, שְׁיִהְיֶה שְׁתוּף פְּעֵלָה בֵּינֵינוּ לְבֵין הַמְּאוֹרוֹת, וְאִם
יֵשׁ מִשְׁהוּ לְתַקֵּן בְּבֵית־סֵפֶר, אֵנִי מְאֵד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן שְׁתַּכְתְּבֵנָה לִּי,
כִּי זֶה לִי בְּנַפְשִׁי, שֶׁהַשָּׁנָה תִּקְבְּלֵנָה הַבְּנוֹת חֲנוּךְ מִשְׁהוּ מִיָּחָד, הֵן
בְּאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהֵן בְּתַקוּן הַמִּדּוֹת, וְהֵן בְּצְנִיעוּת
הַלְבוּשׁ וְהַמַּעֲשִׂים, וְהֵן בְּנִקְיוֹן הַדְּבָר וְהַהֲנַהֲגָה, אֲבָל זֶה תְּלוּי גַם
בְּכֵן, שְׁתִּשְׁתַּפְּנֵה פְּעֵלָה, כִּי הַחֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, אֶת הַבְּנוֹת לֹא
יְכוּלִים לְהַטְעוֹת, בְּבֵית־סֵפֶר יִלְמְדוּ בְּדֶרֶךְ אַחַת, וּבְבֵית יֵרְאוּ הַהֲנַהֲגָה
בְּדֶרֶךְ שְׁנִיָּה. לִכֵּן רְאִינָה לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂיכֶן עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹהִים
הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁהוּא חֲדָשׁ הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, חֲדָשׁ שְׁאַנְחֵנוּ צְרִיכִים
לְהַכִּין אֶת עַצְמָנוּ לְיוֹם הַדִּין הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא, מִי יוֹדֵעַ מַה מְחַפֵּה
עָלֵינוּ, וְאִם תִּקְחֵנָה אֶת דְּבָרֵי בְּרָצִינוּת, אֲזִי תִרְאִינָה אִיךָ שֶׁהַכֵּל
מִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִצָּא, ח' אֱלוֹהִים הַשְּׁנַיִם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֵד ... גְּרוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים, שְׁתַּגְּנֹב' זְמַן לְהִתְבּוֹדְדוֹת, לְהִתְבּוֹדְד לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲפִלּוּ כַּמָּה דְקוֹת, כִּי לֹא יִכּוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַמַּעֲלָה שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׁזוּכָה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעֲלָה בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְדַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מִמַּעֲלַת הַזּוּכָה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, הָיוּ חֲזָקִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקְבְּלֵ עַל עֲצֻמְךָ לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם שְׁעוֹר בְּגִמְרָא כְּסֻדְרָן, אֵיפֹה שְׂאֵתָה אוֹחְזוֹ, וְאֲפִלּוּ מַעֲט דְמַעֲט, יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ חָשׁוּב מְאֹד, כִּי לְמוֹד גִּמְרָא עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהַסְמִ"ךְ-מ"ם יַעֲזֹב אֶת הָאָדָם לְלַמֵּד אֶת הַכֹּל, אֲבָל לֹא לְמוֹד גִּמְרָא, כִּי גִ'מְרָא' רֵאשִׁי תְבוּת שֶׁל הַד' מְלֵאכִים הַשּׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם: גִּבְרִיאֵל, מִיכָאֵל, רַפָּאֵל, אֲוֹרִיאֵל.

רְאֵה לְהַחְדִּיר בְּיַלְדִים אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּתְסַפֵּר לָהֶם סְפּוּרֵי צְדִיקִים, וְתַחְדִּיר בָּהֶם אֶת הַשִּׁיחוֹת שְׁדַבַּרְתִּי זֶה יָמִים וְשָׁנִים הַמְדַפְּסִים בִּי"ב כְּרָכִים "שִׁיחוֹת-מוֹהֲרָא"ש", וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְהַחְדִּיר בְּיַלְדִים, וְכֵן תִּלְמַד אִתָּם "סְפֵר-הַמִּדּוֹת", וּתְסַפֵּר לָהֶם מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְהַעֲקֵר — לְהַחְדִּיר בָּהֶם אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

וְשָׁלוֹם אֵל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקְבְּלֵ עַל עֲצֻמְךָ לְלַכֵּת עִם פֶּאֶה קַצְרָה וְצְנוּעָה, וְתַתְּנֶנִּי בְּצַנִּיעוֹת, וּבְזָכוֹת זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ עִם הוֹלְדָה בְּנִקְלָה, וְיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת בַּחַיִּים, וְלֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם דְּבַר, וְתִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְאַחֻוּה גְּדוּלָה.

רְאֵי לְהַזְכִּיר בְּכֹל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, אֲשֶׁר זֶה מְסַגֵּל מְאֹד לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת, וְזֶה מְסַגֵּל לְשִׁנוּי הַטְּבַע.

הַמְּאַחַל לָכֶם כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כה תתז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסֹדֵר פִּי תִצָּא, ח' אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוֹם דְּבַר לֹא יִשְׁבַּר אֲתָכֶם, וְאִף שְׂאֵנֵי יוֹדַע, שְׁעוּבַר אַחֲרֵיכֶם עֲכָשׁוּ בְּזִיּוֹנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דְּמִים וְכוּ' וְכוּ', אֵל תְּשִׁימוּ לֵב לָזֶה, אַתֶּם צָרִיכִים לְחִיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה, לַעֲזֹר אֶחָד לַשֵּׁנִי, וּלְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, וְדִיָּקָא עַל-יַד־זֶה תִּצְלִיחוּ דְרַפְּכֶם.

רְאֵה ... גְּרוּ יְאִיר, לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגְּלֵי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְּלָחָה גְּצִחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְאִם בְּגִי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַמְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הָיוּ מְדַבָּרִים בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְּן תִּהְיֶה חֻזַּק בְּזֶה, וְיִתְגַּנֵּב לְעֲצָמְךָ מְקוֹם שְׂאִין שֵׁם בְּגִי-אָדָם, וְיִתְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂאֵתָה צְרִיךְ, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי. רַק חֻזַּק וְאַמֵּץ, וְשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבַּר אוֹתָךְ.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם גְּמָרָא, כִּי הַלְמוּד גְּמָרָא עוֹלָה עַל כָּל הַלְמוּדִים, וְהַסְמָ"ךְ-מ"ם יַעֲזֹב לְלַמֵּד אֶת הַכֹּל, אֲבָל לֹא לְמוּד גְּמָרָא, כִּי גִ'מ'ר'א' — רְאֵשִׁי תְּבוּת שֶׁל הַד' הַמְּלֹאכִים הַשׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם: גִּ'בְּרִיאֵל, מִ'יְכָאֵל, ר'פֵּאֵל, א'וֹרִיאֵל, וְכֵן תִּמְשִׁיךְ בְּלְמוּד מִשְׁנִיּוֹת כְּסֻדְרָן.

הַמְּאַחַל לְכֶם פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסֹדֵר פִּי תִצָּא, ח' אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, כִּי זֶה פְּמָה רְצִיטִי לְכָתֵב לְךָ, אֲבָל לֹא יֵצֵא לִי מֵרֵב טְרוֹדוֹתֵי הַרְבוֹת בְּעֶסְקֵי הַרְבִּים, כִּי אֵין יוֹם שְׁלֹא אֶהְיֶה טְרוֹד בְּעֶסְקֵי הַרְבִּים, זֶה פְּמָה רְצִיטִי לְדַבֵּר אִתְּךָ, וְלִהְתְּעַנֵּן בְּמָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, כְּדִי לְהַדְרִיךְ אֶתְכֶם בַּדְרִיךְ הַנִּכּוֹנָה, שְׁיִהְיוּ לָכֶם חַיִּים עֲרֻבִים וּמְתוֹקִים, חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, כִּי יִמִּינֵנו כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְעוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם. וְלָכֵן אֲשָׁרִי מִי שְׂמִיחָה אֶת יָמָיו בַּתּוֹרָה וּבַחֲפִלָּה, וּבְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, וּבְמִדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי חֲבָל מְאֹד לְרִיב בְּבֵית, כִּי הַמְחַלְקֵת הִיא אֵשׁ, וְשׁוֹרְפֵת אֶת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה, וְאָמַר הַחֲכָם: "הַמִּתֵּן — וְתִנְצֵל, מֵהָר — וְתִתְחַרֵּט", הִינֵנו כְּשֶׁאָדָם מִמִּתֵּן בְּסִבְלָנוֹת, וְאֵינוּ קוֹפֵץ וְאוֹמֵר מֵה שְׂבָפִיו, אֲלֹא הוּא שׁוֹתֵק, עַל-יְדֵי-זֶה נִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲבָל אִם הוּא מְמַהֵר בְּדַבּוּרוֹ, וּמוֹצִיא מִפִּיו מַלִּים לְגִבֵּי אֲשֶׁתּוֹ מֵה שְׁלֹא צְרִיךְ, אֲזִי הוּא מִתְחַרֵּט לְבִסּוּף, וְאָמַר הַחֲכָם: "הַמִּתּוֹן אַחֲרֵיתּוֹ טוֹבָה, וְהַמְהִירוֹת אַחֲרֵיתּוֹ רָעָה", כִּי אָדָם צְרִיךְ לְחַכּוֹת, וְלַחֲכוֹת, וְלַחֲכוֹת וְכוּ', וְכוּ', הַחַיִּים מְלֵאִים סֶבֶל, וְאֲשָׁרִי מִי שֵׁשׁ לוֹ כַּח הַסֶּבֶל לְסֶבֶל. וְאָמַר הַחֲכָם: "יֵשׁ מִמִּתֵּן וּמִגִּיעַ לְחֶפְצוֹ, וּמִמֵּהָר וְנִכְשָׁל", כְּשֶׁאָדָם מִמִּתֵּן וְאֵינוּ רֵב עִם אֲשֶׁתּוֹ, הוּא מִגִּיעַ לְמַחֲזוֹ חֶפְצוֹ, אֲבָל אִם הוּא מְמַהֵר — הוּא נִכְשָׁל. רֵאָה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבָמוֹת סב): הָאוֹהֵב אֶת אֲשֶׁתּוֹ כְּגוּפוֹ, וְהַמְכַבְּדָהּ יוֹתֵר מִגּוּפוֹ, עָלָיו הַפְּתוּב אוֹמֵר: "וַיִּדְעַתָּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶךָ", וְאָמְרוּ (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה — בַּעֲלָהּ מְשִׂמְחָה; עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי טֹבַע שֶׁל הָאִשָּׁה, שְׂמִתְעַצְבֶּנֶת מְאֹד מְאֹד בְּקִלּוֹת, וְנוֹפֶלֶת בְּדַכְּאוֹן בְּנִקְל, וְלָכֵן הַבַּעַל צְרִיךְ לְהַשְׁפִּיעַ עָלֶיהָ שְׂמִיחָה, וְתִמִּיד לְדַבֵּר עַל לְבָהּ, וְאִם הוּא מְחַפֵּה עַל תְּשׁוּמַת לְבָהּ, אוֹי וְאֹבִי לוֹ, כִּי אֵז הוּא נִהְפֵּךְ לְאִשָּׁה, וְהִיא הַגִּבֵּר.

אתה צריך לדעת, כי חיי הנשואין הם בשתפוף, וכמו בשתפוף אמתי, אי אפשר להצליח אלא כשיש אמון אחד בשני, אז משגשגת ההצלחה, לא-כן ברגע שאין אמון, אזי מתפוררת השתפוף, ואותו דבר בבית, בין איש לאשתו צריך להיות אמון, אחד יאמין לשני, ואחד יתחלק עם השני בדעות ובהשקפות וכו' וכו', וישמרו לא להעמיס אחד את דעתו על השני, כי זו פּכָר לא נקראת שתפוף, כי זו נקראת דיקטטורה וכו'.

הרגל את עצמך לדבר בכל יום אליו יתברך, כי סוף כל סוף אין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, ולבסוף אנחנו צריכים לצאת מזה העולם, ולכן למה לריב, ולמה להכנס בדיו ודברים, ולמה להתנפח, בשעה שעוד מעט הזמן פרח, אנחנו כבר נפשיט את גופנו הגשמי, והנשמה תעלה אל על למעלה אליו יתברך, ובאיזו בושח וחרפה תבוא הנשמה כשיעברו הימים והלילות במחלוקות ובמריבות.

ראה ללמד בכל יום מקרא — בפּרשת השבוע, משנה — תלמד בהתמדה רבה פּרק אחר פּרק, פּרק אחר פּרק בתמימות ובפשיטות גמורה, עד שתזכה לסים מסכתא, ותתחיל עוד מסכתא, עד שתזכה לסים את ששה סדרי משנה, וכמו-כן בלמוד גמרא תתחיל ללמד בכל יום דף אחר דף ודף אחר דף, וכן בלמוד הלכה, ותהיה עקשן מאד, כי מה יתרון לחיים — אם לא למוד תורה.

ראה לבוא להתפלל בבית-המדרש בשמחה, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ'): כשאדם זוכה לתקון הברית, אז התפלה אצלו בבחינת מים מתיקין, מרגיש כל מיני ערכות בתפלה, ואינו יכול להתפרד מאותיות התפלה (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סה); כן תשתדל מאד להתפלל במנין, כי מי שמתפלל במנין, יש לו דבר שבמנין, ויש לו פרנסה בשפע.

ושלום אל ... שתחיה.

כל המכתב הזה זה גם בשבילך, זה מזמן רציתי לדבר אִתָּךְ.

אָבֵל לֹא יָצָא לִי, בְּדֶרֶךְ כָּלֵל זּוּג חֲדָשׁ שֶׁעָכְשׁוּ מִתַּחַתָּנִים, צְרִיכִים הַדְרָכָה בַחַיִּים, וְלֹא יָצָא לִי לְדַבֵּר אֶתְכֶם כֹּל הַזְמַן מֵרַב טְרֵדוֹתַי, וְלָכֵן יִהְיֶה הַמְכַתֵּב הַזֶּה גַם בְּשִׁבְלֶךְ. אֶת צְרִיכָה לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תָּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פֶּרֶק ט'): אֵיזוֹ אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ; וְאֶת צְרִיכָה מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְהַפְגִּיט בְּזוֹפּוֹתַיִם, וְלֹא לְהִשְׁפִּיל וּלְדַכֵּא אֶת בְּעֵלְךָ, חַס וְשָׁלוֹם, אַתָּם צְרִיכִים לְחִיוֹת בְּיַחַד, כִּי 'אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה בֵינֵיהֶם', לֹא זָכוּ — אִשׁ וְאִשׁ אוֹכְלֵתָן (סוֹטָה יז.); הֵינּוּ כִּי אֶצֶל הָאִישׁ יֵשׁ יו"ד וְשֵׁם הַיְיִ"ה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, וְאֶצֶל הָאִשָּׁה יֵשׁ ה"א וְשֵׁם הַיְיִ"ה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, שְׁנֵיהֶם סוּד הַמַּחֲיִין, אָבֵל אִם מוֹצִיאִין אֶת הַשְּׁמוֹת יו"ד ה"א, אִזּוֹ נִשְׁאָר אִשׁ וְאִשׁ, וְשׁוֹרְפִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ, אִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זְמַן אֶתְכֶם בְּיַחַד וְהַתַּחַתָּנִים, סִימָן שְׂאֵתָם זּוּג מִן הַשְּׁמַיִם, וְאַתָּם צְרִיכִים לְחִיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְלַעֲזֹר אֶחָד לְשֵׁנִי, וְלִמְסֹר אֶת נַפְשְׁכֶם, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵיכֶם, וְאַף פְּעַם לֹא יִהְיוּ בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת וְאֵי הִבְנוֹת, וְאִם תִּהְיוּ חֲזָקִים בְּזֶה, תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁתְּצַלִּיחוּ בַחַיִּיכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּחַנּוֹן אֲלֵיכֶם, שְׂיִהְיוּ לָכֶם בְּנִים זְכָרִים, צְדִיקִים קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים בַּקְדֻשָׁת הַבְּרִית.

הַמְּאַחַל לָכֶם כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כה תתט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו נֶצַח.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בַחַיִּיכֶם, וְהַהֲרִיזוֹן יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּנֵקֵל, וְתִבְשְׂרוּ לִי בְשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ, וְלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ,

אֲשֶׁר כה תתי בַּנְחַל קיז

אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד בַּיְהוּדוּת, כִּי בֵּית אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, זֶה בֵּית שֶׁל הַשְּׂכִינָה, וּכְדִגְמַת הַמִּשְׁפָּחָה, שֶׁהַכֹּל הָיָה מְסֻדָּר עַל הַמָּקוֹם — הָאָרוֹן וְהַכְּרוּבִים, הַשְּׁלֶחֶן וְהַמְּנוֹרָה, הַכִּיּוֹר וְהַמִּזְבֵּחַ וְכוּ' וְכוּ', כִּף צְרִיף לְהִיּוֹת הַבַּיִת מְסֻדָּר עִם מַדוֹת טוֹבוֹת וְהַנְּהֻגוֹת טוֹבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְמַשְׁיכִים אֶת הַשְּׂכִינָה.

נָא וְנָא רְאֵה ... הַיָּקָר, לְהַמְשִׁיף לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְתִקְרַב אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יְתִבְרַךְ, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִזַּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, כִּי זֶה הַתְּקוּן בְּעִבּוּרָנוּ, לְקַרֵּב אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַל לָכֶם פְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כה תתי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדָּר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ זָאִיר.

עֲדִין אֵין חֲדָשׁוֹת, וְעֲדִין אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת, רַק עֵינַי צוֹפִיּוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַחֲוֶם וְיִרְחַם עָלַי, וְיִמְשִׁיף עָלַי יְשׁוּעָה, שְׂאֲזַכֶּה לְכַסּוֹת אֶת הַטְּשָׁעַק שֶׁל הַחַמְשִׁים אֶלֶף ש"ח, אֲנִי מֵאֲמִין בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִי פְּרָטִית, כִּף הַרְגָּלָתִי אֶת עֲצָמֵי כְּבֹד אַרְבָּעִים שָׁנָה, שְׁלֹא אֶצְטַרֵּף שׁוֹם טוֹבָה מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה שׁוֹם חֲנֻפָּה וְכוּ', וְלִהְשִׁתְּחוּוֹת וְכוּ' אֶל אֵף בְּשֶׁר וְדָם, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית מִמֶּנּוּ יְתִבְרַךְ, וּמַה שְׂקוּרָה אֲתִי דְבַר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן — זֶה רַק מִמֶּנּוּ יְתִבְרַךְ, וּמַה שְׂעוֹבֵר עָלַי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת — זֶה רַק מִמֶּנּוּ יְתִבְרַךְ, וְכִף הַרְגָּלָתִי אֶת עֲצָמֵי בְּמִשְׁף הַשָּׁנִים, שְׂזָכִיתִי לְהַתְּנוּדַע מִרַבְּנוּ ז"ל, וְהַדְּבַר הַזֶּה שֶׁיְּבִין בְּגִשְׁמִי וּבִין בְּרוּחָנִי, בֵּין בְּכָל־לִיּוֹת וּבֵין בְּפְרָטִיּוֹת, וּבֵין בְּפְרָטִי פְּרָטִיּוֹת.

תֵּאֲמִין לִי שְׁלֹא חֲסֵרוֹת לִי צְרוּת, בַּבַּיִת וְכוּ', עֲדִין אֲנִי צְרִיף

לחתן את בני וכו', ועדין הישועה רחוקה ממני וכו', עם כל זאת בהשם יתברך אני בוטח, שבודאי לא יעזב אותי, שאגיד לך שאיני שבור וכו' — אני לא יכול לומר! פי בעוונותינו הרבים, עוברים עלי הרבה צרות ויסורים, ודקירות וכו', ושפיכות דמים ובזיונות וחרופים וגדופים וכו', אך כל זמן שאני אחיה, אמשיך בעבודה הקדושה הזו — לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בכל העולם כלו.

נא להודיע לי אם נכנס עוד איזה שפע לכסות את הטשעק שקפץ.

תשתדל לדבר עם ... גרו יאיר, כי דברתי עם ... והוא ספר לי ש... המהנדס, קבל הנחיה מלמעלה להכין תכנית בשביל הבית-הכנסת, והבטיחו לו לאשר את זה, ועל-כן שיתודע מה זה, ואתה תכתב לי בפרטיות מה קרה.

העקר בימים אלו לא לשכח, שהנה יום הדין הגדול והנורא נתקרב, ובו דנים את האדם מה שהוא עשה כל השנה, וכן אסור לשכח מהקדוש-ברוך-הוא כרגע, ואפלו בתוף הצרות והיסורים והמכאובים, החרופים והגדופים, שהם מנת חלקנו, אסור להסיח דעת מהקדוש-ברוך-הוא, ואסור לפל ביאוש ובמרה שחורה.

המאחל לך פתיכה וחתומה טובה...

תמסר את המכתבים לייעדם.

כה תתיא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תצא, ח' אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר. ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבועולם להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמי ובין ברוחני.

אֲשֶׁר כֹּה תְחִיב בְּנַחֵל קִיט

רָאה לְהִדְבִיק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַע, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמְהוּוֹה וּמְקִיִּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר — הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְבָרוּחַ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְמִי שְׁחוֹשֵׁב שֶׁהוּא יָכוֹל לְהִתְמוּדֵד בְּחַיִּים בְּלִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא סוֹבֵל סָבֵל רַב מְאֹד, כִּי בְּאַמַּת דְּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה בְּלִי הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, כִּי אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה, אֲלֵא אִם בֵּן מְכַרְיִזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה (חֵלֶץ ז); וְאֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׁמוּכָן לְחַבְרוֹ אֲפֵלוּ כְּמֵלֵא גִימָא (יּוֹמָא לַח), וְלִכֵּן רָאה לְבָרוּחַ רַק אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִדַּבֵּר אִתּוֹ יִתְבָּרַךְ.

אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁמִכְנִיס בְּדַעְתּוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁמִדַּבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ, הוּא מִבְּקֵשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

יֵשׁ מְאֹמֵר הַחֲכָם "הַגְּדוֹל שְׁבִיחַוִּסִים הַשֵּׁם הַטוֹב", הַיַּחֲוֹס הַכִּי גְּדוֹל שֶׁל הָאָדָם — כְּשֶׁמְקַבֵּל שֵׁם טוֹב, וְלִקְבֵּל שֵׁם טוֹב זֶה רַק כְּשֶׁעוֹזְרִים לְבְנֵי אָדָם.

הַמֵּאחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

כֹּה תְחִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַרְפוּאָה הַכִּי גְּדוֹלָה הוּא שְׁמִחָה, אַתָּה צָרִיךְ לְעֵבֵד עַל נִקְדַּת הַשְּׁמִחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה תִּרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַמַּח, וְתִתְחִיל לְחַשֵּׁב רַק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא מֵעֲצָמְךָ, וְתֵצֵא מֵעֲצָמְךָ, וְאִז תִּהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיֶּיךָ.

אודות פְּסִיכִיאָטֵר שְׁפִתְבָּתָּהּ, אַתָּה יְכוּל לְלַכֵּת אֵלָיו, אֲפִלוּ שֶׁהוּא
חֲלוּנֵי כּוֹב', אַל תִּסְתַּפֵּל עַל זֶה, אֲלֵא תִקַּח אֶת הַתְּרוּפּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְתִהְיֶה בְּרִיא.

רק חֲזוּק וְאַמֵץ עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי זֶה הִיְסוּד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֲזוּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא תִקּוּן הַבְּרִית, וְכָכָל שְׂאֵדָם יוֹדֵעַ שֶׁהוּא
פָּגַם יוֹתֵר, עָלָיו לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא
הַתִּקּוּן שֶׁל הָאָדָם, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ כְּתוּב (דְּבָרֵי-הַיָּמִים-א' טז, כז):
"עֲזוּ וְחַדְדוּהָ בְּמִקּוֹמוֹ", וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל נְקֻדַּת
הַשְּׂמֵחָה, וְכָכָל שֶׁיִּתְגַּבֵּר בְּמִדַּת הַשְּׂמֵחָה, כֵּן יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ.

נָא וְנָא הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַכֹּל לְכָל
אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה
כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חִי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת
הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְדָבָר זֶה לֹא יְכוּלִים לְהַסְבִּיר לְשׁוּם בֶּן אָדָם, כִּי
כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם, הוּא רַק מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְשִׁידַע הָאָדָם
יְדִיעוֹת אֵלוֹ, אִזּוּ יִפְטֹר נִכַח הַצְּרוּת שְׁלוֹ, הָעֵקֶר רַק לְמִשְׁךָ אֶת עֲצָמוֹ
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִהְתַּלְהֵב בְּתַפְלָה, לְהַתְּפַלֵּל בְּכוֹנֵה פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וְלֹא
לְהַסְתַּפֵּל עַל אֶף אַחַד, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ תָּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה עַל נַעֲם חֻלְקֶךָ עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שֵׁם גּוֹרְלֶךָ,

אָשׁר כה תתיד בַּנְחַל קכא

וְאַתָּה יוֹדֵעַ מֵרַבִּי אֲמַת כְּזָה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזָה, וּמָה הֵייתָ עוֹשֶׂה בְּלִי רַבְנּוּ ז"ל, וְזֶה צָרִיף לְהִיּוֹת עֵקֶר הַשְּׂמִיחָה שְׁלֵף, הַעֲקֵר לֹא לְדַאֲג שׁוּם דְּאֲגוֹת, וְאָמַר הֶחֱכֵם: "הַשְּׂמִיחָה וְהַמְנוּחָה בְּרָצוֹן, וְהַדְּאָגָה וְהַהֲבֵל בְּהַקְצָפָה", הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשָׂמַח, וַיֵּשׁ לוֹ רָצוֹן רַק אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי יֵשׁ לוֹ מְנוּחָה, אֲבָל אִם הוּא מִתְעַצְבֵּן, וְהוּא בְּכַעַס וְדוּאֵג, אֲזִי יֵשׁ לוֹ, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, הַבֵּל, וְלִכְּנֵן רְאָה מַה לְפָנֶיךָ, הַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֲזִי טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

כה תתיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תַצֵּא, ח' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאָה לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַמִּיד תִּרְקַד מֵרַב שְׂמִיחָה, שְׂאַתָּה יוֹדֵעַ מֵרַבִּי אֲמַת כְּזָה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזָה, וּמָה הֵייתָ עוֹשֶׂה בְּלִי רַבְנּוּ ז"ל, וְצָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ, אֲשֶׁר כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִפְלוּ מַה שְּׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם מִבְּעַל בְּחִירָה, גַּם-כֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְּנֵן כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם, זֶה רַק לְעוֹרֵר וּלְחִזּוּק וּלְעוֹרֵד אוֹתוֹ לְחֹזֵר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְּנֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְכַרֵּחַ חֲזָרָה אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא בְּנוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֲמֵן, וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת כָּל פֶּה.

יֵשׁ מֵאָמַר הֶחֱכֵם: "מַהוּ גִדֵּר הָאֲמוּנָה? עֲנָה וְאָמַר: "הַבְּטָחוֹן בְּאַלְקִים וְרִצּוֹת בְּגִזְרוֹתָיו וְהַמְסֵר", הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם בּוֹטַח רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמַה שְּׁנוֹגֵז עָלָיו הוּא מְקַבֵּל בְּאַהֲבָה, וּמוֹסֵר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי הוּא הַכִּי מְאֲשֶׁר בְּחַיִּים, כִּי מַה יֵּשׁ לְאָדָם בְּזָה הָעוֹלָם, אִם לֹא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; וְלִכְּנֵן רְאָה לְמִסֵּר אֶת

בנחל

כה תתטו

אשר

קכב

נפֿשֶׁךָ בְּעִבּוּר נְקֻדַּת הָאֱמוּנָה, וְתִהְיֶה חֶזֶק בְּזֶה, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂעִשְׂעָה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסִדְרֵי כִי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיָחִיו.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁתִּכְתְּבוּ לִי מִכְתָּב, וְאִיךְ אֶתֶם מְסַתְּדִרִים, וְאִיךְ אֶתֶם מְכִינִים אֶת עֲצַמְכֶם לְיוֹם הַדִּין הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא.

זְכְרוּ הַיָּטֵב אֶת הַחֶסֶד חֲנָם שְׂעִשְׂעָה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזָכִיתֶם לְהִתְחַתֵּן הַשָּׁנָה, שְׁזוֹ הַזְּכוּת הָעוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּת, וְהַזְּכוּת הַזוֹ תִגַּן עָלַי בְּיוֹם הַדִּין.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִמָּכֶם, שְׂאִתֶּם תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִתְנַהֵג עַל-פִּי הַתּוֹרָה וְהַהֲלָכָה, וְאֵל תְּזוּזוּ מִהַשְּׁלֶחֶן עֲרוּךְ, חֵס וְשְׁלוֹם, הֵן בְּעִנְיָנִי בְּשֵׁרוֹת וְכוּ', וְהֵן בְּעִנְיָנִי צְנִיעוּת וְכוּ', וְהֵן בְּעִנְיָנִי טְהֵרַת הַמִּשְׁפָּחָה וְכוּ', הַכֹּל שְׂיִלָּךְ עַל-פִּי הַתּוֹרָה וְהַשְּׁלֶחֶן עֲרוּךְ, וְאִם יֵשׁ לָכֶם אִיזוֹ שְׂאֵלָה — תִּשְׂאָלוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְאֵהָבָה גְדוֹלָה, כִּי זֶה הַיְסוּד בְּשְׁלוֹם-בֵּית — לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְאֶצֶּל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דָּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, כִּי אֶצֶּלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשִׁבִית נִבְנָה עַל טְהֵרַת-הַקִּדְשׁ, וְזֶה דְגֻמַּת הַמִּשְׁכָּן, הַכֹּל עַל מְכוּנוֹ וְעַל מְקוּמוֹ, הָאֲרוֹן וְהַכְּרוּבִים, הַשְּׁלֶחֶן וְהַמְּנוֹרָה, הַמִּזְבֵּחַ וְהַכִּיּוֹר, שְׁכָל זֶה מְרַמֵּז בְּבֵית יִשְׂרָאֵל עַל מִדּוֹת טוֹבוֹת וְהַנְּהֻגוֹת טוֹבוֹת.

כָּל מֵה שְׂאִתֶּם צְרִיכִים בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, אֵל

אֲשֶׁר כה תתטז בַּנְחָל קכג

תתְּבַיֵּשׁוּ מִלְבָּא וּלְבַקֵּשׁ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַלֵּא כָּל עַלְמִין, וְסוֹבֵב כָּל עַלְמִין, וּבִתּוֹךְ כָּל עַלְמִין, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ אֶת הַיְדִיעוֹת הָאֵלוּ כָּל הַיּוֹם, לֹא לְהַסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כְּרַגַע, כִּי מַה יֵּשׁ לָנוּ בַחַיִּים אִם לֹא אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְסוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְחֹזֵר אֵלָיו, אֲזַי לְמַה לָּנוּ לְחַכּוֹת עַד שְׁיַעֲבֹרוּ עָלֵינוּ דִּינִים וְעֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, חַס וְשָׁלוֹם, חַס וְשָׁלוֹם, יוֹתֵר טוֹב עֲכָשׁוּ לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שְׁאַנְחָנוּ צָרִיכִים.

נָא וְנָא רְאֵה ... הַיְקָר לִי מְאֹד, לְהַתְמִיד בְּלַמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁהֲרַגְלָתָ אֶצְלִי, וְאֵל יַחֲסֵר לְךָ יוֹם אֶחָד מִכְּלֵי לַמוּד מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, וְאַפְלוּ לֹא תוּכַל לְלַמֵּד מִכָּל אֵלוּ הַלְמוּדִים רַק קֶצֶת דְּקֶצֶת, גַּם-כֵּן טוֹב מְאֹד.

תתְּחַבֵּר רַק עִם חֲבֵרִים טוֹבִים, וּכְמֵאֲמַר הַחֲכָמִים: "הַחֲבֵרִים שְׁלֵשָׁה, חֵבֵר שְׁיַעֲזָרְךָ בְּגוּפוֹ וּבְמִמּוֹנּוֹ, זֶה חֵבֵר נְאֻמָּן, וְחֵבֵר שְׁיַזְיַקְךָ לְהִנְאָה מוֹעֲטָת, אֵל תִּחַשְׁבֵּהוּ נְאֻמָּן, וְחֵבֵר שֶׁהִסְבִּירְתוֹ הִסְבִּירְתָּ פְּנִים וְרִצּוֹנוֹ מִמֶּךָ רַב, וְרִצּוֹנְךָ מִמֶּנּוּ מְעַט", מִכָּל זֶה אִתָּה צָרִיךְ לְדַעַת מַה זֶה נִקְרָא חֵבֵר טוֹב, תתְּבוֹנֵן הֵיטֵב בְּמַלְּיִם הָאֵלוּ, וְתִבִּין הֵיטֵב מַה נִקְרָא חֵבֵר טוֹב. חֵבֵר הוּא רַק מִי שְׁרוּצָה לְעֹזֵר לְאָדָם — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כה תתטז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר כִּי תַצֵּא, י' אֱלוּל הַיְתַשְׁנִיז.

שָׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִנִי עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִמְשִׁיף עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשָּׁמַיִם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! מאד מאד אבקש מכם, שתתפללו בעדי, כי אני צריך רחמים רבים וישועות גדולות, ובודאי "הן אל כביר לא ימאס", בזכות תפלת רבים אזכה לראות ישועות גדולות.

זכרו היטב, איך שבראש השנה שעבר בכיתי הרבה לפני תקיעת שופר, ובקשתי מכם שני דברים: א. שתחוסו ותרחמו על ילדיכם, ותחננו אותם בגיל צעיר, ואל תהיו אדישים, אלא רחמו וחמלו על בניכם ובנותיכם, כי בעתים הללו זהו צו השעה, ומי שאוהב את ילדיו, עליו למסר את נפשו בפעל ממש לחתן את בנו ובנותיו סמוך לפרקם, ולא יסתפל לא על כסף, ולא על כבוד, ולא על יחוס וכו', אלא יסתפל בעין האמת על ילדיו. ב. שתחזיקו את עצמכם ביחד באהבה, אחוה ורעות, ושיהיה ביניכם שלום, ואף שאני יודע, שזה בא מאד קשה, כי מרב עניות ודחקות כל אחד שופך את המרירות שלו על השני, ומאשים אותו וכו', ובאמת עלינו לדון אחד את השני לכף זכות, כי על כל אחד ואחד מאתנו עובר מה שעובר.

תהלה לאל, עכשו שכבר אנחנו אוחזים בסוף השנה, כשמסתכלים אחורנית, אני רואה שהשנה פעלנו הרבה ישועות, תהלה לאל, יותר מעשרה אברכים חדשים יש אצלנו, ושמעתם בקולי, ואני בטוח שאתם לא מתחרטים, ומכל שפן שהזוגות הצעירים אינם מתחרטים, וכן, תהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא נתן לנו מתנה הקר הטוב, חוץ לישוב, תלמוד-תורה לבנים, בית-ספר לבנות, והגנים לילדים הקטנים, ונתקיים בנו (בראשית נ, כ): "ואתם חשבתם עלי רעה, ואלקים חשבה לטובה, למען עשה פיוס הנה להחיות עם רב", הרשעים חשבו שהם ידחו אותנו חוץ לישוב, זה יהיה לנו לרעה, אבל מאת השם יתברך כל הענין, והכל לטובה, כדי שנוזקח לחנוך את ילדינו בקדשה ובטהרה, ולא יצטרכו לראות את החלונים וכו', ויראו תמיד את השמים מצד אחד, ואיך שהכל לכל אלקות גמור הוא, ושמיא וארעא נשקי אהדדי, שמתחברים שמים וארץ יחד, ומצד שני יראו את בית העלמין, אשר זה סוף האדם, אשר הולך האדם אל עולמו, וזה טוב מאד, שהילדים יגדלו

בְּאוֹרְהָ כְּזוֹ — מֵצֵד אֶחָד לְרֵאוֹת גְּדֻלַּת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאִיךָ שֶׁהֵכֵל אֱלֹקוֹת, וְלֹא יֵרְאוּ אֶת הַזָּבֵל שֶׁל הָעֵירוֹת הַגְּדוֹלוֹת, וּמֵצֵד שְׁנֵי שְׂיָדְעוּ, אֲשֶׁר סוּף הָאָדָם לְהִשְׁאִיר אֶת גּוֹפּוֹ בְּבֵית עֲלָמִין, וְהַנְּשֻׁמָּה תַעֲלֶה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

אָבֵל מְאֹד מְאֹד אֲבֵקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂאֲתֵם צְרִיכִים לִידַע וְלִזְכֹּר זֹאת הַיֵּטֵב, שֶׁלֹּא מִסְפִּיק שְׂמֻקְבָּלִים אֶת הַחֲנוּף בַּתְּלֻמוֹד-תּוֹרָה וּבְבֵית-סֵפֶר, אֲלֹא צְרִיכִים לְשָׁמֵר עֲלֵיהֶם בְּשָׂאֵר הַזְּמַנִּים, שְׂאִין תְּלֻמוֹד-תּוֹרָה וְאִין בֵּית-סֵפֶר, שֶׁלֹּא יִסְתּוֹכְבוּ עַל הָרְחוּבוֹת, כִּי עַל יְלָדִים צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂתִּטְפְּסוּ עֲצָה כַּדָּת מַה לַעֲשׂוֹת, שְׂיִלְדִינוּ לֹא יִסְתּוֹכְבוּ, חֵס וְשָׁלוֹם, עַל הָרְחוּבוֹת, אֲלֹא שְׂיִהְיוּ עֲסוּקִים, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם זְמַן לְבַטֵּל.

נָא וְנָא זְכְרוּ הַיֵּטֵב מֵאִין בְּאֲתֵם, וְהַ'אֹרֶ-הַחַיִּים' הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ: "כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל אוֹיְבֶךָ", תִּכְףּ-וּמִיד כְּשֶׁנִּשְׁמָה יוֹצֵאת מִהָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וּמַגִּיעָה אֶל הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּכֹר יֵשׁ לָהּ מַלְחָמָה עִם הָאוֹיֵב שְׁלָהּ, שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע, לְזֹאת צְרִיכִים לִזְכֹּר הַיֵּטֵב, שֶׁהַנְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְעַל כֵּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מַה שְּׁעוֹבֵר — צְרוֹת וְיִסוּרִים, קִטְנוֹת וּמְכֹאוֹבִים, חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּמְרִירוֹת, עֲצָבוֹת וְדַפְאוֹן וְכוּ' וְכוּ', אִין אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִסְבֵּל, וּפְרִשְׁתִּי אֶת הַמֶּשֶׁךְ הַפְּסוּק: "וַיִּנְתְּנוּ הַיְיָ אֱלֹהֵיךָ בְּיַדְךָ", הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְסֹר אֶת הַיֵּצֵר הָרַע בְּיַדְךָ, וְאִיךָ? "וְשָׁבִיתְ שָׁבִיו", שְׁזֶה מְרַמֵּז עַל הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים סח, יט): "עֲלִיתְ לְמָרוֹם שְׁבִיתְ שָׁבִיו", שֶׁהוּא הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, כְּמוֹ שֶׁמֶשֶׁה רַבְּנוּ נִלְחַם עִם הַמַּלְאָכִים, וְהַמַּלְאָכִים רָצוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, וּמֶשֶׁה רַבְּנוּ רָצָה לְהוֹרִיד אֶת הַתּוֹרָה, וְזָכָה מֶשֶׁה רַבְּנוּ וְתַפְסֵ אֶת הַתּוֹרָה, וְהוֹרִידָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, הִינּוּ עַל-יַדִּי לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, זוֹכִים לְנִצָּחַ אֶת הַיֵּצֵר הָרַע. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! חוּסוּ וּרְחֲמוּ עַל נְשֻׁמוֹתֵיכֶם, וְתִקְבְּעוּ לְעֲצָמְכֶם זְמַנִּים לְלִמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְאֵל יַחֲסֹר לָכֶם יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוֹד "מְקָרָא" — חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאֶפֶן שֶׁתִּזְכְּרוּ לְסִיִּם בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת

הַשְּׁבוּעַ — שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י וְ"ל. "מִשְׁנָה" — לְהַשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד פֶּרֶק אוֹ שְׁנַיִם פְּרָקִים אוֹ שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים, כָּל אֶחָד לְפִי כַחוֹ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שְׁנֵה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע. "גְּמָרָא" — לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִיִם דָּף אֶחָד, כִּי דָף גְּמָרָא בִּיּוֹם הוֹרֵג וְהוֹרֵס אֶת הַיֵּצֵר הָרַע וְהָרַע שֶׁנִּדְבַק בְּאָדָם, וּמוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֶת הַחֲלָדָה שֶׁנִּדְבַּקָה בּוֹ.

נָא וְנָא הַדְּבִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל הַחַרוּפִים וְהַגְּדוּפִים שֶׁהֵם מִנַּת חֲלֻקְכֶם, כִּי הַכֹּל לְטוֹבָה, וְרָאוּ אֵילוּ בְּזִיּוֹנוֹת וְשִׁפְיכוֹת דְּמִים יֵשׁ לִי, וְאֵילוּ צְרוּת וּמְכַאוּבִים מְסַבְכִים אוֹתִי, וּבְאֵילוּ חוֹבוֹת נִסְתַּבְּכְתִּי, וְאֵיזוֹ עֲגַמַת נֶפֶשׁ יֵשׁ לִי, עַד שֶׁאֵינִי יוֹדֵעַ כִּבְרַמָּה לַעֲשׂוֹת מֵרַב צַעַר וְעֲגַמַת נֶפֶשׁ, וְאֵין שׁוֹם עֲצָה, אֶלָּא לְבַטֵּל אֶת עֲצֻמְנוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּבִטּוֹל גְּמוּרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמְנוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדַבְּקוּת הַבוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים — הֵן הַגְּבָרִים, הֵן הַנְּשִׁים, וְהֵן הַיְלָדִים, שֶׁיִּתְפַּלְלוּ בְּעַדִּי, כִּי אֲנִי נִצְרָךְ לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי אֲנִי מְסַבֵּב בְּתֵלְאוֹת וּבִיּוֹרִים וּבְעֲגַמַת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה, וְאֶהְיֶה לְכֶם אֶסִיר תּוֹדָה בְּעִבּוֹר זֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, וּמִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, שֶׁכִּבְרַם נִזְכָּה לְגוֹר בַּיַּחַד, וְלִהְיוֹתְךָ עִמָּכֶם בְּשִׂמְחַתְכֶם.

הַמְאֲחֵל לְכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

כה תתיו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִצָּא, י' אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מֵהַיְלָדִים. שְׂאֵתָה סוֹבֵל מֵהַיְלָדִים.

אֲשֶׁר כה תתיח בנחל קכז

יעזר הקדוש־ברוך־הוא בזכות הרבים שאתה עוסק, שילדיך יהיו בריאים, ויגדלו בקלות, ותרוה מהם רב נחת דקדשה.

ראה לחזק את ... גרו יאיר, שלא ידאג, כי הכל יסתדר, כי אני מקנה להקדוש־ברוך־הוא, שאבוא לאיזה הסדר עם ... ונמשיך לבנות, כי צריך פשוט רק לכסות כמה טשעקים, ובזה נוכל להמשיך, ובפרט שאני צריך לשלם כמה חובות.

אין מלים בפני להסביר לך את גדל שברון רוחי וכו', ואם זה לא מספיק, אני צריך לסבל עלבונות, חרופים וגדופים, יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שיהיה לי כפרת עוונות.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל על ילדיך, שיהיו בריאים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תתיח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר פי תצא, י' אלול ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי על מלות החזוק שכתבתם לי.

מה אמר לכם! בעתים הללו, אני צריך הרבה חזוק, כי הרבה הרבה צרות ויסורים ומרירות עוברים עלי — קטנות וחלישות הדעת, שמעולם לא באתי למצב כזה, שאצטרך לטובת זולתי, יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שימתקו ממני כל הדינים, ואזכה להפלל באין סוף ברוך הוא, וגם אתם תמשיכו על עצמכם אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו, ותהיה לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

המאחל לכם כתיבה וחתומה טובה...

כה תתיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדַל שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים, וְאֵין אַתָּה יָכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדַל הָעֶרְכָה וְהָאֲהָבָה שֵׁשׁ
לִי אֱלֹהֶיךָ זֶה שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, אַבְּל מֵה נִעֲשֶׂה, שְׂכָךְ קָרָה וְכוּ'
וְכוּ', הַעֲקָר צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וְאֲדַרְבֶּה אַתָּה תְּחִזֵּק
אֶת אִשְׁתְּךָ, שֶׁהִכַּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא לְחֹשֵׁב עַל הַרְעִיּוֹן הַזֶּה לְפִתּוֹחַ כּוֹלֵל לְנָשִׁים, וְאִם תִּהְיֶה מְשַׁכְּרֶת,
אִז מִמִּילָא הֵן תִּרְצִינָה לְבוֹא, כִּי בְּרַגַע שְׂמֵת־חַתָּנִים, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ
כָּבֵד אֶת הַטְּרָדוֹת וְהַצָּעֵר וְהַעֲגָמַת נַפֶּשׁ וְהַחֻבּוֹת וְהַבְּלוּלִים שְׁלוֹ.

בְּעֶזְרַת שְׂפָתְכֶת עַל שְׂמִירַת הַדְּבֹר, כִּדְאִי לָךְ לַעֲיֵן בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ
וְהַנְּפִלָא "אוֹצֵר־הַחַיִּים" מִהֶרֶב הַקְּדוּשׁ מְקַא־מְרַנָּא זי"ע בְּפִרְשַׁת
הַשְּׁבוּעַ זו — מִמְּצוֹת שְׁלוֹחַ הַקֶּן, שְׂמֵאֲרִיךְ לְדַבֵּר, שְׁעַקֵּר גְּלוֹת
הַשְּׂכִינָה — עַל־יְדֵי שְׂאִינָם שׁוֹמְרִים עַל הַדְּבֹר מִלְּדַבֵּר דְּבָרִים
בְּטָלִים וּלְשׁוֹן־הָרַע וּרְכִילוֹת, כִּי כָּל הַדְּבֹרִים גְּלַקְחִים מִן הַשְּׂכִינָה,
וּכְשֵׁאֵין שׁוֹמְרִים הַדְּבֹר מִלְּדַבֵּר סָרָה, אִז אַחֲר־כֵּן כְּשִׁעוּמָדִים
לְהַתְּפַלֵּל, חוֹטְפִים הַקְּלָפוֹת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה שְׁלוֹ, וּכְשֵׁאֲדָם
שׁוֹמֵר עַל דְּבֹרוֹ, אִז מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא וְכוּ' וְכוּ',
עֵיִן שָׁם.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַע, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדֵּי
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן — הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי מְאֹד
מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהִכַּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

אָשֶׁר כה תתיט בְּנַחֵל קַבֵּט

בְּעֵינַי שְׁכַתְבָּתְּ, שְׂאֵתָה רוֹצֶה לְנַסֵּעַ שָׁבוּעַ קָדָם אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ז"ל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכֶּה לְהוֹצִיאֹו מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל, כִּי
אֵין עוֹד טוֹב מִלְשָׁבֶת בְּפִנֵּה אַחַת, וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְיַחַד יַחֲוִידִים
קְדוֹשִׁים, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ מַחִין עֲלָאִין, וְזוֹ מִצְוֹת עֲשֵׂה
— לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְשָׁלוֹם אֶל ... תַּחֲיָה.

אֵין אַתָּה יְכוֹלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֲגָמַת נֶפֶשׁ שְׂיִשׁ לִי
מִתְחַלְשׁוֹת הַדַּעַת שְׂיִשׁ לָךְ, אֲבָל עָלִי לְהוֹדִיעַ לָךְ, כִּי אַתָּה כָּל אֶחָד
מִנְּסִים בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמִּחְזִיק מֵעַמָּד, וְאֲנִי מְאֹד
מְאֹד בְּעַד זֶה, שֶׁתִּפְתָּחִי כּוֹלָל לְנָשִׁים לְכַמָּה שָׁעוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִשְׁפִיעַ עָלַיְכֶן שִׁפְעַת שֶׁל כֶּסֶף, שֶׁתּוֹכְלִי לְשַׁלֵּם מִשְׁכָּרְתְּ, וְאֲזֵ תִרְאִי
אֵיךְ שֶׁתְּבַאֲנָה נָשִׁים, כִּי פִּשׁוּט הַפְּרוּטָה אֵינָה מִצְוָה בְּבֵית, וְהַלַּחֲץ
זֶה הַדַּחֲק, מְסוֹבֵב אֶת כָּלֶם, וּבְכַרְט אֶת הַזִּיגוֹת הַצָּעִירִים, וְאִם הֵן
תִּשְׁמַעְנָה שֶׁמְקַבְּלִים מִשְׁכָּרְתְּ שָׁבוּעִית, אֲזֵ הֵן תְּבַאֲנָה. וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד
מְקַוָּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁדַּבֵּר כְּזֶה יִצְלִיחַ מְאֹד, כִּי יֵשׁ עוֹד הַמוֹן
הַלְכוֹת שֶׁהַנָּשִׁים צְרִיכוֹת לְלַמֵּד, וּבְכַרְט אֵלּוֹ שֶׁמְקַרֵּב חֲזָרוֹ בְּתִשׁוּבָה,
שֶׁעֲדִין אֵינֶן יוֹדְעוֹת כְּלוּם, וְחֻבֵּל חֻבֵּל שְׁלֹא תִדְעָנָה אֵיזוֹ הַלְכָה,
וּבְכַרְט בְּעֵינַי טְהֵרַת הַמְּשַׁפְּחָה וּשְׂאֵר הַלְכוֹת הַחֲמוּרוֹת, וְאֲנִי יְכוֹל
לְהַמְצִיא לָךְ כַּמָּה נְדִיבִים, אֲבָל זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת דְּבָר קְבוּעַ, שֶׁעֲתִים
לְכָל הַפְּחוֹת בְּכָל יוֹם, וְאִם מִחְסִירִים שָׁעָה, לְהוֹרִיד מֵהַמְּשַׁכָּרְתְּ וְכוּ'
וְכוּ', תַּחֲשָׁבִי עַל זֶה, וְתַכְתְּבִי לִי.

הַעֲקֹר רְאִי לְהַתְחַזֵּק, וְלֹא לִפְלֵ בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, כִּי מִנְּסִים אַתָּה כָּל
אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת אַחֲרִים, וְהַחַיִּים הֵם לֹא כִּמוֹ שֶׁמְתַאָּרִים לְעֲצָמָנוּ, וְכָל
אֶחָד מֵאֲתָנוּ עוֹבְרֶת עָלָיו מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמִּחְזִיק
מֵעַמָּד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כּה תתב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִי תֵצֵא, י' אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַבַּחֲוֹר יְנִיק וְחַפִּים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְהִתְנַהֵג בְּנִמוּס וּבְדַרְךְ אֲרָץ וְכוּ', וְכֵן תִּתְמִיד בְּלִמּוּד גְּמָרָא, וּבְלִמּוּד שְׁלַחַן עֲרוּף, וְתִקְנֵה לְעֶצְמְךָ שֵׁם טוֹב, וְתִרְאֶה שֶׁתִּכְרַף־וּמִיד תִּמְצָא שְׂדוּף טוֹב, וְאִף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁהַהוֹרִים לֹא יִרְצוּ לַעֲזֹר לְךָ כְּסִפִּית, אֲנִי מְבַטֵּיחַ לְךָ, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר בְּתִקְלִית הַסִּדְרֵי וְכוּ', וּבְנִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, רוֹצֵה לַעֲזֹר לְךָ מָאד, אֲבָל הָעֶקֶר אֵתָּה צְרִיף לְבָנוֹת אֶת הַשֵּׁם טוֹב שְׁלֶךָ, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁתּוֹכֵל לְהִתְחַתֵּן, וְתִחְיֶה חַיִּים טוֹבִים.

עֶקֶר הַתִּקְלִית בְּזֶה הָעוֹלָם, הוּא רַק לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה בָּאנוּ אֶל זֶה הָעוֹלָם, לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְלִלְמַד אֶת תּוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא חֻכְמַתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל־כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! אֵתָּה בַּחֲוֹר צְעִיר עִם כְּשָׂרוֹנוֹת מָאד טוֹבִים, הַשְּׁלֵךְ אֶת הַיְלָדוּת וְהַקְּטָנוּת מִמֶּךָ, וְתִנְצֵל אֶת הַשָּׂנִים הַכִּי טוֹבוֹת שְׁלֶךָ, תִּלְמַד בְּהִתְמַדָּה גְּדוֹלָה בְּכָל יוֹם פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפֵּן שֶׁתִּהְיֶה חֹזֵק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה כָּל שְׁבוּעַ, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, שְׁלֹא יִחְסַר לְךָ שְׁבוּעַ מְבִלִי לְמוֹד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׂזוֹ סִגְלָה לִירְאֵת שָׁמַיִם, וְכֵן תִּתְמִיד מָאד בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, וְתִלְמַד כְּסִדְרָן פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק, וְעַל כָּל־ם — תִּתְמִיד בְּלִמּוּד גְּמָרָא, אֲשֶׁר שׁוֹרְפֵת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת, וְהַסֵּמ"ךְ־מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת, שֶׁאֲדָם לֹא יִלְמַד גְּמָרָא, הוּא יִנִּיחַ אוֹתוֹ לְלַמַּד אֶת הַכֹּל, אֲבָל לֹא גְמָרָא, וְעַל־כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְתִתְמִיד בְּלִמּוּד גְּמָרָא, וְתִסִּים פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק, מְסַכֵּת אַחַר מְסַכֵּת, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִים אֶת כָּל הַשֵּׁם, וַיֵּשׁ לְךָ כְּשָׂרוֹנוֹת טוֹבִים, וְאֵתָּה יְכוֹל לְהוֹצִיא אֶת זֶה מִהַכַּח אֶל הַפְּעֵל, וְכֵן תִּתְמִיד מָאד בְּלִמּוּד שְׁלַחַן עֲרוּף, כִּי הַהֲלָכוֹת הֵן הַיְסוּד, כִּי יְהוּדֵי אֲסוּר לוֹ לְנַתֵּק אֶת עֶצְמוֹ מִהַשְּׁלַחַן עֲרוּף כִּהוּא זֶה, וְאִם

אָשֶׁר כה תתכא בַּנְחַל קלא

תהיה חזק בזה, אז תצליח כל ימי חייך, וכן תשמר מאד על זמני התפלה, לבוא לבית-הכנסת להתפלל ערב ובקר וצהרים במגן דיקא, פי "הן אל כביר לא מאס", ואימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתצית אותי, ואז בקלות יהיה לך שם טוב ותצליח.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברכך, ותבשר לי בשורות משמחות.

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה...

מאד רציתי, שתעשה עמי טובה אישית, שתביא עמך לאומן קפסא קטנה של מחזורים, ותמסר לי את זה שם, פי אני רוצה להפיץ כמה אלפים, אז תביא קפסא אחת עמך, ותודה רבה מאד על זה.

כה תתכא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר כי תצא, י' אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות בתיך ... שתחיה, כבר אמרתי לך, שאין לך מה לדאג, את כל המלבושים, וכל מה שמגיע לכלה — אני אדאג עבורה, ואני מתחנן מאד, שתהיה החתנה מה שיותר מהר, ודברתי גם עם המחנן ... גרו יאיר, וכפי הנראה אפעל אצלו, שהוא ישלם את הוצאות החתנה, כי הסברתי לו את המצב, ואתה לא צריכה לדאג

קלב אָשר כה תתכב בנחל

על בַּתָּךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹתַי, וְתִרְוָה רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

גַּא וְנָא רְאֵה לְחֻזְקֵךְ אֶת עֲצָמֶךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִדַּע, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרָטִית, וְדַבֵּר גְּדוּל וְדַבֵּר קִטָּן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן.

אִתָּה צְרִיף לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמַצָּאתָ חֶמֶן טוֹב בְּעִבּוּר בַּתָּךְ שֶׁתַּחֲיָהּ, וְיַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְנָה לְשִׂמְחַת אִתְּכֶם בְּשִׂמְחַתְכֶם, הֵן בְּשִׂמְחַת בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְהֵן בְּשִׂמְחַת בַּתָּךְ ... שֶׁתַּחֲיָהּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֹנִי, וְיִהְיֶה לְכֶם כָּל טוֹב.

הַמַּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

מֵאֵד רְצִינִי, שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי טוֹבָה אִישִׁית, שֶׁתִּבְיֵא עִמָּךְ לְאוֹמֵן קַפְסָא קְטַנָּה שֶׁל מַחְזוֹרִים, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַפְיֵן כְּפָה אֲלָפִים, וְתוֹדָה רַבָּה מֵאֵד עַל זֶה.

כה תתכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַיְגִיָּק וְחַפִּים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִמְשִׁיף בְּהַתְמַדָּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה כְּאֲשֶׁר דִּבְרַנּוּ, וְכֵן תִּתְנַהֵג מֵאֵד בְּדַרְךְ אֲרָץ, וְאֵז תִּרְאֶה שְׁאוּכַל לְמַצֵּא בְּשִׁבְלֶךָ שְׂדוּף טוֹב, וְעַל הַהוֹצָאוֹת אִתָּה לֹא צְרִיף לְדַאֵג, כִּי הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְכֵן אִתָּה צְרִיף

אָשֶׁר כה תתכג בַּנְחָל קלג

לקנות שם טוב, ולכן לא כדאי לך להסתובב סתם וכו', ולבלות את הזמן בהבל וריק וכו', וזכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קנב.): 'ניקוּתָא כְּלִילָא דְּוִרְדָּא [עקר היפי של הפרח — כשהוא עדין בצעירותו], כי עכשו הוא הזמן הכי יפה לאדם להצליח דרכו, ובפרט אפה, שעבר עליך כבר מה שעבר, תזכר שהירידה היא בשביל העליה, ואני מקנה לך הקדוש-ברוך-הוא, שעוד מעט תהיה הכי מאשר, אפה ואחיד ... גרו יאיר, רק אל תדאג, צריכים קצת סבלנות, וכשזוכים לסבל — אז מצליחים מאד.

המאחל לך שבת שלום...

כה תתכג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר כי תצא, י' אלול ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

אני מקנה, שהכל בסדר אצלך, ואת מכינה את עצמך אל החתונה.

כבר אמרתי לך, שאין לך מה לדאג כלל בענין המלבושים וכו', ושאר צרכי פלה וכו', כי אני אדאג לך להכל. והיה פלא אצלי, שלא רצית לקחת את המאיתם דולר לקנות שמלה, כי אני מסרתי את זה, ונחבל שלא אמרתי את זה לחתן ... גרו יאיר, שזה בא ממני, ואת חשבת שזה בא ממנו, ולכן אל תהיי פגועה, חס ושלום, אלא תדעי שזה ממני, ואני אדאג לך בעבור הנדוניה, רק אל תדאגי, הכל יסתדר על הצד הכי טוב, כמו שהבטחתי לך.

ראי להרגיל את עצמך לומר בכל יום 'יום תהלים', ותתפללי להקדוש-ברוך-הוא שהכל יצליח, כי התפלה שהאשה מתפללת לפניו יתברך, מאד מרצה בשמים.

המאחל לך שבת שלום...

כה תתכד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר כי תצא, י' אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂחִיו
נִצַּח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

בענין השדוף וכו', בן אני הצעתי את זה אישית וכו', ורציתי
לדבר אתכם עוד דרך הטלפון, הבחור הזה נשתנה לגמרי, ויש לו
כשרונות יוצאים מן הכלל, ולכן טוב שהבת תסתכל עליו, ולראות
מה בדעתה, כי אני אומר לכם, שיש לו כשרונות גדולים מאד, והוא
עכשו השתנה לגמרי, מן הקצה אל הקצה, והוא בחור טוב וירא
שמים.

ועל־כן ראו לכתב לי מה בדעתכם, אם בן או לא וכו', והעקר
מה שהבת אומרת.

בענין הוצאות החתונה, אני מקנה אל הקדוש־ברוך־הוא, שזו
לא תהיה בעיה מצדם כלל.

המאחל לכם שבת שלום...

כה תתכה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תבוא אל הקבוץ, י"ב אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ זָאִיר.

ראה להתחזק להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל —
בין בגשמי ובין ברוחני, ותחזק את כל אנשי שלומנו תמיד, שתהיה
לך מלה טובה לכל אחד. ומספר בין אנשי שלומנו, שמוהרנ"ת ז"ל
בכל יום דבר עם אחד מאנשי שלומנו, ואם היה יום שלא היו באים

אֲשֶׁר כה תתכו בנחל קלה

אליו לדבר, אז הוא יצא לחפש את אחד מאנשי שלומנו לדבר אתו, ועל-פן אפה ראה לדבר בכל יום עם אחד מאנשי שלומנו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיהיו לך דבורים, ותחזק ותחזק את אחרים.

המאחל לך פתיכה וחתומה טובה...

כה תתכו.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר כי תבוא אל הקבוץ, י"ב אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

זה מזמן שרציתי לכתב לך לחזק ולעודד אותך על גדל הזכות שיש לך, שאפה מכניס אור של תורה בכולל שלנו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיתרחב לנו בגשמיות, וממילא יתרבו ספסלים, כי אם יהיה שפע, אז ממילא יהיה יותר חשק לבוא.

העקר להחזיר בתלמידים חמידו דאורייתא, חשק ללמוד התורה, כי באמת אין עוד דבר יותר טוב מלמוד התורה הקדושה, ואשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

מאד רציתי, שתכתב לי את סדר הכולל.

ראה לחזק את עצמך לדבר אליו יתברך, ו'תגנב' עתים ומקום פנוי לשיח ולספר את כל אשר עם לבבך אליו יתברך, כי הוא יתברך אב הרחמן, ושומע תפלת כל פה.

אשרי מי שחזק בעבודה הקדושה הזו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך דינה משלך, שלא תצטרך לגור בשכירות, ויהיה אף טוב בביתך תמיד.

המאחל לך פתיכה וחתומה טובה...

כה תתכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִבּוֹא אֶל הַקְּבוּיָן, י"ב אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁקִבְלֶתָ אֶת מִכְתָּבִי שְׁבוּעַ שְׁעֶבֶר.

וְאֲנִי עוֹד פְּעַם מְעוֹרָר אוֹתָךְ, שְׁתַּחֲזַק אֶת הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי זוֹ אֲבִדָה גְדוֹלָה מְאֹד — כְּשֶׁהוֹלֵךְ בְּחוּר צָעִיר מִהָעוֹלָם קֹדֶם שֶׁהַשְּׁלִים אֶת עֲצֻמוֹ, וַיְדוּעַ מֵהַשְּׂמִימָה בְּסִפּוֹר "יְסוֹד וְשֶׁרֶשׁ הָעִבּוּדָה", שְׁבָכֵל פְּעַם כְּשֶׁשָּׁמַע שְׁאֶחָד נִפְטָר צָעִיר, רַחֲמָנָא לְצַלָן, בַּר מִיָּנָן, הִיָּה בּוֹכָה וּמִתְאַנַּח מְאֹד, אִיךָ שְׁנַחֲסֵר גַּחַת-רוּחַ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכִשְׁנוֹלֵד בֶּן לְמִזְל טוֹב, הִיָּה שֶׁשׁ וְשִׁמְחַ שְׁנוֹלְדָה נִשְׁמָה, שְׁתַּעֲשֶׂה גַחַת-רוּחַ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רֵאָה לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבָעוֹלָם, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶה עֲקֻשָׁן מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הַדְּבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְּלָחָה גַּחַתִּית, הַצְּלָחָה כּוֹז, שְׁאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֶפְלוּ שְׁבָא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, תְּדַבֵּר אֶת הַדְּבוּר הַזֶּה כְּפָה וְכַמָּה פְּעָמִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת הַמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ, וְתִמְצָא עֲבוּדָה בְּצַפּוֹן, שְׁלֹא תַצְטַרְךָ לְהִסְתַּוֵּבֵב בְּמִרְכּוֹז, אֲבָל לְעַת עֵתָה, אֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַכֹּל מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, שְׁאֵתָה צְרִיךְ לְמַצָּא אֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לְפִי שֶׁרֶשׁ נִשְׁמָתָךְ.

הַמְאַחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כה תתכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תָבוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, י"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ... גֵּרוּ יֵאִיר.

כָּבֵר קִבְּלָתִי מִמָּוֶה כַּמָּה מְכַתְּבִים, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל
הַהִתְחַזְקוֹת, שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אוֹתִי.

תֵּאֱמִין לִי, אֵין לִי כַח וּמַח לְכַתֵּב לְךָ, מְרֵב הַתְּלָאוֹת וְהַצָּרוֹת
שְׁאֲנִי סוֹבֵל, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּחַזֵּק אֶת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ הַיְקָרִים עַל קְבִיעַת עֵתִים לַתּוֹרָה, וְכֵן שְׂיִהְיֶה הַמְּקוֹם
שְׁלֵנוּ מְקוֹם תּוֹרָה, וְשְׂיִתְפַּלְּלוּ בְּמִנְיָן, וְשְׂיִחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, כִּי
סוּף כָּל סוּף מֵהַ יִשְׁאַר מֵאֲתָנוּ — רַק זֶה, כִּי בְּכָל רִגַע וְרִגַע שְׁאֲדָם
חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, הוּא מְקִים מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְדַבַּקְתָּ בּוֹ", לְפִי
דַעַת הַרְמַב"ם זֶה שֵׁשׁ מְצוֹת עֲשֵׂה תְּדִירוֹת, שְׁאֲדָם חוֹשֵׁב מִהִקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְיודֵעַ וְעַד אֲשֶׁר רַק הוּא יִתְבָּרַךְ אֶחָד יַחֲדָה וּמִיַּחַד, מְחִיָּה
וּמְהֵרָה וּמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאֵין בַּלְעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְזוֹ
מְצוֹת עֲשֵׂה תְּדִירָה, שֶׁתְּמִיד צְרִיכִים לְחֹשֵׁב מְזֶה, וְכָכֵל שְׁאֲדָם מְכַנְּסִים
בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אִזּוּ הוּא נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּחַזֵּק וְתְּחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמִנוּ, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּהְיֶה לְךָ גַם-כֵּן הַתְּחַזְּקוֹת, כִּי כְּשֶׁמְחַזְּקִים אֶת
אֲחֵרִים, יֵשׁ לְאֲדָם גַּם כֵּן הַתְּחַזְּקוֹת.

בְּנֶךָ ... גֵּרוּ יֵאִיר, מְצַלִּיחַ מְאֹד אֶצְלָנוּ.

הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

כה תתכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, י"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "תְּלַמִּידֵי־הַיֵּכָל־הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! שָׁמַעְתִּי שֵׁשׁ הַרְבֵּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְנַסֵּעַ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן — הֵן מֵצַד מְנִיעוֹת וְכוּ', שֶׁהָאִשָּׁה צָרִיכָה לְלָדֵת וְכוּ', וְהֵן מִחֲמַת הַמַּצָּב הַכֶּסְפִּי וְכוּ', בְּאִתִּי לְחִזּוֹק אֲתֶכֶם, שֶׁאֵל תִּהְיוּ שְׁבוּרִים, אֲלֵא תִתְקַבְּצוּ יַחַד וְתַעֲשׂוּ קְבוּץ בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְשֶׁלֹּא תִהְיֶה לְכֶם שׁוּם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּנְקִיפוֹת מִצְפוֹן, וְאִנֶּס רַחֲמָנָא פִּטְרִיהָ.

תִּרְשְׁמוּ אֶת שְׁמוֹתֵיכֶם וְשֵׁם נְשׁוֹתֵיכֶם וַיְלִדֵיכֶם, וְאֲתַפְּלַל בְּעַדְכֶם אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה.

הַעֲקֵר תִּהְיוּ מִקְשָׁרִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל כֹּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְתִקְבְּעוּ לְעֶצְמֵיכֶם שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְּאֻחַל לְכֶם כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, י"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן אֲנִי מְקַבֵּל בְּכָל פַּעַם אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמִמָּשׁ אֶתָּה מְחִיָּה אוֹתִי.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֶצְמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אִשְׁתְּךָ.

אֲשֶׁר כה תתלא בַּנְחַל קלט

ובכלל טוב, שְׁתַּמִּיד תִּהְיֶה שְׂמֵחַ, וְתִרְאֶה שְׂתִּהְיֶה בְּבֵית אֹרְיָה שֶׁל שְׂמֻחָה, כִּי הַשְׂמֻחָה מִרְחִיבָה אֶת הַדַּעַת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי הַדְּבוּר שְׂמֻדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כּוֹזֵ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם הֵינּוּ יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַתְּפִלָּה, הֵינּוּ עוֹסְקִים בְּזֶה כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת קְבוּעַ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן לָךְ לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַּפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְיִהְיֶה לָךְ טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כה תתלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדֵּר כִּי תְּבוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, י"ג אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ זָאִיר.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, כִּי הַשְׂמֻחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּר מִדַּת הַשְׂמֻחָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלָל, אֲלֹא שֶׁשׁ וְשְׂמֵחַ, כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹּה, וְעוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֹּה.

אָדָם צָרִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר אִין עוֹד מְלַבְדּוֹ, וְצָרִיכִים לְזַכֵּר, אֲשֶׁר לְלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו — רָאשֵׁי תְּבוֹת: מ'ל'ב'ד'ו', הֵינּוּ תַּמִּיד הָאָדָם צָרִיף לְזַכֵּר, שְׂאִין כְּלוּם בְּזֶה הָעוֹלָם מְלַבְדּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְכֵן יֵלֶךְ בְּכָל דְּרָכָיו, וְיִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו.

עֲכָשׁוּ יְמֵי הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, שְׁכַל הָעוֹלָמוֹת פְּתוּחִים, וְלִכְּן אַתָּה צָרִיף לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְכַשְׂתִּהְיֶה בְּשְׂמֻחָה, אֲזִ

קמ אָשֶׁר כה תתלב בַּנְחָל

תוכל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כי הקדוש-ברוך-הוא נמצא בכל מקום, ונאנחנו צריכים לבקש אותו יתברך, שנזכה לטהר את עצמנו במקנה העליונה, מ'ק'ו'ה' ראשי תבות: ו'או'תנו ק'ד'ש'ת מ'פ'ל ה'ע'מים; עקר קדשת ישראל, הוא על-ידי המקנה, כי כשאדם טובל במקנה, והוא תחת המים, והוא חושב רק מהקדוש-ברוך-הוא, אז הוא המתקת הדינים, כמובא בדברי רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות המתקת הדין, סימן נד): על-ידי ישיבה במקנה תחת המים, עד שלא יוכל להתזיק בעצמו הרוח והנשימה — נמתק הדין; וכן מ'ק'ו'ה' — ראשי תבות: ק'ב'צנו ו'ה'צילנו מ'ן ה'ג'ו'יים, כי זה עקר העצה; ועל-כן ראה מאד להזהר בטבילת מקנה, כי סופר צריך לשמור מאד ללכת בכל יום למקנה, ודיקא על-ידי-זה מאירים השמות שפותב, ומי שמניח תפלין של סופר, שנזהר ללכת למקנה, יש לו מחשבות קדושות.

יש לי בשורה משמחת שתשמח אותך, אשר בנך ... גרו יאיר, רוצה מאד להיות סופר, ואני דואג לו לקלף ולעט ולדיו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה סופר קדוש כל ימי חייו.

העקר תהיה בשמחה, ותשמח את אשתך ואת ילדיך, ואת כל אנשי שלומנו, ותמצא את הטוב בין אנשי שלומנו.

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה...

כה תתלב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תבוא אל ציון רבנו ז"ל, י"ג אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

באתי לברך אתכם ברפת "מזל טוב" חמה ולבבית על ה'ל'דת בתכם, ומאד מאד שמחתי לשמע את הבשורה משמחת, יעזר

אֲשֶׁר כה תתלג בַּנְחָל קמא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיֶה לָכֶם "מַלְפָּה" בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם — בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְתִרְוּ רַב גַּחַת מִמָּנָה וּמְכַל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּמָה יֵשׁ לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם? רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּרְאוּ אִיךָ אָדָם עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמָה סוּפוֹ שֶׁל הָאָדָם וְכוּ' וְכוּ', וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-כֵּן כְּדָאֵי כְּבָר עֲכָשׁוּ לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִחְזֵק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד אֶת כָּל נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד נִהְיֶה שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדְכֶם, שְׁתַּהֲיֶה לָכֶם שְׁנָה טוֹבָה וּמִתְקָה, שְׁנַת חַיִּים וּבִרְכָה, שְׁנַת שְׁלוֹם, שְׁנַת פְּרֻנְסָה וְשִׁפְעָה, שְׁנַת גַּחַת מְכַל הַיְלָדִים.

הַמְאַחַל לָכֶם כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

כה תתלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר כִּי תִבֵּא לְאוּמָן, י"ג אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נְגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לֵיאוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל-הַקְדוּשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְוִנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תַּמִּיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, תַּטּוּ אֶזְנוֹן קְשׁוּבָת אֶל אֲשֶׁר אֲנִי עוֹמֵד לְדַבֵּר עִמָּכֶם, וְזֶה צְרִיף לְהֵיוֹת בְּרֹאשׁ מַעֲיִנְכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָר לָנוּ בְּזִכְיוֹת חַנּוּם לְבָנוֹת קְהֵלָה קְדוּשָׁה, קְהֵלָה יָפָה. בְּרוּךְ הַשָּׁם, מִתְפַּרְסְמֵת הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ בְּכָל הָאָרֶץ, וּכְבָר הַתְּחִילוֹ לְבֵא אֲנָשִׁים לְאַסֵּף צְדָקָה, וְזֶה סִימָן שְׁזוֹ עִיר, וְיֵשׁ כְּתוּבוֹת,

קמב אָשֶׁר כה תתלג בְּנַחֵל

שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ יִהְיֶה לָהֶם שְׁפַע, וְתַמִּיד יִקְבְּלוּ כָּל אֹרַח. וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (:) כָּל הַמְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת — מְרַחֵמִים עָלֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם; אָנוּ צְרִיכִים לְרְאוֹת, שְׂיִהְיֶה לִבְנֵינוּ פְתוּחַ לְאַחֲרִים, אֲזִי יִהְיֶה לֵב אַחֲרִים פְּתוּחַ לָנוּ.

עֲבַרְנוּ כְּבֵרֵת דְרָךְ אֲרָכָה מְאֹד מִזֶּה שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, הַקְּהֵלָה הַזֶּה יַחֲדָה בְּמִינָהּ, וְהִרְאִיָּה שְׁהַסְמֵ"ךְ-מ"ם עֲזַב אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלָקַח אֶת עֲצָמוֹ עֲלֵינוּ, עַל יְבִנְאֵל, וּפְהָ הוּא עוֹבֵד בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ, וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכָב עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל, אֲזִי סִימָן שְׁפָה זֶה עִיר קְדוּשָׁה וְיִטְהוֹרָה מְאֹד, וּמִפְּהָ יֵצְאוּ דְבָרִים גְּדוֹלִים לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְלָכֵן זֶה צְרִיךְ לְתַת לָנוּ חֲזוֹק וּדְחִיפָה עֲצוּמָה, אִם יֵשׁ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים, סִימָן שְׁנֵה דְבַר טוֹב. וְאוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (:) שְׁלֹשָׁה דְבָרִים בָּאִים לְאָדָם בְּיִסּוּרִים קָשִׁים: אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֵינָה נִקְנִית אֶלָּא בְּיִסּוּרִים, תּוֹרָה אֵינָה נִקְנִית אֶלָּא בְּיִסּוּרִים, עוֹלָם הַבָּא אֵינוֹ נִקְנָה אֶלָּא בְּיִסּוּרִים. וּכְשֶׁרוֹצִים אֶת הַשְּׁלֹשָׁה דְבָרִים בְּיַחַד: אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל — שְׂיִהְיֶה מְקוֹם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׂיִקְרָא עִיר בְּרִסְלָב, שְׂיִלְמְדוּ שֵׁם תּוֹרָה, וְיַחֲיוּ שֵׁם חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אֵילֹו יִסּוּרִים כְּפוּלִים וּמְשֻׁלְשִׁים צְרִיכִים לְסַבֵּל. וְזֶה סִימָן שְׂאֲנוּ עַל הַדְרָךְ.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּמִשְׁפַּח כָּל אֱלוֹי הַשָּׁנִים דְּאָגְנוּ לְקַהֲלָה, שְׁלֹא יַחֲסֹר בָּהּ דְבַר. בְּיַדֵּי לֹא הוֹלֵךְ לָנוּ בְּנִקְלָה, וְנִתְקַיֵּם הַדְּבָר שֶׁל מוֹהֲרֵנוּ תַּ"ז"ל, שְׂאָמַר: כֶּף הוֹלֵךְ דְּבַר רַבְּנוּ, אֶת הַפְּסִיעָה הַרְאֵנוּהָ רוֹאִים וְלֹא יוֹתֵר. וְכֶף נִתְקַיֵּם אֶצְלָנוּ; אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם, כְּפִי רַבּוּי הַפְּסִיעוֹת, אָנוּ רוֹאִים דְבָרִים נְפִלְאִים מְאֹד. מִי חָלַם שְׂיִהְיֶה לָנוּ פְּעַם שָׁנִים-עֶשְׂרֵה דוֹנָם שֶׁל חֲנוּף? ! הֵיִינוּ מְפַזְרִים בְּדִירוֹת שְׁכוּרוֹת, מְרַתְפִים, חֲדָרִים עֲלוּבִים, וְשִׁלְמְנוּ טְבִין וְתַקִּילִין בְּעַבּוּר זֶה, וְהֵיִינוּ מוֹכְנִים לְקַנּוֹת שְׁטַח עֲלוּב בְּגִזְמָאוֹת כֶּסֶף, וְהִגָּה קִבְּלָנוּ שָׁנִים-עֶשְׂרֵה דוֹנָם, שְׂעַלְיָהֶם תִּבְנֶה קְרִיַת חֲנוּף שְׁלֵמָה: פְּעוּטוֹן, גְּנִים, תַּלְמוּד-תּוֹרָה, בֵּית-סֵפֶר, וְכֵן בְּרִיכַת שְׁחִיָּה עֲנֻקִית, שְׁלֹא נִצְטַרְךְ טוֹבוֹת מֵאֶף אַחַד, אֲבָל זֶה עֲרִין בְּכַח, וְאָנוּ מְקוּיִם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּשֵׁם שְׂעוֹר לָנוּ עַד כַּה, כֵּן יִמְשִׁיךְ לְעֲזָרְנוּ, וְיֵצֵא הָעֲנִין אֶל הַפְּעַל. אָנוּ

עֲתָה נִמְצְאִים בְּקֶרְוָאֲנִים, אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ אוֹתָם בְּנֶס נִפְלֵא, וּמִי שֶׁמְקַרֵּב לְדַבֵּר יוֹדֵעַ שְׂזָה הִזָּה נֶס בְּתוֹךְ נֶס. לֹא צְרִיכִים לְהִשָּׁבֵר, אֲדַרְבֵּה זֶה צְרִיף לְהִכְנִים בָּנוּ שְׂמֻחָה עֲצוּמָה, עַל אִף גִּדְל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים שֵׁישׁ לָנוּ עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל, כָּל זֵיו שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹצִים לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל רִבְנוּ ז"ל בִּיבְנָאֵל, בָּא לָנוּ מְרוֹר כְּמְרוֹרִים, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל. אֲבָל דָּבָר זֶה צְרִיף לְחַזְקָנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אֲשֶׁר סִימָן שֵׁישׁ פֹּה קִדְשָׁה עֲצוּמָה, כְּמוֹ שְׂמוּבָא (שְׁבַת קִיט:): כָּל הַחֶרֶב בְּיוֹתֵר מְקַדְּשׁ בְּיוֹתֵר; זְכִינוּ לְהִרְבֶּה הִרְבֶּה דְּבָרִים. וְהִנֵּה אָנוּ עוֹמְדִים לְזִכּוֹת גַּם לְשִׁפְעַ שֶׁל דִּירוֹת. וְגַם הַבֵּית־הַכְּנֶסֶת יִבְנֶה בְּעִזְרוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמָה לֹא?! אֲבָל הָעֵקֶר חֹסֵר מִן הַסֵּפֶר.

אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (): לֹא חֲרָבָה יְרוּשָׁלַיִם אֲלֵא בְּשִׁבִיל שְׁבֻטָלוּ בָּהּ תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית־רַבֵּן; כָּל הַחֲרָבָן שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם הִזָּה מִפְּנֵי שְׁבֻטָלוּ בָּהּ אֶת הַתְּלַמוּדֵי־תוֹרָה וּבִתֵּי הַסֵּפֶר, שֶׁלְמָדוּ בָּהֶם תוֹרָה וְאַמוּנָה. אָנוּ נִמְצְאִים עֲתָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּנִסְיוֹן קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר עִם יִשְׂרָאֵל עוֹד לֹא עָבַר נִסְיוֹן כְּזֶה בְּמִשְׁךְ הַחֲמֻשִׁים הַשְּׂנִיִּים הָאֲחֵרוֹנוֹת. וּמִי שֶׁרַק יוֹדֵעַ מַה קוֹרָה הַיּוֹם בְּכָל הַתְּלַמוּדֵי תוֹרָה וּבִתֵּי הַסֵּפֶר — נִבְהַל וְנִחְרַד מְאֹד עַל הָעֵתִיד, כִּי זֶה מִמֶּשׁ חֲרָבָן יְרוּשָׁלַיִם. וְאוֹמֵר רִבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן א'): יְרוּשָׁלַיִם זֹו עִיר שֶׁל כָּל הַיִּרְאָה; וְהַיִּרְאָה שְׂמִים שֶׁאָנוּ רוֹצִים לְזִכּוֹת אֵלֶיהָ, עוֹמְדָת לְחִלְף וּלְהַתְנַדֵּף עִם הָרוּחַ. כִּי הַחֲנוּף עָבַר לַיָּדִי רְשָׁעִים אֲרוּרִים, שֶׁכָּל מְגַמְתָּם לְסַגֵּר אֶת כָּל בֵּתֵי הַסֵּפֶר הַחֲרָדִים שְׁלֹמֵדִים שֵׁם אֲמוּנָה, וְכָל תְּלַמוּדֵי הַתוֹרָה שְׁלֹמֵדִים שֵׁם תוֹרָה. בְּשַׁעַה שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים צוֹעֲקִים (שְׁבַת קִיט:): "אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי" (תְּהִלִּים קה, טו) — אֵלֹו תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן. מַה הַקָּשֶׁר בֵּין מִשְׁיַח לְתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן? אֲלֵא מִי מֵאֲתָנוּ אֵינוּ רוֹצֵה לְרְאוֹת אֶת הַגְּאֻלָּה, סוֹף וְקֶץ לְכָל צְרוּתֵינוּ, תְּחִלָּה וְרֵאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ?! וּבְאַמְתָּ אִם נִתְבַּוֵּן הַיֵּטֵב, נִזְכַּח — שְׂאִף אֶחָד אֵינוּ רוֹצֵה אֶת הַגְּאֻלָּה, וְאִיךָ יִתְכַּן? אֲלֵא אִם עֲדִין כָּל הָעֵגֶזָן שֶׁל חֲנוּף תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן זוֹל בְּעֵינֵינוּ, זוֹל בְּעֵינֵי עַם יִשְׂרָאֵל, סִימָן שֶׁאֵינָנוּ רוֹצִים מִשְׁיַח, אֵינָנוּ רוֹצִים גְּאֻלָּה, אֶת מִי נִטְעָה?! מִי מְקַבֵּל מִשְׁכַּרְתָּ הַכִּי נְמוּכָה בְּכָל הָעוֹלָם? מִלְמָדִים

ומורות, למה? כי מסתכלים על זה בזלזול. אמת, שיש תלמודי תורה ובתי ספר בודדים, שמשלמים בהם טוב למלמדים ולמורות, אבל בדרך כלל לא. ומדוע משלמים מעט? כי מזלזלים בזה. בשעה שפולמלד ומורה מחזיקים את הילדים שלנו, ההורים מחזיקים את הילדים לכמה שעות, וכבר יוצאים מדעתם, ואלו רב שעות היום הילדים תחת חסות המלמד והמורה, הם אינם יוצאים מדעתם?! ואוי ואבוי אם יקרה משהו לבן או לבת, מיד מאשימים את מוסדות החנוכה ולא את עצמם. אף שוכחים ההורים, שאם האב והאם מפרעים — מי מחקה אותם? הילדים. כמאמרם ו"ל (סכה נו): שותא דינוקא בשוקא או דאבוה או דאמיה; מה שהבן מדבר — שמע את זאת בבית; לכן ההורים צריכים להיות פקחים לשמר על דבוריהם, שלא ישמעו הילדים, כי יתגלה בחוץ. וצריכים לשמר על הנהגותיהם בבית, בטורם יתגלו בחוצות, על-ידי הילדים; אם ההורים מקללים זה את זה, מזלזלים זה בזה, מגביהים ידים, רחמנא לצלן, הילדים יספרו הכל, ואם לא עכשו, אזי בעוד שבוע, בעוד חדש, בעוד שנה, חנוכה הילדים זה היסוד של העירה.

בנינו במסירות נפש הכי גדולה קהלה קדושה, גם החנוכה במסירות נפש. ועתה אנו נמצאים במצב ירוד מאוד משתי בחינות: סגרו את כל הברזים, לא רק לנו, אלא לכל בתי הספר החרדיים, ולכל תלמודי-התורה החרדיים, עד כדי כך שבחשאי נסגר בית-ספר זה או תלמוד תורה אחר וכן הלאה, וחמרת הדבר אין לתאר, בנדאי אנו מקוים להקדוש-ברוך-הוא, שיתן לנו שנה מתקה, ונזכה רק לטוב ולנעם, וכל מחשבת הרשע לא תצלח, אבל פרגע אנו צריכים רחמים רבים. בכל עיר, בכל כפר, בכל מושבה, היכן שיש תלמוד-תורה ובית-ספר הנמצאים במצב חמור, יש תמיד נדבנים, עשירים, הנותנים את הדחיפה, משלמים את הגרעונות, החובות וכו' וכו'. ואם לאו — נסגרים מוסדות החנוכה. ולצערנו הרב, מאז החלפת השלטון, נסגרו כמה עשרות כוללים, וכמה וכמה בתי ספר ותלמודי תורה, שלא עמדו תחת הלחץ, וזהו צער גדול מאד.

אומרים חכמינו הקדושים (שבת קיט:): כל עיר שאין בה

אֲשֶׁר כה תתלג בַּנְחַל קמה

תינוקות של בית רבן, מחריבין אותה; אם לא יהיה לנו תלמוד תורה ובית־ספר, יהיה לנו אסור לגור פה. לכן אני מדבר עתה אל אנשי שלומנו פתוח. עוד לא היה מצב חמור לכל עם ישראל, ובפרט לאנשי שלומנו ביבנאל — כמצב הנה. ידאגו לכל, אבל לא לתלמוד תורה, ידאגו לבית־המדרש, לאולם שמחות, לתקונים, לשפוצים, ידאגו לכל עני שבא, אבל העקר חסר מן הספר, את הילדים שלנו מזניחים, אם לא נצא עתה בהחלטה מאחדת, הקהלה שלנו תקרס לגמרי, חס ושלום. וזה מה שהסמ"ך-מ"ם רוצה לראות, ואני מבטיח לסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, שלא יחיה לראות את זאת. ולכן אני מבקש את אנשי שלומנו, חכמינו הקדושים אומרים (שבת קיט:): אין מבטלים תינוקות של בית רבן, אפלו לבגין בית־המקדש. כלנו מצפים שיבנו את בית־המקדש, ואין טוב מזה, פי מבית־המקדש יצא האור לכל העולם כלו, וכשהיה בית־המקדש קיים, עם ישראל היו נקיים מחטא, פי בבקר הביאו תמיד של שחר — לכפר כל אשר עשו בלילה, ובערב הביאו תמיד של שחר — לכפר מה שעשו כל היום, וישראל לא היו להם עוונות, שזו השמחה הכי גדולה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'): אין יסורים בלא עון. מה נקרא יסורים? כשיש בהם עוונות; נמצא, כשבית־המקדש היה קיים, לא היו יסורים, כי לא היו עוונות, פי תכף־ומיד הביאו קרבן לכפר על העוונות. עם כל זאת אומרים חכמינו הקדושים, שאין מבטלים תינוקות של בית רבן אפלו לבגין בית־המקדש. צריכים בית־המקדש, צריכים פועלים, אבל למלמד אסור להשתתף בזה. תשערו בנפשכם! חסרים פועלים, יקחו את כל אחד, מלבד מלמדים ומורות, כל־כף חשוב אצל הקדוש־ברוך הוא תינוקות של בית רבן, שאין העולם מתקיים אלא בזכות הבל פיהם של התינוקות שלומדים תורה (שבת קיט:).

במצב הנוכחי איננו יכולים להמשיך יותר, ולא שיה עתה להפנס בוכוהים מי חייב?! מי עשה משגה?! שמו שמים מה שעובר עכשו! יש פרטים שאני יודע ופרטי פרטים, אבל אסור לי לגלות את זאת ברבים, כדי לא לעורר מהומות ומחלקת ומדנים,

וְאֵינָנוּ מְעַנְיָנִים בְּזֶה. ר' ... גֵּרוּ יֵאִיר, הִיָּה אֶצְלֵי אֶתְמוּל בְּלִילָה יוֹתֵר מִשְׁעֵתִים, וְסֵפֶר לִי דְבָרִים מְזַעְזָעִים. מָה אָמַר לָכֶם! יֵשׁ לִי שְׁעוּרִים שְׂאֲנִי לוֹמֵד בְּלִילָה מֵאַחֵר, וְלֹא אֲבִטְלֵם בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן בַּעֲבוּר אֶף אֶחָד, אֵין עַל זֶה תַּחֲלִיף, וְיֵשׁ שְׁעוּרִים שְׂאֲנִי לוֹמֵד קֹדֶם הַתְּפִלָּה, שְׁלֹא אֶחֱלִיף בְּשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם, וְאֲנִי מִכְרַח לוֹמַר לָכֶם, שְׂאֶתְמוּל בְּלִילָה בִּטְלֵתִי אֶת הַשְּׁעוּר, וְהַבְּקָר בִּטְלֵתִי אֶת הַשְּׁעוּר, הִיִּיתִי כָּל-כָּף מְזַעְזָע מִמָּה שֶׁשְּׂמַעְתִּי, שְׁעַד עַכְשָׁו אֲנִי מְזַעְזָע לְגַמְרִי, מֵה קוֹרָה פֹּה וּמֵה הוֹלֵךְ לְקֹרוֹת, אֲבָל כְּאֵמוּר, לֹא אֶכְנֵס בְּפִרְטִים, אֵינָנִי רוֹצֵה דְבָרִים אֵלוֹ שִׁיתְּפָרְסְמוּ בְּרַבִּים, זֶה לֹא בְּרִיא לְאֶף אֶחָד וּבְפִרְט לְקַהֲלָה שְׁלֵנוּ, וְדִי לְחִכְמָא. אֲבָל זֹאת אֲנִי יָכוֹל לוֹמַר לָכֶם, שֶׁהַמְּצַבִּים שֶׁל הַתְּלִמוּדֵי תוֹרָה וּבִתְּי־הַסֵּפֶר הֵם בְּכִי רַע, אֲבָל בְּכָל מְקוֹם יֵשׁ גּוֹאֲלִים, אֶצְלָנוּ אֵין גּוֹאֲלִים!

לְזֹאת, אֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַפֶּלֶל, אֵלוֹ הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, אֵלוֹ הַיְלָדִים שְׁלִי, אֲנִי רוֹצֵה אֶת הַכִּי טוֹב מֵהַיְלָדִים שְׁלֵנוּ, אֲנוּ נִמְצְאִים עֵתָה בְּמַצָּב נוֹרָא וְאִים, אֵין כֶּסֶף לְשֵׁלֶם לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרוֹת, לֹא שִׁיף לְזֶרֶק אֶת הָאִשְׁמָה עַל הַמְּנַהֵל אוֹ הַמְּנַהֵלֶת אוֹ עַל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲלֹא הָאִשְׁמָה, שֶׁהַטְּמָאָה וְהַסְּטָרָא אֶחָרָא הַתְּגַבְּרָה, וְזֶהוּ גִסְיוֹן מִן הַשְּׂמִים לְהַלְחִיץ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, שִׁיחְזְרוּ יוֹתֵר בְּתִשׁוּבָה. בֵּאוּ לֹא נַחֲכָה עַד שְׁנִקְרַס לְגַמְרִי. הַגִּיעַ הַזְּמַן לְעֵזֹב הַכָּל, לִידַע שְׂאֵין שׁוּם דְּבָר לְקַהֲלָה שְׁלֵנוּ, אֲלֹא לְדַאֵג אֵיף מְצִילִים אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, אֶת הַפְּעוּטוֹן, אֶת הַגְּנִיָּם, אֶת הַתְּלִמוּד תוֹרָה וְאֶת הַבֵּית-סֵפֶר. אֵיף מְשַׁלְּמִים אֶת הַגְּרַעוֹנוֹת, וְאֵיף עוֹשִׂים יְסוֹד שֶׁהַמְּלָמְדִים וְהַמּוֹרוֹת וְהַמְּטַפְּלוֹת תַּהֲיֶיהָ לָהֶם הַמְּשַׁכְּרֶת הַזְּעוּמָה בְּכָל חֹדֶשׁ; לְהַעֲלוֹת אֶת הַשְּׂכָר-לְמוּד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ — זֶה לֹא פִתְרוֹן, כִּי כָּלֶם עֲנִיִּים, יֵשׁ בְּרוּף הַשֵּׁם, כִּמָּה שִׁיכוֹלִים לְשֵׁלֶם יוֹתֵר, אֲבָל לְלַכֵּת לְסַחֵט מֵהֶם — אֲנִי לֹא רוֹאֶה בְּזֶה פִתְרוֹן. כִּי מִתְחִילָה קִנְאָה וְשִׁנְאָה, לָמָּה זֶה מְשַׁלֵּם כָּף וְהֵוֵא אֶחָרָת, וּמֵה גַם שִׁישׁ לָנוּ שְׂשִׁים עוֹבְדִים בְּמוֹסְדוֹת, אֲזֵי מֵה שִׁיף לְקַחַת מֵהַמְּלָמְדִים שְׂכָר לְמוּד, הֵינּוּ לְקַחַת מִכֵּס זֶה וּלְהַכְנִיס בְּכֵס שְׁנִי. אֲבָל לֹא הִיָּה מְצַב חֲמוּר כְּזֶה בְּכָל הָאָרֶץ בְּכָלִיּוֹת, וְאֶצְלֵי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּיַבְנָאֵל בְּפִרְטִיּוֹת,

אֲשֶׁר כה תתלג בַּנְחַל קמו

פְּשוּט רוֹצִים לְחַסֵּל אֶת הַתּוֹרָה, הִיָּה לֹא תִהְיֶה, רוֹצִים לְמַחֵק אֶת
הַחֲנוּף הַתּוֹרָנִי. מֵה שְׂיִהְיֶה בַּחוּץ — תִּאֲמִינוּ שְׂיִהְיֶה מִי שְׂיִדְאָג, אֲבָל
מֵה שְׂיִקְרָה אֲצֻלְנוּ — אֵין מִי שְׂיִדְאָג, יֵשׁ לָנוּ נְסִיוֹן מִהָעֶבֶר, תְּמִיד
קִבְּלָנוּ אַחֲרוֹנִים, וְהָיוּ אֵלָיו רַק פְּרוּרִים וְעֲצָמוֹת תַּחַת הַשְּׁלֶחֶן. וְלִכֵּן
אִם לֹא נֵצֵא מִפֶּה בְּאַחַדוֹת אַחַת, לְרֵאוֹת שְׂהִילְדִים שְׁלָנוּ יִקְבְּלוּ אֶת
הַחֲנוּף הַכִּי טוֹב, אֶת הַמְּלַמְּדִים וְהַמּוֹרֹת הַכִּי טוֹבִים, אוֹי לָנוּ וְאוֹי
לְנַפְשָׁנוּ, וְהַקּוֹלֵר תְּלוּי בְּצִוְאַרְנוּ, וְלֹא נוּכַל לֹמַר: יִדְּנוּ לֹא שְׁפָכוּ
אֶת הַדָּם הַזֶּה.

מֵה שְׂאֲנִי מִצִּיעַ וּמִבְקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, מְחַר יוֹם חֲמִישִׁי,
שְׂיִצְאוּ כָּל הַגְּבָרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַפְּלָל, לַעֲשׂוֹת עֲרֵב הַתְּרָמָה בְּכָל
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל רַק בְּשִׁבִיל הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, אֵין שׁוּם הַכְּנָסָה אַחֲרַת —
רַק לְמוֹסְדוֹת! אֲבָל אִישׁ בַּל יַעֲדֵר, וְאִם אֶחָד יַעֲדֵר, סִימָן שֶׁהוּא
מִפְּקָר וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ מִיְלֻדּוֹ, יִדְחֵף בְּנָיו וּבְנֹתָיו בְּתוֹף מוֹסְדוֹתֵינוּ,
עַד שְׂיִגְדְּלוּ, וְאַחֲר־כֵּן יוֹצִיאֵם, שְׂזֶה מוֹרָה עַל הַפְּקָרוֹת, אִם אֶחָד לֹא
יוֹצֵא מְחַר בְּלִילָה בְּהִסְעָה מְרֻכָּזָה, מוֹכִיחַ בְּעֵלִיל שְׂלֵא אֲכַפֵּת לוֹ
מִהִקְהֵלָה שְׁלָנוּ, לֹא אֲכַפֵּת לוֹ מִהִילְדִים שְׁלוֹ וּמִהַמְשַׁפְּחָה שְׁלוֹ. וְלֹא
מִדְּבָרִים פֶּה מִכְּבוֹד, מִנְּדָבוֹת, אֲלֵא מִהֲצֵלֶת נַפְשׁוֹת, שְׂלֵא יִקְרְסוּ
מוֹסְדוֹתֵינוּ. וְלִכֵּן אֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן, מְחַר אַחֲרֵי הַצְּהָרִים, כָּל
הַגְּבָרִים יַעֲשׂוּ יוֹם זֶה לְיוֹם הַתְּרָמָה לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ. הִיִּיתִי מְאֹד רוֹצֶה
שְׂיִזְמִינוּ שְׂנֵי אוֹטוֹבוֹסִים לְכָל הַגְּבָרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַפְּלָל —
לְמַבְצַע חֲרוּם. אִם אַתֶּם רוֹצִים לִילֵף עִם קוֹנְטְרָסִים — בְּבִקְשָׁה, אֲבָל
הַקְּרָן וְהַרְוּחַ הוֹלְכִים לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ. וּבְזֶה שְׂתַעֲשׂוּ רְצוֹנִי, בְּזֶה
תּוֹכִיחוּ שְׂאַתֶּם אוֹהֲבִים אֶת יְלָדֵיכֶם, וְאַתֶּם רוֹצִים אֶת הַחֲנוּף הַטוֹב
בְּיֹתֵר בְּעֵבוֹרֵם. וּבְיוֹם רֵאשׁוֹן תִּצְאָנָה כָּל הַנָּשִׁים בְּהִסְעָה מְרֻכָּזָה, אֵין
שְׂעוֹר לְנָשִׁים בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְתִצְאָנָה גַם־כֵּן בְּשְׂנֵי אוֹטוֹבוֹסִים, אִם
רוֹצִים לִילֵף עִם קוֹנְטְרָסִים — מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, אֲבָל הַקְּרָן וְהַרְוּחַ
יִכְנָסוּ אֵף וְרַק לְמוֹסְדוֹתֵינוּ שְׂעוֹמְדִים לְקָרֵס. אִם הִיִּיתִי אוֹמֵר לְכֶם
מֵה שְׂהוֹלֵף לְקָרוֹת, שְׂעָרוֹת רֵאשְׁכֶם הָיוּ מִסְתַּמְרוֹת. הִנֵּה בְּאִזּוֹ
מְסִירוֹת נֶפֶשׁ אָדָם זָכָה לְהִקָּם עַל הַרְגָּלִים עֲדָה שְׂלָמָה, וְהִקָּם רֶשֶׁת
שֶׁל חֲמִשִּׁים אֶלֶף יְלָדִים הַלּוֹמְדִים בְּתַלְמוּדֵי תּוֹרָה וּבְכַתְּבֵי סֵפֶר,

וּלְבַסּוֹף בֵּישׁוּ אוֹתוֹ וְשָׁפְכוּ דַמּוֹ, לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֵּר, מֵה שְׂאֵדָם זֶה עוֹבֵר עֲכָשׁוּ, אָנִי חוֹשֵׁב שֶׁבְהִיסְטוֹרְיָה יְחִידִים וּבּוֹדְדִים עָבְרוּ. לְמַדִּים מִכָּאן רְשָׁעוֹת שֶׁל בְּנֵי־אָדָם, מֵה מְסַגְלִים לַעֲשׂוֹת? ! וְלָמָּה אָנִי מְסַפֵּר זֹאת? כִּי אִם אָנוּ לֹא נִקַּח עֲצָמָנוּ בְּיַדֵּינוּ, אִם אֲנַחְנוּ לֹא נִדְאָג לַחֲנוּף שְׁלָנוּ, אָנוּ כְּלָנוּ רוֹצְחִים, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וּמוֹכִיחִים שְׁלֹא אֲכַפֵּת לָנוּ מִלְּדֵינוּ.

אֲבָקְשְׁכֶם מְאֹד, אָנִי רוֹצֵה לְהֵבִיא מְלַמְדִים וּמּוֹרוֹת מִבְּחוּץ, אָבֵל זֶה עוֹלָה הוּן תּוֹעֲפוֹת, לָמָּה? כִּי אִזְ הֵייתֶם רוֹאִים מֵה זֶה הַמְלַמְדִים וְהַמּוֹרוֹת שְׁלָנוּ. בְּרוּף הוּא וּבְרוּף שְׁמוֹ, אֵינְנִי מִתְבַּיֵּשׁ — לֹא מֵהַמְלַמְדִים וְלֹא מֵהַמּוֹרוֹת, אֲמַרְתִּי לָהֶם, שֶׁהֵם עוֹשִׂים עֲבוּדָה שֶׁל אֲבָרָהֶם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב — אֵלֹה הַמְלַמְדִים, שְׁמַגְלִים וּמְפַרְסְמִים אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּף־הוּא, וְהַמּוֹרוֹת עוֹשׂוֹת עֲבוּדָה קְדוּשָׁה שֶׁל הָאֱמָהוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, שֶׁל שָׂרָה, רַבְקָה, רַחֵל וְלֵאָה. רְצִיתִי לְהֵבִיא מִבְּחוּץ מְלַמְדִים וּמּוֹרוֹת, שְׂיִרְאוּ אִיךָ עוֹבְדִים בְּנֵאֱמָנוֹת וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְאִזְ יִרְאוּ הַהֶפְרָשׁ, שְׂאֵינְנוּ צְרִיכִים לְהִתְבַּיֵּשׁ עִם הַמּוֹרוֹת וְהַמְלַמְדִים שְׁלָנוּ. אֲדַרְבֶּה, אֵין מּוֹרוֹת כְּמּוֹרוֹת שְׁלָנוּ, שֶׁהִפְקִירוּ בֵּיתָן בְּעִבּוֹר הַמְשַׁכְּרֵת הַזְּעוּמָה, אֵין מְלַמְדִים בְּעוֹלָם שֶׁיְהִיוּ מוֹכְנִים לַעֲבֹד עַל מְשַׁכְּרֵת פְּחוּתָה כְּמְלַמְדִים שְׁלָנוּ. נִשְׁוֶה אוֹתָם עִם אֵלֹה מִבְּחוּץ וְנִרְאֶה אֶת הַהֶפְרָשׁ. וְעַתָּה הַגִּיעַ זְמַן, שְׁגַם הַמְשַׁכְּרֵת הַזְּעוּמָה אֵין לְשַׁלֵּם לָהֶם. אֵין יוֹתֵר רֶשֶׁת, אֵין יוֹתֵר תְּקִצִּיבִים, אֲזַל. וְהַסְמִ"ךְ־מ"ם מְחַכֶּה וּמְצַפֶּה לְרַגַע הַזֶּה, שְׁלֹא נַחֲזִיק מֵעַמֵּד, חֵס וְשְׁלוֹם.

לְכֵן אֲבָקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים! זוֹ עַת צָרָה לַיַּעֲקֹב, וּמִמְנָה יִנְשָׁע, אָנוּ בְּצָרָה גְדוֹלָה מְאֹד, לְכֵן צְרִיכִים כְּלַכֶּם לְהִרְתֵּם יַחַד כְּאִישׁ אֶחָד בְּלֵב אֶחָד, בְּלֵי שׁוּם חֲשָׁבוֹנוֹת וְחֲשׁוּבִים, וְלְכֵן מְחַר כָּל הַגְּבָרִים בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל, וְהֵייתִי מְצַרֵּף גַּם אֶת הַמְלַמְדִים, אֵף שֶׁהֵם עֲסוּקִים עִם הַיְלָדִים, אָבֵל הִבָּה נַעֲשֶׂה יוֹם אֶחָד מְבַצֵּעַ לְהוֹצִיא מוֹסְדוֹתֵינוּ מֵהַמְשַׁבֵּר, כְּלָם אִישׁ בַּל יַעֲדֵר. אָנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה קֶשֶׁה וְכָל אֶחָד טְרוּד, אָבֵל מְחַר אֵין שׁוּם תְּרוּץ. הַתְּרוּץ יִהְיֶה — אַתָּה מְפַקֵּר, לֹא אֲכַפֵּת לָךְ מִלְּדִיד, מְחַר יִבְחַן מִי אֲכַפֵּת לוֹ מִלְּדִיו, וּמִי לָאוּ — מִי שִׁילָךְ וַיִּצְטַרֵּף לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שְׁעוֹשִׂים מְחַר יוֹם הַתְּרָמָה, יוֹם

אֲשֶׁר כה תתלג בַּנְחָל קמט

הַפְּצָה. וּבִיּוֹם רֵאשׁוֹן אֲבָקֶשׂ אֶת כָּל הַנָּשִׁים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, שְׁכַלֵּן תִּרְתַּמְנָה וְתִצְאָנָה לְהִצִּיל אֶת הַפְּעוּטוֹן, הַגְּנִים, הַבֵּית-סֵפֶר וְהַתְּלִמוֹד תוֹרָה, לֹא נִתֵּן לְסִמְ"ף-מ"ם לְרֵאוֹת בְּמַפְלְתָנוּ. הַהֶפֶךְ יִהְיֶה — אָנוּ נִרְאֶה בְּמַפְלְתּוֹ, וְזֶה בְּטוֹחַ, אֲבָל זֶה תְּלוּי כְּפִי שֶׁתִּקְחוּ אֶת הַדָּבָר בְּרִצְיָנוֹת.

לְמַדְתִּי הִרְבֵּה דְבָרִים, אֲשֶׁר אֲנִי יוֹדֵעַ אוֹתָם כְּבָר אַרְבָּעִים שָׁנָה. אֲבָל אֵינָה דוֹמָה שְׁמִיעָה לְרֵאָיָה. כְּתוּב בַּהֲקִדְמָה שֶׁל מְסִילַת יִשְׂרָאֵל, כּוֹתֵב הַרְמָח"ל, אֵינֶנִּי מְחַדֵּשׁ שׁוֹם דְּבָר, אֲלֹא דְבָר שֶׁכֵּלֵם יוֹדְעִים, אֲבָל יִהְיֶה אַחֲרַת כְּשֶׁתִּרְאוּ, שֶׁאֲחַד כְּבָר כָּתַב אֶת זֹאת, וְתִדְעוּ שֶׁזֶהוּ זֶה!

לְמַדְתִּי מִזֶּה לְקַח, שֶׁיִּשְׁנֶם דְּבָרִים, שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ אוֹתָם כְּבָר אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְלְמַדְתִּי עַל בְּשָׂרִי, כְּשֶׁעוֹשִׂים טוֹבָה לְמִישֶׁהוּ, מְקַבְּלִים אַחֲרֵיכֶם סְטִירַת לְחִי. שְׁמוֹ שְׁמַיִם! הֵיכֵן הִרְחַמְנוֹת שֶׁל יְהוּדִים?! וְלִגְבֵי מָה אֲנִי מְסַפֵּר אֶת זֹאת? הֲנֵה בְּנֵינוּ מוֹסְדוֹת קְדוּשִׁים פֹּה בִּיבְנָאֵל, מוֹסְדוֹת שֶׁיִּלְמְדוּ שֵׁם הַבְּנִים שֶׁלְכֶם וְהַבְּנוֹת שֶׁלְכֶם, וְהַמְּלָכוֹת הַרְשָׁעָה רוֹצָה לְסַגֵּר אֶת זֹאת, הִבָּה נִתְאַחַד יַחַד, וְלֹא נִתֵּן לָהֶם שֶׁתִּהְיֶה לָהֶם שְׁלִיטָה עָלֵינוּ. בְּכָל מוֹסֵד וּמוֹסֵד עוֹשִׂים עִתָּה מְבַצֵּעַ חֲרוֹם, כָּל מוֹסֵד וּמוֹסֵד יֵשׁ לוֹ הַתּוֹרְמִים וְהַעֲשִׂירִים שָׁלוֹ, לָנוּ אֵין כְּלוּם, לָנוּ יֵשׁ רַק בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים שֶׁזֶה כְּבָר הַכֵּל. לְכֵן מִצְוָה עַל כָּל אֲחַד מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּשׁ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, לְנִסְעַ מְחַר בְּשָׁנֵי אוֹטוֹבוֹסִים וְלְהַפִּיץ, וְכָל הַכֶּסֶף יֵלֵךְ לְמוֹסְדוֹת לְהִצִּילֵם שְׁלֵא יִקְרְסוּ, חֵס וְשָׁלוֹם, וּבִיּוֹם רֵאשׁוֹן אֲבָקֶשׂ אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁתִּצְאָנָה בַּהֲסָעָה מְרַכְזֵת שְׁנֵי אוֹטוֹבוֹסִים, וְיִתְרִימוּ אֲנָשִׁים דֶּרֶךְ חוֹבְרוֹת, בְּאֵיזָה אַפֵּן וְדֶרֶךְ שִׁיְהִיָּה, וְכָל הַכֶּסֶף יִהְיֶה כְּלוֹ קֶדֶשׁ לְמוֹסְדוֹת, וְאִם תִּצְיָתוּ אוֹתִי, וְנִרְאֶה אֵיךְ הִצְלַחְנוּ לְהִצִּיל אֶת מוֹסְדוֹתֵינוּ מִלְקָרֶס, אֲזוּ נִמְשִׁיךְ וְנִטְבֵּס עֲצָה מֵהַ לַעֲשׂוֹת הַלְּאָה. כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְיִסֵּד יִסוּד כְּזֶה, שְׁלֵא נִצְטָרֶךְ יוֹתֵר לְבוֹא וְלְהַתְחַנֵּן בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁיִּתְּנוּ עוֹד כְּמָה שֶׁקְלִים וְעוֹד כְּמָה שֶׁקְלִים בְּעֵבוֹר שְׂכָר לְמוֹד. אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת הַפְּאֵב שֶׁיֵּשׁ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ,

הדחקות והעני שיש לאנשי שלומנו, אבל תבינו שלא רוצים את כספכם, רוצים לעזור לילדיכם ולהצילם, על-ידי שתלכו ותתרימו יהודים, אשר הזכות הזו עולה על כל הזכויות.

ואסביר לכם יותר גלוי. מה ההפרש בין התלמוד-תורה שלנו לתלמודי תורה אחרים? מה ההפרש בין הבית-ספר שלנו לבתי ספר אחרים? ראשית, אצלנו היסוד והעקר שאנו מחזירים בילדים זה אמונה, שילד וילדה ידעו בידיעה ברוחה ומזככת, שיש אלקים חיים ומלאך עולם, וידברו אל הקדוש-ברוך-הוא, ואשרי המלמדים שלנו ואשרי המורות שלנו, שמחנכים את הילדים לאמונה, אשר למעלה בשמים זה מאד מאד חשוב. ולכן אם עוזרים למוסדותינו, עוזרים כבכיול לשכינה, ואומרים חכמינו הקדושים (בבא קמא טז): אנשי ענתות שהציקו לירמיהו הנביא, אבל היו בעלי צדקה, אמר ירמיהו לפני הקדוש-ברוך-הוא: רבונו של עולם, אפלו בשעה שעושים צדקה, הכשילים בעניים שאינם מהגנים, ואומרים חכמינו הקדושים (ירושלמי שקלים ב.): עם ישראל מרבים בצדקה, נתבעים במשפן — נותנים, נתבעים בעגל — נותנים, כי עם ישראל זה עם שעושה חסד תמיד, זה סימן של עם ישראל — רחמנים בני רחמנים, וזה סימן שהם בני אברהם, יצחק ויעקב. ולכן עם ישראל נותנים צדקה, אבל לצערנו הרב, יש צדקות שהם לא דבים ולא יער, צדקות של הסמ"ך-מ"ם, אשר מפרסם שיש לו ארבעה כוללים ביבנאל, ויש לו גמ"ח לבגדי רפואה, מי שחולה, בר מינן, מי שצריך ציוד וכו' וכו', וכלם קונים את השקר הזה, ותורמים לו בשפע, ומספנים אנשים, שעובדים קשה לפת לחמם, יורקים דם עד שמרויחים כמה פרוטות, אף אחד אינו מרויח בנגל, ואחר כל זאת מה עושים? לוקחים את הכסף, ונותנים אותו לסמ"ך-מ"ם — לארבעה כוללים שלו, שלא היו לא נבראו, לגמ"ח הציוד שיש לו לתת לחולי — שאינם קימים בכלל. ובני אדם קונים את השקרים הללו, כאלו יש לו מוסדות של כוללים ביבנאל תחת חסותו, אשר הכל שקר וכזב! כי אין לו שום כולל. האין זה מגחף, שבגני-אדם מאמינים לזה, אחד גר בנתיבות, או בבני-ברק, ואינו יודע מה נעשה ביבנאל,

אֲשֶׁר כה תתלג בַּנְחַל קנא

וְקוֹרָא שְׁחוֹר עַל גְּבִי לְבָן, שְׁלֶסֶם"ף-מ"ם יֵשׁ כּוֹלָלִים וְכוּ', וּבִטּוֹחַ שְׂזוֹ אָמַת. זֶה רַק דְּגָמָא אֵיף יְכוּלִים לְרַמּוֹת בְּנֵי-אָדָם, וְלִטְמָאָה יִתְנוּ הַרְבֵּה יוֹתֵר קַל מֵאֲשֶׁר לְקַדְּשָׁה.

מְסַפְּרִים עַל הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ הַרְבֵּי מֵאֲפֻטָּא, בְּעַל ה'אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל', שֶׁפַּעַם בָּא אֶל אֲשֶׁתּוֹ וְאָמַר לָהּ: אֲנִי רוֹצֵה לְמַשְׁכֵּן אֶת פְּמוּטוֹת הַכֶּסֶף שְׁלִי. וְהַחֲלָה לְבָכוֹת — מֵדוּעַ?! יְדוּעַ, אֲשֶׁר הַרְבֵּי מֵאֲפֻטָּא זִי"ע — כְּשֶׁבָא אֲצִלוּ עֵנִי, הִיָּה הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִסְתּוֹכַב בְּבִתִּים וּקְבִץ צְדָקָה, וְכֹלָם נִתְּנוּ, כִּי אִם הַרְבֵּי בָּא בְּעֶצְמוֹ, סִימָן שְׂזוֹ צְדָקָה גְּדוּלָּה. פַּעַם בָּא עֵנִי, וְהַרְבֵּי מֵאֲפֻטָּא גַם-כֵּן יֵצֵא לְחֹזֵר עַל הַפְּתָחִים בְּעִבּוּרוֹ, וְכֹל אֶחָד וְאֶחָד בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל דָּחוּ אוֹתוֹ בְּקֶשׁ. אֲנָשִׁים שֶׁתְּמִיד עֲזָרוּ וְתָרְמוּ, לֹא נִתְּנוּ הַפַּעַם, וְכֹל אֶחָד תָּרַץ אֶת עֶצְמוֹ — "רַבִּי, אָנוּ מְצַטְעָרִים, אֵינן לָנוּ הַיּוֹם, הַפְּסֻדָנוּ" וְכוּ' וְכוּ', בָּא אֶל הַרְבֵּנִית וְאָמַר לָהּ: אֲנִי רוֹצֵה לְזָכוֹת לְצְדָקָה זֶה, אֲנִי רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ. וְהִיא הַחֲלָה לְבָכוֹת, אֵיף אָמְרָה: אִם יֵשׁ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מְנִיעוֹת, סִימָן שְׂזוֹ צְדָקָה גְּדוּלָּה מְאֹד. אֵיף אֶחָד אֵינּוּ רוֹצֵה לְתַת, וְלְכֹל אֶחָד יֵשׁ תְּרוּץ — סִימָן שְׂזוֹ צְדָקָה גְּדוּלָּה, וּמִשְׁכְּנוֹ אֶת הַפְּמוּטוֹת.

כְּמוֹ-כֵן לְגַבִּינוּ, לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ אֵיף אֶחָד אֵינּוּ רוֹצֵה לְעֹזֵר, זֶה עֲבָדָה! אֵיף אֶחָד אֵינּוּ רוֹצֵה לְהַכְנִיס אֲצַבַּע קִטְנָה! אֲבָל אֵלּוּ יְלָדֵיכֶם! עוֹלָלִים שׁוֹאֲלִים לְלֶחֶם! מִי מְבַקֵּשׁ אֶכֶל לְאָכֵל? הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, מִי מְבַקֵּשׁ אַרְוִיחָה חֲמָה בַּיּוֹם? הַיְלָדִים שְׁלָכֶם! מִי מְבַקֵּשׁ: "אָבֵא, אֲנִי רוֹצֵה מְלַמֵּד טוֹב, מְלַמֵּד שְׁלֹא יָכֵה אוֹתִי, מְלַמֵּד שְׁיִלְמַד אוֹתִי תוֹרָה?" הַיְלָד שְׁלָכֶם. "אָמָא, אֲנִי רוֹצֵה מוֹרָה חֲמָה שְׁמַבְיָנָה אוֹתִי" — זֶה הֵבַת שְׁלָכֶם, לְכֵן מִי שְׁיָכוֹל לְהִתְאַכְזֵר לְבְּנֵינוּ וְלְבִנוֹתֵינוּ — הוּא הָאֲכֹזֵר הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר, וּבְאָמַת אֵינן אֲכֹזְרִיּוֹת גְּדוּלָּה מְזוֹ — לְתַת שְׁמוּסְדוֹת יְקָרְסוּ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם. וְלְכֵן הַחֹב מְנַח עַל כָּלָנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, מְחַר בַּיּוֹם חֲמִישִׁי אַחַר הַצְּהָרִים עַל כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בִּיבְנָאֵל, לְצֵאת לְהַפְצָה מְרֻפֶּזֶת, בְּוִדָּאֵי הֵייתִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּכֹל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹמְעִים אוֹתִי — בְּאֲשֶׁדוּד, בְּאֲשֶׁקְלוֹן, בְּבָאָר שְׁבַע, בְּנִתִּיבוֹת, בְּבִנְיָ-בְּרַק, בִּירוּשָׁלַיִם, בְּעַמְנוּאֵל,

בצִפְתָּ, שְׁגַם הֵם יִצְטָרְפוּ לְצִדְקָה זו.

אני מִכְרַח לומר לְכֵלֶם — הַחֲנוּף שֶׁמְקַבְּלִים אֶצְלָנוּ — לא מְקַבְּלִים בְּשׁוּם מְקוֹם, אֲנִי מִבְטִיחְכֶם, אֲבָל כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהַמְשִׁיךְ הַלְּאָה, אֲנִי צָרִיךְ אֶת הַכֶּסֶף, שִׁיְהִיו לָנוּ מְלַמְּדִים טוֹבִים וּמורוֹת טוֹבוֹת — מְכַרְחִים כֶּסֶף! אֵין עוֹד זְכוּת בְּעוֹלָם כְּשֶׁתּוֹרְמִים לְתַלְמוּד תּוֹרָה וּלְבֵית-סֵפֶר שֶׁנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל. בָּאוּ וּנְרָאָה אֶת הַפְּרוֹת, אֲנִי יִגַע וְטוֹרַח עִם יְלָדֶיכֶם, עוֹד לֹא הִיְתָה לִי שָׁנָה קָשָׁה כְּשָׁנָה זוּ. מָה אִמַר לָכֶם! בּוֹדְאֵי קִבְלָתִי אֶת כָּל הַתְּקוּנִים, שֶׁכָּל הַשָּׁנִים לֹא קִבְלָתִי תְּקוּנִים כְּאֵלוֹ, מִמֶּשׁ בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, תּוֹף שְׁעָה יְכַלָּתִי לְשַׁלְחָם בַּחֲזָרָה, וְאֲנִי מַחְזִיקֶם וְסוֹבְלֶם, מִדּוּעַ? כִּי אֵלוֹ יְלָדֶיכֶם! וְאֲנִי רוֹצֵה שֶׁתְּרוּוּ נַחַת. הִנֵּה תִסְתַּכְּלוּ עַל הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים שֶׁהַתְּחַתָּנוּ, הַבְּטַחְתִּי לְכָל הַתְּלַמִּידִים, תְּלַמִּידֵי "דְּמִשְׁק אֶלִיעֶזֶר", שֶׁאַחַתֵּן אוֹתָם, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, הַבְּטַחְתִּי וְקִיַּמְתִּי, שֶׁדַּכְתִּי כְּבָר כְּמָה מִהֶם בְּשִׁדּוּכִים טוֹבִים, וְזֶה אֵין בְּשׁוּם מְקוֹם בְּעוֹלָם. זֶה הַחֲנוּף שֶׁלָּנוּ! אֲנִי רוֹצֵה שִׁיְלַדְנוּ יִהְיֶה עֲצֻמְאִיִּים, וְהַמְצַלְחִים הַכִּי גְדוֹלִים, וְיִהְיֶה לָכֶם נַחַת מֵהֶם.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם, מְחַר יוֹדַע לִי מִי הוּא הָאֲכָזֵר וּמִיֵּהוּ הַרְחֻמָּן. וּכְמוֹ-כֵן בְּיוֹם רֵאשׁוֹן יוֹדַע לִי מִי הַרְחֻמְנִית וּמִי הָאֲכָזְרִית, מִי שִׁיִּלֵּךְ וְיִצֵּא מְחַר לְהַתְרִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּעִבּוּר הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה, בְּעִבּוּר הַבֵּית-סֵפֶר שֶׁלָּנוּ, בְּעִבּוּר הַגְּנִים וְהַפְּעוּטוֹן שֶׁלָּנוּ, הוּא רַחֲמָן, וּמִי שֶׁלֹּאוּ — זֶה הָאֲכָזֵר שֶׁבְּאֲכָזְרִים, וּכְמוֹ-כֵן בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, מִי שִׁיִּצֵּא לְהַתְרִים בְּעִבּוּר הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ, סִימָן שֶׁהוּא רַחֲמָן, וּמִי שֶׁלֹּאוּ — לָאוּ. אֵלוֹ שֶׁמְתַחַנְכִים בַּפְּעוּטוֹן, בַּגְּנִים, בְּבֵית-סֵפֶר, בַּתְּלַמוּד תּוֹרָה, בַּתִּיכוֹן וּבִישִׁיבָה, אֲנִי מִבְטִיחַ שִׁיְהִיו לָהֶם הַחַיִּים הַכִּי טוֹבִים לְכָל הַחַיִּים, יְתַחַתְּנוּ בְּבוֹא הַעַת, וְאַתֶּם הוֹרִים יְקָרִים, אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁאֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם יוֹתֵר מִיְלָדֵי, יִהְיֶה רַב נַחַת. וְלָמָּה יוֹתֵר מִיְלָדֵי? כִּי הַיְלָדִים שְׁלִי לֹא פַעַם אַחַת הַתְּלוּנְנוּ: "אֲבָא, לָמָּה לְכֵלֶם יֵשׁ לָךְ זְמַן, וְלָנוּ אַף פַּעַם לֹא", אֵינְנִי יוֹדַע אִם הֵם צוֹדְקִים אִם לָאוּ, אֲבָל הֵם בָּאִים כִּךְ בְּטַעֲנָה, וְזֶה סִימָן שֶׁאֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם יוֹתֵר מִיְלָדֵי, אֲנִי רוֹצֵה

אָשׁר כה תתלג בַּנְחַל קנג

לְרֹאוֹת אֶת הַנַּחַת שְׁלָכֶם, הַנַּחַת שְׁלָכֶם הוּא הַנַּחַת שְׁלִי, אֲנִי רוֹצֵה לְזַכּוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחַתְכֶם, וְלִרְקֹד בְּשִׂמְחַתְכֶם, וְזוֹ כֹּל תְּשׁוּקָתִי.

זֶה לִי בְּנַפְשִׁי לְהַפְעִיל אֶת מוֹסְדוֹתֵינוּ. וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ וּמְדַבֵּר, שְׂאֵנוּ עַל-פִּי תְהוֹם, גַּם שְׂאֵר בְּתֵי סֵפֶר וְתַלְמוּדֵי תוֹרָה בְּאוֹתוֹ מַצֵּב, אֲבָל לָהֶם יֵשׁ גּוֹאֲלִים, וְלָנוּ אֵין. וְאֲנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת הַגּוֹאֲלִים, וּמַהֲסַפּוֹר שְׂשִׂמְעֵתִי לְמַדְתִּי, אִם אָדָם אֵינוֹ דוֹאֵג בְּעַבּוּרוֹ, אֵף אֶחָד לֹא יֵדָאֵג לוֹ. בְּנֵי-אָדָם רְשָׁעִים, יֵשׁ לָהֶם טַבַּע אַכְזָרִי, לֹא אֶכְפַּת לָהֶם מִהַזּוּלָּת, אֵף שֶׁעָשׂוּ לָהֶם טוֹבוֹת, הֵם מְשִׁיבִים רָעָה תַּחַת טוֹבָה. וּבְרוּף הַשֵּׁם וּבְרוּף שְׁמוֹ, מַה שְׁלוֹמֵדִים בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", לֹא לוֹמְדִים בְּשׁוֹם מְקוֹם, אֲנִי רוֹצֵה לְעַקֵּר אֶת הַגּוֹזְעָנוֹת מֵאַתְנֹו, אֶת הַשְּׂנֵאָה מֵאַתְנֹו, שְׂנֵהִיָּה יְהוּדִים אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, וּבְרוּף הַשֵּׁם, אֲנִי מֵרָאֵה אֶת זֶה בִּיבְנֵאֵל, וְאַרְאֶה אֶת זֹאת לְכָל הָעוֹלָם כֻּלָּם, אֲבָל זֶה יִקַּח זְמַן.

אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים בְּאִיזוֹ חֲרִיקַת שֵׁן חוֹרְקִים עָלֵינוּ מִכָּל הַצְּדִידִים, וּבַכֶּרֶט לְצַעֲרֵנוּ הַרֵב, שְׂחוֹרְקִים שְׁנַיִם לְמָה עֲשִׂיתִי הַתְּעוֹרְרוֹת לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּקֶרֶב אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲדוֹת הַמְזֻרָח. אֵף אֲנִי גֹאֵה בְּזֶה — לְהַבִּיא מַה שְּׁיֹתֵר סִפְרֵידִים לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, כִּי רַבְּנוּ ו'ל לֹא בָּא לְזֶה הָעוֹלָם רַק לְאַשְׁכְּנָזִים וּלְחוּג מְסִיָּם, אֲלֹא הוּא מִתְּנֶה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וּבַכֶּרֶט לְאֵלוֹ שְׂהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ הַתְּמִימוֹת, וּמִי עוֹד הוֹלֵךְ בְּתְמִימוֹת כְּאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲדוֹת הַמְזֻרָח! לְכֵן כָּל חִפְצֵי וּרְצוֹנֵי לְהַבִּיא מַה שְּׁיֹתֵר יְהוּדִים מֵעֲדוֹת הַמְזֻרָח לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, לְהוֹרוֹת לָהֶם שְׂאֵינָם בְּעַלֵּי-בְתִים בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל. לְכֵן אֲבַקֵּשׁ לְכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִהְיֶה לְהַתְּחַמֵּק בְּאִיזָה תְּרוּץ, אֲקַבֵּל דְּוִיחַ וְאַסִּיק אֶת הַמְּסַקְנוֹת, לִידַע מִיְהוּ הָאֶכְזָרִי וּמִי הַרְחֵמֵן. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְרַחֵם עָלֵינוּ שְׂנֹזְכָה לְרֹאוֹת בְּנַחֲמַת צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְנִרְאֶה אֶת הַגְּאֻלָּה.

הִנֵּה בָּאָה שְׂנֵה חֲדָשָׁה, שְׂכָל עַם יִשְׂרָאֵל מְצַפִּים לִישׁוּעוֹת, וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ — אִם נַחְזִיק עֲצֵמֵנוּ בְּיַחַד, וְנַעֲזֹר זֶה לְזֶה, רַק נַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂכָל הַדְּבוּרִים שְׂאֲנִי מְדַבֵּר

עכשו אתכם מתוך הלב, עם דם שבלבבי, יפנסו אצלכם בלבכם, ותעשו עכשו יוצא מן הכלל, ונראה מה נפעל ביום חמישי וביום ראשון, ונראה מה להבא — איך יכולים להציל את מוסדות החינוך שלנו, ולתת לילדינו החינוך הכי טוב.

תסלחו לי שהארכתי, או דברתי חריף, אינני מתכוון לאף אחד, אבל כואב לי לראות אדישות ההורים. ואם לא יציתו לדברי, אסיק את המסקנות, ולא יבואו אחר-כך בטענות — לא למלמדים ולא למורות ולא להנהלה, כי אתם תהיו אשמים בדבר. הבה לא נאשים זה את זה, באו נבנה זה את זה, אם יכול לקרות דבר כזה, אדם שהציל את עם ישראל, וקבל עלבונות ובושות, שישנם עוד דברים שאינני יכול לומר לכם, אני לומד לאיזו שפלות יכולים להגיע לאחר שמקבלים טובות, ומה משיבים חזרה. באו נלמד מזה, שאנו אנשי שלומנו, נהיה אנשים טובים, ראשית, להיות רחמנים על ילדינו, ואחר-כך על שאר עם ישראל, נמלא את כל ארץ ישראל עם ספרי רבנו ז"ל, ובפרט עתה בחדש הרחמים והסליחות, תקחו סליחות ומחזורים ואוצר ראש השנה, ותביאו מה שיותר אנשים לרבנו ז"ל, ובזכות זה נזכה לשנה טובה ומתקה, ונזכה לראות בגאולה העתידה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תתלד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תבוא לאומן, י"ד אלול ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך כבד כמה פעמים, אף מרב טרדותי וצערי ועגמת נפשי, לא היה בידי לכתב לך תכף-ומיד כרצונך.

מצד אחד אני מאד מאד שמח, שתהלה לאל, המוסדות שלנו

אֲשֶׁר כה תתלה בנחל קנה

מתקדמים, ובפרט הפעוטון, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה נחת-רוח לפניו יתברך, ונזכה תמיד ללכת מעלה מעלה.

ומצד שני יש לי צער ועגמת גפש גדולה מאד מבניית בית-המדרש, שלעת עתה נעצרה הבניה, עד שנקבל רשיון חדש, וכן הסתבכתי בצרות ובחובות כאלה, שממי לא חשבתי שאגיע לזה.

אודות מה שכתבת מהאשה המטרפת וכו', מה לעשות, זה חלק מהתקון שאני צריך לסבל, חרופים וגדופים ובזיונות רבים, התשובה שלה רק — אם תעמד יחפה לפני בית-המדרש, ותמסר לכל אחד פתק, שהיא מתנצלת על מה שדברה נגד ציון רבנו ז"ל, וכתבה כל מיני זלזולים וכו', אחרת הקדוש-ברוך-הוא יטפל בה.

המאחל לך פתיבה וחתימה טובה...

כה תתלה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תבוא לאומן, י"ד אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיהיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם.

ראו להתחזק באהבה גדולה, ותשמרו את עצמכם ממחלקת וממריבות, ואל תסתכלו על אף בריה שבעולם, אלא תמשיכו עצמכם לילך על-פי דרכי התורה והחסידות כפי שקבלנו מרבנו ז"ל, ושום דבר בעולם לא ישבר אתכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע את תפלות ישראל, ישמע את תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצלחו ודרככם תמיד.

... גרו יאיר, ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואל יחסר

קנו אשר כה תתלו — כה תתלו בנחל

לך יום אחד מבלי למוד מקרא ומשנה, גמרא ומדרש, שהארבעה
למודים האלו כנגד ארבעה העולמות: אצילות, בריאה, יצירה,
עשיה, ואשרי מי שחזק בזה בכל יום, ואז טוב לו כל הימים.

גם ראה להתבודד עמו יתברך בכל יום, ותשפך את נפשך אליו
יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבין אל אביו, ואין למעלה מזה.

המאחל לכם פתיכה וחתיקה טובה...

כה תתלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא, ט"ו אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... שתחיה, עם הילדים שיחיו.

באתי לנחם אתכם על האבדה הגדולה שאבדה מכם וכן
מאתנו, שהיה איש נעים הליכות, אדם שמקבל את כלם בסבר פנים
יפות, אוהב את הבריות, והבריות אוהבים אותו, לכל אחד הייתה
לו מלה טובה וחייוך רחב.

לי אישית היה ידיד טוב ושכן טוב, ולעולם יהיה זכרו חקוק
בלבי.

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושללים, ולא תדעו
כבר מצרות, וישמח את לבבכם הנשבר.

המאחל לכם שנה טובה ומתוקה...

כה תתלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא, ט"ו אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

באתי לנחם אותך על האבדה הגדולה שאבדה ממך וכן מאתנו

אשר כה תתלח בנחל קנז

— אַח נפלא, שְׁהָרָאָה דְגַמָּא חֲזָה אִיךְ שְׁיִהְיוּדִים יְכוּלִים לְחִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה עֲמֻקָּה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, עַל אִף שֶׁהֵם בָּאִים מִרְקַע שׁוֹנָה וּבְדַעוֹת שׁוֹנוֹת.

מָה אָמַר לָךְ ! הוּא הָיָה סֶמֶל שֶׁל אָדָם מִיַּחַד, טוֹב לְשָׁמַיִם וְטוֹב לְבָרִיּוֹת.

אַקְנֵה שְׁתַּמְשִׁיךְ לְלֶכֶת בְּדַרְךְךָ אַחִיךָ, וְנַחֲמֵה בְּיַחַד בְּאוֹתָהּ אֶהְדָּה כְּמוֹ שְׁאַחִיךָ חַי אֶתְנֶנּוּ.

הַמָּקוֹם יִנַּחֵם אוֹתְךָ בְּתוֹךְ שְׁאָר אֲבֵלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וּכְבֹּר לֹא תִדַע מִשׁוֹם צָרוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

כה תתלח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא אֶל הַקְּבוּץ, ט"ו אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

זֶה כַּמָּה שָׁאֲנִי רוֹצֵה לְכַתֵּב לָךְ, אִךְ מְרַב טְרִדוֹתֵי הַרְבּוֹת לֹא עָלָה בְּיָדִי.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל בְּזֶה הָעוֹלָם מִלְשִׂמַּח אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּמִּיד תְּשַׂמַּח אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד יָקָר כְּשִׁיְהוּדֵי מְשַׂמַּח יְהוּדֵי שְׁנֵי.

אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֹכְשׁוּ בְּבַעֲיָה רְצִינִית עִם הַחֲשָׁמַל שֶׁל בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְלִכֵּן מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל לְגַבּוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי

בַּנְחַל

כה תתלט

אָשֶׁר

קנח

שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אוּ בְשָׂאֵר מְקוֹמוֹת, כְּדֵי לְשַׁלֵּם אֶת חֻשְׁבוֹן הַחֲשָׁמַל,
כְּדֵי שְׁלֹא יִנְתְּקוּ אֶת הַחֲשָׁמַל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתלט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר פִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּצָה, ט"ו אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

פֹּה תִקְבַּל כַּמָּה מְכַתְּבִים, וְתִמְסְרֵם לִיעֲדֵם.

אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּעֵבֹר מִשְׁפַּחַת ... תִּמְסֹר לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי הוּא
בֶּן בֵּית שָׁמָה, וְהוּא יִמְסֹר לָהֶם אֶת זֶה.

כְּתִבְתִּי גַם מְכַתֵּב לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁיִהְיֶה לָנוּ לְשַׁלֵּם אֶת הַחֲשָׁמַל.

עֲדִין אֲנִי צָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהִמְשִׁיךְ לַבְּנוֹת אֶת
בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, וַיִּדְעֵתִי מֵרֹאשׁ שֶׁכֶּף יִקְרָה, וְעַל-כֵּן זִרְזַתִּי אֶת ... וְהוּא
הֵיךְ חָכֵם בְּעֵינָיו, וּבְשִׁבִיל זֶה אֲנַחֲנוּ תְּקוּעִים. הוּא הַתְּקַשֵּׁר אֶתְמוּל
עִם שְׁתָּפוּ, וְאִמְרַתִּי לוֹ, שְׁעַד שְׁלֹא מִתְחִילִים לְהִמְשִׁיךְ לַבְּנוֹת, הוּא
לֹא יִרְאֶה אֶפְלוֹ פְּרוּטָה אַחַת, וְכֶךְ אִתָּם צְרִיכִים גַּם-כֵּן לְהִיּוֹת חֲזַקִּים
אִתּוֹ, כִּי חֻבַּל לָתֵת לוֹ עוֹד אֲגוּרָה אַחַת.

הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא גְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזִיק
מִעֲמֵד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר. וְאֵל כֹּל זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת רַק עַל-יְדֵי
הַעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִתְמַיֵּד הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ
ז"ל, וְכִכֵּל שְׂאֵדָם בְּקִי בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, יֵשׁ לוֹ הַתְּחַזְּקוֹת לֹא רַק
לְעֲצֹמוֹ אֲלָא יְכוּל לְחַזֵּק גַּם אֶת אַחֲרִים, וְעַל-כֵּן תִּקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר
בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהַעֲקֹר תִּהְיֶה בְּקִי בְּשִׁיחוֹתָיו שֶׁבְ"חֵי-מוֹהֲר"ן"
וּבְ"שִׁיחוֹת-הַרְ"ן", אֲשֶׁר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ, שְׁעַל-יְדֵי
הַשִּׁיחוֹת הָאֵלוּ, הֵיטָה לוֹ הַשָּׂגָה בְּרַבְּנוּ ז"ל.

אֲשֶׁר כה תתמ בַּנְחָל קנט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה...

כה תתמ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תבא אֶל הַקְּבוּץ, ט"ו אָלוּל ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵאֵד מְאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּצִיֵּת אוֹתִי, וְתִתְנַהֵג לְאוֹת וּלְמוֹפֵת,
וְתִהְיֶה מְסֻדָּר וְנָקִי בְּבִגְדֶיךָ, כִּי אֲנִי עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת דְּרָךְ
הַטְּלָפוֹן לְהַשִּׁיג לְךָ שְׂדוּךְ, וְאֲנִי מְאֵד מְאֵד מְקַנֶּה, שֶׁבְּקָרוֹב מְאֵד
תִּהְיֶה חֵתָן, וּבְחֻדוֹשׁ חֲשׁוֹן תִּהְיֶה הַחֲתָנָה, וְאֶהְיֶה שָׁם, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ.

רְאֵה לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, הֵן לְתַפְלָה וְהַתְּבוּדוּת, לְדַבֵּר אֶל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפֹלוּ חֵמֵשׁ דְּקוֹת — זֶה מְאֵד מְאֵד חָשׁוֹב
בְּשָׂמִים, וּבְגִי-אָדָם לֹא יוֹדְעִים מַה זֶה הַתְּבוּדוּת, וּמַה זֶה פּוֹעֵל
לְמַעֲלָה, כִּי זֶה דְּבַר גַּעֲלָם מְכָלָם, בְּשִׁבִיל זֶה מְזַלְזָלִים בְּזֶה, כְּמוֹ
שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ו.): "כִּרְס זֵלַת לְבַגֵּי אָדָם" — אֵלוּ
דְּבָרִים שֶׁעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבְגִי אָדָם מְזַלְזָלִין בָּהֶם, וּמֵאִי
נִיהוּ? תְּפִלָּה.

רְאֵה לְהִיּוֹת קָבוֹעַ בְּלִמּוּד גְּמָרָא כְּסֻדְרָן, אֲשֶׁר אֲפֹלוּ הָאֲמִירָה
בְּגִמְרָא מְזַכֵּכֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וּכְמוֹ שֶׁהַגּוֹף צָרִיךְ לְאָכַל
בְּכָל יוֹם, כִּף הַנֶּפֶשׁ צָרִיכָה לְאָכַל בְּכָל יוֹם, וְאִם הַגּוֹף אֵינּוּ אוֹכֵל
כְּמֵה יָמִים — נַחֲלֵשׁ, כְּמוֹ-כֵן הַנֶּפֶשׁ, עוֹבֵר יוֹם יוֹמִים וְלֹא לוֹמְדִים
תּוֹרָה, אִזּוּ הַנֶּפֶשׁ נַחֲלֵשֶׁת מְאֵד, וְנוֹפְלִים בְּדַכְאוֹן, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה
לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן בְּגִמְרָא, וְזֶה יִתֵּן לְךָ סְפוּקָה.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַקְּסָטוֹת וְכוּ', וְזֶה

קס אָשׁר כה תתמא בַּנְחַל

יְכַנִּיס לְךָ שְׁפַע, שְׁתּוּכַל לְשַׁלֵּם אֶת הַשְּׂכָר־דִּירָה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְשׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֲלֹא תִהְיֶה עֲצָמָאִי.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דַּרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסֹדֵר כִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, ט"ו אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

אוֹדוֹת הַרְעִיוֹן בְּעֵנִן בֵּית־הַכְּנֶסֶת, הַלְוִאִי שְׁתּוּכְלִי לְבַצֵּעַ אֶת זֶה,
וְאִזּוּ נִצָּא מִהַצָּרוֹת וְהַחֹבוֹת וְכו'.

וְאוֹדוֹת ... גֵּרוּ יְאִיר, תְּשׁוּאוֹת חַן לְךָ שְׂאֵת מְחִזְקַת אוֹתוֹ, וּבְעֵנִן
שְׂדוּכִים, הַעֲקֹר תְּבַקְשִׁי מִמֶּנּוּ, שְׂיִהְיֶה מְסֹדֵר וְנָקִי, וְיִרְאֶה תָּמִיד
לְהַתְפַּלֵּל בְּצַבּוּר, וְכֵן לְקַבֵּעַ עֲתִים לַתּוֹרָה, וְאִזּוּ יִקְבַּל שֵׁם טוֹב, וְהַכֹּל
יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, כִּי אֲצַל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַכֹּל יִכּוֹל
לְהִיֹּת.

צְרִיכִים רַק לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי אֲנַחְנוּ רַק
בִּיְדֵי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, רַק כֶּף אֲנִי חַי, וְרַק זֶה אֲנִי נוֹשֵׁם, וְרַק זֶה
אֲנִי רוּאָה, וְאִין לִי בַחַיִּים כְּלוּם — רַק הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, עֲבָרוּ
עָלַי בַחַיִּים הַמוֹן מִשְׁבָּרִים וְגָלִים, אֵף פַּעַם לֹא הָיָה לִי מִי שְׂיַעֲזֹר לִי,
אֲלֹא תָּמִיד הָיוּ לִי מִתְנַגְּדִים, וְרֵאִיתִי לְפָנַי קִיר מְלֵא דוֹקְרָנִים, קוֹצִים
וְזָכוּכִיּוֹת וְכו' וְכו', וְהַצָּרְכָּתִי לְדַחֵף אֶת הַקִּיר הַזֶּה בְּמוֹ יְדֵי וְכו',
וְאֵף־עַל־פִּי־כֵן הִמְשַׁכְּתִי וְהִמְשַׁכְּתִי וְהִחֲזַקְתִּי מֵעַמָּד, וְעוֹד יֵשׁ לִי כַחַ
וּמַחַ לְשַׁמַּח וּלְבַדַּח, לְחַזֵּק וּלְעוֹרֵד אַחֲרַיִם וְכו' וְכו'.

אֲשֶׁר כה תתמב — כה תתמג בנחל קסא

נא ונא ראי לחזק את כל נשות אנשי שלומנו, והקדוש-ברוך-
הוא יחזק אותך.

המאחל לך פתיבה וחתימה טובה...

כה תתמב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי מבוא, ט"ו אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עדיף שתכניס את הכסף לבנק, כדי להשלים את הסכום של
חמשים אלף ש"ח, אשר לעת עתה כל פרוטה ממש צריכים לכסות
את הטשעק. ו... נוסע היום, ואני מקנה לגייס עוד קצת מזמן, וכך
תוכל להכניס גם את זה לבנק, ואני מקנה שאוכל להשיג הלוואה,
וכך נכסה את הטשעק על יום ששי בעזרתו יתברך, אבל את המאה
ועשרים אלף ש"ח רציתי מאוד שתמסרו רק ל... בנוכחות ... ו...
ושישלם לפועלים, ולא ינגן לנו בכל פעם את אותו ספור, רק
להזהירו, שעד שאני בא, בעזרתו יתברך, בה' חשון, שיהיה גמור
הגג, כי אם לא, לא רק שנסלק אותו מהעבודה, אלא גם נתבע אותו
למשפט, וכזה יסדר עד הלילה, ותהיה לי תשובה יותר ברורה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תתמג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תבא אל הקבוץ, ט"ז אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לכתב לי, כי אני מאוד מאוד רוצה לשמע את הטוב ממך,
ועיני כלות אליך כל הזמן.

קסב אֲשֶׁר כה תתמד בנחל

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְתִתְמִיד
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חַיִּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ, וּבְלִי
הַתּוֹרָה אֵין לָנוּ כְּלוּם, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן בְּכֹל יוֹם
בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, וְלֹא יִחַסֵּר לָנוּ יוֹם אֶחָד בְּלִי
הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיכִים אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹת
יְתִבְרֶךְ שְׁמוֹ.

נָא וְנָא הֲרַגְל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרֶךְ, כִּי הַדְּבוּר שְׁמִדְבָרִים
עֲמוּ יְתִבְרֶךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזֹאת, שְׂאִין לְשַׁעַר
וְאִין לְתֹאֵר כְּלָל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמִתְמִיד בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כה תתמד.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יְתִבְרֶךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֻדֵּר כִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, ט"ז אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ עַל
עֲצָמְךָ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת אֱלֻקוֹת יְתִבְרֶךְ שְׁמוֹ, וְתִחַזֵּיק מֵעַמֵּד,
וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרֶךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׁמִדְבָרִים לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ,
שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כְּלָל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזּוֹק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

רְאֵה לְכָתֹב לִי מְתִי אֶתָּה גּוֹמֵר אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה שֶׁל הָאָמָא שֶׁל
... תְּחִיָּה, כִּי יֵשׁ לִי חֶשֶׁק לְכָתֹב אֶצְלְךָ גַם-כֵּן סֵפֶר תּוֹרָה בְּמַחִיר
שְׂאִמְרָתָ לִי, לְכֵן אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת אֶצְלְךָ חֲנֻפֵּת סֵפֶר תּוֹרָה, וְתִכְתֹּב לִי
בְּדִיוֹק מְתִי אֶתָּה חוֹשֵׁב שְׂיִגְמֵר.

אֲשֶׁר כֹּה תתמה בנחל קסג

הַעֲקֵר רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכֹל מִיַּי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּבְיָדַי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה...

כה תתמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵבֵא אֶל הַקְּבוּץ, י"ז אֱלוּל
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לָכֶם בְּרִפְת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדָת
בְּתַכֶּם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּרוּוּ רַב גִּחַת מִמְּנָה וּמְכַל יוֹצֵא
חֲלֻצֵיכֶם.

גַּא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, כִּי כְּשֵׁשִׁי
שְׁלוֹם בְּבֵית, זֶה מְשֻׁפֵּיעַ עַל הַיְלָדִים, כִּי יְלָדִים תָּמִיד מְסַתְּפָלִים עַל
הַהוֹרִים, וְכַפִּי שֶׁהַהוֹרִים מְתַנְהֲגִים כִּי הַיְלָדִים יִתְנַהֲגוּ, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ
מְאֹד מְאֹד לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְלֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם, וְזוֹ
תִּהְיֶה טוֹבָה לְיְלָדֵיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְתִהְיֶה לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה
וּמְתוּקָה, שָׁנָה שֶׁל פְּרֻנְסָה, וְתִזְכְּוּ לְפַעַל הַרְבֵּה דְּבָרִים יְקָרִים בְּשָׁנָה
זוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תתמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, י"ז אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

בְּאֵתֵי לְבָרֶךְ אֲתֹכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדָּת בְּתֹכֶם הַיְקָרָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתָּרוּוּ רַב גַּחַת מִמְּנָה וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וַיִּגְדְּלוּ תִלְמִידֵי חֲכָמִים וְצַדִּיקִים קְדוּשִׁים.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת וְהַכְּנָה הַדְּדִית, כִּי הַיְלָדִים מְסַתְּפָלִים עַל הַהוֹרִים, וְאִם הֵם רוֹאִים שְׁהַהוֹרִים הֵם בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, זֶה מְשַׁפֵּיעַ גַּם עֲלֵיהֶם.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּהֲיֶה לְכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שְׁנַת חַיִּים בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וַיְהִיֶה לְכֶם עֶשֶׂר וְכַבּוֹד וְאַרְיִכוּת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְתִגְדְּלוּ אֶת הַיְלָדִים בְּנִקְל, וְתַמִּיד יִהְיֶה שְׁפַע בְּשִׁלְחַן בֵּיתְכֶם. הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...
הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תתמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, י"ז אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׁתַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְקַבְּבֶךָ.

לֹא כְּדַאי לְקַחַת שׁוֹם כְּדוֹרִים שְׁיֵשׁ לָזָה תּוֹפְעַת לְוֹאֵי, הַעֲקָר רַק תַּתְּחַזְּקִי וְתַחֲיִי בְּשִׁמְחָה, שְׁבְרוּךְ הַשֵּׁם נִכְנַסְתָּ לְהַרְיוֹן, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־

אֲשֶׁר כה תתמח בְּנַחֵל קסה

הוא יֵעֹזֵר, שֶׁהֵרִיזוֹן יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וּתְבַשְׂרֵי לִי תִמְיֵד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא הִרְגִּילִי אֶת עֲצָמֶיךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֹל מֵה שָׁאֵת צְרִיכָה תִבְקָשִׁי רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ אָב הַרְחֲמֵן, וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַעֲקֵר בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַדְבִּיק אֶת נַפְשׁוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמְיֵד לַחֲשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִם תִּהְיִי חֲזָקָה בְּדַבֵּר זֶה, תִּרְאֵי נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵי לְדַבֵּר תִּמְיֵד עִם נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, לְחַזְקֵם וּלְשֻׁמָּחֵם וּלְעוֹדֵדֵם, וְאִף שָׁאֵת בְּעֲצָמֶיךָ צְרִיכָה חֲזוּק, עִם כָּל זֹאת בְּזֶה שֶׁתְּדַבְּרֵי דְבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית עִם שְׂאֵר נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, יִהְיֶה לָּךְ גַּם-כֵּן חֲזוּק, וְלִכֵּן תִּרְאֵי לְהַחֲזִיק בְּזֶה מְאֹד, וְאִז תִּרְאֵי נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּזֶה שֶׁמְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ רְוָאִים נְסִים נִגְלִים, וּבְאֵמֶת אֵין לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִנְחֵנו צְרִיכִים לְבַטֵּל אֶת עֲצָמֵנו רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי רַק הוּא יָכוֹל לְהוֹשִׁיעֵנו, וּמִלְבָּד זֹאת הַכֹּל הַכֹּל וְרַעוּת רִוַח.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּעֲבְרֵי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וּתְבַשְׂרֵי לִי תִמְיֵד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָּךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כה תתמח

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְכֵי-שִׁבְתֵי-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבֵּא אֶל הַקְבוּצָה, י"ז אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאָר.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַיְסוּד
 בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה בְּיֹתֵר מֵהַכֵּל, וְאָמַר שְׁנֵה
 תְּקוּן הַבְּרִית כְּשֶׁאָדָם תָּמִיד שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, כִּי הַקְּלָפָה הַמַּחֲטֵאת אֶת
 הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית נִקְרָאת עַל שֵׁם יְלָלָה, שְׂמִכְנֶסֶת בְּאָדָם עֲצָבוֹת
 וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁפָּגַם בַּבְּרִית, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָךְ, הוּא
 תָּמִיד בְּעֲצָבוֹת וּבְמְרִירוֹת, וְצָרִיכִים לְמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ תָּמִיד לְהִיּוֹת
 בְּשִׁמְחָה, וְעַקֵּר הַמְצָנָה לְשִׂמְחָה גַם יְהוּדִים אַחֲרִים, וְעַל-כֵּן מִצְוֹת
 הַפְּעָה הִיא תְּקוּן הַבְּרִית גְּדוֹל מְאֹד, כִּי יוֹצְאִים לְהַפְּעָה, וּמְדַבְּרִים
 עִם בְּנֵי-אָדָם, וּמְחַזְּקִים וּמְעוֹדְדִים אוֹתָם וּמְשִׂמְחִים אוֹתָם, וְזֶה עוֹלָה
 עַל הַכֵּל.

וְרָאוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת אֶצֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁכָּל אֶלּוּ
 שְׁעִסְקוּ בַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְכָל מִה שֶׁעָבַר עֲלֵיהֶם דְּבָרוֹ עִם
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵם זָכוּ לִישׁוּב הַדַּעַת נִפְלָא עַד מְאֹד. וְלִכֵּן רָאָה
 גַּם אֶתָּה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי מִי יֵשׁ לָנוּ בְּזֶה
 הָעוֹלָם אִם לֹא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ כָּל-כּוֹף עַל
 הָעֲבוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה, וְלֹא הָיָה דְּבִיּוֹר וְשִׂיחָה שֶׁדְּבַר וְשָׁח עִם אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁלֹּא הִכְנִיס בְּזֶה עֲנִין הַתְּבוּדוֹת, לְדַבֵּר וְלִשְׂיחַ אֶל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמוֹהֲרֵנוּ ז"ל בַּעֲת שֶׁהִתְקַרַּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל אָמַר,
 שְׂשׂוּם דְּבַר לֹא לָקַח אוֹתוֹ כִּמּוֹ הָעֲנִינִן שֶׁל הַתְּבוּדוֹת, וְתִכְף-וּמִיד
 כְּשֶׁרַק שָׁמַע אֶת הָעֲצָה הַזֶּה מִרַבְּנוּ ז"ל, כִּכְר הַתְּחִיל לְהִתְנַהֵג כֵּן,
 וְכֵן גַּם אֶתָּה רָאָה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִבְקֵשׁ וְתִתְחַנֵּן
 מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מִה שֶׁאֶתָּה צָרִיךְ, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה
 עִמָּךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כה תתמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, י"ז אָלוּל
 ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲשֶׁר כה תתנ בַּנְחַל קסז

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי דו"ח מַה שְּׁקוֹרָה בְּכוֹלָל, וּמִמֶּשׁ שְׂמִחָתִי, שְׂתִהְיֶה
לְאֵל, הַמְּקוֹם נַעֲשֶׂה מְקוֹם תּוֹרָה, וְרֵאווִי לְתַת תּוֹרָה לְאַבְרָהָם הַיָּקָר ...
גֵּרוּ יְאִיר, אֲשֶׁר הוּא עוֹמֵד בְּרֹאשׁ הַכוֹלָל, וּמְדַרְבֵּן אֶת הַכוֹלָל, וּמְחַזֵּק
וּמְעוֹדֵד אֶת הָאֲבָרְכִים שְׂיִלְמְדוּ תּוֹרָה, וְלִכֵּן מִגִּיעַ לוֹ שְׂכָר גָּדוֹל מְאֹד
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִהְיֶה לְךָ הַרְחֻבָּה גְּדוֹלָה, וְלֹא
תִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעְעוֹלָם, וְלֹא תִחְלֹשׁ דַּעֲתָךְ כָּלֵל מִשׁוּם דְּבָר,
וְאֵף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְּׂעוֹבֵר, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְחִזֵּק
אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂבַעְעוֹלָם, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה נְסִים
נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְשְׁלוֹם לְכַנֵּךְ ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִשְׂתוֹקֵק לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמָּךְ, כִּי זֶה כַּמָּה זְמַן
שֶׁלֹּא שְׂמַעְתִּי מִמָּךְ כָּלֵל, מֵאֲזוּ שְׂנַסַּעְתָּ מִפֶּה, וְאָנִי מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִכְפֹּר וּמִיד אַחַר רֹאשׁ הַשָּׁנָה תִּבּוֹא לְכָאן, כִּי אַתָּה חֹסֵר
לִי מְאֹד מְאֹד, וְאָנִי רוֹצֵה שְׂתִגְדֵּל בְּתוֹרָה וְיִרְאֵת שְׂמִים.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְתִהְיֶה חִזֵּק
מְאֹד מְאֹד בְּדַבְּרֵי זֶה, וְתִדְבֹר הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ
דַּרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם שְׂבַת שְׁלוֹם...

כה תתנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, י"ז אָלוּל
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֹד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמָּךְ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִינ סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲפִלוּ שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ

קסח אָשֶׁר כה תתנא בַּנְחָל

כָּל מִינֵי חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, כִּי גָדוֹל אֲדוֹגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיָדָיו הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַעֲקֵר הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְזוֹ הַעֲצָה הִכִּי נִפְלְאָה שֶׁנִּתֵּן לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וּבְלִי הַעֲצָה הַזֹּאת אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם כְּרַגַּע, וְאֲשֶׁר מִי שֶׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֲלֵא מִרְבֵּה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר הַעֲצָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַעֲצוֹת, כִּי מִכָּל עֲצָה שֶׁיֵּשׁ לָאָדָם, הוּא יָכוֹל לְהִשְׁבֵּר, אֲבָל מִהַעֲצָה הַזֹּאת שֶׁאָדָם מְדַבֵּר בְּפִשְׁטוּת וּבִתְמִימוּת בְּלִי חֲכָמוֹת, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְעַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת — לְסַלֵּק אֶת דַּעְתּוֹ וְחֲכָמְתּוֹ וּבִינְתּוֹ לְגַמְרֵי, וְלִדְעַת, שֶׁאֵין לוֹ שׁוֹם דַּעַת, הוּא צָרִיךְ רַק לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם הוֹלֵךְ בְּדַרְךָ זוֹ, אָז הוּא מְצַלִּיחַ כָּל יְמֵי חַיָּיו.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ וּבְעַד בֵּיתְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם אַרְיֵכַת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, וְתִהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעִי, וְלֹא תִצְטָרֵךְ אֶל הַבְּרִיּוֹת, וְתִלְמַד תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה רַבָּה מְאֹד.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כה תתנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שֶׁשִּׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, י"ז אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה הִיא יְסוּד וְעַקֵּר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעֵבִיר מִדַּת הַשְּׁמִחָה. וְעַלִּיךְ לְדַעַת, כִּי שְׁמִחָה בָּאָה לָאָדָם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי זֶה מִהַעֲבוּדוֹת הִכִּי קָשׁוֹת

אֲשֶׁר כה תתנב בַּנְחָל קסט

לְהַגִּיעַ, כִּי טַבַּע שֶׁל הָאָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחַר הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת, וּפְתָאֵם הוּא מְסַבֵּב בְּעֲצָבוֹת וּבְדַכְאֹן נַפְשִׁי, הוּא אֵינּוּ יוֹדֵעַ מִמָּה זֶה, עַל-כֵּן צָרִיכִים לַעֲמֹד עַל הַמְשָׁמֵר, וְלֹא לְבוֹא לַיָּדִי דַכְאֹן וְעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, אֲלֵא תַמִּיד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשַׂמַּח אֶת אַחֲרִים, וְזֶה הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם, לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת עֲצָמוֹ, וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת זֻלְתּוֹ, זֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁיְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עִם בְּנֵי אָדָם, לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִסְתַּפֵּל עַל כְּבוֹד עֲצָמוֹ כָּלֵל, אֲלֵא לְחַזֵּק בְּנֵי אָדָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַזְכֶּה לָזֶה.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר אֶפְלוּ גְדוּלֵי הַצְּדִיקִים לֹא זָכוּ לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגָּתָם, אֲלֵא עַל-יָדֵי שִׂיחָה בֵּינּוּ לְבִין קוֹנֵו, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְקַיֵּם אֶת זֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כה תתנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא אֶל הַקְּבוּץ, י"ז אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת לַעֲשׂוֹת הַתְּרָמָה בְּשִׁבִיל בֵּית-הַכְּנֶסֶת, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיַּעֲזֹר לִי, כִּי הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת הַזֶּה יִהְיֶה חֲדוּשׁ שְׁבַחֲדוֹשִׁים, כִּי בּוֹ יִהְיֶה רַק שְׂמֵחוֹת, בְּעֶזְרַתוֹ יְתַבְרַךְ שָׁמוֹ, וְכֵן הַמְּקוֹם מֵיַעַד לְתוֹרָה וְלְתַפְלָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, בְּלִי שׁוּם הַפְּרָשׁ כָּלֵל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל כָּל זֶה.

נָא וְנָא הַרְגִילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ

יתברך כל מה שאת צריכה, ובפרט בענין הצלחת הילדים, צריכים רק תפלה, ואת צריכה לדעת, שאין בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, ורק הוא יתברך יכול לעזור לנו, ואם אדם חושב שכן-אדם יכול לעזור לו, זו טעות חמורה, בן-אדם הוא פחיה טורפת, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'), אשר מי שאינו דבוק בו יתברך הוא פחיה בדמות אדם; כי באמת בן-אדם שדבוק בהקדוש-ברוך-הוא הוא רחמן, ויש לו רחמנות על זולתו, ולכן אנחנו צריכים להתקרב אל הצדיק האמת, שהוא רחמן אמתי, המרחם על נשמות ישראל, ורוצה להוציא אותם מעוונותיהם וכו', וכו', להחדיר בהם דעת אמיתית, לידע להודיע ולהודע, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ואשרי מי שזוכה להתקרב אל צדיק כזה, שאז טוב לו בזה ובכא כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

כה תתנג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר כי תבא אל הקבוץ, י"ז אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הבחור היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך שאתה מתחזק, ובפרט שאתה לא עונה לכל אלו שמציעים ומבזים אותך, כן צריך להיות, כי זה אחד מהתקונים, שנתן לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ו'), שישמע בזיונו — וידם וישתק, אשרי מי שיכול להחזיק מעמד, ולא להשבר.

בודאי אם יהיה לך כסף תקנה לך שטרימל וכו', אף לעת עתה בענין שדוף, צריכים עוד לחפות קצת, ואם תתנהג כן כמו שאתה מתנהג בהתמדה בלמוד התורה הקדושה, ותהיה בחור רציני, ותבוא להתפלל במנין, ותתפלל בפנה שלך, אני מבטיח לך, שאנשי

אֲשֶׁר כַּה תַּתְנַד בְּנַחַל קַעֲא

שְׁלוֹמֵנו יְרוּצוּ לְקַחַת אוֹתְךָ לְחַתֵּן, הָעֵקֶר אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם. מָה אַתָּה צָרִיךְ אֶת מִיִּשְׁהוּ, יֵשׁ לְךָ אֶת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּפִי שְׁלֵמֶדֶת אֲצִלִּי, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּעֲשֶׂה
לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת בְּכָל יוֹם בְּ"אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִּים" כְּסֻדְרוֹן, וְתַעֲשֶׂה
לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת לְעֵבֶר בְּקִנְטְרַס אֶחָד בְּכָל יוֹם, וְנָה יַחֲזִק אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כַּה תַּתְנַד.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֻדְרֵי כִי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּצָה, י"ז אֱלוּל
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׁתִּהְיֶה לְאֵל,
אֶת בְּהִרְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּלְדִּי בְּקִלּוֹת, וְהַכֵּל יַעֲבֹר
כְּשׁוֹרָה, וְלֹא תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצָמְךָ בְּשׁוּם בְּלָבוּל שְׁבַעֲוֹלָם.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שְׁבִדְרוֹךְ כָּלֵל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֶה לְשַׁבֵּר אֶת
הָאָדָם, וּמְכַנִּים בּוֹ יְאוּשׁ וּמְרִירוֹת, הָעֵקֶר שֶׁיְהִיָּה שְׁבוּר, וְלֹא יִדַע בֵּין
יְמִינוֹ לְשִׂמְאָלוֹ. וְלִכְּזֶה רָאִי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים בְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי אֲמֵת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא
וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּחִיָּה וְהַמְּחַזֵּק אוֹתָנוּ, אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד
שְׂמִחָה וְעֲלִיָּזָה, שְׂזִכִּית לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, הָעֵקֶר הַרְגִּילִי אֶת
עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהַבֵּן אֶל אָבִיו,
וְכָל מַה שְּׂמַעִיק וּמְצִיק לְךָ, תְּדַבְּרֵי רַק אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא
בְּיָדָיו לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, כִּי הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, "וְקָרוֹב הַיְוָנָה"
לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֲמֵת", וְזִכְרֵי זֹאת תְּמִיד, עַל-יְדֵי

שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדֵי־זֶה נִטְהַר מַח־הַמַּחְשָׁבָה, וְאִין לָנוּ כָּכֹר שׁוּם מַחְשָׁבוֹת אַחֲרוֹת, רַק אַמַּתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת, מֵה שְׂאֵת רֹאֶה, וּמֵה שְׂאֵת שׁוֹמֵעַת וּמֵה שְׂאֵת מְרַגֵּשָׁה — הַכֹּל אֱלֻקוֹת, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָק בְּזֶה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתִּזְכְּי לְאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא יִהְיֶה לָךְ שׁוּם קִשְׁיוֹת עַל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וְעַל עֲצָמָךְ וְעַל בְּעֻלָּךְ, רַק תַּחֲיִי בַּיַּחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת עִם בְּעֻלָּךְ.

וְשְׁלוֹם לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֵק לְמַכְתָּב מִמֶּךָ, כִּי נִפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשֶׁךָ, רָאִה לְחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִדְבֵּר הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הַדְּבִיּוֹר שְׁמַדְבָּרִים עִם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כְּלָל, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד שְׂזַכֵּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְזַכֵּינוּ לְהַגִּיעַ אֶל יַעֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, וְאַף שְׁעוּבֵר עֲלֵינוּ מֵה שְׁעוּבֵר — צְרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוּת וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וּבְלִבוֹלִים וּמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת וְהַרְהוּרִים רְעִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲלֵינוּ לְבָרַח רַק אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, לְדַבֵּר וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׁצָרִיכִים, כִּי בְּאַמַּת אִין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַכֵּת בְּדַרְךְ זֶה, שְׁכַל מֵה שְׁמַעִיק לוֹ וְכָל מֵה שְׁמַצִּיק לוֹ יִדְבֵּר רַק עִם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלֹא יִדְבֵּר עִם בֶּשֶׁר וְדָם, שֶׁרַק יְכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתִּזְכְּוּ לְהוֹלִיד בְּגִים וּבְגֵי בְּגִים חַיִּים וּקְיָמִים, וְתִרְוּ רַב גַּחַת מֵהֶם.

הַמְּאַחֵל לְכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

כה תתנה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, י"ז אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַסְּמִיכָה בְּעִבּוּר הַהוֹרָאָה בְּעִנְיָן כְּתוּמִים וְכוּ'.

מָה אָמַר לְךָ! אֲנִי מְאֹד שָׂמַח, שְׁסוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ זוֹכִים לְמוֹרָה הוֹרָאָה מְשֻׁלָּנוּ, וְלֹא צָרִיכִים לְהִגְיַע אֶל שׁוּם מְקוֹם אַחֵר, וְעַל־כֵּן חִילְךָ לְאוֹרֵיתָא, וְתַכְנִיִּס אֶת עֲצָמְךָ בְּעוֹד לְמוֹדִים, כְּדִי שְׁתּוּכַל לְפַסֵּק עוֹד שְׁאֵלוֹת, וְאִם מִתְּעַסְקִים בְּזוֹה, אֲזַי כְּדַאי לְהִמְשִׁיךְ עוֹד וְעוֹד, וְאִם קִטְן אֶתָּה בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שְׁבִטִי יִשְׂרָאֵל אֶתָּה, כִּי זֶה רְצוֹנִי יִתְבָּרַךְ, שְׁיִהְיֶה בְּעַל הוֹרָאָה לְהוֹרוֹת הַלְכָה לְמַעֲשֶׂה, וּכְדַאי שְׁתַּקַּח עוֹד שְׁמוֹשׁ אֲצֵל רַבָּנִים אֲשֶׁכְּנֹזִים, כְּמוֹ בְּבֵית דִּינֵנו שֶׁל הַרְבֵּי ... שְׁלִיט"א, וְכֵן הַרְבֵּי מ... שְׁלִיט"א שֶׁהוּא תְּלָמִיד חָכֵם גְּדוֹל מְאֹד, וְאֲנִי מְפִירוּ אִישִׁית, וְתִקְבַּל גַּם מֵהֶם סְמִיכָה.

נָא וְנָא הַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא אֶתְנוּ, וּבִלְעָדֵינוּ אֵין שׁוּם נִמְצָא, וְלִכֵּן צָרִיכִים רַק לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, לְבַקֵּשׁ מִפָּנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְׁצָרִיכִים, וְאִף שֶׁהַדְּבָר הַזֶּה בָּא מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה לְאָדָם, כִּי נִדְמָה לוֹ, שְׂאֵף אֶחָד אֵינוֹ מִסְתַּכֵּל עָלָיו, וְאִף אֶחָד אֵינוֹ צָרִיךְ אוֹתוֹ, וּבְאֵמֶת הַכֹּל דְּמִיוֹנוֹת שְׁרוּקִים הַסְּמִיךְ־מ"ם בְּמַח הָאָדָם, וְעַל־כֵּן אֲשַׁנִּי וְאֲשַׁרִּי מִי שְׁחֻזַּק בְּזוֹה, וּבִדְרָךְ שְׁהוֹלְכִים אֶל הַתְּלָמוּד־תּוֹרָה, וּבִדְרָךְ שְׁהוֹלְכִים תּוֹרָה מִהַתְּלָמוּד־תּוֹרָה, וּבִדְרָךְ שְׁהוֹלְכִים לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְעַל דְּרָךְ שְׁחוֹזְרִים מִבֵּית־הַכְּנֶסֶת, צָרִיכִים לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אָדָם הוּא אֵינוֹ לְבַד, אִיפֹה שֶׁהוּא

הוֹלֵךְ — הוּא הוֹלֵךְ עִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר מִתְקַבֵּץ לְחֻשְׁבוֹן גָּדוֹל מְאֹד.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים הָיוּ רְגִילִים כָּל-כֶּף בְּעִבּוּדַת הַתַּפְּלָה וְהַתְּבוּדָה, עַד אֲשֶׁר לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְנַתֵּק אֶת עֲצָמָם מִזֶּה, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּדַרְכֵיהֶם, כִּי כֶּף קִבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ וְ"ל, אֲשֶׁר זֶה הָעֵקֶר, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִכְבַּשׁ מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ אֶת הָעוֹלָם. וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַחְדִּיר אֶת זֶה בְּעֲצָמְנוּ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבִפְרֹט שְׂרָאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא בָּא וּמִתְקַרֵּב, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחָל שָׁם חֶלְקֵנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה.

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כִּנְגֵד דְּבָקוֹת אַחַת, לֹא כְּדָאֵי כָּל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא כָּל הַיָּמִים.

רַבְּנוּ וְ"ל פִּעַם אָמַר (חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן רַפְט): אֲנִי קִנְיָן חֲדָשׁ מְלֵא יֶשֶׁן, הֵינּוּ שְׂרַבְּנוּ וְ"ל מְגִלָּה לָנוּ עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלָאוֹת אֵיךְ שֶׁהַתְּנַהֲגוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְהַנְּבִיאִים וְהַתְּנַאִים וְהָאֲמוֹרָאִים, וְרוּצָה שְׂגָם אֲנַחְנוּ גַלְף בְּדַרְךָ זוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂחִזֵק בְּזֶה!

מְאֹד רְצִיתִי, שְׂתַעֲשֶׂה עִמִּי טוֹבָה אִישִׁית, שְׂתַבִּיא עִמָּךְ לְאוּמָן קַפְסָא קְטַנָּה שֶׁל מַחְזוֹרִים, וְתִמְסַר אֶת זֶה לִי שָׁם, כִּי אֲנִי רוּצָה לְהַפְיֵץ כַּמָּה אֲלָפִים, אִז תְּבִיא קַפְסָא אַחַת עִמָּךְ, וְתוֹדָה רַבָּה מְאֹד עַל זֶה.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׂבַת שְׁלוֹם...

כה תתנו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדוש לסדר כי תבא אל הקבוץ, י"ז אלול ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ פְּעַמִּים, דְּבַרְתִּי עִם הַמְזַכְרָה, וְהִיא תַתֵּן לְךָ מַכְתָּב כְּרִצוֹנְךָ.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּקְמָץ בְּמַחְמָאוֹת לְאִשְׁתְּךָ וְכוּ', כִּי הִבְעַל צְרִיף לְחִזָּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ, כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה ו'): אִשָּׁה — בַּעֲלָה מְשַׂמְּחָה; וְאִתָּה צְרִיף לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל דְּבַר זֶה, וְאִף שְׂזָה בָּא לְךָ קֶשֶׁה, עִם כָּל זֹאת אִתָּה אֵל תִּסְתַּכֵּל עַל זֶה, רַק תִּמְשִׁיף לְחִזָּק וּלְעוֹדֵד אוֹתָהּ, כִּי יֵשׁ לְךָ, תְּהִלָּה לְאֵל, אִשְׁתׁ חֵיל, וְהִיא עוֹזֶרֶת לָנוּ מְאֹד מְאֹד בְּבֵית־סֵפֶר, וְהִיא חֲדוּשׁ נִפְלָא בְּמַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה וְהַחֲסֵד וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן מִגִּיעַ לָהּ לְכֹל הַפְּחוֹת מְלִים טוֹבוֹת מִבְּעֲלָהּ. וְכִבֵּר דְּבַרְתִּי אִתְּךָ כָּל־כִּף הַרְבֵּה, שְׁבַדְבָּרִים כְּאֵלוֹ צְרִיכִים לְהַזְהִיר מְאֹד מְאֹד, וְאִשְׁרֵי מִי שְׂאִינוֹ מַטְעָה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל.

נָא וְנָא רָאָה לְאַרְגֵּן שִׁיְהִיו הַסְּפָרִים אַרוּזִים בְּקַפְסָאוֹת קְטַנּוֹת, כִּי שְׁפָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יוֹכֵל לְקַחַת קַפְסָא, וּבְכַרְט הַמְּחֻזָּרִים, זֶה מְכַרְח לְהִיּוֹת בְּקַפְסָאוֹת קְטַנּוֹת, כְּדִי שְׁנוּכַל לְהַעֲבִיר אֶת זֶה לְאוּמָן, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַפְיץ אֶת כָּל הַמְּחֻזָּרִים, וְהַשְׁנָה נִגִּיס אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיעֲזֹרוּ לְהַפְיץ, וְאִין מַה לְהַתְּבִישׁ כָּלֵל, כִּי בָּאִים, תְּהִלָּה לְאֵל, אֲלֵפֵי אֲלֵפִים אֲנָשִׁים מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְעַל־כֵּן אֲנִיחָנוּ צְרִיכִים גְּדוּד שְׁלָם שֶׁל מְפִיצִים, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהַבִּיא — הֵן אֶת סְפָרֵי רִבְנוּ ז"ל, וְהֵן אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, וְהֵן אֶת הַמְּחֻזָּרִים, וְהֵן "חֲסֵדֵי אָבוֹת", אֲבָל הַכֹּל לְאַרְזוֹ בְּחִבְלֵי לֵט, שְׁפָל אֶחָד יִקְבֵּל קַפְסָא, וְכֵן אִתָּה צְרִיף לְדַבֵּר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא יְאַרְגֵּן אֶצֶל ... שְׁפָל הַנוֹסְעִים יִקְחוּ אִתָּם קַפְסָא, וְאֲנִי

שׁוֹלַח מִכְתָּב כְּלִי לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ, שְׁיַעֲזֵרוּ לִי לְהִבְיֵא קַפְסָאוֹת
שֶׁל סְפָרִים, וַיְבִיאוּ אֶת זֶה אֶל הָאֲכַסְנִיָּה שְׁלִי.

אֵל תִּשְׁפַח לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, וְכָל מָה שְׂאֵתָה צָרִיךְ
— בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵי תְּבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי רַק הוּא
יִתְבָּרַךְ יְכוּל לַעֲזֹר לָנוּ, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

כה תתנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, י"ז אָלוּל
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

זֶה כְּמָה רְצִיתִי לְכַתֵּב לְךָ וְלִשְׁמַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְלֹא יֵצֵא לִי.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַע-עוֹלָם, וְאֵל תִּירָא וְאֵל
תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה כְּלָל, וְתִמִּיד תִּחַשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לָנוּ
בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת
דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל רְגַע וְדָקָה וּשְׁנֵי שָׂאָדָם דְּבוּק
בּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה מִצּוֹת עֲשֵׂה תְּדִירִית, וְהַנְּשָׂמָה מִדְּבַקְתָּ אֶת עֲצָמָה בְּאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וּמִי שְׁמִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וְחוֹשֵׁב שֶׁהוּא יְכוּל לְקַבֵּל יְשׁוּעָה מִבְּלַעֲדֵי
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא סֵתָם טַפֵּשׁ וּמְטַפֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה
מִעֲקָרֵי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לִידַע אֲשֶׁר אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וּמָה שְׁצָרִיכִים צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, לִילֵךְ לְמִקּוֹם
שֶׁאֵין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וְלְדַבֵּר וְלִשְׁיַח וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ

אֲשֶׁר כֹּה תִתְנַחַח בְּנַחֵל קַעֲזוּ

אֲלֵיו יִתְבַרֵךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְאִם בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַה זֶה וְכוּ' וּמַה פּוֹעֲלִים עַל-יְדֵי-זֶה וְכוּ', הֵיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה כֹּל הַיּוֹם כָּלוּ, וְאֲשָׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְאַרְגֵּן, שְׂכַל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַנוֹסְעִים דְּרַבְרָךְ, שְׂכַל אֶחָד יָבִיא אֶתוֹ קַפְסָא קְטַנָּה עִם מַחְזוֹרִים, זֹו תִהְיֶה לִי יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, כִּי בַשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה כַּמְעַט אֲבָדוּ לָנוּ כָּל הַסְּפָרִים, כִּי זֶה הָיָה טוֹן שְׁלָם, וְהַשְּׂאִירוּ אֶת זֶה בַשָּׁדָה הַתְּעוּפָה, וְכַמְעַט שֶׁהִלֵּךְ לְאַבּוּד, לְזֹאת חֲשַׁבְתִּי שֶׁהַשָּׁנָה אֲנַחְנוּ אוֹרְזִים אֶת זֶה בְּחֻבִּילוֹת קְטַנּוֹת, כִּי שְׂכַל אֶחָד יִקַּח קַפְסָא קְטַנָּה, וְיִהְיֶה בָּהּ עֶשְׂרִים אוֹ שְׁלוֹשִׁים מַחְזוֹרִים, וְיָבִיאוּ אֶת זֶה אֵלַי, וְכֵן אֲנִי רוֹצֶה לְאַרְגֵּן, שְׂכַל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִפְיְצוּ שָׁם, כִּי שְׁתוֹךְ יוֹמִים שְׁלֹשָׁה נִפְיֵץ אֶת כָּל הַסְּפָרִים בֵּין כַּמָּה אֲלֵפֵי הָאוֹרְחִים הַבָּאִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִמְשִׁיף לַעֲשׂוֹת טוֹבוֹת לְבְנֵי-אָדָם, כִּי כַּשֶּׁאָדָם עוֹשֶׂה טוֹבוֹת עִם זולָתוֹ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה אֶתוֹ טוֹבוֹת, אֲשָׁרֵי מִי שֶׁהוּא אִישׁ טוֹב, וְאִינוּ מִמְּסִיד — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאַחַח לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כֹּה תִתְנַחַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, י"ז אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גִּירוּ יְאִיר.

זֶה כַּמָּה שֶׁאֲנִי רוֹצֶה לְכַתֵּב לְךָ, וַיֵּשׁ לִי עַל זֶה מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת, כִּי אֲנִי שָׁבוּר כְּחֶרֶס הַנִּשְׁבֵּר בְּעֵנִין מִה שֶׁקוֹרָה בְּבִנְיַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

נָא וְנָא לֹא לְתַת לְ... אֲפִלוּ פְרוּטָה אַחַת, וְאֲנִי מֵאֵד מְקַנָּה

לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁ... תִּחְזַר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְאֵז נִקְבַּל הַתָּר, וְנוֹכַח לְהַתְקַדֵּם.

מְאֹד רְצִיתִי לְשִׁמֵּעַ מַה בְּקִשָּׁר לְקַבְּלוֹת, וְאִיךָ אֶתָּה מִתְקַדֵּם.

רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתָמִיד תִּחְשַׁב רַק מִהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִדַּע שְׁאִפְלוֹ רְגַע וְשִׁנְיָה שְׁאֵדָם מְכַנִּיס בְּדַעְתּוֹ אִמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִדְבַקְתָּ נִשְׁמַתוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִי אִפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, אֲלֵא עַל-יְדֵי דְבוּר שְׁאֵדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעהוֹ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, וְלִכֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הָעֲצָה שְׁקַבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ וְ"ל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְנַצֵּל אֶת הָעֲצוֹת הָאֵלוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבֵּא אֶל הַקְבוּצָה, י"ז אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמֵּעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוֹכַח לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, כִּי אֶתָּה צְרִיף לְהִבִּין, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל-כּוֹף הִרְבָּה צָרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וְהִרְפַּתְקָאוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחְזִיק מִעַמְד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר כָּלֵל, כִּי זֶה עֵקֶר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׁיִכּוֹל לְהִחְזִיק מִעַמְד, וּבְשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן אִינוּ נוֹפֵל בְּדַכְאוֹן וּבְעֲצָבוֹת וּבְמְרִירוֹת, אֲדַרְבָּה הוּא מְחִזֵּק אֶת אַחֲרֵים.

אֲשֶׁר כה תתנט בנחל קעט

ראה למסר את נפשוך בעבור הפצת מעינות החכמה חוצה, ותדבר עם בני-אדם דבורי חזוק ושמחה ועדוד, ועל-ידי-זה גם לך תהיה שמחת הנפש, כי כשאדם מחזק את אחרים, על-ידי-זה גם הוא מתחזק, ועל-כן אשרי מי שחזק בעבודה הקדושה הזו, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואשרי מי שחזק בעבודה הקדושה הזו. ורבנו ו"ל גלה לנו את הדרך הנוראה והנפלאה הזו, אשר יגלה משיח צדקנו לכל ישראל, וכשיבוא משיח — זו תהיה דרך כבושה לרבים, ועל-כן אשרי מי שמקדים עכשו, ומדבר אליו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא הרגל את עצמך בלמוד התורה הקדושה, ואל יחסר לך יום אחד מבלי למוד התורה הקדושה, כי התורה הקדושה היא החיות והיא הנפש, כי כמו שבגשמיות, אם אדם אינו אוכל, ונחלש גופו, כמו-כן ויותר מכן ברוחניות, התורה היא מזון הנפש, וכשאדם לומד תורה, על-ידי-זה נפשו נזונה, ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, שעל-ידי-זה ימשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו.

ועל כלם — ראה להיות בשלום עם אשתך, ותכבדה ותיקרה מאד מאד, כי, תהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא נתן לך מתנה טובה מאד, ואתה צריך להחזיק את המתנה הזו מאד יקר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כה תתס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תבא אֶל הַקְּבוּץ, י"ז אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַ, שְׂאִתָּה מְלַמֵּד טוֹב, וְכֻלָּם נִהְנִים מִמֶּךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתִזְכֶּה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וּתְחֻזַּק וּתְאֻמָּץ וּתְעוֹדֵד וּתְשִׁמַּח אֶת הַתְּלַמִּידִים.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא בְתֵרָא ח.ג): "וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים כְּפֹכְכִים" — אֱלוֹ מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן; כִּי בְּאַמַּת הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שְׂאִין בָּהֶם שׁוֹם חֹטָא, כְּשִׁלּוּמְדִים אֲתָם אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמְחַדִּירִים בָּהֶם, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדֵי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְשִׁצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ כָּל דְּבַר מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, דְּבַר זֶה מְאֹד חָשׁוּב לְמַעַלָּה בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אוֹהֵב מְלַמֵּד שְׂמִיחָנָךְ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל־כֵּן אֲשַׁרִּיךְ וְאֲשַׁרֵּי חֲלֻקָּךְ, שְׁלַקְחָתָּהּ עַל עֲצָמְךָ עֲבוּדָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ.

הַעֲקָר מְלַמֵּד צְרִיף לְדַעַת, שֶׁהוּא צְרִיף לְהִיּוֹת סְבֻלָּן גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים, אֲלֵא עַל־יְדֵי מַדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, וְעַל־כֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁקוֹנֶה לְעֲצָמוֹ מַדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, וּבִפְרָט מְחַנֵּךְ.

רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַדַּע, אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִינָה וּמְקַיִם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר — הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְהַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְכָל מָה שְׂאִתָּה צְרִיף, תְּבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וּתְסַפֵּר לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כָּל מָה שֶׁקוֹרָה בְּכַתָּה, וּתְבַקֵּשׁ עַל כָּל תְּלַמִּיד וְתַלְמִיד, וּתְשַׁפֵּךְ דְּמַעוֹת כְּפִיָּם, שֶׁכָּל תְּלַמִּיד וְתַלְמִיד

אֲשֶׁר כה תתסא בַּנְחָל קפא

שְׂיוּצָא מִמָּךְ, שְׂיִזְכֹּר אוֹתְךָ כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְתַחֲדִיר בּוֹ אָמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִלְמָדוּ מִדּוֹת טוֹבוֹת וְהִנְהִיגוֹת טוֹבוֹת, שְׂזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֲבוֹדַת מִלְּמַד.

נָא וְנָא הֲרַגְל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לַמּוֹד מִקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד, וְיִתְבַּשֵּׁר לִי תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתַּת שְׁלוֹם...

כה תתסא.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָא כִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, י"ז אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא הַיְסוּד בְּדַרְכֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְצְרִיכִים לְמָסוֹר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי אַתָּה צְרִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְהַחֲזִיק מִצְמַד, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה מְאֹד, וְאֲזוֹ תַרְגִּישׁ טַעַם אַחַר בְּחִיָּךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְמָסוֹר אֶת נַפְשְׁךָ בְּעִבּוֹר מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וְתַהֲיֶה חֲזֵק בְּזֶה כָּל יוֹם וְיוֹם, וְתִדְבֵּר עִם אֲשֶׁתְּךָ וְעִם כָּל מִיִּדְעִיךָ רַק עִם שְׂמִחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

הֲרַגְל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הַדְּבוּר שְׂמַדְבָּרִים עֲמוֹ

יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, וזו המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל, וכל מה שהוא צריך — בין בגשמי ובין ברוחני, שידבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר שבעולם.

אתה צריך לדעת, שהוא יתברך מחיה ומתיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, וצריכים להחדיר בעצמו ידיעות אלו, ואז חיים חיים נצחיים, חיים ערכים ומתוקים, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו לנצח.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כה תתסב

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר כי תבא אל הקבוץ, י"ז אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואף שאני יודע, שעובר עליך עכשו קטנות וצמצומים, עם כל זאת ראה להחזיק מעמד, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ועוד נזכה שיהיה לנו שפע לשלם לכל המלמדים והרחבה גדולה, כי כל הענין של הקארונים — זה פלא על גבי פלא, שהקדוש-ברוך-הוא עושה אתנו חסדים ורחמים גמורים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתהיה פה אימפריה של חנוך.

צריכים להחדיר במלמדים אורה חסידית וכו', אורה של סבלנות וכו', ואסור להרביץ לילדים וכו', יותר טוב שילדים ידעו

אֲשֶׁר כה תתסג בְּנַחֵל קפג

קצת פחות מהחומר הנדרש מהם, העקר שיהיו מרצים, ויהיו שמחים לבוא אל החדר, כי סוף כל סוף אלו הקטנים יגדלו, ויהיו בעזרת השם יתברך, תלמידי חכמים אמתיים, והמלמדים לא צריכים להפגס ללחץ — אם הילדים אינם יודעים את כל החומר הנדרש מהם, מלמד צריך סבלנות, ובלי סבלנות אי אפשר לעבור בשום פנים ואפן את החיים, ובפרט עם ילדים צריכים סבלנות ועצבים של ברזל, וזו המעלה של מחנך טוב.

אני מאד מאד מקווה, שספר הספורים יצא מה שיותר בקרוב, וצריכים להוסיף עוד כמה ספורים, כדי שיהיה ספר עבה, וזה טוב להחזיר היטב היטב בילדים.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, ואף שיבוא לך הדבר הזה קשה מאד, עם כל זאת ראה למסור את נפשך בעבור זה, ותדבר הרבה עמו יתברך, כי מלמד שזוכה לדבר אליו יתברך, על-ידי-זה יש לו ישוב הדעת אחר לגמרי, ורבנו ז"ל גלה לנו, אשר תפלה והתבודדות זה כמו שאדם ישן היטב, כי תפלה והתבודדות מישבת את המוח, וזה כמו שאדם נח.

נא ונא ראה לחזק ולעודד ולשמח את האברכים הצעירים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שזנכה לראות מהם פרות יפים מאד.

המאחל לך שבת שלום...

כה תתסג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי — ערב-שבת-קדש לסדר כי תבא אל הקבוץ, י"ז אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה מלמד אצלנו, וכל ההורים משבחים ומפארים את עבודתך, יעזר

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּהִיָּה לָךְ הִרְחֵבָה גַם בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר.

נָא וְנָא הַחֲזֹק מְעַמָּד, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְהַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

גַּם רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם — הֵן בְּמִקְרָא, הֵן בְּמִשְׁנָה, הֵן בְּגִמְרָא, הֵן בְּמִדְרָשׁ, כִּי הָאֲרַבְעָה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד אֶת הָאֲרַבְעָה לְמוֹדִים הָאֵלוּ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַנּוֹת לְעֲצָמְךָ מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי מְלַמֵּד צְרִיף סְבָלָנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְעֲצָבִים חֲזָקִים כְּבָרוֹזֵל, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזוֹכָה כְּבָר לְשִׁמְעַ תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

וְשְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתְּחִיָּה.

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאֶת תַּעֲבָרֵי אֶת הַכָּל בְּקִלּוֹת, וְיִהְיֶה לָכֶם שִׁפְעַ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה, הָעֶקֶר אֵל תַּפְחָדִי מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתַרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְׁאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלָת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, מְאֹד מְקַבֵּלָת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים. וְרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנְּשִׂיִם, שֶׁזֶּה עוֹבֵר כָּל הַשְּׁעָרִים בְּלִי שׁוּם מְנִיעוֹת וְעַכּוּבִים וְכוּ' וְכוּ'.

הַמְּאַחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כה תתסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, י"ז
אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִהְיֶה
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, שְׂזֻכִּית לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו'ל, וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מֵרַחֲבַת אֶת הַדַּעַת — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת
בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת, וּבִפְרָט מִלְּמַד צְרִיף לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּלְהַכְנִיֵס
אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה בְּתוֹף הַפֶּתָה, וְכֵן לְהִיּוֹת רְגוּעַ וְסִבְלָן גְּדוֹל מְאֹד,
כִּי מִלְּמַד צְרִיף סִבְלָנוֹת וְעֲצָבִים כְּמוֹ בְּרוּזֵל, וְהַעֲקָר שֶׁהֵלְדִים יִהְיוּ
תָּמִיד רְגוּעִים, וּכְדָאֵי לְלַמֵּד אֶתְּם אֶפְלוּ פְּחוֹת, הַעֲקָר שֶׁיִּהְיוּ רְגוּעִים,
לֹא לְהִלְחִיץ אוֹתְם, כִּי הַשִּׁיטָה שְׁלִי הִיא רַק אֲמוּנָה, וְעוֹד פֶּעַם
אֲמוּנָה, וְעוֹד פֶּעַם אֲמוּנָה, לְהַחְדִּיר בִּילְדִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה מַה שִּׁיקָחוּ אֶתְּם. וְעַל־כֵּן אֶפְלוּ שֶׁיִּהְיֶה לָהֶם קֶצֶת
פְּחוֹת חֲמֵר, הַעֲקָר שֶׁיִּהְיוּ חֲזָקִים בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּבְדַבּוּרִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֲסוּר לְהִרְבִּיץ לִילְדִים,
וּצְרִיכִים לְלַכֵּת אֶתְּם רַק בְּדֶרֶךְ אֲהָבָה וְנֶעֱם, וְלִקְנוֹת אוֹתְם עִם מִיָּנִי
מִתִּיקָה וּפְרָסִים וְכו'.

נָא וְנָא הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע אֲשֶׁר הוּא
יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהוּוֹה וּמְקִיִּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח,
חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֹל דְּקָה וּשְׁנִיָּה
שְׂאֵדָם זוֹכָה לְחַשֵּׁב רַק מְזָה, הוּא הֵכִי מְאֲשֶׁר בְּחַיִּים. וְלִכֵּן רְאֵה,
אֲהוּבִי, יְדִידִי הַיָּקָר! לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמְךָ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְתִדַּע, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהוּוֹה וּמְקִיִּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה,
וַיְמָה שְׂצָרִיכִים — הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, עֲלִינוּ רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ

יְתַבְרַךְ, וּכְשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ זוֹ, הוּא הִכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרֵי כִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, י"ז אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵנִי שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, שֶׁאֵת מַחְדִּירָה בְּבִנּוֹת אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתַבְרַךְ, אָשֶׁר זוֹ הַתְּכָלִית בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף יְמִינֵנו כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹה וְעוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִזֵּה הָעוֹלָם, וּמָה יִשְׁאֵר מֵאֲתָנוּ? רַק אֵלוֹ הַדְּבוּרֵי אֲמוּנָה שֶׁאֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים עִם בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ, וְעַם תְּלַמִּידֵינוּ וְתַלְמִידוֹתֵינוּ. וְלִכֵּן רָאִי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד רַק בְּדְבוּרֵי אֲמוּנָה, לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֲמוּנָה, וְלִהְיֶה דִיר בְּהֵן מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּצַלִּיחֵי הַשָּׁנָה מְאֹד מְאֹד עִם חֲנוּךְ הַבְּנוֹת.

בְּעֵינַי הַמְּנַהֵל וְכוּ', זֶה עֲכָשׁוּ שְׂמַעְתִּי, שֶׁכְּשֶׁבָנוּ אֶת "קְרִית יוֹאֵל", מְנַהֵר הָרַב הַקְדוּשׁ מְסַטְמָאֵר זי"ע אַחַד שִׁיְהִי מְנַהֵל, וְהוּא בְּהִתְחַלָּה הִסֵּס מְאֹד, וְלֹא רָצָה לְהִסְתַּוְּבַב בֵּין גּוֹשִׁים, וּבָא וְהִתְלוֹנֵן לְפָנַי הָאֲדָמוּר — מָה עוֹשִׂים, וְהוּא הִבְטִיחַ לוֹ: אִם תִּכְוֵן לְשֵׁם שְׁמַיִם, זֶה לֹא יִזְיֵק לְךָ וְכוּ'. כְּשֶׁשְׂמַעְתִּי אֶת הַסְּפּוּר הַזֶּה, הִיָּה לִי דְבָר זֶה פְּלֵא, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרִשְׁם אֶת הַסְּפּוּר הַזֶּה בְּשִׁבְלֵךְ, שֶׁלֹּא תִבְלָבְלִי אֶת עֲצָמְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְּרַגַע שְׂנַמְצָא אֲשֶׁה מִתְאַיְמָה לְהִיּוֹת מְנַהֵלֵת, אֲזוּ בּוֹדָאֵי גַחְלִיךָ, אֲבָל לְעַת עַתָּה אֶת צְרִיכָה

אָשׁר כה תתסו בַּנְחַל קפז

לְהַבִּין, שְׂאֵי אֶפְשֵׁר אַחֲרַת, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְרַחֲבוּ
הַמוֹסְדוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאִזּוּ נוּכַל לְתַקֵּן אֶת הַתְּקוּן הַזֶּה.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׂמְחֵי אֶת בְּעַלְדָּךְ וְאֶת הַיְלָדִים,
וְאֶת הַתְּלַמִּידוֹת בְּכַתְּמָה שְׁלֹךְ, וְתִשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד, שְׂתַּהַיְיָ אֲוִירָה שֶׁל
שִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַּהַיְי תְּמִיד שִׂמְחָה וְעֲלִיָּזָה.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כה תתסו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, י"ז אָלוּל
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׂתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע אִיךְ שְׂאֵת
מְסַתְּדֶרֶת בְּכַתְּמָה שְׁלֹךְ, וּתְהִלָּה לְאֵל, כָּל הַבְּנוֹת אוֹהֲבוֹת אוֹתְךָ מְאֹד,
וְהֵן מְאֹד מְאֻשְׁרוֹת שְׂאֵת הַמּוֹרָה שְׁלֹהֵן, וְלִכֵּן רְאֵי לְהַתְּחַזֵּק מְאֹד
מְאֹד, וְאֵל תַּהַיְי שְׁבוּרָה, וְאֶף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּבֵית וְכוּ'
וְכוּ' מַה שְׂעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאֵי לְהַכְנִיס אֶת כָּל הַמְּרֻץ
שְׁלֹךְ בְּחֻנּוּף הַבְּנוֹת, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלֵי לְקַשֵּׁט אֶת הַקְּאֲרָאָנִים שֶׁל הַכְּתוּבֹת,
וְתַעֲמְדִי, שְׁכָל הַכְּתוּבֹת תַּהַיְינָה מְקַשְׁטוֹת, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְּבֵה אֶת
הַתְּלַמִּידוֹת, שְׂתַּעֲמְדְנָה עַל זֶה, שְׂתַּהַיְינָה הַכְּתוּבֹת מְקַשְׁטוֹת עִם כָּל
מִינֵי תְּמוּנוֹת יְפוֹת.

הַעֲקֹר לְהַחְדִּיר בְּהֵן אֲמוּנַת חֻכְמִים, שְׂזֵה כָּבֵד הַכֹּל, כִּי אִם יֵשׁ
אֲמוּנַת חֻכְמִים — יֵשׁ כָּבֵד הַכֹּל, וְאִם אֵין אֲמוּנַת חֻכְמִים — אֵין
כָּלוּם.

רְאֵי לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שְׂבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי
הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעַל-יְדֵי
שְׂתַּהַיְי בְּשִׂמְחָה, עַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֲבוּ לָךְ הַמְּחִין, וְתוּכְלֵי לַעֲבֹר אֶת
זֶה הָעוֹלָם בְּשְׁלוֹם.

קפח אֲשֶׁר כה תתסז בַּנְחָל

וּבְעֵינַי בְּעַלְפֵךָ וְכוּ', אֲנִי רוֹאֶה וְכוּ' שֶׁהוּא פְּשוּט אֵינוֹ מִבֵּין, וְכַמָּה שֶׁמְדַבְּרִים אִתּוֹ, הוּא אֵינוֹ מִבֵּין אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם אִשָּׁה וְכוּ', אֲבָל תֵּאֱמִינִי לִי, שֶׁאֵין לוֹ שׁוּם פְּנוּנוֹת רְעוּת, הוּא פְּשוּט חָסֵר יָדִיעָה, וְאֲנִי מְקַוֶּה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאוּכַל לְפַעַל אֲצִלוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

רְאֵי לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה הִיא הַיְסוּד בְּחַיִּים, וְאִף שֶׁבֶּא לְאָדָם כָּל-כֶּף קָשָׁה לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, מְרַב הַמְרִירוֹת וְהַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּמְיֵד תְּהִי שְׂמֻחָה וְעֲלִיזָה.

רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתִּכְתְּבֵי לוֹ עוֹד פְּרָטִים מִהַבֵּית-סֵפֶר, וַיֵּשׁ לְתַקֵּן, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע רַק בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת אֲצִלְכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם..

כה תתסז.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עָרְכֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרָה כִּי תֵבֵא אֶל הַקְּבוּצָה, י"ז אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְשִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת אֶת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי חֲכָמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת סב.): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוּפוֹ, וְהַמְּכַבְּדָה יֹתֵר מְגוּפוֹ, עָלָיו נֶאֱמַר (איוב ה, כד): "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה", וְעַל-כֵּן רְאֵה לְכַבֵּד מְאֹד אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הַמְתָּנָה הַכִּי יִפָּה שְׁנֵתָן לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְפָרֵט עֲכָשׁוּ בַּעַת הַהֲרִיזוֹן מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָהּ, עַל-כֵּן אֲתָה צְרִיךָ לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וְלֹא לְהַכְבִּיד עָלֶיהָ, וְאִם תִּלָּךְ בְּדַרְךָ זֶה — תִּצְלִיחַ בְּחַיֵּי נִשְׁוֹאִיךָ.

אָפּשֶׁר כה תתסח בַּנְחַל קפּט

אַתָּה צָרִיף לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ עַל כָּל הַחֹסֵד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, שְׂזַכִּיתָ לְהִתְחַתֵּן עִם אִשָּׁה יְקָרָה כְּזוֹ, שֶׁמִּמֶּשׁ גָּסִי גָסִים שֶׁקָּרוּ עִמָּךְ, וְעַכְשָׁו אֲנִי רוֹאֶה אֵיזָה גַם עָשָׂה לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּצְאָתָּ מֵהַפַּח שֶׁנִּפְלְתָּ וְכוּ' (וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַאַרִיף בְּדַבָּרִים אֵלֶּה עַל הַכֶּתֵב, וְאֲדַבֵּר אִתְּךָ פָּנִים אֶל פָּנִים).

הַעֲקֵר הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְּלָחָה גַּעְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

גַּם רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד כְּסֻדְרָן: גְּמָרָא, שְׁלַחַן עָרוּף, אֲשֶׁר שְׁנֵי דְבָרִים אֵלֶּה הֵם מְאֹד מְאֹד נִצְרָכִים לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְפִים גְּמָרָא וְכַמָּה דְפִים פּוֹסְקִים. וְרַבְּנּוּ ז"ל כָּתַב מִכְּתָב לְחֻתְנּוֹ ר' יוֹסֵף ז"ל: "בְּקִשְׁתִּי מִמָּךְ, אֶהוּבִי, בְּנִי! שְׁלֵא תַעֲשֶׂה מִהַעֲקֵר טָפֵל וּמִהַטָּפֵל עֲקֵר". "בְּקִשְׁתִּי מֵאֶהוּבִי, חֻתְנִי, שֶׁתִּכְתֵּב לִי כַּמָּה דְפִים פּוֹסֵק אִתָּה לּוֹמֵד, וְכַמָּה דְפִים גְּמָרָא אִתָּה לּוֹמֵד". הָרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ, שְׁגַם רַבְּנּוּ ז"ל לֹא רָצָה מִהִתְחַתֵּן שְׁלוֹ, אֶלָּא שֶׁיִּלְמַד בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְפִים גְּמָרָא וְכַמָּה דְפִים פּוֹסְקִים.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

כה תתסח.

בְּעִזּוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֻדֵּר כִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, י"ח אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמָּךְ.

אִם הִיָּה אֶפְשֶׁר לְפָרֵט אֶת הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַשְּׂגִימִים-עֶשֶׂר מִכְּתָבִים

— הִיָּה טוֹב לִי, כִּי אֲנִי שׁוֹלַח בְּכָל יוֹם לְהַמּוֹן מְקוֹמוֹת מְכַתְּבִים, וּרְצוֹנִי לְדַעַת אִם זֶה הַגִּיעַ, וְלִכֵּן תִּפְרָט לִי אֵל מִי שְׁלַחְתִּי.

פֹּה תִקְבַּל מְכַתֵּב בְּעִבּוֹר הָרֵב ... וְכֵן לְהָרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּעֵנִין ... לֹא הִיָּתָה בְּרָרָה רַק לְדַבֵּר אִתּוֹ כָּךְ, כִּי הוּא כָּבֵד עָלָה עַל הַעֲצָבִים, לֹא עוֹבְדִים וְכוּ', וְכֵן הִתְרַשַׁל בְּעִבּוֹדָה וְכוּ', הִיָּינוּ כָּבֵד יְכוּלִים לְגַמֵּר אֶת הַקּוֹמָה הַשְּׂנֵיָה וְכוּ', וְעַכְשָׁיו גָּרַם לָנוּ גִזְק וְהַהֲכָרַח לְחִפּוֹת וְכוּ', וְעַל-כֵּן אִם הוּא רַק יִפְתַּח אֶת הַפֶּה, תֹּאמֶר, שְׁאַנְחֵנוּ מְשַׁלְמִים לוֹ עַד פְּמָה שְׁעָבֵד, וְשִׁילָף הַבֵּיתָה, וְזוֹ הַשְּׁפָה שֶׁהוּא מִבֵּין, וְאֲנִי מְקַנָּה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִכַּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

בְּעֵנִין הַקְּבָלוֹת, דִּבְרַתִּי גַם-כֵּן עִם ... וְאָמַרְתִּי לוֹ שְׁצַרִּיכוֹת לְהִיּוֹת קְבָלוֹת יְפוֹת מְאֹד.

בְּעֵנִין הַפְּרִסְמָת וְהַהֲתַרְמָה בְּעִבּוֹר בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, לְדַעַתִּי, זֹו עֲצָה נְכוֹנָה, וְזֶה טוֹב לְתַת אַרְבָּעִים אַחֲוִי, וְשָׂשִׁים אַחֲוִי יִלָּף לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְכָל הַסְּפּוּר אָמַת, וְיְכוּלִים לְרְאוֹת אֶת זֶה, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁמָה שְׂיִוְתֵר יְהוּדִים יִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַזֶּה יִהְיֶה חֲדוּשׁ שְׁבַחֲדוּשִׁים.

בְּעֵנִין הַ... וְכוּ', תִּדַע לָךְ, כִּי דָם זֶה לֹא מִיָּם, כִּתָּם שֶׁל מִיָּם יוֹרֵד, אֲבָל כִּתָּם שֶׁל דָּם לֹא יוֹרֵד, וְלִכֵּן שְׁלֹא יִהְיֶה חֵכֶם, וְלֹא יִקְנֶה אוֹתִי עִם שְׁלֶשֶׁת אֲלָפִים דוֹלָר, וְאִם הוּא רוֹצֵה, שְׂיִתְחִיל לְגַיֵּס כָּבֵד סְכוּמִים אֲדִירִים בְּעִבּוֹר בְּנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

הַתְּקוּן שֶׁלוֹ — שְׂיִקַּח בְּכָל חֲדָשׁ עֲשָׂרַת אֲלָפִים קוֹנְטְרָסִים וְיִפְיֵצֵם, וְיֵשׁ לוֹ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְזֶה, שְׁלֹא יִסְפֵּר סְפּוּרִים, וּבְמָה שְׁקִלְקֵל — בּוֹ יִתְקַן. עַל הָרֵב ... שְׁלִיט"א הוּא מוֹדָה, אֲבָל אֲנִי יוֹדֵעַ לְכָל הַפְּחוֹת מֵעוֹד עֲשָׂרִים רְבָנִים שֶׁהוּא הִיָּה שָׁם, כְּמוֹ הָרֵבִי ... וְצַ"ל וְכוּ' וְכוּ', שֶׁהֵם סְפְרוּ לִי, וְלִכֵּן שְׁלֹא יִשְׁקֵר, וְתֹאמִין לִי, נוֹכַל לְתַת לְעֲצָמֵנוּ עֲצָה בְּלִעְדָּיו, אֲבָל אִם הוּא רוֹצֵה לְזַכּוֹת בְּתִשׁוּבָה — שְׂיִרְאֶה לְצִיַּת.

אֲשֶׁר כה תתסט בַּנְחָל קצא

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, והקדוש-
ברוך הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לך פתיכה וחתומה טובה...

כה תתסט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תבא אל הקבוץ, י"ח אלול
ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הרב הגאון היקר
והנעלה, אוהב ישראל אמתי, חכם השלם בתורה ויראה ובחסידות,
הרב ... שליט"א, ישמרהו השם ויברכהו בכל הברכות.

מה מאד גדלה שמחתי לקבל את ספרו היקר, אשר כלו
מחמדים, דברים ערבים ויקרים, להמשיך את נשמות ישראל אל
אבינו שבשמים, אשריכם ואשרי חלקכם, שזכיתם לזה.

מתוך הספר שלכם רואים את תשוקת לבבו לקרב נשמות
ישראל אליו יתברך בדרך אהבה ואחדות. ובאמת רבנו ז"ל אמר
(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב), אשר בספר — שם פניו, שכלו
וחמדתו של המחבר גנוז, ומתוך הספר שלכם רואים את פנימיות
המחבר, ומי יתן, שכל הרבנים בדור הזה יתנהגו כמו שאתם
מתנהגים עם המון-עם "עמך", זוהי ורק זו הדרך, לקרב את עם
ישראל אליו יתברך בדרך האהבה, ולעשות שלום בינם ובין המקום
ברוך הוא יתברך שמו, על-ידי שיכניסו שלום בין אדם לחברו, כי
זה תלוי בזה, כפי שיש אהבה בין אדם לחברו, כן יש אהבה בין
אדם למקום, ואי אפשר להפריד ביניהם בשום פנים ואופן, וזו
צריכה להיות עבודת רב בישראל, שיחדיר אהבה אמיתית בין תושבי
המקום, ולא יהיה מסית ומדיח אחד נגד השני, כי אז תכף-ומיד
מגלה אף שהוא בעצמו כופר בעקר, רחמנא לישזבן, כי ברגע
שמפרידים בין נשמות ישראל, בידוע שאמונתו לא חזקה, כי
המאמין האמתי בו יתברך, יודע ועד, אשר הוא יתברך אוהב את

קצב אָשׁר כה תתע בַּנְחָל

כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, הוּא יִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּר כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן רַב בְּיִשְׂרָאֵל צָרִיף לְעַמּוּד עַל הַמְשָׁמֵר, רַק לְרֵאוֹת לְקָרֵב אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיֹדֵיר בְּהֵן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלִגְלוֹת לְהֵן רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן לִהְיֹדֵיר בְּהֵן אֲהַבַת הַבְּרִיּוֹת, שְׂאֶחָד יֵאָהֵב אֶת הַשָּׁנִי, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ הָרַב בְּמַשְׁיַמְתּוֹ הַקְּדוּשָׁה.

רַב בְּיִשְׂרָאֵל עָלָיו לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ, שְׂתַהֲיֶה מְקוּנָה כְּשֶׁרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְשִׁיְהִיו שְׁעוּרִים בְּעִבּוּר טְהָרַת הַמְשַׁפָּחָה, אֲשֶׁר זֶה יְסוּד בֵּית יְהוּדִי, וְיִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ שְׂתַהֲיֶה כְּשֶׁרוֹת הָאֲכִילָה, וְיִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ לְדָרֵשׁ דְּרָשׁוֹת מִמַּעַלֵּת גְּדֻלַּת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְהַכֹּל בְּדֶרֶךְ הָאֲהָבָה, וְאִזּוּ יִצְלִיחַ.

מָאד מָאד אָנִי מִתְפַּעֵל מִהַגִּישָׁה שְׁלָכֶם, יְעוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצְלִיחוּ לְהַמְשִׁיף בְּדֶרֶךְ הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם אֶת הַכַּחוֹת, וְתַהֲיֶה לָכֶם אַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

וְהִנֵּה נִכְנַסְתָּ שָׁנָה חֲדָשָׁה, שְׂתַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְעוֹר לָכֶם, שְׂתַהֲיֶה לָכֶם כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה, שְׁנַת חַיִּים, שְׁנַת אֲהָבָה, שְׁנַת שְׁלוֹם, וְתִתְבָּרְכוּ מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתע.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, י"ח אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרַב הַגָּאוֹן ר' ... שְׁלִיט"א.

מָה אָמַר לָכֶם! גִּיְסָכֶם הַיָּקָר סִפֵּר לִי מִמָּה שְׂאֲתֶם סוֹבְלִים עֲכָשׁוּ בּוֹשׁוֹת וְחֻרְפוֹת וְכו' וְכו'.

מָה אָמַר לָכֶם! חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שַׁבַּת פּח:): הַנְּעֻלְבִים

אֲשֶׁר כַּה תַּתַּע בְּנַחֵל קִצָּג

וְאֵינָם עוֹלָבִים, שׁוֹמְעִים חֲרָפְתָם וְאֵינָם מְשִׁיבִים, עֲלֵיהֶם הַפְּתוּב
אוֹמֵר (שׁוֹפְטִים ה', לֹא): "וְאוֹהֲבֵיו כָּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבּוֹרְתוֹ" וְכוּ',
תִּאֲמִינֵנוּ לִי, שְׁעַבְרְתִּי בַּחַיִּים הַמּוֹן צְרוֹת וְיִסּוּרִים, חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים,
בְּזִיוֹנוֹת וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים, עַל לֹא דָבָר, מָה עָשִׂיתִי? בְּרַחֲמֵי אֱלֹהֵי
יְתָרְךָ, הִלַּכְתִּי לְמַקּוֹם פְּנוּי שְׂאִין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְשִׁפַּכְתִּי אֶת לְבִי
אֵלָיו יְתָרְךָ, וּבִקְשָׁתִי וְהִתְחַנַּנְתִּי מִמֶּנּוּ יְתָרְךָ, שָׁנָה יִהְיֶה לִי לְכַפֶּרֶת
עֲוֹנוֹת, וְשִׁמְחָל לִי, וְכֵן נִסְעָתִי אֶל קַבְרֵי צְדִיקִים, וּבְרַחֲמֵי רַק אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשֵׁין מ:):
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבִיא יִסּוּרִין עַל צְדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּדִי
שְׂיִרְשׁוּ הָעוֹלָם הַבֹּא: וְעַקֵּר הַיִּסּוּרִין הֵם הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשִּׁפְיכוֹת דָּמִים,
שְׂצָרִיכִים לְסָבֵל מֵאֵינְשֵׁי דָלָא מְעַלִּי, הַמְחַרְפִּים וּמְבֹזִים צְדִיקִים.

וְלָכֵן אָנִי בָּא אֲלֵיכֶם בְּשׁוֹרוֹתַי אֵלָיו לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמֵּחַ
אֲתֶכֶם, שְׂאֵל תִּהְיוּ שְׂבוּרִים מִשׁוֹם דָּבָר שְׂבַעוֹלָם, כִּי גַם אָנִי עַבְרַתִּי
בוֹשׁוֹת כְּאֵלֹהֵי, עֲלֻבוֹנוֹת וְחֲרוּפִים וְגִדּוּפִים.

מָה אָמַר לָכֶם! אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּטֵל וּמְבֹטָל אֶל הָאֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, וּלְהִמְשִׁיךְ בְּעֶצְמוֹ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זִיו חַיּוֹת
אֶלְקוֹתוֹ יְתָרְךָ שְׂמוֹ, אֲבָל אֵי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ אֶל מְדַרְגָּה זוֹ, אֶלֹא
עַל-יְדֵי שְׂשׁוּבְרִים אֶת גּוּף הָאָדָם לְגַמְרִי, וְהוּא צָרִיךְ לְסָבֵל חֲרוּפִים
וְגִדּוּפִים, וְאֵז כְּשֶׁאָדָם עוֹמֵד בְּנִסְיוֹן, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דָּבָר
שְׂבַעוֹלָם, אֵז זוֹכֵה לְהַעֲשׂוֹת כְּפֶסֶא וּמְרַכְבָּה לְאֶלְקוֹתוֹ יְתָרְךָ. וְלָכֵן
רָאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׂבַעוֹלָם, וְאִף מָה שְׂשׁוּבְרֵי עֲלֵיכֶם
כָּל-כָּף הַרְבֵּה בוֹשׁוֹת וְחֲרָפוֹת, עֲגַמַת נֶפֶשׁ, צַעַר, וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים,
הַחֲזִיקוּ מִעֲמַד, וְתִזְכּוּ לְהַעֲשׂוֹת כְּפֶסֶא לְאֶלְקוֹתוֹ יְתָרְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יֹאִיר לָכֶם אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יְתָרְךָ שְׂמוֹ,
רַק לִהְיוֹת בְּטֵל וּמְבֹטָל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵז טוֹב לָכֶם כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כה תתעא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר פי תבא אל הקבוץ, י"ח אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו.

באתי לברך אתכם בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הקדחת בתכם, יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שיהיה לכם הרבה נחת דקדשה ממנה ומכל יוצאי חלציקם, ותגדלו אותם בקלות, ויאיר עליכם אורו יתברך.

פה תקבל רשימה חדשה על חלק ט"ז, ואתה כבר יכול לעשות פלטה חדשה על הקונטרסים החדשים, שתהיה רשימה חדשה של עוד שמונה כרכים.

הקדוש־ברוך־הוא יעזר, שנזכה להיות בציון רבנו ו"ל על ראש השנה, תגיד ל... שאני רוצה לארגן מה שיותר מאנשי שלומנו, שיקחו חבילות ספרים לאומן, כי אני רוצה לעשות הפצה גדולה.

המאחל לך שבוע טוב...

כה תתעב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים־וילך, כ' אלול ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואת צריכה להבין, כי כך הולך בתחלת ההריון, מרגישים מאד מאד לא טוב וכו' וכו', אבל במשך השבועות זה עובר, ועל־כן אל תפנסי ללחץ, כי זה יעבר, והקדוש־ברוך־הוא יעזר לך, שתלדי בקלות.

אָשֶׁר כה תתעג בַּנְחָל קצה

נָא וְנָא הַדְּבִיקִי אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִהְיִי שְׂמִיחָה וְעֵלְיָהּ, וְאֵל תִּתְיַאֲשִׁי בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵין זֶה עֲצָה לְהִיּוֹת שָׂבוּר, אֶלָּא צְרִיכִים לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמִיחַ, וּבִפְרָט בְּשָׂעָה שְׁלֹא מְרַגִּישִׁים טוֹב, אֲזִי צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד), שְׂתַכְכְּמִי הַרוּפָאִים אָמְרוּ, שְׁעָקֵר הַמַּחֲלָה וְהַחֲלָאִים רְעִים בְּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת הָעֲצָבוּת וְהַעֲצָלוּת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד שְׂמִיחָה, וְאֲזִי תִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׂלֵמָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתִהְיֶה לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כה תתעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֶצְבִים-וְיִלְךָ, כ' אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

נָא וְנָא רְאֵי לְשִׂמְחָה וְלְשִׂמְחָה אֶת הַתְּלַמִּידוֹת, וְתִשְׁתַּדְּלִי שְׂתִהְיֶה בְּפִתְּהָ אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה, כִּי עִם שְׂמִיחָה יְכוּלִים לְעַבֵּר אֶת הַכֹּל, וְכֹל הַצְּרוּת וְהַבְּעִיּוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם, הֵן רַק מִחֲמַת עֲצָבוּת וְעֲצָלוּת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֶת צְרִיכָה לְמִסֹּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְכֵן לְלַמֵּד אֶת הַתְּלַמִּידוֹת עִם אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי שְׂבִכְפָּתָה שֶׁלָּךְ תְּמִיד יִהְיוּ שִׁירִים וְשְׂמִיחָה, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר לֹא לְלַכֵּת עִם הַתְּלַמִּידוֹת בְּיַד קָשָׁה, כִּי הַיּוֹם בַּחֲנוּךְ צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּדַרְךְ אֶהְבָּה, הַמּוֹרָה צְרִיכָה לְהַבִּין אֶת הַתְּלַמִּידָה, אֲסוּר לְהַתְּפָרֵץ עַל תְּלַמִּידוֹת וְכוּ', וְכֵן אֲסוּר לְצַעֵק עַל תְּלַמִּידוֹת וְכוּ', הַכֹּל צְרִיף לְלַכֵּת בְּדַרְךְ אֶהְבָּה וְהַסְּבָרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים לְהוֹצִיא תְּלַמִּידוֹת מְצַלְחוֹת.

קצו אָשֶׁר כה תתעד — כה תתעה בַּנְחַל

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִז תִּרְאֵי נְסִים נְגָלִים
שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִים-וַיִּלָּךְ, כ' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תְּהִלָּה לְאֵל, הָאֲבִרָךְ ... קַבֵּל הַסְּכָמָה עֲבוּר שְׁאֵלוֹת שֶׁל מְרֵאוֹת
וְכוֹ, וְלִכֵּן כָּל הַשְּׁאֵלוֹת שֶׁלָּךְ — יֵשׁ לְשֶׁאֵל אוֹתוֹ, כִּי רְאִיתִי אֶת
הַהֶעֱתָקִים שֶׁל הַהַסְּכָמוֹת שֶׁקֵּבֵל, וְרַבָּנִים מְמַלְיָצִים מְאֹד בְּעֲבוּר הַיָּדַע
שְׁלוֹ.

נָא וְנָא הַרְגִילִי אֶת עֲצָמֶךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל
מָה שְׁאַתָּ צְרִיכָה, וְתִבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, וְאִז
בּוֹדְאֵי תִתְקַבֵּל תְּפִלָּתְךָ לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת חֲזָקָה בְּעֵינַי "חֲבֵרַת תְּהִלִּים", וְתִשְׁתַּדְּלִי
שְׂיִהְיֶה בְּכָל יוֹם אֲמִירַת תְּהִלִּים בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, וְזֶה יִשְׁפִיעַ
עָלֵינוּ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, כִּי בְּאֵמַת אֲנַחְנוּ
צְרִיכִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזֵכָה לְהַגִּיעַ
לָזֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִים-וַיִּלָּךְ, כ' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

אֲשֶׁר כֹּה תתעו בְּנַחֵל קָצוֹ

מָאד מָאד רְצִיתִי לְשָׁמַע אֶת הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּמֵה חֲדָשׁוֹת בְּבֵית.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשִׁמְחֵי אֶת יְלִדֵיךָ, כִּי אֵין לָהֶם רַק אוֹתְךָ, וְאֲנִי בְּטוֹחַ, שְׂאֵם תִּהְיֶה בְּבֵית אֲוִירָה שֶׁל שִׁמְחָה, וּתְשִׁמְחֵי אֶת בְּעִלְךָ, אֲזוּ הַכֹּל יִהְיֶה רְגוּעַ, אִף שְׂאֲנֵי מִבֵּין, שְׁנֵה מָאד מָאד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת תְּשִׁתְּדְּלֵי בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם.

חֲסִדֵי ה' יִתְבָּרֵךְ, שְׁבַעֲלֶךָ בְּבֵית, אִף שְׁמַר לוֹ מָאד מָאד בְּכֹמָה עֲנִיָּים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָקַר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, וּמוֹשֵׁף אֶת עֲצָמוֹ רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאֲמַת אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְכֹל מֵה שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים, עֲלִינוֹ לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחָזַק בְּזֵה, וְאֲזוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כֹּה תתעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נִצְבִים-וְיִלָּךְ, כ' אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה וְגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל גְּדֻלַּת הַחֲסֵד שְׂאִתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ, שְׂאִתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשֶׁךָ בְּעִבּוֹר נִקְיוֹן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו, כִּי בֵּית-הַכְּנֶסֶת הוּא מִשְׁכַּן הַשְּׂכִינָה, וּמִי שְׁזוֹכָה לְנִקּוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, זוֹכָה לְהִשְׁרֹת אֶת הַשְּׂכִינָה בְּתוֹכוֹ.

כְּשֶׁהִיִּיתִי צָעִיר, בָּאתִי בְּכֹל פֶּעַם בְּאֲמִצַּע הַשְּׁבוּעַ לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְנִקְיִיתִי בְּעֲצָמֵי אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, שְׁלֹא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס, וְעִשִׂיתִי אֶת זֶה בְּאֲמִצַּע הַלַּיְלָה. וּכְשֶׁבָאוּ כָּלֶם לְכַבּוֹד שַׁבָּת, בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הִיָּה נִקְיִי וּמְצַחֲצַח, וְאִף אֶחָד לֹא יָדַע מִי נִקָּה אֶת זֶה, וְכִךְ נִמְשָׁף יוֹתֵר מִשְׁנֵתִים.

קצח אשר כה תתעז בנחל

ומספר, כי רש"י הקדוש נולד לאביו רבי יצחק ז"ל, שהיה גדול בתורה, אבל זכה לנקות את בית המדרש בכל שבוע, ובפרט לפני הארון קדש, ובזכות זה קבל מתנה בן קדוש פנה.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שגם אתה תזכה לדברים יפים בזכות שאתה מחזיק את בית המדרש נקי.

המאחל לך פתיבה וחתימה טובה...

כה תתעז.

בעזרת השם תברך, יום שני לסדר נצבים-וילך, כ' אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לשמע, שסוף כל סוף יש מי שמטפל בענין המדרגות וכו', ההולכות אל העזרת נשים וכו', כי הן מסכנות מאד, אני שלמתי על זה הון תועפות — לתקנן וכו', וכבר נשברו וכו', וזו פשוט סכנה, ועל-כן אני מאד מאד מודה לך אם תתקן את זה, שלא אעבר על לאו של (דברים כב, ח): "לא תשים דמים בתוף ביתך", ודרשו חכמינו הקדושים (פתיחת מא:), שלא יעשה לו סלם רעוע בתוף ביתו, וצריכים לשמר מאד, שיהיו מדרגות טובות, וזה בכלל (דברים שם) "ועשית מעקה לגגך", והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שגזקה להזהר בזה תמיד, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא ראה לשמח מאד על נעם חלקך, אשר בנחל שם גורלך, ואתה יודע מרבי אמת פנה, רבי נורא ונפלא פנה, אשריך ואשרי חלקך.

המאחל לך פתיבה וחתימה טובה...

כה תתעח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים-וילך, כ' אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את הנסח, ותקנתי שיכתבו "לשמו ולזכרו של הצדיק הקדוש רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו".

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיכנס שפע, כי אני בלחץ גדול, וצריכים להשלים את הטשעק של חמשים אלף ש"ח, כדי שלא יהיה חלול ה', וכן לכל שבוע חמשה-עשר אלף ש"ח, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוכל להמשיך לבנות.

... צריך לקנות קלקל עבור האטום בין הפכיש לבין הבגין, וזה מכרחים, ואנחנו צריכים קבלן חדש, שעולה בערך עשרת אלפים ש"ח, וזה מאד נחוץ בלי קשר לבגין, כדי שלא יתמוטט, חס ושלום הפכיש, ואז נהיה חייבים על הנזק, חס ושלום, חס ושלום. ועל-כן אם יש משהו — תכתב לי.

הנה באה שנה חדשה, ובוודאי הקדוש-ברוך-הוא יכתב תקציב טוב מאד מידו המלאה והפתוחה וכו', כי הפל יד הוי"ה, והפל תלוי בו יתברך.

המאחל לך שמחת החיים ושנה טובה...

כה תתעט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים-וילך, כ' אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד, שותה ממני הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רְאֵה לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יַדֵּי־זָה לֹא תִירָא וְלֹא תִפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו'ל (ספֿר־הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲצוּבוֹת, סִימָן ד'): עַל-יַדֵּי דְאָגָה בְּלֵב, נוֹפְלֵת עַל הָאָדָם אֵימַת מוֹת, וְעַל-בֶּן צְרִיכִים לְבָרַח רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִהְמָשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְעַל-יַדֵּי־זָה מְבַטְלִים מִעֲצָמוֹ כָּל מִינֵי פְחָדִים.

אִתָּה צְרִיךְ לְהִבִּין, מֵאַחַר שֶׁכָּבַר חֲטָאֵת בְּפָגַם הַבְּרִית בְּהוֹצָאָת זֶרַע לְבִטְלָה, זֶה מֵה שְׁמִכְנִים בְּךָ דְאָגוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ו'ל (ספֿר־הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲצוּבוֹת, סִימָן א'): מִי שֶׁלֹּא תִקֵּן חֲטָאוֹת נְעוּרָיו, עַל-יַדֵּי־זָה בְּאוֹת לוֹ דְאָגוֹת, לְזֹאת הַעֲצָה הַיְחִידָה בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ, שֶׁבְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא יָכוֹל לְתַקֵּן אֶת הָאָדָם, אֲפִלוּ שֶׁחֲטָא בְּחֲטָאִים כְּאֵלוֹ, שֶׁכָּל הַשָּׁנָה אֵי אֲפֶשֶׁר לְתַקְּנוֹ, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם אוֹתוֹ הוּא יָכוֹל לְתַקֵּן, וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁעָבְרוּ עֲלֶיךָ בְּחַיֶּיךָ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה קְלִקּוּלִים בְּפָגַם הַבְּרִית, וְנִכְשַׁלְתָּ בְּכָל מִינֵי עוֹנוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, עַד שֶׁנִּפְלַתָּ בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו כְּמוֹ שֶׁאִתָּה כּוֹתֵב, וְאִתָּה מְלֹא עֲצוּבוֹת וְדְאָגוֹת, לְזֹאת עֲצָתְךָ — לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבּוֹדֵאי יִתְקֵן אוֹתְךָ בְּעַל הַשָּׂדֶה (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סה), כִּי הַצְּדִיק הָאֵמֶת הוּא בְּעַל הַשָּׂדֶה, שֶׁיָּכוֹל לְתַקֵּן אֶת כָּל הַנִּפְשׁוֹת הַפְּגוּמוֹת, וְלִהְחַדִּיר בָּהֶם אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, שֶׁגַּם הֵם יֵצְאוּ מִהַשֵּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְיִזְכּוּ לִהְיוֹת בְּלִים לִהְמָשִׁיךְ עַל עֲצָמָם אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו'ל (ספֿר־הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׁמְחָה, סִימָן ג'): בְּרִבּוֹת הַשִּׁמְחָה נִתְחַזֵּק כַּח הַשְּׂכָלִי, וְהַמְּאָכֵל וְהַמְּשִׁתָּה הֵם סִבָּה גְּדוֹלָה לְשִׁמְחַת הַלֵּב, וְלִהְרַחֵיק הַעֲצוּבוֹת וְהַדְּאָגוֹת. וְעַל-בֶּן אִתָּה צְרִיךְ לְשַׁמֵּר מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁלְךָ, לְאָכֵל וְלִשְׁתּוֹת דִּיקָא, וְלֹא לְסַגֵּף אֶת עֲצָמְךָ, כִּי בְּפִרוּשׁ הַזִּהְיִרְנוּ רַבְּנוּ ו'ל לֹא לְקַחַת עַל עֲצָמָנוּ שׁוּם סְגוּפִים, אֲלֵא לְקַבֵּעַ לְעֲצָמוֹ זְמַן מִיחָד, שֶׁבוּ עֲלֵיו לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִבְקַשׁ וְלִהְתַּחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שֶׁהוּא צְרִיךְ, וְזֶה עוֹלָה עַל כָּל הַתַּעֲנוּיֹת, כִּי כְּשֶׁאָדָם

אָשֶׁר כה תתפ — כה תתפא בנחל רא

בא אליו יתברך, ומספר לפניו יתברך את כל מה שעובר עליו, הוא מוציא את עוונותיו מעצמותיו, ועל-ידי-זה נעשה פלי להמשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו, ואז הוא תמיד שמח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תתפ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים-וילך, כ"א אלול ה'תשנ"ז.

שלום רב אף ... גרו יאיר.

ראה למסר את המכתב של ... גרו יאיר בידו דיקא, נא לדונח מה חדשות בבית-המדרש, ואקנה שנוכל לתקן את המדרגות, ולעלות מעלה מעלה ברוחניות ובגשמיות גם יחד, בסוד קו"ל דא סול"ם, ונעשה מעק"ה, שלא נפל, חס ושלום, שזה שלש פעמים חס"ד, כי החסד צריך להיות משלש, פמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לד), בסוד השלש נקודות.

המאחל לך שנה טובה...

כה תתפא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים-וילך, כ"א אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אף ... גרו יאיר.

פה תקבל מכתב פללי למסר ל... גרו יאיר, לעשות מזה העתקים ושימסר את זה להמפיצים שלו, כי באשדוד שלחתי כפר ל... וכך אגבה את כל הפסוק, ותוכל לשלם על כל הספרים, וכן אוכל לנקות את החוב שלי, כי בדרך כלל את כל הפדיונות של ערב ראש השנה אני נותן בעבור הדפסה דיקא.

רב אָשֶׁר כה תתפב בנחל

אני מאד מקווה, שתוכל לעשות גם לספר "נר לצדיק" כריכה כמו המחזור, פי לחרדים זה הולך כף.

... גרו יאיר, מצא אחד, שמחר יביא לי את המחזור, ותכף כשאקבלו, אכתב לך.

פה תקבל שני מכתבים למסר להרב ... ול...

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה...

כה תתפב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים-וילך, כ"א אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד, האברך ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתביך המלאים זעקות ושברי לב וכו'.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין אפה יכול לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליכם, ואני פל-כף רוצה לעזור לאשתך, אבל אינה מסכימה בשום פנים ואפן לעזור בשתוף פעולה עם ... וזה פשוט חבל וחבל מאד, ולבד זה לא הולך, כי, תהלה לאל, המוסדות שלנו גדלו, ויש לנו כבר יותר משלש-מאות ילדים, כן ירבו, וכן כמעט חמשים עובדים אצלנו במשרה מלאה, ואין הקמץ משיביע את הארי.

הנה בענין החרופין והגדופין והחלישות הדעת ושברון לב שאתה סובל, מה אמר לך! דוד המלך, בדחא דמלפא (זהר חלק ב' קז), רגל רביעי של המרפכה, הנה נמוך בעק"ב משונאיו, וחרפוהו ובוזוהו, עד שהסנהדרין בעצמם רצו להוציאו מכלל ישראל, ויצאה בת קול מתחת כסאותיהם: הוא 'קראני' אבי' — סופי תבות: אהי"ה, בסוד דא אנא זמין למיהוי (לקוטי-מוה"רן, חלק א', סימן ר'); והוא החזיר את האמונה פשוטה בתוך תלמידיו, שיהיו בטלין ומבטלין באין סוף ברוף הוא, פי בכל דור יש עזי פנים, שדין

יהודאין, החולקים על הצדיק, ומדברים עליו עתק בגאווה וכבוז, וזה שבקש מהשם יתברך (תהלים קכ, ב): "הצילה נפשי משפת שקר, שלא יצטרף להיות נכנע תחת השקר, ואזי יש בו פח להעלות את השכינה לשרשה עם כלל נשמות ישראל, כי הסמ"ך-מ"ם מלביש עצמו בערב-רב להיות רב ורבי, חכם וצדיק הדור, והוא עומד נגד משה בדגמת בלעם, ואומר תורה, ומגלה חדושים זה לעמת זה (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נו); וזה שקר במלואו: שינ' קוף' ריש' — סופי תבות נפ"ש, כי כשבא הצדיק, בחינת משה, המלבש בתוף כל בר ישראל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כו) בתוף הפה של השקר שהוא בלעם, וצריך לשמע חרופין וגדופין, גם שם בסופי תבות נמצא אלופו של עולם, שהוא נפש הצדיק.

מה אמר לך, ידידי היקר! אם אדם מכניס את עצמו בתוף התורה והתפלה וההתבודדות, ועסק היחודים והדבקות, ומדבקים עצמם באל עולם, אין עוד טוב מזה. ולכן ראה להתחזק, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ואל תתרחק מעיר יבנאל, אשר פה יהיה נפלאות בקרוב, כי מה שכתוב בזהר: ארעא דגליל (חלק ב' ז) — זה סובב על יבנאל, יחוד צ"א ו"י הו"א די"ן (העולה צ"א), שמרב הספרות צועקים וי, הוא דין המקום הזה לא טוב. אך רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נו): כשיש לבר ישראל לב, לא שיך מקו"ם, ולכן יבנאל אותיות אנ"י ל"ב, מלא לב, אפלו שאני מקבל בין כך מכות, פי הו"ה בהפאה עולה מקו"ם י' פעמים י', ה' פעמים ה', ו' פעמים י', ה' פעמים ה', אפלו שאני מקבל הפאות, אני יודע שאלופו של עולם פ"ה נמצא מתוף נמצא בתוף פ"ה הלמדן המדבר על הצדיק מוצאין הלכות וחדושי תורה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יב); ולכן תחזק את אשתך, שלגדולות ונצורות תזכה כאן בעיר יבנאל, רק שתתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותסבל חרופין וגדופין, ותקבל כל הבא עליה באהבה גדולה, אז יאיר עליה מלך הכבוד באור זיו וחיית ודבקות הבוהא יתברך שמו. רק לחפות קצת חבי כמעט רגע עד יעבר זעם (ישעיהו כו, כ). ומה טוב לעבד יחד בשתוף פעלה עם אחרים, ולא לרצות

להיות לבד, אני ואפסי, עד ההכרח לכך את הראש, ואז מתמלאים שמחה ודבקות באור עליון.

שמחתי לשמע, שכבר מחר אתה נוסע לציון רבנו ז"ל על ראש השנה. ראה לשמח ולחזק עצמך, ולהתעקש — פה אשב ביבנאל פי אוייתי, ואף אחד לא יוכל להוציאך מכאן בשום פנים ואפן, כי כל הקטנות והחלישות הנדעת, זה למען לנסותכם.

תהלה לאל, בנכם ... גרו יאיר, מצליח בלמודים מאד, ועכשיו קבוצת בחורים מתחילים ללמד קורס ספרות, והוא ביניהם.

המאחל לך פתיחה וחתומה טובה...

כה תתפג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים וילך, כ"א אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך כבר כמה פעמים, אבל לא היה הפנאי להשיבך.

ברוך הוא וברוך שמו יתברך לעד ולנצח נצחים, שאנו זוכים בזכויות חנם לנסע אל ציון המציגת קדש קדשים בעיר אומן, אשר זו תקנתנו הנצחית לנצח נצחים.

פה תקבל מכתבים למסר ליצדם, מאד מאד נחוצים, ובפרט את המכתב כלי למסר ליד ... שיעשה מזה העתקים לכל אנשי שלומנו היקרים מאשדוד ומאשקלון ומבני-ברק וכו', כי רצוני להפיץ את המחזור. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנגמר את הסדור בקרוב.

המאחל לך פתיחה וחתומה טובה...

כֹּה תתפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נִצְבִים-וְיִלָּךְ, כ"א אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל מִכְּתָב כָּלְלִי, תַעֲשֶׂה מְזֶה הַעֲתָקִים, וְתִמְסֹר לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַנוֹסְעִים לְאוֹמֵן, שְׂיָבִיאוּ אִתָּם אֶת הַמַּחְזוֹרִים וְשָׂאֵר סְפָרִים, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְכָה לְהַפִּיץ אֶת כָּל הַסְּפָרִים שָׁם בְּאוֹמֵן.

רַק חֹזֵק וְאַמֵץ מְאֹד, כִּי זְכוּת הַרְבִּים עוֹמֶדֶת לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וְכָל הַמְקַיֵּם נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאֵלוּ קַיִם עוֹלָם מְלֵא, וּמְכַל שֶׁפֶן כְּשִׂמְקֵימִים אֲלֵפִים וְרַבְבוֹת אֲנָשִׁים וּמְחִיִּים אוֹתָם, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַשָּׂכָר הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה תתפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נִצְבִים-וְיִלָּךְ, כ"א אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיָּקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תִּלְמִידֵי "הַיִּכְל-הַקֶּדֶשׁ" דְּבָכַל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַנּוֹנֵה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

הִנֵּה יוֹם הַדִּין וְהַנּוֹרָא עוֹמֵד וּמִתְקַרֵּב וּבָא, וְאֲנַחְנוּ מוֹכְנֵים כְּכֹר לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן הַמְצַיֶּנֶת קֶדֶשׁ הַקֶּדְשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן, וְלִקְיָם אֶת רְצוֹנוֹ הַקֶּדוֹשׁ — לְנִיּוֹת אֲצִלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהַיּוֹת שְׂזֻכִיתִי לְהַדְפִּיס עֲכָשׁוּ בְּמַהְדוּרָה חֲדָשָׁה מִחֲזוֹר "עֵת רְצוֹן" עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּתַכְלִית הַהַדוּר וְהִיפִי, לְזֹאת אֲנִי מִבְּקָשׁ אִישִׁית טוֹבָה מִכָּל אֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיָּקָרִים דְּבָכַל אֶתֶר וְאֶתֶר, שְׂיָבִיא עִמּוֹ קַפְסָא

אחת מחזוריים אל בית-הכנסת "היכל-הקדוש" באומן, ובזה אתם עושים עמי חסד גדול, ואהיה לכם אסיר תודה בעבור זה, מלבד זאת שזו זכות הרבים לאין ערוך כלל, כי המחזור יצא במהדורה בתרא עם כל התקונים והוספות רבות, ויעשה התעוררות גדולה בין כלליות אנשי שלומנו, ומי שרק יסתכל בו, ימשך לבבו אליו יתברך בתשוקה עצומה.

וכן אבקש מאד, שכל אחד מהמפיצים מאנשי שלומנו היקרים, שיקחו את עצמם בידיהם, ויעזרו להפיץ את המחזורים ושאר ספרי רבנו ז"ל שם בהציון הקדוש, שבאים אלפי אנשים מכל חלקי העולם, ויש השנה סף הכל יומים להפיץ, ועל-כן שכל אחד מהמפיצים יתארגנו לעזר להפיץ, ועם הזכות הזו שהפצנו כל השנה את ספרי רבנו ז"ל מדי יום ביומו, נבוא ונקבל את פני רבנו ז"ל לקראת ראש השנה הקדוש, ונזכה לכתיבה וחתימה טובה, ונפעל כל מה שאנחנו צריכין לפעל, כל אחד לפי ענינו וכו'.

גם אבקש מאד מכל אחד מכם, שכתף ההפצה למסר אף ורק ליד, כי אני התחייבתי למדפיס לשלם תכף-ומיד אחר ראש השנה.

המאחל לכם כתיבה וחתימה טובה ולהתראות באומן...

כה תתפו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים-וילך, כ"א אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו זאיר.

כפי הנראה אצטרך ללוות עכשו כסף להכניס בבנק, כדי לכסות את הטשעק של חמשים אלף ש"ח, ולכן תכתב לי כמה חסר בבנק, כי פשוט אני לא רוצה להסתבך עם עורכי דינים.

פה תקבל מכתב כללי, שתתלה את זה ליד המקוה, ועוד בשני מקומות בבית-הכנסת, כי אני מאד רוצה, שכל אחד מאנשי שלומנו

יִקַּח אֶתוֹ חֲבִילָה שֶׁל סִפְרִים, וַיִּפְיץ אֶת זֶה בְּאוֹמֵן, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַשָּׁנָה הַפְּצָה מִשְׁהוּ מִיְחָד.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יָבוא הַטּוֹב, שְׁנִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר נִצְבִים-וַיִּלָּךְ, כ"א אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הוֹד כְּבוֹד קְדֻשַׁת גְּאוֹן הַגְּאוּנִים, פֶּאֶר הַדּוֹר, פּוֹסֵק הַדּוֹר מְרֵן ... שְׁלִיט"א.

בְּאֵתֵי לְבָרֶךְ אֶת הוֹד כְּבוֹד הַדְּרַת מַעְלָתוֹ בְּכִתִּיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה, שְׁנַת חַיִּים וְאַרְיִכוֹת יָמִים, וַיְפּוּצוּ מַעֲיִנוֹתֶיךָ חוּצָה.

מָה אָמַר לְהוֹד כְּבוֹדוֹ, אִם לֹא פָעַל הַשָּׁנָה רַק בְּזֶה, שְׁתִּהְיֶה לְאֵל, שְׁלֹשׁ-מְאוֹת יְלָדִים מְאַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַעֲדוֹת הַמְּזוּרָח בְּיַבְנָאֵל, שְׁיִהְיוּ לָהֶם מְבָנִים קְרוֹנִים — הֵן הַבָּנִים, וְהֵן הַבָּנוֹת, כְּבָר דֵּי, מִכָּל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן, שֶׁבּוֹדָאֵי הַשָּׁנָה תַּחַת הַשְּׁפָעֶתוֹ הִרְמָה גְּהֵנוּ אֲלֵפִים וְכו', תְּלַמִּידִים בְּכָל הָאָרֶץ, יֶאֱרִיף הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יָמִיו הַמְּאִירִים עַל מַמְלַכְתּוֹ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְהוֹד כְּבוֹד מַעְלָתוֹ עַל אֲשֶׁר תַּחַת הַשְּׁפָעֶתוֹ אֲנִשְׂיוּ עֲזָרוּ לָנוּ הַשָּׁנָה מְאֹד מְאֹד לְפִתּוֹחַ אֶת הַמּוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, וְאֵף שֶׁעֲדִין אֲנַחְנוּ בְּגִרְעוֹן וּבְצִמְצוּם גְּדוֹל וְכו', עִם כָּל זֹאת בְּרוּךְ ה', שֵׁישׁ לִילָדִים תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן גַּג עַל הָרֵאשׁ, וְאֵף שְׁזֶה רַק קְרוֹנִים וְהַשְּׁמֵשׁ לוֹהֵט וְכו', עִם כָּל זֹאת זֶה יוֹתֵר טוֹב מְלֵהִיּוֹת זְרוּקִים בְּמַקְלָטִים וּבְמִרְתָּפִים כְּמוֹ שְׁהִיָּה לְפָנֵי שָׁנָה וּשְׁנָתִים.

וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדָה לְהוֹד כְּבוֹד מַעְלָתוֹ עַל הַשְּׁתַּדְּלוּתוֹ הִרְמָה,

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שמשך השכונ יתחילו לבנות פאן בִּיבְנָאֵל דירות, ואז המקום יתהפך לגרעין איתן וחזק בכל הצפון, פי תהלה לאל, הדרישה לדירות בִּיבְנָאֵל היא מאד חזקה, ומאות אנשים נרשמו כבר לבוא לגור, אך כמו שבכל דבר שבקדשה בא קשה, גם זה קשה, ואני מקנה, שפחת השפעתו הרמה גם אל זה נזכה בקרוב.

המאחל לכם פתיכה וחתימה טובה...

כה תתפח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים-וילך, כ"א אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, הרב ... גרו יאיר.

באתי לחזק ולאמץ ולעודד אותך, שתבוא אל ציון רבנו ו"ל בעיר אומן, ואני מבטיח לך, שהשנה תזכה לפעל שם ישועות גדולות, כי השנה הזו הבאה עלינו לטובה, היא שנה גורלית, כי ידוע מהספרים הקדושים, אשר כל שנה שמסימת עם חי"ת, היא שנה גורלית לעם ישראל.

נא ונא ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תשבר משום דבר, תזכר היטב, אשר כל שנה ושנה נכית להיות אצל ציון רבנו ו"ל, אשר הוא הוא העורך-דין הכי גדול, הממליץ טוב לכל בר ישראל. דחו לך את המשפט, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתצא לגמרי נקי לעיני כל, וזכור תזכר מה שאני אומר לך: "אם קטן אתה בעיניך, ראש שבטי ישראל אתה" (שמואל-א' טו, יז), "ולך בכחך זה והושע את ישראל" (שופטים ו, יד), כי בך מנחים כחות עצומים לעזר לכל נשמות ישראל, רק תתחזק באמונה פשוטה בו יתברך.

עליך לדעת, כי כל מה שרודפים אותך, הם פשוט מפקדים,

אֲשֶׁר כה תתפט בנחל רט

שתעלו מעלה מעלה, וזה מאד מאד קרוב לקרות וכו', אבל אתה, ידידי, ראה לחזק את עצמך במצבים הכי קשים, ותרגיל את עצמך לדבר אליו ותברך פאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, וכודאי לא יעזב אותך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד, ותבשר לי בשורות משמחות, ונזכה להתראות באומן אצל ציון רבנו הקדוש, קדש הקדשים, זכותו יגן עלינו ועל כל עם ישראל.

המאחל לך פתיכה וחתומה טובה...

כה תתפט.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר נצבים-ויילך, כ"א אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי מאד, הרב ... גרו יאיר.

באתי לאחל לך ברכת פתיכה וחתומה טובה, שנת חיים עשר וכבוד, ותזכה לעשות צדקה וחסד עם כל העניים, ותרחיב להם בעת מצוקתם, כי רק בעבור זה מנו אותך מן השמים, שתהיה שליח נאמן לעזר לכל העניים, וזכור תזכור, כי במדה שאדם מודד — בה מודדים לו.

אני מכיר אותך לאיש רחמן ונקי כפים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תעלה מעלה מעלה, ותשא חן בעיני כל רואיך.

זכור תזכור את אשר היית בביתי ביבנאל, וברכתי אותך, שתצליח במנוי, והצלחת. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שכל הברכות שאני מברך אותך יקומו, ותמיד תעזר לעניים ולמרי נפש, אשר הם כלי הקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (תהלים קט): "כי יעמד לימין אביון".

רי אָשֶׁר כה תתצ — כה תתצא בנחל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

כה תתצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נִצְבִים-וַיֵּלֶךְ, כ"א אָלוּל ה'תשנ"ז.

הַכָּתָב וְהַמְּכָתֵב בְּיַדִּי מוֹסֵר כָּתָב זֶה ... גֵּרוּ יֵאִיר, הוּא לְאוֹת
וְלִרְאֵיהָ שֶׁהוֹלֵךְ בְּעֵבֹר הַכְּנֶסֶת כִּלְהָ לְמִשְׁפָּחָה עֲנִיָּה, שְׂאִין לָהֶם
אֲמֻצָּעִים כָּלֵל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת הַמִּצְוָה הַזֹּאת שֶׁל
הַכְּנֶסֶת כִּלְהָ לְחַפָּה, יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁיַּעֲמֵד לְפָנַי כִּפְסָא הַכְּבוֹד לְמַלְיָן יִשְׂרָאֵל
בְּיוֹם הַדִּין הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַמְתַקָּרֵב, וְתִתְבָּרְכוּ בְּכִתְיָבָה וְחַתִּימָה
טוֹבָה, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בִּישׁוּעָתְךָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

הַכּוֹתֵב וְהַחוֹתֵם לְמַעַן הַמִּצְוָה...

כה תתצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נִצְבִים-וַיֵּלֶךְ, כ"ב אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוּ יֵאִיר.

עֲכָשׁוּ קְבִלָּתִי אֶת הַמַּחְזוֹר הַחֲדָשׁ. מָה אֲמַר לְךָ! כְּדָאֵי הִיָּה לִירֵד
לְזֶה הָעוֹלָם וְלְהַדְפִּיס מַחְזוֹר כְּזֶה, וְאֵלְמָלֵא לֹא בְּאֵנוּ לְזֶה הָעוֹלָם רַק
בְּשִׁבִיל זֶה — כְּבָר הִיָּה דִי, וּמִכָּל שְׂכָן שֶׁהַדְּפִסְנוּ, תִּהְיֶה לְאֵל, עוֹד
כְּהֵנָּה וְכְהֵנָּה, יוֹסִיף הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶלְךָ פְּעָמִים כְּכֹה.

הַמַּחְזוֹר כָּל-כָּף יָפָה, מִמֶּשׁ פָּאָר וְנִחְתָּרוּם לְהַחְזִיק אֶת זֶה
וְלִרְאוֹתוֹ, וְלַעֲיִן בְּפָנִים.

אֲשֶׁר כה תתצב — כה תתצג בַּנְחַל ריא

עכְשׁוּ מְכַרְחִים לְסֵדֶר וּלְהַדְפִּים סְדוּר אֶחָד לְאַשְׁכַּנְזִים וְאֶחָד
לְעֵדוֹת הַמְזֻרָח, וְיִלְךְ, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבַּרֵךְ, מְלִיוֹן סְדוּרִים.

הַמְאֲחֵל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

כה תתצב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְצֻבִים-וְיִלְךְ, כ"ב אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

הִגֵּה אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר אֶתְכֶם עֲכָשׁוּ דְחוּף וְהִטְלִפּוֹן תְּפוּס, נָא
לְשַׁלַּח לִי פָקֵס מְתִי אֶתֶם פְּנוּיִים, כִּי יֵשׁ לִי מְשֵׁהוּ דְחוּף מְאֹד לְדַבֵּר
אֶתְכֶם.

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, שְׁאֲנוּ זֹכִים לְנִסְעֵ אֵל צִיוֹן הַמְצִינֵת קִדְשׁ
הַקְדָּשִׁים בְּעִיר אוֹמֵן, אֲשֶׁר זֶה תִּקְוַתְנוּ הַנְּצַחִית.

הַמְאֲחֵל לְכֶם פְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתצג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְצֻבִים-וְיִלְךְ, כ"ב אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיּוֹנִ"ה יִשְׂרָהּ שְׂכִינָתוֹ עֲלֵיהֶם תָּמִיד.

אֲחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הַיּוֹם הֵיטָה לִי חֲלִישוֹת הַדַּעַת גְּדוֹלָה מְאֹד,
וְנִצְטַעֲרָתִי מְאֹד לָמָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ אֵי הַבְּנוֹת
וְחִלּוּקֵי דַעוֹת, וְלָמָּה אֵי אֶפְשָׁר לְשֹׂאף לְמִטְרָה אַחַת, לְעֵשׂוֹת רְצוֹן
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִפְרָט בְּעִנְיַן בֵּית-הַכְּנֶסֶת, שְׂדָמִי נִשְׁפָּךְ כַּמַּיִם,
וּכְבָּר אֵימּוֹ עָלַי לְהוֹצִיא נִגְדִי "הוֹצֵאָה לַפְּעַל", אֲשֶׁר אֶצְלִי אֵף פַּעַם

לא קרה דבר בזה, ומרב חלישות הדעת ושברון לב התעמקתי במאמרו של רבי יוחנן הסנדלר, שאמר (אבות ד, יב): כל כנסיה שהיא לשם שמים — סופה להתקיים, ושאינה לשם שמים — אין סופה להתקיים, ונתחדשו לי כמה חדושים חדשים לספרי השני על מסכת אבות "זכות אבות", ולמען החיותכם, אמרתי לשלח לכם העתק, ומי יתן, שיכנסו דבורים אלו אל תוך לבכם, כי סוף כל סוף אנשים אחים אנו, וכל פונתנו היא רק לעשות את רצון הקדוש-ברוך-הוא, ולשמר על ילדינו כבבת עינינו, ולחתנם בקדשה ובטהרה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ברוחניות ובגשמיות, ותצאו לקראת השנה החדשה כשתחזרו מציון רבנו ז"ל עם רכבים אל כל חלקי הארץ, ולהתרים את אחינו בני ישראל בעבור בית-המדרש, שיהיה להם חלק בפנת יקרת הזו.

המאחל לכם שנה טובה ומתוקה...

כה תתצד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נצבים-וילך, כ"ב אלול ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו
נצח.

אני מאד מקווה, ששמעתם את השעור, ותקפתם אותו כמו שדברתי, ורציתי שתשליחו את זה עוד קדם השבת ליבנאל, כי ההכרח שיתלה בלוח המודעות.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את שמחתי שיש לי מהמחזור, זה ממש יפי ופאר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוכל כבר להדפיס סדור בזה — הן לאשכנזים, והן לעדות המזרח.

העקר תתחזקו יחד, ותמיד תבשרו לי בשורות משמחות.

המאחל לכם כתיבה וחתומה טובה...

כֹּה תַתְּצֶה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר נְצֻבִים-וַיִּלֶךְ, כ"ב אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׁתַּחֲוֶה, עִם הַיְלָדִים ... שְׂיַחֲיוּ.

בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁנַת אֲשֶׁר וְאַהֲבָה וְנַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם.

אִין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָכֶם אֶת רַגְשֵׁי לְבָבִי, אֵיךְ אֲנִי מְרַגֵּשׁ כְּשֶׁאֲחֻזֵר לְבֵיתִי בְּיַבְנָאֵל, וְלֹא אֶרְאֶה אֶת ... עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, מְסִתּוֹכֵב בַּחוּץ בַּפֶּנֶה הַחֲמוּדָה עִם הַחַיּוֹף הַתְּמִידִי עַל פְּנֵיו, וְזֶה מְאֹד נוֹגֵעַ אֶל לְבִי, וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְהַאֲמִין, שֶׁלֹּא אֶמְצָא אוֹתוֹ מְסִתּוֹכֵב בַּחוּץ עִם חֲבֵרִים וַיְדִידִים, שֶׁהֵיוּ תְּמִיד בְּאִים אֵלָיו.

עִם כָּל זֹאת עָלִינוּ לְהַתְּנַחֵם וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת הַחַיִּים, וַיְהִי זְכָרוֹ בְּרוּךְ וְחַקּוֹק בְּתוֹךְ לְבַבְנוּ.

הִנֵּה הַחֲגִים נִכְנָסִים וּבָאִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים יִהְיֶה כְּשֶׁהַבָּנִים יִכְנָסוּ לְבֵית מִדְרָשְׁנוּ, וַיֵּאמְרוּ קְדִישׁ אַחַר אַבִּיהֶם, אִיזוֹ נַחַת-רוּחַ תִּהְיֶה לוֹ בְּשָׂמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל עָלֵיכֶם, שְׂיִתְרַפֵּא לְבַבְכֶם הַשְּׂכוּר, וְנִזְכָּה לְהַתְּבַשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה, שְׁנַת שְׁלוֹם בֵּין עִם יִשְׂרָאֵל...

כֹּה תַתְּצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְצֻבִים-וַיִּלֶךְ, כ"ג אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

עכשו, תהלה לאל, הפקידו לי בבנק את כל הסכום בעבור
החמשים אלף ש"ח, ולכן תאמר ל... שיכול להפקיד תכף-ומיד את
הטשעק חזרה.

מה אמר לך! אף שעל הלואות לא שיך להזכיר נסים, כי
לבסוף צריכים לשלם את זה, אבל איש כמוני דל ממעשים, שבור
ורצוץ, גם זה גם בדי, שאוכל ללוות סכום ענקי כזה, ותהלה לאל,
יש לי גאמנות אצל כמה אנשים, ולא כל אחד מזלזל בי, וקורא
אותי גנב וגזלן וכו' וכו', זה גם כן חסד מהקדוש-ברוך-הוא.
תאמין לי את גדל החלישות הדעת שיש לי והשברון רוח וכו', זה
אין לתאר ולשער כלל, למה לא יוכלו אנשי שלומנו, שתפסק
הקנאה והשנאה, התחרות והכבוד, הלא סוף כל סוף נמות בלי שום
ספק, ואף פעם אין אדם יודע מתי, כי שוב יום אחד לפני מיתתך
— שפא תמות למחר, ונמצא כל ימך בתשובה (שבת קנב.); ורק
כך האדם צריך לחיות עם מחשבה כזו — אהיה מת, שזו א'מ"ת,
על כל מה שהאדם רק מדבר וחושב ועושה, הוא צריך לדעת —
אהיה מ'ת, ולא יועיל לי כלום, ומה אעשה, אז לאן אברח? כלם
לא ירצו להסתכל על פני, ויסובבו את פניהם ממני וכו' וכו', וזה
הזכרון בעלמא דאתי שצריכים לזכר, ואם התורה אמרה (בראשית
ג): "כי עפר אתה ואל עפר תשוב", אי אפשר להתחמק מזה בשום
פנים ואפן, ומה נשאר לו להאדם בזה העולם? רק המצוות
והמעשים טובים שעשה, ובהגוף שהתיגע לעשות עברות, שיעשה
עמו מצוות בפעל. מה אמר לך! אשרנו שיש לנו רבי אמת כזה,
המחזיר בנו עצות נוראות נפלאות כאלו, נא ונא ראה לעזר לי לנהל
את החשבונות כפי שאבקש אותך, וסוף הכבוד לבוא, ואל תזרק
לי את הגט בפנים, אני לא אוהב לשמע תנאים — "אם לא אני
מחזיר את הכל", זה לא הדרך לעבד, הדרך הכי בטוחה כשקשה
וכו', כשמו וכו', כשצריכים להתמודד עם בעיות וכו', כשכלם
עושים בקרת וכו', כשיוזקים בפנים וכו', והגלגל הרביעי עומד לפל
מהעגלה וכו', ואף-על-פי-כן מחזיקים מעמד, זה סימן של אדם
אמין, אדם מסור וכו', ראה מה שקרה לי בבית-ספר, בקשתי

והתחננתי ממש להמנהלת — אל תברחי לי, אל תעזבי אותי באמצע העליה וכו', העגלה תפל וכו', והיא סרבה וכו', והיום כבר מתחרטת וכו', אבל מה נעשה? העגלה צריכה לנסע הלאה וכו', לזאת גם לך אני מבקש: והחזקת והיית לאיש, אל תעזב אותי, כי רוח והצלה יעמד ליהודים ממקום אחר וגו', וחבל אחרי שהתחלת שתברח, זכר את הפתגם: "לא תמיד צריכים להיות צודק, צריכים להיות פקח", אני מאד מקנה שתבין אותי, כי אני נמצא עכשו בצרה גדולה, ואני בטוח, שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותי, כי האלקים הרועה אותי מעודי לא יעזבני, אף שסבבוני כלבים ומחרפין ומבזין אותי, עם כל זאת לבסוף יוציא אותי הקדוש-ברוך-הוא בכבוד גדול מכל העסק, ואשרי מי שישאר עמי לארך כל הדרך, ולא יפסיד.

שוב פעם אני מבקש אותך, תעשה את עבודתך בנאמנות בשביל הקדוש-ברוך-הוא, ולא תעזב אותי באמצע הדרך ולא תתחרט. זכר פתגם זה: "לא כל מה שמקבלים — רוצים, ולא כל מה שרוצים — מקבלים", החיים הם בכלל לא קלים. ולכן ראה להחזיק מעמד, ותמיד צריכים לזכור, שאין דבר כזה שתמיד אני צודק, צריכים להיות ותרן בממוני וכו', ואז זוכים להאריך את הימים, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן פד); אקנה שתבין דבר מתוך דבר, לי תכה-ומיד תשובה.

המצפה למכתבך...

כה תתצו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נצבים-וילך, כ"ג אלול ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

דְּבַרְתִּי כְּבָר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהִדְבַּר מְסֻדָּר, אֶת תְּקֻחִי עַל עֲצֻמְךָ
 אֶת צְוֹת הָרִכְבִּים, וְשָׁלֵא יִהְיֶה אֲכַפַּת לּוֹ שׁוֹם דְּבַר, הוּא רַק צָרִיף
 לְהַפְקִיד כְּסֵף בַּבְּנֵק וּלְשַׁלֵּם אֶת הַחֻבּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
 שְׁנֹזְכָה לְצֵאת מִכָּל צְרוּתֵינוּ, בַּפֶּרֶט שְׁעֵכֶשׁוּ, שְׁאַנְחָנוּ עוֹמְדִים לַפְּנֵי
 יוֹם הַדִּין הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנֹזְכָה
 לְהַגִּיעַ אֶל הָעוֹרֶף-דִּין הַכִּי גָדוֹל, שֶׁהוּא רַבְּנוּ וְ"ל, וְיִמְלִיץ טוֹב
 בְּעַדְנוּ, וְשִׁתְּהִיָּה לָנוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאַנִּי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי דְרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְר נְצִיבִים-וְיִלָּךְ, כ"ג אֱלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֲמִין לִי, שְׁיֵשׁ לִי יַעֲסֵק עִם רַבִּים, וּצְרִיכִים לְהִלָּךְ נִגְדַּד רוּחוֹ שֶׁל
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ', וְאִם אֲנִי מְדַבֵּר, אֲנִי לֹא מִתְכּוֹן אֶל מִיִּשְׁהוּ
 בַּפֶּרֶטִיּוֹת, אֲלֵא לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, עַל-כֵּן אֵל תִּקַּח אֶת
 זֶה אִישִׁית.

רַק כְּתִבְתָּ לִי בְּעֶרְךָ בְּלִשׁוֹן הַזֶּה — אִם הִיא רוּצָה, שֶׁתִּקַּח אֶת
 כָּל הַגּוֹזְבְּרוֹת, עַל זֶה כְּתִבְתִּי לְךָ, שְׁלֵא כְּדַאי לְזַרֵּק וְכוּ', אֲבָל תֵּאֲמִין
 לִי, שֶׁלְקַחְתִּי אוֹתָךְ לְאִישׁ גְּאָמָן, וְאֲנִי מֵאֲמִין לְךָ. אִף אִתָּה צָרִיף
 לְהִבִּין, בְּעֵינֵי הָרִכְבִּים, זֶה לֹא כָּל-כֶּף פֶּשׁוּט, כִּי אֲנָשִׁים בְּדֶרֶךְ כָּלֵל
 הֵם אֲנָשִׁים קָשִׁים וְכוּ', וְהִיא יְכוּלָה לְתַמְרֵן אִתָּם, וּלְשַׁחַק כְּפִי דַעְתָּם,
 וְאִם הִיא הַסְפִּימָה אִתָּם בֵּין אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה אַחוּזִים לְחֻמְשִׁים וְאֶחָד
 אַחוּז, אִזּוּ מָה אֲכַפַּת לָנוּ, שֶׁהִיא תִתְעַסֵּק עִם זֶה, וְהִיא תְּבִיא לְךָ אֶת
 הַכְּסֵף.

אָשֶׁר כה תתצט בַּנְחָל ריז

מה אמר לך! אני מרגיש מאוד משפּל וְשָׁבוּר, כי עוד לא הִיָּה אצלי דְּבַר כְּזֶה, אִם אֲנִי מִבְּטִיחַ לְמִישֶׁהוּ לְשָׁלֵם, אֲנִי מְשַׁלֵּם אֶת זֶה בְּאוֹתוֹ יוֹם שְׁאֻמְרָתִי, וּפְהַ נִקְלָעְתִּי לְמַצָּבִים מְאֹד מְאֹד רְגִישִׁים וְכוּ', הִנֵּה אֲנִי צָרִיךְ לְתֵת לְ... גְרוֹ יְאִיר, וְזֶה מְאֹד כּוֹאֵב לִי, שְׁנִסְתַּבְּכָתִי וְנִקְלָעְתִּי לְמַצָּב כְּזֶה.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, שְׁלֹכַל הַפְּחוֹת הִיָּה לִי מְאִיפָה לְלוֹת אֶת הַסְּכוּם וּלְשָׁלֵם אֶת הַטְּשָׁעִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַבֵּר לֹא אֶצְטָרֵךְ לְלוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ יִקְחוּ אֶת עֲצָמָם בְּיָדֵים וַיִּצְלִיחוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדֶךָ וּבְעֵד יְלָדֶיךָ, שְׁתַּעֲבֹר הַכֹּל, וְתִצְלַח דְּרָכֶךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה...

כה תתצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְנִלְךָ, כ"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְאַתָּה עֲמוּ גִיסוּ ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַקְּבֵלָה שֶׁהַפְּקֻדָּתָם אֶת הַכֶּסֶף, וְאִין לִי מְלִים לְהוֹדוֹת לָכֶם, אֲךָ עַל גְּמִילוֹת חֶסֶד כְּתוּב שְׁאֲסוּר לְתֵת תּוֹדָה, שְׁזֶה בְּכָלֵל רַבִּית, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא נִצְטָרֵךְ אֲךָ פַּעַם לְהִגִּיעַ אֵל בְּשׁוֹר וְדָם, וּמִכָּל שְׂפָן לֹא לִידֵי הַלּוֹאָתָם.

קִבְּלָתִי הַיּוֹם אֶת הַסֵּפֶר "אוֹצֵר הַמְּכַתְּבִים" שֶׁהִדְפַּסְתָּם, וְזֶה יִצָּא מְאֹד מְאֹד יָפֵה, אֲבָל מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת, אִם זֶה עָבַר דְּרָךְ יְדִידְנוּ ... גְרוֹ יְאִיר, כִּי מְאֹד רְצִיתִי שֶׁהוּא יִדְפִּיס.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שְׁנֹזְכָה לְהַתְוַעַד יחד אֶצֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ו"ל.

המאחל לָכֶם פְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, וְהַרְבֵּה נַחַת מִהַמְשַׁפָּחָה...

כה תתק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נֹצְבִים־וְיִלָּךְ, כ"ד אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

וּבְאֵמַת אֵינִי מִבִּין אֵיךְ תִּהְיֶה שְׂבוּר עַל שְׁטוֹת כְּזוֹ וְכוּ', זוֹ בְּכָלֵל לֹא נִקְרָאת טְעוֹת, רַק כַּנְרָאָה קַפֵּץ מֵעַל הַשּׁוּרוֹת וְלֹא שְׂמַת לֵב, וְאִתָּה צָרִיךְ לְהַחֲיוֹת עֲצָמְךָ שָׂרֵק זֶה קָרָה, כִּי מָה הֵייתָ עוֹשֶׂה, אִם חֵס וְשְׁלוֹם, הֵיךְ מִהַפֵּךְ אֵיזָה עֲמוּד, אוֹ הִחְסִירוּ אֵיזָה פִּיּוֹט וְכוּ', הִתְכַּרַח בְּכָל דְּבַר, שְׁיִהְיֶה אֵיזָה חֲסָרוֹן וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל, זֶה דְּבַר כָּל־כָּף לֹא מִרְגָּשׁ, כִּי רַב בְּנִי־אָדָם אֶפְלוּ לֹא יוֹדְעִים מִה זֶה, וְלִכֵּן אֵל תִּקַּח לְלֵב, חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲדַרְבֶּה, תַּחֲזִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עוֹד עַל עֲבוֹדָה כָּל־כָּף יָפָה, וְאֵנִי מְאֹד מְקַנְהָ, שְׁנוּכַל עֲכָשׁוּ לְהַתְמַקְדַּע עַל שְׁנֵי סְדוּרִים יָפִים מְאֹד: א. לְאֲשַׁכְּנֵנִים. ב. לְסַפְרָדִים. וְזֶה יִהְיֶה מְשֻׁהוּ נִפְלָא הַפְּלֵא וְנִפְלָא. וְדַבֵּר זֶה קוֹנִים בְּכָל הַבְּתִי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מִדְּרָשׁוֹת בְּכַמִּיּוֹת גְּדוּלוֹת, וְזֶה כָּל־כָּף יָפָה, הַפְּרִיכָה מִמֶּשׁ מוֹשְׁכָת, וְעֲבוֹדַתְכֶם — אֵין עֶרֶךְ אֵלֶיךָ, כִּי מָה שֶׁהִדְפַּסְתֶּם בְּחֻדֶּשׁ אָלוּל, לֹא הִדְפִּיס לֹא ... וְלֹא ... וְלֹא ... בִּיחַד — כָּל הַשָּׁנָה, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, וְעַל־כֵּן אֲסוּר לָךְ לִפְלֵ בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְאֵנִי מְאֹד מְקַנְהָ, שֶׁהַשָּׁנָה הַבָּאָה עָלֵינוּ לְטוֹבָה, שֶׁהִיא תִשְׁנַ"ח — תִּהְיֶה שְׁנַת נִפְלָאוֹת חֲדָשׁוֹת בְּדַבֵּר רַבְנוּ ו"ל, הֵן שְׁנַתְחִיל לְהִדְפִּיס אֶת הַפְּרוּשׁ הַנִּפְלָא "שְׁפַת הַנְּחַל", וְהֵן אֶת הַסְּדוּרִים, וְהֵן סֵפֶר "זְכוֹת אַבוֹת", וְהֵן הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח, וְעוֹד הַמּוֹן קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים, מְלַבֵּד חֲלָקִים חֲדָשִׁים שֶׁל שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל" וְהַשִּׁיחוֹת, וְאֵנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהוֹצִיא לְאוֹר עוֹד כַּמָּה סְפָרִים

אֲשֶׁר כה תתקא — כה תתקב בַּנְחַל ריט

נפלאים, כגון: "תקון הברית", "ספה שלמה" על חג סכות וד' מינים וכו' וכו', רק תתחזקו בעזות ובעקשנות דקדשה.

אמרתי ל... שיביא עמו הרבה טפסים של הוראות קבע בעבור הדפסה, ואשתדל להחתיים בני-אדם על זה שם באומן.

המאחל לך שבת שלום...

כה תתקא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון דסליחות ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אני מאד מקנה, שיוציאו להסמ"ך-מ"ם את העינים והשנים — כלשון קדשו של רבנו ז"ל, ולא יהיה שום עכוב לכלל אנשי שלומנו היקרים "חסדי ברסלב" לנסע אל ציון רבנו ז"ל, כי השביתה לא תעכב כלל, אלא תגביר את החשק, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן סו). אני מאד מקנה, שהכל יתבטל, וכלל נשמות ישראל יהיו אצל רבנו ז"ל על ראש השנה — על אף המניעות והעכובים.

נא להודיע בדחיפות אם ר' ... גרו יאיר, נוסע, ואם ישאר מנגן בבית-המדרש, וצריכים לארגן שהנשים לא תצטרכנה ללכת ולהתפלל במנגן אחר.

המצפה לתשובה מהירה...

כה תתקב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון דסליחות ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד רציתי לדעת, אם הכל הסתדר בענין הספרים והמתחזרים

לְקַחַת לְאוֹמֵן עַל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שְׁלֵנוּ, בְּיָדָי לֹא יוֹעִיל לְהַסְמֵךְ-
 מ"ם לְשֹׁבֵר אוֹתָנוּ, אֲנַחְנוּ נִגְלָה וּנְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ וְ"ל בְּמִסִּירוֹת
 נִפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה בְּעוֹלָם, וְהַשְּׁנָה תִּשְׁנֵנוּ, אֲנִי מִקְּנֵה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, שְׁתִּהְיֶה שְׁנַת הַדְּפָסָה וְהַפְּצָה בְּה' הַיְדִיעָה ה'שְׁנָה, כִּי
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֵין מִי שְׂיִבִין אֶת בְּנֵי-אָדָם
 — רַק הַצְּדִיק הַיָּאֵמֵת.

נָא לְכַתֵּב לִי אִם ... לְקַח וּמְסָר אֶת הַמְּכַתְּבִים.

הַמְּצַפָּה לְתִשׁוּבָה מֵהִירָה...

כה תתקג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שֶׁבַת-קִדְשׁ לְסִדְר כִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, יוֹם רֵאשׁוֹן
 דְּסִלְיָחוֹת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ פְּעַמִּים, דְּבַרְתִּי עִם הַמְּזַכֵּרָה, וְהִיא
 תִּתֵּן לְךָ מְכַתֵּב כְּרִצוֹנְךָ.

רָאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּקְמָץ מִחֲמַאוֹת
 לְאִשְׁתְּךָ וְכוּ', כִּי הִבְעַל צָרִיךְ לְחִזְק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ, כִּי
 כִּן אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ראש השנה ו'): אִשָּׁה — בְּעֵלָה מְשַׂמַּח;
 וְאִתָּה צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל דְּבַר זֶה, וְאִף שְׁנָה בָּא לְךָ קִשָּׁה,
 עִם כָּל זֹאת אִתָּה אֵל תִּסְתַּכֵּל עַל זֶה, רַק תִּמְשִׁיךְ לְחִזְק וּלְעוֹדֵד אוֹתָהּ,
 כִּי יֵשׁ לְךָ, תִּהְלָה לְאֵל, אִשְׁתׁ חֵיל, וְהִיא עוֹזֶרֶת לָנוּ מְאֹד מְאֹד
 בְּבֵית-סֵפֶר, וְהִיא חֵדוּשׁ נִפְלָא בְּמַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה וְהַחֲסֵד וְכוּ' וְכוּ'.
 וְלִכֵּן מִגִּיעַ לָהּ לְכָל הַפְּחוֹת מְלִים טוֹבוֹת מִבְּעֵלָה, וּכְבֹר דְּבַרְתִּי אִתְּךָ
 כָּל-כֵּן הַרְבֵּה, בְּדַבְרִים כְּאֵלוֹ צָרִיכִים לְהַזְהֵר מְאֹד מְאֹד, וְאִשְׁרֵי מִי
 שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל!

נָא וְנָא רָאֵה לְאַרְגֵּן, שְׂיִהְיוּ הַסְּפָרִים אַרוּזִים בְּקַפְסָאוֹת קִטְנוֹת,
 כִּכָּה שְׁפָל אַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יוֹכֵל לְקַחַת קַפְסָא, וּבְפָרֵט

הַמְחֻזָּרִים — זֶה מְכַרַח לְהִיּוֹת בְּקַפְסָאוֹת קְטַנוֹת, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהַעֲבִיר אֶת זֶה לְאוֹמֵן, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַפְיֵץ אֶת כָּל הַמְחֻזָּרִים, וְהַשְׁנָה נִגִּיס אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׁיַעֲזְרוּ לְהַפְיֵץ, וְאִין מַה לְהַתְּבַיֵּשׁ כָּלָל, כִּי בָאִים, תִּהְלֶה לָּא, אֲלֵפֵי אֲלֵפִים אֲנָשִׁים מְכַל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְעַל-כֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים גְּדוּד שְׁלָם שֶׁל מְפִיֲצִים, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרָיָה שְׁבַעֲוֹלָם. וְלָכֵן צְרִיכִים לְהַבִּיא הֵן אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְהֵן אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, וְהֵן אֶת הַמְחֻזָּרִים, וְהֵן "חֲסֵדֵי אָבוֹת", אֲבָל הַכָּל לְאָרֶז בַּחֲבִילוֹת קְטַנוֹת, שְׁכָל אֶחָד יִקְבַּל קַפְסָא, וְכֵן אַתָּה צְרִיף לְדַבֵּר עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא יֶאֱרָגֵן אֲצֵל ... שְׁתַּחֲיָה, שְׁכָל הַנוֹסְעִים יִקְחוּ אִתָּם קַפְסָא, וְאֲנִי שׁוֹלַח מִכְּתָב כְּלָלִי לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׁיַעֲזְרוּ לִי לְהַבִּיא קַפְסָאוֹת שֶׁל סִפְרִים, וְיַבִּיאוּ אֶת זֶה אֶל הָאֲכַסְנִיָּה שְׁלִי.

אֵל תִּשְׁפַח לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, וְכָל מַה שְּׂאֵתָה צְרִיף — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי, תִּבְקַשׁ רַק מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי רַק הוּא יִתְבָּרַךְ יָכוֹל לַעֲזֹר לָנוּ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כה תתקד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדֵּר כִּי תִבֵּא אֶל הַקְּבוּץ, כ"ד אָלוּל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

זֶה כְּמָה רְצִיטִי לְכַתֵּב לָךְ וְלִשְׁמַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְלֹא יֵצֵא לִי.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִיָּגֵי אִפְגָּיִם שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרָיָה כְּלָל, וְתִמִּיד תִּחְשַׁב רַק מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי אִין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל רִגַע וְדָקָה וְשִׁנִּיָּה שְׂאָדָם דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה מְצוֹת עֲשֵׂה תְדִירִית, וְהַנְּשָׂמָה מְדַבְּקָת אֶת עֲצָמָה בְּאִין

סוף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַמְשִׁיף אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא כָּל הַיָּמִים.

הַהֲגִיל אֶת עֲצָמִי לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וּמִי שְׁמַטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וְחוֹשֵׁב שֶׁהוּא יָכוֹל לְקַבֵּל יְשׁוּעָה מִבְּלַעֲדֵי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא סֵתָם טַפֵּשׁ, וּמְטַפֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה
מֵעֲקָרֵי הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, לִידַע אֲשֶׁר אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וּמָה שְׁצָרִיכִים, עֲלִינוּ לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, לִילֵךְ לְמָקוֹם
שֶׁאֵין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וּלְדַבֵּר וּלְשַׁיַח וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְאִם
בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מָה זֶה וְכוּ', וּמָה פּוֹעֲלִים עַל-יְדֵי-זֶה וְכוּ', הֵיוּ
מִתְמַיִדִים בְּזֶה כָּל הַיּוֹם כָּלוּ, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְאַרְגֵּן, שְׁכָל אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַנוֹסְעִים דְּרַבְרָב, יָבִיא אֶתוֹ קַפְסָא קְטַנָּה עִם מַחְזוּרִים,
וְזוֹ תַהֲיֶה לִי יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, כִּי בַשָּׁנָה שְׁעַבְרָה כְּמַעַט אֶבְדוּ לָנוּ כָּל
הַסְּפָרִים, כִּי זֶה הָיָה טוֹן שְׁלָם, וְהִשְׁאִירוּ אֶת זֶה בַשָּׁדָה הַתְּעוּפָה,
וְכַמַּעַט שֶׁהֵלֵךְ לְאַבּוּד, לְזֹאת חֲשַׁבְתִּי, שֶׁהַשָּׁנָה אֲנַחְנוּ אוֹרְזִים אֶת זֶה
בְּחִבְלֵי קְטַנּוֹת, כִּי כָּל אֶחָד יִקַּח קַפְסָא קְטַנָּה, וַיְהִי בָּהּ עֲשָׂרִים
אוֹ שְׁלֹשִׁים מַחְזוּרִים, וַיָּבִיאוּ אֶת זֶה אֵלַי. וְכֵן אֲנִי רוֹצֵה לְאַרְגֵּן, שְׁכָל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִפְיִצוּ שָׁם, כִּי שְׁתוּף יוֹמִים שְׁלֹשָׁה נְפִיץ אֶת כָּל
הַסְּפָרִים בֵּין כַּמָּה אֲלָפֵי הָאוֹרְחִים הַבָּאִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְתִמְשִׁיף לַעֲשׂוֹת
טוֹבוֹת לְבְנֵי-אָדָם, כִּי כַּשֶּׁאָדָם עוֹשֶׂה טוֹבוֹת עִם זוּלָתוֹ, הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה אֶתוֹ טוֹבוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוּא אִישׁ טוֹב, וְאֵינוּ
מִפְסִיד — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כה תתקה.

בעזרת השם יתברך, יום שני בין כסה לעשור, ה' בתשרי ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלוֹמנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש" די בכל
אתר ואתר, הונו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל
צרה ומפל צוקה, מפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל
מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! חסדי השם יתברך, שהקדוש-ברוך-הוא
זכה אותנו בזכות תנם, להיות אצל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה.
זו צריכה להיות לנו השמחה לכל השנה, כי כן אמר רבנו ז"ל: מי
שזכה להיות אצלי לראש השנה, ראוי לו לשמח כל השנה. ובפרט
אנשי שלוֹמנו תלמידי "היכל-הקדש", הם צריכים לשמח יותר
ויותר, שזכו להיות אצל רבנו ז"ל, ומה גם שצריכים עכשו לקבל
על עצמם קבלה חזקה מאד מאד: מה שעשינו ופעלנו משך שנה
שעברה, ובמשך השנים הקודמות, הכל כלא לעמת מה שזנזנה
לעשות השנה — תשנ"ח — תהא שלום נצחי חייש; שעלינו
לדאג שיהיה שלום בעם ישראל, שלום בין כל אנשי שלוֹמנו, שלום
בין אחד לשני, ובין אחד לעצמו.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לג), שאדם צריך תמיד
לראות, שיהיה שלום בין עם ישראל, וכן שיהיה שלום לכל אדם
במדותיו, הינו שלא יהיה מחלק במאורעותיו ובמדותיו — בין
בטיבו, בין בעיקו, הינו "בהנו"ה אהלל דבר, באלקים אהלל דבר";
שאדם צריך תמיד לבקש ולחפש אחר הקדוש-ברוך-הוא שהוא
השלום, כמאמר ז"ל (שבת י'): שמו של הקדוש-ברוך-הוא שלום;
ברגע שאדם מוצא את הקדוש-ברוך-הוא שהוא השלום, כבר לא
אכפת לו איך הולך לו — או בטוב או להפך.

וכיצד ימצא את הקדוש-ברוך-הוא — בין בטיבו ובין בעיקו?

על-ידי התורה שנקראת שלום, שנאמר (משלי ג, יז): "וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם"; ועל-ידי הצדיקים שנקראים שלום, על-ידי-זה ישיג את השלום האמתי. למדים מכאן, באפן שיהיה שלום בין איש לרעהו, בין איש לעצמו, בין כלל אנשי שלומנו, אשר רבנו ז"ל אומר, שהעולם ראוי שיתמהו על גדל האהבה שתהיה בינינו, ויהיה שלום בין עם ישראל, זה תלוי — על-ידי למוד תורה ועל-ידי התקרבות לצדיקים. ולכן על שתי נקודות אלו עלינו למסר נפשנו.

מצד אחד — להתקרב אל הצדיק. מיהו הצדיק? רבנו ז"ל, שהוא הצדיק שבדור, ועלינו לבטל את כל דעתנו ושכלנו וחקמתנו על כל אשר יאמר שהוא זה, כמובא בדברי ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), שזו נקראת התקרבות אל הצדיק, שאדם מבטל שכלו ודעתו לגמרי לגבי הצדיק, לידע, שאין לנו אלא דברי רבנו ז"ל. ומה נקראת התקרבות אל רבנו ז"ל? ככל שנלמד יותר ספרי רבנו ז"ל, כף נמשיך את רבנו ז"ל עלינו, כי התקרבות אל הצדיק היא רק כפי שלומדים את ספרו, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב), אשר פניו, שכלו וחקמתו הם בתוך הספר שלו; ואם אדם רוצה לראות את רבנו ז"ל, ילמד הרבה בספרו. ורבנו ז"ל בקש מאד, שנלמד בספרו, עד שיהיה שגור על פינו בעל-פה. ואמר, שעל-ידי שלומדים ספרו, נעשים בעלי תשובה גדולים, ונפתחת קשיות גידינו, עד שיכולים להעשות בעל מח והשגה גדול.

לכן על כל אנשי שלומנו הנקרים, תלמידי "היכל-הקדוש", לקבל על עצמם ללמד בכל יום ספרי רבנו ז"ל בהתמדה גדולה מאד כל השנה: "לקוטי-מוהר"ן", "ספר-המדות", "ספורי-מעשיות", "שיחות-הר"ן", "חיי-מוהר"ן" וכו', עד שיהיו שגורים על פיהם. וכן כמובן, צריכים ללמד הרבה ספרי מוהרנ"ת ז"ל, כי בפרט על-ידי מוהרנ"ת ז"ל רבנו ז"ל יכול היה להתגלות לזה העולם, ורק הוא הבין את רבנו ז"ל. ולכן עלינו להתרבות ללמד בכל יום "לקוטי-הלכות", ולומר "לקוטי-תפלות", וזאת עלינו לעשות כל השנה, ורק בזה תלוי ההתקרבות אל רבנו ז"ל, ולא בדברים אחרים ובשטיות, כגון: מה ששהוא אומר, או מה שאחר אומר, אין

אֲשֶׁר כה תתקח בנחל רכה

לנו אלא מה שרַבְנוּ ו"ל אומר. וזו נקראת התקרות אל הצדיק. ואם נהיה מקרבים אל הצדיק, על-ידי-זה נזכה לשלום אמת.

ולכן תשנ"ח זהו ראשי תבות: ת'הא ש'לום ג'צחי ח'יש, ש'יהיה שלום בין כל אנשי שלומנו. והקדוש-ברוך-הוא עור, אשר הרבה התפללתי בציון הקדוש בראש השנה, ובפרט בלילה השני, שתהיה אחדות ואהבה בין אנשי שלומנו, ולא אחר לבוא, ובמוצאי ראש השנה כבר החל הענין הזה של שלום בין אנשי שלומנו, כידוע ליודעים. ואקנה להקדוש-ברוך-הוא שימשך. וזה נקרא שעל-ידי הצדיקים זוכים לשלום.

והדבר השני שעלינו לקבל על עצמנו, כדי לזכות לשלום — ללמד הרבה תורה. כל יום ויום עלינו ללמד חמש ורש"י עם התרגום, באפן שנזכה לסיים בכל שבוע חמש — שנים מקרא ואחד תרגום עם רש"י, אשר זו סגלה ליראת שמים, וכן ללמד בכל יום פרק או שנים משניות, וכל הזוכה ללמד ח"י פרקים — אין למעלה מזה, כי בזה הורגים את היצר הרע. והיות שיש לנו יצר הרע גדול, לכן ראוי לכל אחד ללמד ח"י פרקים, ובזה הורגים את היצר הרע. וכמה זה אורך? כשעה, ויכולים לחלק את הלמוד במשך היום: ששה פרקים בבקר, ששה בצהריים, וששה בערב. וכן לעשות לעצמו שעור בגמרא, וכן שעור במדרש, ועל-ידי הד' למודים האלו: משנה, מקרא, גמרא, מדרש, ממשיכים על עצמם אור מהד' עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה. וכמוכן צריכים להתמיד הרבה למוד שלחן ערוך, שרַבְנוּ ו"ל הזהירנו על זה מאד, עד שאמר (שיחות-הר"ן, סימן כט), שלא יעבר יום אחד, שלא נלמד שלחן ערוך, וזהו חק ולא יעבר. לכן מה טוב ומה נעים, שאנשי שלומנו, תלמידי "היכל-הקדש", יקחו חברותות וילמדו כל שנת תשנ"ח, אשר רק על-ידי שנרבה בלמוד התורה הקדושה, נזכה לשלום סופי ונצחי.

ואין עוד דבר המביא שלום, כמו ההתקרבות אל הצדיק, וכמו למוד תורה. וכך יוצא מצרופי דברי רַבְנוּ ו"ל (לקוטי-מהר"ן, חלק א', סימן לג), ועלינו לקיים דבר זה בתמימות ובפשיטות, בלי שום

חֲכָמוֹת כָּלֵל. אָבֵל עָלִינוּ לְהִיּוֹת כְּנִים וְאִמְתִּיִּים עִם עֲצֻמָּנוּ. זְכִינוּ לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ו'ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד, וּבְשׁוּם כֶּסֶף שְׁבַעוּלָם לֹא יְכוּלִים לְמַכּוֹר זְכוּת זֶה. וְאִף שֶׁהֲרֵבָה אֲנָשִׁים יֵשׁ לָהֶם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת: "לֹא הִתְפַּלְלָתִי טוֹב, לֹא הִזָּה לִי יֵשׁוּב הַדַּעַת, לֹא הִתְבוּדְדַתִּי, לֹא בִקְשָׁתִי מֵרַבְּנוּ ו'ל מֵה שֶׁצָּרִיךְ", וְכֵן שָׂאָר מִיָּנִי דְמִיוֹנוֹת, שֶׁמְבִיא הַסֵּמֶךְ-דְּמ"ם, כְּדִי לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם וּלְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתּוֹ, אִךְ צָרִיכִים לִידַע, שֶׁהַכֹּל שְׁטִיּוֹת וְהֶבֶל. זְכִינוּ לְהִיּוֹת בְּגוֹפְנוּ אֲצֵל רַבְּנוּ ו'ל, רַבְּנוּ ו'ל, יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ וַיִּתְקַן אוֹתָנוּ, וְלֹא רַק אוֹתָנוּ, אֲלָא גַם אֶת נְשׁוֹתֵינוּ וַיְלַדֵּינוּ, כִּי גַם לָהֶם יֵשׁ חֵלֶק בְּקַבּוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. סוּף כָּל סוּף הֵן נִתְּנוּ לָנוּ רְשׁוּת לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ו'ל, וְלָכֵן הָאִשָּׁה יֵשׁ לָהּ חֵלֶק גְּדוּל בְּמָה שְׁבַעֲלָה נִסַּע לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְאִסוּר לָהּ לְהַחֲלִישׁ דַּעְתָּהּ, אֲדַרְבָּה, עָלֶיךָ לְשַׁמַּח מְאֹד, וְתִדַּע שֶׁלְּאִשָּׁה יֵשׁ חֵלֶק הַכִּי גְּדוּל בְּעַנְיָן זֶה, וּבְיַדָּאֵי יֵשׁ לָהּ אוֹתוֹ שֶׁכֵּר כְּבַעֲלָהּ.

הִנֵּה הֵינּוּ אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, אָבֵל לֹא דִי בְּזָה, אֲלָא עָלִינוּ לְרֹאוֹת, שֶׁלְּכָל הַפְּחוֹת מְלִיּוֹן יְהוּדִים, וּבְכַפְרֵט מֵאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַעֲדוֹת הַמְּזֻרָח, יְהִיּוּ גַם-כֵּן בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ דִּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, שֶׁיִּקְבְּלוּ עַל עֲצָמָם הַשָּׁנָה הַזֹּאת, שֶׁהִיא: תְּהִיָּא שְׁלוֹם גִּצְחֵי חַיִּישׁ, אָנוּ מְכַרְחִים לְצִאת לְהַפְצָה, וּלְהִתְאַזֵּר בְּזֶה בְּכָל הַפְּחוֹת, בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוּלָה, לְהַפְיֵץ מְלִיּוֹנִים קוֹנְטְרָסִים לְכָל עוֹבֵר וְשׁוֹב: הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים. וְרַצִּיתִי מְאֹד מְאֹד, שֶׁכָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ הוֹרָאת קָבַע בְּעַבּוּר קָרָן הַדְּפֹסָה שֶׁל "הַיְכַל-הַקְּדוֹשׁ" — תְּבֵא עָלָיו בְּרָכָה. וְכָל מִי שֶׁאֵין לוֹ הוֹרָאת קָבַע — יַעֲשֶׂה תַכְּף-וּמִיד הוֹרָאת קָבַע בְּעַבּוּר זֶה, כִּי זֶה סֵף הַכֹּל חֲמֻשָׁה-עֶשֶׂר דּוֹלָר לְחֹדֶשׁ, וּמְלַבֵּד שֶׁיִּקְבֹּל אֶת כָּל הַסְּפָרִים שֶׁמְדַפְּסִים, שְׁזֶה בְּעֲצָמוֹ כְּבָר מְשַׁתְּלֵם, כִּי יִקְבֹּל אֶת זֹאת בְּחֻנָּם. אָבֵל בְּזֶה עוֹזֵר שְׁנוּכַל לְהַמְשִׁיף לְהַדְפִּיס, כִּי יֵשׁ לָנוּ הַמּוֹן כְּתָבֵי יָד, הַשָּׁנָה אָנוּ רוֹצִים לְהַדְפִּיס בְּמָה כְּרָכִים "שְׁפַת הַנְּחַל" שְׁזֶה הַמּוֹן עֲבוּדָה, וְכֵן סְדוּר "עַת רְצוֹן" — הֵן שֶׁל הָאֲשֻׁפְּנֻזִים וְהֵן שֶׁל עֲדוֹת הַמְּזֻרָח, וְעוֹד עֲשׂוֹת סְפָרִים שֶׁיְכוּלִים לְהַצִּיל אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלָכֵן

אֲשֶׁר כה תתקח בַּנְחָל רכז

אַבְקֵשׁ מִכָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁישְׁתַּדְּלוּ לַעֲשׂוֹת הוֹרָאת קִבְע בַּעֲבוּר קֶרֶן הַדְּפֶסָה "הַיִּכְל־הַקֶּדֶשׁ" הֵן אֲצֵל הַהוֹרִים, הַגִּיסִים, הַשְּׂכָנִים וְכוּ', כִּי אֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה.

תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ צְדָקוֹת מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבוֹת: בַּעֲבוּר מוֹסְדוֹת הַחֲנוּף שֶׁלָּנוּ בִּבְנֵינָאֵל, שְׂאֵף אֶחָד אֵינוֹ עוֹזֵר לָנוּ, אֵין לָנוּ עֲשִׂירִים וְתוֹרְמִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁיִּכּוֹל לְעֲזָרְנוּ — תְּבוֹא עֲלֵינוּ בְּרָכָה. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, שֶׁם מִתְחַנְּכִים תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן מִפְּעוּטוֹן עַד גְּנִים, מִתְלַמְּדֵי תוֹרָה עַד יְשִׁיבָה קִטְנָה, וּבָאִים וְלוֹמְדִים אֲצֵלִי, עַד שְׂמִתְחַנְּנִים, וְאֵנִי רוֹצֵה לְהַמְשִׁיךְ שִׁיהִיָּה כּוֹלֵל לְאַבְרָכִים. וְלִכֵּן עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, שֶׁעֲנִי עִירָךְ קוֹדְמִים, קֶדֶם בָּאִים אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקֶּדֶשׁ" הַגִּרִים בִּבְנֵינָאֵל. הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ בִּבְנֵינָאֵל: הַפְּעוּטוֹן, הַתְּלַמְּדֵי תוֹרָה, בֵּית־סֵפֶר וְהַגְּנִים, וְאַחֲרֵי־כֵן יֵשׁ לָנוּ צְדָקָה חֲשׁוּבָה מְאֹד מְאֹד שֶׁל בְּנֵי בֵּית־הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל וְהַשְּׂלֵמֵת הָאוּלָם שְׂמֻחוֹת, שֶׁעֲדִין אֵינוֹ גְּמוּר, וְאֵנִי חֵיב עַל זֶה חוֹבוֹת לְכַמָּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — סְכוּמֵי עֵתָק, וְעֲלֵי לְהַשִּׁיבֵם תְּכַף־וּמְיָד, כִּי הֵם רוֹצִים לְבָנוֹת דִּירוֹת [הֵיוֹת שְׂבוּנִים עִתָּה בִּבְנֵינָאֵל דִּירוֹת לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל אִפְסָם וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל כָּל הַשׁוֹנְאִים, שְׁלֹא יוֹעִיל לָהֶם מְאוּמָה, עֲלֵינוּ לְהֵיוֹת עֲקֻשְׁנֵיִים וְסִבְלֵנֵיִים, וְאַף שְׂזָה נִרְאָה חֲלוּם, אֲבָל יִתְגַּשֵּׁם — וּבִבְנֵינָאֵל תְּבֻנָה עִיר בְּרִסְלָב].

וְאִם־כֵּן הַצְּדָקוֹת שֶׁל הַמוֹסְדוֹת וְאוּלָם הַשְּׂמֻחוֹת צְרִיכוֹת לְהֵיוֹת קֶדֶשׁ אֲצֵל כָּל תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקֶּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, וְכֵן הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ: "בֵּית פִּיגָא", "אוֹר הַמְּאִיר", "דִּמְשֵׁק אֲלֵיעֶזֶר", "בֵּית שְׁלֵמָה". אֵף הַצְּדָקָה הַכִּי גְּדוֹלָה, שֶׁעֲלֵינוּ לְהִתְמַקְּדַ בָּהּ — לְהַשְׁתַּדֵּל שֶׁתִּהְיֶה הוֹרָאת קִבְע בַּעֲבוּר קֶרֶן הַדְּפֶסָה שֶׁל "הַיִּכְל־הַקֶּדֶשׁ", כִּי יֵשׁ לָנוּ הַמּוֹן כְּתָבִי יָד, כְּאִמּוֹר, לְהַדְּפִיס, וְכֵן פְּרוּשׁ "זְכוֹת אָבוֹת" עַל מִסְכַּת אָבוֹת, צְרִיף כְּבֹר לְהַכְּנִס לְדְּפוּס, וְעוֹד הַרְּבִיחַ כְּרִכִּים "אֲשֶׁר בַּנְחָל", "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים", "הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח", "סִפָּה שְׁלֵמָה", וְעַל כָּל־שֵׁם: הַפְּרוּשׁ עַל הַ"לְקוּי־מִוְהַר־יָן", אֲבָל לְזֶה צְרִיכִים אֶת עֲזָרְתְּכֶם. עַל־כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ שֶׁתִּהְיֶה לְכֶם הוֹרָאת קִבְע בַּעֲבוּר קֶרֶן הַדְּפֶסָה "הַיִּכְל־הַקֶּדֶשׁ", וְתִקְבְּלוּ אֶת הַסְּפָרִים בְּחֵנֶם, וְזֶה כְּבֹר

רכח אָשֶׁר כה תתקה בַּנְחָל

משפלים לכם, ויבדאי אינני ממצט מהצדקות האחרות כמו:
הצדקות של המוסדות, ושל אולם השמחות ובית-המדרש, אשר זהו
קדש, וצריכים לשמר על זה, וכל אחד מאנשי שלומנו, שתהא לו
קפה בעבור המוסדות שלנו ביבנאל, וכן קפה בעבור בנין
בית-המדרש ואולם השמחות לתננים עניים, אבל קדש-הקדשים זה
הצדקה בעבור הדפסה.

ומוהרנ"ת ז"ל מפרש את הפסוק: "צדקתך צדק לעולם ותורתך
אמת" — איזו צדקה נשארת לעולם? כשמנדיבים על תורת האמת
של הצדיק האמת. ואומרים תכמינו הקדושים (כתבות ג.) על הפסוק
(תהלים יב, ט): "עושה צדקה בכל עת" — זה הכותב ספרים
ומשאילן לאחרים; ומה עוד צדקה בכל עת כהדפסת ספרי רבנו
ז"ל?! ולכן תראו במסירות נפש הכי גדולה, להכניס מה שיותר
הוראות קבע בעבור קרן הדפסה "היכל-הקדש". אני רוצה השנה
הזו להדפיס לכל הפחות חמשה מליון ספרים, הגם שהרצון שלי
הוא, שהלואי ויהיו עשרה מליון, אבל במציאות שיהיו חמשה
מליון ספרים, ולזה צריכים הון תועפות.

ועל-כן דיקא עתה בשנת תשנ"ח, צריכים להפיץ במרץ גדול,
ולא להתפעל מאף אחד. ואבקש מאד מאד את כלל אנשי שלומנו
היקרים, שתראו מאד להתחזק, שלא תהא לכם שום חלישות הדעת
משום דבר. חסדי השם יתברך, אין לנו מה להתבייש, אנו מקרבים
אל רבנו ז"ל — זו הגאונה וזה הגאון שלנו!

כמו-כן ראו להתבודד בכל יום להקדוש-ברוך-הוא, ו'לגנב'
בכל יום חמש דקות ולדבר אליו יתברך. מוהרנ"ת ז"ל צמד פעם
על יד המזונה, והניח את מצחו על המשקוף ודבר אליו יתברך,
ותלמידו ר' נחמן טולטשינער ז"ל, הבחין שזה היה חמש דקות,
אזי הבין, מה זה חמש דקות התבודדות, להתבודד להקדוש-ברוך-
הוא. וכן היה עוד ספור; ידוע שר' נחמן טולטשינער ז"ל, תלמיד
מוהרנ"ת ז"ל, שמשו בבית בכל צרכיו שהיה צריך — לנקות ולסדר.
פעם בערב שבת, שהיה סמוך להדלקת הנרות, אשר נותרו עוד

רכט

בַּנְחַל

כה תתקה

אָשֶׁר

חַמֵּשׁ דְּקוֹת עַד כְּנִיסַת שַׁבָּת, עָנָה וְאָמַר ר' נַחֲמָן טוּלְטְשִׁינְעֵר: סִימְתִּי אֶת הָעֲבוּדָה, וְנוֹתְרוּ חַמֵּשׁ דְּקוֹת בְּלֶבֶד. עָנָה וְאָמַר עַל זֶה מוֹהֲרֵנִי ת' ז"ל: "אוּ אֲגֵרוּסְע פִּינָף מִינוּט", הֵינּוּ כְּאוֹמֵר: חַמֵּשׁ דְּקוֹת גְּדוּלוֹת גְּדוּלוֹת! וְאָמַר אַז ר' נַחֲמָן טוּלְטְשִׁינְעֵר ז"ל, שֶׁהֵבִין מִדְּבָרֵי מוֹהֲרֵנִי ת' ז"ל, שֶׁחַמֵּשׁ דְּקוֹת הֵן דְּבַר גְּדוּל מְאֹד מְאֹד.

רַבְנּוּ ז"ל רָצָה שְׁנַתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם שְׁעָה. וְהָנָה אָנוּ שְׁבוּרִים וְרִצּוּצִים, וְהֵלְוֵאֵי שְׁנִזְכָּה חַמֵּשׁ דְּקוֹת לְהַתְבוֹדֵד, וְאִף אֶחָד שְׁלֹא יִתְחַמֵּק מִזֶּה, אֲלֵא 'יִגְנַב' חַמֵּשׁ דְּקוֹת בְּכָל יוֹם, וַיְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְרָף, וַיִּסְפֹּר לוֹ כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנוּיּוֹת, וְאַחֲר־כֵּן עוֹד חַמֵּשׁ דְּקוֹת וְעוֹד חַמֵּשׁ דְּקוֹת, עַד שְׁבַמְשָׁף הַיּוֹם יִתְפַּס כַּמָּה וְכַמָּה חַמֵּשׁ דְּקוֹת, וּבְנִקְל בְּדֶרֶךְ זוֹ יִצְטָרֵף לְשַׁעֲרָה שְׁלֵמָה. וְלִכֵּן אַל תְּהִיּוּ בְּטָלְנִים! קָמִים בְּבִקְרָא — שִׁיְהִיּוּ לָכֶם חַמֵּשׁ דְּקוֹת הַתְּבוֹדָדוֹת, הוֹלְכִים לְמִקְנֵה בְּרַחוּב — חַמֵּשׁ דְּקוֹת הַתְּבוֹדָדוֹת, הוֹלְכִים לְהַתְפַּלֵּל — חַמֵּשׁ דְּקוֹת הַתְּבוֹדָדוֹת, בְּדֶרֶךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הוֹלְכִים מִבֵּית־הַכְּנֶסֶת לְמַכְלֵת — חַמֵּשׁ דְּקוֹת הַתְּבוֹדָדוֹת. וְאִם יִהְיוּ יְקָרִים אֲצִלְנוּ חַמֵּשׁ דְּקוֹת, אֲזוּ נוֹכַח לְתַפְס בְּמִשְׁף הַיּוֹם לֹא שְׁעָה אַחַת בְּלֶבֶד, אֲלֵא אֲפִלוּ שְׁעָתִים וַיּוֹתֵר.

וְלִכֵּן, אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים! אַל תְּהִיּוּ בְּטָלְנִים! כָּל יוֹם וַיּוֹם לֹא תִרְצוּ יוֹתֵר מִחַמֵּשׁ דְּקוֹת, וְאַחֲר־כֵּן עוֹד חַמֵּשׁ דְּקוֹת וְעוֹד חַמֵּשׁ דְּקוֹת, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה זֶה הַתְּבוֹדָדוֹת, הֵייתֶם מִתְבוֹדְדִים כָּל הַיּוֹם; כִּי בְּאִפְּן הַזֶּה יְכוּלִים לְהַתְבוֹדֵד כָּל הַיּוֹם: כִּי אֵין חַמֵּשׁ דְּקוֹת, וְכֵאֵן חַמֵּשׁ דְּקוֹת וְכוּ וְכוּ, מִהַרְגַע שְׁפוּקָחִים אֶת הָעֵינַיִם בְּבִקְרָא, עַד שֶׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן, יְכוּלִים לְתַפְס הַרְבֵּה חַמֵּשׁ דְּקוֹת. וְכֹל־כֵּן יְקָר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יְתַבְרָף, כִּי אֲדָם הַנִּמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, גּוֹף גִּשְׁמִי שֶׁחֲטָא וְעָשָׂה עוֹנוֹת, וּמִדְּבַר אֵל מִי? אֵל מְלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא! אֵין מִדְּרָגָה גְּדוּלָה מְזוּ.

לְזֹאת, אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל, אַל תְּהִיּוּ בְּטָלְנִים! הֲעָקֵר זֶה הַתְּבוֹדָדוֹת, לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,

שְׂבֻזָּה תְלוּיָה כָּל הַגְּאֻלָּה. וְכִמוּ שְׂאוּמֵר רַבְּנֵנוּ ו"ל (לקויטי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סימן ב'), שְׁחָרְבוּ שֶׁל מְשִׁיחַ תְּהֵא תְּפִלָּה, וְעֲלִינוּ לְהַכְנִיס חֶרֶב זוּ בֵּין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל. רַבְּנֵנוּ ו"ל רָצָה מְאֹד שְׁנִקְרַב עוֹד אַנְשִׁים שְׂיִבֹאוּ אֵלָיו, וְאָמַר (לקויטי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סימן ח'), שְׁעַל-יְדֵי שְׂמִתְקַרְבִּים אֶל הַצַּדִּיק, כָּל גֶּפֶשׁ וְנַפֶּשׁ מוֹסִיפָה צְרוּפִים לְבֵית הַתְּפִלָּה; כִּי אִם מְקַרְבִּים עוֹד יְהוּדֵי, וְגַם הוּא מִתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נַעֲשִׂים מִזֶּה שְׁעִשׂוּעִים בְּשָׂמִים, וְלִכֵּן אֵיךְ מְקַרְבִּים אַנְשִׁים, הֲלֵא יֵשׁ כַּח הַבְּחִירָה; שֶׁהִנֵּה מְשַׁכְּנָעִים אֶת פְּלוֹנֵי, וְהִנֵּה כָּבֵר מִיִּשְׁהוּ אַחַר מִמְּלֵא רֵאשׁוֹ בְּהַבְּלִים וְכוּ', כִּי יֵשׁ עַל כֶּךָ נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים מְאֹד? אַבְּל אִם מְפִיצִים חוֹבְרוֹת, קוֹנְטְרַסִּים, סְפָרִים, שָׁם אֵין לְאֲדָם בְּחִירָה! אַתָּה נוֹתֵן לְאֲדָם סֵפֶר, הוּא גִדְבֵק לְסֵפֶר, וְיוֹשֵׁב עִמּוֹ וּמִתְחִיל לַעֲיֵן בּוֹ, וְהִסְפֵּר מוֹשִׁכּוֹ כְּמוֹ מַגֵּנֵט.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, רְאוּ הַשָּׁנָה לְהַפִּיץ בְּמִסִּירוֹת גֶּפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְאֵל תִּתְּבַלְבְּלוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, וְאֵל תִּסְתַּפְּלוּ עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, אֶלֶּא הַמְּשִׁיכּוֹ לְהַפִּיץ וְלְהַפִּיץ עוֹד וְעוֹד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂבֻזָּכוֹת זֶה שְׂאֲנַחֲנוּ נְפִיץ אֶת אוֹר רַבְּנֵנוּ ו"ל הַשָּׁנָה — נוֹכַל לְרְאוֹת דְּבָרִים יְפִים בְּעוּלָם.

וְשׁוּב אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקֶּדֶשׁ" דִּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, שְׂיִשְׁתַּדְּלוּ בְּעֵבֹר הוֹרְאָת קִבְעָה שֶׁל קֶרֶן הַדְּפָסָה "הַיְכַל-הַקֶּדֶשׁ", וְלְהַשְׁתַּדֵּל לְהוֹסִיף מֵה שְׂיִוִּתֵר אַנְשִׁים שְׂיִחַתְמוּ הוֹרְאָת קִבְעָה, כְּדֵי שְׂפָלָם יִקְבְּלוּ אֶת הַסְּפָרִים בְּחֻנָּם; כִּי כָּל מִי שְׂיִחַתְמוּ הוֹרְאָת קִבְעָה עַל חֲמִשָּׁה-עָשָׂר דּוֹלָר לְחֻדֶּשׁ, יִקְבַּל אֶת כָּל הַסְּפָרִים שְׂנִדְפָּסִים — בְּחֻנָּם, וְתַעֲשׂוּ חֲשָׁבוֹן כְּמָה עוֹלָה סֵפֶר?! אֲזִי מְשַׁתְּלָם לָכֵם מְאֹד. נִמְצָא, שֶׁהַהוֹרְאוֹת קִבְעָה עוֹזְרוֹת לָכֵם! אַבְּל עוֹזְרוֹת גַּם לָנוּ, שְׂנוֹכַל לְהַמְשִׁיךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתֵנוּ, וְנִזְכֶּה כָּבֵר לְרְאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ, אֵיךְ שְׂפָלָל נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל מְקַרְבִּים

אֲשֶׁר כה תתקו — כה תתקו בנחל רלא

אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל־יְדֵי רַבְּנוּ ז"ל נִזְכָּה שְׂיִפְתָּחוּ עֵינֵינוּ, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת
בְּגִלוּי שְׂכִינָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ו' תְּשֵׁרֵי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי מָאד
דָּאגְתִּי בְּעַבְרוֹ, וְאִיךָ עֲבַרְתָּם אֶת הַדְרֶךְ.

אֲנִי חוֹרְתִי עִם חַם גְּבוּהָ, וְאֲנִי מְקַנָּה שְׂאִין לִי דְלֶקֶת רֵאוֹת, הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ יִשְׁמְרֵנִי וְיִרְפְּאֵנִי בְּתוֹךְ כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁעֶבֶר עָלֵינוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה נִפְלָא, וְהֵינּוּ אֶצֶל
הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שְׁלָנוּ בְּאוֹמֵן, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאֲנִי מָאד מְקַנָּה
לְהַקְּדוֹשׁ־כְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַשָּׁנָה תִּהְיֶה מִהַפְּכָה גְּדוּלָה בֵּין אַחֵינוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מַעֲדוֹת הַמְּזֻרָח לְטוֹבָה, וְכֹלָם יִתְקַרְבוּ אֵל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל.

תִּהְיֶה לָּאֵל, לְבָנִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, נוֹלָדָה בַּת ל"מִזֵּל טוֹב" בְּיוֹם
שַׁבַּת־קֶדֶשׁ תְּשׁוּבָה, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ־כְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִזְכָּה לְגִדּוּלָה לְבַעַל
תוֹרָה וְיִרְאֵת שְׂמִים.

נָא לְכַתֵּב לִי חֲדָשׁוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ו' תְּשֵׁרֵי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

רלב אָשׁר כה תתקח בַּנְחַל

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הָאֲחֻלִּים לְ"מִזֵּל טוֹב", יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגִם אֶצְלָכֶם יִהְיוּ תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא לְכַתֵּב אִיךָ עֲבָרוּ הַתְּפִלוֹת וְהַחֲג הַקְדוֹשׁ, תְּהִלָּה לְאֵל,
הַתְּפִלָּתִי הַרְבֵּה בְּשִׁבְלֵכֶם, וּבִפְרִט שְׁתַּכְנִיִּסִי עֲצָמְךָ הַיָּטִב וְחִזֵּק
בְּעֵינַי בְּנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, שְׁאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ, שֶׁהַשָּׁנָה הַזֹּאת נֹכַח
לְגַמְרוֹ לְגַמְרִי.

אֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל לְעֲשׂוֹת הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיִצְאוּ עִם
רְכָבִים וְכוּ', וְאֵת תְּעֻשֵׁי כָּל הַמְּאַמְצִים שֵׁשׁ בְּכַחֲךָ, וְאִם יֵשׁ לְךָ אֵילוֹ
הַצְּעוֹת, נָא לְכַתֵּב לִי, כִּי צְרִיכִים לְהַזְדַּרֵּז לְשֵׁלֵם אֶת הַחֻבוֹת,
וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיאֵנוּ מִכָּל הַחֻבוֹת, וְיִתֵּן לָנוּ שָׁנָה טוֹבָה
וּמְתוֹקָה.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתקח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי בֵּין פֶּסַח לְעֶשׂוֹר, ו' תְּשַׁרְי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

אֲקַנְהָ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַכָּל יַעֲבֹר כְּשׁוֹרָה, וְקִבְּלָתְךָ אֶת כָּל הַכֶּסֶף
שֶׁנִּתְּתִי לְךָ בְּאוֹמֵן, נָא לְהוֹרִיד מִהַחֹב אַחַר שְׁתוֹרִיד אֶת הַסְּכּוּם שֶׁל
הַסְּפָרִים שֶׁהִפִּיצוּ, הֵינּוּ הַמְּחֻזָּרִים וְיִתֵּר הַסְּפָרִים וְכוּ'.

מָה אֵמַר לְךָ! כָּלֵם כְּאֶחָד הַתְּפַעְלוֹ מִהַמְּחֻזָּר — הֵן מִהַתְּכַן,
וְהֵן מִהַדְּפָסָה, וְהֵן מִהַפְּרִיכָה, וְהַכָּל שֶׁבָּחוּ וְאָמְרוּ: "הוֹדוּ לָהּ" כִּי
טוֹב", דְּבָר בְּעֵתוֹ מָה טוֹב.

מָה אֵמַר לְךָ! יֵשׁ בְּדַעְתִּי לְהַדְּפִיס הַשָּׁנָה הַמּוֹן סְפָרִים חֲדָשִׁים,
לְכָל הַפְּחוֹת מְאֵתִים וְחֻמְשֵׁים קוֹנְטְרָסִים, כְּמַעַט קוֹנְטְרָס לְכָל יוֹם,

אֲשֶׁר כה תתקט בַּנְחַל רלג

מִלְבַּד עוֹד סְפָרִים מְכַרְכִּים, וְאֶקְוֶה שֶׁתַּעֲזֹר לִי בְּכָל זֶה, כִּי רַק בְּשִׁבְלִי
זֶה אֲנַחְנוּ חַיִּים, כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְהַפְיִץ אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

מָה אָמַר לָכֵם! אֲנִי מִקְנֵא אֶתְכֶם בְּעִבּוּדְתְכֶם וּבַפְּעֻלַתְכֶם, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה שְׁנֵת ח' וְכִבְרוֹת ג' דְּפִסּוֹת; כִּי הַחֹבְרוֹת
עוֹשׂוֹת מֵהַפְּכָה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכִלְלִיּוֹת, וּבֵין אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵעֲדוֹת הַמְּזֻרָח בְּפִרְטִיּוֹת, וְצָרִיכִים לְהַדְפִּיסָם וְלַחְזֹר וּלְהַדְפִּיסָם. וְהִנֵּה
טוֹב מְאֹד לַחְזֹר וּלְהַדְפִּיס סֵעֵט שֶׁל "אֲשֶׁר בַּנְחַל" בְּקִטָּן, וְסֵעֵט שֶׁל
"שִׁיחוֹת-מוֹהֲרָא" בְּקִטָּן, עִם שְׁנֵי סוּגָיִם שֶׁל פְּרִיכוֹת: א. עִם
תְּמוּנָה עֲבוּר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. ב. עִם פְּרִיכָה כְּמוֹ שֶׁל הַמְּחֻזָּר בְּעֲבוּר
חוּץ לְאֶרֶץ, וְזֶה יַעֲשֶׂה מֵהַפְּכָה גְּדוֹלָה. מִלְבַּד זֹאת טוֹב מְאֹד
לְהַתְמַקְּד עַל סֵפֶר "שִׁפְת הַנְּחַל", כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְגַמֵּר הַשָּׁנָה עַד תּוֹרָה
כ"ה, וְזֶה יְכִיל ב' פְּרָכִים, וְכֵן הַסֵּפֶר "זְכוֹת אָבוֹת", וּמְאֹד רְצִיּוֹתִי
שֶׁתְּדַפִּיס לִי שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים "נֵר לְצַדִּיק" בְּכַרְיָכָה כְּמוֹ הַמְּחֻזָּר, כִּי
אֲנִי צָרִיךְ אֶת זֶה כְּאֵן, וְעִם תְּמוּנָה תְּדַפִּיס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּדַרְךְ
כָּלֵל שֵׁם זֶה הוֹלֵךְ יוֹתֵר עִם תְּמוּנָה.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשִׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכִּינוּ לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֲצִל
רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין זְכוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתְּמִיד נִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחִיל אֶת הַסְּדוּר, כִּי זֶה מְאֹד נְחוּץ, וְדַבֵּר זֶה
יִלֵּךְ לְרִכְבוֹת טְפָסִים, וּבְפִרְטִיּוֹת לְעֲדוֹת הַמְּזֻרָח, וְזֶה יְהִיֶה קְדוֹשׁ שֵׁם
רַבְּנוּ ז"ל נִפְלָא בְּעוֹלָם.

הַמֵּאחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתקט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ו' תְּשִׁרִי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

בנחל

כה תתקי

אָפֶּשֶׁר

רלד

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הָאֲתָרוּגִים, אִם אֶפְשֶׁר לְשַׁלַּח עוֹד אֲתָרוּג אֶחָד
עִם פֶּטֶם.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, שְׁזָכִינוּ לֵהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶל רַבְּנוּ ו"ל,
וּבּוֹדָאֵי פְּעֻלָּנוּ שֵׁם מַה שֶּׁהֵינּוּ צָרִיכִים לַפְּעַל, כִּי כֵן הִבְטִיחַ לָנוּ רַבְּנוּ
ו"ל עַל גִּדְּל הָעֲנָנִין הַזֶּה, וּבּוֹדָאֵי יִגְמַר אֶת שְׁלוֹ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד בְּבֵיתְכֶם, וְיִהְיֶה רַק שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה אֶצְלְכֶם
תָּמִיד, וְתִזְכּוּ לְהוֹלִיךְ אֶת בְּנֵיכֶם ... גְּרוּ יְאִיר, אֶל הַחֲפָה בְּקִלּוֹת וּבְלֵי
בְּלוֹלִים וְחוֹבוֹת, וְהִשְׁפַּע יִהְיֶה בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד.

הַמֶּאֱחָל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתקי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי י"ג מִדּוֹת הַרְחֻמִּים, ח' תְּשׁוּרֵי ה'תשנ"ח.

מְאֹד מְאֹד הַצִּטְעָרְתִּי לְשִׁמְעַתְּ אֶת הַבְּשׂוּרָה הַלֵּא טוֹבָה מַה שֶּׁקָּרָה
אֲתָכֶם, וּבִאֲתֵי לְנַחֵם אֲתָכֶם:

הַמְּקוֹם יְנַחֵם אֲתָכֶם בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וּכְבָּר אֶל
תְּדַעוּ מִבְּשׂוּרוֹת רָעוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַח אֶת לִבְבְּךָ הַנִּשְׁפָּר,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאֵה לְעֶזֶר לְהִילָדִים שְׁלוֹמְדִים תּוֹרָה, שְׂוָה יַעֲלֶה לְזִכּוֹת אִמְךָ,
עֲלֶיךָ הַשְּׁלוֹם, כִּי מַה שְּׁעוֹשִׂים בְּעֶבֶר תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, הַזִּכּוֹת
הַזֵּוּ נִזְקַפְּת לְנִשְׁמוֹת שֶׁהֵן בְּגֵן-עֶדֶן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְנַחֵם אוֹתְךָ, וְתִזְכֶּה לְחֲתִימָה טוֹבָה.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שְׂנָה טוֹבָה...

כה תתקיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי י"ג מִדּוֹת הַרְחָמִים, ח' תְּשָׁרִי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אוֹתָךְ בְּבִרְכַּת שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכְּנוּ לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַפֶּרֶת הַטוֹב שֵׁיִשׁ לִי בְּעִבּוּרְךָ,
שֶׁמִּסְרַף אֶת נַפְשְׁךָ בְּעִבּוּר קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁתַּמִּיד תּוּכַל לַעֲזֹר לְכָל יְהוּדִים בְּאֲשֶׁר הוּא שָׁם, וּבְזָכוֹת זֶה
תַּעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתקיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי י"ג מִדּוֹת הַרְחָמִים, ח' תְּשָׁרִי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁהַלּוּלָא שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל תְּהִיָּה אֲצֶל הַרְבֵּנִית
... תְּחִיָּה, בְּיוֹם רֵאשׁוֹן ח"י תְּשָׁרִי אַחֲרֵי הַצִּהָרִים, כִּי הִיא רוֹצֶה
לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּסִפָּה עֲנָקִית בְּאוֹלָם גְּדוֹל, וְכָל הַהֲכָנָסוֹת תְּהִיָּנָה
קֹדֶשׁ בְּעִבּוּר הַחֻבּוֹת שֶׁל בְּנֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ בְּיַבְנָאֵל, וְאֲנִי הַבְּטַחְתִּי
לָהּ אִישִׁית, שְׁאֵתָן דְּרִשָּׁה יִשְׁרָה אֶל הַסִּפָּה מֵאַרְצוֹת-הַבְּרִית, וְלִכְן
אִם אַתָּה יְכוּל לְאַרְגֵּן, שְׁכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵן בְּאַשְׁדּוּד וְהֵן
בְּאַשְׁקְלוֹן, יִתְאַסְפוּ יַחַד בַּהֲלוּלָא שְׁתֵּאֲרִגְן הַרְבֵּנִית ... תְּחִיָּה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִם
יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּעִנְיַן הַדְּפֶסֶת וְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְזוֹ זְכוּת

בַּנְחַל

כה תתקיג

אָשֶׁר

רלו

מֵאֵד גְּדוּלָּה, וְתַעֲמֵד לְךָ הַזְכוּת, שְׁתִּזְכֶּה לִילְדִים טוֹבִים, וְתִרְוָה מֵהֶם רַב גַּחַת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב בְּעֵבֹר אַחִיךָ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִמְסַר לוֹ, וְכֵן מִכְּתָב לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּכָל־לַיּוֹת, וְהָיָה טוֹב מְאֹד, אִם גַּם תּוֹדִיעַ לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּכַנֵּי-בְרֶק, שְׂיִבֹאוּ לְהַלּוֹא בְּאַשְׁדּוֹד, כִּי בָרַב עִם הַדְּרַת מְלֶךְ.

כה תתקיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי י"ג מֵדוֹת הַרְחֵמִים, ח' תְּשׁוּרֵי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנֹכַח קִבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וּמֵאֵד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ, שְׂאֵת רוּצָה לְעֹזֵר לִי, וְאֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל עַל הַחֲסֵד חַנּוּם הַזֶּה.

דִּבַּרְתִּי עִם הַרְבֵּנִית ... תַּחֲיָה, וְהִיא רוּצָה לְעֵשׂוֹת אֶת הַהַלּוּא שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּאַשְׁדּוֹד בְּסִפָּה גְּדוּלָּה וּבְאוּלָּם, וּלְהַזְמִין אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְכָל הָעָרֵב הַזֶּה יִהְיֶה קֹדֶשׁ לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְהִיא צְרִיכָה אֶת הָעֹזֵר שֶׁלְּךָ, וְאֲנִי מִצְדֵי אֲשַׁתְּדֵּל לְאַרְגֵּן אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂיִבֹאוּ לְהַלּוֹא בְּאַשְׁדּוֹד.

אוֹדוֹת מֵה שְׂאֵת שׂוֹאֵלָת, שְׂאֵת רוּצָה לְנִסְעַ לְחוּץ לְאַרְץ וְכו', לְדַעַתִּי, זֶה לֹא כְּדַאי, כִּי זֶה לֹא כָּל-כֶּף קַל לְהַשִּׁיג כֶּסֶף בְּחוּץ לְאַרְץ כִּמוֹ שְׂמִדְמִים וְכו', וּבְפָרֵט גְּשִׁים שְׂתַצְאָנָה, זֶה לֹא מְתָאִים, וְעַל-כֵּן תּוֹצִיאִי אֶת זֶה מִהֶרָאשׁ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גַּתֵּן לְךָ שְׁפַע בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל דִּיקָא, וְתִאֲמִינִי לִי, שְׂבְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל נוֹתְנִים יוֹתֵר צְדָקָה מֵאַשֶׁר בְּחוּץ לְאַרְץ, וּבְסִבָּר פָּנִים יוֹתֵר מִמָּה שְׂנוֹתְנִים הַעֲשִׂירִים הַכִּי

אֲשֶׁר כֹּה תתקיד בנחל רלו

גְּדוּלִים בְּחוּץ לְאֶרֶץ, וְלֹכֵן תִּשְׁאַרוּ בְּאֶרֶץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב
לָנוּ, וַיִּתֵּן לָנוּ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

כה תתקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חַמִּישִׁי, י"ג מִדּוֹת הַרְחֻמִּים, ה' תִּשְׁרִי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

בְּעֶזְרַת שֵׁיטַת רַבְּנוּ תָם, הַתְּפִלָּה יְכוּלָה לְהַגְמִיר קִדְּם, אֲבָל עַד
שִׁתְּגִיעַ הַבֵּיתָה, אִז תִּהְיֶה שֵׁיטַת רַבְּנוּ תָם.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוֹם דְּבָר לֹא
יֻכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

רְצִיתִי לְעוֹרֵר אוֹתְךָ, הֵיּוֹת שֶׁ... חָשַׁב שְׁיֻכַּל לְעַבֵּד עָלַי, תִּשְׁתַּדֵּל
בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, שְׁלֹא תִהְיֶה לוֹ דְרִיסַת רִגְלָה בְּבֵית-הַמְדָרֶשׁ
שְׁלָנוּ, אֲנִי אִמְרָתִי לוֹ, שְׁאֵם הוּא יַעֲזֹר לְבִנְיַת בֵּית-הַמְדָרֶשׁ הַגְּדוֹל,
תִּהְיֶה לוֹ מְחִילָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה, וְאִם הוּא סָתֵם מִשְׁטָה בָנוּ, שִׁישְׂאָר
אֵיפֹה שֶׁהוּא, כִּי כָּךְ מוּבָא בְּשִׁלְחָן עֲרוּף, אֲרַח חַיִּים, סִימָן תִּרְ"ו,
סְעִיף א', עַל הוֹצָאת שֵׁם רַע — אֵינן לוֹ מְחִילָה עוֹלָמִית, אִךְ אִמְרָתִי,
שְׁחַכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אִמְרוּ (בִּיצָה טז): גִּזְלֵנוּ וְאִינוּ יוֹדְעֵ מִמִּי גִזְלֵנוּ —
יַעֲשֶׂה מִזֶּה צְרָכֵי רַבִּים. וְאֵינן לָךְ צְרָכֵי רַבִּים יוֹתֵר מִבְּנֵי בֵּית-הַמְדָרֶשׁ.
וַיַּעַן שֶׁהוּא מִשְׁטָה בָנוּ שִׁישְׂאָר בְּחוּץ, תִּזְכֹּר אֶת זֶה, וְגַם תוֹדִיעַ אֶת
זֶה לְשִׂאָר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי

רלח אָשֶׁר כה תתקטו — כה תתקטז בנחל

מבקש ומתפלל בעדך ובעד כל משפחתך, שיהיה לך רק טוב כל השנה.

המאחל לך חתימה טובה...

כה תתקטו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי י"ג מדות הרחמים, ח' תשרי ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך קדם ראש השנה, ומאד מאד הצטערתי שלא תוכל להגיע אל ציון רבנו ו"ל וכו' וכו', עם כל זאת ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי הכל ממנו יתברך בהשגחה פרטי פרטית, ובודאי יש בזה חשבון, ואסור להשבר משום דבר.

נא ונא החזק מעמד, והדבק עצמך בו יתברך, ותמיד תדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כי אין לנו בזה העולם רק לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא — זו הכתבת שלנו, ורק אליו אנחנו צריכים לפנות, ורק הוא מבין אותנו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך ובעד כל משפחתך, שתהיה לכם שנה טובה ומתוקה.

המאחל לך חתימה טובה...

כה תתקטז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי י"ג מדות הרחמים, ח' תשרי ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

תאמינו לי, שאין עצה אחרת עם ילדים רק תפלה, ועוד פעם תפלה, ועוד פעם תפלה, כי כך מובא בתנא דבי אליהו רבה (פרק יח), שהיה אדם שהתפלל בכל יום על ילדיו, כי היו לו עשרה ילדים — חמשה בנים וחמש בנות, ובניו היו כהנים גדולים, וגם בנותיו נשאו לכהנים גדולים, ושאלו אותו: איך זכה לזה? ענה ואמר: בכל יום השפכתי את עצמי על הרצפה, ובכיתי לפני הקדוש-ברוך-הוא. ולכן עם ילדים אין שום עצה אחרת, רק לבקש את הקדוש-ברוך-הוא שישליחו, וצריכים רחמים על גבי רחמים וכו' וכו', ומלבד זאת עם ילדים צריך סבלנות כבדול, כי הילדים מורידים את ההורים מדעתם וכו' וכו', ועל-כן לא צריכים לקחת שום דבר אל הלב, רק להיות סבלן, ואף שזה קשה מאד, עם כל זאת יותר קשה לסבל.

לא כדאי להלחין את הילד ללמד בשיבה היכן שהוא אינו רוצה, שילך לאיזו ישיבה שלבו חפץ.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל על כל משפחתכם, שתהיה לכם שנה טובה ומתוקה, ותצליחו דרככם.

המאחל לכם חתימה טובה...

כה תתקיז

בעזרת השם יתברך, יום חמישי י"ג מדות הרחמים, ח' תשרי ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, אמן.

אחי ורעי היקרים! הנה אנחנו עומדים לפני היום הקדוש והנורא, יום אחד בשנה, שהקדוש-ברוך-הוא מוחל לנו על כל

עוֹנוֹתֵינוּ, וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יוֹמָא פּה:): עֲבֹרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֹרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֻבּוֹ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שְׂרִצָּה אֶת חֻבּוֹ; וְלֹכֵן הָיָה גִּבּוֹן, שְׁפָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, יִשְׁתַּדֵּל לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה אֶחָד מֵהַשָּׁנִי, וְנִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְהִיּוֹת בְּאַחַדוֹת אַחַת, בְּאַהֲבָה, אַחְנָה וְרַעוּת, וְדִיָּקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה שֶׁהַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּנוּ, כִּי אֵין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֶלָּא בְּמָקוֹם הָאַחַדוֹת וְהָאַהֲבָה, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂעִיזְרוּ אֶחָד לַשָּׁנִי, וּבִפְרָט שְׁתַּכְּרֶה-וּמְיָד אַחַר הַחֵג הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא יוֹם הַכַּפּוּרִים, מִתְחִיל שֵׁם הַיְוָ"ה, הֵינּוּ מִמְּחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים עַד עָרֵב סְכוּת, יֵשׁ אַרְבָּעָה יָמִים שָׁהִם כְּנֻגַד אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹכֵן בְּיָמִים הָאֵלּוּ בּוֹנִים סְכוּת, וְהָיָה טוֹב מְאֹד, שְׂאֶחָד יַעֲזֹר לַשָּׁנִי, וּבְזֶה נִרְאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיֵשׁ לָנוּ אַחַדוֹת וְאַהֲבָה גְדוֹלָה בֵּינֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ עָלֵינוּ, וְיִמְחַל לָנוּ עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבוֹקִים בְּחֵי חַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלְהַמְשִׁיךְ אֶת שְׂכִינָת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאֻחַל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

נָא וְנָא תְּבַקְשׁוּ הַרְבֵּה בְּעִבּוּרֵי בְּעַת תְּפִלוֹתֵיכֶם, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְהַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת.

כה תתקח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי, י"ג מִדּוֹת הַרְחָמִים, ח' תְּשַׁרֵּי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְלֵ-הַקְדוּשׁ", הַגָּרִים בְּאַשְׁדּוֹד וּבְאַשְׁקְלוֹן וּבְבִגְיָה בְּרַק, הַיְוָ"ה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְאַרְגֵּן אֶת סְעֻדַת הַהַלּוּלָא שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּיוֹם רֵאשׁוֹן ח"י תְּשַׁרֵּי אֶצֶל הַרְבַּנִּית ...

אֲשֶׁר כה תתקיט בַּנְחָל רמא

תחנה, פי היא רוצה לְאַסֵּף הַמוֹן אִישׁ, וּלְהַתְרִים אוֹתָם בְּעֵבוֹר בְּנִין
בית-הַמְדָּרֶשׁ הַגָּדוֹל עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רְאוּ, שְׂיִהְיֶה בְּרַב עִם הַדְרַת מְלָךְ, וְתֵצֵא טוֹבָה לְבִנְיָן
בית-הַמְדָּרֶשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שְׁנַת חַיִּים עֶשֶׂר וְכַבֹּד...

כה תתקיט.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרַב הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַיְתִשְׁנִי"ח.

שְׁלוֹם אֵל ... וְ... בְּעֵלֵי חֵבְרַת בְּרִזְל הַתְּבוֹר.

קִבְּלֵתִי אֶתְמוֹל אֶת מְכַתְּבְּכֶם, אֲשֶׁר אִתָּם פּוֹרְטִים חֲשֻׁבוֹנִית
מְצוּצָה מִן הָאֲצִבֵּעַ וְכו'.

אֲנַחְנוּ סִכְמָנוּ עַל שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת דוֹלָר מְטָר מְרַבֵּעַ כּוֹלָל מַע"מ
(אֶת הַמַּע"מ אִתָּהּ מְשַׁלֵּם מִתּוֹךְ הַשְּׁלֹשׁ-מֵאוֹת דוֹלָר) רַק עַל שְׁלָד,
וְאֵיךְ אִתָּהּ מְכַנִּים עֲמוּדִים וְכְלוֹנְסָאוֹת וְרִצְפוֹת בְּתוֹךְ הַשְּׁלָד, וְעוֹד
דְּבָרִים שְׁכָלָל לֹא עוֹלָה עַל הַדַּעַת, וְאִתָּהּ חַי בְּדַמְיוֹן!

וְלָכֵן אִם אִתָּהּ רוּצָה, שְׁנַמְשִׁיךְ לְעֵבֶד בְּיַחַד בְּהַבְנָה הַדְּדִית —
תִּתְעוֹרֵר וְתַחֲיֶה עִם הַמְּצִיאוֹת, וְאִם אִתָּהּ רוּצָה לְהִשָּׂאֵר בְּעַקְשָׁנוֹת
שְׁלָךְ עִם חֲשֻׁבוֹנִית דְּמִיּוֹנִית, אֲצַטְרֵךְ לְפָנוֹת מִיָּד אֶל עוֹרֵף-דִּין,
וּלְבַטֵּל אֶת כָּל הַטְּשָׁעִקִים שְׁנַתִּיתִי לָךְ, וְהַתּוֹצָאוֹת שְׁלָךְ לֹא תִהְיֶינָה
הַכִּי טוֹבוֹת כְּמוֹכֵן!

וְלָכֵן רְאוּ וְהִבֵּן, אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְפָנֵי הַיּוֹם הַכִּי קָדוֹשׁ אֲצַלְנוּ,
אֲנִי חַי רַק עִם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵל עוֹלָם, אִם אִתָּהּ תִּתְחַשֵּׁב בְּזֶה
שְׁנַתִּיתִי לָךְ כְּכָר עַד עַכְשָׁיו עַל הַחֲשֻׁבוֹן 374,762 אֶלֶף דוֹלָר, וְסָף
הַכֹּל יֵשׁ לִי קוֹמָה אַחַת, קוֹמַת מְרַתֵּף, וְתִרְצָה לְעֵבֶד אִתִּי כְּמוֹ
בֶּן-אָדָם, אֲזִי טוֹב, אֲבָל עִם תִּתְחִיל עִם חֲשֻׁבוֹנִיּוֹת מְצוּצוֹת מִן

רמב אֲשֶׁר כה תתקב — כה תתקבא בנחל

מהאצבע, אצטרך כבר לפנות אל עורך־דין, ועל ידו הדבר הראשון
אני מבטל את הטשעקים, ולתוצאות אפה תהיה אחראי.

אני מחכה לתשובה ממך תוך עשרים וארבע שעות.

המצפה לשמע מכם...

כה תתקב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב היום הקדוש והנורא ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... שתחיה.

אף שאין זה זמן עכשו לכתב, כי הוא יום שאפלו מלאכים בו
רועדים וזוחלים מאימת הדין, עם כל זאת אמרתי לרוץ שורותים
אלו אליך:

אין מלים בפני להודות לך שאת מסכימה שבבולך ... גרו יאיר,
ישמש אותי, אף שאני יודע, שזה בא על חשבונך ועל חשבון
הילדים וכו'.

יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שבזכות זה כבר תצאו מכל הצרות
והחובות, העניות והדחקות, הקטנות והצמזומים וכו' ויתרחב לכם
בגשמיות וברוחניות, ותרוו רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציקם.

המאחל לך חתימה טובה...

כה תתקבא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב היום הקדוש והנורא ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ידידי הנקר לי
מאד ... גרו יאיר.

אף שאין זה זמן לכתב, כי הוא יום שאפלו מלאכים ושרפים

רוֹעֲדִים וּפּוֹחֲדִים מְאִימַת הַדִּין, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּיָן שׁוּרוֹתִים
אֱלוֹ אֵלֶיךָ:

מֵאֲזֻ שְׁחִזַּרְתִּי מְאוּמָן זֶה כַּמָּה יָמִים, שְׂאֲנִי מְרַגֵּישׁ לֹא טוֹב, וַיֵּשׁ
לִי חֵם גְּבוּהָ, וְאֲנִי לֹא זוֹכֵר מְתִי הֵייתִי בְּמַצָּב כָּל-כָּף קָשָׁה, הֵן
בְּרִיאוֹתַי, וְהֵן שְׁהִסְתַּבְּכְתִּי עִם הַקִּבְּלָן, כִּי פְּשׁוּט הוּא גּוֹנֵב וְגוֹזֵל
אוֹתִי, הוּא קִבֵּל כְּכָר מִמְּנִי עַד עַכְשָׁו סָף שֶׁל 374,762 דוֹלָר, וְעַכְשָׁו
הוּא מְבַקֵּשׁ מִמְּנִי עוֹד רִבְעֵ מַלְיוֹן דוֹלָר לֹא פְּחוֹת וְלֹא יוֹתֵר, וְהוּא
עָשָׂה לִי חֲשׁוֹבוֹנִית מְצוּצָה מִן הָאֲצָבַע, וּכְשֶׁדִּבַּרְתִּי עִם ... שְׁהוּא קִבְּלָן
יוֹתֵר מְשֻׁלְּשִׁים שָׁנָה, וְשִׁלַּחְתִּי לוֹ אֶת הַחֲשׁוֹבוֹנִית שְׁהִקְבֵּלָן שְׁלָנוּ שִׁלַּח
לִי, אֲזִי הוּא צוֹעֵק: מָה אֲתָכֶם?! הֲרִי הוּא רוֹצֵה לְגוֹל אֲתָכֶם, פְּשׁוּט
לְפָשֵׁט מִכֶּם אֶת הָעוֹר! וְאָמַר לִי, שְׁהוּא בָּנָה בְּנִיָּן עֲנָקִי שֶׁלֹּשׁ קוֹמוֹת,
יְשִׁיבַת בֵּית הַתְּלָמוֹד בִּירוּשָׁלַיִם, וְזֶה לֹא עָלָה יוֹתֵר מִשְׁבַּע-מֵאוֹת
אֶלֶף דוֹלָר, עִם צְפוּי אֶבֶן, וְזֶה בִירוּשָׁלַיִם, וְהוּא הִזָּה הַקִּבְּלָן, וְעוֹד
קִבֵּל חֲמִשָּׁה אַחוּזִים, וְזֶה לֹא עָלָה יוֹתֵר, וְאֵיךְ יָכוֹל לְהִיּוֹת, שְׁקוּמָה
אֶחָת שְׁלֹד בְּלִי פִינִישׁ, יַעֲלֶה לִי חֲצִי מַלְיוֹן דוֹלָר, וְאֲנִי בְּצַעַר קָשָׁה
מְאֹד, וּבְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת גְּדוּלָה, אֵיךְ שְׁסַבְּכוּ אוֹתִי וְהִפִּילוּ אוֹתִי בְּפַח
הַזֶּה, וּמִי?...?

לְזֹאת כְּתַבְתִּי מִכְּתָב ל... וּלְשִׁתְּפוּ, שְׁתוֹךְ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת,
אִם הוּא לֹא עוֹנָה לִי, אֲנִי פּוֹנָה אֶל עוֹרֶךָ-דִּין, וְאֲזִי אֲנִי מְבַטֵּל אֶת
כָּל הַטְּשָׁעִקִים, כִּי מָה אֲנַחְנוּ נוֹסִיף עוֹד כְּסָפִים, כְּשֶׁהוּא צוֹעֵק שְׁמַגִּיעַ
לוֹ עוֹד רִבְעֵ מַלְיוֹן דוֹלָר.

וְעַל כֵּן זֹאת תְּבִין אֶת גְּדֹל הָעֲגָמַת נֶפֶשׁ שֵׁישׁ לִי עַכְשָׁו,
כְּשֶׁאֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְפָנַי יוֹם הַדִּין הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמֵר לְצָרוֹתֵי דֵּי, וְנִזְכָּה
וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

רמד אָשֶׁר כה תתקב — כה תתקב בנחל

כה תתקב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב היום הקדוש והנורא ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וינדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אף שאין זה זמן עכשו, כי זה יום שאפלו מלאכים ושופים יראים ופוחדים וזוחלים מיום הדין, עם כל זאת אמרתי לרוץ שורותים אלו לפניך:

כפי הנראה הסתבכתי פה עם רמאי וצבוע, ואני מאד שבור, כי מעולם לא חלמתי להגיע למצב שפל כזה, שיִרמו אותי ויגנבו אותי לאור היום, בחשבונות מצויצים מהאצבע, ולכן אני מאד מבקש ומתחנן אליך, אם אתה יכול להכניס את האבא בספור, ואם אני צריך לקחת עורך-דין — אקח תקף-ומיד ונשלם את זה, ואני מוכן לעבד עם אביך, כמוכן בתשלום, העקר שאזכה לצאת מהסבל הזה, ולבנות את בית-המדרש והאולם, כי למי אני בונה את זה? רק לאנשי שלומנו ולילדינו, שיהיה להם אולם שמחות בחנם.

מרב צער ועגמת נפש — ההכרח לי לקצור.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע גם בתפילתי, ומי שאמר לעולמו די — יאמר לצרותי די.

המאחל לך חתימה טובה...

אנא תענה לי בהקדם האפשרי.

כה תתקב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי יום הקדוש ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וינדפו אל ידידי היקר לי

מאד ... גרו יאיר.

אֲשֶׁר כה תתקבד בַּנְחָל רמה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות הטשעקים וכו', אַנִּי צָרִיף לְדַבֵּר בְּמִשָּׁף הַיּוֹם עִם ר' ...
גֵּרוֹ יֵאִיר, אָבִיָּהֶם שֶׁל ... וְ... וְהוּא קִבְלָן, וְאַנִּי רוֹצֵה שְׂיִפְנֶה אֶל
עוֹרְף־דִּין, כִּי בְּלִי עוֹרְף־דִּין יִהְיֶה לְנוּ קֶשֶׁה לְבַטֵּל אֶת הַטְּשָׁעִיקִים,
אָבֵל כְּפִי הַנְּרָאָה אֲנִי נִפְלָתִי פֶּה בְּפִח מְאֹד מְאֹד עִמָּךְ, וְנִצְטָרְךָ לְקַחַת
לְדִין, כִּי לֹא יִמְלֹט שְׁכָל מַה שְׂאֲנַחְנוּ כְּבָר נִתְּנוּ לוֹ, וְהוּא עֲדִין בְּשָׁלוֹ,
שְׂאֲנִי חֵיב לוֹ עוֹד רְבַע מְלִיוֹן דּוֹלָר, בְּשָׁעָה שְׁלֹא עָשָׂה כְּלוּם, רַק
קוֹמָה אַחַת, שְׁלֹד מִרְתָּף וְכוּ', וְלִכֵּן תַּחֲכָה עֲדִין עַד שְׂאֲתוֹדַע מַה
עוֹשִׂים בְּמִשָּׁף הַיּוֹם.

אודות הַבְּלִבוֹלִים שְׂיִשׁ לָךְ וְכוּ', טוֹב שְׂתַדְבֵּר עִם אַחִיָּה ... גֵּרוֹ
יֵאִיר. וְאַנִּי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי
טוֹב, כִּי הִיא מְפַחֶדֶת מְאֹדִיָּה.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂבַעֲוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

... אוֹמֵר, שְׂצָרִיכִים כְּבָר לְמַלֵּא בֵּין הַקִּיר תוֹמָךְ לְבֵין הַכְּבִישׁ,
וְלַעֲשׂוֹת כְּבָר לְפָנֵי הַגִּשְׂמִים, שְׂאֲזוֹ יִתְמוּטֵט כָּל הַכְּבִישׁ, וְהַמוֹעֵצָה
יְכוּלָה לְתַבַּע אוֹתָנוּ לְנִזְקִים, וְעַל־כֵּן אִם יֵשׁ כֶּסֶף, צָרִיכִים כְּבָר
לְהַתְחִיל לְתַקֵּן אֶת זֶה, תַּתְּיַעֵץ עִמּוֹ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְלֵל בְּעַדְךָ, שְׂתַהֲיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׂלָמָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקבד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי הַיּוֹם הַקְדוּשׁ הִתְשַׁנְּיָה.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אָנֹכָה שְׁקִבְלֶתָ אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁשְּׁלַחְתִּי לְךָ עֶרֶב הַחֹג, הַנְּנִי בָּא
לְעוֹרְרֶךָ עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם, כִּי תִהְיֶה בְקֶשֶׁר עִם אָבִיךָ, וְאִם צָרִיךָ
אֲנִי אֲדַבֵּר אִתּוֹ, שְׂיִכְנֶס בְּעֵבִי הַקּוֹרָה, וְאֲנִי מוֹכֵן לְשָׁלֵם לוֹ, כִּי כִּפִּי
הַנֶּרְאָה אֲנִי אֶצְטָרֵף לְקַחַת אֶת הַקְּבָלָן לְבֵית־מִשְׁפָּט, כִּי הוּא פָּשׁוּט
גּוֹזֵל אוֹתִי לְגַמְרִי, לֹא יִמְלֹט וְלֹא יִתְכֵן שְׁקוּמַת קַרְקַע, קוֹמָה אַחַת,
יַעֲלֶה חֲצִי מְלִיוֹן דּוֹלָר שְׁלֹד, זֶה סֵתֶם צָחוּק מְכַאֵיב, שְׁרוּצָה לְהוֹרִיד
אֶת הָעוֹר מִמּוֹנִי, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְעַל־כֵּן רְצִיתִי מְאֹד שְׁאָבִיךָ יִכְנֶס
בְּתוֹךְ הַתְּמוֹנָה, וְיִבְרַר בְּדִיוֹק מָה עוֹשִׂים עַל־יְדֵי עוֹרֶךָ דִּין, וְאֲנִי מוֹכֵן
לְשָׁלֵם לוֹ עַל זֶה.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּהְיֶה לְכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְלֹא תִצְטָרְכוּ
לְהַגִּיעַ לְטוֹבוֹת מְשׁוּם בְּנֵי אָדָם.

אִתָּה צָרִיךָ לְדַעַת, כִּי כְּשֶׁעוֹשִׂים טוֹבָה לְאָדָם, לְבִסּוֹף מְקַבְּלִים
חֲזָרָה רְצָה וְכוּ' וְכוּ', וְעַל־כֵּן אֵל תִּהְיֶה שְׂבוּר בְּעֵנִין הַמְּעוֹן שֶׁפְּתַחַתָּ,
וּלְבִסּוֹף הוּא דוֹחָה אוֹתְךָ לְחוּץ, מָה לַעֲשׂוֹת? זֶה מַחְקֵי הַבְּחִירָה.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי הַיּוֹם הַקְּדוֹשׁ ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אִתָּה יְכוֹל לְנַסֵּעַ הַיּוֹם לִירוּשָׁלַיִם,
וּלְדַבֵּר עִם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד דְּחוּף, כִּי כִּפִּי הַנֶּרְאָה
נִפְלְתִי בַּפֶּח וְכוּ'.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֹד שְׂבוּר, מְכַל מָה

אֲשֶׁר כה תתקכו בַּנְחַל רמז

שְׁעוֹבֵר עָלַי בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וּבִפְרִט שְׁחֻשְׁבֵּתִי שְׁאֲזֹכָה כְּבָר
לְבָנוֹת אֶת הַבְּנֵן, וְעַל-כָּל-פָּנִים שְׁתִּי הַקּוֹמוֹת, וּלְבִסוּף אֲנַחְנוּ תְלוּיִים
וְעוֹמְדִים בְּקוֹמַת מְרִתְף, וְהוּא מְבַקֵּשׁ עוֹד רִבְע מְלִיּוֹן דּוֹלָר, וְלִכְן
מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְנַסֵּעַ הַיּוֹם, תַּעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד
גָּדוֹל, וְעַל-כָּל-פָּנִים לְמַסֵּר לָהֶם אֶת כָּל הַתְּכָנִיּוֹת, וְאֶת כָּל
הָאֵינְפוֹרְמַצְיָה הַכְּרוּכָה בְּזֶה, כִּי הוּא צָרִיךְ מְחָר לִפְגֹּשׁ אֶת ... אֲצַל
ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, וְחָבֵל שֶׁלֹּא תִהְיֶינָה הַתְּכָנִיּוֹת מוֹכְנִים אֶצְלוֹ בְּמָה
מְדַבֵּר בְּדִיוִק.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, תַּעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד הַזֶּה, וְתוֹצִיא אוֹתִי מֵהַסְּבָךְ
שֶׁהִסְתַּבְּכֵתִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִם יְכוּלִים לְשַׁלַּח עִם הַבְּחוּר קַפְסָה סְפָרִים "חֶסְדֵי אָבוֹת" —
תִּהְיֶה טוֹבָה גָּדוֹלָה, כִּי פֶה הַבְּקוּשׁ עַל זֶה גָּדוֹל מְאֹד.

כְּפִי הַנִּרְאָה נִפְלְתִי בְּפַח גָּדוֹל עִם הַקְּבִלָּן, הוּא פָּשוּט הַשְׁתַּגַּע,
וּמְבַקֵּשׁ עוֹד רִבְע מְלִיּוֹן דּוֹלָר רַק עַל הַעֲבוּדָה שְׁעָשִׂה עַד עַכְשָׁיו וְכו',
וּכְפִי הַנִּרְאָה אֶקַּח עוֹרֵךְ-דִּין, וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אוֹתִי מֵהַבֶּן
הַזֶּה שֶׁנִּפְלְתִי אֵלָיו.

בְּעֵינַי הַשְּׁלוֹם-בֵּית אֲצַל ... אֵין עֲצָה אַחֲרַת לַתֵּן — רַק סְבִלְנוֹת
וְכו', לְסִבֵּל וּלְשַׁתֵּק וְכו', אַחֲרַת זֶה לֹא הוּלָךְ, לְכָל צַד יֵשׁ טְעֻנוֹת

רמח אָשֶׁר כה תתקכו — כה תתקכו בנחל

ומענות, ועל-פֶּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁקוּנָה לְעִצְמוֹ מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְשׁוֹתֵק, וְאֶף שָׁהָ כּוֹאֵב וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זֶה הַחַיִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה...

כה תתקכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה דִבְרוּ עִמִּי וְכוּ', וְרוֹצִים שֶׁתִּפְגַּשׁ אוֹתָהּ עוֹד פְּעַם הַלִּילָה בְּשַׁעַת תְּשׁוּעָה, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה, שֶׁתִּדַּע עוֹד אֵיךְ לְדַבֵּר עַל דָּא וְעַל הָא וְכוּ', וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב, אִתָּהּ רַק צְרִיךְ לְהִלָּחֵץ אֶת ... שְׂיִמְצָא אוֹלָם לְתַאֲרִיךְ שֶׁדַּבֵּר, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיֵאמַר קֵץ לְכָל צְרוּתֶיךָ וְכוּ', וְתִהְיֶה נַעֲשֶׂה אֲדָם הַשְּׁלָמִים. מֵה טוֹב, שֶׁתִּלְמַד אֶת הַהֲלָכוֹת עִם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר (אֲנִי אֶכְתֵּב לוֹ שֶׁיִּלְמַד עִמָּךְ) כִּי יֵשׁ הֲלָכוֹת נְחוּצוֹת מְאֹד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם לֹא כְּדַאי לְבָנוֹת סִכָּה גְדוֹלָה, כִּי רוֹצִים לַעֲשׂוֹת הַלּוּלָא בְּאַשְׁדוּד, וְכָל הַהֲכִנְסוֹת תִּהְיֶינָה קִדְשׁ לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ הַחֲדָשׁ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ מִמָּךְ, אִם שִׁיךְ שֶׁתִּלְוֶה אֶת הַרְכָּב שֶׁלָּךְ לְ... וְל... שֶׁהֵם צְרִיכִים לְנִסְעַ דְּחוּף בְּבִקּוּר מְקַדָּם לִירוּשָׁלַיִם, לְהַפְגִּישׁ עִם מְנַהֵל הַמַּחֲזוּז ... וְעַם ... בְּשִׁבְלֵי בֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד דְּחוּף, כִּי צָפוּי עָלַי מִשְׁפָּט, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל

אשר כה תתקט בנחל רמט

להפך את זה לטובה, אבל ל... אין רכב, בכך אם אתה יכול —
תעשה עמי חסד.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה לך שנה טובה ומתוקה,
ותרוה רב נחת מבתיך, ואשתך תעבר על הכל בקלות, ותבשרו לי
בשורות משמחות.

המאחל לך שנה טובה ומתוקה...

כה תתקט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי היום הקדוש ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

דברתי באריכות עם ... גרו יאיר, והוא כבר מודה שהקבלן
רמה אותי, אבל ההודאה שלו אינה שנה לי הרבה... אני כבר בפח!
וכפי הנראה אבוא מה שיותר מהר לארץ, יכול להיות אפילו כבר,
כי פשוט אם צריכים ללכת למשפט, אני רוצה לעשות את זה
תכף-ומיד, כי הוא תובע ממני רבע מליון דולר, אפילו שיעלה לי
עשרה או עשרים אלף דולר הוצאות של עורך-דין, זה כדאי לי וכו'
וכו', ואקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיוציא לאור משפטי.

אני אין לי רק את הקדוש-ברוך-הוא, אני חי אתו ואליו אני
חונן, ובזה גדלתי, ובזה אני חי, ובזה אצא מזה העולם, אין לאדם
אף אחד בעולם רק הקדוש-ברוך-הוא, ואם אדם חושב לרגע שיש
לו אשה או ילדים או אילו ידידים — הכל טעות, אין לאדם רק
את הקדוש-ברוך-הוא, ואשרי מי שבא להפירה הזו! ובזה, ברוך
השם, אני חי ואני נושם, הכל בידי הקדוש-ברוך-הוא, אבל אם ...
רוצה דוקא ללכת אתי ביד קשה, אני כבר מוכן לנסע לארץ ישראל,
ונראה מה יהיו חלומותיו, עם כל זאת אסור להחזיק את זה בקלות.

מאד מאד אני מבקש אותך, אם אתה יכול לנסע עם ...
לירושלים על הבקר, אף שאני יודע שאתה לא מרגיש טוב, תאמין

לי, שְׁאֲנִי בְּקֹשֵׁי רוּאָה עִם הָעֵינַיִם, שׁוֹרֵף לִי מְאֹד הָעֵינַיִם מְלִבְד הַחֹם
שֵׁשׁ לִי עֲדִין, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְקַנֶּה אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי הַיּוֹם הַקְּדוֹשׁ ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּסַּע עַל הַבְּקָר לִירוּשָׁלַיִם, כִּי ...
טוֹעֵן שָׁל... יֵשׁ בְּמַחְשָׁבָה כְּאֵלוֹ אֲנַחְנוּ גְּמַרְנוּ אֶת שְׁתֵּי הַקּוֹמוֹת,
וְעָשׂוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַתֵּר מִפְּרֹט. לְזֹאת, אִם אֵין לְךָ אֶפְלוֹ
אֶת הַתְּכַנְיּוֹת, אֶצֶל ... יֵשׁ תְּמוֹנוֹת אֵיךְ שְׁלֹא נִבְנְתָה, כִּי אִם קוֹמָה
אַחַת, וְהַשָּׂאָר זֶה רַק קְרָשִׁים, וְאִם זֶה יוֹעִיל — כְּדֹאֵי שְׁתַּקַּח אֶת זֶה
אֶתְךָ, וְלִהְרֹאוֹת לוֹ אֶת זֶה.

מַה אוֹמֵר לְךָ! אֲנִי בִּבְעֵינָה רְצִינִית, עִם כָּל זֹאת בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא אֲנִי בּוֹטֵחַ, שְׁאֶצֶא מִהַצָּרָה הַזֹּאת, אֵךְ אֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה כָּל-כָּף
בְּקִלּוֹת, כִּי צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים! וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ עִכְשָׁו כָּל מַה
שְׁבִיכְלֵתְכֶם, נִכְנַסְתִּי בַסֶּבֶךְ, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהוֹצִיא אוֹתִי.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצָּד הַכִּי טוֹב,
וְכַפִּי הַנִּרְאָה אֲנִי מְקַדִּים אֶת נְסִיעַתִּי לְאַרְצָךְ, וְיִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׁאֲנִי כְּבָר
נוֹסֵעַ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי — יֹאמֵר לְצָרוֹתֵי דֵּי, כִּי
כִּשְׁל כַח הַסֶּבֶל, וְאֵין אֶתְּהָ יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַצָּרוֹת
וְהִיסוּרִים שְׁאֲנִי סוֹבֵל.

אֲנִי מְקַנֶּה שְׁתַּקִּים אֶת דְּבָרֵי, וְתַסַּע בְּיַחַד עִם ... לִירוּשָׁלַיִם,
תְּכַף-וּמִיד עַל הַבְּקָר, שְׁלַחְתִּי מִכְּתָב לְ... בְּשִׁבִיל הַרְכָּב, וְאִם הוּא

אֲשֶׁר כה תתקלא בְּנַחַל רנא

אינו יכול, תגשו עם המכתבים האלו אל ... או אל ... כי אני בטוח שהם יעזרו לי בעת צרה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תתקלא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון מתרת יום הכפורים שם ה' [י] ה'תשנ"ח

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

מאז שחזרתי מצייון רבנו ז"ל, חזרתי עם חם מאד גבוה, וכל הזמן אני מרגיש לא טוב, ולכן קשה לי להאריך בכתיבה.

באתי מאד לבקש אותך, אם אתה יכול ללמד עם ... נרו יאיר, את כל ההלכות, כי אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיתחתן בליל ששי י"ד חשוון, ולכן צריכים ללמד אתו הלכות, והוא מענין מאד ללמד, וברוך ה' הוא השתנה לגמרי לטובה.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, וכן תחזק את אשתך, תמשיכו לדבר — אתה עם הגברים, ואשתך — עם הנשים רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, ואל תכנסו עם אף אחד בוכוחים, רק לדבר מאמונה ומאמונת חכמים, בלי שום חכמות והשפלות כלל, וכמאמר רבנו ז"ל אל מוהרנ"ת ז"ל: "אתה תדבר" (פלומר שאם מדברים — פועלים עם הדבורים); כי באמת בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל, אשר הדבור יש לו כח לטוב, או חס ושלום להפך וכו', ועל-כן אתם שניכם צריכים לדבר כל היום עם מי שרק פוגשים, רק מאמונה ומאמונת חכמים, וזו צריכה להיות כל השיחה של שניכם, אתה עם הגברים ואשתך עם הנשים, ואם תהיו חזקים בזה, תראו במשך זמן קצר מאד תוצאות טובות, כי העקר לדבר דבורי אמונה והשגחה פרטית, לא להתפעל מאף אחד, כי אנחנו נמצאים רק בידי הקדוש-ברוך-הוא, עכשו בשעה שעובר עלי כל-כף הרבה

רנב אָשׁר כה תתקלב בַּנְחָל

צרות, אָנִי רוֹאֶה אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שְׁפָל מֵה שְׁלֹמֶדְתִּי בְּמִשְׁפַּח אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה מֵאֵז שֶׁהִתְוַדַּעְתִּי מִרְבֵּנוּ ז"ל, אִיךָ שֶׁהֵכֵל אָמַת וַיִּצִיב וְנִכּוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי חִי עִם זֶה כָּל הַשָּׁנִים, שְׂאִין לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם אָדָם חוֹשֵׁב שֵׁישׁ לוֹ אֵיזָה בְּשׁוֹר וְדָם שְׂיִכּוֹל לְעֹזֵר לוֹ וְכוּ', הוּא נִמְצָא בְּבַעֲיָה רְצִינִית וְכוּ'.

אִין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׁעוֹבֵר עָלַי עֲכָשׁוּ, וְהֵכֵל מֵהַבְּנִין, וְלִמִּי אָנִי בּוֹנֵה אֶת זֶה וְכוּ' וְכוּ' !?

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שְׂיִוְצִיאֵנִי מִהַבִּץ הַזֶּה שֶׁנִּפְלַתִּי אֵלָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [י] ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

הַבְּחוּר צִלְצַל אֵלַי, וְאוֹמֵר שְׂאֵת רוּצָה לְעֵשׂוֹת אַרוּסִין בְּיוֹם שְׁלִישִׁי י"א חֲשׁוֹן, הַהֲכָרַח לִי לְהַגִּיד לָךְ שְׁבִיּוֹם הַזֶּה כָּבֵר אֲמַרְתִּי לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּבֵאֵר שְׁבַע שְׂאִנִּי אֶהְיֶה שָׁם, וְאֲנִי לֹא יְכוֹל לְחֹזֵר בֵּי כִּי זֶה מְאֹד נְחוּץ לִי לְהִיּוֹת שָׁם, וּבְיוֹם לִפְנֵי זֶה יֵשׁ לִי חֲתָנָה שֶׁל מִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוּ, וְעַל-כֵּן הַהֲכָרַח לְהַשְׂאִיר אֶת זֶה לְלֵיל רְבִיעִי, מִקְּסִימוֹם זֶה יְהִי מְאַחֵר, אוֹ שְׂיִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׁבוּעַ לִפְנֵי זֶה שְׂאִנִּי אֲגִיעַ לְאַרְץ, אֲבָל עֲדִיף שְׂיַהְיֶה כְּמוֹ שְׂרַבְנוּ ז"ל רְצָה: "הַיּוֹם אַרוּסִין, מִחֵר חֲתָנָה, וְלְהַכִּין שְׁבוּעַ לִפְנֵי זֶה."

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי, שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ מְאֹד, וּבַתְּךָ תִּכְנַס לְחַפְּהָ בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְיַהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

אֲשֶׁר כה תתקלג בַּנְחַל רנג

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף
לְטוֹבָה, וְתִהְיֶי בְּרִיאָה, וְאֵין לָךְ מֵה לְדַאֵג.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֲרַת יוֹם הַכְּפוּרִים, שֵׁם ה' [י] ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... יָרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל לְעוֹרֵר אֶת כָּל הַיְלָדִים
בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה, וְכֵן הַבְּנוֹת בְּבֵית-הַסֵּפֶר לְהַתְפַּלֵּל עָלַי, כִּי אָנִי נִמְצָא
בְּמַצָּב מְאֹד מְאֹד קָשֶׁה, זֶה לֹא כָּל-כֶּף פְּשׁוּט, כִּי בְּרַגַע שׁוֹנְכֻנְסִים
בְּמִשְׁפָּט, זֶה כְּמוֹ שְׂאֵדָם עוֹלָה עַל גְּרֵדוֹם, שְׂצָרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמִים
וְתַחֲנוּנִים, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה כָּל-כֶּף בְּקִלּוֹת, כִּי מִשְׁפָּטִים זֶה דְּבַר
מְסַפֵּן, אֵף שֶׁתְּהַלֵּה לְאֵל, אָנִי בּוֹטַח בְּהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא לֹא
יַעֲזֹב אוֹתִי, וּבְפָרֵט בְּמַצָּב שְׁלִי, שְׁפִשׁוּט הָאָדָם הַזֶּה גּוֹנֵב וְגוֹזֵל אוֹתִי
לְאוֹר יוֹם, לֹא יִמְלֹט, שְׁקוּמָה אַחַת תַּת קַרְקָעִית תַּעֲלֶה לִי יוֹתֵר מִחֲצִי
מְלִיּוֹן דּוֹלָר, שְׁזֶה פְּשׁוּט צְחוּק מְכַאִיב, עִם כָּל זֶה בְּרַגַע שׁוֹנְצָטְרָף
לְלַכֵּת בְּמִשְׁפָּט, זֶה בְּזִיּוֹן מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל, וּמָה אָנִי, מָה חַיִּי, אֵין לִי
כְּלוּם, רַק חוֹבוֹת וּבְזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְעַל-כֵּן אֵל תִּקַּחוּ אֶת זֶה
בְּקִלּוֹת, וְעַקֵּר כָּלִי הַזֶּיִן שְׁלִי הוּא רַק תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן אִם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת יוֹם תְּפִלָּה עִם הַבָּנִים
וְהַבְּנוֹת, יִהְיֶה לִי חֶסֶד גְּדוֹל, כִּי אָנִי בְּאַמַּת זְקוּק לְרַחֲמִים.

אָנִי מְקַנְיָה לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא
הַטוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקלד.

בעזרת השם יתברך, יום שני מחרת יום הכפורים, שם ה' [ה] ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הנקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

פה תקבל פרוט של הטשעקים שבקשפת. מה אמר לך, אני
בעצמי לא מאמין איך התגלגל כל-כף הרבה כסף, כי אין בדי
פרוטה לפרטה אפלו שוה פרוטה, אבל יותר מהכל פואב לי על
הזלזול שמוזלזלים כל-כף וכו', ודי לחכימא, אבל אני מקנה
להקדוש-ברוך-הוא, שעכשו למדתי לקח טוב, ומהיום אסור
להאמין לאף אחד.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאצא מהסבך הזה, כי
רציתי שהשנה כבר יבנה כל בית-המדרש והאולם. הנה יש לנו
עכשו שתי חתנות בחדש חשון, ואחר-כך שתי חתנות בחדש טבת,
וחכל חכל שאין לנו אולם, ובפרט, שתהלה לאל, התקנים מה
שאמרתי, שביום אחד יהיה לפני הצהרים ברית, אחר הצהרים בר
מצנה ובלילה חתנה, ובשבת קדיש לנתינת שם בעבור בת, וצריכים
אולם יפה מאד, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה להוציא מהכח אל
הפעל רצוני וחשקי.

נא ונא ראה 'לגנב' זמן לדבר אליו יתברך, פי כשמדברים עמו
יתברך, זוכים לישוב הדעת, זוכים למח אחר לגמרי, אשרינו מה
טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, ואנחנו
יודעים מעצות נפלאות פאלו, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל, היינו
אבודים לגמרי.

המאחל לך חג שמח...

נא תודיע לי דרך הפקס מה קרה בבנק, לדעתי אין עצה אחרת,

אֲשֶׁר כַּה תתקלה — כַּה תתקלו בַּנְחַל רַנָּה

רק לקחת את הקבלן למשפט, כי הוא חשב וחושב שיוכל לעבוד עלינו.

כה תתקלה.

בעזרת השם יתברך, יום שני מחרת יום הכפורים, שם ה' [ה] ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתעמד על כף שהעורך-דין יתבע את הקבלן למשפט, ואני מוכן לשלם, וצריכים לעמד על המשמר, ולא להניח לו, וזו סתם חצפה וגנבה לאור יום לבקש רבע מליון דולר על לא דבר, ולכן תעמד חזק שיהיה משפט.

העקר ראה להתחזק באלו הימים דיקא, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, כי העקר בזה העולם, הוא התחזקות, בכל המצבים הכי קשים שעוברים על בני-אדם, צריכים רק להתחזק, זה סוד החיים, כי עובר על כל אחד ואחד כל-כף הרבה צרות ויסורים ומרירות, ואין יצאה אחרת רק להתחזק, וכשמתמידים בספרי רבנו ז"ל, יש כח אף להתחזק.

המאחל לך חג שמח...

כה תתקלו.

בעזרת השם יתברך, יום שני מחרת יום הכפורים, שם ה' [ה] ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

פה תקבל מכתב דחוף ל... גרו יאיר, ותצלצל אליו, ותקרא לו את המכתב, כי זה מאד דחוף.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותגיד לי איפה אתה

רנו אָשׁר כה תתקלו בנחל

אוּחַז עִם הַסְּדוּר, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַתְחִיל לְשַׁלַּח לָכֶם, כְּדֵי שְׂתוּכְלוּ לְגַמֵּר עִם הַסְּדוּר מֵהַ שְׂיֹתֵר מֵהָר.

הַסְּפָרִים עוֹשִׂים פְּעֻלוֹת גְּדוּלוֹת בְּעוֹלָם, וְאַתָּה צָרִיךְ מְאֹד לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכֶּה לְהַדְפִּיס סֵפֶר אַחֵר סֵפֶר, וְתִזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל צָרוֹתֶיךָ וְחֻבוֹתֶיךָ וְדַחְקוֹתֶיךָ וְעֲנִיּוֹתֶיךָ, וְיִתְרַחֵב לְךָ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ חַג שְׂמֵחַ...

כה תתקלו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [ה] ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הָאֲתָרוּג, וְזֶה מִמֶּשׁ יָפִי וּפְאָר, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנִזְכֶּה לְקַיֵּם אֶת הַד' מִיָּנִים בְּשִׁלְמוֹת וּבְכַוְנָה אֲמִתִּית.

וְעַקֵּר הַכְּוִנָּה הִיא בְּפִשְׁטוּת, כַּמּוּבָא בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים: אֲתִ'רִ'ג' — רֵאשֵׁי תְבוּת: אֵל תִּבְוֹאֲנִי רִגְלֵ גִ'אָנָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שְׂעוּבָרוֹת עַל בְּנֵי-אָדָם, הֵן רַק מַחְמַת הַגָּאוֹת וְהַיְשׁוּת שְׂנִכְנָסוּ בּוֹ, וְכִּי אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זִ"ע, שְׁכָּל הַמְּשַׁנְעִים מְשַׁתְּנָעִים מַחְמַת שְׁהֵם רוֹצִים לְהִיּוֹת מְשֻׁהוּ, וְכִשְׁלֵא הוֹלֵךְ לָהֶם, אֲזִי הֵם מְקַבְּלִים שֶׁבָר עֲצָבִים. וְלִכֵּן הָעֵקֶר לְבִטּוֹל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְלִרְצוֹת כְּפִי שֶׁהוּא יִתְבַּרַךְ רוֹצֵה, וְלֹא כְּפִי שֶׁהָאָדָם רוֹצֵה, וְאִזּוֹ כְּשֶׁהָאָדָם הוֹלֵךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ, הוּא מַצְלִיחַ מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ וּבְעֵד כָּל בְּנֵי בֵּיתֶךָ, שְׂיִהְיֶה לָכֶם טוֹב כָּל הַיָּמִים.

נָא לְהוֹדִיעַ לִי כַּמָּה עוֹלִים הָאֲתָרוּגִים, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְשַׁלֵּם לְךָ.

אֲשֶׁר כה תתקלח בַּנַּחַל רְנוּ

וְשׁוּב פַּעַם, תּוֹדָה מְאֹד עַל הָאֲתָרוּגִים, וְאִין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ
עַל כָּל הַחֶסֶד חָנּוּם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁהַשְּׂגָתָ לִי אֲתָרוּגִים כָּל-כָּף יָפִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחָ...

כה תתקלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי מִחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [ה] ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּתוּב בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל, שְׂרַב הַנְּשֻׁמוֹת מְדוּר זֶה הֵם גְּלוּגוּלִים
מְדוּר הַמְדָּבָר, וּמְחַמַּת שְׂאֵז בְּעֵת עֲשִׂית הָעֵגֶל הַשְּׁתַלְטוּ הַגְּבָרִים עַל
הַנְּשִׁים, כְּמוֹ שְׂכַתּוּב (שְׁמוֹת לֵב, ג): "וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל הָעָם אֶת נַזְמֵי הַזֶּהָב
אֲשֶׁר בְּאֲזַנֵּיהֶם" וְגו', שְׁלֵקָחוּ בְּחִזְקָה אֶת הַנְּזָמִים וְהַתְּכַשִּׁיטִים
מִנְשׁוֹתֵיהֶם, לְזֹאת הַיּוֹם הַנְּשִׁים שׁוֹלְטוֹת עַל הַגְּבָרִים, וְאִין לְזֶה שׁוֹם
עֲצָה, וּמִזֶּה אֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁהַיּוֹם עַל-פִּי-רַב הַנְּשִׁים מִתְמַרְדּוֹת
וְשׁוֹלְטוֹת עַל בְּעַלְיָהֶם וְכוּ', וְאִין עֲצָה אֲלָא לְבָרַח אֶל מֶלֶךְ הַכְּבוֹד,
וּלְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וּמִי
שְׁזוּכָה לְבָרַח בְּעַת צָרָה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ עַד
הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּלְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אֹר וְדָרָךְ כָּל הָעוֹלָמוֹת,
וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן מִי שְׁזוּכָה לִיַּחַד יַחֲוּדִים קְדוֹשִׁים מְעִילָא לְתַתָּא
וּמִתַּתָּא לְעִילָא, ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, שֶׁהֵם הָאֲרַבְעָה הָעוֹלָמוֹת, אֲז
מְרַגִּישׁ חַיִּים עֲרַבִים וּמְתוּקִים, וְכַמְעַט שְׂאִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְשׁוֹם
הַשְּׂגָה, אֲלָא כְּשֶׁמְמַשִּׁיכִים עַל עֲצָמָם אֶת הַיַּחֲוּדִים הָאֵלוּ בְּקַבִּיעוֹת,
שְׂתַמִּיד יַיַּחַד אֵלוּ הַיַּחֲוּדִים, אֲבָל לְזִכּוֹת לְהַגִּיעַ לְזֶה, צְרִיכִים הַרְבֵּה
לְעַבֵּד עַל קְדֻשַׁת הָעֵינַיִם וּקְדֻשַׁת הָאֲזְנַיִם וּקְדֻשַׁת הַחֻטָּם וּקְדֻשַׁת
הַפֶּה, הֵינּוּ הַגְּלוּי הַנִּפְלָא שְׂגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א',

רנח אָשֶׁר כה תתקלח בַּנְּחָל

סימן כא), שֶׁהֵם הַשְּׂבָעָה גְרוֹת; פִּי כִּשְׁהָאָדָם זוֹכָה לְקַדֵּשׁ אֶת הָעֵינַיִם, מֵאִיר עָלָיו אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת מִשֶּׁם ע"ב, וּכְשֶׁהָאָדָם מְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמוּנַת חֲכָמִים, וּמִטָּה אֲזַנּוֹ לְשִׁמְעַ בְּדַבְרֵי חֲכָמִים, מְזַכֵּךְ אֶת הָאֲזָנַיִם, וְשׁוֹמֵעַ אֶת הַקּוֹל הַפְּנִימִי שֶׁל הַבְּרִיאָה, וּכְשֶׁהָאָדָם זוֹכָה לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצָמוֹ מִכַּעֲס, וּמֵאָרִיף אָפוֹ, וְיוֹדֵעַ וְעַד, אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרֵּךְ נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֵיו נִמְצָא, וּמָה שֶׁקָּרָה וּמָה שֶׁנֶּאֱרַע, הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, אֲזִי מֵאִיר עָלָיו שֵׁם מ"ה, פִּי הוּא מִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוּף. וְהַעֲקָר הוּא הַפֶּה, שֶׁהוּא נֶגֶד שֵׁם ב"ן, שֶׁהָאָדָם צָרִיף מֵאֵד מֵאֵד לְשִׁמּוֹר עַל דְּבוּר פִּיו, וּבְפֶרֶט בְּשָׂעָה שֶׁצָּרִיף לְדַבֵּר עִם אִשְׁתּוֹ. וְעַל-כֵּן לֹא בְּחִנּוּם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אָבוֹת, א, ה): כָּל הַמְרַבֵּה שְׂיָחָה עִם הָאִשָּׁה, גּוֹרֵם רָעָה לְעֲצָמוֹ וּבוֹטֵל מִדְּבָרֵי תוֹרָה, וְסוּפוֹ יוֹרֵשׁ גִּיהֵנוּם עוֹד בְּזָה הָעוֹלָם, פִּי עַל-יָדֵי רַבּוּי הַדְּבוּרִים שֶׁל מָה בְּכָף, שׁוֹמְעִים אַחֲרֵי-כֵן חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים, צָעֲקוֹת וְשׁוֹעוֹת, עַד שְׁסוּבְלִים אֶת מְרִירוֹת הַגִּיהֵנוּם בְּזָה הָעוֹלָם.

וְלִכֵּן רָאָה לְדָם וְלִשְׂתֵּק, וְלִקְבֹּל אֶת כָּל הַבָּא עָלָיָה בְּאִתְּחָבָה, וּבְזָה בְּעֲצָמוֹ תִּזְדַּכֵּךְ נִשְׁמַתְךָ, וְתִהְיֶה כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ. וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, שֶׁתִּתְחִיל לְלַמֵּד בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּבוֹא הַיּוֹם אֲדַפִּיס אֶת הַפְּרוּשׁ שֵׁישׁ לִי עַל כָּל הָעֵץ חַיִּים וְעַל הַפְּרִי עֵץ חַיִּים, פִּי תִהְלֶה לְאֵל, זְכַנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּדֶרֶךְ חֲדָשָׁה בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל, הַכֹּל עַל-פִּי הַהַקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

אֵל תִּהְיֶה שְׂבוּר, פִּי רַב בְּנֵי-אָדָם סוּבְלִים אוֹתוֹ סָבֵל שְׂאֵתָה סוּבֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוּא חָכֵם, וְיוֹדֵעַ אִיךָ לְהִתְמוֹדֵד עִם הַבְּעֵינָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

כה תתקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי מִחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [ה] ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם אֶל ... תְּחִיָּה.

אל תהיי בכעס שְׁאֲנִי מְטָרִיחַ כָּל-כָּף אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי מֵה לַעֲשׂוֹת?! נִכְנָסְתִי בְּצָרָה גְדוֹלָה, וְעַכְשָׁו אֲנִי צָרִיךְ לַחֲשֹׁב עֲצוֹת אֵיךְ לַצָּאת, כִּי סוּף כָּל סוּף לְמִי אֲנִי בּוֹנֵה אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ? וְלְמִי אֲנִי בּוֹנֵה אֶת הָאוֹלָם שְׂמֵחוֹת? אִם לֹא לְיִלְדִים שְׁלָכֶם.

יְעוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזַכֶּה לַצָּאת מִהַצָּרָה הַזֹּאת, וְיִקְיֵם בִּי: "שְׂמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה" (תְּהִלִּים ז, טו).

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחָ...
...

כה תתקמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַסְּפּוֹת, שֵׁם ה' [ה] י"ד תְּשַׁרֵּי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה וַיִּגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, הַיְהוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וַהֲצִלָּחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים אֶל חַג הַשְּׂמֵחָה, חַג שְׂנֵקְרָא גַם חַג הָאֶסִּיף, שְׁבוּ הָאָדָם יְכוּל לְאָסֵף אֶת כָּל הַדְּמָעוֹת וְהַתְּפִלוֹת שְׁשֻׁפָּף בֵּימֵים הַנּוֹרָאִים — רֵאשׁ הַשָּׁנָה וַיְמִי הַתְּשׁוּבָה וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים, וְלִהְנוֹת מִהַפְּרוֹת, כִּי בַחַג הַסְּפּוֹת כָּל הָעוֹנוֹת מִתְּהַפְּכִין לְזִכְיוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַבֵּף עֲלֵינוּ בְּצֵלָא דְמַהִימְנוּתָא, צֵל הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְעַל-כֵּן עֵקֶר כּוֹנֵן הַסְּפָה הִיא בְּתַמִּימוֹת וּבַכְּפִישִׁיטוֹת, לִידַע אֲשֶׁר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אֲתָנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ, וְאִין מַה לְּפַחַד כָּלֵל, וְזֶה עֵקֶר הַכַּח שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׂנִכְנַס אֶל תּוֹךְ

הסֶכָּה עִם הַגְּשָׁמִיּוֹת שֶׁלוֹ, וּבְזֶה נִסְתָּר בְּצֵל כְּנָפָיו יִתְבָּרֵךְ, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְּרַב כְּהֵנָּא): כָּל מִי שֶׁמְקַיֵּם מִצְוֹת סֶכָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אָנִי מִסִּף עָלָיו מַחְמָתוֹ שֶׁל יוֹם הַבָּא, כִּי אֵין לוֹ כֶּבֶד לִפְחוֹד מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַמְקַטְרֵג עַל הָאָדָם. וְכֵן אָמְרוּ (שם): כָּל מִי שֶׁמְקַיֵּם מִצְוֹת סֶכָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִסִּף עָלָיו מִן הַמִּזִּיקִים שֶׁלֹּא יִזְיקוּ אוֹתוֹ; וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח עִם מִצְוֹת סֶכָּה, וּבִפְרָט שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, וְכִינּוּ לְקַהֲלָה כָּל-כֶּף יָפָה, שְׂאוּחִזִּים אֶת עֲצָמָם בְּאַחֲדוּת, וְזֶה סוּד הַצְּלַחְתָּנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הֵיּוֹת שְׂאֲנִי נִמְצָא בְּצִרָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי מִיָּמֵי לֹא בָאתִי לְמַצֵּב כְּזֶה, לְהִסְתַּכְסֵּף עִם מְשֻׁפָּטִים, אֲבָל מֵהַנְּעֻשָׂה, זֶה גַם-כֵּן הַנְּסִיּוֹן שְׁלִי, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְקֵשׁ, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שִׁיִּזְכִּירָנִי לְטוֹבָה בְּתוֹךְ הַסֶּכָּה, וּיִבְקֵשׁ רַחֲמִים רַבִּים עָלַי, וְאֶהְיֶה לוֹ אֶסִּיר תּוֹדָה בְּשִׁבִיל זֶה.

נָא וְנָא רְאוּ לְשַׁמַּח מְאֹד עִם הַד' מֵינִים, וְלִנְעֻנֵעַ לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה וְיִלְד' קִצּוֹת הָעוֹלָם, וְלִגְלוֹת וּלְפָרְסָם בְּזֶה — הֵן לְעֲצָמוֹ וְהֵן לְכֻלָּם, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְצְרִיכִים לְהַמְשִׁיף אֶת הַיְדִיעָה הַזֹּאת הַיֵּטֵב בְּתוֹךְ הַלֵּב, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִכָּל הַנְּסִיּוֹנוֹת הַקָּשִׁים שְׁעוֹבָרִים עַל הָאָדָם, כִּי הָאָדָם צְרִיף לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַמְצָבִים הַקָּשִׁים שְׁעוֹבָרִים עָלָיו, וּבְשִׁבִיל זֶה מְנַעֲנָעִים עִם הַד' מֵינִים דִּיקָא, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד צְדִיקִים, בֵּינּוֹנִים, רְשָׁעִים, וְשְׂאִינָם יוֹדְעִים כְּלוּם, שֶׁהֵם בְּכַחֲנֵת תִּינּוּקוֹת שְׁנֻשְׁבוּ, לְגִלוֹת לְכֻלָּם שֶׁלֹּא יִתְיַאֲשׁוּ, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתָּם, עִמָּם וְאֶצְלָם, וְאֶסוּר לְהִתְיַאֲשׁ. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְחִזּוֹק יְהוּדִים בְּכָל יוֹם, כִּי בְּזֶה יִהְיֶה גַם לוֹ הַתְּחַזְּקוֹת, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו) אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים מ"א): "אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ הַגּוֹי"ה", אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְהַשְׁכִּיל אֶת אַחֲרִים, וְלְהַכְנִיס בָּהֶם דַּעַת וְהַשְׁכֵּל, וְזֶה מוֹעִיל הֵן לְעֲצָמוֹ וְהֵן לְאַחֲרִים. לְעֲצָמוֹ זֶה מוֹעִיל, כִּי הַרְבֵּה פְּעָמִים אָדָם נוֹפֵל בְּקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין וְנִשְׁבֵּר לְגַמְרִי, וְנִדְמָה

לו כְּאֵלוֹ אֲבָד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּנּוּ, וְכֵאלוֹ לוֹ כִּכְּבֹר לֹא יִהְיֶה שׁוּם אוֹר בַּחַיִּים, כִּי מְרַב צַעַר וְעִגְמַת נַפְשׁ וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וַיִּרְאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּפְחָדִים שֶׁל הֶבֶל, נִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ זֶה סוֹף הָעוֹלָם, וְכִשְׁפָּא הַבַּעַל שֶׁכָּל וּמִשְׁכִּילוֹ, וּמִכְנִיס בּוֹ הַתְּחִזְקוֹת, וּמְחַזְקוֹ וּמַעוֹדְדוֹ וּמְשַׁמְחוֹ, בְּזֶה הוּא מְרַחֵב אֶת מַחוֹ וְדַעְתּוֹ, וְזוֹכֶה לְהַחִיּוֹת בֶּן אָדָם, וּפְשׁוּט מִצִּילוֹ, וְלִכְּנֵן הִיא מְצוּה גְדוֹלָה מְאֹד לְחִזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת כָּל בֶּרֶשׂ יִשְׂרָאֵל בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְתַמִּיד יִדְבֹר רַק דְּבוּרֵי הַתְּחִזְקוֹת עִם כָּל אֶחָד, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל הַעֲבוּדָה שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְשַׁמַּח אֶת אַחֲרִים, וְזֶה מוֹעִיל גַּם לְעִצְמוֹ, כִּי גַם הָאָדָם כִּשְׁהוּא נוֹפֵל בְּקִטְנוֹת הַדַּעַת וּבְקִטְנוֹת הַמַּחֲשֵׁן, וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וַיִּרְאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּפְחָדִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כִּשְׁזוֹכָה לְחִזֵּק אֶת אַחֲרִים, אֲזִי הוּא יוֹצֵא מִן הַיִּרְאוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת וְהַפְּחָדִים. וְלִכְּנֵן תַּעֲסִקוּ בַּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְתִרְאוּ אִיךָ שְׁזֶה יוֹעִיל לָכֶם בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ בְּכָל לַיְלָה שְׁמַחַת בֵּית הַשְּׁוֹאֲבָה, בְּכָל לַיְלָה אֲצֵל אֶחָד אַחֵר מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּסִפְתּוֹ, וְתִהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמַחָה שְׁלָכֶם תוֹעִיל לְכָל הַשָּׁנָה, כִּי בְּאַמַּת כָּל עֲבוּדַתְנוּ צְרִיכָה לְהִיּוֹת קִדְשׁ לְמַעַן לְחִזֵּק נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכִשְׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּחַ-הוּא רוּאָה חֲבוּרַת אֲנָשִׁים, שְׁמוּסְרִים נִפְשָׁם בְּפַעַל מִמֶּשׁ, לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא מִמְשִׁיף עֲלֵיהֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, כִּי אֲצֵלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בֶּרֶשׁ יִשְׂרָאֵל, שְׁזוֹכָה לְחִזֵּק אֶת אַחֲרִים, וְאִף שְׁעֵלְיוֹ בְּעִצְמוֹ עוֹבֵר כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת, וְכָל-כֶּף הַרְבֵּה יְסוּרִים, וְכָל-כֶּף הַרְבֵּה מְרִירוֹת, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ אֲבָד מְנוּס וְתִקְוָה, וְכֵאלוֹ אֲבָד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֶת הָעוֹלָם הַבָּא שְׁלוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן אֵינוֹ מֵיֵאֵשׁ אֶת עִצְמוֹ, אֲלֵא בּוֹרַח וּבֹא וּמִשְׁתַּטֵּחַ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, וּמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן זוֹכָה לְחִזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת אַחֲרִים, זֶה מְאֹד מְאֹד יִקָּר בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלֵאדָם כְּזֶה כְּבָר אִף אֶחָד לֹא יְכוּל לַעֲשׂוֹת כְּלוּם, וְלִכְּנֵן כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְשַׁמַּח בְּחַג הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה חַג הַסְּכּוֹת, שֶׁהוּא זְמַן שְׁמַחְתְּנוּ, חַג הָאֶסִּיף, שְׁבוּ

רסב אֲשֶׁר כה תתקמא בנחל

נְאֻסְפִים כָּל הַנְּצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים שְׁאֵבְדָנוּ עַל-יְדֵי חֲטָאֵינוּ הַמְרֻבִּים,
וְדִיקָא עַל-יְדֵי מְצוֹת סִפָּה זֹכִים לְהַכְנִיסָם בְּתוֹךְ הַקְּדוּשָׁה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דַרְכְּכֶם, וְתִהְיוּ רַק שְׂמֵחִים
וְעֲלִיזִים, וְכֵן תִּשְׂמְחוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם וְאֶת יְלָדֵיכֶם, כִּי זֶה עֵקֶר מְצוֹת
הַחַג — לְשִׂמְחָה אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו, כִּי כָּל הָעֲנָנִים שֶׁל סִפָּה הוּא
”תִּשְׁבוּ כְּעֵין תְּדוּרוֹ”, מַה דִּירָה — אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, אִף סִפָּה — אִישׁ
וְאִשְׁתּוֹ (סִפָּה כ.ח.).

אֶהְיֶה לָכֶם אָסִיר תּוֹדָה, אִם תִּזְכְּרוּ אוֹתִי לְטוֹבָה, כִּי אֲנִי צָרִיךְ
לִישׁוּעָה גְדוֹלָה וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ...

כה תתקמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרֵב חַג הַסְּכוּת, י”ד תְּשׁוּבָה ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשְׂאוֹת חֵן לְךָ עַל כָּל הַטּוֹב שְׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי.

בְּעֲנִין וְכוּ', בּוֹדְאִי לְגַמֵּר אֶת זֶה מַה שְׁיִוָּתֵר מֵהַר, וְתִשְׁתַּמֵּשׁ עִם
הַפְּסָף שֵׁשׁ אֶצְלֶךָ, אִף צָרִיךְ תְּמִיד לְחַשֵּׁשׁ אִם לֹא מִסֵּר אֵיזָה טְשַׁעַק
לְמִישָׁהוּ, וְהֵיכָא יָבוֹא לְתַבְעַ, שְׂיִהְיֶה לָנוּ תַכְף וּמִיָּד אֵיךְ לְהַחְזִיר,
כְּדֵי שֶׁלֹּא נִסְתַּבֵּךְ.

וְכֵן בְּעֲנִין הַחֲזֵרַת חוֹבוֹת, אִם רַק יִכָּנַס אֵיזָה שְׁפַע בְּהַלּוּלָא שֶׁל
רַבְּנוֹ ז"ל בְּעֵבֹר הַבֵּית-מְדֻרָשׁ, כְּדֵי לְשַׁלֵּם בְּזֶה חוֹבוֹת, כִּי הָעַל
הַקְּשָׁה רוֹבֵץ עָלַי, וְקִשָּׁה לִי לְסַחֵב עַל כְּזָה וְכוּ'.

בְּעֲנִין ... וְ... לְדַעַתִּי, גְּמָרְנוּ עִמָּהֶם, וְעוֹד יִצְאָתִי מִפְּסָד עִם

אֲשֶׁר כה תתקמב בַּנְחַל רסג

הַפֶּסֶד גָּדוֹל, לֹא כְמוֹ שֶׁ... גֵּרוֹ יְאִיר, אוֹמֵר, שְׁעֵדִין חֲיִבִים לְתֵת לוֹ, זֶה סֵתָם דְּמִיּוֹן וּגְנֻבָה, וּבְבֹא הַיּוֹם נִתְחַשְׁבֵּן עַל הַכֹּל.

אֲסוּר לְוֹתֵר לְ... כָּלֵל, רַק לְלַכֵּת עִמּוֹ בְּמִשְׁפָּט, וְכִף יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, וּנְקַח קִבְלָן אַחֵר לְגַמְרֵי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ לְקַבֵּל הַתֵּר בְּנִיָּה וְכֵן מִפְּרֵט עַל הַבֵּית-כְּנֶסֶת, וּנְזַכֶּה לְרֵאוֹת כְּבֹד בְּכַנְיָנוּ בְּשִׁלְמוֹת.

אוֹדוֹת עֲנִין הַכֶּרֶת הַטּוֹב, תֵּאֱמִין לִי, שֵׁישׁ הַרְבֵּה לְדַבֵּר עַל זֶה, וְקַבְּלֵתִי עַל עֲצָמֵי כְּלֵי גְדֵר, אֲשֶׁר הַקּוֹנְטֵרַס הֶרְאָשׁוֹן בְּשָׁנַת תּשנ"ח אַחֲבֵר עַל עֲנִין זֶה, כִּי לְדַעֲתִי, זֶה הַדְּבָר הַכִּי יָקָר וְהַכִּי חָשׁוּב, וְדִיָּקָא בְּזֶה כָּלֵם מְזוֹלְזָלִים, וְאֲדַרְבֵּה מִי שְׁעוֹשֶׂה טוֹבָה לְמִישֶׁהוּ, יִהְיֶה מוֹכֵן לְקַבֵּל רַע בְּחִזְרָה, מֵה לַעֲשׂוֹת, זֶה טָבֵעַ רַע שֶׁל בְּנֵי-אָדָם, יִזְכְּנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁלֵּם תְּמִיד חִזְרָה לְזוּלַת רַק טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ וּלְכֹל מְשֻׁפְּחָתְךָ חַג שְׂמֵחַ...

כה תתקמב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, ח' לַ הַמוֹעֵד סְבוֹת, ח"י תְּשַׁרֵּי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל-הַקְדוּשׁ" דִּי בְּכֹל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאַנְחָנוּ זוֹכִים לְדַבֵּר מִרְבָּנוּ ו"ל, אִיזוֹ זְכוּת הִיא זו, לְדַבֵּר כָּל שְׁבוּעַ מִרְבָּנוּ ו"ל, וּמִכָּל שֶׁכֵּן הַלִּילָה, שְׁזָהוּ הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל.

הַלּוּלָא זֶהוּ חֲתֻנָּה, יוֹם הַהִסְתַּלְקוֹת שֶׁל הַצַּדִּיק נִקְרָא הַלּוּלָא,

חַתְנָה בְּשָׁמַיִם, בְּשָׁמַיִם שְׂמַחִים מְאֹד מְאֹד שֶׁהִנֵּה הַצְּדִיק מְגִיעַ. כִּי
 כִּן אוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קִהְלֵת רַבָּה, פְּרָשָׁה ז', סִימָן ד') עַל הַפְּסוּק
 (קִהְלֵת ז, א): "טוֹב יוֹם הַמָּוֶת מִיּוֹם הַיְלָדוּת"; כִּשְׁהַתִּינוּק נוֹלָד, אֵין
 יוֹדְעִים לְמָה הוּא מְסַגֵּל לְגֹדֵל, וְאֵיךְ וּמָה עֲלוּל לַעֲשׂוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם,
 כִּי רְאִינוּ הַמּוֹן הַמּוֹן נְשָׁמוֹת, שֶׁבְּעוֹנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים, לֹא זָכוּ לְגֹדֵל
 בְּקִדְשָׁה, וְעוֹד, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, הִפְכוּ אֶת כָּל הָעוֹלָם לְכַפִּירוֹת
 וְאִפִּיקוֹרְסוֹת. אָבֵל כְּשֶׁאָדָם נִסְתַּלַּק מִזֵּה הָעוֹלָם, אִזּוֹ רוֹאִים מָה עָשָׂה
 בְּזֵה הָעוֹלָם. וְזֵה נֹאמַר עַל כָּל יְהוּדֵי וִיהוּדֵי, בְּיוֹמוֹ הָאֲחֵרוֹן יוֹדְעִים
 כִּבְרַם מָה פָּעַל בְּזֵה הָעוֹלָם; אִךְ בְּיוֹם שְׁנוֹלָד אֵין יוֹדְעִים מָה וּמִי
 וְאִמַּת, שְׂמַחִים עִם הַתִּינוּק וְכוּ', אָבֵל אֵין יוֹדְעִים מָה יִהְיֶה עִמּוֹ;
 יְכוּל לְהַפְּךְ אֶת כָּל הָעוֹלָם. וְעַל הַרְשָׁע יִרְבְּעֵם אֲמָרוּ חַכְמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים (אָבוֹת ה, יח): יִרְבְּעֵם בֵּן נִבְטַח חָטָא וְהִחֲטִיא אֶת הֶרְבִּים,
 וְחָטָא הֶרְבִּים תְּלוּי בּוֹ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם מְלֹא
 כַּפִּירוֹת. מָה שְּׂאִין בֵּן מִשָּׁה רַבָּנוּ, זָכָה וְזָכָה אֶת הֶרְבִּים, וְכָל הָעוֹלָם
 תְּלוּי בּוֹ. וּכְשֶׁהֲגִיעַ הַיּוֹם שֶׁנִּסְתַּלַּק מִשָּׁה מִזֵּה הָעוֹלָם, נַעֲשֶׂתָה שְׂמַחָה
 לְמַעֲלָה, כִּי הִנֵּה הֲגִיעַ מִשָּׁה, שֶׁגָּלָה וּמְלֹא אֶת כָּל הָעוֹלָם אֱלֻקוֹת.
 מִשָּׁה רַבָּנוּ שֶׁהוֹרִיד אֶת הַתּוֹרָה, שֵׁשׁ בַּיּוֹם תְּרִי"ג מְצוּוֹת, וְהַחֲדִירָן
 בְּעַם יִשְׂרָאֵל, עַל-בֵּן נִקְרָא חֵי, וְעַד כָּל הַדּוֹרוֹת נִקְרָאת הַתּוֹרָה עַל
 שֵׁם מִשָּׁה: "זָכְרוּ תּוֹרַת מִשָּׁה". אוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, שְׁכָל
 צְדִיק וְצְדִיק נִקְרָא בְּחִינַת מִשָּׁה, וּבַפְּרָט יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת, כְּמוֹ רַבִּי
 שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ, הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, וּבַפְּרָטִי
 פְּרָטִיּוֹת רַבָּנוּ ו"ל, שֶׁהֵם הַחֲדִירוּ בְּעַם יִשְׂרָאֵל לְקַיֵּם אֶת הַמְצוּוֹת שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה, לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה וּלְהַחְזִיק
 מִמֶּמֶד. רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי הָיָה תַכְף-וּמִיד בְּתַחֲלַת הַגְּלוּת, וְהָאִיר
 אֶת הָעוֹלָם עִם לְמוֹדֵיו בְּזִהָר וּבְתַקוּנִים, גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה הַכִּי
 עֲלִיוְנָה. הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ כְּבָר הָיָה בְּסוֹף הַגְּלוּת, וּמִיָּמֵינוּ מִתְחִיל
 לְהִתְנוּצֵץ אוֹר הַגְּאֻלָּה, וְהוּא הָאִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם עִם אֱלֻקוֹת בְּגִלוּי
 כְּזֵה, שְׁדוֹרוֹת דּוֹרוֹת מְלִפְנֵינוּ לֹא יָדְעוּ מְגִלוּיִים כְּאַלוֹ. וְהַבְּעַל-שֵׁם-
 טוֹב הַקְּדוֹשׁ הוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם בְּגִלוּי עוֹד יוֹתֵר, וְהַגְּבִיָּה
 הַמּוֹן הַמּוֹן נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, מְלֹא אֶת כָּל הָעוֹלָם עִם אוֹר, עַד שֶׁבָּא
 רַבָּנוּ ו"ל, שֶׁהוּא הַבְּטִיחַ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְקַן אֶת כָּל הָעוֹלָם

כלו, וימלא את העולם עם אלקותו יתברך, עד שאפלו פשוטי עם ישיגו אלקות.

רבנו ז"ל אָמַר פֶּעַם לְתַלְמִידָיו, שֶׁהוּא יִתְקַן אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּחַיָּיו. וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סה), שֶׁהַצַּדִּיק יְכוּל לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּחַיָּיו. אָבֵל יֵשׁ צַדִּיק שֶׁמְכַרְח לְהִסְתַּלֵּק מִזֶּה הָעוֹלָם. וְקֹדֶם הַהִסְתַּלְּקוֹת שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, שָׁאָלוּ מוֹהַר"ת ז"ל: רַבִּי, הֲרִי אֲמַרְתָּם שֶׁיֵּשׁ צַדִּיק שֶׁיְכוּל לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָם בְּחַיָּיו? עָנָה רַבְּנֵנוּ ז"ל: אִזְ אֲמַרְתִּי כֵּן, וְעַתָּה אֲנִי אוֹמֵר אַחֲרַת, וּמָה יֵשׁ לָכֶם לִפְחַד, כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם. וּמוֹהַר"ת ז"ל אוֹמֵר, שֶׁכָּל הַתְּקוּנִים שֶׁרַבְּנֵנוּ ז"ל הִבְטִיחַ, שֶׁיִּתְקַן אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, זֶה דִּיקָא אַחֲרֵי הַהִסְתַּלְּקוֹת שְׁלוֹ. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב אֲצֵל שְׁמִשׁוֹן (שׁוֹפְטִים טז, ל): "וַיְהִי הַיּוֹם הַמֵּתִים אֲשֶׁר הָמִית בְּמוֹתוֹ רַבִּים מֵאֲשֶׁר הָמִית בְּחַיָּיו"; כִּי כָּל אָדָם מְלֵא קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, כְּמֵאֲמַר הַגְּמָרָא בְּבִרְכוֹת (בְּרֵכוֹת ו.): אֲלֵמְלֵא הָיָו נוֹתְנִים רְשׁוֹת לְעֵיִן לְרֵאוֹת כְּמָה קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים מְסַבְּבִים אֶת הָאָדָם מִיִּמִּין וּמִשְׂמָאל לְאֵלְפֵי אֵלְפִים, הִנֵּה מִתְּפַחַד. אֲמַנָּם כָּל אֶחָד יְכוּל לְהִטְעוֹת אֶת הַשָּׂנִי, וְלוֹמֵר: "הִנֵּה אֲנִי צַדִּיק" וְכוּ', אָבֵל אֶת הַצַּדִּיק הַאֲמֵת אֵי אֲפֹשֶׁר לְהִטְעוֹת, הוּא יְכוּל לְרֵאוֹת הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב מִי אָנּוּ, וְאִף שֶׁיֵּשׁ לָנוּ תְּשׁוּבָה לְשׁוּב בְּתִשְׁבָּה, אָבֵל עַדִּין מַחֲמַת רַב חֲטָאִים שֶׁחֲטָאנוּ, אָנּוּ מְלֵאִים קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, וְהַהֲכָרַח לָנוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנֵנוּ ז"ל, שֶׁיְכוּל לְהָמִית אֶת כָּל הַשָּׂדִים וְהַרוּחֹת הַמְּסַבְּבִים אוֹתָנוּ. וְזֹאת אָנּוּ רוֹאִים בְּמִצִּיאוֹת, הִנֵּה אָנּוּ מִתְּלַהֲבִים בְּתִשְׁבָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָנּוּ זוֹכִים לְהִתְבּוֹדֵד לִפְנֵינוּ יִתְבָּרַךְ, וּמְקַבְּלִים קְבָלוֹת לְעֵשׂוֹת רְצוֹנוּ יִתְבָּרַךְ, וַיֵּשׁ בָּנוּ שְׂמִחָה אֲמִתִּית, וְהִנֵּה פְתָאם הַכֹּל מִתְּהַפֵּךְ וְנִמּוּג, הַכֹּל נִשְׁכַּח מֵאֲתָנוּ, וְנִכְנָסֵת בָּנוּ מְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְקִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְעַל הַצַּדִּיק — מָה הַצָּרְכָנוּ אֶת כָּל זֹאת?! אֵיךְ יִתְכַּן, אִם-כֵּן, שְׂגֵי הַפְּכִים בְּנוֹשָׂא אֶחָד — שֶׁהִנֵּה אָדָם מִבְּטִיחַ לוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁלֹּא יַעֲזֹבָנוּ, וְהִנֵּה פְתָאם הַכֹּל נִשְׁכַּח, וַיֵּשׁ לוֹ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּמִתְחַרֵּט לְגַמְרֵי, מֵהֵיכֵן זֶה בָּא? אֵלֵא כְּשֶׁאָדָם מְקַרֵּב לְצַדִּיק, הַצַּדִּיק לּוֹקַח אֶת רְצוֹנוּ, עַד שֶׁאֵינוּ רוֹצֵה כְּלוּם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵצְמוֹ, וּבְרַגַע שְׁזוֹכָה לְדַבֵּק אֶת עֵצְמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ,

הוא הכי מאשר בחיים, אֲשֶׁר אֵין אֲשֶׁר גְּדוֹל יוֹתֵר כְּמוֹ הַדְּבָקוֹת
בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֵדָם אֵינוֹ רוֹצֶה כְּלוּם רַק אוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲבָל
כְּשֶׁאֵדָם עוֹזֵב אֶת הַצְּדִיק, אֲזִי רְצוֹנוֹ רַק רוֹצֶה שְׁטִיּוֹת, וְנוֹפֵל בְּנִקְבֵּא
דִּתְהוּמָא רְבָא, וְהַקְלָפוֹת וְהַמְשַׁחֲיִתִּים מִתְגַּבְּרִים עָלָיו, וְנִכְנָס בְּדַכְאוֹן
וּבְיָאוּשׁ וּבְסִפְקוֹת עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְעַל הַצְּדִיק — מָה הֵייתִי
צָרִיךְ אֶת כָּל זֹאת? ! מָה יֵשׁ לִי כָּאֵן וְכוּ? ! וְכַדוּמָה כָּל מִינֵי
דְּמִיוֹנוֹת.

רַבְּנוּ ז"ל הַבְּטִיחַ לָנוּ שִׁישְׂאָר בֵּינֵינוּ. וְלִפְנֵי שְׁנֹסַע לְהַסְתַּלַּק מִזֶּה
הָעוֹלָם אָמַר: אִם תִּחְזִיקוּ עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי
אֲלֵיכֶם. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, עֲזָרְנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עֲצָם הָעֵבֶדָה שְׂזָכִינוּ
לִידַע מִרְבָּנוּ ז"ל — זֹו זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי עֲדִין יֵשׁ מְלִיוֹנִים
יְהוּדִים שְׂאֵינָם יוֹדְעִים מִרְבָּנוּ ז"ל; הֵן יְהוּדִים הַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה',
יְהוּדִים יְקָרִים, לוֹמְדִים, חֲסִידִים, מְקַיְמִים אֶת הַמְצוּוֹת, אֲבָל מִרְבָּנוּ
ז"ל עֲדִין אֵינָם יוֹדְעִים, וְנִרְאֶה לָהֶם כָּל הַדְּבָר הַזֶּה מוֹזֵר. וְהֵן אֲנָשִׁים
פוֹרְקֵי עַל, שְׂלֵגְמֵרֵי רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִהֵיחֲדוּת, מְקַיְמִים
תּוֹרָה וּמְצוּוֹת. וְהֵנָּה אָנוּ הָעֲנִיִּים, הַשְּׂבוּרִים וְהָרְצוּצִים, כְּפִי שְׂכָל
אֶחָד מֵאֲתָנוּ מִכִּיר אֶת עֲצָמוֹ, כֵּן זָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר זֹו
הַזְכוּת הַכִּי גְדוֹלָה. אֲזִי הִבֵּה נִדְבָר וְנִתְיָשֵׁב מָה עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת הַלְיָלָה
הַזֶּה, שְׂזֵהוּ הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

הַלְיָלָה יִשְׁנָה שְׂמַחָה גְּדוֹלָה בְּשָׂמִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַבְּטִיחַ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִחְזִיר אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאָמַר
(חֲזִי-מוֹתֵרֵן, סִימָן רנא), שְׂלֹא רַק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל אֲנִי יָכוֹל לְהַחְזִיר
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲלָא אַף אֶת אֲמוֹת הָעוֹלָם אֲנִי יָכוֹל לְהִבְיֵא
קְרוֹב מְאֹד אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ; כִּי לְמוֹד רַבְּנוּ ז"ל הוּא עֲמַק עֲמַק מִי
יִמְצָאָנוּ בְּרַחֲמֵנוּת, כִּי עוֹד לֹא הִיָּה רַחֲמֵן כְּרַבְּנוּ ז"ל. וְעָלֵינוּ לְהִתְקַרֵּב
לְרַבְּנוּ ז"ל בְּיִתְרָה שְׂאֵת וּבְיִתְרָה עוֹ, אֵין מְסַפִּיק שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מִרְבָּנוּ
ז"ל, שְׂהֵינּוּ אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה, וּמִשְׁתַּוְּקָקִים לְיִלְךְ בְּדַרְכֵינוּ,
אַף אֵין זֶה דִּי. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׂיֵשׁ אֲצֵלוֹ שְׂלֹשׁ כְּתוּת חֲסִידִים: כְּתָה
אֲחַת — שְׂבָאָה לְאָכַל קוּגֵל וְקוּלִיטְשׁ אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל. כְּתָה שְׂנֵיָה
— שְׂבָאָה לְשִׂמְעַת תּוֹרָה מִרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר תּוֹרָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הִיא

אחַרְת לַגְמָרִי, שְׁאִין שׁוּמְעִים שִׁיחוֹת וְדַבּוּרִים כְּאֵלוֹ בְּשׁוּם מְקוֹם, עַל-כֵּן בָּאוּ אֲנָשִׁים לְשִׁמְעַת תּוֹרָתוֹ, וְזוֹ מִדְּרָגָה יוֹתֵר גְּבוּהָה. כִּתְּה שְׁלִישִׁית — "אֵלוֹ הֵן שְׁאִנִּי חֲקוּק בְּתוֹךְ הַלֵּב שְׁלָהֶם". וְסִיִּם רַבְּנוּ וְ"ל: אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּרְאוּ לִהְיוֹת מִהַכִּתְּה הַשְּׁלִישִׁית; הִינּוּ רוֹאִים כָּל מִינֵי אֲנָשִׁים הַקּוֹרְאִים עֲצָמָם 'חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב' — זֶה בָּא לְאָכַל קוּגֵל וְחֵלָה, זֶה בָּא לְשִׁמְעַת תּוֹרָה, אֲבָל אֵין דִּי בְּזָה, כִּי עֲלִינוּ לְחַקֵּק בְּתוֹךְ לִבְנוּ אֶת רַבְּנוּ וְ"ל, לִידַע מַה רַבְּנוּ וְ"ל רוֹצֵה מֵאַתָּנוּ! הֲלֹא סוּף כָּל סוּף כָּל אֶחָד מֵאַתָּנוּ יוֹדֵעַ בְּאֵילוֹ פְּנִים מְצָא אוֹתוֹ רַבְּנוּ וְ"ל, וְאָמַר פְּעַם (חֲמִי-מוֹהַר"ן, סִימָן ש"א): "אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אֵיזָה יֵצֵר הָרַע הִזָּה לָכֶם, הֵייתֶם נִבְהָלִים מְרַב פֶּחַד, וְעַל יְדֵי אֶתֶם תִּזְכּוּ לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָכֶם עַל הַכֹּל". וְהַעֲקָר לְבַטֵּל חֲכָמְתוֹ לַגְמָרִי, כַּמּוּכָא בְּדַבְּרֵי הַקְּדוּשִׁים (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכג), שֶׁהַעֲקָר וְהִיסוּד הוּא לְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ אֶל הַצְּדִיק, וְעַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר לָךְ כִּהוּא זֶה יַעֲשֶׂה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת. אֵיךְ זֹכִים לְהַגִּיעַ לְזֶה? בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לֹא אֶלְמָן יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ אֲצֵל רַבְּנוּ וְ"ל חֵילִים כְּאֵלוֹ שְׁאִינָם שׁוֹאֲלִים קְשִׁיּוֹת, וְיוֹצְאִים לְמַדְבַּר, וְיוֹשְׁבִים שָׁם, וְאֵינָם מִפְּסִידִים מִרַבְּנוּ וְ"ל כָּלָל, כְּפִי שְׁאָמַר: מִמִּי שְׁאִנִּי מִקְּבֵל — אֲנִי נוֹתֵן; אֲנִי רוֹאִים, שֶׁכָּל אֵלוֹ שְׁאִינָם מְטַעִים עֲצָמָם, מִקְּבֵלִים הַמוֹן מִרַבְּנוּ וְ"ל. אִם רַק נִתְחִיל לְהַתְּבוּנָן מַה קּוֹרָה הַיּוֹם בְּעוֹלָם עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מַה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וְנִכְשָׁלִים בְּחֻטָּאִים וּפְגָמִים גְּסִים בְּנִאוּף, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְעַל-כֵּן עֲלִינוּ לְהַכְּנִים בְּדַעְתָּנוּ וּבְמַחְנוּ, שְׁצָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְשִׁמְרַת עַל הַיְלָדִים, בִּישִׁיבוֹת הַכִּי טוֹבוֹת, צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, שֶׁהַיְלָד לֹא יִכָּשֵׁל בְּנִאוּף, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן, בְּפָגַם הַבְּרִית וְכוּ', וְהֵלֵא, אָדָם חוֹשֵׁב: "אֲנִי שׁוֹלַח אֶת יְלָדִי לְלַמֵּד תּוֹרָה לְקַבֵּל יְרֵאת שְׁמַיִם", אֵיךְ כְּפִי מַה שֶׁקּוֹרָה הַיּוֹם — גְּדֵל הַפְּרִיצוֹת וְהַשְּׁחִץ וְכוּ', הַסְּפָנָה גְּדוּלָה, וְכִי הַיְלָדִים הֵם מֵאַבְנֵים, מִקְּרָשִׁים, מִבְּרִזֵּל? ! כְּשֶׁהַיְלָד מִגִּיעַ לְגִיל אַרְבַּע-עָשָׂרָה, חֲמֵשׁ-עָשָׂרָה, שִׁשׁ-עָשָׂרָה, בּוֹעֵר בּוֹ יֵצֵרוֹ מְאֹד מְאֹד, וּמַה יַעֲשֶׂה הַבֵּן שְׁלֹא יִחְטָא? ! עַל-כֵּן כָּל-כֶּף הַרְּבָה יְלָדִים בְּגִיל זֶה נוֹשְׁרִים וְיוֹצְאִים לְתַרְפוֹת רָעָה, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְּבִים. וְהַהוֹרִים מוֹרְטִים שְׁעָרוֹת רֵאשִׁים: "כִּיצַד קָרָה שְׁבַנְנוּ יָרַד מִהַדְּרֵךְ?" אֵיךְ הַסְּבָה הִיא, כִּי לֹא צִיָּתָם אֶת רַבְּנוּ וְ"ל.

רַבְּנוּ ו'ל אָמַר: רְצִיתִי לְהִכְנִיס קַדְשָׁה וְטְהָרָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, רְצִיתִי לְהַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם כְּפִי שְׁהִיָּה פְּעַם. כִּי אֶצֶל רַבְּנוּ ו'ל הֲיָה הָעֵקֶר קַדְשָׁה וְטְהָרָה, שְׁהִילָדִים יִהְיוּ שְׁמוּרִים מִחֻטָּאִים, וְאִם רַבְּנוּ ו'ל אָמַר זֹאת לְפָנַי מֵאֲתִים שָׁנָה, מָה נֹאמַר עִתָּה — שְׁהִנְאוּף וְהִתְעוּב, הַשְׁקוּץ וְהַזְהוּם מִתְּפִשְׁטִים בְּעוֹלָם?! מָה נַעֲשֶׂה לְמַעַן יִלְדִינוּ?! הֲאִם אָנוּ מְרַחֲמִים עַל יִלְדֵינוּ, אוֹ אָנוּ מְרַחֲמִים עַל עֲצָמֵנוּ?! וְאָמַר פְּעַם רַבְּנוּ ו'ל לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: אָנִי מְאֹד רוֹצֶה, שְׁלִדוֹרוֹת הָעֲתִידִים תִּסְפְּרוּ מֵה קָרָה פֹּה! מִי הוּא רַבְּנוּ ו'ל! מָה רַבְּנוּ ו'ל רוֹצֶה מֵאֲתָנוּ, זֹאת עָלֵינוּ לְסַפֵּר לִילְדֵינוּ.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁזָכֵנוּ לְדַעַת מְרַבְּנוּ ו'ל, לְדַעַת מְלֻמוּדִים כְּאֵלוּ, לְהַחֲזִיק עֲצָמֵנוּ בְּרַבְּנוּ ו'ל, אֲבָל אֵין זֶה מְסַפִּיק, עָלֵינוּ לְרֹאוֹת שְׁהִתְקַרְבוּתֵנוּ אֶל רַבְּנוּ ו'ל תִּהְיֶה בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֹז, שְׁרַבְּנוּ ו'ל הֲיָה חֲקוּק בְּתוֹף לְבָנוּ, שְׁעֲצוֹת רַבְּנוּ ו'ל תִּהְיֶינָה חֲקוּקוֹת בָּנוּ, שְׁנֹדַע שְׁבָלֵי רַבְּנוּ ו'ל אֵינָנוּ יְכוּלִים לְחַיּוֹת, וְאִזּוּ מִמִּילָא גִדַּע, שְׁגַם יִלְדֵינוּ יִקְבְּלוּ אֶת הַחַנוּף הַזֶּה. מֵהוּ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל? לְמוּד שֶׁל אֲמוּנָה. וְכִמְאָמְרוּ (לְקוּיט־מוֹהֲרֵן, חֶלֶק ב', סִימָן ד'): לְצַדִּיק יֵשׁ יְשִׁיבָה, וַיִּמָּה לְוִיִּם בְּיְשִׁיבָה שְׁלוֹ? אֲמוּנָה. וְאָמַר (שִׁיחוֹת־הֲרֵן, סִימָן ג'): אֶצֶל הָעוֹלָם אֲמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, אֲבָל אֶצֶלִי הָאֲמוּנָה זֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד. וְהָעֵקֶר — כְּמוֹ שְׁהַנְּשִׁים וְהַמּוֹן־עַם מְאֲמִינִים. כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְאֲמוּנָה — זוֹכֵה לְקַדְשָׁה וְטְהָרָה. כְּשֶׁרַבְּנוּ ו'ל מִתְּעַסֵּק בִּתְקוּן שְׁלָנוּ, לְמָה לָנוּ לְשִׁכַּח בְּאֵילוּ פָּנִים וּבְאֵיזָה מְצַב רַבְּנוּ ו'ל מְצָא אוֹתָנוּ?! לְמָה לֹא נִרְחַם עַל יִלְדֵינוּ?! מִפְּנֵי שְׁאָנוּ מִתְּבַיְשִׁים מִבְּנֵי־אָדָם?! מִפְּנֵי הַכְּבוֹד שְׁלָנוּ?! מִפְּנֵי שְׂיֵשׁ אֵיזָה פּוֹחַז שְׁצוּחֵק, לְכֵן נִפְקִיר אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ?! הֵיכֵן מִדַּת הַרְחָמְנוּת לִילְדֵינוּ?! הֲאֵינְכֶם יוֹדְעִים שְׁבוֹעֵר בַּחוּץ אֵשׁ הַתְּאוּוֹת, אֵשׁ הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת, הָעַרְב־רַב מִתְּפִשְׁטִים בְּעוֹלָם, וְרוֹצִים רַק לְתַפֵּס אֶת הִילָדִים, הֲלֹא הֵם פִּשְׁטוּ אֶת הַרְגֵל, וְיִלָּדִים בְּגִיל שְׁמוּנָה לּוֹקְחִים סָמִים, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, וְהִנְאוּף אֶצֶלֵם פְּתוּחַ. עַל־כֵּן מִשְׁתַּגְּעִים לְגַמְרִי, כְּשֶׁעֲדִין רוֹאִים שְׁהַגְחָלַת שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל בּוֹעֶרֶת. עַל־כֵּן מָה לֹא נַעֲשֶׂה בְּשִׁבִיל יִלְדֵינוּ, הָעֵקֶר לְחַתֵּן בְּגִיל צְעִיר?! רַבְּנוּ ו'ל כָּל־כֹּף הַרְבֵּה מְדַבֵּר מִקַּדְשָׁה וְטְהָרָה,

מֵאֲמוֹנָה וְכוּ', וּמָה אָנוּ עוֹשִׂים בְּעִבּוּר יְלָדֵינוּ? ! אִם אָנוּ בְּעֶצְמָנוּ
בְּסִפְנָה כָּל יוֹם, כָּל שָׁעָה וְכָל רִגַע, שְׁלֹא נִשְׁפַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁלֹא
נִפְּל בְּהִרְהוּרִים רָעִים, שְׁלֹא נִפְּשַׁל בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, לֹא כָּל שָׁכֵן
יְלָדֵינוּ? ! וּמָה לֹא נַעֲשֶׂה וְנִדְאָג בְּעִבּוּרָם? ! בּוֹכִים וּמִתְפַּלְלִים —
רוֹק, רוֹקָה, רוֹצִים לְזַפּוֹת לְהִתְחַתֵּן, בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַתְּחַתְּנוּ, בּוֹכִים אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ שְׂיִתֵּן לָנוּ יְלָדִים, שְׁלֹא גִלְף עֲרִירִים, חֵס וְשְׁלוֹם; כִּבֵּר הוֹשִׁיעַ
הַבּוֹרָא, וַיֵּשׁ בְּרוּךְ הַשֵּׁם יְלָדִים. מָה אָנוּ עוֹשִׂים בְּשִׁבְלֵם? סֵתֵם
מִנִּיחִים אוֹתָם, שְׁיִלְכוּ וַיִּגְדְּלוּ, וְחוֹשְׁבִים — "לָהֶם זֶה לֹא יִקְרָה".

בְּזִמְן מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, הָיָה יְהוּדֵי פָּשוּט. הָיָה לוֹ בֶּן בְּגִיל
אֲרַבְע־עָשָׂרָה וְחֲצִי, שֶׁהָיָה שׁוֹכֵב גְּדוֹל מְאֹד, עַד שֶׁהִפָּךְ אֶת כָּל הָעִיר.
קָשֶׁר אֶת זַנְבוֹת הַפְּרוֹת, וּפָרָה אַחַת מְשֻׁכָּה לְכָאן וְאַחֶרֶת לְכָאן,
וְנַעֲשׂוּ בְעֵלוֹת מוּמִים, נִקְרְעוּ הַזַּנְבוֹת וְכוּ', שָׁבַר חֲלוּנוֹת, הָרַס דּוּכְנִים
וְכוּ', כָּלֵם בָּאוּ לְהוֹרֵי הַנֶּעֶר וְצָעְקוּ: בְּנִכְם מִשְׁחִית. תְּבַעוּהוּ לְדִין
תּוֹרָה, וְהִצְרַכּוּ הַהוֹרִים לְשֵׁלֵם עַל נִזְקָיו. עַד שֶׁהָאֵב נִשְׁבַּר לְגַמְרֵי,
מָה עוֹשִׂים עִם בֶּן כָּזֶה? ! בָּא הָאֵב אֶל מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, שִׁמְעוּ
מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל וְאָמַר: תְּחַתֵּן אוֹתוֹ, וְהַכֵּל יִשְׁתַּנֶּה. בְּדִיוֹק דְּבָרוֹ שְׂדוּף
וְנִתְחַתֵּן. וְהַנֶּעֶר הִשְׁתַּנֶּה לְגַמְרֵי, הַתְּרַסֵּן לְחֲלוּטִין, הָיָה עָסוּק עִם
עֲצָמוֹ, הִבִּיא פְּרִנְסָה לְבֵיתוֹ וְכוּ' וְכוּ'. כִּמָּה כּוֹאֵב הֵלֵב שְׁשׁוּמְעִים
בְּכָל יוֹם מֵה קוֹרָה עִם הַנֶּעֶר. רַבְּנוּ ו"ל נוֹתֵן לָנוּ עֲצוֹת, אֲבָל אֵינָנוּ
רוֹצִים לְשִׁמְעָן, עוֹשִׂים טוֹבָה וּפּוֹתְחִים פֶּעַם אֶת הַ"לְקוּטֵי־מוֹהֲרַנְ"ן",
וּמִסְתַּפְּלִים בְּזֶה, אַךְ אֵין זֶה נִקְרָאת הַתְּקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ו"ל. אוֹ עֲשִׂית
סַעֲדָה, וְשִׁמְעֵת כִּמָּה דְּבוּרִים מִרַבְּנוּ ו"ל, אֵין זֶה נִקְרָאת הַתְּקַרְבוֹת.
אֵלֹא הַתְּקַרְבוֹת אֲמִתִּית, שֶׁרַבְּנוּ ו"ל יִהְיֶה בְּתוֹךְ לְבָנוּ, שְׁנִרְגִישׁ מָה
רַבְּנוּ ו"ל רוֹצֶה מֵאֲתָנוּ. זְכִינוּ, חֲזַרְנוּ בְּתַשׁוּבָה! זְכִינוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם,
לְהִקִּים דוֹר חֲדָשׁ — יְלָדִים, מָה אָנוּ עוֹשִׂים בְּעִבּוּרָם? ! מוֹבָא בְּזֶהר
סְפוּר פְּלֵא. רַבִּי יוֹסִי דָּמֵן פְּקִיעִין, קָרְאוּהוּ: 'מְלֵא כְּרַמּוֹן', מְפָרֵשׁ
הַ"מְקַדֵּשׁ מְלֵךְ", מִדּוּעַ קָרְאוּהוּ כֵּן? אֵלֹא הָיָה מְלֵא מִצּוֹת כְּרַמּוֹן.
כְּרַמּוֹן יִשְׁנֵם תְּרִי"ג גִּרְעִינִים כְּמִנְיַן תְּרִי"ג מִצּוֹת, וְהָיִית שֶׁהָיָה מְלֵא
בְּמִצּוֹת כְּנוּהוּ כֵּן. יוֹם אֶחָד נִחְלַשׁ רַבִּי יוֹסִי, וְנַעֲשֶׂה חוּלָה. רַבִּי
אֲלַעֲזָר בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן טִיל בְּהָרִים עִם חֲבָרִיא קְדִישָׁא, הַתְּבוֹדְדוֹ וְלִמְדוֹ

תורה ביחד, לא היו רחוקים מפקיעין, שמעו שרבי יוסי חולה, אמר רבי אלעזר לתלמידיו: באו גלף ונבקר את רבי יוסי חברנו. תכף כשבאו לבקר חולים, פתחו את הדלת, ומה ראו לפניהם? רבי יוסי דמן פקיעין שוכב ועיניו עצומות. וילדו הקטן עומד מתכופף על פניו, ובוכה בבכיות עצומות: "רבוננו של עולם, אתה אמרת בתורה, שאסור לקחת את האמא מהילדים, אם מוצאים קן צפור, אסור לטל את האמא מהאפרוחים. הנה את אמנו לקחת, נשארתי אני ואחותי הקטנה בלא אמא, והנה, רבוננו של עולם, לקחת גם את אבינו. ובכה הילד — "מי ילמד אתי תורה עתה, כשאבי מנח נפטר! רבי אלעזר וחבריו ראו, ועיניהם זולגות דמעות, כששמעו שילד קטן בוכה להקדוש-ברוך-הוא, נעשה רעש גדול בשמים, ונגזר גזר דין בשמים להוסיף לרבי יוסי עוד עשרים ושנים שנה, כדי שיוכל ללמד עם הבן תורה. תכף כשהסתכלו, ורבי יוסי פקח עיניו. ענה ואמר רבי אלעזר בן רבי שמעון: "אשרי העינים שראות עתה תחית המתים". ענה ואמר רבי יוסי: "לא, מפני שאתם צדיקים אמתיים, זכיתם לראות את זאת". וחי עוד עשרים ושנים שנה, וילמד את בנו תורה. מה למדים מהספור הזה? רבי אלעזר ותלמידיו, מחמת שהיו צדיקים קדושים עליונים זכו למה שזכו — ראו תחית המתים; אם אנוחנו נבכה על העלמת הצדיק מאתנו, ונרגיש שחסר לנו הצדיק, גם אנוחנו נראה תחית המתים, שרבנו ז"ל יתגלה אלינו, אם לא נהיה בטלנים.

מה אמר לכם, אנשי שלומנו היקרים! אני לומד ספרי רבנו ז"ל ארבעים ושנים שנה, ומה שעבר עלי בשנים אלו רק הקדוש-ברוך-הוא יודע, ומעט דמעט אתחלק עמכם. מאז שהתקרבותי אל רבנו ז"ל, ערכתני לעצמי את החשבון: ברוך השם, זכיתי למצא ספר מספרי רבנו ז"ל, ועל-ידי-זה התקרבותי לרבנו ז"ל, אשר עשה אצלי מהפכה ברוחניות ובגשמיות. הייתי בגיל שש-עשרה, אבל נכנסה בי תשוקה כזו, שאין די בזה שאני יודע מגלויים כאלו, אלא אני צריך למלא את כל העולם עם אורו של רבנו ז"ל. והתפללתי על זה כמה וכמה שנים, עד שעברו שבע שנים

מאז שהתקרבתי אל רבנו ז"ל, והתחלתי להדפיס את ספרי רבנו ז"ל, ולהפיצם בכל העולם כלו, והשלקתי עצמי בחובות עצומים, אינני יכול להסבירכם, איך אברך צעיר יש לו האמץ לעשות דבר כזה. והדפסתי בשנת תשכ"ה — בשנה אחת בלבד, כשאני כבן עשרים וארבע, את כל ה"לקוטי-מוהר"ן", ה"ספורי-מעשיות", "ספר-המדות", "חיי-מוהר"ן", "שיחות-הר"ן", "לקוטי-עצות", "קצור-לקוטי-מוהר"ן", "משיבת נפש", "השתפכות הנפש", וכן עוד ספרים. ובשנה אחת הדפסתי שמונים וחמשה אלף ספרים, קפצתי לי של חובות. כיצד עשיתי כזאת? אלא אמרתי לעצמי: "אם אני יודע מרבי כזה, למה לא אפרסמו לכלם?! למה שעוד אנשים לא ידעו מרבנו ז"ל?! אכל אל תחשבו שהסמ"ך-מ"ם שתק לי, מאז התחילה עלי מחלקת עצומה, צרות ויסורים שאינני יכול להסבירם: הן מבית והן מבחוץ. ומי שיש לו עינים אמתיות, ומתבונן היטב, יכול לראות אילו צרות ויסורים אני סובל מזה שלשים וחמש שנה, יסורי תפת ממש מאז שהתחלתי להדפיס את ספרי רבנו ז"ל, ולהפיצם בכל העולם כלו. אבל אמרתי לעצמי: "ויהי מה, אפרסם את אור רבנו ז"ל בכל העולם כלו. והחלו לעשות ליצנות ממני, דברו עלי ולעגו לי: "היכן אלפי החסידים שלך?! הנה אתה מדפיס אלפי ספרים ומפיצם" וכו'. ועוד התלבשו במצוות, ואמרו: "אין זה כבוד לרבנו ז"ל" וכו'. והנה, ברוך השם, הקדוש-ברוך-הוא עזרנו, שאנו רואים את אלפי החסידים, מי שזכה להיות בראש השנה הזה באומן, וראה אלפי חסידים באים אל רבנו ז"ל מכל קצוי תבל ממש, מכל כדור העולם בלי גזמא: מאוסטרליה, מדרום אפריקה, מדרום אמריקה, מצפון אמריקה, מאירופה, מארץ ישראל, ראה ממש תחית המתים, ורואים בעליל, שדבר רבנו ז"ל חי וקיים! וזה עדין לא כלום, לעמת מה שהולך לקרות בעולם, אורו של רבנו ז"ל הולך לכבש את כל העולם כלו, לא רק לכל עם ישראל יתגלה אור רבנו ז"ל, וכלם יתחילו להתבודד להקדוש-ברוך-הוא, ויתחילו למשך עצמם אליו יתברך, כלם יגיעו אל הדעת הזו, שצריכים לשמר על בני הנעורים ולחתנם בגיל צעיר ולהצילם מעברות, אלא אפלו אמות העולם יתפעלו

עַרְב אֲשֶׁר כֹּה תִּתְקַמֵּם בְּנִחַל

מִהַתּוֹרוֹת וְהַעֲצוֹת וְהַגְּלוּיִים שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל. וְאַף שֶׁזֶּה נִרְאֶה לָכֶם כְּגִזְמָה, אָבֵל אֲנִי מִכְרַח לומר לָכֶם, לִפְנֵי שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה, כְּשֶׁהִתְחַלֵּתִי לְהַדְפִּיס, וְסָחֲבוּ אוֹתִי מִדִּין תּוֹרָה לְדִין תּוֹרָה, וְאֵימָו עָלַי בְּנִשְׁק חֵם שְׂאֲפָסִיק, גַּם־כֵּן הָיָה עֲדִין חֲלוּם גָּדוֹל, שִׁיְהִיָּה דְבָר כְּזֶה, שְׂפַעַם יִפְתַּח צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְיָבוֹאוּ לְשֵׁם אֱלֹהֵי אֲנָשִׁים לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִכָּל שָׁכַן כָּל הַשָּׁנָה.

מָה עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת? מָה תִּפְקִידֵנוּ? זָכִינוּ לְהִתְקַרֵב לְרַבֵּנוּ ז"ל, אֲזִי עָלֵינוּ לְרֹאוֹת שְׂרַבְנוּ ז"ל יְהִיָּה בְּתוֹךְ לַבְּנוּ. לֹא שְׂאָנוּ עוֹשִׂים טוֹבָה לְרַבֵּנוּ ז"ל, אֲלֹא נִזְכָּר הֵיטֵב שְׂרַבְנוּ ז"ל עוֹשֶׂה לָנוּ טוֹבָה, עָלֵינוּ לְאַחֵז בּוֹ הֵיטֵב הֵיטֵב וְלֹא לַעֲזֹבוֹ. מוֹבָא בְּזֵהָר (וַיִּקְרָא עַט): בְּיוֹמֵי בְר' שְׂמַעוֹן, אָמַר חַד לְחַד פִּתְחָ פִּיךָ. בְּתַר דְּאִסְתַּלַּק רַבִּי שְׂמַעוֹן, אָמַר חַד לְחַבְרֵי אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לְחֲטֹא אֶת בְּשָׂרְךָ; כְּשֶׂרַבִּי שְׂמַעוֹן הָיָה חַי, אָמְרוּ אַחַד לְשָׁנִי: בְּאוֹ נִדְבַר דְּבוּרֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן. לְאַחַר שְׂנַפְטֵר אָמְרוּ לֹא לְדַבֵּר מִדְּבוּרָיו; הֵינּוּ אִם הִצְדִּיק חַי, אֲזִי מְדַבְּרִים מִדְּבוּרָיו, וְאִם, חַס וְשְׁלוֹם, הִצְדִּיק מִסְתַּלַּק, אֵין מְדַבְּרִים מִדְּבוּרָיו. מֵאֵין אָנוּ יוֹדְעִים שְׂרַבְנוּ חַי? שְׂאָנוּ זוֹכִים וְרוֹאִים בְּמוֹ עֵינֵינוּ, שְׂאֱלֵפֵי אֱלֵפֵי אֲנָשִׁים מִכָּל הַחוּגִים בָּאִים וּמְדַבְּרִים מִדְּבוּרָיו הַקְּדוּשִׁים, זֶה סִימָן שְׂרַבְנוּ חַי, וְזֶהוּ יוֹם הַהִלּוּלָא, הֵינּוּ שִׁישְׁנָה שְׂמִיחָה גְּדוֹלָה בְּשָׂמִים, שְׂמִתְקַבְּצִים תְּלַמֵּי־דִי רַבֵּנוּ ז"ל, וּמְדַבְּרִים יַחַד מִדְּבַרֵי רַבֵּנוּ ז"ל. כִּי אֵימָתִי נִסְתַּלַּק רַבִּי שְׂמַעוֹן בְּר' יוֹחָאי? כְּשֶׂאֵין מְדַבְּרִים מִדְּבוּרָיו. וְאוֹמְרִים: אֵל תְּדַבְּרוּ מִהִצְדִּיק, אֵז הוּא נִסְתַּלַּק וְכו'. לְמַדִּים מִכָּאן, מָה נִקְרָא שְׂהִצְדִּיק חַי — כְּשֶׂאָנוּ זוֹכִים לְהִתְקַבֵּץ יַחַד וּלְדַבֵּר מִמֶּנּוּ, בְּסִימָן שְׂהִצְדִּיק נִמְצָא אֲצִלָּנוּ. וְאִם הִצְדִּיק נִמְצָא אֲצִלָּנוּ, עָלֵינוּ לְשִׂמַּח בְּמַאֵד מְאֹד.

וְהִנֵּה אָנוּ מִתְקַבְּצִים יַחַד הַלֵּילָה בְּיוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וּמְנַסִּים לְדַבֵּר קִצָּת קִצָּת דְּקִצָּת מִדְּבוּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, הֵבָה אַחַת וּלְתַמִּיד גַּתְחִזֵּק עִם דְּבוּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל. סוּף כָּל סוּף זָכִינוּ לְהִרְבֶּה הִרְבֶּה דְּבָרִים יְפִים; מִצַּד אַחַד עָבְרוּ עָלֵינוּ צְרוֹת וְיִסוּרִים, וְעֲדִין עוֹבְרִים עָלֵינוּ, אָבֵל מִצַּד שְׁנַי, בְּרוּף הַשֵּׁם, זָכִינוּ לְהִמּוֹן דְּבָרִים יְפִים. הֵבָה לֹא נַעֲצֹר בְּאִמְצַע הַעֲבוּדָה, אֲלֹא נִמְשִׁיף הַלְּאָה.

אָשֶׁר כה תתקמב בַּנְחָל רעג

אָנִי קִבַּלְתִּי עַל עֲצָמֵי לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנֵנוּ ו"ל. יֵצְאֵנוּ חוּץ לְיִשׁוּב, וְאָנוּ מְחַנְכִּים אֶת יְלָדֵינוּ חֲנוּף שֶׁל אֲמוּנָה, חֲנוּף שֶׁל תְּפִלָּה, חֲנוּף שֶׁל שְׂמֵחָה, חֲנוּף שֶׁל מַדּוֹת טוֹבוֹת, חֲנוּף שֶׁל רַבְּנֵנוּ ו"ל. בְּיָדָאִי צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים שְׂנֵצְלִיחַ, כִּי אֵין זֶה בָּא בְּנִקְל, אֶלָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, אָבֵל, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַשִּׁגְנוּ הַשִּׁגִּים רַבִּים. מֵהוּ סוּד הַצְּלַחְתָּנוּ? בְּמָה אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַצְּלִיחוּ בְּכֹל הַדּוֹרוֹת?! הֲלֹא אָנוּ רוֹאִים חֲסִידִים, שְׂרָבִם נִסְתַּלַּק וְלֹא לָקְחוּ רַבִּי חֲדָשׁ, וְתַכְּף-וּיִמָּד נִתְפָּרְדָּה הַחִבְלָה, וְאַחַר דוֹר אֶחָד נִשְׁפַּח הַכֹּל. וּמַדּוּעַ אֵצֶל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים יִשְׁנֶה הַצְּלַחָה כְּזוֹ? כִּי אֵצְלָנוּ כָּל הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנֵנוּ ו"ל הִיא רַק דְּבַר אֶחָד — אָנוּ רוֹצִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָנוּ מְשַׁתְּמָשִׁים בְּעֲצוֹת רַבְּנֵנוּ ו"ל לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יְתִבְרַךְ, אֵיךְ לְהַקִּים דּוֹרוֹת חֲדָשִׁים, שְׁגָם יְלָדֵינוּ יִלְכוּ בְּדַרְךְ כְּזוֹ לְהִתְקַרֵּב לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. בְּשִׁעָה שְׂאֵצֶל אַחֲרִים מְפַקִּירִים אֶת הַיְלָדִים, אֵצְלָנוּ הוֹלֵךְ לָנוּ בַּחַיִּים, שְׂיִהְיֶה לִילְדֵינוּ כָּל טוֹב, וְיִהְיוּ נִצּוּלִים מִחַטָּאִים. הִנֵּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹרְנוּ מִמֶּשׁ בְּזָכוֹת חַנּוּם, בְּגַם בְּנֵינוּ אוּלָם שְׂמַחוֹת.

יְדוּעַ, שְׂרַבִּי חֲנִינָא בֶּן דּוּסָא פָּעַל לְגַמִּירַת גַּג בֵּית בְּזָכוֹת תְּפִלָּה, מְצָא אֶלְמָנָה חֲסֵרַת כָּל, וְלֹא הָיָה לָהּ בְּמָה לְסַיֵּם בְּנִית הַגַּג, בָּאָה לְפָנָי רַבִּי חֲנִינָא, וְהִתְפַּלֵּל עַד שְׁנִמְשָׁף הַגַּג מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים. מָה אָמַר לָכֶם? אִם אַתֶּם רוֹצִים לְרְאוֹת בֵּית שְׂנִבְנָה מִנְּסִים, תִּתְּבוֹנְנוּ עַל אוּלָם הַשְּׂמַחוֹת. מִמֶּשׁ נְסִים! אָנִי נִפְלַתִּי בְּתַהוֹם, פָּשׁוּטוּ כְּמִשְׁמַעוּ, בְּנֵי יִשְׂמַעְאֵל גָּנְבוּ מִמֶּנִּי כֶּסֶף, וְעוֹד תּוֹבְעִים מִמֶּנִּי כֶּסֶפִּים. "פִּשְׁטִיתִי אֶת הַרְגֵּל", אוֹמֵר הַקְּבֵלֵן הַהוּא, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, אָבֵל אֶמְלֵל אוֹתִי, הַכְּנִיסְנִי בְּתַהוֹם. אָבֵל נוֹכַחְתִּי שְׂזָהוּ שְׁלִיחַ הַסֵּם"ךְ-מ"ם, זֶהוּ אוֹתוֹ יִשְׂמַעְאֵל שְׂבָא אֶל רַבְּנֵנוּ ו"ל כְּשֶׁהָיָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שְׂבִתְחִלָּה בָּא אֶל רַבְּנֵנוּ ו"ל בְּטוֹבוֹת, בְּאַהֲבָה, וְאַחַר-כֵּן רָצָה לְהַרְגוֹ. בֶּן הַדְּבַר עִם הַיִּשְׂמַעְאֵלִי שֵׁשׁ לָנוּ פֶּה. וְאָמַרְתִּי לְעֲצָמֵי: "עַל אֵף כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַחֻבוֹת שְׂמַעִיקִים עָלַי, עִם כָּל זֹאת לֹא אֶפְסִיק, אֲמַשִּׁיךְ לְבָנוֹת אֶת הָאוּלָם שְׂמַחוֹת". אֵף שֵׁשׁ לָנוּ עוֹד הַרְבֵּה עֲבוּדָה, וְעֲלִינוּ לְגַמֹּר אֶת בֵּית-הַכְּנֶסֶת, אָבֵל, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ אוּלָם שְׂמַחוֹת, שְׂיִהְיֶה לִילְדֵינוּ הֵיכָן לְהִתְחַתֵּן. אָבֵל אָנוּ נִמְצָאִים בְּבַעֲיָה רְצִינִית מְאֹד

מאד, אני יודע, שאנשי שלומנו מסרו נפשם, פשוטו כמשמעו, במסירות נפש גדולה בעבור הבניה, כי כל אנשי שלומנו עניים, ואפלו העשיר הגדול אצל אנשי שלומנו נקרא — מי שלוקח משפנתא וכוונה עוד חדר על גגו וכו'. וכלם עזרו לנו מאד מאד כדי שהנס יתבצע, אבל חסר הציוד, עוד פחות מחדש צריך כסאות ושלחנות ושאר תקונים, וחסר לנו לשלם לקבלן. קשה לי לבקש מאנשי שלומנו, כי סוף כל סוף כל אחד מסר נפשו: הן שהלכו להפצה מרפזת, ועושים הגרלה, וברוך השם שהגענו הלום, ואנו עומדים על סף הגמר, אבל צריכים עוד לשלם לקבלן חמשה תשלומים וכן חסר בעבור ציוד. ומה אנו מבקשים מהקדוש-ברוך-הוא בראש השנה וביום הכפורים: חיים, חיים — כתבנו בספר החיים, וזכרנו לחיים, שיתגנו חיים. אדם כלול מעשר ספירות: כתר, חכמה, בינה, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות. צריכים עשר פעמים ח"י — מאה ושמונים שקל; אדם כלול מנפש, רוח, נשמה, תיה, יחידה, מחמשה האדם כלול, ולכן חמש פעמים מאה ושמונים הם תשע-מאות; הינו צריכים שהקדוש-ברוך-הוא יכניס לכל הפחות בלב מאה מאנשי שלומנו, שיתנו חמשה צקים דחויים על סכום של מאה ושמונים שקלים, ואז מסימים את כל החובות, וכבר יוכלו בתשון לעשות חתנות. למי בנינו את האולם? לאנשי שלומנו. תהיה פה עיר גדולה על שם רבנו ז"ל. גגורו פה ביחד משפחות רבות, לא תחסרנה דירות, וכל אנשי שלומנו לבסוף ידורו כאן. זה נראה כחלום, אבל לפני שלשים וחמש שנה היה הכל חלום, שיפתח פעם ציון רבנו ז"ל לא האמינו. אבל עוד בשנת תשל"ח כשהדפסתי את הספר "פעלת-הצדיק" בפעם הראשונה, תסתכלו מה כתוב בקטע האחרון, שעוד יבוא היום והציון יפתח. ואתם יודעים כמה עלבונות ובזיונות ושפיכות דמים היו לי, על שפתבתי דבר כזה. אף היום כלם מודים, שזהו כך. כמו-כן אני אומר בענין יבנאל, אף שזה נראה כחלום, אבל אני אומר שהחלום יתגשם. אשרי מי שיהיה לו חלק עתה בגמר. חכמינו הקדושים אומרים (סוטה יג): אין המצוה נקראת אלא על שם הגומרה. אבקש את כל אחד ואחד מי שיש באפשרותו לתת לגבאי הצדקה ... כי

אֲשֶׁר כה תתקמב בַּנְחָל ערה

עֲלִינוּ לְגַמֵּר עִם הַתְּשֻׁלוּם לְקַבְּלָן, וְאִז תִּסְתַּיִם הַבְּנִיָּה כְּכֹר בְּחֻדְשׁ חֲשׁוֹן. וּנְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְבָנוֹת אַחֲר־כֶּף אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

הַיּוֹצֵא מִדְּבָרֵינוּ, שְׁעֲלִינוּ לְרֵאוֹת, שְׂרַבְנוּ וְ"ל יִהְיֶה חֲקוּק בְּתוֹךְ לְבָנוּ. עֲלִינוּ לְחַנּוּף אֶת יְלָדֵינוּ עִם הַלְמוּד שֶׁל רַבְנוּ וְ"ל, עֲלִינוּ לְרַחֵם עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ. אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — בְּאִיכָּה כְּתוּב (אִיכָּה ד, י'): "יְדֵי נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת בְּשָׁלוֹ יְלָדֵיהֶן". מַה הַפֶּשֶׁט בְּזֶה? אֵלָּא, תִּאֲמִינוּ לִי, אֲצַל הַגְּבָרִים כְּכֹר פִּעֲלָתִי לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקָם, כִּי הֵם יוֹדְעִים מִהֵם גְּסִיוֹנוֹת, וּמֵה הַסְּכָנָה לְחֻצוֹת כְּבִישׁ בְּזִמָּן כְּזֶה, כָּלֵם מְסַכְּמִים שְׂצָרִיכִים לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּצַעֲרֵרוֹתָם. אֲבָל בְּקֶרֶב הַנָּשִׁים עֲדִין יִשָּׁנן נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאִינָן מְסַכְּמִוֹת, וְחוֹשְׁבוֹת: "הַיְלָד שְׁלִי קֵטָן וְצָעִיר". אֲבָל תִּצְלִי אֶת יְלָדֶיךָ, בְּטָרֵם יִהְיֶה מְאַחֵר. כַּמָּה הַשְּׂקָעָה אֲנִי מְשַׁקֵּעַ בָּהֶם, וְכַן לְהַמְשִׁיךְ הַלָּאָה לְהַקִּים נְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת וְלְהַקִּים עִיר. תִּתְחִילוּ לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי רַבְנוּ וְ"ל וְלְהַתְּבוֹדֵד לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, רְאוּ לְגוֹר יַחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת, לַעֲזֹר אֶחָד לְשֵׁנִי, זֶה הִיָּה רְצוֹן רַבְנוּ וְ"ל, שְׂאֲנָשֵׁי יַחֲזִיקוּ עֲצָמָם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֵר חֲזוּק. וּכְכֹל שְׁנַחֲזִיק עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, כֵּן נִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמֵנוּ אוֹר רַבְנוּ וְ"ל. וְרַבְנוּ וְ"ל אָמַר (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן ריח): "נִצְחָתִי וְאֲנִצְחִי". וְגַם אֲנַחְנוּ, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, נִנְצַח, וְנִגְהַפֵּךְ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׂיִהְיֶה מְשַׁכָּן לְשִׁכִּינַת עִזוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לְכֶם מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה, וּדְבָרִים הַיּוֹצֵאִים מֵהַלֵּב יִכְנָסוּ לְלִבְכֶם. וְנִקְוֶה לוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂאֲזֻכָּה כְּכֹר לְגוֹר עִמָּכֶם, וְתִתְפַּלְלוּ עָלַי בְּזֹאת. וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ וְלֹא יִמָּאֵס תְּפִלַּת רַבִּים, וְנִנְצָה לְרֵאוֹת גְּלוּי שְׁכִינָה.

הַמְּאַחֵל לְכֶם מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

כה תתקמג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי הושענא רבא ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

אף שהיום הוא לא זמן כתיבה, עם כל זאת באתי לחזק ולעודד ולשמח אתכם על כל עבודתכם, העבודה הקדושה, שאף בכתף ישאו, שאתם זוכים ומזוכים את הרבים לחבר ולהעתיק ספרים קדושים, המגלים את אמתת מציאותו יתברך, אשר הספרים האלו יחזירו את כל עם ישראל בתשובה, ולכם יש חלק גדול בזה, כי חלק הארי שלכם הוא, כי הכל תלוי בכם, אם אתם לא הייתם עוזרים לי, אף פעם לא היה יוצא מהכח אל הפעל. על-כן באתי לחזק ולעודד אתכם — תמשיכו, כי השנה אני רוצה להתחיל להדפיס המון ספרים.

דבר הראשון מה שאני מבקש אתכם, שתמשיכו לסדר לי את שו"ת "אשר בנחל", באופן שיצא חלק אחר חלק, כי זה אצלי יסוד גדול, כי הרבה השקעתי במכתבים האלו, ימים ולילות הייתי ער, שבועות וחדשים ושנים על גבי שנים כתבתי מכתבים אל אברכים ובחורים, שהריצו את מכתביהם אלי, ורצו לקבל תשובה, ולכן אצלי מאד מאד חשוב אלה המכתבים, על-כן זאת עשו — להוציא לאור כרך אחר כרך חלקי "אשר בנחל", ואני מבטיח לכם בזכות זה, שיהיו לכם ילדים קדושים וטהורים בקדשת הברית, ותרוו רב נחת מהם, וכן אני מבטיח לכל מי שידפיס כרך אחד מספרי שו"ת "אשר בנחל", אם יצטרך ישועה — תהיה לו ישועה, כי המכתבים האלה מאד יקרים בעיני, כי הם היו תשובות לבחורים רצוצים ושבורים, שעבר עליהם מה שעבר, והקדוש-ברוך-הוא עזר לי בזכיות חנם לענות להם.

ב. תשתדלו מאד בכל יום לעסק בסדור ספרי "שפת הנחל",

רעז בנחל כה תתקמג אָשֶׁר

פי אָני רוֹצֵה מְאֹד לְהוֹצִיא אֶת כָּל הַפְּרָכִים שֵׁישׁ כָּבֵר עַל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" בְּאִפְּן שְׂיִדְפֵס פַּעַם וּלְתַמִּיד בְּתַכְלִית הַהַדּוּר וְהֵיפִי, וְאֶהְיֶה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה.

ג. נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְעַסֵּק עִם הַשִּׁיחוֹת שֶׁדִּבַּרְתִּי בְּרַבִּים עַל נושָׂאִים שׁוֹנִים, כְּאֲשֶׁר הִדְפִיסוּ אֶת זֶה עַד עַכְשָׁו בְּחֻלְקֵי "שִׁיחוֹת-מוֹהַר"ש", תִּמְשִׁיכוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל הַשִּׁיחוֹת וְהַדְּבָרִים שֶׁדִּבַּרְתִּי וְשִׁחַתִּי בְּדַרְשׁוֹת בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, בְּאִפְּן שֶׁיֵּצֵא כָּרֶךְ אַחַר כָּרֶךְ, וּבְכָל יוֹם תִּעֲסָקוּ בְּשִׂיחָה אַחַת אוֹ שְׁתֵּי שִׁיחוֹת.

וְכֵן אָני רוֹצֵה עַכְשָׁו לְהִדְפִּיס, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, כְּמַעַט בְּכָל יוֹם קוֹנְטֵרַס שְׁלָם, בְּאִפְּן שֶׁיִּתְרַבּוּ קוֹנְטֵרַסִים בְּכָל הָאָרֶץ, כִּי אָני רוֹצֵה לְקַרֵּב אֶת כָּל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן רְאוּ לְעֹזֵר לִי בְּכָל מָה שֶׁאַתֶּם יְכוּלִים.

אָני מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּזְמִין אֲצִל הַמְּדַפֵּס שֶׁלֶשֶׁת אֲלָפִים "נֵר לְצַדִּיק", שֶׁלֶשֶׁת אֲלָפִים "פַּעֲלַת הַצַּדִּיק", שֶׁלֶשֶׁת אֲלָפִים "אָרֶךְ אַפִּים", וְשִׁיחָה כְּרוּךְ יָפָה עִם הַפְּרִיכָה הַיְפָה שֶׁל הַמַּחְזוֹר, וּכְשֶׁאֲנִי אָבוֹא, בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ, אֶתֵּן לָךְ טְשֵׁעִקִים.

מָה אֲמַר לָכֶם! רְאוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקֵכֶם, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, אֲלֹא תִרְקְדוּ מֵרַב שִׂמְחָה, וְתִשְׂמְחוּ עַל נַעַם זְכוּתְכֶם שֵׁישׁ לָכֶם לְהִדְפִּיס סְפָרִים קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ, וּבְזְכוּת זֶה תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הִעָקֵר לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם.

אָני מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּהְיוּ חֲזִקִים בְּדַעַתְכֶם, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְאִז תִּרְאוּ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חַג שִׂמְחָה...

כה תתקמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח, כ"ה תשרי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת הַיְלָדִים, צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַמְּלַמְדִים, שְׂיִסְבִּירוּ לַיְלָדִים אֶת חֲמֵר הָעוֹן שֶׁל פֶּגַם הַבְּרִית, וְחֲמֵר הָעוֹן שֶׁל הַהֲתַגְלוֹת עֲצֻמוֹ לַפְּנֵי חֲבֵרוֹ וְכוּ', וְגַם אֶתֶּה רְאֵה לְדַבֵּר מִזֶּה, כִּי זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד, וּמִי יוֹדֵעַ אֵל מַה זֶה יָכוֹל לְהַדְרִיד, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטְעֵר עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ.

אוֹדוֹת הַפְּדוּרָגָל שֶׁהִתְחִילוּ הַחֲלוּנִים לְשַׁחַק בְּשַׁבָּת, זוֹ עֲצַת הַסֵּמ"ך-מ"ם, כִּי הוּא רוֹאֵה שְׁבָא יוֹמוֹ וְכוּ', וְהֵנָּה הַתְּפָרֵד מֵאֲתָנוּ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְלָכֵן לְדַעֲתִי, צְרִיכִים לְהַזְהִיר אֶת הַיְלָדִים, שְׂיִהְיֶה עוֹן חֲמוּר לְהִסְתַּפֵּל בַּחֲלוּל שַׁבָּת, אֲנַחְנוּ מְצַדְדֵנוּ לֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, מִכָּל שְׁפֵן לֹא הַפְּגָנוֹת וְלֹא מִחֲאוֹת, וְאֶפְלוּ לֹא לְדַבֵּר עִם ... הַנִּחַשׁ מִזֶּה, רַק לְהִתְעַלֵּם מִזֶּה לְגַמְרֵי, כִּי הֵם רוֹצִים לְהַרְגִּיז אוֹתָנוּ, וְאֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים לְהִתְיַחַס אֲלֵיהֶם לְגַמְרֵי, כִּי סוּף כָּל סוּף עַל חֲלוּל שַׁבָּת נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לז, יא): "מִחֲלָלֶיהָ מוֹת יוֹמֵת"; וְעַל-כֵּן יָבוֹא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְיִטְפֹּל בָּהֶם, וְאֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים כָּלֵל לְהִתְעַסֵּק אִתָּם, אֲנַחְנוּ רַק צְרִיכִים לְהַזְהִיר אֶת הַיְלָדִים, שֶׁלֹּא יִלְכוּ לְהִסְתַּפֵּל בַּחֲלוּל שַׁבָּת בְּפִמְבִּי, כִּי זֶה בְּעֲצֻמוֹ עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְדַבֵּר אִתְּךָ יוֹתֵר מֵאֲחֵר מִכַּמְּה נּוֹשְׂאִים חֲשׁוּבִים, עַד שְׂאֲנִי בָּא, וְאִם תּוּכַל לְדַבֵּר בֵּין כָּךְ עִם ... בְּעֵנִין הַמְּפָרֵט — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, אֲבָל בְּכָלֵל לֹא לְהַזְכִּיר לֹא מְעַנֵּן הַפְּדוּרָגָל, הֵם רוֹצִים לְהַרְגִּיז אוֹתָנוּ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַעֲלִים עֵינַי לְגַמְרֵי, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא בַּעַל הַפֶּרֶם, יוֹצִיא וְיִטְפֹּל בְּכַרְמוֹ, וּמִי יִתֵּן, שֶׁכָּל

אֲשֶׁר כה תתקמה בַּנְחָל רעט

עם יִשְׂרָאֵל יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאֵלֹהֵי הָרַע-בְּנִים, יִמַּח שָׁמַיִם וְזָכָרָם, יַעֲקֹרוּ מִן הָעוֹלָם מַה שְׁיֹתֵר מֵהָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נֹחַ, כ"ה בְּתִשְׁרֵי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיאוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְל-הַקְדוֹשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! הִנֵּה אָנוּ מִתְחִילִים עִכְשָׁו שְׁנָה חֲדָשָׁה, שְׁנָה שְׁעוֹד לֹא הִיְתָה בְּעוֹלָם, וְשְׁנָה שְׁכָבָר לֹא תִהְיֶה. לְזֹאת עָלִינוּ לְהִתְבּוֹנֵן הַיֵּטֵב — מָה עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת בְּשְׁנָה זוֹ?! הַשְּׁנָה הַחֲדָשָׁה מִתְחִילָה עִם פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ. מוֹהֲרֵנוּ"ת ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, קְרִיאַת הַחוּרָה, הַלְכָה ו'), שְׁפָל שְׁבוּעַ מִתְנַהֵג כְּפִי פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ. לְזֹאת הַדְּבָר הַרֵאשׁוֹן עָלִינוּ לְזָכֹר הַיֵּטֵב, שְׁאָנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר זֶהוּ הַחֲסֵד הַגְּדוֹל בְּיֹתֵר, כִּי מָה הִיְיָנוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו"ל?! וְאֶפְלוּ שְׁשָׂאוּ וַיִּשְׂאֵלוּ — הֲלֹא אָנוּ רוֹאִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה אַנְשִׁים, שְׁאִינָם יוֹדְעִים מְרַבְּנוּ ו"ל, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן מִחֲזִיקִים מֵעַמָּד, אֲבָל כָּל אֲחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁמֻקְרָב לְרַבְּנוּ ו"ל, יָכוֹל לְהַעֲיד, שֶׁהִמְתַּנּוֹת שְׁאָנוּ מְקַבְּלִים מְרַבְּנוּ ו"ל — אֵין בְּשׁוּם מְקוֹם בְּעוֹלָם. כִּי אֵין מְקוֹם בְּעוֹלָם, שְׁמֻקַּבְּלִים אֶת הַטּוֹבוֹת שְׁאָנוּ מְקַבְּלִים מְרַבְּנוּ ו"ל.

רֵאשִׁית, רַבְּנוּ ו"ל הַכְּנִיס בְּנוֹ אֶת הָעֵנָן שֶׁל הַתְּבוּדוֹת — לְדַבֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תָּמִיד הֵיוּ אוֹמְרִים:

אֶלְמָלֵא הֵינּוּ זֹכִים לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ו'ל, אֲלֵא רַק לְקַבֵּל מִרַבְּנוּ ו'ל
 אֶת הָעֲנָן שֶׁל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּבָר הֵיטָה כְּדֹאִית כָּל
 הַהִתְקַרְבוֹת, כְּמֵאֵמֶר רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס'), שְׂאִי
 אֶפְשָׁר לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲלֵא כְּשִׁשׁוּמְעִים אֶת קוֹל
 הַצְּדִיק, כִּי הַצְּדִיק מְעוֹרֵר מִהַשְׁנָה. הֵינּוּ יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם הַיְשָׁנִים אֶת
 יְמֵיהֶם, וְאֵף שְׁנֵדָמָה שְׁלוֹמֵדִים וּמִתְפַּלְלִים, אֲבָל הַכֹּל הוֹלֵךְ אֲצֵלָם
 בְּבַחֲיַנַת שְׁנָה, וְיִכּוּלִים לִישֵׁן שְׁבָעִים שָׁנָה, וְלֹא יִתְפָּסוּ שֶׁהֵם בְּשְׁנָה,
 הוֹלְכִים בְּכָל יוֹם לְבֵית-הַפְּנִסֶת, מִנִּיחִים תְּפִלִּין, מִתְפַּלְלִים וְלוֹמְדִים,
 מְקַיְמִים מְצוּוֹת, שׁוֹמְרִים שְׁבֵת, אֵף אוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל, זֶה בַּחֲיַנַת שְׁנָה.
 בּוֹדֵאי זֶה טוֹב מְאֹד שְׁעוֹשִׁים וּמִתְנַהֲגִים כֵּן, וְזֶה טוֹב יוֹתֵר מִמִּי
 שְׂאִינְנוּ עוֹשֶׂה מְאוּמָה, אֵף הֵם יְשָׁנִים אֶת יְמֵיהֶם. בְּמָה מִתְבַּטָּא
 שְׂאָדָם יֵשֵׁן אֶת יָמָיו? שְׂאִינְנוּ מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי כְּדִי
 לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֹר. כְּשִׂאָדָם יֵשֵׁן אֵין שִׁיף
 שִׁיבֵר, מַחוּ יֵשֵׁן. וְאֵף שְׁמִדְבַר מִתּוֹךְ שְׁנָה, הָרִי זֶה מִתּוֹךְ הַחֲלוּם,
 וְגַם הַדְּבוּרִים חֲסְרֵי קֶשֶׁר. אֲבָל רַב רַבָּם שֶׁל בְּנֵי הָעוֹלָם אֵינָם
 מְדַבְּרִים בְּאֲמֻצֵּעַ הַשְׁנָה. כֵּן הַדְּבַר מִי שְׂאִינוּ מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא בְּסִימָן שְׂמַחוּ יֵשֵׁן, אֵף שְׂמִתְפַּלֵּל, שְׁלוֹמֵד, שְׂמַקְיָם מְצוּוֹת, אֲבָל
 אֵינוּ מִרְגִּישׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְזֶה קִבְּלָנוּ מִתְּנָה מִרַבְּנוּ ו'ל —
 שְׁנִזְכָּה לְהַכִּיר אֶת הַבוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, שְׁנִזְכָּה שְׂיִהְיֶה לָנוּ רְצוֹן אֶל
 הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, אֵף שְׂעֵדִין אָנוּ מוֹכְנִים לְעֹזב הַכֹּל וְלִבְרַח, וְלַחֲזוֹר חֲזָרָה
 מֵרַב טְפָשׁוֹת דְּעַתְּנוּ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אָנוּ עֵדִין בְּתוֹךְ הַתְּאֻוֹת
 וְהַמְדוּת שְׁלָנוּ, עִם כָּל זֹאת תְּמִיד נִתְעוֹרֵר בְּתוֹכְנוּ חֶשֶׁק וְתִשׁוּקָה כְּזוֹ
 לַחֲזוֹר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲנַחְנוּ מוֹכְנִים לְעֵשׂוֹת הַכֹּל בְּשִׁבִּילוֹ
 יִתְבַּרֵךְ עַד מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, וְאֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, אֵיזוֹ זְכוּת
 הִיא זוֹ לְאָדָם, שְׁזוֹכָה 'לְגַנֵּב' בְּאֲמֻצֵּעַ הַיּוֹם חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, עֶשֶׂר דִּקּוֹת,
 וְעוֹמֵד בְּקֶרֶן זְוִית וְשׁוֹפֵף אֶת לְבוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְכָל צָרְכָיו מִבְּקֶשׁ
 מֵאֵתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֵיזוֹ זְכוּת הִיא זוֹ?! כָּל זְמַן שְׂאָדָם מְלַבֵּשׁ בְּלָבוֹשׁ
 גְּשָׁמִי וְחֲמָרִי, אֵינְנוּ יְכוּלִים לְהַסְבִּיר מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, אֲנַחְנוּ כָּל-כֶּף רְגִילִים בְּטוֹב, שְׂאִינְנוּ מְעֵרִיכִים דְּבַר זֶה לְדַבֵּר
 אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אִישׁ גְּשָׁמִי וְחֲמָרִי, עַב וְגַס, מְלֵא מְדוּת וְתְאֻוֹת רְעוּת,
 מִמֶּשׁ כְּדָגְמַת חֲזִיהַ טוֹרְפֶת, וְכַפֵּי שְׂרוּאִים בְּנֵי-אָדָם בְּעֲלֵי מְדוּת

מַגְנוֹת, שִׁדְרָסוּ אֶת זולָתָם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן רַבְנוּ ז"ל הַכְּנִיס בְּנוּ
 מִמְּגִשְׁמִים כְּמִנּוּ, בְּקִטְנֵי עֶרְךָ כְּמִנּוּ, תִּשְׁוֶקָה כְּזוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
 אֲשֶׁר לְרִצּוֹת לְדַבֵּר זוֹהִי מַעֲלָה, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה לְהוֹצִיא אֶת זֹאת
 מִהַלַּח אֶל הַפֶּעַל בְּאֵמַת לְדַבֵּר אֶל הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. אִם אֲנִישִׁי
 שְׁלוֹמְנוּ יִהְיוּ פְּקִיחִים וַיִּצְיָתוּ אֶת רַבְנוּ ז"ל — 'לְגַנֹּב' בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ
 דְּקוֹת אוֹ עֶשֶׂר אוֹ עֶשְׂרִים דְּקוֹת, וְלִשְׂיחַ אֶל קוֹנָם, אִין דְּבַר גְּדוֹל
 מְזֵה. כִּי זֶה יִפְתֹּר מִכֶּם אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת בְּעוֹלָם. כִּי מִהִי בְּעֵינָהּ? יֵשׁ
 לִי צָרָה, וְאֲנִי רוֹצֵה לְצַאת מִמֶּנָּה, יֵשׁ לִי מִשְׁהוּ הַלוֹחֵץ עַל לְבִי,
 מְבַלְבֵּל אֶת מַחֲי, אֲנִי בְּקִטְנוֹת וּבְחַלִּישוֹת הַדַּעַת, אִינְנִי יוֹדֵעַ לְשִׁית
 עֲצוֹת לְנַפְשִׁי, וְאֲנִי מַחֲפֵשׂ אֶת הָאָדָם לְדַבֵּר אֵלָיו, לְשַׁפֵּף אֶת לְבִי
 וְכוּ', וְאִין לִי אֶל מִי לְפָנוֹת. וְהִנֵּה בָּא רַבְנוּ ז"ל, וְנוֹתֵן לָנוּ עֲצָה טוֹבָה
 — אַתָּה מַחֲפֵשׂ לְמִי לְפָנוֹת? לְמִי לְשִׂיחַ וּלְסַפֵּר לְבָרְךָ? הִנֵּה
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּבְפָרֵט כְּשֶׁתִּזְכּוּ לְצַאת
 לְשִׂדְהָ אוֹ לִיעַר, אוֹ לִילָף בְּחֻדְרֵי מִיחָד, אוֹ אֶפְלוּ כְּשֶׁאָדָם יוֹשֵׁב עַל
 הַסֵּפֶר וְהֵהוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא לוֹמֵד, וְבִינְתִים מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא. אִם יֵשׁ עֲצָה נִפְלְאָה כְּזוֹ, לָמָּה, אֲנִישִׁי שְׁלוֹמְנוּ, לֹא תִצְיָתוּ אֶת
 רַבְנוּ ז"ל, לְקִימָה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת. הִנֵּה הַתְּחִילָה הַשְּׁנָה, הִבָּה
 נִקַּח עַל עַצְמֵנוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל יוֹם וַיּוֹם עֶשֶׂר,
 עֶשְׂרִים דְּקוֹת, וְתִרְאוּ שֶׁיִּהְיוּ לָכֶם נְסִים, וּכְכֹל שֶׁתִּרְבּוּ לְדַבֵּר אֵלָיו
 יִתְבָּרַךְ, תִּזְכּוּ לְיוֹתֵר נְסִים.

הַדְּבַר הַשְּׁנִי שֶׁהַכְּנִיס בְּנוּ רַבְנוּ ז"ל — שְׁמֻחָה, לְהִיּוֹת שְׁמֻחָה.
 בּוֹדָאֵי זֶה קָשָׁה, כִּי לְכָל אֶחָד יֵשׁ הַצְּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שְׁלוֹ, לְכָל אֶחָד
 יֵשׁ הַמְּרִירוֹת וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ, הַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שְׁלוֹ, הַסִּפְקוֹת שְׁלוֹ,
 הַבְּלִבּוּלִים שְׁלוֹ, וּבְשִׁבִיל זֶה קָשָׁה לוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׁמֻחָה, אֲבָל הַתְּנָא
 הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (אָבוֹת ה, כב): לְפּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא — לְפִי הַצַּעַר כָּף
 הַשְּׂכָר. כְּתוּב בְּסִפְר "פְּלֵא יוֹעֵץ", אוֹת שְׁמֻחָה, שְׁבִיּוֹתֵר זֶה שִׁיף עַל
 עֲנִין שְׁמֻחָה, שִׁישׁ בְּנִי-אָדָם שֶׁטְּבַעֵם שְׁנַמְשָׁכִים מְאֹד לְעַצְבוֹת
 וּלְדַכְאוֹן, תְּמִיד שְׁבוּרִים וְאִינָם מְרַצִּים בְּשִׁלְהֵם, רוֹצִים תְּמִיד יוֹתֵר,
 מְסַתְּפָלִים בְּשִׁדוֹת זָרִים, וְעַל-כֵּן גִּשְׁבָּרִים, וְקָשָׁה לָהֶם לְהִיּוֹת
 בְּשְׁמֻחָה, אֲבָל אִם מוֹסְרִים נַפְשָׁם וְהֵם שְׁמֻחִים, אֲזִי לְפּוֹם צַעֲרָא

אגרא, לפי הצער שיש להם להיות בשמחה, כן שכרם; אם הטבע שלהם להמשיך לעצבות ולעצלות ולמרה שחורה, והם עושים כל מיני פעולות לשמח את עצמם ואת אחרים, זכותם בשמים גדולה מאד. לזאת, צריכים לראות ולהשתדל, שאצל אנשי שלומנו תהיה תמיד שמחה; אשרי מי שרוקד אחר כל תפלה, אשר כן נוהגים אנשי שלומנו. אבל אם אין יכולים לרקד אחר כל תפלה, לכל הפחות פעם ביום צריכים לעשות רקוד של שמחה, ולהיות שמחים מאד, כי, ברוך השם, מה אבדנו בזה העולם?! הלא מה שיש לנו כלו רוח: זקן, פאות, מזוזה, תפלין, ציצית, אוכלים כשר, שומרים שבת. היכן שמשותפים מסבבים במצוות, ומכל שכן שמתפללים במגן, אשר כן אומרים חכמינו הקדושים (ברכות ח): אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללים; על-כן צריכים לראות להתפלל במגן במסירות נפש, וכמאמרם ו"ל (שבת קיט:): כל העונה אמן יהא שמייה רבא בכל כחו, אף אם נגזר עליו גזר דין של שבעים שנה — נתבטל; וכן אמרו (מדרש תהלים פד, ג): כל מי שנכנס לבית-הכנסת ולבית-המדרש בעולם הזה, זוכה ונכנס לבית-המדרש למעלה בעולם הבא; אשר זוהי מעלת תפלה בצבור. לזאת, אנשי שלומנו היקרים! ראו לשמח מאד על הנקודות הטובות שיש בכם, ובפרט שמתפללים בצותא עם אנשי שלומנו, צריכים לשמור מאד מאד שתהיה אוירה של שמחה ולא של מתח וכו'.

הדבר השלישי שרבונו ו"ל החזיר בנו — למוד תורה; ללמד בכל יום בהתמדה גדולה את התורה הקדושה, אשר אין טוב ממנה. מקרא — הנה מתחילה השנה, ומתחילים לקרא פרשת בראשית, אזי צריכים לעבר על הסדרא: שנים מקרא ואחד תרגום בכל שבוע. ואם לומד גם פרוש רש"י — הרי זו סגולה ליראת שמים. על-כן אשרי מי שנוהר לגמר בכל שבוע פרשת השבוע עם התרגום ופרוש רש"י, יהא מבטח שיהיה ירא שמים. כי כל הצרות שיש לאדם הן רק מחמת שאינו לומד פרשת השבוע: שנים מקרא ואחד תרגום. ואל תאמר: "קשה לי לסים את פרשת השבוע"; כי קשה יותר לסבל צרות. ואף אחד אינו הולט ומבין את זאת, ואף אחד אינו

אָשֶׁר כֹּה תתקמה בְּנַחֵל רפג

מְדַבֵּר מִזֶּה, בְּשַׁעַה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח:): כָּל
הַמְשָׁלִים פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְאָרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו; הֵינּוּ שֹׁפְלֵי
מִי שְׂמֻסִּים שָׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, זֹכָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים; מְשָׁלִים
הוּא מִלְשׁוֹן תְּשָׁלוּם — יִשְׁלְמוּ לוֹ עַל כָּל יוֹם.

לְזֹאת, אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים! רְאוּ כִּבְר מִהַשְּׁבוּעַ לְהַתְחִיל
לְעַבֵּר עַל הַסְּדָרָא — שָׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם. וְאִךָ אֶחָד לֹא
יִתְחַמֵּק מִזֶּה; כִּי מִי שִׁיחֲסִיר שְׁבוּעַ מִלְמוּד זֶה, לֹא יִחְסֹר צְרוֹת
וְיִסּוּרִים, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, וּמִי שְׁרוּצָה לְזִכּוֹת גַּם לִירֵאת שָׁמַיִם —
יִלְמַד גַּם פְּרוּשׁ רַשׁ"י. כִּי כִּף כְּתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (אֲרַח חַיִּים, סִימָן רַפּה,
סַעֲיָה ג'): מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָף יְכוּלִים לְקִרְא עִם הַצְּבוּר.

מִשְׁנָה — אֲשֶׁרִי מִי שְׁזֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת,
מ'ש'נ'ה' אוֹתִיּוֹת נ'ש'מ'ה', כְּשִׁיְהוּדֵי זֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִשְׁנֵיּוֹת
— מְזַכֵּף אֶת נַשְׁמָתוֹ. וְאִזּוֹ אֵינְנוּ צָרִיף טוֹבוֹת מִבְּנֵי-אָדָם, שִׁילְמָדוֹ
בְּעַבּוּרוֹ מִשְׁנֵיּוֹת אַחַר שִׁיַּצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם, וַיְהִי לוֹ יִסּוּרִים וְגִלְגּוּלִים
וְכוֹ' וְכוֹ'. יוֹתֵר טוֹב עֲתָה לְלַמֵּד פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת וְיוֹתֵר, מִלְחַפּוֹת שִׁיְהִי
לוֹ אַחֲר־כֵּף צְרוֹת וְיִסּוּרִים. הָאֲר"י ז"ל אוֹמֵר, אֲשֶׁר לְמוּד מִשְׁנָה
מְסַגֵּל לְנַשְׁמָה; לָמָּה לֹא לְצִיַּת אוֹתוֹ, וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים
לְכָל הַפְּחוֹת פֶּרֶק אֶחָד מִשְׁנֵיּוֹת? ! זֶה קֶשֶׁה? אֲבָל יוֹתֵר קֶשֶׁה לְסַבֵּל
אַחֲר־כֵּף בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, מֵאֲשֶׁר עֲתָה 'לְגַבֵּי' עֶשֶׂר אוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת
לְלַמּוֹד פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת. סוּף כָּל סוּף זֶה מֵה שִׁישְׁאָר מֵאֲתָכֶם, לָמָּה
תִּהְיִי בְּטֻלָּנִים? ! הֵאֵם חֲשַׁבְתֶּם פַּעַם מֵה קוֹרָה עִם נַפְטָר? ! מֵה עוֹשֶׂה
שָׁם בְּקִבְר? ! מִסְכֵּן, יֵשׁ לְוִיָּה גְדוּלָּה, אֶחָד נַפְטָר, בַּר מִיָּנָן, בְּגִיל
צְעִיר, כָּלָם בּוֹכִים, מְלוּיִם אוֹתוֹ עַד בֵּית הָעֲלָמִין, שָׁמַיִם עֶפֶר, וְשָׁבִים
הַבֵּיתָה, בְּשַׁבְעָה עֲדִין זֹכְרִים אוֹתוֹ, בָּאִים לְנַחֵם אֲבָלִים, אַחֲר־כֵּף
אִישׁ אִישׁ שָׁב לְבֵיתוֹ וְלַעֲסָקָיו, וְשׁוֹכְחִים מִהַנַּפְטָר, וְאִךָ אֶחָד אֵינוֹ
מְסַגֵּל לְחֶשֶׁב מֵה עוֹבֵר עָלָיו תַּחַת רִגְבֵי הָעֶפֶר. כִּי הַנַּפְטָר בְּצַעַר גְּדוּל
מָאֵד, וְאֵין מוֹעִיל לוֹ מְאוּמָה, רַק פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת זֶה אֲשֶׁר מְצִיל אוֹתוֹ,
פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת לְיוֹם מְזַכֵּף אֶת הַנַּשְׁמָה וּמְלַטְשָׁה; אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְלַמֵּד
עוֹד פֶּרֶק וְעוֹד פֶּרֶק וְכוֹ' וְכוֹ', אֲשֶׁר זֶה תְּלוּי כְּפֵי הַשֶּׁכֶל שֶׁל אָדָם.

גַּמְרָא — כְּשִׁיְהוּדֵי זוֹכָה וְלוֹמֵד גַּמְרָא, כְּתוּב בְּסֵפֶר הַחַיִּים
 לְאַחֵי הַמְהַר"ל מִפְּרָאג, שְׁגִ'מ'ר'א' רְאִשֵׁי תְבוּת: גִּ'בְרִיאֵל, מִ'כְּאֵל,
 רִ'פְּאֵל, אִוְרִיאֵל, וּמִי שְׁלוֹמֵד גַּמְרָא, מְסַבֵּב עִם אַרְבַּעַה מְלֹאכֵי
 הַשְּׂמִירָה שְׁשׂוּמְרִים אוֹתוֹ. אָנוּ שׂוּמְעִים בְּכָל יוֹם: תְּאֵנוֹת דְּרָכִים,
 רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, מַחְלוֹת, יְסוּרִים, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, כָּל מִינֵי אֲסוּנוֹת שֶׁל
 מַחְבְּלִים, בַּר מִינָן, וְהִנֵּה אִם אָדָם לוֹמֵד דָּף גַּמְרָא לְיוֹם, כְּבָר מְסַבֵּב
 עִם אַרְבַּעַת מְלֹאכֵי שְׂמִירָה. הֲאִם זֶה כֹּה קָשָׁה?! הֵיכֵן שְׂכַלְנוּ?!
 מִדּוּעַ לֹא נִצִּית? הֲלֹא יָבוֹא הַיּוֹם, שְׁנִשְׁתַּקֵּק לְיָמִים וְהַשָּׁנִים שְׂבַלְיֵנוּ
 בְּשִׁטּוֹת וּבְהֶבֶל הַבָּלִים.

הַלְכָה — רַבְּנוּ ו"ל כָּל-כֶּף הַקְּפִיד עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּלִמּוּד
 הַלְכָה יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שְׂכַל יְהוּדֵי
 מַחְיָב בְּחֹב קְדוּשׁ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵד כְּסִדְרָן!
 אָבֵל אִם אֵינּוּ זוֹכֵה לְכָף, לְפָחוֹת הֵיכֵן שְׁפוֹתַח אֶת הַסֵּפֶר — יְלַמֵּד
 הַלְכָה. רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יא): הַלְכָה רְאִשֵׁי
 תְבוּת: הִרְיעוּ לְהַנְיָה כִּי ה'אֶרֶץ"; עַל-יְדֵי לִמּוּד הַלְכָה, מַעֲלָה
 וּמַגְבִּיחַ אֶת כָּל הָאֶרֶץ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכֵן אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן,
 חֶלֶק א', סִימָן ח'): כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד הַלְכָה, מְבַרֵר אֶת הַטּוֹב מִהַרְעַ שְׁלוֹ,
 וְהַרְעַ נוֹפֵל לְגַמְרִי, וְנִשְׁאָר אֶצְלוֹ הַטּוֹב. תְּרָאוּ אֵיזוֹ הַבְּטָחָה יֵשׁ לָנוּ
 מִרַבְּנוּ ו"ל! לְלַמֵּד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן פְּמָה הַלְכוֹת. וְכֵן אָמַר
 (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב): עַל-יְדֵי לִמּוּד הַלְכָה, נִתְיַשֵּׁר לְבוֹ; הֵינּוּ
 אָדָם מְלֹא עֲקֻמוּמִיּוֹת, קָשָׁה לוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא
 מְלֹא קִשְׁיוֹת, אָבֵל אִם לוֹמֵד הַלְכָה — נִתְיַשֵּׁרִים הַסִּפְקוֹת, כְּמוֹ
 שְׂכַתוּב (תְּהִלִּים קיט, ז): "אוֹדֶךָ בְּיִשְׁרָ לְבָב" — אֵימַתִּי אָדָם זוֹכֵה
 לְיִשְׁרוֹת הַלֵּב? "בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטִי צְדָקָךָ" — כְּשֶׁלוֹמֵד מִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה,
 מִשְׁפָּטֵי הַלְכָה, אִזּוֹ זוֹכֵה שֶׁנִּתְיַשֵּׁר לְבוֹ, וְאֵין לוֹ קִשְׁיוֹת עַל
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶדְרָבָה! יוֹדַע שְׂכַל הַלְכָה וְהַלְכָה זֶהוּ רְצוֹן
 הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. כְּמֵאמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'):
 הַלּוֹמֵד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, מִמְּשִׁיף עַל עַצְמוֹ עוֹלָם הַבָּא; וְכֵן אָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה סג): כָּל הַשּׁוֹנֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם, מְבַטֵּחַ לוֹ
 שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא; וְהִנֵּה יֵשׁ לָנוּ אוֹצְרֵי אוֹצְרוֹת, אֶף לֹא דֵי בְּזָה

שְׁלוֹמֵדִים אֶת הַהֲלָכָה, צָרִיף גַּם לְקִימָה! הָאֵם אָנוּ בְּאֵמַת מְקִימִים אֶת כָּל הַהֲלָכוֹת בְּשִׁלְחֵן עָרוּף? ! צָרִיכִים לְחֹזֵר וּלְשִׁנּוֹן הַרְבֵּה, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְקִים אֶת כָּל הַהֲלָכָה בְּשִׁלְמוֹתָהּ, בְּכָל פְּרֻטִיָּה וְדַקְדוּקִיָּה, וְאִז אֲשַׁרִּינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, שְׁאָנוּ מִמְּשִׁיכִים עוֹלָם הַבֹּא בְּעוֹלָם הַזֶּה.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ מַה לְפָנֵינוּ, וּמַה רַבְּנוּ וְ"ל רוֹצֵה מֵאֲתָנוּ, וְאָנוּ קָשִׁי עָרְף, וְאֵינָנו רוֹצִים לְקַבֵּל דְּבָרָיו. בִּיצַד, אִם-כֵּן, אָנוּ יְכוּלִים לֹאמַר אַחֲרֵי-כֵן, שְׁאָנוּ מְקַרְבִים אֶל רַבְּנוּ וְ"ל, בְּשַׁעַה שְׁאֵינָנו מְצִיִּיתִים אוֹתוֹ? ! רַבְּנוּ וְ"ל הַקְּפִיד מְאֹד, שְׁלֹא גִלְף עִם בְּגָדִים קְרוּעִים, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן כט), שְׁהַבְּגָדִים בְּעֶצְמָם נוֹקְמִים בְּאָדָם אִם הֵם קְרוּעִים וּבְלוּיִים. וְהַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל נְקִיוֹת הַמְּלַבּוּשִׁים וְכוּ'. וְלֹא כִּמוֹ שְׁאָנוּ רוֹאִים חֲדָשִׁים מְקָרוֹב בָּאוּ, הַהוֹלְכִים בְּבְגָדִים קְרוּעִים וּמְלַכְלָכִים, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהֵם בְּרִסְלָבְרִס, כִּי אֵינָם אֶלָּא מְשַׁעֲעִים לְגַמְרִי, וְאֵין לָהֶם שְׂיָכוֹת לְרַבְּנוּ וְ"ל לְגַמְרִי. כִּי רַבְּנוּ וְ"ל הַקְּפִיד מְאֹד עַל נְקִיוֹת הַמְּלַבּוּשִׁים וְעַל שְׁלֵמוֹתָם, וְאָמַר, שְׁהַבְּגָדִים תּוֹבְעִים אֶת הָאָדָם, אִם אֵינָם שְׁלֵמִים וְנִקִּיִּים. וְכֵן אָמַר מוֹהֲרֵנִי וְ"ל: הַכֹּל אֲנִי יְכוּל לְחַקוֹת אֶת רַבְּנוּ וְ"ל, אֲבָל לֹא בְּנִקְיוֹת. כִּי אֶצֶל רַבְּנוּ וְ"ל אֶפְלוּ סְלִיוֹת הַנִּעְלִים הָיוּ נְקִיוֹת.

מִסְפָּר עַל מוֹהֲרֵנִי וְ"ל, שְׁמַפְעִים לְפַעֵם נֹסַע לְצִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל, וְתַכְף כְּשֶׁהֲגִיעַ לְאוּמָן, הוֹרִיד מְזוֹדָתוֹ בְּאַכְסִנְיָה וְרָץ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל. פַּעַם אַחַת נֹסַע עִמוֹ הַתְּלָמִיד ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר וְ"ל, וּמוֹהֲרֵנִי וְ"ל הִבְחִין, שְׁמַעֲלוּ קְרוּעַ, כִּינּוֹן שֶׁהֲגִיעוּ לְאוּמָן, וּמוֹהֲרֵנִי וְ"ל הִנִּיחַ מִטְּלָטְלִיו, וְהַחֵל לְרוּץ לְצִיּוֹן, גַּם ר' נַחֲמָן הַחֵל לְרוּץ אַחֲרָיו, עָנָהוּ מוֹהֲרֵנִי וְ"ל: לֵךְ לְאַכְסִנְיָה וְתִתְפָּר בְּגִדְךָ וְכוּ', וְאַחֲרֵי-כֵן תָּשׁוּב לְצִיּוֹן. אָמַר ר' נַחֲמָן: תַּעֲשׂוּ לִי חֶסֶד שְׂאֵלְךָ אֶתְכֶם. עָנָה וְאָמַר מוֹהֲרֵנִי וְ"ל: נוֹסְעִים לְצַדִּיק וְאֵין מְצִיִּיתִים אוֹתוֹ? ! כִּי מַה הַתְּכַלִּית שֶׁל נְסִיעָה אֶל הַצַּדִּיק? אִם הוֹלְכִים לְצַדִּיק — צָרִיכִים לְצִיּוֹתוֹ. וְהוֹכִיחוּ לְחֹזֵר וְלִתְפָּר אֶת הַבְּגָד. לְמַדִּים מִכָּאן, שְׁאִם מְקַרְבִים אֶל הַצַּדִּיק צָרִיכִים לְצִיּוֹת אוֹתוֹ עַד הַסּוּף. עַל-כֵּן אִם הַצַּדִּיק בִּקֵּשׁ מֵאֲתָנוּ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֵף שֶׁקִּשָּׁה לָנוּ לְהִיּוֹת עִתָּה שְׂמֵחִים, אָנוּ

בדפאון, במצב רוח לא טוב, קרה לנו מקרה מצער, אין לנו שלום-בית, אנו מחסרי פרנסה, זה החליש דעתנו, הלבין אותנו וכו', כל אחד ובצעתו, אבל, אומר רבנו ז"ל: תכריחו עצמכם להיות בשמחה, תלכו בפנים שוחקות, אל תלכו בפנים ממרורות, בנפילת פנים, תחילו לכלם. קשה לכם? אך לפום צערא — אגרא. וכן רבנו ז"ל בקש מאתנו לדבר בכל יום להקדוש-ברוך-הוא, למה לא נדבר בכל יום אליו? תברך חמש עשר דקות, ואל תאמרו: "בקשתי ולא נעניתי", אין זה נכון, אלא תבקשו עוד ועוד, כי הכל תלוי כפי רבוי התפלה. וכן רבנו ז"ל בקשנו לא להיות בטלנים אלא 'לגנב' בכל יום עתים לתורה: מקרא, משנה, גמרא והלכה, למה לא נקבע לעצמנו קביעות לילך בכל יום לבית-המדרש וללמד, להתפלל בצבור, איזה ענג זה?! ולהפך איזה עגש כשאדם מתפלל ביחידות, כמאמרם ז"ל (איכה רבה ג, ח): כל המתפלל לאחר הצבור — מעשיו נפרטין; הינו שכל המתפלל ביחידות — מודקקים במעשיו.

אנשי שלומנו היקרים! יש לנו רבי כל-כף גדול, הנותן לנו עצות נפלאות, למה לא נצית אותו?! סוף כל סוף נצטרף את רבנו ז"ל, אם לא בעולם הזה, אזי בודאי בעולם הבא! ותדעו לכם, כי כפי שאדם מקרב אל הצדיק בעולם הזה, כך יהיה מקרב אל הצדיק בעולם הבא. וכך אומר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות צדיק, סימן עד): מי שמקרב אל הצדיק בעולם הזה, יהא מקרב אליו בעולם הבא. ברוך הוא וברוך שמו, שאנו זוכים להתקרב אל רבנו ז"ל בזה העולם, באו נתקרב אליו יותר ויותר, וכיצד? על-ידי שנלמד בספריו הקדושים ונגמם עצותיו. הבה נתקרב אליו יותר ויותר!

היה צדיק בשם רבי יחזקאל מקוזמיר זי"ע, שהיה תלמיד של החוזה מלובלין. פעם אחת דבר עם תלמידיו, ובאמצע הדבור תפס את שתי אוניו ואמר בזו הלשון: אונים אלו, אונים אלו, אונים אלו, שמעו מהרבי מלובלין את הספור הזה שספר, שאצל הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע, היה בא תמיד איש כפרי, שהיה עם הארץ גדול, ובקשי יכול היה לקרא, אבל היתה לו אמונת חכמים גדולה, והיה חזק מאד באמונה בצדיק שלו, עד שכל דבר קטן שאל את

רבו. מה היתה פרנסתו? היתה לו פרימוס עם גפט, ועל זה פיור קטן, וכו' בשל זין שרף, ואחר-כך מכרו בעיר. ארע פעם שהתקלקל התנור, לא ידע הכפרי חכמות, ונכנס לרבי רבי אלימלך זי"ע, וספר לו צרתו שארצה לו: "התנור שלי נשבר, ואיני יכול לבשל זין שרף, ואין לי פרנסה". התענגין הרבי כיצד נשבר, באיזה מקום איננו פועל? והסבירו בדיוק מה ואיך וכו' — "פה חסרים כמה ברגים" וכו', והרבי הוריד עצמו אליו ונתנו עצות כיצד לתקנו. ותקנו הכפרי והחזיק מעמד שנה, ושוב התקלקל, ושוב בא אל הרבי וכו'. ויהי היום והרבי רבי אלימלך זי"ע נסתלק מזה העולם, וכן האיש כפרי נסתלק, הצדיק נסתלק מזה העולם ונכנס בהיכלו, שהרי למד כל ימיו תורה, קיים מצוות בשמחה, סבל הרבה יסורים בזה העולם והחזיק מעמד, וכפי עבודתו בקדש — פן נכנס בהיכלו; כי כל צדיק וצדיק יש לו היכל משלו. והכפרי הזה מספן, תכף כשנסתלק, כמו כל נפטר נמצא עדין בעולם הדמיון, ואינו יודע שנפטר, והיה כבחלום, נדמה לו כאלו מתעסק עם התנור הקטן שלו, ומבשל זין שרף, ולפתע נתקלקל התנור, ורוצה ללכת לרבי רבי אלימלך זי"ע. אמרו לו בניו וחתניו: "מה אתה? מה אתה צריך לילך לרבי?! כל דבר קטן צריך לשאלו?! והוא מתעקש, "עזבוני! כל ימי כל אשר רק קרה לי, בקשתי עצה מהצדיק". ומוליכים אותו שולל — "אל תלך", והוא נתעקש, מחמת שלא ידע שהוא נפטר פלל. כי לפני שבא הנפטר לבית-דין של מעלה, יכול לעבר עליו שנים על גבי שנים בעולם התהו, בעולם הדמיון, וזהו צער גדול מאד לנפטר יותר מכל הענשים הקשים, שהוא מסתובב בעולם הדמיון, עולם התהו, רחמנא לצלן. אבל היות שהיה מקרב בחיים חיותו אל הצדיק, ונתעקש לילך אליו עתה כשהוא בעולם הדמיון, אזי זכה לבוא לרבי רבי אלימלך בעולם העליון. ונכנס להיכל הצדיק, ואמר: "רבי, התנור נתקלקל, ואיני יכול לעבד לפרנסתי". ענה לו הרבי: "מה אתה? אתה נפטר כבר, איזה זין שרף?! איזה תנור?! ולא רצה הכפרי להאמין. אמרו הרבי: "תסתכל על עצמך". והתבונן, וראה את תכריכיו. והחל לבכות: "רבי, מה אעשה עתה?" ענה הרבי: "אם אתה פה אצלי, תשאר כבר בהיכלי". והנה באו

מִלְאָכֵי חֲבֵלָה וְרָצוּ לְהוֹצִיאוֹ, כִּי הַנֶּפֶטֶר הַזֶּה יֵשׁ לוֹ הַרְבֵּה
הַתַּחֲשָׁבְנִיּוֹת שֶׁהַשְּׂאִיר בְּזֶה הָעוֹלָם, וְצָרִיכִים לְדוֹנוֹ עַל מַעֲשָׂיו. וְהַרְבֵּי
רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע לֹא נִתְּנָם לְהוֹצִיאוֹ, כִּי נִכְנָס לְהִיכְלוֹ. בָּאוּ
לְבֵית-דִּין שֶׁל מַעֲלָה, וְאָמְרוּ לָהֶם שֵׁם: "אִם בְּחַיִּים חֵיוֹתוּ הִיָּה אֲצֶל
הַצַּדִּיק, יִשְׁאַר שֵׁם עִתָּה, וְהִצָּדֵק עִם הַרְבֵּי". סִיִּם הַחוֹזֶה מְלוּבָלִין:
"כִּף צָרִיף כָּל יְהוּדֵי לְהִיּוֹת חֹזֵק בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, וְלְהִיּוֹת רְגִיל עַל
כָּל דְּבָר קָטָן לְבּוֹא לֹמַר לְצַדִּיק, אֲפִלּוּ אִם הַפְּרָה אֵינָה נּוֹתֶנֶת חֶלֶב"
וְכו'. עַל זֶה צָעַק ר' יְחִזְקִיאֵל לְתַלְמִידָיו: "רְאוּ מַהִי אַמוּנַת חֲכָמִים!"
וּבְאַמְתָּ, אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הִיקָרִים! אִם תִּסְתַּכְּלוּ הֵיטֵב בְּחַיִּי-מוֹהֲרִין,
סִימָן קא, סִפֵּר לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל שֵׁם אוֹתוֹ סִפּוֹר, שֶׁנֶּפֶטֶר אֶחָד הֵלֵךְ
בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן, וְהִיָּה קָרוֹב בְּחַיִּים חֵיוֹתוֹ לְרַבֵּי מְנַדֵּל מוֹיִסְטָבֶסֶק זי"ע,
וְאַחַר הִסְתַּלְקוֹתוֹ הִתְעַקֵּשׁ גַּם-בֵּן שְׂרוּצָה לְבּוֹא רַק אֶל רַבּוֹ, וְלֹא
הוֹעִיל לָשׂוּם מִלְאָכֵי חֲבֵלָה, וְהִצָּרְכוּ לְהַשְׂאִירוֹ עִם רַבֵּי מְנַחֵם מְנַדֵּל
מוֹיִסְטָבֶסֶק, תַּלְמִיד הַמַּגִּיד מְמוֹרִיטֵשׁ זי"ע. וְכֵן סִיִּם רַבְּנוּ ז"ל: כֵּן
הַדְּבָר אִם אָדָם מִתְעַקֵּשׁ וְרוּצָה אַחַר הִסְתַּלְקוֹת שֶׁלוֹ לְבּוֹא אֵלָיו,
אֲזִי לֹא יוֹעִיל לָשׂוּם מְקַטְרֵג וּמִלְאָכֵי חֲבֵלָה. וְנִתֵּן לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עֲצָה
— לְהִשָּׁבַע בְּנִקִּיטַת חֶפֶץ, "שֶׁתִּכְף-וּמִיד אַחַר הִסְתַּלְקוֹתֵי יִקְחוּ אוֹתִי
אֶל הַצַּדִּיק". וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ רְגִילִים בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה, כְּשֶׁמְחַזְזִיקִים אֶת
הַתּוֹרָה לֹמַר: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עִתָּה כְּשֶׁאֲנִי מְחַזְזִיק אֶת הַתּוֹרָה, אֲנִי
נִשְׁבַּע, שֶׁאַחַר הִסְתַּלְקוֹתֵי אֵלֶיךָ לְרַבְּנוּ ז"ל לְתַקּוּן" — זֶה נִקְרָאת
אַמוּנַת חֲכָמִים. אֵיךְ כְּשֶׁאָדָם פָּגַם בְּבְרִית, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוֹטֵי-
מוֹהֲרִין, חֶלֶק א', סִימָן ה'), הוּא מְכַרְח לְשִׁמְעַע מִחֻלְקַת עַל הַצַּדִּיק, כִּי
רוּצִים לְגַרְשוּ מִהַצַּדִּיק, כִּי אִיזוֹ זְכוּת יֵשׁ לוֹ לְהִיּוֹת אֲצֶל הַצַּדִּיק,
שֶׁיִּכּוֹל אֲצֵלוֹ לְזַכּוֹת לְתוֹרָה, תִּפְלָה, מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים? אֲשֶׁר
בְּלַעֲדֵי הַצַּדִּיק לֹא יוּכַל אֵלֶיךָ שְׁנַיִם לְהַגִּיעַ לְכָל הַמַּעֲלוֹת הַלְלוֹ. וְזֶה
רוֹאִים בְּמַצִּיאוֹת, שְׁמִי שֶׁאֵינְנוּ מְקַרְב לְרַבְּנוּ ז"ל, לֹא נִכְנָס לוֹ
בְּמַחֲשָׁבָה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אוֹ לְסִיִּם אֶת כָּל הַתַּנְ"ךְ, אֶת
כָּל הַש"ס, הַזֶּהר וְהַתַּקּוּנִים וְכו', אֲבָל כְּשֶׁמְקַרְב לְרַבְּנוּ ז"ל, נִכְנָסֶת
לוֹ תְּשׁוּקָה. לְזֹאת, אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הִיקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת
חֲכָמִים, וּבְזֶה שֶׁתִּתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, לֹא תִחְסְרוּ דְבָר. אֵיךְ כָּבֵר
אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוֹטֵי-מוֹהֲרִין, חֶלֶק ב', סִימָן נב): כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ קְשִׁיּוֹת עַל

אֲשֶׁר כה תתקמה בַּנְחַל רַפְט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל אֶחָד שׁוֹאֵל לָמָּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג
 כִּי אֵת הָעוֹלָם?! הֶעֱנִיִּים צוֹעֲקִים — לָמָּה לַעֲשִׂירִים יֵשׁ כֶּסֶף?!
 הַחֹלִים צוֹעֲקִים — לָמָּה אֱלוֹ בְּרִיאִים וְכוּ', הַרוֹקִים צוֹעֲקִים —
 לָמָּה לֹא מֵצֵאנוּ עֲדִין זְוֹגִינוּ בְּאַחֲרֵים?! אֱלוֹ שְׂאִין לָהֶם יְלָדִים
 צוֹעֲקִים — לָמָּה אֵין לָנוּ יְלָדִים?! וְכֵן לְכָל אֶחָד יֵשׁ קְשִׁיּוֹת עַל
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲפִלוּ קִטְנִים יֵשׁ לָהֶם קְשִׁיּוֹת. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, כְּמוֹ
 שֵׁיִשׁ קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ-כֵן יֵשׁ קְשִׁיּוֹת עַל הַצַּדִּיק, כִּי
 רוֹצִים שֶׁהַצַּדִּיק יִלְךָ כְּפִי הַמַּח וְהַשֶּׁכֶל וְהַדַּעַת שְׁלָהֶם. לְזֹאת, אֲנִישִׁי
 שְׁלוֹמְנוּ! אִם זְכִינוּ לְהַתְּוֹדֵעַ מְרַבִּי אֲמַת כְּזֶה, מַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ,
 הֲבֵה נִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנַת חַכְמֵים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁנוֹזְכָה
 לְהַצְלִיחַ דְּרַכְּנוּ.

אֲחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! מֵדוּעַ בָּאנוּ לָפֹה? הַהִשְׁגָּחָה סִבָּבָה אוֹתְנוּ,
 שְׁנֵי־עַל לְכָאן לִיבְנָאֵל חוּץ לְיִשׁוּב, כָּל כְּוִנָּתְנוּ הֵיטָה לְבָרַח מִהַעֲוִירוֹת
 הַגְּדוֹלוֹת: מִירוּשָׁלַיִם, מִבְּנֵי-בְּרַק, מֵאֲשֶׁדוֹד וְכוּ', וְלָצֵאת לְאֵיזָה
 מִדְּבַר שְׂמָמָה, וְלִגְדֹל שָׁם אֵת יְלָדֵינוּ בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, זֶה הֵיטָה כָּל
 כְּוִנָּתְנוּ — לְבָרַח מִהַעֲוִירוֹת הַגְּדוֹלָה אֶל מְקוֹם שְׁקֵט, שְׁנוֹכַל לְגַדֵּל אֶת
 יְלָדֵינוּ בְּקִדְשָׁה, שְׁלֹא יֵרְאוּ אֵת הַזָּבֵל בַּעֲוִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת. מִי פָּלַל וּמִי
 מִלֵּל שְׂפָה יַעֲמֵד הַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֶצְמוֹ, וְיִלְחַם נִגְדָנוּ. וְזֶה כְּבָר
 שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה שְׁנִלְחַם נִגְדָנוּ בְּכָל מִינֵי מִלְחָמוֹת לְהַכְנִיעֵנוּ, וּבְרוּךְ
 הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ לְעַד וּלְנִצְח וְנִצְחֵי נִצְחֵים, לֹא הַצְּלִיחַ וְלֹא
 יַצְלִיחַ. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַקָּמְנוּ מֵעֲרֶכֶת חֲנוּךְ מִפְּאֶרֶת: פְּעוּטוֹן, גְּנִים,
 תְּלִמוּד תּוֹרָה, בֵּית-סֵפֶר וְכוּ', אֲבָל זֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אֵל תְּהִיוּ
 אֲדִישִׁים, אֵל תַּחֲשְׁבוּ: אִם אָנוּ שׁוֹלְחִים אֵת הַיְלָדִים לְתִלְמוּד-תּוֹרָה,
 לְבֵית-הַסֵּפֶר, הֵם יִגְדְּלוּ כְּדָבְעִי. אַתֶּם שׁוֹכְחִים, שְׁחֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית!
 הִנֵּה יֵשׁ לִפְנֵי אֵת כָּל יְלָדֵיכֶם, אֲשֶׁר לוֹמְדִים אֲצִלִּי, וְאֲנִי מְכַרַח לוֹמֵר
 לְכֶם: אֲנִי יְכוֹל לוֹמֵר לְכָל אֶחָד וְאֶחָד שִׁילְדוֹ אֲצִלִּי, מֵהַנְּעִשָׂה אֲצִלוֹ
 בְּבֵית, כִּי הֵבֵן הוּא הַחֹתֶמֶת שֶׁל הַהוֹרִים, כֵּן הֵבֵת הִיא הַחֹתֶמֶת מֵהַ
 קוֹרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית. עַל-כֵּן חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּתוֹךְ הַבֵּית, לֹא בְּתִלְמוּד-
 תּוֹרָה וְלֹא בְּבֵית-סֵפֶר, כִּי שָׁם כְּבָר מְאֹד, זֶהוּ בְּשֶׁלֶב הַבָּא, בְּהַמְשָׁךְ

צְמִיחַת הַיְלָדִים, אִךְ יְסוּדוֹת הַחֲנוּךְ הֵם מְקַבְּלִים אֶצֶל הַהוֹרִים, אִם הַהוֹרִים אֵינָם נִזְקָרִים בְּמַצּוֹת כְּרֵאוֹי, מָה אַתֶּם מַצְפִּים מֵיְלָדֵיכֶם? ! אִם הַהוֹרִים אֵינָם נִזְקָרִים בְּנִטִּילַת יָדַיִם שְׁחֲרִית, מָה אַתֶּם רוֹצִים מֵיְלָדֵיכֶם? ! הֲלֹא הַיְלָדִים רְאוּ אֶת זֹאת בְּתוֹךְ הַבַּיִת; אִם הַיְלָדִים רוֹאִים שֶׁהָאָב גּוֹנֵב וְגוֹזֵל וְעוֹשֶׂה עוֹל, אֵינּוּ שׁוֹמְרֵי עַל רְכוּשׁ הַזּוּלָּת, וְכִי אַתֶּם רוֹצִים שֶׁהֵבֵן לֹא יֵלֵךְ בְּעַקְבוֹתָיו? ! הֲלֹא יְדוּעַ הַפְּתִיחַ: 'הַתְּפוּחַ אֵינּוּ נוֹפֵל רְחוּק מִהַעֵץ'; וְאַחֲר־כֵּן יֵשׁ עוֹד טְעָנוֹת עַל הַתְּלִמוּד-תּוֹרָה וְעַל בֵּית-הַסֵּפֶר, בְּשַׁעַת שֶׁהַקּוֹלֵר תְּלוּי בְּצִוְיָאָר הַהוֹרִים, כִּי חֲנוּךְ מִתְחִיל קֵדָם בַּבַּיִת; אִם הַיְלָד רוֹאֶה שֶׁהָאָב מְקַלֵּל אֶת הָאֵם, רַחֲמָנָא לְצַלְן, אוֹ הַבַּת רוֹאֶה שֶׁהָאֵם מְקַלֵּלַת אֶת הָאָב, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, אֵילּוּ יְלָדִים אַתֶּם רוֹצִים שְׂיִצְאוּ מִזֶּה בְּזֶה? ! הֵם יַחְקוּ אֶת הַהוֹרִים בְּדִיוֹק, כִּי זֹאת רְאוּ בַּבַּיִת. עַל-כֵּן הַדְּבָר הֵרָאשׁוּן — לְחַנּוּךְ תְּחִלָּה אֶת עֲצָמוֹ; עַל הַהוֹרִים לְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה, וְלֹא לְנַהֵג בְּקִלּוֹת רֵאשׁ, לְדַבֵּר בְּשִׁפְהַ גְּנָה, וְאִזּוּ יוּכְלוּ לְצַפּוֹת שֶׁהַיְלָדִים יִלְכוּ בְּדַרְכֵיהֶם; כִּי כִשֶׁהַיְלָדִים רוֹאִים שֶׁהַהוֹרִים יִרְאוּ הַשֵּׁם, גַּם הֵם יִנְהַגוּ כֵּן, אֲבָל כִּשְׂרוֹאִים שֶׁאֲבִיהֶם אֲדִישׁ לְכָל דְּבָר, מָה רוֹצִים מֵהֶם? ! גַּם אֶצֶלם נַעֲשֶׂה הַכֹּל צָחוּק וְכוּ'. וְאַחֲר־כֵּן עוֹד יֵשׁ לַהוֹרִים טְעָנוֹת עַל הַמְּחַנְכִים? ! הֲלֹא הַיְסוּד בַּחֲנוּךְ — לְחַנּוּךְ תְּחִלָּה אֶת עֲצָמָנוּ, לְהַשְׁתַּלֵּט תְּחִלָּה עַל הַכַּעַס וְהַרְגֵז שְׁלָנוּ, וְלֹא לְהַתְּפַרֵץ. יֵשׁ לָכֶם טְעָנוֹת זֶה עַל זֶה, אֲבָל אֲסוּר שֶׁהַיְלָדִים יִרְאוּ אֶת זֹאת. וּבְעֵנִין הַחֲנוּךְ בְּמוֹסְדוֹת, עֲלִינוּ לְרֵאוֹת שִׁיְהִיו לָנוּ מְחַנְכִים יִרְאוּ הַשֵּׁם, הַמְּחַנְכוֹת תְּהִינָה יִרֵאוֹת שְׂמִים, שִׁיְהִיו 'נְאֻה דוֹרשׁ וְנְאֻה מְקַיִם', וְלֹא יִתְּכֵן שִׁילְמָדוֹ הַמְּלַמְּדִים אֶת הַיְלָדִים לֵילֵךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, וְהֵם אֵינָם מִתְּפַלְּלִים בְּמִנְיָן וְעוֹד כְּהִנֵּה וְכִהֵנָה. וְזוֹ כָּל שְׂאִיפְתָנוּ, שֶׁהַמְּחַנְכִים וְהַמּוֹרֹת יִהְיוּ דְגָמָא אִישִׁית חַיּוּבִית לַיְלָדִים. וְעַל כֵּן אָנוּ עֲמִלִים קָשׁוֹת, אֲבָל אֵין זֶה הוֹלֵךְ בְּגִקְל, אִךְ כָּל רְצוֹנָנוּ אֶת הַטּוֹב בְּשִׁבְלֵכֶם וּבְשִׁבִיל יְלָדֵיכֶם. וְהוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקָם. מִדּוּעַ? כִּי כָּל רְצוֹנִי שִׁיְהִיו לָכֶם יְלָדִים קְדוֹשִׁים וְטְהוֹרִים, וּמָה שֶׁעֲבַר עֲלֵיכֶם בַּחַיִּים, אֵינִי רוֹצֶה לְרֵאוֹת בְּהֵם. אֲנִי אוֹהֵב אֶת בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם, אֲנִי רוֹצֶה רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלָכֶם, בְּשִׁבִיל מְשַׁפְּחָה אַחַת אוֹ שְׂתִים הַמְּתַנַּגְּדָת, לְמָה כָּל הַקְּהֵלָה צְרִיכָה לְסַבֵּל? ! אֲנִי עֲזָרוּ לִי

בַּחֲנוּךְ! אֵל תַּחֲשְׁבוּ שְׁקַל לִי עִם יְלָדֵיכֶם, אֲנִי נִכְנָס בְּהַמּוֹן בְּטוֹל
 תּוֹרָה וּבְחֻבּוֹת עֲצוּמִים, אֲכַל אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת זֹאת בְּחֶפֶץ לֵב, אַךְ בַּל
 תַּחֲשְׁבוּ שֵׁישׁ לִי מִקַּל קָסֶם, וּבוֹ אֲנִי מְרַסְנֶם וּמַעֲלֶם עַל דְּרֹךְ הַמֶּלֶךְ.
 כַּמָּה לַיְלֹת אֲנִי מְדִיר שָׁנָה מְעִינִי, מַחֲמַת שְׁמִפְרִיעִים לִי, מְרַעִישִׁים
 וּמְשַׁתְּלָלִים וְכוּ', אֲכַל אֲנִי מִסְתַּכֵּל עַל זֶה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְחַנּוּךְ אֶת
 יְלָדֵיכֶם. אֲכַל תַּעֲזֹרוּ לִי, וּבְמִקּוֹם בְּקִרְתִּי, יִהְיֶה עֶזְרִי — לַעֲזֹר.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ בּוֹנִים עֲכָשׁוּ אוֹלָם שְׁמַחֹת, וְאָנוּ עוֹמְדִים כְּכֹר
 בְּגִמְרֵי. בְּרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁהִגְעַנּוּ הַלּוֹם. מָה אָנוּ מְבַקְשִׁים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ?
 פְּעֻמִּים בְּשָׁבוּעַ שֵׁיזְאוּ לְהַפְצִיָּה מְרַכְּזָת, יִשְׁכְּרוּ אוֹטוֹבוּס, וְיִסְעוּ
 לְהַפִּיעַ. וְיֵשׁ מִזֶּה שֶׁלֹּשׁ טוֹבוֹת הַנֶּאֱדָה: פְּרִינְסָה לָכֶם; כִּי לְבַד אֵין חֶשֶׁק
 כָּל-כּוֹף לְצִאת, אֲכַל כְּשִׁיזְצִיאִים בְּצוֹתָא — זֶה נוֹתֵן דְּחִיפָה וְחֶשֶׁק.
 וְאִם יוֹצְאִים — שְׁבִים עִם כְּסָף, אֲפִלוּ חֲמִשִּׁים, מָאָה, מֵאֲתִים שְׁקַל
 לַיּוֹם, מַה הַפְּסֻדְתֶּם?! וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, אִם תִּתְפַּלְלוּ הֵיטֵב,
 יִהְיֶה לָכֶם חֲמִשׁ-מֵאוֹת שְׁקַל וְיֹתֵר; לֹא פְעַם אַרְעֵי, שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 שָׁבוּ עִם סְכוּם כְּזֶה. ב. מְזַכִּים אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּזֶה שְׁמִפִּיעִים
 אֶת הַחֻבּוֹרוֹת, עוֹסְקִים מִמֶּשׁ בְּהַצֵּלַת נַפְשׁוֹת. וְיִכּוּלִים לְכַתֵּב בְּכָל יוֹם
 סֵפֶר שְׁלֹם, מַה קוֹרֶה עִם הַמְּפִיעִים, כִּי צִד מְצִילִים נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
 וְאֵין זֶה גְזָמָא כָּלֵל וְכָלֵל; כִּי מַה שֶׁהַמְּפִיעִים עוֹשִׂים עִם הַקּוֹנְטְרָסִים
 וְהַחֻבּוֹרוֹת, זֶהוּ מִמֶּשׁ פְּקוּחַ נַפְשׁ. וּבְכַרְט שֶׁהַדְּפֻסֵנוּ עֲתָה עֲשָׂרִים
 וּשְׁנַיִם סוּגֵי חוֹבּוֹרוֹת — קוֹנְטְרָסִים צְבָעוֹנִיִּים, עִם כָּל מִינֵי שְׁמוֹת
 הַמוֹשְׁכִים אֶת הָעֵינַן, שְׁכַל הַחִילוּנִים חוֹטְפִים אוֹתָם. וּמִי יוֹדֵעַ אֵיזוֹ
 מַה־פִּכָה עוֹשִׂים בְּקִרְבָּם?! הֲרֵי אַתֶּם מְזַכִּים אֶת הַרְבִּים, וּכְכֹר אָמְרוּ
 (אֲבוֹת ה', יח): כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ. ג. הַחֲלֵק
 שְׁנוֹתֵר, הֲרֵי הוּא לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ וְלְאוֹלָם-שְׁמַחֹת. אַתֶּם תִּזְכּוּ שִׁיְהִיָּה
 לָכֶם בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ יָפֵה וְעִנְקִי, שְׁכַל אֵב יוֹכֵל לְשַׁכַּת, וּמִשְׁנֵי צְדָדִיו
 יִשְׁבוּ יְלָדָיו בְּרַחֲבוֹת עֲצוּמָה. אֲשֶׁר עֲדִין אֵין לָנוּ דְבָר כְּזֶה; כִּי
 בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ הַקָּדִים, הָאֵב צְרִיף לִישֵׁב לְבַד, וְשֶׁלְשָׁה יְלָדִים סְבִיבוּ:
 אֶחָד יוֹשֵׁב עַל בְּרֶךְ אַחַת, שְׁנֵי עַל בְּרֶךְ שְׁנֵי, וְשְׁלִישִׁי קוֹפֵץ עַל
 רֹאשׁוֹ וְכוּ'. וְהִנֵּה אָנוּ בּוֹנִים בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ רַחֲב יָדַים וְאוֹלָם שְׁמַחֹת
 מְפָאָר, אֲכַל לְזֶה צְרִיכִים אֶת עֲזֵרְתְּכֶם, שְׁתַּצְאוּ עִם הַגְּרָלוֹת — חֲצִי

רצב אשר כה תקמה בנחל

תתנו לאולם השמחות, וחצי בשבילכם. והנה עומד להסתים האולם, בעזרתו יתברך, ועדין אנו במינוס גדול. אז אנא עזרו לעצמכם ועזרו לבניה.

ובאחרונה — אבקש מאד את אנשי שלומנו היקרים! בודאי יש הרבה טענות, היכן אין טענות?! בבית-העלמין אין טענות, היכן שהמתים קבורים, המצבות אינן רבות זו עם זו, ושקט מחלט שורר שם, אף בין החיים, כל זמן שחיים, ישנן אי הבנות, מריבות, וכוחים וטענות. ודבר זה קורה בכל העולם, היכן שיש קהלה, ישנה מחלקת ודעות שונות, קנאה ושנאה, כל אחד חושב שלשני יש קצת יותר קוגל מאשר לו וכו', זהו דבר טבעי. אבל אני יכול להתנאות עם הקהלה שלנו בכלליות, אשר היא קהלה יפה מאד מאד, באים אנשים מכל כלל נשמות ישראל: אשכנזים וספרדים, תוניסאים ומרוקאים, תימנים ופרסים וכדומה וכדומה, וככלם תחת גג אחד, ברוך השם, ישתבח שמו לעד ולנצח נצחים. דבר זה אין רואים בשום מקום. בודאי יש מה לתקן אצלנו, אבל אנו עדין ממריאים, עוד לא הגענו ליעוד — שהאירון יטוס ישר ללא מניעה, כי האירון עדין בהמראה, מטפס ועולה, מטפס ועולה, עד שיגיע ליעודו שיטוס חלק. ועל-כן אין לתמה מדוע לא הגענו כבר אל השלמות, כי איך נאמר בפתגם: לטפס אין מראים חצי עבודה... תנו יד לעזר זה לזה, כל אחד בתפקידו הוא, הבה נעזר שיהיה לנו כולל מסדר, שלאברכים תהיה פרנסה בשפע וירצו ללמד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שעל-ידי בי פנישתא חדא, בית-הכנסת אחד, אשר יש בו אחדות, אומר הזהר, שבזכות הבית-הכנסת הזה תהיה הגאולה. והקדוש-ברוך-הוא יראנו את הזכות הזו, שיש בקרב אנשי שלומנו אחדות ואהבה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע בתפלות ישראל ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתחנן עליכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר כַּה תִּתְקַמּוּ — כַּה תִּתְקַמּוּ בַּנֶּחֱל רִצּוֹג

כַּה תִּתְקַמּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נֹחַ, כ"ה תְּשׁוּרֵי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת בְּתָךְ וְכו', זֶה גִּבְרַר כְּשֶׁאֲהִיָּה שָׁם.

אוֹדוֹת הַכַּדוּוֹרָגֵל, הֵם רוֹצִים לְהַרְגִּיז אוֹתְנוּ, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים
לְרֵאוֹת מְאֹד מְאֹד לְהַעֲלִים עֵינַי, אֵינִי לָנוּ שׁוֹם עֶסֶק אִתָּם, יְבוֹא בְּעַל
הַכָּרִם וַיְכַלֶּה אֶת קוֹצֵיו מִן הַכָּרִם, וְתִהְיֶה לָהֶם מִפְּלֵה גְדוֹלָה מְאֹד,
אֲבָל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד עַל הַיְלָדִים, שֶׁלֹּא יִלְכוּ שָׁמָּה,
וְלִהְזִהִיר אוֹתָם בְּתַקְּךָ, שְׁגִם לְצַפּוֹת בְּחִלּוּל שְׁבֵת זֶהוּ עוֹן חֲמוּר מְאֹד.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אִם אֲתָה יְכוּל לְבַקֵּשׁ אֶת ... גֵּרוּ יְאִיר,
שְׁיִנְקָה אֶת הַדִּירָה, כִּי אֲנִי בָּא עִם אִשְׁתִּי.

פֶּה תִקְבַּל כַּמָּה מִכְתָּבִים גַּחוּצִים לְמִסֹּר אֶת זֶה לְעֶדֶם, וְכֵן
לְתֵלוֹת אֶת הַמִּכְתָּב כָּלְלִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תִּתְקַמּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נֹחַ, כ"ה תְּשׁוּרֵי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ.

בּוֹדָאֵי אִם יְכוּלִים לְנַקוּת וְלַצְבֵּעַ וּלְסַדֵּר אֶת הָעֲזָרַת נָשִׁים, זוּ תְהִיָּה לִי שְׂמִיחָה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָּה, וְאִם יֵשׁ עַל זֶה תִּקְצִיב, בּוֹדָאֵי זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרְאוּת, שְׁהַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ יְהִיוּ נְקִיִּים וּמְסֻדָּרִים.

אודות הקלָקל וְכוּ', צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה הֵכִי טוֹב, מֵה לַעֲשׂוֹת? אֵין בְּרָכָה, כִּי חַס וְשְׁלוֹם, כָּל הַכְּבִישׁ יְכוּל לְקַרֵּס, וְאַחֲר־כֵּן נִכְנָסִים בְּכַעֲיוֹת, וְלִכֵּן צְרִיכִים תִּכְפֹּף-וּמְיָד לְתַקֵּן אֶת זֶה.

אודות הַפְּדוּרָגֶל כְּבָר פְּתַבְתִּי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי עָצַם לְלַכֵּת לְרְאוּת חֲלוּל שִׁבְתָּ, זֶה גַם-כֵּן עוֹן קָשָׁה וְכוּ', וּמֵה שֶׁהֵם עוֹשִׂים, יָבֹא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִטְפֹּל בָּהֶם, כִּי כְּתִיב (שְׁמוֹת לֵא, יד), שְׂמַחְלִיָּה מוֹת יוֹמֵת, וּמִמִּילָא יָבֹא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִשְׁלַם לְמַחְלָלִים אֶת הָאוֹת שְׁלוֹ, וְאֲנַחְנוּ רַק צְרִיכִים לַעֲמֹד מִהַצַּד, וְלֹא לְהַכְנִס בְּשׁוֹם עַמּוֹת וְכוּ', וְהַפְּגָנוֹת וְכוּ', אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְשָׁמֵר אֶת יְלִדֵינוּ, זֶה הַקּוּ שְׁלָנוּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְחַנּוּף אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהָרָה.

בְּזֶה שֶׁהוּא פָּרַק אֶת הָעֲצִים זֶה טוֹב, כִּי כֵּן אֵין לִי שׁוֹם עֶסֶק אֲתוֹ, שְׁיִלְךָ אֵל ... וְהוּא יִשְׁלַם לוֹ, הוּא עֹבֵד אֲצִלוֹ וְהוּא הַמַּפְעִיל שְׁלוֹ, וְהוּא יִשְׁלַם לוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׁבוּר מְכַל הָעֶסֶק שְׁנַפְסָקָה הָעֲבוּדָה וְכוּ', וְאֵינִי יוֹדֵעַ מֵה לַעֲשׂוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַבֵּר אֲזַכֶּה לְרְאוּת יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקמח.

בְּעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסַדֵּר נַח, כ"ה תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,

אָשֶׁר כה תתקמט בנחל רצה

ובכלל אני מאד מאד שמח, שאת מדונחת לי כל פרט מהקהלה, וזה מאד נחוץ לי לדעת, תמשיכי ואהיה לך אסיר תודה.

ידידינו היקר ר' ... גרו יאיר, רוצה לשפץ את העזרת נשים, והוא צריך ממון, אם אפשר שהנשים תלכנה להתרים בעבור זה, כי סוף כל סוף זה בעבור הנשים וכו', וכן אם יש לך איזה פסף בעבור צדקה, טוב לשפץ את העזרת נשים ולעשות את זה מכבד, כי אני רוצה שהבית-כנסת שלנו יהיה אמור שלנו יהיה נקי ומסודר. ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזקה ונתבשר בשורות משמחות.

ההכרח לי לקצור, כי יש לי צער גדול מאד על הפסקת הבנין של הבית-מדרש החדש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תתקמט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נח, כ"ה תשרי ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות שהקבלן וכו', פרק את העצים וכו', לדעתי זה רק לטובה, כי כן אני לא חייב לו כלום, שילך אל המפעיל שלו, ויבקש ממנו פסף, אני לא צריך לתת לו אגורה, אני לא לקחתי אותו, ואם הוא היה חכם בעיניו ופרק את הקרשים, אז אין לי כפר מה לעבד אתו.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל העגמת נפש על הפסקת העבודה, כי כל חפצי ורצוני זה רק לבנות בית-כנסת ענקי לאנשי שלומנו, וכן אולם לשמחות לילדי אנשי שלומנו, אני מקנה

רצו אשר כה תתקן בנחל

להקדוש-ברוך-הוא, שאחר הרע יבוא הטוב, ואזכה לראות במו עיני את הטוב הזה.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ולשמש את רבנו ז"ל בענין הפצת הספרים, אשר אין למעלה מזה בזכות הרבים, וזו כפרת עוונות, עין לא ראתה, ואשרי מי שיעסק בהפצת מעינות החכמה חוצה.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, להיות בסוף השבוע כבר בארצנו הקדושה, ואז אדבר אתך פנים אל פנים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תתקן.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נח, כ"ה תשרי ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלליות אנשי שלומנו "חסדי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אחי ורעי היקרים! חסדי ה' יתברך עבר עלינו ונכנסו בנו ימי החגים הנוראים, וזכינו לקיים כל-כך הרבה מצוות, וראוי לנו לשמח כל השנה עם זה, כי רק זה הוא שלנו, כי המצוות האדם לוקח עמו לנצח.

מאד מאד אבקש את אנשי שלומנו היקרים, שתזכרו היטב את אמרת אנשי שלומנו, שהיו רגילים לומר בשם הרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ זי"ע, שהיה קורא את לילי החורף "די גילדינע נעכט" (לילי הזהב), כי את לילי החורף יכולים לבלות עם המון תורה ותפלה והתבודדות, וחבל מאד שילך לאבוד, ולכן כל אחד מאנשי שלומנו יקבל על עצמו סדר הלמוד על כל זמן החורף, כי חבל מאד שיעבר לנו זמן החורף בהבל וריק, וזכרו היטב, כי אין מלוים לו לאדם — לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא

אָשׁוּר כה תתקן בַּנְחָל רצו

תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלֶבֶד (אָבוֹת ו, י), וְרַק זֶה מַה שִׁישָׂאָר לָנוּ, וּלְפִי שֶׁכָּל הַמִּרְבֵּה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם הַמְּלוּיִם אֶת הָאָדָם, עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ (תָּנָא דְּבֵי אֱלֵהוּ רַבָּה, פָּרָק יג). וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עַצְמָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת אֲצִלָּנוּ הַיְסוּד.

גַּא וְנָא רְאוּ לְחִזּוּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁפָּרִים וְגִלִּים, צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְכַאוּבִים, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וְזֶה הִיךְ רָצוֹן רַבָּנוּ וְ"ל, שֶׁאֶחָד יִחַזֵּק אֶת הַשְּׁנִי, וְזוֹ הַצְּדָקָה הִכִּי גְדוּלָה, שֶׁאֶחָד יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת עִם הַשְּׁנִי — כְּשֶׁמִּחְזָקוֹ וּמְאַמְצוֹ וּמְעוֹדְדוֹ וּמְשִׁמְחוֹ, וּמְחַפֵּשׂ וּמְבַקֵּשׂ אֲצִלוֹ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, כִּי אֵין זֶה חֻכְמָה לְמַצֵּא אֶת הָרַע שֶׁל הַזּוּלָת, רַק אֶת הַטוֹב.

עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי הַיּוֹם הַזֶּה הוּא בְּדִיוֹק 69 שָׁנָה מֵאֵז הַיְסוּדָה שֶׁל יִבְנֵאל, "כ"ה תְּשֵׁרִי תרס"ב", הַיּוֹם הַזֶּה הוּא יוֹם הַהִלּוּלָה שֶׁל סַנְגוֹרָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל — הָרַב הַקְּדוֹשׁ מִבְּרִדִּיצ'וֹב זי"ע, וְכֵן הוּא יוֹם הַהִלּוּלָה שֶׁל הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבָּנוּ הַחַת"ם-סוֹפֵר זי"ע, וְדַבֵּר זֶה מֵתַאִים לָנוּ מְאֹד מְאֹד, מֵצַד אֶחָד הִיךְ הַ"קְּדָשֶׁת לוֹי" סַנְגוֹרָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְהוּא הִיךְ מוֹצֵא הַטוֹב אֲצֵל כָּל אֶחָד, וּמֵצַד שְׁנֵי הִיךְ הַ"חַת"ם-סוֹפֵר" קַנְאֵי גְדוּל, וְלֹא גָתַן לְעַרְבֵב אֶת הַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה' עִם פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, וְזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת אֲצִלָּנוּ יְסוּד גְּדוּל, מֵצַד אֶחָד לְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם בְּיִבְנֵאל, וּלְקַרְבֵּם וּלְחַזְקֵם וּלְעוֹדְדֵם, אֲבָל מֵצַד שְׁנֵי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁעֲלִינוּ לְהַפְרֵד מֵהֶם בְּתַכְלִית הַפְּרוּד, כִּי מִים וְשִׁמְן אֵינִם מִתְעַרְבִים אִף פַּעַם יַחַד, וְזֶה יְסוּד גְּדוּל לְקַהֲלָתָנוּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת מִפְּרָדִים לְגַמְרֵי, וְזֶה עַקֵּר גְּאֻנְתָּנוּ וְהַצְּלַחְתָּנוּ, אֲנַחְנוּ נִחְנָף אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ בְּחִנוּף שֶׁל אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, חִנוּף קְדוֹשׁ וְטָהוֹר, חִנוּף עַל-פִּי הַתּוֹרָה וְקִיּוּם הַמְּצוּוֹת, בְּלִי שׁוּם פְּשָׁרוֹת כָּלָל, וְאִף שֶׁאֵינִי יוֹדֵעַ, שֶׁהַסֵּמ"ף-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, עוֹשֵׂה פְּעֻלוֹת כָּל הַשְּׁנַיִם לְהַכְשִׁילָנוּ, אֲבָל תְּהִלָּה לְאֵל, הוּא אֵינוֹ מְצַלִּיחַ, אֲלֵא אֲדַרְבֵּה, יֵשׁ לוֹ מַפְלָה אַחַר מַפְלָה, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיפֵל לְגַמְרֵי, אֲבָל לְצַעֲרֵי הָרַב, שֶׁמִּעֲתִי שֶׁהַשְּׂבֵת הַזֶּה הִסְפִּימוּ שִׁיחִיָּה חִלוּל שְׂבֵת בְּפִמְבִּי, עַל-יְדֵי מִשְׁחָק כְּדוּרְגָל עַל הַמַּגְרֵשׁ שֶׁסְמוּדָה

לשכונתה של אנשי שלומנו, ורב הילדים הלכו להסתפל על המשחק, עלי להביע את צערי, שההורים חייבים בדבר, וצריכים להסביר לילדים, שחלול שבת זה לא רק מי שמחלל שבת מקבל ענש ממנו יתברך, אלא מי שעומד וצופה ומסתפל על חלול שבת, גם-כן יענש, כי זו כל פונתם הטמאה, להחדיר בילדים זלזול בשבת, חס ושלום, ועל-כן אנחנו צריכים לעמד על זה מאד מאד חזק, הן המלמדים והן המורות, צריכים להסביר לילדים את גדל העון של הסתפלות בחלול שבת, כי זה מה שהם רוצים, שיבואו ויסתפלו איך שמחללים שבת, ויהיה להם, חס ושלום, זלזול בשבת, והן ההורים צריכים להסביר שזה חמור עון גדול מאד — להסתפל איך שמחללים שבת בפרהסיה, מילא אלו שמחללים שבת יקבלו את ענשם, כמו שכתוב (שמות לא, יד): "ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם, מחלליה מות יומת, כי כל העושה בה מלאכה, ונכרתה הנפש ה היא מקרב עמיה", והקדוש-ברוך-הוא שהזהירנו על שבת הוא יטפל בהם, ובשביל זה אני נגד הפגנות, נגד מחאות וכו', אלא יבוא בעל הפרס ויכלה את קוציו, אבל אנחנו צריכים לשמר מאד, שמחננו יהיה מחנה קדוש, אנחנו לא צריכים להיות סמוכים לרשעים האלו, ומכל שכן צריכים להחדיר בהילדים שלנו, שגם מי שצופה בחלול שבת יקבל את הענש, ולמה צריכים לעמד שמה.

אני בטוח, שכל מה שהם עושים, זה כדי להרגיז אותנו, כי זו עצת הסמ"ד-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, כי הוא רואה כי בא יומו, והנה הוא מתקפל וכו', ועל-כן הוא חושב, שבזה הוא ירגיז אותנו ונצא בהפגנות, ואז יהיה משטרה ומעצרים וכו', אבל לא כן הוא וכו' וכו'. ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, שלא תהיה לנו שום שיכות אל הטמאה הנ"ל, אנחנו צריכים להפרד מהם לגמרי, וזו הדרך הכי טובה והכי בטוחה. מצד אחד — לדון את כל אחד לכף זכות, כי הן תינוקות שנשבו, ומצד שני אנחנו צריכים להפרד מהם בתכלית הפרוד, לחנף את ילדינו בקדשה וטהרה.

אֲשֶׁר כה תתקנא בַּנְחָל רצט

נא וְנָא רָאוּ לַעֲזֹר אֶחָד לְשָׁנִי, וְעַל־יְדֵי־זֶה יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, וְתַצְלִיחוּ דְרַכְכֶם.

אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, הן הגברים והן הנשים והן את הילדים, אם יכולים להתפלל בעדי, כי אני נמצא בצרה גדולה מאד, ואני צריך לצאת מהצרה הזאת, ואהיה לכם אסיר תודה על זכות התפלות שתתפללו בשבילי.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תתקנא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נח, כ"ה תשרי ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו לכלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה ישרה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילים מפל צרה ומפל צוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! באתי בכתובים שנית היום אליכם, אף שכתבתי אליכם מכתב היום, אף לפי דואב וכואב מהפרצה החדשה של חלול שבת בפרהסייה, ואין הדבר נותן לי מנוח, ואני יכול לנוח, כי זה לא דבר פשוט, כי אנחנו רואים, שהרשעים הארורים הערב-רב, ימח שמם וזכרם, פה בארץ ישראל, איך הצליחו לעקר את קדשות השבת מנשמות ישראל? זה היה על-ידי שתקנו משחקי כדורגל בשבת, והמונעם נסחבו רק להסתפל, והיו להם התרים מהרע-בנים וכו', כי אמרו שסתם ללכת להסתפל, אין בזה שום אסור, מה אתה עושה? רק מסתפל איך שזהו משחק ... כי הרי הם חייבים בחלול שבת, אבל לא אתה ... ובין כך לאט לאט נעשה כל הענין של שבת זול בעיני המונעם, ולאט לאט

התחילו לחלל ולזלזל בשבת-קדש, רחמנא לישזבן, וכן הייתה שם תערובת גדולה של בנים ובנות, ולאט לאט באו לידי נאוף, רחמנא לישזבן, וכל זה גרמו אלו הרשעים הרע-בנים' וכו', אשר התכשיט' שלנו הסמ"ך-מ"ם, הוא אחד מרבניהם, ועל-פן אני מאד מאד מבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, בלי יוצא מן הכלל, שיקחו את זה לתשומת לבם את חמרת הענין, להזהיר את הבנים ואת הבנות, שפכו שמחלל שבת, עליו נאמר (שמות לא, יד): "ושמרתם את השבת, כי קדש הוא לכם, מחלליה מות יומת, כי כל העשה בה מלאכה, ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה"; כן מי שעומד ומסתפל איך שאחרים מחללים שבת, גם עליו נאמר הפסוק הזה, או לנו ואוי לנפשנו, אם אנחנו לא נשמר על ילדינו, וכן יהיה שמה תערובת בנים ובנות, נשים וגברים, רחמנא לישזבן, וזה יביא אחר-כך לכל הגרוע, ועל-פן צריכים להזהיר את הילדים על חמרת האסור הזה.

ובכלל צריכים לזכור, אשר התנא רבי שמעון בר יוחאי פירש את תבת "בראשית" בשבועים פנים, כמו "בראשית" אותיות "בריי"ת א"ש", הדבר הראשון בתורה — לזכור אשר אש היצר הרע בוער באדם לפגם בברית, רחמנא לישזבן, ועל-ידי פגם הברית ממשיכים על עצמם אש הגיהנום, ולכן צריכים להזהיר את הילדים הקטנטנים, שאסור להתגלות לפני חבורו, כי בעוונותינו הרבים החולאת והטרוף הזה נכנס בכל העולם כלו, שילדים מתגלים לפני חבריהם, וזה התחלת הקלקול, וזה עוד אצל קטני קטנים, וצריכים להזהיר אותם בחמור האסור, אשר אש הגיהנום הוא בא על מי שפוגם בברית, ואל תחשבו שזה דבר פשוט, כי כל התורה מתחלת עם זה, "בריי"ת א"ש", אי אפשר לקבל את התורה הקדושה שהיא הברית בינינו לבין הקדוש-ברוך-הוא, אלא כשזוכה לשמר את הברית קדש, וצריכים לחנוך את הקטני קטנים בגיל צעיר, שישמרו מאד לא להתגלות לפני חבריהם, ואם אחד מבקש אותם דבר פגה, שתכף-ומיד יבואו ויספרו את זה להורים, או למנהל התלמוד תורה, ושלא יפתדו, ולא יתבישו, וזה צריכים להכניס בהילדים, ואל תקחו

את זה בקלות, כי בנפשכם הדבר, וזה אפלו הילדים הקטנים, מכל שכן הגדולים בני שמונה ותשע, וכן "בראשית" אותיות "ירא שבת", כי צריכים מאד לשמר על שבת-קדש, ולירא ולפחד לא לחלל את השבת, וזה תלוי בזה, כפי שהאדם זוכה לשמר את השבת, פן הוא זוכה לשמר את הברית, וכפי שזוכה לשמר את הברית, פן זוכה לשמר את השבת, ועל-כן אנחנו רואים, שהרשעים הערברב התפשטו על נשמות ישראל בשני דברים אלו: חלול שבת, רחמנא לישזבן, ופגם הברית, רחמנא לצלן, ואנחנו צריכים לשמר מאד את מחננו, וזה דבר שקורה בכל ארצנו הקדושה, על-ידי הערברב הרשעים הארורים, וכזה העבירו על הדת מליונים מנשמות ישראל, רק על-ידי שני דברים אלו.

זכורני פשהייתי עוד ילד קטן, היו בעיר העתיקה בירושלים, וכן אחר-כך בירושלים החדשה, זקנים חכמי הספרדים, תלמידי ה'בן איש חי' זי"ע, שהיה נעם וערבות להסתפל עליהם, איך שישבו בבית שעות על גבי שעות בעגול, וקראו ביחד משניות, גמרא, זהר וכו', עם נגון מיחד, כל אחד אמר קטע, והיה תענוג לשמע, ממש גן-עדן בזה העולם, והם הקימו תלמודי-תורה לבנים, ולמדו עמם בנגון כפי נסח חכמי הספרדים, עד שבאו שליחי הסמ"ך-מ"ם, והתחילו להזרים להם פסך, וחכמי הספרדים היו תמימים, ולא הבינו את מזימתם הרעה, ונתנו להם להפגס במוסדות שלהם, ולא לקח הרבה זמן, עד שהעבירו את כלם על הדת, לא-כן רבנו ר' יוסף חיים זוננפלד זי"ע, שהוא היה רבה של ירושלים מצד האשכנזים, תכף-ומיד קלט מה אלו הטמאים רוצים, הוא לא נתן להם בכלל להפגס אל המוסדות, וכך גרש אותם, וכך הציל את הנער. ולכן אנחנו צריכים לשמר עכשו מאד מאד על הנער שלנו, ולמסר את נפשנו, "ואני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, שאל תקחו את הדבר הזה בקלות, אלא כל אחד ואחד מחיב לשמר על הילדים שלו, ולא יזרק את העבודה על המלמדים או על המורות, בשבת אין מלמדים ואין מורות, האבא והאמא צריכים להיות המלמד או המורה, ואוי לו לאיש שמפקיר את ילדיו,

וּתְדַעוּ, כִּי הַדָּבָר הוּא בְּנַפְשְׁכֶם, וְאַנְחֵנוּ נַעֲמַד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד חֲזָק,
מִי שְׁלֹא יִשְׁמַר עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ בְּשַׁבָּת, לֹא נִכְנִיס אוֹתוֹ חֲזָרָה
בְּתַלְמוּד־תּוֹרָה וּבְבֵית־הַסֵּפֶר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשַׁמֵּר,
שְׂמַחְנֵנוּ יִהְיֶה מִחֲנֵה קְדוֹשׁ!׃

רְאוּ וְגַם רְאוּ מִי הוּא הַסֵּמ"ךְ־מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, הַרְי
בְּכָל עֵיר וּבְכָל כְּפָר וּבְכָל מוֹשָׁב "הַרְב" שֶׁל הַמְּקוֹם צְרִיף לִהְיוֹת זֶה
שְׂיֹוצָא נֶגֶד חֲלוּל שַׁבָּת, נֶגֶד זְלוּל הַדַּת וְכוּ' וְכוּ', וּפְהָ אֲצַלְנוּ הַרְשָׁע
הַזֶּה הוּא מַעוֹדֵד בְּזֵדוֹן לְעַקֵּר אֶת הַיְהוּדוּת, רְאוּ גַם רְאוּ עַד שְׁלֹא
נִכְנַס רֹאשׁ מוֹעֲצָה דְתֵי חֲדָשׁ, לֹא הִיָּה לָנוּ עֵרוּב, וְגַרְם לָנוּ לְחֲלוּל
שַׁבָּת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְאִם הֵינּוּ רוֹצִים לְתַקֵּן אֶת זֶה, אוֹי וְאֲבוֹי הִיָּה
לָנוּ, תַּכְּף־וּמִיד פְּתַח לָנוּ הַרְשָׁע הַזֶּה תִּיק בַּמְשֻׁטְרָה, כְּזָכוּר לָנוּ, "אַל
תִּשְׁכַּחוּ אֶת הַרְשָׁעוֹת הַזֹּאת, שְׁלֹא יַעֲבְדוּ עֲלֵיכֶם שְׂאֲנַחְנוּ רוֹדְפִים רַב",
זֶה הַסֵּמ"ךְ־מ"ם בַּעֲצָמוֹ, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, רְאוּ לְהַזְהֵר מִמֶּנּוּ וְכִיּוֹצֵא
בָהֶם, כֹּל אֵלֹה הַרְע־בְּנִים', הֵם הֵם שְׂגָרְמוּ, שְׁכַל אַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מַעֲדוֹת הַמְזַרְח יוֹרִידוּ מֵהֶם אֶת עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַמְצוּוֹת, רַחֲמָנָא
לְצַלֵּן, כִּי בָאוּ בַלְבוּשׁ שֶׁל אֲדָרֵת שַׁעַר כְּמוֹ עֵשׂוֹ וְכוּ'.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל,
תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן דִּיקָא, כִּי כָף עוֹבֵד
הַסֵּמ"ךְ־מ"ם עַל הָאָדָם, קָדָם כֹּל שְׂיִהְיֶה עֵיף וְכוּ', וְשְׁלֹא יְבוֹא
לְבֵית־הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל וְכוּ', וַיְכוּלִים לְהַתְּפַלֵּל בְּבֵית וְכוּ', עַד
שְׁלִבְסוֹף מְקַרֵּר אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְאִינוּ מִתְּפַלֵּל כֶּלֶל, וְלִכֵּן הוּא עֲנִיָּן גְּדוֹל
מְאֹד לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּצַבּוֹר דִּיקָא, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(בְּרֻכּוֹת ח): אֵימַתִּי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעָה שְׁהַצַּבּוֹר מִתְּפַלְּלִים; וּבְזָכוֹת
שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל בְּצַבּוֹר, אֲפֹלוּ שְׂיִהְיֶה רָשָׁע גָּמוּר, מוֹחֲלִין לוֹ עַל כֹּל
עוֹנוֹתָיו, כִּי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִמְצָא בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וּכְשֶׁאָדָם נִכְנַס
לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, אֲפֹלוּ הוּא מְלֵא חֲטָאִים וְעוֹנוֹת, וְעוֹנָה 'אִמֵּן יְהִי
שְׁמִיָּה רַבָּא', וּבְרַכּוּ, מִיָּד הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא חוֹמֵל עָלָיו וּמוֹחֵל לוֹ
עַל הַכֹּל, הָאֵם לֹא כְּדָאֵי לְהַכְּנֶס עָרְב וּבִקֵּר לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן?! וְלָמָּה
נִטְעָה אֶת עֲצָמֵנוּ, הֲלֹא אֲנַחְנוּ מְלֵאִים עוֹנוֹת וְחֲטָאִים וּפְשָׁעִים, וּמָה

יש עוד תקון לאדם יותר קל מלהכניס בבית-הכנסת בכל יום ולהתפלל במנין; ולכן ראו, אחי ורעי היקרים! מה לפניכם, ואל תזלזלו בדבר זה, וכמעט שכל העניות שעוברת על האדם, היא מחמת שאינו נזהר להתפלל במנין ובצבור, תהלה לאל, יש לנו מנין ותיקין, שזה הזמן הכי יקר והכי מצלח להתפלל, ועל-כל-פנים מי שאינו יכול להתפלל ותיקין, שיבוא להתפלל במנין שני או שלישי, העקר להתפלל בצבור ובמנין דיקא, וכן רציתי מאד, שיהיה מנין אצל התלמוד-תורה, באופן שכל הילדים יתפללו יחד עם מנין, והיה טוב מאד, שכל המלמדים יצטרפו יחד, ויתפללו בתלמוד תורה, וכל הילדים יענו 'אמן יהא שמה רבה' וכו', שזה הנחת-רוח הכי גדול להקדוש-ברוך-הוא, בשעה שצדק ישראל עונים 'אמן יהא שמה רבה', והקדוש-ברוך-הוא משתבח עם נשמות ישראל עם זה, וצריכים להחדיר את התמימות בילדים, אני רוצה להחזיר את העטרה לישנה, שהילדים יהיו כמו פעם, עם חן יהודי, פאות תלתלים וכו', עם ציצית בחוץ וכו', רק מדברים מהקדוש-ברוך-הוא, מתקבצים בשבת ואומרים תהלים ביחד בנגון המיוחד, ואנשי שלומנו היקרים יהיו כמו פעם חכמי הספרדים, ביחד ללמד ולגרוס בקול, שישמעו בבית-המדרש קול תורה בנגון בדיוק כמו פעם חכמי הספרדים מהדור הקודם, הגיע הזמן שתתעוררו מן השנה, עד מתי תשנו? עד מתי תהיו בקטנות ובחלישות הדעת? תהלה לאל, זכינו להתקרב לרבנו ז"ל, והוא הצדיק שמעורר את האדם מהשנה (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס'); ולכן עלינו לציית את רבנו ז"ל, תהלה לאל, אנהנו פה חוץ לישוב, אז אין לנו ממה וממי להתביש, עלינו להחזיר עטרה לישנה, ולהקים קהלה קדושה כמו שהיה בגולה, שהן הגברים יהיו יראי ה', ויבואו להתפלל במנין, וילמדו בצותא בנגון, ויעסקו בצדקה וחסד, והן הנשים, שתתאספנה בכל יום באיזה מקום שיבחרו, ויגידו תהלים ביחד, ולעזר לארגן סעדות לשמחות למשפחות עניות, והן הילדים יתפללו בקול וילמדו בקול, וילכו עם פאות ארכים ולא להתביש, והן הבנות שתלכנה בצניעות, והדבור שלהן יהיה בדרך-ארץ, וזה הנחת-רוח הכי גדול, שאנהנו יכולים לעשות להקדוש-ברוך-הוא,

ילדים קדושים בקדשת וטהרת הברית, שילכו אל החפה עם כתנת נקייה.

אני מאד מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו היקרים, שיחזור על המכתב הזה כמה וכמה פעמים, ויחדיר את זה היטב היטב בלבבו, כי עלינו לשמר את עצמנו ואת ילדינו מדור המבול ומדור ההפלגה, שמובא מגורי האר"י ו"ל, שהם עכשו עוד פעם בעולם ועלינו להכנס בתבת נח, שזו התבה של רבנו ז"ל, ולהנצל מפל מיני חיות טורפות, ומרוחות רעות, וגשמים וכו' וכו' של הבלי העולם הזה וכו' וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ברככם, ונזכה להקים קהלה קדושה יחידה במינה, ושיהיה צדקה וחסד בראש מעינינו, אחד שיעזר לשני כמה שרק יכול, במלה טובה וכו', ובצעה טובה וכו', ולשמר מאד מאד לא לדקר אחד את השני בשום פנים ואפן וכו', כי כל אחד ואחד מאתנו יש לו את החבילה שלו וכו', את החובות שלו וכו', את הצרות שלו וכו', ולכן אשרי מי שמחזק ומעודד ומשמח אחד את השני.

מאד מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, שתעזרו לי לבנות את בית-המדרש הגדול ואת האולם לחתנות ולשמחות, ומי יתן, שיצאו צותים ביחד, ואז יהיה גם לבית-המדרש וגם לכם וכו', וידועה אמרת רבנו ז"ל: "ממי שאני מקבל לו אני נותן", ודו"ק.

אני מאד מאד מבקש, שכל אנשי שלומנו היקרים — הן הגברים והן הנשים והן הילדים, שיתפללו עלי, כי אני נמצא עכשו בצרה גדולה מאד, ואהיה לכם אסיר תודה על התפלות שתתפללו בשבילי.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תתקנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, כ"ו תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך! אתה מכרח להתחזק, אפלו שעוברים עליך כל מיני צרות ויסורים ומרירות ומכאובים וכו', כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קיט), שכל בני העולם כלם מלאים יסורים, אין גם אחד שיהיה לו עולם הזה, ואפלו העשירים הגדולים ואפלו השרים, אין להם שום עולם הזה כלל, כי כל ימיהם פעם ומכאובות, וכלם מלאים טרדות ודאגות ועצבות ויגון ואנחה תמיד, וכל אחד יש לו יסורים מיוחדים, ואין גם אחד מכל העשירים והשרים, שיהיה לו הכל כסדר פיצונו תמיד, וכלם כאחד מלאים יסורים ודאגות תמיד, וזה ברור וידוע לכל מי שבקי קצת בהם ובדרכיהם. ואפלו מי שנדמה עליו, שיש לו העולם הזה בשלמות, ויש לו כל התענוגים, עשר ונכסים וכבוד והון רב וארמונות גדולים וכלים נפלאים ותכשיטין וסגלות מלכים וכו', וכי, אם יסתכלו בו היטב היטב, יראו שגם הוא מלא פעם ומכאובות הרבה תמיד בכמה מיני אפנים וענינים, וכמו שאמר שלמה המלך (קהלת ב'): "גם כל ימיו פעם ומכאובות", וכתוב (איוב יד): "אדם לעמל יולד קצר ימים ושבע רגז", וזה כולל כל בני-אדם שבעולם מקטן ועד גדול, כי כלם נולדו לעמל ומלאים רגז ויסורין, ואין שום עצה ותחבולה להנצל מהעמל והיגון הזה, כי אם לברח להשם יתברך ולעסק בתורה. וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה יג, סימן ז'): "אדם לעמל יולד" אשרי מי שעמלו בתורה, הינו מאחר שכל אדם נולד לעמל, ואי אפשר להמלט מזה בשום אופן, אפלו אם יהיה לו כל חללי דעלמא, בודאי יהיה לו עמל ויסורין ודאגות הרבה, על-כן החכם עיניו בראשו, שיהפוך העמל לעמל של תורה, אשר

שו אָשֶׁר כה תתקנג בנחל

בְּשִׁבִיל זֶה נוֹלָד — שְׁיַעֲמַל בַּתּוֹרָה, וְאִז אֲשֶׁרֵי לוֹ, כִּי נִצּוֹל מֵעֲמַל
הָעוֹלָם הַזֶּה, וְזוֹכָה לַחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
— תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקנג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נח, כ"ו תְּשֵׁרֵי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁמַר מִהִמָּדָה הַמְּגַנָּה שֶׁל כְּעַס,
שֶׁהִיא הַמָּדָה הַכִּי מְגַנָּה שֵׁשׁ, וְזֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יְחִיד, זְכוּר גַּם תִּזְכֹּר מַה שֶׁהַחֶכֶם מְפַל הָאָדָם אוֹמֵר
(קִהְלַת ז, ט): "אֵל תִּבְהַל בְּרוּחְךָ לְכַעַס, כִּי כְּעַס בַּחֵיק כְּסִילִים יִגּוּחַ",
וּבְאֵמֶת מִי שֶׁמִּתְבּוֹגֵן, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵיּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
וְדָבָר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֶלֶּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל
הָעֲלִיּוֹן, אָדָם כְּזֶה הוּא אֵף פְּעַם אֵינוֹ בְּכַעַס, כִּי בְּרַגַע שֶׁהוּא בְּכַעַס
הוּא מְרָאָה לְדַעַת, שְׂאֵין בּוֹ אֱמוּנָה בְּהַשְׁגַּחַת פְּרֻטִית וְכוּ', כִּי מִי
שֶׁמִּצְעֵר אוֹתִי, הוּא גַם-כֵּן שְׁלִיחַ מִלְּמַעְלָה, וְעֲלִי לְשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה
שְׁלֵמָה שֶׁהִרְשַׁע הַזֶּה שְׂרוּדְךָ אוֹתִי — יֵרֵד מִמֶּנִּי וְכוּ', וְעַל-יַדֵּי תִפְלָה
נִמְתָּקִים כָּל הַדֵּינִים.

וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלְךָ! אֶלֶּא תִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְבִקֵּשׁ אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַנְצִיל מִהָעוֹן הַחֲמוּר שֶׁל
כְּעַס, וּבְפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוֹ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סח), אֲשֶׁר
עַל-יַדֵּי כְּעַס מְאֻבָּדִים אֶת הַפֶּסֶף שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְתַת,
אֲבָל הַתְּאוּהָ שֶׁל כְּעַס כָּל-כָּף גְּדוֹלָה, כְּשֶׁבָּאָה אֵלָיו הַתְּאוּהָ הַזֶּה, לֹא

אֲכַפֶּת לוֹ אֶפְלוּ שְׂיֹאבֹד אֶת כָּל הַכֶּסֶף שְׂרוּצִים לְתַת לוֹ מִלְמַעְלָה, כָּל-כֶּף חֲמוּרָה הַתְּאַוָּה הַמְּגַנָּה שֶׁל כַּעַס, וְעַל-כֵּן תִּתְפַּלֵּל הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִצִּיל אוֹתָךְ מִהָעוֹן הַחֲמוּר שֶׁל כַּעַס, וּמֵה שֶׁתִּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם אֵינּוּ פּוֹעֵל.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקנוד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר נח, כ"ז תְּשַׁרֵּי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה אָמַר לְךָ! בְּעֵינַי הַנְּסִיעָה שֶׁמְצִיעִים לְךָ וְכוּ' וְכוּ', הֲרִי יְדוּעַ מֵה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הר"ן, סימן פה): כְּשֶׁרוֹאֶה אָדָם נְסִיעָה לְפָנָיו, אֵין לוֹ לְהִתְעַקֵּשׁ לְמַנַּע מִזֶּה לֵישֵׁב בְּבֵיתוֹ דוֹקָא. כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁאָדָם נוֹסֵעַ לְשֵׁם — הוּא מְתַקֵּן שֵׁם אֵינָה דָּבָר, רַק שְׂיִזְהַר לְהִיּוֹת שְׁמוֹר מִן הָעֲבָרָה, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲבָל כְּשֶׁהוּא רַק שְׁמוֹר מִן הָעֲבָרָה, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲזִי כָּל אָדָם מְתַקֵּן בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא נוֹסֵעַ לְשֵׁם. אֶפְלוּ אִישׁ פְּשוּט לְגַמְרִי, כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁהָאָדָם בָּא לְשֵׁם, הוּא עוֹשֶׂה שֵׁם בְּוִדְאֵי אֵינָה דָּבָר שֶׁבְּקִדְשָׁה עַל-כָּל-פָּנִים, כִּי מִתְפַּלֵּל שֵׁם וְאוֹכֵל שֵׁם, וּמְבַרֵךְ עַל אֲכִילָתוֹ לְפָנָיו וְלֹא חָרִיו וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה. כִּי בְּוִדְאֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי אֶפְלוּ הַפְּחוּת שֶׁבְּפָחוּתִים, עַל-כָּל-פָּנִים הוּא עוֹשֶׂה כַּמָּה דְּבָרִים שֶׁבְּקִדְשָׁה בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר הוּא שֵׁם. וְעַל-כֵּן בְּוִדְאֵי הָאָדָם מְכַרַח מִן הַשָּׁמַיִם לְהִיּוֹת שֵׁם בְּאוֹתוֹ מְקוֹם דוֹקָא, כְּדִי שְׂיִתְקֵן שֵׁם מֵה שֶׁהוּא דִּיקָא צָרִיף לְתַקֵּן שֵׁם. עַל-כֵּן הִיא טוֹבָה לְפָנָיו מֵה שֶׁנִּזְדַּמְּנָה לוֹ נְסִיעָה לְשֵׁם, כִּי אוֹלֵי יִהְיֶה מְכַרַח לְבוֹא לְשֵׁם בְּשִׁלְשָׁלוֹת שֶׁל בְּרוּזָל, וְכִמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת פט:): עַל יַעֲקֹב אָבִינוּ: רְאוּי הָיָה יַעֲקֹב לִירֹד לְמִצְרַיִם בְּשִׁלְשָׁלוֹת שֶׁל בְּרוּזָל, אֲלֹא וְכוּ', כְּמוֹ-כֵן הוּא בְּכָל אָדָם, שֶׁהוּא טוֹבָה לְפָנָיו מֵה שֶׁנִּזְדַּמְּנָה

שח אָשֶׁר כה תתקנה בַּנְחַל

לו נְסִיעָה לְשֵׁם, כִּי בְּלֹא זֶה אוֹלֵי הָיָה מְכָרְח לִירֵד לְשֵׁם בְּשֵׁלְשָׁאוֹת וְכוּ', חֵס וְשָׁלוֹם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ אֶל הַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה, וּבְכָל מְקוֹם שֶׁתִּגִּיעַ תִּרְאֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּמִי יוֹדֵעַ כַּמָּה נְשִׁמוֹת מְחֻכּוֹת שָׁמָּה עַל הַתְּפִלָּה שֶׁלְּךָ וְכוּ' וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, כ"ח תְּשׁוּבָה ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה שֶׁפִּתְּבַתְּ לִי, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם מְדַבֵּר עָלַי כָּל דְּבַר אֲסוּר וְכוּ' וְכוּ', מֵה לְעֵשׂוֹת? הֲלֹא כָּבֹר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוּטָה מ:): פְּנֵי הַדּוֹר כַּפְּנֵי הַכֶּלֶב, וְכֶלֶב הוּא הַנוֹאֵף שֶׁבַחִיּוֹת, רוֹאֶה כֶּלְבָּה בְּצַד רְחוּב זֶה, הוּא רֵץ אַחֲרֶיהָ, רוֹאֶה כֶּלְבָּה אַחֲרֵת בְּצַד רְחוּב זֶה, הוּא עוֹזֵב אֶת הַכֶּלְבָּה הָרֵאשׁוֹנָה וְרֵץ אֶל הַשְּׁנֵיָה בְּלִי בּוֹשָׁה, וְכֵן נוֹהֵג הַיּוֹם, שֶׁנוֹאֲפִים כְּכֶלְבִּים אֵינָם מִתְּבַיְשִׁים לְדַבֵּר עַל צְדִיקִים הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ; וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה מֵב, סִימָן ט:): חֲצוּף בַּחִיּוֹת — כֶּלֶב; וְלִכְּן צְרִיכִים לְהִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד מִכֶּלְבִּים כְּאֵלוֹ, שֶׁהֵם עֲזִי פָּנִים שֶׁבִדּוֹר, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ'): כְּמוֹ שֶׁפִּתּוּב (יִשְׁעִיָּה נו'): "וְהַכֶּלְבִּים עֲזִי נִפְשׁ", וְהֵם עוֹמְדִים וְחוֹלְקִים עַל תְּפִלוֹת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, וְלִכְּן צְרִיכִים לְהִשְׁמַר מֵהֵם מְאֹד מְאֹד, וּמִכָּל שֶׁפֶן אֵין לְהִתְפַּעֵל מֵהֵם, וּבִפְרָט מֵהַכֶּלֶב הַזֶּה בִּיבְנָאֵל, שֶׁהוּא טָמֵא מִטָּמֵא אָבִי אַבוֹת הַטָּמֵאָה, חוּטֵא וּמְחֻטֵּא אֶת

אֲשֶׁר כה תתקנו בַּנְחָל שט

הַרְבִּים וְכוּ', בּוֹדְאֵי לֹא צְרִיכִים לְהִתְפַּעֵל מִמֶּנּוּ כָּלֵל, וְהוּא הַנְּסִיוֹן
שֶׁלֵּנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם — לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקנו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נח, כ"ח תשרי ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

דַּע לָךְ, שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל יְכוּל לְהִיּוֹת צָדִיק — אִם הוּא יָק
רוּצָה, וְכֵן לְמַד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל, שְׁאַפְלוּ הַקְּטָן וְהַפְּחוּת וְכוּ', אִם
יָקח אֶת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו, הוּא יְכוּל לְהִיּוֹת צָדִיק גְּדוֹל מְאֹד, וּכְבֹד פְּתַב
הַרְמַב"ם (פָּרָק יג מֵהַלְכוֹת שְׁמִיטָה וְיוֹבֵל, הַלְכָה יג), וְלֹא שְׂבֹט לְוִי בַלְבָּד,
אֲלֵא כָּל אִישׁ וְאִישׁ מִכָּל בְּאֵי הָעוֹלָם, אֲשֶׁר גִּדְּבָה רוּחוֹ אוֹתוֹ, וְהִכִּינוּ
מִדְּעוֹ לְהַבְדִּיל לְעַמֵּד לְפָנֵי הַנְּוִי"ה לְשִׁרְתוֹ וּלְעַבְדוֹ לְדַעָה אֶת הַנְּוִי"ה
וְהַלֵּךְ יָשָׁר כְּמוֹ שֶׁעָשָׂהוּ הָאֱלֹקִים, וּפָרָק מֵעַל צְנֹאָרוֹ עַל הַחֲשׁוֹבוֹנוֹת
הַרְבִּים, אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ בְּנֵי הָאָדָם, הָרִי זֶה נִתְקַדֵּשׁ קִדְשׁ קִדְשֵׁימ, וְיִהְיֶה
הַנְּוִי"ה חֶלְקוֹ וְנִחְלָתוֹ לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, וְיִזְכֶּה לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה
דְּבַר הַמְּסַפֵּיק לוֹ כְּמוֹ שְׂזִכָּה לְכַהֲנִים וְלְלוֹוִיִּם, הָרִי דָוִד, עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם,
אוֹמֵר (תְּהִלִּים טז): "הַנְּוִי"ה מִנֵּת חֶלְקִי וְכוּסִי, אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי";
וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּתְחִיל לְעֵינַי בְּ"שְׂבַח־הַר"ן" אֶת הַהִתְנַהֲגוֹת
שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, אִיךָ שֶׁהִתְחִיל לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּהִיוֹתוֹ
יָלֵד קְטָן וְכוּ', וּמָה שֶׁעָבַר עָלָיו אֲזוֹ וְכוּ', וְהִלְוִאֵי שֶׁעָכְשׁוּ אֲנַחְנוּ כְּכָר
מִבְּגָרִים נִתְחִיל לְהִתְנַהֵג כְּמוֹ שֶׁרַבֵּנוּ ו"ל הַתְּנַהֵג בְּגִיל חֶמֶשׁ אוֹ שֵׁשׁ
וְכוּ' וְכוּ', מְלַבֵּד תְּעֻנִּיּוֹת שֶׁרַבֵּנוּ ו"ל הַזֶּהִירָנוּ לֹא לְקַחַת עַל עֲצָמֵנוּ
שׁוּם תְּעֻנִּיּוֹת, וּבְפֶרֶוֹשׁ גְּלָה לָנוּ מָה שֶׁתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת פּוֹעֲלֹת, שׁוּם
תְּעֻנִּיּוֹת לֹא יְכוּלָה לְפַעֵל.

אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שיש לנו רבי כזה, טוב להורות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תתקנו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר לך-לך, ג' חשון ה'תשנ"ח.

שלום רב וכל טוב סלה אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אם אתה לא תשבר את המדה הרעה, המדה המגנה שנוכנסה בך, מהפעס שבוער בך, אזי תאבד את שני העולמות גם יחד. ואני מכרח לומר לך, שפעס ורציחה בא לאדם מחמת שפגם בברית — הוצאת זרע לבטלה, כמובא (שיחות-ה"ר, סימן רמט), שפעס אחת עמד לפני רבנו ז"ל אדם מקבל גדול ולמדן, אבל דרכו היתה, שהיה בכעס תמיד על פועליו ומשרתיו וכיוצא, והקה אותם וכו', ענה רבנו ז"ל ואמר: מפני מה כתיב (בראשית לח, ז): "ויהי ער בכור יהודה רע בעיני הו"ה"? מדוע רע ולא רשע? אך סים רבנו ז"ל: מי שעובר עברה זו של ער ואונן, חס ושלום, הוא תמיד רע (שקורין בלשון אשפנוז בייז), דהינו שהוא איש רע ובכעס תמיד ודוד של עצבים וכו', ולא אמר רבנו ז"ל יותר. ותכף כששמע האיש הזה דבורים אלו וכו', ננדעזע לאחוריו, ונפל עליו רתת וזיע ופחד ואימה גדולה ונוראה מאד בלי שעור וערף וכסף קומתו, ולא היה יכול להגביה ראשו. ולא היה יכול עוד לעמד כלל לפני הדרת קדשת רבנו ז"ל, ונשמט מן הבית אל החוץ, והתחיל לבכות, ובכה הרבה הרבה מאד בדמעות שלישי. ובקש מאד מאד מהמלמד שלו, שהיה המלמד שלו מאנשי רבנו ז"ל, שיקרב אותו לרבנו ז"ל, ואחר-כך ראה רבנו ז"ל, שמנח אצלו על הקורה ספר. ושאל: איזה ספר הוא? ונדע לו שהוא ספר קבלה. ואמר לו רבנו

אֲשֶׁר כה תתקנו בַּנְחַל שיא

ו"ל, שְׁאִין רְאוּי לוֹ לְלַמַּד קַבְלָה, כִּי קַבְלָה גִּמְטְרִיָּה נִאוּ"ף וְכוּ', הָרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ, שְׁמִי שֶׁחֲטָא בְּחֲטָא הַמְּגִנָּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, וְכֵן מִי שֶׁהוּא בְּכַעַס וּבְעֲצָבִים וְכוּ', הוּא מִתְפָּרֵץ עַל הַזִּוּלַת וְכוּ'.

זְכוּר גַּם זְכוּר מֵה שֶׁרַבְנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סח), שֶׁהַכַּעַס דוֹחָה מֵהָאָדָם אֶת כָּל הַפְּרִנְסָה, וְאֶפְלוּ שֶׁנִּגְזַר עָלָיו שְׂיֵהִיָּה לוֹ הַרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', עַל-יְדֵי כַּעַס הוּא בְּמוֹ יָדָיו דוֹחָה אֶת זֶה וְכוּ', וּמִדַּת הַכַּעַס זֶה הַמְּדָה הַכִּי מְגִנָּה שָׂרָק יְכוּלָה לְהִיּוֹת, עַד כְּדֵי כָּף, שְׁאָמְרוּ בַּזֶּהֱר (תְּצַנֶּה קַפּ.ב): בְּמֵאֵי אֲתִיבָדַע לְקַרְבָּא בְּרַ נִשׁ בְּהִדְיָה אוֹ לְאִתְמַנְעָא מִנְיָה [אִיךָ יְכוּלִים לְדַעַת אִם מִתָּר לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאָדָם הַזֶּה אוֹ לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ?], בְּרוּגְזִיָּה מִמֶּשׁ יָדַע לִיָּה בְּרַ נִשׁ, וְיִשְׁתַּמְּדַע מָאן אִיָּהוּ [בְּכַעַסוֹ שֶׁל אָדָם מִתְנַדַע מֵהוּת כָּל הָאָדָם, וּמִתְגַּלָּה מִי הוּא], אִי הֵהִיא נִשְׁמַתָּא קַדִּישָׁא נִטְר בְּשַׁעֲתָא דְרוּגְזוּי אֲתִי עָלֶיהָ, דְּלֹא יַעֲקֹר לָהּ מֵאֲתֵרְהָא, בְּגִין לְמִשְׁרֵי תְּחוּתָהּ הֵהוּא אֶל זֶר [אִם אָדָם שׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִּהְיֶה נַעֲקָרַת מִמֶּנּוּ נִשְׁמַתוֹ], דָּא אִיָּהוּ בְּרַ נִשׁ כְּדָקָא יָאוּת, דָּא אִיָּהוּ עַבְדָּא דְּמֵאֲרִיָּה, דָּא אִיָּהוּ גָּבַר שְׁלִים [זֶה הוּא אָדָם כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ לְהִיּוֹת, הוּא עֶבֶד שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא אָדָם הַשְּׁלֵם], וְאִי הֵהוּא בְּרַ נִשׁ לֹא נִטְר לָהּ, וְאִיָּהוּ עֶקֶר קַדְשָׁה דָּא עֲלָאָה מֵאֲתֵרִיָּה, לְמִשְׁרֵי בְּאֲתֵרִיָּה סְטָרָא אַחְרָא, וְדָאִי דָּא אִיָּהוּ בְּרַ נִשׁ דְּמֵרִיד בְּמֵאֲרִיָּה, וְאִסִּיר לְקַרְבָּא בְּהִדְיָה וְלֹאֲתַחֲבָרָא עֲמִיָּה [וְאִם אָדָם הַזֶּה אִינוֹ שׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס, וְהוּא עוֹקֵר אֶת הַקְּדוֹשׁ-מִמֶּנּוּ, וְנִכְנַס בּוֹ סְטָרָא אַחְרָא, אָדָם הַזֶּה הוּא מוֹרַד בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִסוּר לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו], וְדָא אִיָּהוּ (אִיּוֹב יח, ד): "טוֹרֵךְ נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ", אִיָּהוּ טְרִיף וְעֶקֶר נִפְשִׁיָּה בְּגִין רוּגְזִיָּה, וְאֲשֶׁר בְּגוּיָה אֶל זֶר [אָדָם שֶׁהוּא בְּכַעַס, הוּא עוֹקֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ שְׁלוֹ, וְשׁוֹרָה בּוֹ הַסְטָרָא אַחְרָא], וְעַל דָּא כְּתִיב (שֵׁם): "חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ", דֵּהֵהִיא נִשְׁמַתָּא קַדִּישָׁא טְרִיף לָהּ, וְסָאִיב לָהּ בְּגִין אִפּוֹ [מִי שֶׁבְּכַעַס, הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ, וְהוּא מִטְמֵא אֶת עֲצָמוֹ]; וְאָמַר הָאֲרִיז"ל: אֶת כָּל הַעֲבֻרוֹת יְכוּלִים לְתַקֵּן וְכוּ', אֲבָל מִי שֶׁכּוֹעֵס, הוּא עוֹקֵר אֶת הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְקָשָׁה

בְּנַחַל

כַּה תִּתְקַנַּח

אֲשֶׁר

שִׁיב

לְהַחְזִיר לוֹ אֶת נַשְׁמָתוֹ וְכוּ', וְלִכְן סוֹבֵל מֵה שְׁסוֹבֵל וְכוּ', וְלִכְן רָאָה
לְקַחַת אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדְיָךְ, כִּי אַחֲרַת מְרָה תִּהְיֶה לָּךְ בְּאַחֲרוֹנָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַּהֲיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
— תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לָּךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תִּתְקַנַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לְךָ, ד' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סְלֵה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָּךְ! מְאֹד כּוֹאֵב לִי שֶׁהִתְחַלַּת לְקַצֵּץ אֶת הַזְּקֵן וְהַפְּאוֹת
שְׁלָךְ, הָרִי בְּפִרוּשׁ כְּתַב מוֹהֲרֵנִי ת' ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוּת, גְּלוּת, הַלְכָה ג', אוֹת
ב'): עֲקַר הַדַּת יִשְׂרָאֵל וְעֲקַר הַיְיִהוּדוּת תְּלוּי בַּזְּקֵן וּבַפְּאוֹת, וּבָהֶם נִכְרַ
הַיְיִהוּדִי, כִּי הוּא מְזַרַע בְּרַךְ הַשֵּׁם, מְזַרַע יִשְׂרָאֵל. וּמִי שְׁרוּחַ אַחֲרַת
עֲמוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְרוּצָה לְכַפֹּר, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּאֵלֵי יִשְׂרָאֵל, תִּתְחַלַּת
הַכְּפִירָה הוּא, שְׂמִשְׁלִיךְ, חֵס וְשְׁלוֹם, מְעַלְיו הַזְּקֵן וְהַפְּאוֹת, כִּי בְּאֵמַת
כָּל דַּת יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשָׁה תְּלוּיָהּ בַּזְּקֵן וּבַפְּאוֹת, כִּי כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְנוּ
הַקְדוּשָׁה וְכָל הַמִּצְוֹת, כָּלֵם הֵם בְּחִינַת צְמֻצוּמִים לְהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹתוֹ
יְתִבְרַךְ, כִּי כָּל אוֹת וְאוֹת וְכָל תְּבָה וְתִבְהָה מִתּוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁבְּכַתָּב
וּבְעַל-פֶּה, וְכָל מִצְוָה וּמִצְוָה וְכָל מְנַהֵג כְּשֶׁר שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִם הַקְדוּשָׁה
וְהַנְּבִחָה, כָּלֵם הֵם שְׁעוּרִין וְצְמֻצוּמִים, שְׁעַל יָדָם יִזְכּוּ לְהַשִּׁיג הַשְׁגַּת
אֱלֻקוֹתוֹ יְתִבְרַךְ, כָּל חַד לְפוּם מֵה דְּמִשְׁעַר בְּלִבִּיהָ, כְּפִי אֲשֶׁר יִזְכֶּה
עַל-יָדֵי עֲבוֹדָתוֹ וְיִגְיַעַתּוֹ בַּתּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְיִפְרֹשׁ
מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וְכָל אֵלוֹ שְׁמוּרִידִים אֶת הַזְּקֵן וְהַפְּאוֹת בְּשֵׁאֵט נִפְשׁ
וּבְזוּדוֹן וּבְמַעַל, אוֹי לְהֵם וְאוֹי לְנַפְשָׁם, כִּי עוֹקְרִים עֲצָמָם וְנַפְשָׁם
מֵאֵלֵי יִשְׂרָאֵל, וְאִין לוֹ חֵלֶק בַּתּוֹרַת מֹשֶׁה, אוֹי לְנַפְשָׁם כִּי גָמְלוּ לְהֵם

אֲשֶׁר כה תתקנט בַּנְחַל שיג

רָעָה. וּבִשְׂבִיל זֶה נִתְפַּשְׁטָה, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים, מָאד חֲכַמַת
הַפִּילוֹסוֹפִיָּה וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת בְּמִדֵּינַת אֲשַׁכְּנוּ וּסְבִיבוֹתֵיהֶם, שֶׁפָּרְקוּ
מֵעֲלֵיהֶם בָּאֱלוֹ הַדּוֹרוֹת עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם לְגַמְרִי, וְהַשְׁלִיכוּ זְקָנָם
וְהַפְּאוֹת, וּמְלַבְּשִׁים בְּמַלְבוּשֵׁיהֶם וְכוּ', וּבְאֵמַת אֵינָם עוֹבְרִים עַל
חֲמִשָּׁה לְאוֹיֵן בַּלְבָּד, כִּי כְּשֶׁמִּשְׁחִיתִין פָּאֵת זְקָנָם, כָּאֱלוֹ עוֹבְרִים עַל
כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, כִּי כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה תְלוּיָהּ בְּזֶה, כִּי עַל-יְדֵי הַתַּעַר
וְהַסְפִּיץ שְׁמַרְיָמִין עַל הַדִּיקְנָא קַדִּישָׁא לְהַשְׁחִיתָהּ, חַס וְשְׁלוֹם,
עַל-יְדֵי-זֶה מִתְגַּבְּרַת מַלְכוּת עֲמֶלְק. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ,
שֶׁתַּחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה, כִּי אַחֲרַת יִתְגַּלֶּה קְלוּנְךָ בְּרַבִּים, וְאַשְׁתָּךְ תַּעֲזוּב
אוֹתְךָ, וְאַף פַּעַם כָּבֹד לֹא תוּכַל לְרֹאוֹת אֶת יְלִדֶיךָ וּבְצַדִּיק.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כה תתקנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר לְיָ-לֵךְ, ה' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מִי יִתֵּן, שֶׁתַּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתִתְחַיֵּל לֹמַר בְּכָל יוֹם חֲמִשָּׁה
דְּפִים זֶהָר, וְחֲמִשָּׁה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר, וְזֶה לֹא כָּל-כֶּף קֶשֶׁה, כִּי הַיּוֹם
הַדְּפִיסוֹ סִפְרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים עִם אוֹתִיוֹת גְּדוּלוֹת וּמְאִירוֹת עֵינַיִם,
עִם נִקְדוּת, וּבְקִלּוֹת יְכוּלִים לְקַרְא חֲמִשָּׁה דְּפִים, אֲבָל זֶה תְּקוּנָה גְּדוּל
מְאֹד מְאֹד לְהַנְשָׁמָה, וְהָאֲרִיז"ל גַּתָּן תְּקוּנָה לְבַעַל תִּשׁוּבָה לֹמַר בְּכָל
יוֹם חֲמִשָּׁה דְּפִים זֶהָר, וְחֲמִשָּׁה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר, וְזֶה זְכוּף הַנֶּפֶשׁ
גְּדוּל מְאֹד, וְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוּמָנוּ רְגִילִים בְּזֶה כָּל יוֹם וַיּוֹם, וְיָדוּעַ אֵיךְ
שֶׁהַפְּלִיג רַבְּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קַח) מְאֹד מְאֹד כְּפֹה פְּעָמִים
בְּשִׁבְחָה גְּדֹלַת קִדְשַׁת הַתְּקוּנֵי זֶהָר. וְהִיא רְגִיל לְעֶסֶק בּוֹ בִּיּוֹתֵר גַּם בְּכָל
הַשָּׁנָה, אֲפִלּוּ שְׁלֹא בִּימֵי אֱלוּל. וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁבְּסִפְרֵי הַתְּקוּנִים
כְּלוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ', וְכֵן אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קח):
יָדוּעַ, שֶׁלְמוּד הַזֶּהָר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד, וְדַע, שֶׁעַל-יְדֵי לְמוּד הַזֶּהָר

נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לַמּוֹדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן
הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַזֶּהָר מְעוֹרְרָת מְאֹד לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. דְּהֵינּוּ
הַשֵּׁבַח שֶׁמְשַׁבַּח וּמְפָאֵר אֶת עוֹבְדֵי הַשֵּׁם, דְּהֵינּוּ הַלְשׁוֹן הַרְגִּיל בַּזֶּהָר
לוֹמֵר זַכָּאָה וְכוּ' עַל כָּל מִצְוָה וְעִבּוּדָה, וְלִהְפֹךְ הַצָּעֲקָה שְׂצוּעַק וְי
וְכוּ', וְי לֵה, וְי לְנִשְׁמַתָּה, עַל הַסֵּר מֵעִבּוֹדַת הַשֵּׁם, אֱלוֹ הַלְשׁוֹנוֹת
מְעוֹרְרִים מְאֹד אֶת הָאָדָם לַעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁקוֹבֵעַ
אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶפְלוֹ בְּגִירָסָא כַּמָּה דְּפִים זֶהָר וְכַמָּה דְּפִים
תְּקוּנִים, שְׁזָה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וּמְדַבֵּיק אֶת הַנִּשְׁמָה
בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפִּיל בַּעֲדֶךָ, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה
— תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקס.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר לְדִלְדָה, וְי חֶשֶׁן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִדְבַר עִמָּךְ נֶגֶד רֹאשׁ
הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן תג):
הֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַפֶּל, וְהֵיָה פְּלָא אֲצִלִי, מֵאֲחַר
שֶׁהַמְּקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים
הַמְּקַרְבִּים אֵלַי, שְׂיִהִיו כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִישׁ בַּל יַעֲדֵר, כִּי כָּל
הַעֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזֶּהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז, שְׁכָּל מִי שֶׁסָּר
אֵל מִשְׁמַעְתּוֹ, וּמְקַרְבֵי אֵלָיו, יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ, לֹא יִחְסֵר
אִישׁ, וּמִי שֶׁזוֹכֵה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, רְאוּי לוֹ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד,
כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (נַחֲמִיָּה ח'): "אֲכָלוּ מֵעֲדָנִים וּשְׂתוּ מִמִּתְקִים, כִּי חֲדוֹת

אֲשֶׁר כה תתקסא בַּנְחַל שטו

הַיְיָ הִיא מְעֻזְכֶּם", וְזֶה נֹאמֵר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָמַר (תַּיִּימוֹהֲרִין, סִימָן תה): הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ, שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֻבּוֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינָא אַתֶּם כָּלְכֶם, בְּנֻדְאֵי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֹא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל לְעִנְיַן רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (תַּיִּימוֹהֲרִין, סִימָן תו), שְׂיִכּוּלִין אֲזִי אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים, מֵה שְׂבֻכָּל הַשָּׁנָה לֹא הִיָּה בְּאֶפְשֵׁר שְׂיִהִיָּה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפֶן, אֶף-עַל-פִּי-כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן, אֶף-עַל-פִּי שְׂבֻכָּל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעֵצְמוֹ ז"ל לֹא הִיָּה יְכוּל לְתַקְנָם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר, שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מֵה שְׂבֻכָּל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינּוּ יְכוּל לְעֲשׂוֹת.

וְלִכֵּן אַחַר דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ, אֵין לָךְ מֵה לְהַתּוֹכַח עִם אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם, כִּי מִי יְבוֹא אַחַר הַמְּלִךְ? מֵאֵן מְלִכָּא רַבָּנָן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאִנִּי מִבְּקַשׁ וּמִתְפִּיל בְּעִדָּךְ, שְׂתַהֲיִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקסא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֹאשׁוֹן לְסִדְר וַיְרֵא, ט' חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקַשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִשְׁמַר עַל פִּיךָ, וְאֵל תִּפְנֵם בְּכוּחִים עִם אֶף אֶחָד, כִּי כָךְ אָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (מְשֻׁלִי כֹא, כג): "שְׂמַר פִּי וְלִשְׁוֹנוֹ, שְׂמַר מִצְּרוֹת נַפְשׁוֹ", כִּי כָּל הַצְּרוֹת שְׁל הָאָדָם בָּאוֹת רַק כְּשִׂמְפִקִירִים אֶת הַדְּבוּר, וּכְמוֹ שְׂפָתוֹב (קַהֲלַת ו, ז): "כָּל

שטז אָשׁר כה תתקסב בנחל

עמל האדם לפיהו", ופרש בזהר (שמיני מב.): בגין פיהו דלא נטיר ליה (כל הצרות שאדם סובל, זה רק בשביל הפה שלו שאינו שומר עליו), ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות מריבה, סימן לה): מי שהוא עצור במלין, לא יוכל אותו שום אדם.

אני מאד מבקש אותך, שתעשה כל מה שביכולתך לחטף בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמר ז"ל (עבודה זרה יט.): לעולם ליגריס איניש, ואף על גב דמשפח, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, פי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תתקסב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וירא, י' חשוון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אתה צריך לדעת, כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ואינו נשבר, אלא מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, הינו שמציר בדעתו איך שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלו, שזו המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל, ולכן אל תהיה בטלן, יהיה מה שיהיה עמך וכו', אתה לא תעזב את עצמך, רק תברח

אליו יתברך, ויתדבר עמו יתברך בשפת האם שלך, ואף שיהיה נדמה לך בהתחלה, שאף אחד אינו שומע אותך וכו', הכל הכל הכלים ודמיון גדול מאד, וכבר ספר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן רלב): גבור אחד חגר מתניו לכבש חומה חזקה. ואחר-כך כשבא אל השער, היה ארוג על השער מטוה מקורי עכביש שסתם השער. וכי יש שטות מזו, שיהיה חוזר ממלחמתו, מחמת הסתימה של הקורי עכביש?! (והנמשל מוכן). ואחר-כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור, שעל-ידי הדבור יכולין לכבש הכל ולנצח כל המלחמות. ואמר: אף-על-פי שיכולין להתבודד במחשבה, אבל העקר הוא הדבור. ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שבלבו. וכל זה מחמת בוש וקבדות שלו, שאין לו עזות דקדושה, בודאי היא שטות גדולה. כי הלא הוא רוצה לכבוש בדבורו מלחמה חזקה, שהיא מלחמת היצר, ועכשו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על-ידי הדבור, ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע, חס ושלום, מלדבר?! כי הלא המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה לשבר בדבורו.

אני מאד מאד מבקש אותך אישית, שתלמד בכל יום את הדרך היומי, ואפלו שאתמול לא למדת, ומחר מי יודע אם תלמד, על-כל-פנים היום הזה תחטף את הדרך היומי גמרא, שזו הצלת נפשות ממש, פי דף גמרא ליום זה חיות להנפש.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תתקסג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגרא, י"ב חשון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִיבִים, וְזָכַר גַּם זָכַר מָה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲמוּמָא תַצֵּא): רַמ"ח מְצוּוֹת עֲשֵׂה יֵשׁ בַּתּוֹרָה כְּמִנְיַן אֵיבָרִין שֶׁבְּאָדָם, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם צוֹעֲקִים עַל הָאָדָם: עֲשֵׂה אוֹתָנוּ, שְׁתַּחֲיֶה בְּזִכּוֹתֵנוּ, וְתֹאֲרִיף יָמֵים. וְשִׁס"ה מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם שֶׁהַחַמָּה זוֹרַחַת עַד שֶׁהִיא שׁוֹקֵעַת, צוֹנַחַת וְאוֹמֶרֶת לְאָדָם: גּוֹזְרָנִי עֲלֶיךָ, בְּנִי, שֶׁהִגִּיעַ יָמֶיךָ לַיּוֹם הַזֶּה, אֵל תַּעֲבֹר בִּי אֶת הָעֲבָרָה הַזֹּאת, וְאֵל תִּכְרִיעַ אוֹתְךָ וְאֶת הָעוֹלָם כְּלוֹ לְכַף חוֹבָה; וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְרָאה לַעֲסֹק בְּמְצוּוֹת, וְלִהְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא לִפְלֵ בְּרִשְׁתּוֹ שֶׁל הַיִּצָּר, אֲשֶׁר בָּא בְּכָל מֵינִי נְכֹלִי עֲרֻמוֹמִיּוֹת, הַעֲקָר שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת רְצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְלִהְרַחֵק אֶת הָאָדָם מִהֶאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, וּבִיּוֹתֵר מִתְּלַבֵּשׁ הַסֵּמ"ך-מ"ם עַל אֱמוּנַת חֲכָמִים, כִּי זֹאת הוּא יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר כֹּאֲשֶׁר נִפְגַּמְתָּ הָאֱמוּנַת חֲכָמִים, כְּכֹר נַחֲלָשִׁים בְּאֱמוּנָה בְּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת טז): "וַיֵּאֱמִינוּ בַּהוֹי"ה וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח): אִם בְּמֶשֶׁה הָאֱמִינוּ בַּהוֹי"ה לֹא כָּל שָׂכָן? אֵלָּא אֵי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ לְאֱמוּנָה בַּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵלָּא עַל-יְדֵי אֱמוּנַת חֲכָמִים; וְלָכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹתֵרָן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שֶׁעַל-יְדֵי אֱמוּנַת חֲכָמִים יוֹדְעִים אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וְעַל-יְדֵי שְׁפּוּגָם בְּאֱמוּנַת חֲכָמִים עוֹלִין לוֹ מוֹתְרוֹת בְּמַחֲוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲרוּבִין כ"א): הַלּוֹעֵג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים נִדוּן בְּצוֹאָה רוֹתַחַת, הֵינּוּ שְׁעֵשְׂנִים סְרוּחִים מְסֻבִּים וּמְקִיפִים אֶת הַמַּחַ וּמְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ, וְלָכֵן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹנָפָה לְאֱמוּנַת

אֲשֶׁר כה תתקסד בַּנְחָל שיט

חֲכָמִים, וְלֹהֲאֲמִין שְׁפָל דְבָרֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינוֹ פְּשוּט, כַּמּוּבָא
בְּדָבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן מב), וְעַל-יְדֵי-זֶה מְלַבֵּישׁ
אֶת הַשְּׂכִינָה בְּלְבוּשִׁים נְהוּרִין.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּחֲדִיר בְּעֶצְמָךְ אֶת
הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי הָאֲמוֹנֹת חֲכָמִים זֶה עוֹלָה
עַל הַכֹּל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה
— תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ג חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלַיךְ כְּמוֹ שֶׁפְּתַבְּתָּ לִי בַּפְּרָטִי
פְּרָטִיּוֹת, הִנֵּה רַבְּנּוּ ז"ל גָּתַן לָנוּ עֲצָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד עַל דְּבַר
זֶה, וְאָמַר (שיחות ה"ן, סימן כו): אֲצֹל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה הַיָּא חֶסְרוֹן
גָּדוֹל בְּעֵינֵיהֶם, אֲבָל בְּעֵינַי יֵשׁ בְּהַשְּׂכָחָה מְעֵלָה גָּדוֹלָה, כִּי אִם לֹא
הִיְתָה שְׂכָחָה, לֹא הִיְתָה אִפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבַר בְּעִבּוּרַת הַשָּׁם
יִתְבָּרַךְ, אִם הִיְתָה זֹכֵר כָּל מָה שֶׁעָבַר, לֹא הִיְתָה אִפְשָׁר לוֹ לְהָרִים אֶת
עֲצָמוֹ לַעֲבֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשׁוּם אִפְּן, גַּם הָיָו מְבַלְבְּלִים אֶת הָאָדָם מְאֹד
כָּל הַדְּבָרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו. אֲבָל עֲכָשׁוּ עַל-יְדֵי הַשְּׂכָחָה נִשְׁכַּח מָה
שֶׁעָבַר.

וְאֲצֹלוּ, אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל, הוּא הַדְּרָךְ, שְׁפָל מָה שֶׁעָבַר וְהֵלֵךְ, נִפְסָק

שכ אָשֶׁר כה תתקסה בנחל

והולך לחלוטין, ואינו חוזר בדעתו עוד כלל. ואינו מבלבל כלל עצמו עוד במה שפּכָר עבר והלך וכו'.

וענין זה הוא דרך עצה טובה גדולה מאד בעבודת השם יתברך, פי על-פירכ יש לאדם בלבולים רבים וערפוב הדעת מאד ממה שחלף ועבר. בפרט בשעת התפלה, שאז באים עליו כל הבלבולים, ומערבבים ומעקמים את דעתו ממה שפּכָר עבר. לפעמים יש לו בלבולים מענין המשא ומתן שלו ועסקי ביתו וכיוצא, באשר כי לא טוב עשה בענין זה וכיוצא, וכך היה צריך לעשות וכיוצא בזה הדבר. ויש שמבלבלים אותו בעת עבודתו בתורה או בתפלה וכיוצא, בהפגמים שפגם מקדם, באשר שבענין זה לא עשה כהגון נגדו יתברך, וכיוצא בזה הרבה מאד, באשר ידוע לכל אדם בעצמו. על-כן השכחה היא עצה טובה גדולה מאד לזה, שתכף-ומיד שחולף ועובר הדבר, יעביר ויסקל אותו מדעתו לגמרי, ויסיח דעתו מזה לגמרי, ולא יתחיל לחשב עוד במחשבתו בענין זה כלל.

הלואי שמתחיל ללכת בדרך זו, ואז הכל יסתדר אצלך על הצד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תתקסה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר וירא, י"ד חשוון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אסור לאדם לפל בדעתו כלל, אלא יחיה את עצמו עם מה שהוא יכול, ובפרוש גלה לנו רבנו ז"ל, ואמר (שיחות הר"ן, סימן רעג): טוב להאדם להרגיל את עצמו, שיוכל להחיות את עצמו עם איזה נגון, פי נגון הוא דבר גדול וגבוה מאד מאד, ויש לו כח גדול

אָשֶׁר כֹּה תתקסוּ בַּנַּחַל שְׂכָא

לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת לֵב הָאָדָם לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֶפְלוּ מִי שְׂאִינוּ יְכוּל לַנְּגוּן, אֶף-עַל-פִּי-כֵן בְּבִיתוֹ וּבִינּוֹ לְבִין עֲצָמוֹ יוּכַל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵיזָה נִגּוּן כָּפִי שְׂיוּכַל לְזַמֵּר אוֹתוֹ, כִּי מַעֲלַת הַנְּגוּן אֵין לְשַׁעַר, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, וּתְחַיֶּה אֶת עֲצָמָךְ עִם אֵיזָה נִגּוּן, וְאֵל תְּהִיָּה שְׂבוּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יְבוֹא הַטּוֹב.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלִל בַּעֲדָךְ, שְׂתַּהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה תתקסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר חַיֵּי-שְׂרָה, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אָסוּר לְךָ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, כִּי כָּף עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם וְכוּ', כִּי כָּל אֶחָד מִי שְׂמִתְחִיל בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עוֹבְרִים עָלָיו מִשְׂבָּרִים כְּאֵלוֹ שְׁלֵא חָלַם עֲלֵיהֶם וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֵתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, וּכְכֹר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן עט): מַה שְּׂאָדָם מִתְחִיל לְהַכְּנִס בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְתְּקַרֵּב לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת, בְּאִים עָלָיו הִרְהוּרִים וּבִלְבוּלִים גְּדוּלִים, זֶה כְּמוֹ לְמַשָּׁל כְּלֵי מַיִם, שְׂמִתְחִלָּה נִרְאֶה כְּאֵלוֹ הַמַּיִם צְלוּלִים, וְאַחַר-כֵּן כְּשִׁשׁוּפְתֵינָם וּמַעֲמִידֵינָם אֶת הַמַּיִם אֵצֶל הָאֵשׁ וּמִתְחִיל לְהִתְבַּשֵּׁל, אֲזַי מִתְבַּלְבְּלִים הַמַּיִם וּמַעֲלִים הִרְתִּיחָה כָּל הַפְּסִלֹת שְׂהִיָּתָה בַּמַּיִם, וְעוֹלָה כָּל הַפְּסִלֹת לְמַעְלָה. וְצָרִיךְ שְׂיַעֲמַד אֶחָד לְהַסִּיר חֲלָאֵת וּפְסִלֹת הַמַּיִם בְּכָל פַּעַם. וּמִתְחִילָה נִדְּמָה כְּאֵלוֹ הַמַּיִם צְלוּלִים לְגַמְרֵי, וְאַחַר-כֵּן נִרְאֶה הַפְּסִלֹת שְׂבַמַּיִם הָעוֹלָה בְּכָל

פַּעַם לְמַעַלָּה, וְאֲזִי כְּשֶׁמְסִירִין בְּכָל פַּעַם חֲלָאת וּפְסֻלַּת הַמַּיִם, אֲזִי אַחֲר־כֶּף גִּשְׁאָרִין הַמַּיִם צְלוּלִים וְזֹכִים בְּאַמַּת פְּרָאוּי, כְּמו־כֵן מִמַּשׁ קָדָם שְׁמַתְחִיל הָאָדָם לְהִכְנִס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי הַטּוֹב וְהָרַע מְעַרְבִין בּוֹ, וּמְחַמַּת שָׁהֵם מְעַרְבִים מְאֹד, אֵין נִרְאָה הַפְּסֻלַּת וְהָרַע שָׁבוּ כָּלֵל, כִּי הֵם מְעַרְבִים יַחַד לְגַמְרֵי הָרַע עִם הַטּוֹב, אִךְ אַחֲר־כֶּף כְּשֶׁמַּתְחִיל לְהִכְנִס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּמִתְקַרֵב לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת, אֲזִי מַתְחִיל לְהִזְדַּכֵּךְ וּלְהִתְבָּרֵר, וְאֲזִי עוֹלָה הַפְּסֻלַּת וְהָרַע בְּכָל פַּעַם לְמַעַלָּה, כְּמִשָּׁל הַכְּלִי עִם הַמַּיִם וְכוּ', וְצָרִיךְ שְׂיַעֲמֵד אֶחָד שְׂיִסִּיר מִמֶּנּוּ חֲלָאתוֹ וּפְסֻלָּתוֹ בְּכָל פַּעַם, וְאֲזִי יִשְׁאָר אַחֲר־כֶּף זֶךְ וְצְלוּל לְגַמְרֵי בְּאַמַּת פְּרָאוּי; וְלִכֵּן חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד שְׁאַתָּה מְקַרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא כִּכָּר עוֹסֵק בְּתַקוּנָה הַנִּצְחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקסז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר חַי־שְׂרָה, י"ז חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקֶּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְוִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁאַנְחֵנוּ זֹכִים בְּזֶה הָעוֹלָם לְדַבֵּר עוֹד לַיְלָה מִרַבְּנוּ ז"ל, כָּל זְמַן שְׁאַנְחֵנוּ מְלַבָּשִׁים בְּגוּף הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, אֵין אָנוּ יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר גְּדֵל הַזְּכוּת הַזֶּה — לְדַבֵּר יַחַד מִרַבְּנוּ ז"ל. כִּי הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת וּשְׂטִיּוֹת, הַמַּעֲלִימִים וּמְכַסִּים אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל. לָכֵן עֲלֵינוּ לְהִתְקַבֵּץ יַחַד, וּלְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל. חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲנַחְנוּ זֹכִים לִידַע מִרַבֵּי אֵמֶת כְּזֶה, רַבֵּי גוֹרָא וְנַפְלָא כְּזֶה, מְסַפְרִים קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ, הַיְכוּלִים לְהַחֲיוֹת מֵתִים מִמַּשׁ. אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים

(ברכות יח:): רשעים בחייהם קרויים מתים; ולכן אשרי הלומד ספרי רבנו ז"ל, ועל פלגו לדבר זה עם זה מעצות רבנו ז"ל.

אנחנו צריכים לזכור היטב, שעקר ההתקרבות אל רבנו ז"ל היא רק על-ידי למוד ספריו הקדושים, כי רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב), שפניו, שכלו וחקמתו הם בתוף הספר, ואם רוצים להכיר את הצדיק, צריך ללמד הרבה מאד בספריו. ורבנו ז"ל הזהיר את אנשי שלומנו שילמדו הרבה את ספרו, עד שיהיה שגור על לשוננו, ונהיה בקיאים בו היטב. ולכן עליכם לדעת, שעקר ההתקרבות אל רבנו ז"ל זה רק על-ידי למוד בספריו. כל מי שלומד יותר "לקוטי-מוהר"ן" יותר מקרב אל רבנו ז"ל, עד שמי שחקוק בלבו ושגור בלשונו ה"לקוטי-מוהר"ן", הוא יכול להתפאר שהוא תלמיד רבנו ז"ל; כי מי שלומד "לקוטי-מוהר"ן", רבנו ז"ל מעוררו מהשנה, כמו שאומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס'), שהצדיק מעורר מהשנה, פי יש בגי-אדם הישנים ימיהם, פי אפלו שלומדים, אבל הכל בחינת שנה. ורבנו ז"ל מעוררם מהשנה, וזוכים שיש להם התבודדות, ומתחילים לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, וכל חייהם אחרים לגמרי, ורק בזה מקרבים אל רבנו ז"ל.

ואל יטעו אתכם, כאלו אם מקרבים אל פיש זקן פלוני, אזי מקרבים אל רבנו ז"ל, כי הכל דמיון. עקר ההתקרבות — להרבות בלמוד "שלחן ערוך" והתבודדות, אשר אלו שתי הנקודות החשובות. וכידוע, רבנו ז"ל הזהירנו על למוד שלחן ערוך יותר מכל הלמודים, ואף שהזהירנו על למוד בכל חלקי התורה על-פי סדר-הדרגה-הלמוד, כמוכא (שיחות-הר"ן, סימן עו), ובקונטרס "סדר-הדרגה-הלמוד", המרחיב את הדבור, עין שם. עם כל זאת אמר רבנו ז"ל, שלמוד פוסקים אדם צריך ללמד היטב, וכל חסיד ברסלב צריך לקבל על עצמו ללמד שעורים בהלכה.

ולכן רציתי מאד, שבכל מקום שיש קבוץ של אנשי שלומנו, יקבעו שעורים בהלכה, כי שלחן ערוך זה תמצית תורה שבכל-פה. ומוכא בספר "מגיד מישרים" מהבית יוסף, שהמגיד אמר לו,

שִׁיזְכָּה לְחִבְר סֶפֶר, שִׁי־סִכְּיִמוּ עַל זֶה בְּמַתִּיבְתָא דְרִקִיעָא, וְכֶף זָכָה לְחִבְר סֶפֶר שְׁלַחַן עָרוּף, שְׁלֵא הִיָּה סֶפֶר שְׁנַתְקַבֵּל אֲצֵל כָּל שְׁכִבּוֹת הָעָם, אֲצֵל כָּל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל — הֵן אֲצֵל הַסְּפָרַדִּים וְהֵן אֲצֵל הָאֲשְׁכְּנַזִּים כְּמוֹ הַשְׁלַחַן עָרוּף. וְאֲדַרְבָּה, יְהוּדֵי שְׁקֻצָת נוּטָה מִהַשְׁלַחַן עָרוּף, כְּבָר צְרִיכִים לְחַקֵּר עָלָיו מָה עִם יְהוּדוּתוֹ. כִּי יְהוּדֵי הוּא רַק מִי שְׁמַקְיִים שְׁלַחַן עָרוּף. וַיְמָה אָנוּ רוֹאִים? הַרִיפּוֹרְמִים, הַקּוֹנְסֶרְבְּטִיבִים, הַקְּלִי עוֹלָם, כִּי־צַד פָּרְקוּ עַל הַיְהוּדוּת? רַק עַל-יְדֵי שְׁזַלְזוּ בַשְׁלַחַן עָרוּף, וְדֵי בְּסַעֲיָף קָטָן אֶחָד שְׁמַקְלִים בּוֹ, וְאַחֲר־כֶּף מְגִיעִים לְזַלְזוֹל בְּסִימָן, אַחֲר־כֶּף בְּכַמָּה סִימָנִים, עַד שְׁעוֹקְרִים, חֵס וְשְׁלוֹם, הַלְכוֹת. לְכֵן כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מְחִיב לְשַׁמַּע שְׁעוֹר הַלְכָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, אוֹ שְׁיִלְמַד בְּעֶצְמוֹ כְּמָה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (נִדָּה עֲגוֹ): כָּל הַשּׁוֹנֶה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, מְבַטָּח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּא; וּמִסְבִּיר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), שְׁעַל-יְדֵי שְׁלוֹמְדִים הַלְכָה, מִמְּשִׁיכִים אֶת הָעוֹלָם הַבָּא אֶל הָעוֹלָם הַזֶּה.

וְלֵכֵן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ דֵי בְּכָל אֶתֶר וְאַתֶּר, אֵל תְּחִיּוּ בְּאֲשֻׁלִיּוֹת וּבְדַמְיוֹנוֹת, כְּאֵלוּ דְבַר רַבְּנוּ ז"ל תְּלוּי בְּאֵילוּ שְׁטִיּוֹת, בְּאִיזָה פֶּתֶק: נ', נח', נחמ' וכו' וכו', הַכֵּל שְׁטוֹת וְהֶבֶל, וְצְרִיכִים לְפָרְסָם אֶת זֹאת! כִּי, לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, זֶה גּוֹרֵם בּוֹשׁוֹת גְּדוּלוֹת. וְכִבֵּר יְדוּעַ, שֶׁהִיָּה בְּטִבְרִיָּה אִישׁ אֶחָד בְּשֵׁם ר' יוֹאֵל אֲשְׁכְּנַזִּי, וְהִיָּה אִישׁ שְׁמַח, וּבְטִבְרִיָּה הִיָּה קְבוּץ קָטָן שֶׁל יְהוּדִים יִרְאִים, חֲסִידֵי סְלוֹנִים וְקַרְלִין, וְהִיוּ מִתְּנַגְּדִים לְחֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, וְר' יִשְׂרָאֵל דֵּב אֹדְעֶסְעֶר הִיָּה בְּחוֹר צְעִיר, וְרָדְפוּ אוֹתוֹ מְאֹד, וּכְשֶׁהִתְחַתֵּן עָבְרוּ עָלָיו מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, צְרוּת וַיְסוּרִים, וּבְקָשֵׁי הַחֲזִיק מְעַמָּד, עַד שֶׁפָּעַם נָפַל בְּדַפְאוֹן עָצוּם, וְהִיָּהוּדֵי ר' יוֹאֵל אֲשְׁכְּנַזִּי, חָרָה לוֹ מְאֹד, לְמָה צְרִיכִים לְרַדֵּף אַבְרָהָ, וַיְמָה בְּכֶף אִם אֵינְנוּ חֲסִיד מִהַחֲסִידוֹת שְׁלָהֵם?! וְהִיָּה שְׂרָאָה שְׂאֲבָרָה זֶה נָפַל בְּשִׁבְרוֹן לֵב וּבְדַפְאוֹן, אֲזִי הַכְּנִיס פֶּתֶק בְּתוֹךְ הַ"לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן" שְׁלוֹ, כְּאֵלוּ רַבְּנוּ ז"ל שְׁלַח לוֹ אֶת זֹאת, וְר' יִשְׂרָאֵל מְצָא אֶת הַפֶּתֶק לְאַחַר הַתְּבוּדוֹת, וּפָרְסָם אוֹתוֹ, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ צְחָקוּ מִמֶּנּוּ, שְׁחִי בְּדַמְיוֹנוֹת, וּמֵאֵז הֶחֱבִיאוּ כְּשִׁשִּׁים שְׁנָה,

עד שֶׁהִגִּיעַ לְזַקְנָהּ, וַיֵּשֶׁב בְּרַעְנָנָה בְּמוֹשֵׁב זְקָנִים, וּכְנַרְאָה שֶׁהִקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁלֵּם לְאָדָם שְׂמֵסֶר נִפְשׁוֹ, כִּי אֵין הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּא
 בְּטְרוּנִיָּה עִם בְּרִיּוֹתָיו, וְשִׁלַּח לוֹ אֵיזָה צְרָפְתִי מְשַׁגֵּעַ, וְר' יִשְׂרָאֵל סִפֵּר
 לוֹ עַל הַפֶּתֶק, וְהַצְרָפְתִי פָרְסָם אֶת זֹאת, עַד שְׂאִין עֲמוּד אוֹ קִיר אוֹ
 אֶבֶן אוֹ רֶכֶב שְׁלֹא רְשׁוּם שָׁם: נ' נח' נחמ' וכו', וְעוֹשִׂים מְזֵה תוֹרָה
 שְׁלֵמָה, וְחוֹשְׁבִים שֶׁזֶהוּ דְבַר רַבְּנוֹ ז"ל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. עַל-כֵּן לְכָל
 הַפְּחוֹת אָנוּ צְרִיכִים לְגִלוֹת אֶת הָאֱמֶת, לֹא לְפַחַד לֹמַר אֶת הָאֱמֶת
 כְּמוֹת שֶׁהִיא, וְאֵף שֶׁהָאֱמֶת כּוֹאֶבֶת, אֲבָל זוֹ הַמְּצִיאוֹת! כִּי כָּל הַעֲגִיזֵן
 הַזֶּה גוֹרֵם לָנוּ בּוֹשׁוֹת וְחִרְפוֹת גְּדוּלוֹת. וּכְמוֹ שֶׁרַבְּנוֹ ז"ל אוֹמֵר
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ע'), יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם אֲשֶׁר עַל-יְדֵי דְבוּרֵיהֶם
 וּמַעֲשֵׂיהֶם גּוֹרְמִים לְהִתְרַחֵק מֵהַצְּדִיק; כִּי בְּאֱמֶת לְרַבְּנוֹ ז"ל יֵשׁ כַּחַ
 לְמִשְׁפָּךְ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֱלִיוֹ, כִּי הַצְּדִיק יֵשׁ לוֹ כַּחַ הַמּוֹשֵׁף לְמִשְׁפָּךְ
 כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֱלִיוֹ, אֲלֵא יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁעַל-יְדֵי דְבוּרֵיהֶם
 וּמַעֲשֵׂיהֶם גּוֹרְמִים לְרַחֵק מֵהַצְּדִיק. לְזֹאת, אוֹמֵר רַבְּנוֹ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת,
 אוֹת צְדִיק): מִי שֶׁאוֹהֵב אֶת הַצְּדִיק, צְרִיף לְשֹׁמֵר מְאֹד, שְׁלֹא יֵצֵא שָׁם
 רַע עַל הַצְּדִיק; אִזּוֹ בְּמִקּוֹם לְעֹזֵר שֶׁיִּתְפָּרֵס וַיִּתְגַּלֶּה אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל,
 מָה אָנוּ רוֹאִים? שֶׁהַזְּקָנִים הַתִּישִׁים אֲדִישִׁים, לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם, מִחוּ
 פְּעַם פְּעַמִּים, וְדִי לָהֶם בְּכָף. וְרוֹאִים מְזֵה אֶת הַרְשָׁעוֹת, בְּשָׁעָה
 שֶׁאַבְרָכִים קָלִים וְרִיקִים רְצוּ לְהוֹצִיא אֶת רַבְּנוֹ ז"ל מִקְּבָרוֹ בְּאוֹמֵן,
 וְלִהְבִּיאוֹ בַּגִּנְבָּה אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, דְּבָר שְׁלֹא יַעֲשֶׂה אֶפְלוֹ לְאָדָם
 פָּשׁוּט, כִּי אֲסוּר לְגַנֵּב נִפְטָר מִקְּבָרוֹ מְאִיזוֹ סִבָּה שֶׁתִּהְיֶה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן
 אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁבִקֵּשׁ לְהִיּוֹת בְּאוֹמֵן, וְרָצָה לְהִיּוֹת שְׂמָה מִפְּנֵי
 הַטְּעָמִים הַכְּמוּסִים עִמּוֹ, וְאֵף שֶׁקִּשָּׁה לְבֹא לְשָׁם — זוֹ הַבְּעֵיָה שֶׁלָּנוּ,
 רַבְּנוֹ ז"ל רָצָה שֶׁנִּבְּוֹא אֵלָיו וּבִכְרֵט בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְיַדֵּי צְרִיף
 מְסִירוֹת נִפְשׁ בְּשִׁבִּיל זֶה, וְהֵינָה רִיקִים וּפּוֹחֲזִים רְצוּ לְהוֹצִיא אֶת רַבְּנוֹ
 ז"ל מִקְּבָרוֹ, וּבְכָר חִפְרוּ מִנְהַרָּה תַּחַת לְקֶבֶר וְכוּ'. וְלִכֵּן אֵיף יְכוּלִים
 לְדַבֵּר מִעֲגִיזֵן הַפֶּתֶק מִן הַשָּׁמַיִם, וְלַעֲשׂוֹת מִמֶּנּוּ מְטַעְמִים, אֲשֶׁר זֶה
 חוֹכָא וְאַטְלוּלָא אַחַת גְּדוּלָּה.

וּמִדּוּעַ אָנִי אוֹמֵר אֶת הַדְּבָרִים? כִּי אָנִי רוֹאֶה שְׂאִין מִי שֶׁיִּמְחָה
 עַל זֶה וְכוּ', וְאָנוּ שְׂזוּכִים לְגִלוֹת אֶת סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם

כלו, ברוך השם, יש לנו חוברות (קונטרסים) בארבע-עשרה שפות, שהם תמצית ספרי רבנו ז"ל, הן מהלקוטי-מוהר"ן, הן מהלקוטי-הלכות, הן מספורי-מעשיות, הן מספר-המדות וכו', ויש בהם אין ספר מראי מקומות, שאנו מראים מהיכן נלקח המאמר מרבנו ז"ל, או מאמר חז"ל. ועל זה יש התנגדות...

לכן אבקש את אנשי שלומנו די בכל אתר ואתר, אנו צריכים עכשו במסירות נפש גדולה לפרסם את רבנו ז"ל, ולא להתפעל מאף אחד, כל אחד מאנשי שלומנו ילך ויפיץ את הקונטרסים והחוברות, ואשרי ואשרי מי שזוכה להפיץ בכל יום מה שיותר קונטרסים וחוברות, ותהלה לאל, נכנס בין שכבות העם, ובני-אדם נוטלים אותם וצמאים לדבר ה'.

ואבקש מאד את אנשי שלומנו די בכל אתר ואתר, ששום ברירה לא תוכל לשבר אתכם, פי מוהר"ן ז"ל אמר: אלו שהתנפחו לא החזיקו מעמד. לכן אבקשכם מאד, אל תפנסו בופיחים עם אף אחד בעולם, ראו ללמד "לקוטי-מוהר"ן", עד שיהיה שגור על לשונכם, וכן תשתדלו ללמד "ספר-המדות", שרצה רבנו ז"ל שנלמדו עד שיהיה שגור על לשוננו בעל-פה ממש, פי המדות הן עקר האדם, ורצה שנדפיסו בפורמט קטן, שנוכל להחזיקו בכיס וללמדו, ואנשי שלומנו תמיד היה רגיל על שפתותיהם אמרות מ"ספר-המדות".

ועכשו אנו מדפיסים "לקוטי-מוהר"ן" בפורמט קטן, משהו נפלא מאד, וכן "לקוטי-תפלות" במהדורה קטנה להפליא, פלאי פלאות, אותיות מרהיבות, ורצייתי שכל אחד מאנשי שלומנו די בכל אתר ואתר, שיהיה לו חלק, שנוכל להדפיס "לקוטי-מוהר"ן" בפורמט קטן עם אותיות גדולות, וכן "לקוטי-תפלות" בפורמט קטן עם אותיות גדולות, ממש בתכלית היפי והפאר, אשרי מי שיתן נדבה לאלו שעוסקים בהדפסה, ובזכות זה שיש להם חלק בהדפסת ה"לקוטי-מוהר"ן" וה"לקוטי-תפלות", בודאי ימשך עליהם שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אבקש מאד את כל אנשי שלומנו היקרים, כל מי שיכול לשלח

אשר כה תתקסז בנחל שכז

איזו תרומה כמה שרק יכול: חמשה שקלים, ששה, עשרה, ח"י שקלים, כדי שיהיה לו חלק בהדפסת הספרים, אינכם יכולים לתאר איזו ברכה והצלחה יהיה בבינתכם, כי רבנו ז"ל רצה שידפיסו את ספרו, והוא יעמד מהצד ויסתכל איך זה מדפס.

מאד אבקש את כל אנשי שלומנו, הבה לא נפנס בפוליטיקה של שקר, הבה לא נטעה את עצמנו, הבה לא יהיה לנו חלק באלו שרודפים זה את זה. רבנו ז"ל אמר, שיעשה מאתנו כתות כתות, וכונתו, שתהיה כתה אחת שיעסקו הרבה בתורה, כתה אחת יעסקו הרבה בתפלה והתבודדות, כתה אחת יעסקו הרבה בהפצה, כתה אחת יעסקו הרבה בפדיון שבויים וצדקה. וזו היתה פונת רבנו ז"ל, כמו שאומר מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות, סוחר, הלכה ב), שהבעל-שם טוב הקדוש ז"ע היו לו ששים תלמידים, וכל תלמיד ותלמיד היתה לו דרך אחרת, אבל כלם ינקו מאותה דרך. היה תלמיד אחד שכל היום למד, היה תלמיד שהתפלל כל היום, היה תלמיד שהסתובב כל היום בצדקה וחתן אלמנות ויתומים ויתומות, היה תלמיד שעסק בפדיון שבויים, כל אחד ואחד הלך בדרך שלו, אבל כלם קבלו מהבעל-שם טוב הקדוש ז"ע, וזו היתה פונת רבנו ז"ל, שיעשה מאתנו כתות כתות. ולדאבוננו הרב, נעשו עתה כתות, כתות, פלגים, פלגים, וכל אחד מבטל את הכתה השנייה, אשר הכל דמיון גדול, כי כל ההתקרבות לרבנו ז"ל תלויה רק כפי שלומדים ספריו ז"ל. ואל יטעה אתכם יצרכם, כאלו דבר רבנו ז"ל תלוי בדבר אחר.

לזאת אבקש מאד את אנשי שלומנו, תפקחו עיניכם ותראו מה קורה היום בעולם, השקר והחשף, הנאוף והכפירות ואפיקורסות מתפשטים בעולם, ועלינו לעשות כל מיני מאמצים שבעולם לגלות ולפרסם דעת רבנו ז"ל. כל מי שיש לו כח הדבור, יעסק לגלות ולפרסם את האמת כמות שהיא, כמו שקבלתם אצלי ושמתם אצלי, וראיתם בספרי, ובהכל יש מראי מקומות מ"לקוטי-מוהר"ן", ומ"לקוטי-הלכות", מ"ספורי-מעשיות" ומ"ספר-המדות", לא מצאתי מהאצבע את הדבורים, לא שמעתי אותם מפלוגי או אלמוני, לא הלכתי ככבש עור אחר תיש זקן, ברוך השם, למדתי ספרי רבנו

ו"ל, ומשם לקחתי את כל הדבורים. וכך צריך להיות אצל כל אחד מאנשי שלומנו — ללמד הרבה ספרי רבנו ו"ל, וללמד את זאת לעם ישראל. ואומרים חכמינו הקדושים (סוטה מט:): מה זה תורה לשמה? הלומד על מנת ללמדה. וזה היה רצון רבנו ו"ל, שגלמד ספריו הקדושים, ונפרסם אותם לכל העולם פלו.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאלו הדבורים הקצרים שאני מדבר אתכם, יפגסו עמק בלבכם, כי סוף כל סוף אדם אינו יודע מתי יצא מהעולם, יכול להיות היום, או מחר, או עוד שבוע, עוד חודש, עוד שנה וכו', אבל צריכים לגלות ולפרסם לכלם את האמת, כי אני רואה שהשקר גובר מאד, והשקרנים והצבועים מצליחים, ואלו היראים והשלמים מדמים אותם למפלצות. לכן לא צריכים להתביש עם האמת, ויש לאמרה כמות שהיא.

אבקש מאד את אנשי שלומנו — תחזיקו עצמכם ביחד, ותראו להתקבץ פעם בשבוע, ובפרט כל אלו הגרים בכל ארץ ישראל, תראו לקנות דירה ביבנאל. עכשו זו הזדמנות פז, שבונים כל מיני דירות אף ורק לאנשי שלומנו, שאפלו עניים יכולים לרכושן לא בהרבה פסף, עוד מעט תהא שם עיר גדולה, והדירות תעלינה פי שלשה וארבעה, כמו שאנו רואים, מי שקנה דירה בשבועים אלה דולר, עתה יכול למכרה עובר לסוחר במאה וחמשים אלה דולר, לכן מי שיכול לקנות דירה ביבנאל, ולרשם עצמו שגור שם, תהיה תועלת לכל אנשי שלומנו. העקר תחזיקו עצמכם ביחד, ואף אחד לא יוליככם שולל.

חסדי השם יתברך, יש לנו קהלה נפלאה, ואנו גאים בה, אל תשפחו שהסמ"ך-מ"ם עזב את כל העולם פלו, ונטל עצמו עלינו, ורודף אותנו בכל מיני אפנים שבעולם, אבל אנו בכח רבנו ו"ל חזקים באמונה ובאמונת חכמים, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותנו, רק געלה ונצליח, והטמאה תרד מטה, והקדשה תעלה מעלה מעלה. אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאלו הדבורים הקצרים יפגסו

אָשֶׁר כה תתקסח — כה תתקסט בַּנְחַל שְׁכַט

הַיֵּטֵב לְלִבְכֶם, וְנִזְכָּה כְּלָנוּ לְקַבֵּל שְׂכִינָה שְׁתַּתְּנֶלְהָ לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל
בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

תְּהִלָּה לְאֵל, בְּנֶכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר, הַגִּיעַ בְּשָׁלוֹם, וְהַכֵּל עֶבֶר עַל
נְכוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַהֲיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ וּמְכַל
יּוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם.

הַעֲקֹר תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי
בְּאֵמֶת אֵין לָנוּ בְּזוּהַ הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַנְחֵנוּ
צָרִיכִים לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים רַק בְּצוּרָה כּוֹז, שְׂיִדְעוּ שְׂאֵין לָהֶם רַק אֶת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם מְחַנְכִים אֶת הַיְלָדִים בְּצוּרָה כּוֹז, מְצַלִּיחִים
בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְּלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֵוֹלָם, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדַע שְׂעַבְרוּ

של אֲשֶׁר כה תתקע בַּנְּחָל

עֲלֵיכֶם זְמַנִּים קָשִׁים מְאֹד, וְעַדִּין עֹבְרִים עֲלֵיכֶם זְמַנִּים קָשִׁים, עִם כָּל זֹאת עֵקֶר גְּדֵלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל — כְּשִׁזְזָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁלֹּא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוּם וּפְחִים וְאֵי הֶבְנוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֲנֵי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַפְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תתקע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיִּי-שָׁרָה, י"ח חֶשֶׁן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נֶצַח.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּשְׁתַּפּוּ פְּעֵלָה אֵתִי, כִּי אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה, שֶׁהֵן הַבַּת ... תַּחֲיָה, וְהֵן הַבֵּן ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁיִלְמְדוּ בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה וּבְבֵית-סֵפֶר, וְשֶׁלֹּא יִתְחַכְּמוּ וְכוּ', עִם תְּרוּצִים שׁוֹנִים לֹא לְהַפְנִס לְתַלְמוּד-תּוֹרָה, כִּי חָבֵל מְאֹד שְׁיִקְבְּלוּ שֵׁם רַע כְּמוֹ שֶׁדַּבְּרָנוּ, וְכָךְ אִם יִמְשִׁיכוּ לְלַמֵּד, יִהְיֶה טוֹב לָהֶם, וְיִהְיֶה טוֹב לָנוּ, וְיִהְיֶה טוֹב לָכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּנִּי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת סְבָלָנִים גְּדוֹלִים, כִּי הַחַיִּים קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁזְזָה לְקַנּוֹת לְעַצְמוֹ מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, כִּי הָעֵקֶר בְּזֵה הָעוֹלָם הוּא מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְכָל אֶחָד שֶׁהוֹלֵךְ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת — הוּא מְצַלִּיחַ בְּיִתְרָה, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְהִיּוֹת סְבָלָנִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּנִּי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ

אֲשֶׁר כה תתקעא בְּנַחַל שלא

שְׁבִיבֵיתְכֶם תְּהִיָּה תְּמִיד אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁרֶה
הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, כִּי בְּבֵית שְׂיִישׁ שְׂמֵחָה — שֵׁם שׁוֹרָה הַשְּׂכִינָה.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

וְשָׁלוֹם אֶל ... תְּחִיָּה.

מָאד מָאד אָנִי שְׂמֵחַ שְׂאֵת נִכְנָסֶת לַפֶּתַח שֶׁל הַגְּבֵרֶת ... תְּחִיָּה
לְלַמֵּד, וְאֵת מְצִיַּתֶת אוֹתִי, וְאָנִי מְצַדִּי אֶעֱשֶׂה כָּל שְׂבִיכָלְתִּי לְקַיֵּם אֵת
שְׁהַבְטַחְתִּי לָךְ, אֲבָל אֵת תְּרָאִי לְשִׁתְּךָ פְּעֵלָה, וְשִׁיַּצָּא לָךְ שֵׁם טוֹב
מָאד.

וְשָׁלוֹם אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי רוֹצֶה, שְׁלֹא תִבְלֶה אֵת הַזְּמַן הַיְקָר מָאד שְׁלָךְ,
בְּהֶבֶל וְרִיק כְּדֶרֶךְ הַיְלָדִים, אֲלֵא תִתְּמִיד מָאד, כְּדֵי שְׂתִזְכֶּה לְסִיִּים מֵהָר
אֵת כָּל הַשָּׁס, עַד הַבֶּר-מְצֹנָה, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר, כְּשִׁזְזִים לְסִיִּים
אֵת הַשָּׁס, מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמוֹ צָלֵם אֱלֹקִים.

כה תתקעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שְׂרָה, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ח.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רָאָה לְכַתֵּב לִי חֲדָשׁוֹת מַה נִּתְחַדָּשׁ, וְאִיךָ הַמְצָב הַכֶּסֶפִּי וְכוּ',
וּמַה יֵשׁ לַעֲשׂוֹת.

אָנִי חֵיב לְ... וּלְגִיסוֹ ... אַרְבָּעִים וְחַמְשֵׁה אֶלְף ש"ח, וְלִזְאֵת אִם
תּוֹכֵל לְהִתְחִיל לְשָׁלֵם לוֹ, אֶהְיֶה לָךְ אֲסִיר טוֹבָה, כִּי אָנִי מְחִיב לְשָׁלֵם
אֵת זֶה, דְּחִיתִי אֵת זֶה עַד חֲנֻפָה, אֲבָל לֹא נַעִים לִי, כִּי הִבְטַחְתִּי לָהֶם
שְׂכָשְׂאָבוּא — אֲשָׁלֵם אֵת זֶה, וְלִכֵּן אִם יֵשׁ אִיזָה שְׁפַע, צְרִיכִים כְּבָר

שלב אָשָׁר כה תתקעב בַּנְחַל

לְהִתְחִיל לְשָׁלוֹם, וְשִׁיחָה רְשׁוּם כַּמָּה נִתְּנוּ לָהֶם, כְּדֵי שְׁלֹא תִהְיֶה, חֵס וְשָׁלוֹם, אִיזוֹ טְעוּת.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיךְ אָנִי מְעֲרִיף אוֹתְךָ, שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי בְּעִנְיַן הַגּוֹבִינָא וְכוּ', בְּעִבּוֹר בֵּית־הַמִּדְרָשׁ וְכוּ', וְכֵן אָנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתוּכַל לְסַדֵּר לָנוּ אֶת הַעֲזָרָת נְשִׁים, וְאֶת הַמְטָבְחוֹן, וְשָׂאֵר דְּבָרִים הַלְלוּ, וְתִמְיֵד יִהְיֶה לָךְ חֵלֶק בְּצַרְכֵי רַבִּים.

אֵל תִּשְׁכַּח לְשָׂאֵל אֶת ... אֶת הַשְּׂמוֹת, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת לוֹ גֵּר זְכָרוֹן, כִּי הוּא בְּאֻמַּת מְסוּר אֱלֵינוּ, וְכָל פַּעַם שְׂאֲנַחְנוּ צָרִיכִים אוֹתוֹ — הוּא בָּא.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְשִׁיךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל "מִי הַנְּחַל", וְתִמְסַר אֶת זֶה לַגְּבֵרָת ... תַּחֲיָה.

כה תתקעב.

בְּעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר חַיִּי־שָׂרָה, י"ח חֲשׁוֹן ה'תשנ"ח.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַדוּ"ח שְׂפִתְבָּת לִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתִזְכְּרֵי לְחִנּוּךְ אֶת הַבְּנוֹת בְּדַרְךְ אֲמוּנָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם.

שְׂלַחְתִּי עִם הַגְּבֵרָת ... תַּחֲיָה "מִי הַנְּחַל", וְהֵן הַלְכוֹת שֶׁל פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׂבַעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ, אָנִי רוֹצֵה לְהִתְחִיל מִהַשְּׁבוּעַ לְחַבֵּר סֵפֶר עַל פְּרִשְׁיּוֹת הַשְּׁבוּעַ, דְּבַרֵי מוֹסֵר וְהַלְכוֹת וְסִפּוּרִים כְּדַרְךְ הַיָּבֵן

אֲשֶׁר כַּה תתקעג בַּנְּחַל שֶׁלג

איש חיי, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאזכה להוציא מהפח אל הפעל דרכי.

העקר ראי לשמח, ובוראי זכות הרבים תגן עליך, שתהיה לך הצלחה מרבה בכל מה שאת עושה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תתקעג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חיי-שנה, י"ח חשון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

פה תקבל שני השערים של שני הקונטרסים שנתתי לכם עם קסטות, וכן הבטחתי לאנשי שלומנו, שאני אעשה להם ספר פדגמתי ה'בן איש חי', דברי התחזקות ומוסר והלכה וספורים על פרשת השבוע, וזה יצא ראשונה, ולכן אני שולח לכם את זה שתנקדו, ושיפנס בתכנה שלכם, כדי שלא יאבד, כי אני רוצה בכל שבוע להכניס חמשה או ששה דרושים על כל פרשת השבוע, ואני יודע שאצלי זה פשוט יאבד, ועל-כן ראו להכניס את זה אצלכם במחשב, ולנקד את זה. וזה שיך רק לספר החדש שקראתיו: "מי הנחל".

דברתי עם העורך-דין ... גרו יאיר, והסברתי לו מה שהסברתי לך וכו', איך אני מדבר וכו', ואני מקנה שהרגעתי אותו.

מחר אשלח לכם את ה"תוף הנחל" של פרשת ויירא.

אם תגמרו את הקונטרסים מהקסטות, תשלח לי את זה דרך פקס, כדי שאוכל להגיה את זה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תתקעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיֵּי־שָׁרָה, י"ט חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא עִם צְעָקוֹת וְכוּ', וּמְרִירוֹת וְכוּ',
וּטְעָנוֹת וְכוּ', וּמְעָנוֹת וְכוּ'.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֲנִי לֹא מִבִּין אוֹתְךָ וְכוּ', אִיךָ אֶתָּה מְסַגֵּל לְפֶלֶךְ
בְּקִטְנוֹת הַדַּעַת כְּזוֹ וּלְהַתְיַאֵשׁ, עוֹד לֹא הִיָּה אֶחָד כְּמוֹךָ בְּכָל הַדּוֹרוֹת
מֵאֲזוּ מוֹהֲרֵינִי וְ"ל", שֶׁהַדְּפִיס אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ וְ"ל", וְאֶתָּה וְאֶשְׁתָּךְ הֵם
חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים, כִּי אַתֶּם מוֹצִיאִים מִהַכֹּחַ אֶל הַפֶּעַל כְּאֵלוֹ דְּבָרִים,
שֶׁבִלְתִּי אֶפְשָׁרִים בְּשֶׁכֶל אֲנוּשִׁי, כָּל־כֶּךָ הַרְבֵּה סְפָרִים, וְזֶה הוֹלֵךְ
מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וּמְצִילִים כָּל־כֶּךָ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים בְּלִי שׁוֹם
גְּזוּמָא כָּלֵל, וְאֵף שְׂאֶתָּה בְּחֹבוֹת, וְאֲנִי בְּחֹבוֹת, וְנִשְׁקָעְתִּי בְּחֹבוֹת,
וְנִתְתִּי לְךָ שֶׁתַּעֲבִיר לְדַפּוּס טְשֶׁעֵקִים בְּעֵבוּר עֲשָׂרִים וְשִׁבְעָה אֶלְף
דוֹלָר, אֲשֶׁר אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁלֹּא אֶקְבֵּל חֲזָרָה מִזֶּה אֶלָּא לְמַחְצִית וּלְשְׁלִישׁ
וּלְרַבִּיעַ, וּבִפְרָט שְׂאֵת סֵפֶר "גֵּר לְהַצְדִּיק" מִי יוֹדֵעַ אִם אֶזְכֶּה לְקַבֵּלוֹ
בְּזַמַּן, וְזֶה לִי הַפְּסֵד מְרַבֶּה מְאֹד, וְעַם כָּל זֹאת אֲנִי לֹא מְסַתְּפֵל עַל
זֶה, אֶלָּא לְהַדְּפִיס וּלְהַדְּפִיס וּלְהַדְּפִיס וְכוּ' וְכוּ', וְאֶתָּה הַיָּחִיד שֶׁעוֹזֵר
לִי, וְלִכְּנֵן אֲנִי לֹא מִבִּין אוֹתְךָ — אִיךָ אֶתָּה נִשְׁבֵּר מִדְּבַר קִטְוֹן כְּזֶה.

סוּף הַכֹּל בְּמוֹצָאֵי שְׁבֵת בָּא אֵלַי ... וְאוֹמֵר לִי, שֶׁהַדְּפִיסוֹ בְּדֶרֶךְ
נְסִיוֹן אֲרַבְעָה קוֹנְטְרָסִים, וּמָה אֲנִי אוֹמֵר עַל זֶה, וְהוּא מְנִיחַ אֶת זֶה
עַל הַשְּׁלֶחֶן שְׁלִי, וְתַכְף־וּמְדֵד הַשְּׂאֵלָה הִרְאֵשׁוּנָה שֶׁשְּׂאֵלָתִי אוֹתוֹ —
אִם דְּבַר אֶתָּךְ, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהַדְּפִיס בְּלַעֲדֶיךָ, וְהוּא עָנָה לִי,
שֶׁהוּא לֹא מוֹכֵן לְהַדְּפִיס, אֶלָּא הוּא מְכַר גֵּיָר, וְזֶה הִיָּה רַק נְסִיוֹן, וְאֲזוֹ
שְׂאֵלָתִי אוֹתוֹ — מָה הוּא רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת עִם הַקוֹנְטְרָסִים? וְאָמַר לִי,
שֶׁהוּא נוֹתֵן לִי אֶת הַכֹּל, וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה עִם זֶה מָה שְׂאֲנִי רוֹצֶה,
וְתַכְף־וּמְדֵד לְקַחְתִּי אֶת הַכֹּל, וּמְסַרְתִּי אֶת זֶה לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא

מטפל בענין קרן ההדפסה "היכל-הקדש" ביבנאל, ואמרתי לו, שהקרן והרוח הולך בשבילך, ושיבקש ששים אגורות על כל קונטרס כמו שאתה מבקש, לא פחות ולא יותר, ועל-כן אני לא יודע למה אתה צריך להיות בחלישות הדעת כזו, ובקטנות המוחין, וכל דבר צריך לשבר אותך, אדרבה כדאי לקבל רעיונות מכלם, כי אני רוצה עכשו להדפיס מליוני קונטרסים בלי שום גזמא, כי עכשו יש התעוררות גדולה בעולם, ובפרט בארצנו הקדושה, לחזור אליו ותברך, ואלה הקונטרסים עושים נפלאות בעולם, ומי יתן, שיתן לי הקדוש-ברוך-הוא כח ומח, שאוכל בכל יום לחבר קונטרס חדש, ואשתך תוכל לתקתק את זה, כי היא עושה את זה באופן מקצועי מאד, כשאני אומר את זה בקסטות, והיא מתקתקת ומסדרת את זה באופן נפלא מאד, ולדעתי, התמונות הן מאד מאד יפות, וכדאי גם-כן קצת לעבור לענין של תמונות, כי הוא רוצה לתת לך את הפלטות בחנם, אז מה הפסדת?! ואדרבה, הוא מוכן לתת לך עוד תמונות יפות, ולדעתי, אם תעשה אותיות בולטות, זה יהיה יפה, כי כבר נכנסו מליוני קונטרסים בעולם, ועכשו נשנה קצת עם תמונות, וזה מושך את העין, ועל-כן אני לא יודע למה אתה צריך להיות שבור, אדרבה כל המחשבה שלי היא איך לשפר את ההדפסה של "היכל-הקדש", שבבעלותך הבלעדית, ואני לא עוזב אותך, ואני לא אדפיס אצל אף אחד רק אצלך, ועל-כן אני לא יודע למה אתה צריך להיות כל-כך שבור, צא מעצמך ותחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואין לי מלים איך להודות לך על כל החסד חנם שאתה עושה אתי, אבל מאד כואב לי, שאתה נופל בקטנות ובחלישות הדעת, שזה לא מתאים לך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי דיקא על ידך יוצא מהכח אל הפעל נוראות נפלאות קאלה, ספרים חדשים, ועל-כן ראה להתחזק מאד, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתצליח דרכך תמיד.

מה אמר לך, ידידי היקר! בודאי יש הפסדים גדולים, אבל צריכים להדפיס בצורה כזו, שיעלה לנו כמה שפחות וכו', כדי שלא

בְּפֶסֶד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה, כִּי עֲכָשׁוּ הוּא הַזְמַן לְהַכְנִיס בְּעוֹלָם אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁלֹא תִהְיֶה לְךָ חִלְשׁוֹת הַדַּעַת מְשׁוּם דְּבַר, וּתְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ.

גַּא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְרַךְ, וּבִשְׁעָה שְׁאַתָּה נוֹסֵעַ לְבַד בְּרֶכֶב, תְּדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁיַח וּתְסַפֵּר לְפָנָיו אֶת כָּל מַה שְׁאַתָּה צָרִיךְ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר לָנוּ, שְׁהַעֲנִין לְהוֹצִיא אֶת הַפְּסוּפִים מֵהֶפֶה — זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד, כְּשֶׁאָדָם יֵשׁ לוֹ רְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים טוֹבִים, וְהוּא אֵינוֹ מוֹצִיא אוֹתָם מֵהֶפֶה, עֲדִין זֶה נִשְׁאָר אֲצִלוֹ, אֲבָל אִם הוּא מוֹצִיא אֶת זֶה מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל, גּוֹרֵם שְׂיִזְכָּה לְכָל מַה שְׂיִרְצָה, וּמוֹהַרְנֵת ז"ל הָאָרִיךְ בְּזֶה הַרְבֵּה מְאֹד (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, הַלְכוֹת אֲמִינִן, הַלְכָה ד'); וּמִי יִתֵּן, שְׁהִיֵּת מְעִין שָׁם בְּעִנְיַן הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים, וּבַפֶּרֶט כְּשֶׁמוֹצִיא מִפִּיו — מַה זֶה גּוֹרֵם בְּשָׂמִים, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַרְנֵן, חֶלֶק א', סִימָן לג וְסִימָן 10); אִתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה זֶה עוֹשֶׂה בְּשָׂמִים, כְּשֶׁיְהוּדֵי מִתְבוּדָד לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמוֹצִיא מֵהֶפֶה שְׁלוֹ אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שְׂיֵשׁ לוֹ, וּבַפֶּרֶט אִתָּה-שְׂיֵשׁ לְךָ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה רְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים, לְהַדְפִּיס אֶלְפֵי וּרְכָבוֹת קוּנְטְרָסִים חֲדָשִׁים, בְּכָל יוֹם קוּנְטְרָס חֲדָשׁ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֵלָיו יְתַבְרַךְ, וְזֶה יוֹצִיא אוֹתָךְ מִקְטָנוֹת הַמַּחֲזִין, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמַה אִתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְעוֹד פָּעַם אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתָהּ הַשְּׂאֵלָה וְכוּ' וְכוּ' — הַגִּיעַ הַזְמַן שֶׁתִּתְרַחֵב לְךָ דַּעְתָּךְ, וְאֵל תִּהְיֶה כָּל-כֶּף בְּקִטְנוּנֵיּוֹת, אִף אֶחָד אֵינוֹ רוֹצֵה לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֲלֵא אֲדַרְבֶּה, כְּלָנוּ רוֹצִים רַק לְבַנּוֹת אוֹתָךְ, וְלִרְאוֹת לְעֹזֵר לְךָ בְּמַה שְׂאֲנַחֲנוּ יְכוּלִים.

עֲכָשׁוּ אֲנִי מְדַבֵּר פֶּה עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא אוֹמֵר שְׁזֶה מִמֶּשׁ פֶּאָר עִם תְּמוֹנוֹת, וְהַחִילוּנִים תּוֹפְסִים דְּבַר כְּזֶה, וְהִלּוּאֵי שְׁהִיָּה לוֹ דְּבַר כְּזֶה, אֲבָל אִתָּה יוֹדֵעַ שְׁפֵה בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית, אִי אֶפְשָׁר לְעֲשׂוֹת אֶת זֶה, וַיַּעַן שְׁבַעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל יִשְׁנֵם הַרְבֵּה חִילוּנִים, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְעֲשׂוֹת כָּל דְּבַר שְׁמוֹשֶׁךְ אֶת הָעֵינַן, כְּדִי לְקַרְבֵּם כָּלֵם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן רְאֵה לְצִאת מֵהַקְטָנוֹת שְׁלֶךְ

אֲשֶׁר כֹּה תתקעד בַּנְחֹל שֶׁלז

וְתִתְחִיל לְהִתְחַזֵּק, וְתִתְחִיל לְרַקֵּד אֶתְּךָ וְאֶשְׁתָּךְ עַל גְּדֵל הַחֶסֶד חֲנָם
שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצִיֵּת אֶת מֵה שֶׁאֲנִי אוֹמֵר לָךְ,
רַק חֲזֹק וְאַמֵּץ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ.

אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּכְרַף-וּמְיָד תִּכְתֵּב לִי הַתְּנַצְלוֹת עַל זֶה
שֶׁאַתָּה שָׁבוּר.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקְבְּלוּ כְּלַכֶּם וַיִּזֶּה, וְתִגִּיעוּ פֹה
לְחַתֻּנָּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שֶׁזְּכַנּוּ לְסִיִּים אֶת כָּל הַחַבּוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כְּרַךְ
ק"י יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כְּרַךְ קי"א לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָא.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

חֵלֶק ק"י

ג פֶּתַח דְּבָר

ה הַקְדָּמָה

יא כֹּה תִשָּׁכַח

יורה לְבַחֵר לְנֶהֱגֵי כְּרֵאוֹי, וְלִהְיוֹת סֹבֵלִין גְּדוֹל, וְכִמְאֹמֵר הַפְתָּגָם: אִם לֹא רוֹצִים לְסַבֵּל מֵעַט, סוֹבְלִים הֲרֵבָה; הִינּוּ לְפַעֲמִים אָדָם צָרִיךְ לְסַבֵּל קֶצֶת, וְאַחֲרֵיכֵן רוֹאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, אִךְ אִם אֵין לוֹ סִבְלָנוֹת לְסַבֵּל הַקָּטָן, אָז מִסְתַּבֵּף בְּכָל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים, וְלִבְסוּף סוֹבֵל סֹבֵל קָשָׁה.

יב כֹּה תִשָּׁכַח

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנֵת שֶׁהִצִּילָה בֵּת יִשְׂרָאֵל מִרְדֵּת שַׁחַת, וְגִדְל זְכוּתָהּ — אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

יג כֹּה תִשָּׁכַח

יְעוֹרֵר מוֹרָה לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וּבְזֶה יִכָּנֵס לְהֵן בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, וְלֹא תִצְטָרְכְנָה אֶת אִף אֶחָד, רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

יד כֹּה תִשָּׁכַח

יְבַאֵר, שְׂאִינְנוּ צָרִיךְ שׁוֹם עֵזֶר, הַעֵזֶר הַכִּי גְדוֹל בְּשִׁבְלֵו — זֶה תִּפְלָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שִׁיבְנָה בֵּית-הַמִּדְרָשׁ בְּקָלוֹת וּבְלֵי חוֹבוֹת וְכו'.

טו כֹּה תִשָּׁכַח

יִחַזֵּק הַנִּמְעָנֵת שֶׁלֹּא לְהִשָּׁבֵר כָּלֵל עַל אִף נְסִיוֹנוֹת הַחַיִּים הַקָּשִׁים מִנְּשֵׂא, עִם כָּל זֹאת הָעֵקֶר לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו, וְלַעֲשׂוֹת שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרַסִּים", וּבְזֶה תִּהְיֶה לוֹ הַתְּחַזְקוֹת עֲצוּמָה.

טז כֹּה תִשָּׁכַח

יְעוֹרֵר לְהִיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלֹא לְהִמָּשֵׁף אֶל הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת, וְלִהְיוֹת וּתְרַנְנִים בְּבֵית, וְאַחַד יִמְחַל לְשָׁנֵי, וְלִהְרַבּוֹת בְּהִבְנָה הַדְּדִית.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- ז** כה תשכו יז
 יוֹדָה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתּוֹ בְּבִנְיַת בַּיִת־הַמִּדְבָּר, וְיִזְרְהוּ לְשִׂמְחַת בְּמִתְנָה שְׁנִתְּנוּ
 הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ — בַּת לַתְּפָאֶרֶת.
- יח** כה תשכז יח
 יוֹדָה לְנִמְעָנָת עַל עֲזָרְתָּהּ לְהַצְלִיחַת הַמוֹסְדוֹת, וְיִבְרָכָה וְיֵאֱחָל לָהּ כָּל טוֹב.
- יח** כה תשכח יח
 עוֹרֵר לְקַבֵּעַ עַתִּים לַתּוֹרָה, וְכֵן לְלַמֵּד כָּל יוֹם פָּרָק בְּמַסְכַּת אַבוֹת, אֲשֶׁר
 בְּזָה תִּהְיֶה לוֹ חֵיוֹת וְהִתְחַזְּקוֹת. וְיִחַזַּק עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן וְהַפְּצַת אוֹר רַבְּנוּ
 ז"ל.
- יט** כה תשכט יט
 עוֹרֵר לְהַצְטַרֵּף לְאַמִּירַת תְּהֵלִים בְּצוֹתָא, אֲשֶׁר זֶה מְמַשֵּׂיף עַל הָאָדָם
 שְׂוֵעוֹת וְחֻסְדִּים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים.
- כ** כה תשל כ
 בְּאֵר שֶׁהִסּוֹד בְּמוֹסְדוֹת הַלְמוּד הוּא מְדוּת וְיִרְאֵת שָׁמַיִם וְצְנִיעוּת,
 וְקִדְשָׁה וְטָהָרָה.
- כא** כה תשלא כא
 יוֹרָה לְהַמְשִׁיף לְלַמֵּד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בֵּין מְנַחָה לְמַעְרִיב, וְלַחֲזֹקֵם
 וְלְאַמְצָם, אֲשֶׁר זֶה מְצוּה גְּדוּלָּה.
- כב** כה תשלב כב
 בְּקִשׁ לְעִמּוּד עַל הַמְשַׁמֵּר בְּעִנְיָן הַחֲנוּפָה, וְלְדַאֵג שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה עַל טָהָרַת
 הַקִּדְשׁ, פִּיאַה לִישִׁיבָה חֻסִּידִית.
- כג** כה תשלג כג
 יוֹרָה לְמַלְמֵד לְהַחֲדִיר בְּיַלְדִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה לְדַבֵּר רַק מִתְּקוּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
 הוּא, וְלִהְתְּאוֹר בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָּה, וְלֹא לְהִתְעַצֵּב עַל הַיְלָדִים וְלֹא לְצַעֵק
 עֲלֵיהֶם וְכוּ', וְכֵן לְדַבֵּר עִמָּהֶם מֵעִנְיָן הַצְּנִיעוּת וְקִדְשָׁה וְטָהָרָה וְקִדְשַׁת
 הָעֲיִנִים וְכוּ'.
- כד** כה תשלד כד
 יוֹרָה לְנַהֵג עִם הַתְּלִמִּידִים בְּסִבְלָנוֹת רַבָּה, וְלִהְתְּרַחֵק מִפְּעֵס וְקִפְיִדוּת,
 וְלְדַבֵּר עִמָּהֶם עַל קִדְשַׁת הַמַּחְשָׁבָה וְקִדְשַׁת הָעֲיִנִים וְכוּ'.
- כו** כה תשלה כו
 בְּקִשׁ אֵת עֲזָרַת הַנִּמְעָן בְּעִנְיָן הַמְּקוּוֹה, וְיִבְרָכּוּ בְּזָכוֹת זֶה, וְיוֹרָה לְחַזֵּק

תִּכְן הַעֲנִינִים

עצמו, ולא להניח את העצבות והעצלות אצלו כרגע, אלא להתחזק באמונה פשוטה בו ותברך.

כז כה תשלו

באר, שזה לו בנפשו שיהיה חנוף משלם במוסדות הלמוד, והעקר לנהג בסבלנות רבה כלפי הילדים, ולחונכם לנהג בצניעות מרבית, ולהחזיר בהם אמונה פשוטה ומדות טובות.

כח כה תשלו

יורה למלמד להוריד עצמו אל הילדים, ולא לצעק עליהם ולא להכותם וכו', אלא דברי חכמים בנחת נשמעים.

כא כה תשלח

חזק זוג שזכו להפקד, שיראו להיות בשמחה על המתנה הקרה שזכו לה, ואף שאין חשים טוב בתקופה זו, צריכים להתחזק ולהודות לפניו ותברך.

לב כה תשלט

בקש מלמד להחזיר בילדים אמונה והשגחה פרטית ולהיות סבלן גדול כלפיהם.

לג כה תשמ

חזק להתחדש בכל יום מחדש, ולמסור נפשו על תפלה והתבודדות, ולקבץ לעצמו שעורים בתורה ולהתפלל במנין.

לד כה תשמא

חזיר יראת שמים במלמד, שיירא ויפחד רק ממנו ותברך, פי הקדוש-ברוך-הוא צופה ומביט במעשי האדם, ועל-ידי-זה יוכל להחזיר יראת שמים בתלמידים.

לה כה תשמב

באר, פי היסוד והעקר במלמדות הוא סבלנות, ולהזהר שלא לצעק, ובדאי לא להכות את הילדים.

לו כה תשמג

חזק מלמד להתבודד אליו ותברך, ולהחזיר בעצמו יראת שמים, ויזהירו מפזיזות.

לז כה תשדמ

באר, שבקרת זה דבר בונה, ומי שזכנס בצרכי צבור, עליו לדעת,

תִּכְן הַעֲנִינִים

שְׁתַּהֲיֶה עָלָיו בִּקְרַת רַבָּה מְאֹד, וְהֶעֱקַר הוּא, שְׂיִמְסֹר נַפְשׁוֹ לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶת הַפֶּעַל עֲנִינוּ.

כה תשמה **מב**

יְבָאֵר, אֲשֶׁר מְלַמְדוֹת הִיא עֲבוּדַת קֹדֶשׁ, וְעַל מְלַמֵּד לְהִתְאַזֵּר בְּסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאָסוּר לוֹ לְצַעֵק אוֹ, חַס וְשָׁלוֹם, לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים.

כה תשמו **מד**

יִחְזַק מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר תְּקוּן הַבְּרִית.

כה תשמז **מה**

יְבָאֵר, אֲשֶׁר כָּל הַמַּחְלוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם הֵן רַק מִחַמַּת עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, וְלִכֵּן הֶעֱקַר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּמְלַבֵּד זֹאת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פֶּרֶק אֶחָד מִפְּרָקֵי אָבוֹת, אֲשֶׁר זֶה תְּקוּן לְנַפְשׁוֹ.

כה תשמח **מז**

יְבָאֵר, אֲשֶׁר חַיֵּי הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הֵם שְׂאוּלִים, וְלֹא בְּאֵנוּ לְזֶה הָעוֹלָם לְהִשְׁאָר, אֲלֵא כָּל יוֹם שְׂאוּל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְנַצֵּל אֶת הַיּוֹם לְשִׂמְחָה וְהַתְּבוֹדָדוֹת, וְלִדְבַר עִם אֲחֵרִים בְּדַבּוּרֵי הַתְּחִינּוֹת.

כה תשמט **נ**

יִחְזַק מְאֹד לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי", שְׂדוּךְ הַמֶּלֶךְ סָבַל הַרְבֵּה צָרוֹת וַיְסוּרִים, עִם כָּל זֹאת תְּמִיד מְצָא הִרְחַבּוֹת בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת.

כה תשנ **נא**

יִחְזַק שְׂלֵא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, אֲלֵא לְהִחְזִיק מֵעַמֵּד.

כה תשנא **נב**

יְבָאֵר, שְׁבַנְיָן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הוּא מִמֶּשׁ גַּס מִן הַשָּׁמַיִם, וַיֵּרֵד מִן הַשָּׁמַיִם, נִרְאֶה כְּבוֹנִים, אֲךָ אֵין זֶה טָבַע כָּלָל.

כה תשנב **נב**

יֹוכִיחַ תְּלָמִיד אֶחָד שְׁלוֹ שֶׁהִתְקַרַּר בְּיִרְאַת שָׁמַיִם, וְחַי חַיֵּי הַפֶּקֶר, וַיִּבְקֹשׁ לְשׁוּב תְּכַף בְּתִשׁוּבָה, וְלְהִתְחִיל לְהַקְפִּיד עַל תְּפִלָּה בְּמִגְזֵן, וְהַתְּמַדָּה בְּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה וְכוּ'.

כה תשנג **נד**

יְבָאֵר, שְׂאָדָם צָרִיף לְהַגִּיעַ אֶל בְּטוּל כְּזֶה, עַד שִׁיְהִיָּה נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵין

תִּכְן הָעֲנִינִים

סוף בְּרוּךְ הוּא. וְאֵז הוּא יְהִי טוֹב לְאִשְׁתּוֹ, טוֹב לִילְדָיו, טוֹב לְעֲצָמוֹ,
וְטוֹב לְכָל אָדָם.

נו **כה תשנד**

יְרַגִּיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, שְׁאִין
לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְמַסֵּר הַנֶּפֶשׁ בְּעִבּוּר הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.

נז **כה תשנה**

יִחְזַק הַנְּמַעֲנָת, שְׁנַפְּלָה לְדַכְאוֹן וְכוּ', שְׁתַּדַּע, כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ מִחִיָּה וּמְהִיָּה
אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהַעֲקֹר לְהַרְבוֹת בְּשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וַיֵּשׁ עֲנִין
שִׁיתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

נח **כה תשנו**

יְבַאֵר, כִּי אָדָם צָרִיךְ כָּל-כֶּף לְהִיּוֹת מְקַשֵּׁר אֶל הַצַּדִּיק, וְשׁוֹם דָּבָר
שֶׁבְעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ וְכוּ', אֲשֶׁר אֶת זֹאת לְמַדְנוּ מִמוֹהַרְנֵת ז"ל,
שְׁסַפֵּר שְׁשַׁבֵּר אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת, וְהַתְּקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל.

נט **כה תשנז**

יְרַגִּיל לְבָרַח מִכָּל הַצָּרוֹת אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וּלְסַפֵּר לוֹ כָּל הָעוֹבֵר עָלָיו, וְאֵז
בְּיָדָאֵי יִרְאֶה נְסִים נִגְלִים.

ס **כה תשנח**

יִזְכִּיחַ הַנְּמַעֲנָת שְׁתַּלַּף בְּדַרְכֵי הַצְּנִיעוּת, וְתִקְצֹר אֶת הַפֶּאֶה וְכוּ', אֲשֶׁר אֵין
לְמַעֲלָה מִהַקְּפָדָה עַל הַצְּנִיעוּת, וְכָל הַבְּרִכוֹת בְּבִית בְּזָכוֹת זַה.

סא **כה תשנט**

יְנַחֵה הַנְּמַעֲנָן, שִׁינְהֵג בְּדַרְךְ חֲכָמָה עִם חֲמִיו וְחַמּוֹתוֹ, וַיִּבְרָכוּ עַל פְּרִנְסָה
בְּשִׁפְעַ וְהַצְּלָחָה, הַעֲקֹר שִׁיחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה בְּחֻדֵּשׁ הַתְּשׁוּבָה.

סב **כה תשס**

יְבַרְךָ הַנְּמַעֲנִים עַל יוֹם נְשׂוּאֵיהֶם, וַיִּוָּרֵם לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ עַל
הַחֲסָדִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמָּהֶם, וּבִפְרִט שֶׁזָּכוּ עֲתָה לְחַתֵּן בְּנָם בְּכוֹרָם,
וַיֵּאחַל רַב גַּחַת.

סג **כה תשסא**

יְעוֹרֵר לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִידַע שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
נִמְצָא אִתּוֹ עִמוֹ וְאֶצְלוֹ, וְאִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שֶׁכִּינְהָ בֵּינֵיהֶם.

סד **כה תשסב**

יִתְנֶה צַעֲרוֹ, שְׁנַפֵּל בְּפִחַ עִם קַבְּלָן לֹא הַגּוֹן.

תִּכְוֵן הַעֲנִינִים

- כה תשסג** סה
 יתן פְּמָה הַנְּחִיּוֹת בְּעֵינַי הַקְּבֵלָן וְהַאֲדִירֵהּ כָּל.
- כה תשסד** סו
 יוֹרָה לְהַתְחִיזֵק בְּהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר שׁוֹם בְּרִיָּה אֵינָה יְכוּלָה לַעֲשׂוֹתוֹ
 מֵאוֹם מְבִלֵי רְשׁוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.
- כה תשסה** סו
 יִנְחָה בְּעֵינַי הַמְּשִׁיךְ הַבְּנִיָּה, וַיְבָאֵר, פִּי עַל כָּל דְּבָר שֶׁבִקְדָּשָׁה מִתְפַּשֵּׁט
 הַסֵּמ"ךְ־מ"ם לְמַנְעַ וּלְעֵבֶב, אֵךְ כָּכֵר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: נִצְחָתִי וְאַנְצָח.
- כה תשסו** סז
 יוֹרָה לְקָרָא אֶת בֵּית־הַפְּנִסָּת שְׁבוּנִים עַל שֵׁם בֶּן שָׁל אֶחָד שְׁנֹפֶטֶר, וַיְהִיָּה
 זֶה לְזִכְרוֹתוֹ וּלְזִכְרוֹ.
- כה תשסז** סז
 יִנְחָם נַחֻם אֲבֵלִים.
- כה תשסח** סח
 יִשְׁמַח מְאֹד עַל הַמְּשִׁיךְ עֲבוּדָה עִם אֵינָה קְבֵלָן, שְׁנֹרָאָה כְּאֵמִין.
- כה תשסט** סט
 בִּקְשׁ, שֶׁכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ יִלְכוּ לְנַחֵם אֲבֵלִים, וַיִּסְתַּוְּבֻכוּ שֵׁם כָּל הַשְּׁבוּעַ
 לְחִזְקָם וּלְאַמְצָם.
- כה תשע** סט
 בִּקְשׁ מְנֻשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ לְהַתְּאַסֵּף לוֹמַר תְּהִלִּים בְּבֵית הַנֶּפֶטֶר לְעֵלוּי
 נִשְׁמָתוֹ.
- כה תשעא** ע
 יוֹרָה לְכַתּוֹת בֵּית־הַסֵּפֶר לְבוֹא וְלוֹמַר תְּהִלִּים בְּבֵית הַנֶּפֶטֶר לְעֵלוּי
 הַנִּשְׁמָה.
- כה תשעב** עא
 יִקְוֶה מְאֹד שֶׁהַכָּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה בְּעֵינַי הַבְּנִיָּה וְכֵן הִסְתּוֹת הַסֵּמ"ךְ־מ"ם.
- כה תשעג** עב
 בִּקְשׁ הַנִּמְעָן לְחִזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת אֲבֵי הַנֶּפֶטֶר, וַיִּסְפְּרוּ, שֶׁבִדְעָתוֹ לְקָרָא

תִּכְן הַעֲנִינִים

7

לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ עַל שֵׁם הַבֵּן, שֶׁזוֹ תִהְיֶה מִצָּבָה חֲזָה לְעֹלָיו נִשְׁמָתוֹ, כִּי בֵית-הַכְּנֶסֶת הַזֶּה יִהְיֶה פְתוּחַ כָּל הַזְּמַן לְתוֹרָה וְלַתְּפִלָּה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים.

כה תשעד **עג**

מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקֹשׁ לְהַתְּפִלֵּל עֲלֵינוּ, וּמָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת, שׁוּם דְּבָר אֵינוֹ פּוֹעֵל, וַיּוֹרָה שׁוֹב לִילָף לְבֵית הָאָבֶל וְלַחֲזֹקוֹ וְלֶאֱמָצוֹ, וְלוֹמַר שֵׁם תִּהְלִים.

כה תשעה **עד**

מִכְּתָב הַמְּלָצָה לְעֹזֵר לְמִשְׁפָּחָה נִצְרָכֶת, הַשְּׁרוּיָה בְּמִצָּב קָשָׁה מְאֹד.

כה תשעו **עד**

יִחֲזַק אֶת הַמְּדַפְּסִים, שֶׁזוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְּבִים לְהַדְּפִיס סְפָרִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר לְבִסוּף יַעֲשׂוּ מֵהַפְּכָה גְדוֹלָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

כה תשעז **עה**

יִבְקֹשׁ אֶת הַמּוֹרוֹת לְשֹׁמֵר עַל אֲוִירָה שֶׁל אַחַדוֹת וְשְׁלוֹם, וְלִהְיֶה חַדִּיר בְּבִנּוֹת צְנִיעוֹת וּמִדּוֹת טוֹבוֹת וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם, שֶׁתִּדְעָנָה שְׂאִין לָנוּ אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כה תשעח **עז**

יְבַאֵר רְצוֹנוֹ, שֶׁהַשָּׁנָה הַזֹּאת בֵּית-הַסֵּפֶר יִפְרַח וְיִשְׁגֹּשֵׁג, וְהַכֹּל יִצְלִיחַ בְּצוּרָה בְּלִתי רְגִילָה.

כה תשעט **עח**

יִקְנֶה מְאֹד לְהַרְחִיבָה גְדוֹלָה בְּתַנְאֵי מוֹסְדוֹת הַלְמוּד, וַיְבַאֵר, שֶׁהַעֲקָר אֲצִלוּ זֶה לְהַחֲדִיר בְּבִנּוֹת יִרְאֵת שְׁמַיִם וְאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, לִידַע שְׂאִין לָנוּ רַק הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוֹ.

כה תשפ **עט**

יְבַאֵר הַקּוֹ שְׁלוֹ בְּעֵנִין הַחַנוּף, לְגַדֵּל דוֹר שֶׁל קְדוּשִׁים וְטַהוֹרִים, שֶׁיּוֹכְלוּ לְהַתְּפָאֵר עִמָּהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד.

כה תשפא **פא**

יּוֹרָה לְמוֹרָה לְהַפִּיר בְּמַעֲלָתָהּ, וְלִשְׁמֵר עַל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין הַמּוֹרוֹת, וְלִטְכֵס עֲצָה אִיף לְקַדֵּם אֶת הַבְּנֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

כה תשפב **פב**

יִחֲזַק מְאֹד בְּבִטְחוֹן עֲצָמֵי וּבְשִׁמְחָה, וְלֹא לְהַתְּפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלְלִי,

תְּכֵן הָעֲנִינִים

וְהַעֲקֹר לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת יְדִיעוֹת אֱלוֹ שֶׁל אַמוּנָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם, שֶׁהֵן סוּד
הַהֲצִלָּהָ.

כז תשפג פד

יִוְרָה לְחַנּוּךְ אֶת הַבָּנוֹת רַק בְּקוֹ הַזֶּה, שְׂאִין לָנוּ אֵף אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם רַק
אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָהֶן כַּח וְסִבְלָנוֹת לְסִבַּל כָּל
הָעוֹבֵר עֲלֵיהֶן.

כח תשפד פה

יִחְזַק בְּעִבּוּדַת הַחַנּוּךְ, אֲשֶׁר הִיא עִבּוּדָה קְדוּשָׁה שְׂאִין לְמַעְלָה מִמֶּנָּה.

כח תשפה פו

יִוְכִיחַ הַנִּמְעָנֵת עַל שְׁקוּל דַּעְתָּהּ בְּעֵינֵי חַנּוּךְ בְּתָהּ, וַיִּבְאַרְהָ, שְׁזִכּוּתָהּ
לְעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹנָהּ, אֵף חָבַל שְׂאִינָה מְצִיַּתָּהּ.

כח תשפו פז

יִבְאֵר, אֲשֶׁר הָעֲקֹר בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַתְחַזֵּק, עַל אֵף כָּל הַנְּסִיחוֹנוֹת הַקָּשִׁים
וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר כָּלֵל.

כח תשפז פח

יִוְרָה לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת אַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאֶפְלוּ בְּלִמּוּדֵי הַחַל שְׁלוּמֵדִים אֶתֵּן
לְקִשֵּׁר אֶת הַכָּל אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאֵמֶת אֵינָנוּ נוֹשְׁמִים אֲוִי"ר,
אֵלָּא אוֹר י', כִּי הַכָּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא.

כח תשפח פט

יִבְאֵר, כִּי עִבּוּדַת הַחַנּוּךְ הִיא עִבּוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד, וְעֲלֵינוּ לְמַסֵּר נַפְשֵׁנוּ
לְחַנּוּךְ בְּנוֹתֵינוּ עַל טְהָרַת הַקִּדְּשׁ.

כח תשפט צ

יִבְאֵר, אֲשֶׁר עָקַר מַעֲלַת מַחְנֻכָּת, כְּשֵׁישׁ לָהּ רִצּוֹן טוֹב לְחַנּוּךְ אֶת הַבָּנוֹת
וְאוֹהֶבֶת אוֹתָן, וְכֵף תַּצְלִיחַ בְּחַנּוּכָן.

כח תשצ צ

יִוְרָה לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת שְׂמֻחַת חַיִּים, וּלְהַשְׁרוֹת רִגְעַ וְשִׁלּוּהַ, וּבִפְרֹט עִם
בָּנוֹת קִטְנוֹת צְרִיכִים סִבְלָנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד.

כח תשצא צא

יִבְאֵר רִצּוֹנוֹ לְהַקִּים דוֹר מְאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּלֵי שׁוּם
חֻכְמוֹת, וּלְפָרְסֵם אֶת הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ וַיִּלְ בְּעוֹלָם.

כה תשצב צב

יעורר ללמד ספרי רבנו ז"ל בהתמדה רבה, ולהרגיל עצמו לומר בכל יום יום תהלים, ועל הכל — להיות בשמחה, אשר אין למעלה הימנה.

כה תשצג צג

מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבאר עקר פונת אלול, שזה: "אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנב", שצריך למצא את השם יתברך בכל מקום, ואפלו שאדם נפל בשאול תחתית, עליו לידע שגם שם נמצא הבורא יתברך שמו, ולהדבק בו יתברך בדבקות עצומה. ועקר התקון שלנו הוא בזה שמקורבים אחרים לצור מחצבתם, ומחזירים אותם בתשובה, ובפרט על-ידי הפצת הקונטרסים היקרים מפז ומפנינים, ובזה ימחל לנו הבורא יתברך שמו על אשר פגמנו.

כה תשצד צד

יאחל לנמען, שיצליח במשפטו וכו', ויבארו שאדם צריך תמיד לשפט את עצמו, שזה סוד ההתבודדות, וכשיש דין למטה אין דין למעלה.

כה תשצה צט

יורה לנמען להמשיך לקרב את פלוני, ולדבר עמו דבורי אמונה, ולא להכנס בופוחים כלל. וכן להקפיד לומר בכל יום יום תהלים, אשר זה מסגל לתשובה ולהמשיך ישועות.

כה תשצו ק

יעורר לנצל הזמן היקר ללמוד התורה הקדושה, ולא להכנס בופוחים עם אף אחד, ורק כך מצליחים.

כה תשצז קב

יחזק מאד שאחר הרע יבוא הטוב — הן בגשמיות והן ברוחניות.

כה תשצח קג

יבאר מעלת חנוף הבנות, והעקר להחזיר בהן צניעות ודרך ארץ, אמונה ויראת שמים וספורי צדיקים.

כה תשצט קד

יפליג במעלת הדבור אליו יתברך בכל יום, אשר זה עושה רשם בכל העולמות.

- כה תת** קה
 יַעֲזֹרֶנּוּ לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת מִדַּת הַצְּנִיעוֹת וְאֲמוֹנַת חַכְמִים, וּלְדַבֵּר עִמָּהֶן
 שִׁיחוֹת מוֹסֵר מְשִׁיחוֹת-מוֹהָרָא"ש וְכוּ'.
- כה תתא** קו
 גִּנְהָה מַעֲשֵׂה הַנְּמַעֲנֵת, אֲשֶׁר הוּא חָמוֹר מְאֹד, וַיִּתֵּן לָהּ דֶּרֶךְ תַּקוּן.
- כה תתב** קו
 יוֹרָה לִילָף עִם הַתְּלָמִידוֹת בְּדֶרֶךְ שֶׁל קְרוֹב וְאַהֲבָה, וְלֹא בְקִשְׁיחוֹת, וְאִזּוֹ
 נִזְכָּה לְהִקְיָם גְּדוּד נִפְלֵא שֶׁל אִמָּהוֹת כְּשֵׁרוֹת.
- כה תתג** קז
 יַחֲזֹק יָדֵי הַנְּמַעֲנָן שֶׁיֵּשׁ לוֹ כַּחוֹת לְהַפְּךָ אֶת הַמְּקוֹם לְמְקוֹם תּוֹרָה וּתְפִלָּה,
 כְּדִגְמַת מַה שֶׁהָיָה בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵבֶר, שֶׁהָיָה אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ בּוֹעֲרִים
 כְּאֵשׁ בְּעִבּוּדַת הַשֶּׁם יִתְבָּרֵךְ.
- כה תתד** קח
 יוֹרָה לְחַלֵּק מִכְּתָב פְּלָלֵי וְכוּ', וַיִּבְאֵר מֵאֲמַר הַחֲכָם: 'הַשְּׁתִּיקָה מִעֲנוֹת
 הַשּׁוֹטָה טוֹב מִעֲנוֹתוֹ'.
- כה תתה** קט
 מִכְּתָב פְּלָלֵי לְנָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, בּוֹ יַעֲזֹרְנָן עַל אֲמִירַת תְּהִלִּים בְּכָל
 יוֹם, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁכוֹת יְשׁוּעוֹת לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן לְחִזְקָא אֶת
 הַבְּעָלִים לְנִסְעֵי לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָן, אֲשֶׁר בְּזֶה הֵם פּוֹעֲלִים טוֹב לְכָל
 הַמְּשֻׁפָּחָה.
- כה תתו** קיא
 יַעֲזֹרֶנּוּ עַל שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוּל בְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת, וְכֵן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.
- כה תתי** קיג
 יַחֲזֹק עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְעַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְעַל לְמוּד גְּמָרָא.
- כה תתח** קיד
 יִבְאֵר, אֲשֶׁר יִמְיָנוּ כָּאֵן כְּצֵל עוֹבֵר, וְעוֹד מְעַט יוֹצְאִים מִפֶּה, וְאֲשֶׁרֵי מִי
 שֶׁמְבַלָּה יְמֵיו בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.
- כה תתט** קטו
 יַעֲזֹרֶנּוּ עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְהַפְּצַת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל.

- כה תתיז**
 יתְנֶה צַעֲרוֹ מֵהַסֶּבֶל שְׁסוֹבֵל מִבֵּית וּמִבְחוּץ, אָבֵל בְּהִשָּׁם בְּטַחוּנוֹ, שְׁלֹא יַעֲזֹבֶהוּ, וְהֶעֱקָר לֹא לְהִסִּים דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.
- כה תתיא**
 יִחַזַּק עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִימָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלְהִדְבִּיק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא.
- כה תתיב**
 יֵאָחַל רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ, וַיִּיעֵץ בְּעִנְיַן רוּפָא.
- כה תתיג**
 יַעֲוֹרֵר לְהִדְבִּיק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וְלִשְׁמַח עַל שְׂיודָעִים מְרַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, וּמָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל.
- כה תתיד**
 יוֹרָה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע אֲשֶׁר כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.
- כה תתטו**
 יוֹרָה לְזוּג צַעִיר לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל הַלְכוֹת, וְלֹא לְזוּז כִּהוּא זֶה מֵהַשְּׁלָחַן עֲרוּף, הֵן בְּכִשְׁרוּת, הֵן בְּצַנִּיעוּת, הֵן בְּטְהֵרַת הַמִּשְׁפָּחָה וְכו'.
- כה תתטז**
 מְכַתֵּב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַעֲוֹרֵם לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים וְעַל חַנוּכָּם, שְׁלֹא יִסְתַּוְּכְבוּ הַפְּקָר, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, בְּרַחֲוִבוֹת, כִּי הַיָּצָר הָרַע גְּדוֹל מְאֹד, וְעַל-יְדֵי לַמוּד הַתּוֹרָה זוֹכִים לְנִצָּחַת אֶת הַיָּצָר הָרַע.
- כה תתיז**
 יֵאָחַל רַב גַּחַת דְּקִדְשָׁה, וַיּוֹרָה כְּמָה הוֹרָאוֹת טְכָנִיאוֹת.
- כה תתיח**
 יוֹרָה עַל הַמְּלוֹת חַזוּק, וַיִּקְנֶה לְהַמְּפַקֵּת הַדִּינִים.
- כה תתיט**
 יִחַזַּק עַל שְׂמִירַת הַדְּבוּר, וְעַל דְּבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.
- כה תתכ**
 יִחַזַּק בְּחוּר לְקַנּוֹת לְעֲצָמוֹ שֵׁם טוֹב, עַל-יְדֵי הַתְּמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלַעֲבֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאַמַּת, וְכֵף יִזְכֶּה לְשִׂדּוּף טוֹב.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- כה תתכא** קלא
 יוֹרָה לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ עַל שְׂזֻכָּה לְמִצָּא חֶמֶן טוֹב לְבַתּוֹ, וַיֵּאחֲזַל
 הַרְבֵּה נַחַת.
- כה תתכב** קלב
 יִחְזַק לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִקְנוֹת שֵׁם טוֹב, וְכִף יוֹכֵל
 לְמִצָּא שְׂדוּף טוֹב.
- כה תתכג** קלג
 יִחְזַק כְּלָה שֶׁהוּא יִדְאָג בְּעִבּוּרָה לְכָל צָרְכֵי הַחֲתֻנָּה וְכוּ', הַעֲקָר לֹא לְדָאָג,
 וְלִהְרַגִּיל עֲצֻמָּה לֹדֵמַר בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהֵלִים', וְלִבְקָשׁוֹ יִתְבַּרַךְ שֶׁהַכֹּל יִלְךְ
 כְּשׁוּרָה.
- כה תתכד** קלד
 יִצְיַע הַצֵּעַת שְׂדוּף, וַיִּבְקָשׁ תְּגוּבַת הַנִּמְעָן.
- כה תתכה** קלד
 יִחְזַק עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמֻחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכֹל, וְכֵן לְחֻזַּק אֶת אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים.
- כה תתכו** קלד
 יִחְזַק אֶת רֹאשׁ הַכּוֹלָל עַל שְׂמֵגְדֵיל תּוֹרָה וּמְאֲדִירָה.
- כה תתכז** קלו
 יַעֲזוּר לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְלִהְיוֹת עֹקֶשֶׁן בְּזָה בְּכָל יוֹם, פִּי הַדְּבוּר עִמּוֹ
 יִתְבַּרַךְ הוּא הַצֵּלָחָה נְצַחִית, שְׂאִין לְתֹאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל.
- כה תתכח** קלז
 יוֹרָה לְחֻזַּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו עַל קְבִיעַת עֵתִים לְתוֹרָה, וְשִׁיתְּפִלְלוּ בְּמִנְיָן,
 וְשִׁיחֲזִיקוּ עֲצֻמָּם בְּיַחַד.
- כה תתכט** קלח
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַק אֶת מִי שֵׁישׁ לוֹ מְנִיעוֹת
 לְנִסְעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאַנְסֵי רַחֲמֵנָא פְּטָרִיהָ, וְהַעֲקָר לְהִיוֹת מְקַשְׂרִים אֶל
 רַבְּנוּ ז"ל כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם וְכוּ'.
- כה תתל** קלח
 יִחְזַק עַל מַדַּת הַשְּׂמֻחָה, אֲשֶׁר מְרַחֵבָה אֶת הַדַּעַת בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחֲנִיּוֹת,
 וְלִהְרַגִּיל עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הַצֵּלָחָה נְצַחִית שְׂאִין לְתֹאֵר
 וְלִשְׁעַר כָּלֵל.

כה תתלא קלט

יְבָאָר, אֲשֶׁר אָדָם צָרִיף לְזָכֹר תָּמִיד, שְׁאִין כְּלוּם בְּזֶה הָעוֹלָם מְלַבְדּוּ
 יִתְבַּרֵּךְ, וְכֹף יִלָּךְ בְּכָל דְּרָכָיו וַיִּשְׁמֹר מִצְוֹתָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּבִפְרָט בִּימֵי
 הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, רְאוּי לְהַרְבּוֹת בְּשִׂיחָה וְהַתְּבוּדוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ,
 וּלְטַהֵר עֲצָמָיו בַּמִּקְוֶה הָעֲלִיּוֹנָה.

כה תתלב קמ

יֵאָחַל בְּרַפְת "מִזֶּל טוֹב" לְהִלָּדֵת הַבַּת, וַיַּעֲזֹר לְחַזֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ בְּכָל
 עֵת.

כה תתלג קמא

מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְאָרְם חֲשִׁיבוֹת הַמְּקוֹם "יִבְנֵאֵל
 עִיר בְּרִסְלָב", וְעַד כַּמָּה הַסֵּמ"ף-מ"ם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל,
 כִּי זוֹ עִיר קְדוּשָׁה וְטָהוֹרָה, וּמִפֶּה יֵצְאוּ דְבָרִים גְּדוּלִים לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל.
 וַיִּבְקֹשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ לְהִשְׁקִיעַ בְּחִנּוּף הַיְלָדִים, כִּי הֵם הָעֵתִיד שֶׁל
 עַם יִשְׂרָאֵל, וְאִין מְבֹטְלִין תֵּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן אֶפְרָיִם לְבִנְיָן בֵּית-
 הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְדָאָג לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, שְׁיִמְשִׁיכוּ לְפַעַל בִּיחָר
 שְׂאֵת וּבִיחָר עוֹ.

כה תתלד קמד

יִתְנַה צַעֲרוֹ, שְׁנַעֲצָרָה בְּנֵית בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, אִף יִקְוֶה לְחִסְדֵי שְׂמַיִם.

כה תתלה קנה

יַעֲזֹר לְהַתְּחַזֵּק בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה וְלֵהֲשִׁימֹר מִמַּחְלָקָת, וְלִילֵף עַל-פִּי הַתּוֹרָה
 וְהַחֲסִידוֹת.

כה תתלו קנו

יִנַּחַם נַחוּם אֲבָלִים.

כה תתלז קנז

יִנַּחַם אֶת אַח הַנִּפְטָר וַיְדַבֵּר בְּגִדְלָתוֹ.

כה תתלח קנח

יַעֲזֹר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחַת אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲזֹר לְסַדֵּר אֶת
 תְּשׁוּבָת הַחֲשָׁמַל בְּבֵית-הַכִּנְסֵת.

כה תתלט קנח

יְבָאָר, שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא נְסִיווֹנוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמַּחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלִזְהָ
 כּוֹלִים לְזָכוֹת עַל-יְדֵי הָעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנֵינוּ ז"ל.

כה תתמ קנט
 יְעוֹרֵר בַּחֹר לְנֹצֵל הַזְּמַן הַיָּקָר לְתוֹרָה, לְתַפְלָה וְהַתְּבוּדָה, וְכִף יִזְכֶּה
 לְמִצָּא שְׂדוּף טוֹב.

כה תתמא קס
 יִחְזַק מְאֹד עַל אַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לָנוּ פְּלוּם בְּחַיִּים רַק
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כה תתמב קסא
 יִקְנֶה לְהַשִּׁיג מְמוֹן בְּעִבּוֹר בֵּית-הַכְּנֶסֶת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וַיִּזְרַז
 הַקְּבֵלָן לְסַיִם אֶת הַגַּג כְּפִי שְׁהַבְּטִיחַ.

כה תתמג קסא
 יְעוֹרֵר עַל הַתְּמַדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חַיִּינוּ וְאֶרְךְ יְמֵינוּ,
 וְלְהַרְגִיל עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין
 לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

כה תתמד קסב
 יִחְזַק לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ אֹר וְזִיו וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ, וְלְהַרְבּוֹת
 בְּדַבּוּר וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.

כה תתמה קסג
 יֵאָחַל בְּרַפֵּת "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֹת הַבַּת, וַיִּחְזַק עַל שְׁלוֹם-בֵּית.

כה תתמו קסד
 יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֹת הַבַּת, וַיִּבְאֵר, שְׁהַעֲקֹר בְּחַנוּף הוּא הַגְּמָא
 אִישִׁית, כִּי הַיְלָדִים מַחְקִים אֶת הַהוֹרִים.

כה תתמז קסד
 יִבְרַךְ עַל הַרְיוֹן קַל, וַיַּרְגִּיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלְהַדְּבִיק נַפְשׁוֹ בְּאֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְנִסִּים נְגָלִים מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ.

כה תתמח קסה
 יִפְלִיג בְּמַעַלַּת הַשְּׂמֻחָה, אֲשֶׁר הִיא תִקּוֹן הַבְּרִית, וְצָרִיף לְמִסַּר נַפְשׁוֹ עַל
 זֶה, וְכֵן לְשַׂמֵּחַ יְהוּדִים אֲחֵרִים, שְׂזֶה עַל-יְדֵי הַפְּצַת אֹר רַבְּנוּ ז"ל,
 וּלְחַזְקֵם וּלְעוֹדְדֵם וּלְשַׂמְחֵם, וְזֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

כה תתמט קסו
 יֵאָחַל הַרְחַבַת הַדַּעַת, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מְשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל, וְלְהַתְּחַזֵּק בְּכֹל
 הַמְּצַבִּים, וְסוּף כָּל סוּף זוֹכִים לְנִסִּים נְגָלִים.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

15

כה תתנ קסז

יחזק מאד לא לפל בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּבִקְטָנוֹת הַמַּחֲזִין, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כה תתנא קסח

יַחֲזִיק מִן הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן, וַיִּחַזַּק עַל שְׂמִיחָה וּלְשִׂמְחַת אַחֲרִים.

כה תתנב קסט

יַעֲזֹר עַל הַשִּׁיחָה וְהַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּלְבַקֵּשׁ כָּל הַצָּרִים מְלִפְנֵינוּ,
וּבִפְרֹט עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין אֵף אֶחָד שֶׁיִּכּוֹל לַעֲזֹר
רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כה תתנג קע

יַעֲזֹר בְּחוּר לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד וּלְהַתְפַּלֵּל כְּרַאוּי, וּלְהַתְנַהֵּג כְּרַאוּי, וּבּוֹדֵא
יִמְצָא שְׂדוּף טוֹב.

כה תתנד קעא

יִוָּרֶה לְשִׂמְחַת שְׂאֵנוּ מִקְרָבִים לְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, הַמְּחִיָּה וּמְחַזֵּק אוֹתָנוּ,
וְהַעֲקֹר לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְהוּא יִתְבַּרֵּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל
פֶּה, וְקָרוֹב לְכָל קְרָאִיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֲמַת.

כה תתנה קעג

יִחַזַּק אַבְרָף שְׁקַבֵּל סְמִיכָה לְמוֹרָה הוֹרְאָה, וַיִּבְאֲרוּ נְחִיצוֹת הַדָּבָר, וַיִּחַזְּקוּ
עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׁעַל-יְדֵי עֲנִיִן הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ יִכְבֹּשׁ
מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ אֶת הָעוֹלָם.

כה תתנו קעה

יִנְעֹץ בְּעֲנִיִן שְׁלוֹם-פִּית וּכְבוֹד הָאִשָּׁה וְהַבְּנֵה הַדְּדִית. וַיִּוָּרֶה לְאַרְגֵּן אֶת
הַסְּפָרִים לְהַעֲבִירָם לְאוֹמֵן שֶׁיִּוְכְּלוּ לְהַפִּיעֵם שֵׁם.

כה תתנוז קעו

יַעֲזֹר שְׁלֵא לִירָא וְלֹא לְפָחוּד מִשׁוֹם בְּרִיָּה כָּלֵל, אֲלֵא לְחֻשָּׁב רַק מִמֶּנּוּ
יִתְבַּרֵּךְ, כִּי אֵין לָנוּ רַק הַבוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ, וְכָל מְבַקְשָׁנוּ לְבַקֵּשׁ רַק מֵאֵתוֹ
יִתְבַּרֵּךְ.

כה תתנח קעז

יִחַזַּק עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר זוֹכִים לָהּ עַל-יְדֵי הַדְּבוּר שְׂאָדָם מְדַבֵּר
אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כה תתנט קעח

יבאר, אשר בזה העולם עובר על כל אחד צרות ויסורים, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר כלל. ויעורר על הפצת מעינות החכמה חוצה, ולדבר עם אחרים חזוק ושמחה.

כה תתס קפ

יפליג במעלת מלמד, אשר זו עבודת קדש, לחנוך את ילדי ישראל לאמונה פשוטה, ולהנחיל להם את יסודות היהדות, ועל מלמד לקנות את מדת הסבלנות, אשר רק על ידה יכולים לחנוך את ילדי ישראל.

כה תתסא קפא

יפליג במעלת השמחה, ולמסר נפשו ממש בעבור זה, ולשמח את אחרים, כי השמחה היא רפואה לכל, וכן להרבות בתפלה והתבודדות, אשר היא הצלחה נצחית שאין לתאר כלל.

כה תתסב קפב

יחדיר במלמדים לקנות את מדת הסבלנות, אשר היא העקר בחיים, ובפרט עם ילדים, צריכים להתאזר בסבלנות גדולה מאד, וזו מעלת מחנוך טוב.

כה תתסג קפג

יעורר הנמצען על התמדת התורה הקדושה, ועל התבודדות, ולנמעת יורה להרבות בתפלה אליו יתברך, כי תפלת הנשים מאד מקבלת ומרצה בשמים.

כה תתסד קפה

יעורר להחדיר בתלמידים אמונה פשוטה בו יתברך, אשר אין למעלה מזה, ולילך עמהם בנעם ואהבה, ולא בעצבים, חס ושלום.

כה תתסה קפו

יחזק מאד על אמונה, ולהחדיר בפנות דבורי אמונה והשגחה פרטית, אשר זה יקחו עמהן צדה לדרך.

כה תתסו קפז

יורה למסר הנפש בעבור חנוך הבנות, ולהחדיר בהן אמונת חכמים, אשר אין למעלה מזה, ויחזק על שמחה, אשר היא רפואה לכל, ורק על ידה יכולים לעבר את זה העולם בשלום.

תִּכְן הַעֲנִינִים

17

כה תתסז **קפח**

יִרְהַ עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, וְלִהְיוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל הַחֶסֶד הַגָּדוֹל שֶׁזָּכָה לְהִתְחַתֵּן, וְלִקְבֹּל מִתְּנָה יְקָרָה כְּזוֹ.

כה תתסח **קפט**

יִתֵּן הוֹרְאוֹת לְגַבֵּי הַמַּשָּׂא וּמִתֵּן עִם קַבְלָן הַבְּנִיָּה שֶׁל בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וּבְעֵינָיו הִתְרַמָּה לְבַנְיָן קֹדֶשׁ זֶה.

כה תתסט **קצא**

יְבָרֵךְ רַב בְּיִשְׂרָאֵל עַל סִפְרוֹ הַנִּפְלָא שֶׁהוֹצִיא, וְעַל עֲבוּדוֹתוֹ הַנִּשְׁגָּבָה לְקָרֵב נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ.

כה תתע **קצב**

יִחֲזַק שְׂלֵא לְהַשְׁבִּיר עַל אֵף כָּל הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַחֲרָפוֹת שֶׁעוֹבֵר, וְיִבְאֵר, שֶׁכַּפֵּאֲשֶׁר אָדָם עוֹמֵד בְּנִסְיוֹן, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר, זוֹכֵה לְהַעֲשׂוֹת כִּסָּא וּמְרַכְבָּה לְאֵלֵקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ.

כה תתעא **קצד**

יֵאָחַל בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֵּת הַבַּת, וְיַעֲזֹר לְקַחַת מֵה שְׂיֹתֵר סִפְרֵים לְאוּמָן.

כה תתעב **קצע**

יַעֲזֹר לְהִיֹּת בְּשִׂמְחָה, אֵף שְׂאִין מְרַגְּשִׁים טוֹב, כִּי עָקֵר הָרְפוּאָה זוֹ הַשִּׂמְחָה.

כה תתעג **קצה**

יִתֵּן כַּמָּה עֲצוֹת בְּחִנּוּף, שְׂלֵא לִילֹךְ עִם הַתְּלִמִּידוֹת בְּיַד קָשָׁה, אֲלֵא בְּסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה, וְלְהַשְׁרוֹת אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה וְחִדּוּחַ.

כה תתעד **קצו**

יִרְהַ לְשֵׂאֵל שְׂאֵלוֹת אֲצֵל מוֹרֵה הוֹרְאָה שֶׁקָּבֵל הַסְּמִכָּה בְּעִבּוֹר שְׂאֵלוֹת שֶׁל מְרֵאוֹת וְכוּ'.

כה תתעה **קצז**

יַעֲזֹר לְבַקֵּשׁ כָּל צְרֻכָיו מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זוֹ עָקֵר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וּבּוֹרַח תְּמִיד אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ.

כה תתעו **קצח**

יִוָּדַע לְנַמְעֵן עַל שִׂמְנָקָה אֶת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וְיִשְׁבַּח זְכוּתוֹ, וְיִסְפְּרוּ מֵאֲבִיו

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

שֶׁל רִשׁוּׁי הַקְּדוֹשׁ, שְׂזָכָה לְבֵן כְּזֶה רַק בְּזִכּוֹת שֶׁהִיא מְנַקֶּה אֶת
בֵּית־הַמִּדְרָשׁ.

כה תתעז קצח
יִוָּדָה לְנִמְצֵן עַל שְׁמִתְקֵן אֶת הַמְּדַרְגּוֹת הָעוֹלוֹת לְעֲזֹרַת הַנְּשִׁים, וַיַּעֲזֹר
לְשִׁמְחָה עַל נַעַם חֶלְקוֹ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם גּוֹרְלוֹ.

כה תתעז קצט
יִקְנֶה לְשִׁלֵּם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת בְּעִבּוֹר בְּנֵי בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וּלְתַקְצִיב טוֹב
מֵאֵת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה הַבָּאָה.

כה תתעט קצט
יַעֲזֹר שְׁלֵא לִירָא מְשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל, אֲלֵא לְכַרַח רַק אֱלִיו יִתְבָּרַךְ, וַיַּיַּעֲזֵן
לְנִסְעֵ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כְּדֵי לְתַקֵּן אֲשֶׁר פָּגַם בְּנַעֲוִירָיו, וּלְהַרְבּוֹת בְּשִׂיחָה
בֵּינוּ לְבֵינֵי קוֹנוֹ, אֲשֶׁר בְּזֶה מוֹצִיא עוֹנוֹתָיו מֵעֲצֻמּוֹתָיו.

כה תתפ רא
יִבְקֹשׁ דְּוִיחַ עַל הַמְּשַׁךְ הַבְּנִיָּה, וַיֵּאחַז עֲלֶיהָ רוּחַנִית וְגִשְׁמִית גַּם יַחַד.

כה תתפא רא
יִוָּדָה בְּעֵנֵן הַדְּפֶסֶת הַסֵּפֶר "נֵר לְצַדִּיק", לְהַדְפִּיסוֹ בְּכַרִּיכָה כְּמוֹ הַמַּחְזוֹר.

כה תתפב רב
יַעֲזֹדֵד שְׁלֵא לְפַל בְּדַעְתּוֹ עַל אֶף הַחֲרוּפִין וְהַגְּדוּפִין שְׁסוּבֵל, וּכְדִגְמַת דָּוִד
הַמֶּלֶךְ שְׁבִזְוֵהוּ וְחֲרַפּוּהוּ, וּבְרַח תְּמִיד אֱלִיו יִתְבָּרַךְ, וְהִיא רְגַל רְבִיעִי
בְּמַרְכָּבָה.

כה תתפג רד
יִבְקֹשׁ לְמִסֵּר הַמְּכַתְּבִים לְיַעֲדֵם, וַיַּגְלֶה רְצוֹנוֹ לְהַפִּיץ אֶת הַמַּחְזוֹר, וּלְגַמֵּר
בְּקִרְוֹב עִם הַדְּפֶסֶת הַסֵּדוּר.

כה תתפד רה
יִחֲזֹק מְאֹד, כִּי זְכוֹת הַרְּבִים עוֹמְדֵת לְעַד, וְכָל הַמְּקִיָּם נִפְשׁ אַחַת
מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאֵלוֹ קִיָּם עוֹלָם מְלֵא, וּמִכָּל שְׁפָן כְּשִׁמְקִיָּמִים אֲלֵפִים וְרַבּוֹת
אֲנָשִׁים וְכו'.

כה תתפה רה
מְכַתֵּב כָּלֵלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקֹשׁ לְהַבִּיא עִמָּהֶם לְאוּמָן
מַחְזוֹרִים שְׂיַצְאוּ לְאוֹר, וּלְהַפִּיצֵם שָׁם, וּבְזֶה יִזְכּוּ אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

תִּכְנֵן הַעֲנִינִים

19

- כה תתפר** רז
יִבְקֹשׁ לְתִלּוֹת הַמִּכְתָּב פְּלָלִי בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, כְּדִי שֶׁפֶל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
יִקַּח אֶתוֹ לְאוֹמֵן חֲבִילָה שֶׁל סִפְרִים וַיִּפְיֹצֵם שָׁם, וַיִּחְזַק, שְׂאֵחַר הֶרַע יָבוֹא
הַטּוֹב.
- כה תתפז** רז
מִכְתָּב לְפוֹסֵק הַדּוֹר, בּוֹ יוֹדָה לוֹ עַל עֲזָרְתּוֹ וְתִמְכֶתוֹ בְּמוֹסְדוֹתָיו.
- כה תתפח** רח
יִחְזַק שְׂלֵא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְלִהְיֶשֶׁף לְהִתְאַמֵּץ לְנִסְעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ
וַיִּלְ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר הוּא הַעוֹרֵף-דִּין הַכִּי גְדוֹל, הַמְּמַלִּיץ טוֹב לְכָל
בֵּר יִשְׂרָאֵל.
- כה תתפט** רט
יַעֲזֹר הַנִּמְעָן שִׁימְשִׁיף לְעֹזֵר לְעַנְיֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הֵם פְּלֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְאֵין מִצְנָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו.
- כה תתצ** רי
מִכְתָּב הַמְּלָצָה לְהַכְּנֶסֶת פְּלָה.
- כה תתצא** רי
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַמַּחְזוֹר שִׁיִּצָּא לְאוֹר, וַיִּפְאַר זְפִיו וּמְרֵהִיבוֹתוֹ, וַיַּעֲזֹר
לְסִדֵּר וְלִהְדַּפִּיס סִדּוֹר הֵן לְאֲשַׁכְּנָזִים וְהֵן לְעֵדוֹת הַמְּזֻרָח.
- כה תתצב** ריא
יִבְקֹשׁ לְדַבֵּר עִם הַנִּמְעָן בְּדַחִיפּוֹת, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַנְּסִיעָה לְצִיּוֹן רַבְּנוּ
וַיִּלְ.
- כה תתצג** ריא
מִכְתָּב פְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יַעֲזֹרְרֵם לְהַסִּיר
אֶת הַחֲלוּקֵי דַעוֹת בִּינֵיהֶם, וְלִשְׂאֹף לְמִטְרָה אַחַת — לְעֲשׂוֹת רְצוֹן הַבּוֹרָא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וּכְמֵאֲמַר רַבִּי יוֹחָנָן הַסַּנְדֵּלָר בְּאַבוֹת: כָּל כְּנִסְיָה שֶׁהִיא לְשֵׁם
שָׁמַיִם — סוֹפָה לְהִתְקַיֵּם, וְשִׂאֵינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם — אֵין סוֹפָה לְהִתְקַיֵּם.
- כה תתצד** רבי
יִפְלִיג בְּהוֹצָאת הַמַּחְזוֹר, שֶׁהוּא מִמֶּשׁ פָּאָר לְהַפְּלִיא, וַיִּקְנֶה לְהַדְפִּיס
בְּקָרוֹב סִדּוֹר לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.
- כה תתצה** ריג
יִנַּחֵם בְּנַחוּם אֲבָלִים מִשְׁפָּחָה, שֶׁהָאֵב נִלְקַח לְבֵית עוֹלָמוֹ.

כה תתצו ריג

יִוָּרָה כַּמָּה הַנְּחִיּוֹת, וַיִּתְּנָה צַעֲרוֹ, שֶׁתִּפְסַק הַקְּנָאָה וְהַשְּׁנָאָה בֵּין הַבְּרִיּוֹת, וַיִּגְלֶה שֶׁמִּחְתָּנוּ, שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי אֱמֶת כְּזֶה, הַמַּחְדִּיר בְּנוֹ עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ. וַיִּבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן שְׂיִמְשִׁיף לְעִזְרוֹ, וְלֹא יִנְטֹשׁ הַמַּעֲרָכָה בְּרַגְעִים קָשִׁים, אֲשֶׁר זֶה סִימָן עַל אֲמִינוֹת וַיִּשְׁרוּת.

כה תתצו רטו

יִקְנֶה מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ לִישׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת, וּבִכְרֵט שְׂזוּכִים לְהַגִּיעַ לְרַבְּנוּ וְ"ל יוֹם הַדִּין הַנוֹרָא, אֲשֶׁר בּוֹדָאי יִמְלִיץ טוֹב בְּעֵדְנוּ.

כה תתצח רטז

יִבְאֵר, שֶׁהָיִית שְׂיֵשׁ לוֹ עֶסֶק עִם רַבִּים, וְצָרִיכִים לְהַלֵּךְ נֶגֶד רוּחוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד, אֲזַי כְּשֶׁמְדַבֵּר, אֵינָנוּ מִתְכַּנְּנִין לְמִישָׁהוּ בְּפִרְטִיּוֹת, אֲלֵא לְכָל אֶחָד כְּפִי בְּחִינְתּוֹ וְכו'.

כה תתצט ריז

יִשְׁבַּח הַוָּצֵאת הַסֶּפֶר "אוֹצֵר הַמְּכַתְּבִים".

כה תתק ריח

יִקְנֶה שֶׁהַשְּׁנָה הַבָּאָה שֶׁהִיא: תשנ"ח, תִּהְיֶה שְׁנַת נִפְלְאוֹת חִדְּשׁוֹת בְּדַבְּר רַבְּנוּ וְ"ל, הֵן שְׂיִדְפִּיסוּ אֶת הַפְּרוּשׁ הַנִּפְלֵא "שְׁפַת הַבְּנַחֵל", וְהֵן לְהִתְמַקֵּד עַל הַוָּצֵאת שְׁנֵי סִדּוּרִים — לְאֲשֶׁכְּנֻזִים וְלְסִפְרֻדִים, וְהֵן "זְכוּת אֲבוֹת" וְהֵן "הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח", וּמִלְּבַד חֲלָקִים נוֹסְפִים שֶׁל שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְעוֹד סִפְרִים נִפְלְאִים.

כה תתקא ריט

יִקְנֶה, שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוּם עֶכוּב לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל, וַיִּדְאָג לְמִנְיָן בְּעִבּוֹר הַנָּשִׁים שֶׁנִּשְׁאַרוֹת בְּאַרְץ.

כה תתקב ריט

יִבְקֹשׁ לְדַעַת אִם הַסִּתְדֵר הַכֹּל בְּעֵנִין הַבָּאת הַמַּחְזוּרִים וְהַסִּפְרִים לְאוּמָן, וַיִּגְלֶה שְׂאִיפְתּוֹ, שֶׁהַשְּׁנָה יִפְרָסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ וְ"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְתִהְיֶה שְׁנַת הַדְּפָסָה וְהַפְּצָה בְּה' הַיְדִיעָה.

כה תתקג רכ

יִתֵּן עֲצוֹת בְּעֵנִין שְׁלוֹם-בֵּית, וְלִחְזֵק וְלַעֲוֹדֵד אֶת הָאִשָּׁה, וְלִשְׁמַחָה בְּמֵאֵד מֵאֵד.

כה תתקד **רכא**

יִוְדָה עַל דְּבִקּוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וַיִּרְגֵּיל לְשֵׁיחַ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, כִּי
רַק הוּא יִתְבָּרַךְ יָכוֹל לְהוֹשִׁיעַ, וְשׂוֹא תְּשׁוּעַת אָדָם.

כה תתקה **רכג**

מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקְם לְשִׂמְחַ כָּל הַשָּׁנָה עַל
שָׂזְכוּ לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיִּחְזַק עַל מַדַּת הַשְּׁלוֹם
וְאַהֲבָה, בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, בֵּין אִישׁ לְאַשְׁתּוֹ, בֵּין אִישׁ לְעַצְמוֹ וּבֵין כָּלֵל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וַיַּעֲוֹרֵר לְלַמֵּד סְפָרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל וּמוֹהַרְנֵ"ת ז"ל בְּהַתְמַדָּה
גְּדוֹלָה מְאֹד, עַד שֶׁיְהִיוּ שְׂגוּרִים עַל פִּיָּהֶם, וְרַק בְּזֶה תְּלוּיָה הַהִתְקַרְבוֹת
אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְכֵן לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מִקְרָא, מִשְׁנָה,
גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, וְשִׁלְחַן עֲרוּף, אֲשֶׁר רַבְּנֵנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד שְׁלֹא יַעֲבֹר
יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לַמּוֹד שִׁלְחַן עֲרוּף, וַיַּעֲוֹרֵר גַּם עַל הַפְּצַת דַּעַת רַבְּנֵנוּ ז"ל
בְּעוֹלָם, וּלְגַלוֹת אֶת לַמּוֹדוֹ הַקְּדוּשׁ לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל.

כה תתקו **רלא**

יִשְׂאֵל בְּשְׁלוֹם הַבֶּן, וַיִּשְׂמַח בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה שָׂזְכוּ לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנֵנוּ
ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיִּבְשֹׂר עַל הַלְדָּת נִכְדָּתוֹ — בַּת לַבְּנוֹ ל"מִזֵּל טוֹב".

כה תתקז **רלב**

קִנְיָה לְעִזְרָה בְּעִבּוֹר בְּנֵית בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

כה תתקח **רלג**

יִפְלִיג בְּהַדְפַּסַּת הַמַּחְזוֹר שֶׁיִּצְאָ לְאוֹר, וַיִּסְפֹּר רְצוֹנוֹ לְהַדְפִּיס הַשָּׁנָה הַמּוֹן
סְפָרִים וְקוֹנְטְרָסִים, אֲשֶׁר עוֹשִׂים מֵהַפְּכָה רוּחַנִית גְּדוֹלָה בֵּין נַשְׂמוֹת
יִשְׂרָאֵל.

כה תתקט **רלד**

יִוְדָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל שָׂזְכִינוּ לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל, וַיֵּאֱחָל
וַיְבָרַךְ אֶת הַנִּמְעָן שְׁעוֹמֵד לְהַשִּׂיא אֶת בְּנוֹ, שֶׁהַכֵּל יִלְךְ בְּנִקְל וְכִשְׁוֹרָה.

כה תתקי **רלה**

נִנְחַם בְּנַחִים אֲבָלִים אֲבָרָךְ שְׂאֵמוֹ נִפְטָרָה.

כה תתקיא **רלה**

יִוְדָה לְנִמְעָן עַל עִזְרָתוֹ לְקַהֲלָה, וַיְבָרְכוּ בְּכָל מְלֵי דְמִיטָב.

כה תתקיב **רלה**

יִוְדָה לְנִמְעָן עַל עִזְרָתוֹ בְּעִנֵּין הַדְפַּסַּת וְהַפְּצַת סְפָרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, וַיְבָרְכוּ,
שֶׁהִזְכּוֹת הַזֶּה תַּעֲמִד לוֹ לְנִחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חִלְצִיוֹ.

כה תתיג רלו

יִשְׁדַּל הַנְּמַעֲנָת שֶׁלֹּא תִצָּא לְחוּ"ל בְּעִבּוּר צְדָקָה, וּיִבְאֶרְהָ, שֶׁבְּאֶרְץ יִשְׂרָאֵל
נֹתְנִים יוֹתֵר צְדָקָה מֵאֲשֶׁר בְּחוּץ לְאֶרֶץ וְכוּ'.

כה תתקיד רלז

יִחְזַק וַיֵּאמֶץ אֶת הַנְּמַעֲזָן, וַיִּבְקֶשׁוּ לְהוֹדִיעַ לְפָלוּגִי, שֶׁיִּחַדֵּל עִם כָּל מִינֵי
גְּכֹלֵי עֲרֻמוּמִיּוֹת, וְאוֹי לוֹ אִם הוּא מִמְּשִׁיף בְּמַעֲשֵׂי הָרַע שְׁלוֹ, אוֹ אִז אֵין
לוֹ מַחִילָה עוֹלָמִית.

כה תתקטו רלח

יִחְזַק אַחַד שֶׁלֹּא זָכָה לְהִגִּיעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיִּבְאֶרוּ שֶׁהַכֹּל
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וּבִבְדֹאֵי יֵשׁ בְּזֶה חֻשְׁבוֹן, וְאָסוּר
לְהִשְׁבֵּר כָּלֵל.

כה תתקטז רלח

יִבְאֶר, אֲשֶׁר עִם יְלָדִים אֵין עֲצָה אַחֲרֵת, רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
שֶׁיִּצְלִיחוּ, וְלִהְיוּ זֵיל דְּמַעוֹת כַּמִּים בְּעִבּוּר זֶה.

כה תתקיז רלט

מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל, בּוֹ יִחְזַקְס לְבַקֵּשׁ
מַחִילָה זֶה מִזֶּה, כִּי עַל עֲבֻרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֻבְרוֹ, אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים
מִכַּפֵּר, עַד שֶׁיִּלָּךְ וַיִּרְצֶה אֶת חֻבְרוֹ, וְהַעֲקֵר מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה לְהִיּוֹת בְּאַחֲדוֹת
אַחַת וּבְאַחַתָּה וְרַעוּת, כִּי אֵין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֶלֶּא בַּמָּקוֹם הַאֲחֻדוֹת.

כה תתקיח רמ

מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים הַגָּרִים בְּאַשְׁדּוֹד, אֲשֶׁקְלוֹן וּבְנֵי־בְרַק,
בּוֹ יִבְקֶשׁ לְאַרְגֵּן אֶת סְעֻדַת הַהַלּוּלָא שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל אֶצֶל הַרַבְּנִית וְכוּ',
אֲשֶׁר רְצוּנָה אַגַּב כֶּף לְהַתְרִים אֶת הַצַּבּוּר בְּעִבּוּר בְּנִין בֵּית־הַמְּדַרְשׁ הַגְּדוֹל
עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

כה תתקיט רמא

מִכְּתָב אֶל בְּעֲלֵי חֻבְרַת בְּרֻזֵל, שֶׁמְנַסִּים בְּכָל מִינֵי גְּכֹלֵי עֲרֻמוּמִיּוֹת לְקַבֵּל
תְּשׁוּבָה שְׁאִינוּ מַגִּיעַ לָהֶם, וַיַּעֲמִידֵם עַל הַמָּקוֹם.

כה תתקכ רמב

יִוָּדָה לַנְּמַעֲנָת, שֶׁמֵּאֲפִשְׁרַת לְבַעֲלָה לְעוֹזֵר לוֹ וּלְשִׁמּוֹ, וַיִּבְרַכָּה בְּרַב גַּחַת
וְשִׁפַּע בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה.

- כה תתקכא** **רמב**
 יתנה גדל צערו ועגמת נפשו, על שהקבלן גזולו ועושקו, ויבקשו יתברך
 שאמר לעולמו די, שיאמר לצרותיו די, ונזכה ונתבשר בשורות טובות.
- כה תתקכב** **רמד**
 יבקש את הנמען שיראה לעזרו במצוקתו, ולהשיגו עורף-דין וכו', עקב
 אשר הקבלן רמהו בבניית בית-המדרש והאולם שמחות, ויתנה סבלו
 הגדול, אשר למי הוא חפץ לבנות את כל זאת — אם לא לאנשי
 שלומנו וילדיהם, שתהיה להם רחבות בבית-המדרש ואולם שמחות
 חנם אין כסף.
- כה תתקכג** **רמד**
 יבאר את אשר בדעתו לעשות בענין המשך בניית בית-המדרש, ויחזק
 ויעודד ויאחל.
- כה תתקכד** **רמה**
 יבקש את הנמען להיות בקשר עם אביו, שיפגס בעבי הקורה בענין
 המשך בניית בית-המדרש, היות שהקבלן רמה וכוזב, ובהכרח לנקט
 צעדים על-ידי עורף-דין, כדי לצאת מהפח.
- כה תתקכה** **רמו**
 יבקש את עזרת הנמען להעביר את התכניות ליצען, על מנת שיוכלו
 להמשיך את הבניה בלא מניעות.
- כה תתקכו** **רמז**
 יורה לשלח לו קפסה ספרים "חסדי אבות", וייעץ בענין שלום-בית,
 אשר אין עצה אחרת רק סבלנות.
- כה תתקכז** **רמח**
 ייעץ לבחור בענין שדוף, ויברך ויאחל.
- כה תתקכח** **רמח**
 יבקש את עזרת הנמען, ויאחל נחת וכל טוב.
- כה תתקכט** **רמט**
 יבאר, שאין לו אף אחד — רק את הבורא יתברך שמו, ועמו הוא חי
 ונושם, ורק על ידו יתברך תבוא הישועה.
- כה תתקל** **רנ**
 יתנה גדל צערו שהפילו הקבלן בפח, אף יקנה להקדוש-ברוך-הוא

תִּכְן הַעֲנִינִים

שִׁיצָא מִהֲצָרָה בְּמַהֲרָה, וְהוּא יִתְבָּרַךְ שְׂאֵמֶר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֶר לְצָרוֹתָיו דֵּי.

כה תתקלא רנא

יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְלַמַּד אֶת הַהֲלָכוֹת עִם אֵינָה חֲתָן, וַיַּעוֹרְרוּ לְחִזְקָא אֶת אִשְׁתּוֹ, וְשִׁמְשִׁיכוּ בְּצוֹתָא לְחִזְקָא אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּאַמוּנָה בְּהַשֵּׁם וּבְאַמוּנַת חֻקִּים, הַבְּעַל — אֶת הַגְּבָרִים, וְהָאִשָּׁה — אֶת הַנְּשִׁים.

כה תתקלב רנב

יִוְרָה לְאֵם הַפֶּלָה עַל הַתְּאָרִיף לְאַרוּסִין, וַיֵּאחֲלֵה וַיְבָרַךְ בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְלָ טוֹב.

כה תתקלג רנג

יִבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת בְּעִבּוּרוֹ יוֹם תְּפִלָּה, כִּי הוּא זְקוּק לְרַחֲמִים גְּדוֹלִים.

כה תתקלד רנד

יִקְנֶה מְאֹד שְׂיִבְנָה כְּבָר בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ וְהָאוּלָם שְׂמֵחוֹת, בְּאַפְּן שְׂיִוְכְלוּ בַּיּוֹם אֶחָד לַעֲשׂוֹת כַּמָּה שְׂמֵחוֹת: לְפָנֵי צְהָרִים בְּרִית, אַחַר הַצְּהָרִים בַּר מִצְוָה, וּבְעֶרְבַּ חֲתֻנָּה וְכוּ', וַיִּחְזַק מְאֹד עַל הַשִּׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, אֲשֶׁר עַל-יַדֵּינָה זוֹכִים לְיָשׁוּב הַדַּעַת אַחַר לְגַמְרֵי.

כה תתקלה רנה

יִבְאָר, שְׁהַעֲקָר בְּזַה הַעוֹלָם הוּא הַתְּחִזְקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד הַרְבֵּה צָרוֹת וְיִסּוּרִים, וְכִשְׂמֵתְמִידִים בְּסַפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, יֵשׁ כַּח אֵיף לְהַתְּחִזֵּק.

כה תתקלו רנה

יִתֵּן הוֹרָאוֹת בְּעִנְיַן הַדְּפִסַּת הַסְּדוּר, וַיִּשְׁבַּח הַסְּפָרִים אֲשֶׁר עוֹשִׂים פְּעֻלוֹת גְּדוֹלוֹת בְּעוֹלָם.

כה תתקלז רנו

יִבְאָר כְּפִנְתַּת אֶתְרֵיג — אֵל תִּבְאֲנֵי רִיגֵל גִּיאָה, כִּי כָל הַצָּרוֹת שְׂעוּבָרוֹת עַל בְּנֵי אָדָם, הֵן רַק מִחֲמַת הַגָּאוֹת שִׁישׁ בּוֹ, וְלִכְן הַעֲקָר לְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

כה תתקלח רנז

יִבְאָר, שְׂמֵחַמַת חֲטָא הַעֲגָל, נַעֲשֶׂה כֵּן, שְׁהַנְּשִׁים הַיּוֹם שׁוֹלְטוֹת עַל בְּעֻלְיָהֶם, וְעַקָר הַעֲצָה לְבָרַח רַק אֶל מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, וְלְבַטֵּל עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

כה תתקלט **רנט**

יִתְנַצֵּל לְאִשָּׁה, שְׁמִטְרִיחַ אֶת בְּעָלָהּ, אֶף יִבְאָרְהָ, שְׁבֹאֲמַת הַטָּרַח הוּא
לְבִנֵית בֵּית־הַמְדָּרֶשׁ וְהָאוֹלָם, שְׁפָל זֶה הוּא בְּעִבּוּרָם.

כה תתקמ **רנט**

מִכְתָּב פְּלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים בּוֹ יִבְאָרְם סוּד הַסִּפָּה, לִיִּדַע
שְׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֲתָנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ, וְאִין מָה לְפָחַד, כִּי נִסְתָּרִים
בְּצֵל כְּנָפָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִי שְׁמַקְיִם מִצְוֹת סִפָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא מִסֹּף עָלָיו מִן הַמְזִיקִים, וַיּוֹרֶה לְשִׁמְחַ מְאֹד עִם הָאֲרָבֶעָה מִיָּנִים
וּלְנִעְנָעֵם לְכָל קְצוֹת הָעוֹלָם, וּלְגִלוֹת לְכֻלָּם, אֲשֶׁר אִין בְּלַעְדָּיו יִתְבָּרֵךְ
כָּלֵל, וְאִין לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם אִפֶּן, וַיַּעֲוֹרֵר לְעִשׂוֹת בְּכָל לַיְלָה שְׁמַחַת בֵּית
הַשְׁוֹאֲבָה, וְלְשִׁמְחַ וְלְשִׁמְחַ וְלַחֲזֵק אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ
מְאֹד חָשׁוּב בְּרַ יִשְׂרָאֵל שְׁזוּכָה לְחֻזֵק אַחֲרִים.

כה תתקמא **רסב**

יּוֹרֶה לְשַׁלֵּם אֶת הַחֻכּוֹת שֶׁל בְּנֵית בֵּית־הַמְדָּרֶשׁ עִם הַתְּרוּמוֹת שֶׁיִּכְנָסוּ,
וַיִּקְנֶה לְקַבֵּל הַתֵּר בְּנִיָּה וְכוּ', וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפֶּרֶת הַטּוֹב.

כה תתקמב **רסג**

מִכְתָּב פְּלִי לְכָלֵלִיּוֹת אִנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בְּיוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבְּנוּ
ו"ל, בּוֹ יִבְאָרְם מֵהוּ הַלּוּלָא שֶׁל צְדִיק, שְׁזָה כְּעִין חֲתָנָה בְּשָׂמִים, בְּאֲשֶׁר
שְׁמַחִים שָׁם מְאֹד, שֶׁהִנֵּה הַצְּדִיק מַגִּיעַ, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת מִשָּׁה רַבְּנוּ, וְרַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, וְהָאֲר"י הַקְדוּשׁ וְהַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְדוּשׁ, וְרַבְּנוּ ו"ל,
שֶׁהֵם הַחֲדִירוּ בְּעַם יִשְׂרָאֵל לְקַיֵּם מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, לְלַמֵּד תּוֹרָה, לְהִתְחַזֵּק
בְּאֻמוּנָה וְכוּ', וְהִנֵּה הַלַּיְלָה הַזֶּה הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, יִשְׁנֶה
שְׁמַחָה גְדוֹלָה בְּשָׂמִים, כִּי רַבְּנוּ ו"ל הִבְטִיחַ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁיִחְזִיר אֶת
כָּל עַם יִשְׂרָאֵל אֵלָיו, וְעַקֵּר הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל הוּא לְמוּד שֶׁל אֻמוּנָה,
עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ וְכוּ', וְעַקֵּר תְּפַקִּידְנוּ לְקַיֵּם אֶת עֲצוֹת רַבְּנוּ ו"ל,
וְלִילֵךְ בְּדַרְכָּיו הַקְדוּשׁוֹת, שְׁנֹדַע שְׁבִלֵי רַבְּנוּ ו"ל אֵינָנו יְכוּלִים לְחִיוֹת.
רַבְּנוּ ו"ל מִתְעַסֵּק בְּתַקוּן שְׁלָנוּ, בְּאֲשֶׁר אֵל לָנוּ לְשַׁכַּח כִּי צַד מִצָּא אוֹתָנוּ
רַבְּנוּ ו"ל וְלֹאן הִבִּיאָנוּ, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְרַחֵם עַל יַלְדֵינוּ, שֶׁהֵם לֹא יַעֲבִרוּ
מֵה שְׂאֲנוּ עֲבָרְנוּ, וְלִרְאוֹת לְחַתָּנָם סְמוּךְ לְפָרְקָם, שְׁיִהְיוּ קְדוּשִׁים
וְטָהוּרִים. וְהִנֵּה אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל הוֹלֵךְ לְכַבֵּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ,
שְׁפָלָם יִתְחִילוּ לְמַשֵּׁךְ עֲצָמָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן הָעַקֵּר לְאַחֵז הַיֵּטֵב בְּרַבְּנוּ
ו"ל וְלֹא לְעֻזּוֹ.

כה תתקמג רעו

יִחְזַק אֶת הַמַּדְפִּיסִים וְהַמּוֹצִיאִים לְאוֹר אֶת סִפְרֵיו הַקְדוּשִׁים, וַיִּפְלֵג
בְּמַעֲלָתָם, כִּי אֵין עֲרֹךְ לְסִפְרֵים יְקָרִים אֱלוֹ, הַמְּחִיִּים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וַיֵּאחַל לָהֶם בְּזָכוֹת זֶה נָסִים גְּלוּיִים וְרַב נַחַת דְּקַדְשָׁה.

כה תתקמד רעח

יִוָּרָה לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּעֵנֵן קִדְשַׁת הַבְּרִית, וְלִהְיוֹתֵיהֶם עַל חֲלוּל שֶׁבֶת
וְכוּ'.

כה תתקמה רעט

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְאָרֵם עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל הַיְקָרוֹת
מִפִּז, וְהֵן: א. עֲצַת הַהִתְבּוֹדָדוֹת, לְשִׁיחַ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְלִסְפָּר לְפָנָיו
יִתְבַּרְךָ כָּל לְבוֹ וְכָל הַעוֹבֵר עָלָיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְנָסִים גְּדוּלִים. ב.
עֲצַת הַשְּׂמֻחָה, לְמֵרוֹת כָּל הַצְּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת, לְהַמְשִׁיךְ אֶת עַצְמוֹ אֶל תּוֹךְ
הַשְּׂמֻחָה. ג. לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּהַתְמַדָּה גְּדוּלָה, וְלִטַּל בְּכָל חֻלְקֵי
הַתּוֹרָה וּמְכַמְנִיהָ: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, הַלְכָה. אֲשֶׁרֵי הַמְקָיִים
עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל וּמְצִיָּתָן בְּשִׁלְמוֹת, אֲשֶׁר לְרַב טוֹב הַגְּנוּז יִזְכָּה.

כה תתקמו רצג

יִזְהִיר לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים, שְׁלֵא יִלְכוּ לְרֵאוֹת בְּחֲלוּל שֶׁבֶת, אֲשֶׁר זֶהוּ עוֹן
חָמוּר מְאֹד וְכוּ'.

כה תתקמוז רצג

יִשְׁבַּח הַנִּמְצָז, הַחֲפִץ לְשַׁפֵּץ אֶת עֲזַרַת הַנְּשִׁים, וַיִּקְוֶה לִישׁוּעַת הַשֵּׁם
כְּהַרְף עֵין.

כה תתקמח רצד

יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָנָה לְדָאג לְתַרוּמוֹת בְּעֵבוֹר שְׁפוּץ עֲזַרַת הַנְּשִׁים, וַיִּחְזְקֶה
וַיֵּאמְצָה.

כה תתקמט רצה

יִתְנָה צִעְרוֹ הַגְּדוֹל מִכֶּף שְׁנַפְסָקָה עֲבוּדַת בְּנֵי-בֵית-הַמְּדַרְשׁ, וַיִּקְוֶה לְפָנָיו
יִתְבַּרְךָ, שְׂאֵחַר הַרְעָה יָבוֹא הַטוֹב.

כה תתקנ רצו

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקֵּם מְאֹד לְנַצֵּל אֶת זְמַן הַחֲרֹף
לְתוֹרָה וְתַפְלָה וְעֲבוּדַת הַשֵּׁם, וּכְדַבְּרֵי הַרַב הַקְדוּשׁ מְקוֹרִיץ, שֶׁהִיָּה קוֹרָא
אֶת לִילֵי הַחֲרֹף: "דִּי גִילְדִינֵעַ נַעֲכֵט", וַיִּזְהִיר שְׁלֵא לְהַתְעַרֵּב עִם הַטְּמָאָה,
כִּי שְׁמֵן וּמִים אֵינָם מִתְעַרְבִים זֶה בְּזֶה לְעוֹלָם.

כה תתקנא רצט

מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל, בו זיהירם מאד מהפרצה החדשה של הערב-רב, שהנהיגו משחקי פדור רגל בשבת, רחמנא לצלן, ואוי לו למי שעומד ומסתפל על חלול שבת הנה, ולשמור על הבנים והבנות שלא יהינו לילף ולהתבונן בזה, כי מחלליה מות יומת וכו'. וכן יורה להזהיר את הילדים על קדשת הברית, ויעורר על תפלה במנין וצניעות.

כה תתקנב שה

יעורר להתחזק מאד על כל מה שעובר, כי כבר אמר רבנו ז"ל, אשר כל בני העולם מלאים יסורים, ואין גם אחד שיהיה לו עולם הזה, וכלם נולדו לעמל ומלאי רגז וצרות, ולכן החכם עיניו בראשו, שיהפך את העמל לעמל של תורה.

כה תתקנג שו

ירחיק מן המדה המגנה של כעס, אשר הורס את האדם לגמרי.

כה תתקנד שז

ייעץ בענין נסיעה שמציעים לנמצן, אשר ידוע מה שרבנו ז"ל אמר: כשרואה אדם נסיעה לפניו, אין לו להתעקש למנע מזה וכו', כי בכל מקום שאדם נוסע, הוא מתקן שם איזה דבר וכו'.

כה תתקנה שח

יתנה צרת הדור, שישנם עזי פנים ככלבים שאינם מתביישים לדבר על צדיקים קדושים, ועקר הנסיון — להתחזק מעמד, ולא להתפתות אחריהם.

כה תתקנו שט

יבאר, אשר כל בר ישראל יכול להיות צדיק, אם הוא רק רוצה, ולכן אסור להיות בטלן, אלא להתחיל לעיין ב"שבחי-הר"ן" ולחקות את ההתנהגות של רבנו ז"ל שעבד את הבורא תברך שמו כבר בהיותו ילד קטן וכו'.

כה תתקנוז שי

יורה לשבר את המדה המגנה של כעס, שעל ידה אדם מאבד את שני העולמות.

כה תתקנה שיב

יבאר קדשת הזקן והפאות, ואשר כל דת ישראל הקדושה תלויה בזה.

תָּכֵן הַעֲנִינִים

- כה תתקנט** שיג
יעורר על למוד זהר ותקונים בכל יום, אשר זהו תקון גדול לנשמה.
והלשון של הזהר מעוררת מאד לעבודת השם יתברך.
- כה תתקס** שיד
יפליג במעלת הראש השנה של רבנו ז"ל, ומי שזוכה להיות אצלו
בראש השנה, ראוי לו לשמח מאד כל השנה.
- כה תתקסא** שטו
יורה על שמירת הדבור, כי "שמר פיו ולשונו, שמר מצרות נפשו".
- כה תתקסב** שטז
יבאר, אשר כל חיי האדם מלאים נסיונות, ואשרי מי שמחזיק מעמד,
ואינו נשבר משום דבר.
- כה תתקסג** שיח
יעורר לעסק במצוות הקדושות, ולהתחזק באמונה ובאמונת חכמים,
ולא לפל בחבלי היצר הרע המסית פנגד.
- כה תתקסד** שיט
יפליג במעלת השכחה, שאדם מתחיל בכל פעם התחלה חדשה
בעבודת השם יתברך מבלי להתבלבל ממה שעבר ועשה קדם לכן.
- כה תתקסה** שכ
יבאר מאמר רבנו ז"ל שאמר: טוב לאדם להרגיל את עצמו, שיוכל
להחיות עצמו עם איזה נגון, כי נגון הוא דבר גדול ונבזה מאד וכו'.
- כה תתקסו** שכא
יבהיר, אשר כל אחד שמתחיל בעבודת השם יתברך עוברים עליו
משברים וגלים, והעקר להתחזק ולא להתבלבל משום דבר.
- כה תתקסז** שכב
מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים בו יבאר אשר עקר ההתקרבות
לרבנו ז"ל היא דיקא על-ידי למוד ספריו הקדושים, אשר פגיו שכלו
וחכמתו טמונים בהם, ולכן אל להטעות עצמו, כאלו אם מקרבים
לפלוני או אלמוני, אזי מקרבים אל רבנו ז"ל, אלא עקר ההתקרבות
היא להרבות בלמוד "לקוטי-מוהר"ן" ו"שלחן ערוך" והתבודדות, אשר
אלו נקודות עקריות שרבנו ז"ל הזהירנו עליהן.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

29

כה תתקסח שכט
יעורר להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך.

כה תתקסט שכט
חזק שלא להשיב מכל מה שעובר, פי עקר גדלת בר ישראל –
בשזוכה להחזיק מעמד.

כה תתקע של
יפליג במעלת מדת הסבלנות.

כה תתקעא שלא
יודה לנמען על עזרתו בצרכי רבים.

כה תתקעב שלב
יבשר ששלח "מי הנחל", שהן הלכות של פרשת השבוע וכו', ויקנה
לחבר ספר על פרשיות השבוע, דברי מוסר והלכות פדרה ה'בן איש
חי' וכו'.

כה תתקעג שלג
ישלח לעוסקים בהדפסה שערים על שני קונטרסים, וכן את החדושים
שכתב על פרשיות השבוע, כדי שישמר אצלם במחשב עד שיצא לאור.

כה תתקעד שלד
יפליג במעלת המוציאים לאור את ספריו הקדושים, ויעוררם לשמח על
נעם חלקם, אשר בנחל שם חלקם וגורלם.

זכות הדפסת הספר הקדוש יהיה
לישועת והצלחת
שרון בן תמר
אביבה שירה בת מרים
שיזכו לנס גלוי מן השמיים בצהרה ויפקדו
שניהם בצורה טבעית ושלימה בזרע קודש
בר קיימא בנים בריאים חיים וקיימים
אכ"ר.

במתנת חינוך מידך ית' לבד, אשר בנחל זה
מוקדש לזכות

עומר בן אביבית שזכות וכח רבי נחמן
בן פיגא ונשמת משיח עם כל הנלווים אליו
הנשרשים בו שיהיה לו רפואה שלמה
ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו ובכל טיפי דמיו
כי תהילתנו אתה והעלה השם רופא חולה
עמו ישראל רופא כל בשר ומפליא לעשות
עם ניסים ונפלאות למעלה מדרך הטבע
המקום והזמן לעשות לנו נשמה חדשה
וגוף חדש ככל האדם בתפקוד רגיל עם
מרגוע לנשמה ולגוף מתקשר בצורה טובה
ובריאה עם הסביבה ויזכה לתיקון 4 יסודותיו
בשלמות שאין שלמות אחריו וירוו ממנו
הוריו ומשפחתו הרבה נחת ממנו לחיים
ארוכים נעימים וטובים אמן ואמן.

הספר הקדוש הזה הודפס
לעילוי נשמתם הטהורה של:
רבינו הקדוש רבי נחמן בן פייגא זי"ע, ותלמידו רבי נתן,
זי"ע

ולאור העולם מוהרא"ש הקדוש, זי"ע
וכן לכבוד אשתי היקרה מכל מרת
אורית בת בתי ביאה, ולילדיי ינון בן
אורית, ואליה בת אורית, להצלחה ברוחניות
ובגשמיות,

ולרפואת אדל בת אפרת,
להצלחת הרב ישראל דוד באך ואשתו אסתר הדסה
וכל בני משפחתו וכל
יוצאי חלציו, שיזכה להקים את "היכל קודש" בבני
ברק.

ולהצלחת "היכל הקודש" הרצליה
לכל הרבנים ולכל התלמידים.
וכן להצלחת הרב שלמה ברוך בלוי ולהצלחת בני ביתו
ברוחניות ובגשמיות.

ולהצלחת הקמת בית הדפוס "ניצני הקודש" ביבנאל
ולהצלחת כל בני ביתו ולכל אלו שמסייעים בעבודת
הקודש

שיזכה להאיר את כל העולם עם כל ספריו,
להצלחת הרב משה בן זהבה ולאשתו מרת אפרת ובתם
אדל בת אפרת
בכל מכל כל.

וכן לרפואת האישה החשובה ליאת בת יסמין
ולהצלחת בעלה אסף בן
יהודית, ולכל בני המשפחה ברוחניות ובגשמיות,
ולהצלחתו ולזיווגו הראוי מן השמיים של דוד בן פלורה
ולכל משפחתו,

לעילוי נשמת ציון בן נאג'יה וניסים בן אהרון ורוזה ז"ל

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואה
אורלי בת טובה תמרה
בזכות הבטחת הצדיק שתזכה
לראות נס גלוי, פרנסה טובה שלום
בית, נחת מהילדים.

A decorative border with a repeating floral and leaf motif, framing the central text.

זכות הדפסת הספר הקדוש יהיה
לרפואת וישועת
שבתאי אלאן בן אסתר
שיזכה לניסים אכי"ר.

זכות הדפסת הספר הקדוש "אשר בנחל"
יהיה לרפוא"ש במהרה
לאילנה בת פורטונה
שהקב"ה יעשה עימה ניסים ניגלים מעל דרך
הטבע במהרה אכי"ר.
כפיר בן אילנה ישועות גדולות, יהודה מנחם
בן אילנה שיזכה לרוות נחת מכל ילדיו
ובריאות איתנה. ולשגיא מאיר שלום בני
אילנה לכל הישועות ולנכדים: נועם חיים,
שלב, איתן בני דניאלה, אריאלה בת גליה
לכל הישועות.

הספר הקדוש הזה הודפס
לעילוי נשמת מור אבינו
שלום בן סעדה ודוד ע"ה
שנלב"ע בכ"ד תמוז תש"ן,
ת.ג.צ.ב.ה.

וכן לעילוי נשמת אימנו
ברכה בת תריה וצדוק ע"ה
שנלב"ע בי"ח אלול התשס"ה,
ת.ג.צ.ב.ה.

ולהבדיל לכל המשפחה כל
הישועות ורוב ברכות אכי"ר.

הספר הקדוש הזה הודפס לע"נ
יוליק בן טובה, שורה רוחלה (רעיה)
בת גולדה ע"ה,
וכן ת.ג.צ.ב.ה :

גולדה בת חוה ע"ה, הניה בת חוה ע"ה,
ריטה בת זינה ע"ה, זינה בת חוה ע"ה,
חיים בן חוה ז"ל, מיכאל בן חוה ז"ל,
מיכאל קמחי בן מזאני ע"ה, פורטנה
בת קמחי מסעודה ע"ה, וזלמן טור
שפט בן חוה, אברהם בן חוה, יפה בת
מסעודה אילנה בת חוה,

ולהבדיל לזיווג הגון
לאליק ברל בן שורה רוחלה (רעיה) ג"י
ולהצלחת ולרפואתה השלימה
אביבה תח' בת שורה רוחלה (רעיה)
וגלאור בת אביבה תח' .

הספר הקדוש נדפס לזכות
סמדר חיה בת לטיפה
איציק בן ברכה
שירה בת סמדר חיה
עילאי בן סמדר חיה

לטיפה בת מג'דה - לבריאות הצלחה
ופרנסה טובה בשפע והצלחה לילדים
בלימודים ובחיים ומזל טוב, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת

מסעודה בת אסתר

ולעילוי נשמת

יעקב בן פרוחה

ת.נ.צ.ב.ה

A decorative border with a repeating floral and leaf motif, rendered in a dark brown color, framing the central text.

זכות הדפסת הספר הקדוש יהיה
להצלחת וישועת

גיא דוד בן כלרים

יציאה מכל החובות לאלתר ולהצלחה
בגורל כספים, והצלחה בכל הפרויקטים
וברכה בכל מעשי ידיו, שיהיו מוגן לפני
היצר הרע ושאזכה ללמוד ולקבוע עיתים
לתורה ולתפילה,
רפואה שלימה הנפש והגוף
לשירלי בת הדסה

הספר הקדוש הזה מודפס
לעילוי נשמת אסתר גיגי בת גמרה ז"ל
נלב"ע ט שבט התשע"ט
לעילוי נשמת גמרה בוכבזה בת נינה ז"ל
נלב"ע יא אייר התשמ"ו
לעילוי נשמת כמוס בוכבזה בר אסתר ז"ל
נלב"ע יב אב התשנ"ה
לעילוי נשמת יהודה גיגי בר מסעודה ז"ל
נלב"ע כד טבת התש"ס

יבואו על הברכה
שמעון אליעזר בן אסתר לזווג הגון
מאיר עמוס בן אסתר לכל הישועות
משה בן אסתר לזווג הגון
אושרה חגית בת אסתר לכל הישועות
תמרה בת אסתר לכל הישועות
ירדנה בת אסתר לכל הישועות
יעקב בן רחל רפואה שלמה וכל הישועות
אביתר בן תמרה לכל הישועות
שלום רפאל בן אושרה חגית לכל הישועות
אבנר בן נר בן אושרה חגית לכל הישועות

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
גלית זמירה בת דבורה
לרפואה שלימה
ומשה בן תופחה רפואה שלימה וחזרה
בתשובה כל הישועות ופרנסה טובה.
יפית בת גלית זיווג הגון משורש נשמתה.
אודל בת גלית זיווג הגון חזרה בתשובה.
קורל פייגא בת גלית נחת מהילדים שלום
בית, וכל הישועות.
יחזקאל בין רחל רפואה שלמה .
סימה טליה שוקרון בת ויקטוריה
לכל הישועות.

הספר הקדוש הזה הודפס לישועת

בני מאיר נריה בן דבורה

שילך בדרך הישרה, רגוע ושל, שיעזוב את החברים
הרעים וידבק בטובים, זיווג הגון חזרה בתשובה בריאות
הנפש והגוף שיתקרב להקב"ה, שיהיה לו שמחת חיים,
שיהיה שלום ביננו, שיהיה בעל שלוות נפש
וכן סיעתא דשמיא לשמעון צור בן דבורה שבעז"ה
יזכה להיכנס לחופה במהרה וכל הישועות.
מיכאל בן דבורה ברכה והצלחה בזיווג הגון.
רוחמה מוריה בת דבורה זיווג במהרה.
אודל בת דבורה זיווג הגון במהרה ושמחה אמיתית.
שירה בת דבורה לראות ממנה נחת.
וכן לי דבורה בת אנט ובעלי יעקב בן רוחמה
שנזכה לבריאות נחת סבלנות ושמחה אריכות ימים
ושנים.

ולאימי אנט חנה בת אסתר כל הישועות ורפוא"ש
לשמעון בן אנט חנה.

ולאליה בן דבורה ובתאל שרה בת פנינה - בריאות
ונחת מבנם יאיר, פרנסה טובה וזרע של קיימא.
ולינון בן דבורה ולחדווה בת שרה, וילדיהם: יונתן
יעקב, שלמה, אילה, ויהודה כל הישועות.
ולחנה בת אורה ובעלה אדיר משה בן גילה, הריון
קל ותקין ולידה קלה פרנסה טובה.
ולמאור בן ויקטוריה ושמחה בת סמדר לזרע
קודש בקרוב ממש.

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת
מישלין אמונה בת רחל
בזכות הבטחת הצדיק שתזכה לקום
ממיטת חוליה בקרוב ממש ויזמתקו
ממנה כל הדינים, ע"י פלא עליון
ורחמים גדולים מן השמיים.

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואה שלימה של
ישעיהו בן ימיקר

בריאות הגוף והנפש בכל רמ"ח אבריו
ושם"ה גידיו, ושיזכה לראות ניסים נגלים
בקרוב ממש. אכ"ר.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן קלרה גליה

בזכות הבטחת הצדיק שיזכה לראות נס
מעל הטבע מתוך ריאאות וחיסול כל החובות
וכל המזיקים. ורפואה שלימה שמירה
ועין הרע מהיצר הרע וברכה והצלחה בכל
מעשי ידיו.

וכן לרפואתה השלימה למרת אימי

קלרה גדיה בת אורידה

ואריכות ימים ושנים עד 120 ולהבדיל
לעילוי נשמת אבי

מנשה רו'זה בן מזלה ז"ל

תהא נשמתה צרורה בצרור החיים.

זכות הדפסת הספר הקדוש
יהיה להצלחת וישועת
החפץ בעילום שמו
ניסים וישועות מעל דרך הטבע
ונחת מכל יוצאי חלציו שובע
שמחות אכי"ר.

ספר קדוש זה נדפס לזכות
רבי אליעזר שלמה בן רבי מנחם זאב זצ"ל זכותו
תגן עלינו ועל כל עם ישראל,
ולזכות הרצל טוביה בן לאה נ"י שיזכה ב"ה
לישועה גדולה עם הבריאות ב"ה יתברך ולכל
הישועות ברוחניות ובגשמיות ולשמחת החיים
ב"ה יתברך הוא וכל משפחתו,
ולזכות דינה בת גרסיה תחי' שתזכה ב"ה לבריאות
השלימה ולכל הישועות ברוחניות ובגשמיות היא
וכל משפחתה, ושמחת חיים ב"ה יתברך.
ולזכות הרב גד בן דינה שיזכה ב"ה לכל הישועות
ברוחניות ובגשמיות הוא וכל משפחתו ב"ה,
ולזכות נחמן שמחה בן דינה נ"י שיזכה ב"ה לכל
הישועות ברוחניות והגשמיות הוא וכל משפחתו
ב"ה.

וכן לעילוי נשמת

לאה בת דינה ובנימין ז"ל, פנחס בן מרים ומלכיאל
ז"ל, גרסיה בת מסעודה ז"ל, ראובן בן רחמה
ז"ל, יוסף בן גרסיה ז"ל, רחמה יולנד בת גרסיה
ז"ל (גרזשה בת דינה ובנימין ז"ל) זאב בן אביגיל
וציון ז"ל, זוהרה בת רחמה ז"ל.

הספר הקדוש הזה הודפס :
להצלחת שרה בת אסתר לימור
ניסן בן שושנה רפואה שלימה
ישראל חיים בן חנה רפואה שלימה
להצלחת אתי בת לונה ולידה קלה בידיים
מלאות

לרפואת הגוף והנפש של אברהם רועי בן
שלמה

לעילוי נשמת שלמה בן מוזל
רפואה שלימה למעיין שולמית בת חדווה

מיטל בת שושנה

רחל בת שרה

דניאלה בת תמי

שרה בת לימור

הלל בת סיון

אושרי, ארז איתמר ואורן בני שושנה

שושנה בת חנה

חנניה בן שרה

דניאל בן אורה נעימה רפואת הגוף והנפש
לרפואה שלימה ליצחק אלברט בן חנה נהיד

הספר הקדוש הזה הודפס לרפואת
אליעזר שלמה בן ליבי
רפואת הנפש והגוף והצלחה בכל מעשי ידיו.

הספר הקדוש הזה הודפס
לזיווג הגון יוסף בן ברכה
לפרנסה מיה מזל בת ברכה.
לרפואה שלמה וזיווג הגון שירן בת אסתר.
לרפואה והצלחה לשמעון ומשה בני זריה.

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחה להמתקת הדינים
ולכל הישועות ברוחניות ובגשמיות של

בצלאל בן דבורה הי"ו

הקב"ה יעזור שיזכה לחזור בתשובה שלימה,
לאמונה שלימה, ליראת שמיים, לאהבת התורה,
להתבודד ולהתפלל הרבה, לשמירת העיניים
והברית בשלימות, ולהתקרב לה' כל רגע ורגע,
ולעשות תמיד נחת רוח לקב"ה, ושיזכה לזיווג
הגון בקרוב, לפרנסה בשפע ובנקל, לקנות דירה,
לאריכות ימים ושנים טובות בבריאות הנפש והגוף
עם שמחה עצומה. שיזכה להקים בית בקדושה
ובטהרה. לזרע של קיימא, לילדים צדיקים תלמידי
חכמים בעלי מידות טובות, לשלום הבית אמיתי,
והצלחה בכל העניינים.